

Giới thiệu Thánh Chức Convert

Mười vạn năm trước, trật tự sụp đổ, tái hiện về sau, Vạn Giới cổ quái ly kỳ.

May và nhất đao khai thiên địa, ca già một âm định càn khôn, bất kỳ nghề nghiệp nào, cũng có thể vắn đĩnh chí cao, vô địch Thiên Cổ.

Tần Triệt vượt qua mà đến, đến được ba trăm sáu mươi hệ thống, từng bước một đem thể giới, chế tạo thành hắc muốn bộ dáng.

+ Cùng tác giả bộ "Cửu Tiên Đồ" đã ra full

Sói xuất phẩm

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ba trăm sáu mươi đi

Chân Hoàng Thành là Đại Hạ Vương Triều ba tòa thành cổ lớn một trong, nhân kiệt địa linh, phồn hoa hưng thịnh, không kém Đại Hạ Đô Thành.

Tương truyền, cuối cùng một cái Thần Hoàng vẫn lạc ở đây, Chân Huyết dễ chịu Địa Mạch, để cho thành này linh khí như mưa, thiên tài Địa Bảo không ngừng.

Giờ phút này ánh bình minh vừa ló rạng, một cái bình thường nhưng lại bất phàm thiếu niên, chậm rãi đi vào chỗ ngồi này tồn tại mười vạn năm truyền kỳ cổ thành.

Hắn mặc vài thô Ma Y, mặc dù tràn đầy băng, lại phá lệ không chút tạp chất, từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài.

Nhất là đôi mắt, như tinh thần như vậy sáng chói, nếu nước sạch như vậy minh tịnh, giống nhau tên của hắn.

Tần Triệt.

Thân thể của hắn là Đại Chu Vương Triều nhân sĩ, năm vừa mới mười sáu, linh hồn, đến từ thế kỷ hai mươi mốt Trái Đất.

Ba năm trước đây, Tần Triệt chuyển kiếp thời không, linh hồn cùng cái này bị trục xuất gia tộc, chết đói đầu đường thiếu niên hòa hợp, mượn thể trọng sinh.

Sau khi, hắn du lịch thiên hạ, định hiểu cái thế giới này, dung nhập vào cái thế giới này.

Cho đến ngày nay, Tần Triệt đã lớn tí mĩ biết cái thế giới thần kỳ này, có thể Tu Tiên đắc đạo, trường sinh bất tử.

Đáng tiếc, hắn chuyển kiếp không phải lúc.

Thời kỳ hồng hoang, Tu Tâm không Tu Pháp, đã sớm sáng tỏ, tịch thành thánh.

Viễn Cổ Thời Kỳ, Tu Pháp không Tu Tâm, Tiên Pháp chí cường, thần thông vô địch.

Thời kỳ trung cổ, nhục thân vi tôn, một tay bình vạn khu vực, chỉ một cái bệ Cửu Thiên.

Này ba cái thời đại, đều là Tần Triệt nhận thức chính giữa Tu Tiên thế giới, nhưng mà bây giờ cái thời đại này, lại lật đổ hắn nhận thức.

Trăm ngàn năm trước, trật tự quy tắc tan vỡ, lại xuất hiện sau khi, vạn giới cổ quái ly kỳ, có thể dùng một câu Trung Quốc ngôn ngữ tới khái quát.

Ba trăm sáu mươi đi, nhất nghệ tinh nhất thân vinh.

Bất kỳ một cái nào nghề, đều có đặc thù năng lực, đầu bếp có thể khai thiên, thợ may có thể diệt thế, ngay cả ăn mày đều có thông thiên triệt địa khả năng.

Cho nên, làm đại khái hiểu cái thế giới này sau, Tần Triệt yên lặng đã lâu, nói hai chữ.

Kỳ lạ.

Nếu không phải chắc chắn chính mình chuyển kiếp thời không, Tần Triệt cũng sẽ hoài nghi, có hay không bởi vì si mê một món tên là ba trăm sáu mươi

được trò chơi, làm một cái tương tự mơ.

"Không hổ là Đại Hạ Vương Triều ba tòa thành cổ lớn một trong, quả nhiên phồn hoa."

Nhìn qua lại không dứt phồn hoa trường nhai, Tần Triệt cười nhạt, ánh mắt cố định hình ảnh ở một cái bụng phệ, mặt đầy hồng quang ăn mỳ trên người.

Người này ngồi trên chiếu, trước người bày một cái chén bẻ, không giống ăn mỳ, ngược lại giống như một cái phú gia ông.

Nhưng hẳn đích xác là ăn mỳ, cái thể giới này ăn mỳ.

Ở Tần Triệt nhận thức chính giữa, ăn mỳ hẳn là quần áo lam lũ, xanh xao vàng vọt, thậm chí là tứ chi không lành lặn.

Bất quá du lịch ba năm sau, dĩ vãng nhận thức đều bị đánh đổ.

Cái thể giới này ăn mỳ, mặc dù không gọi được là cao cấp nghề, nhưng coi như là tối cấp thấp ăn mỳ, cũng của cải sung túc, so với người bình thường mạnh hơn nhiều.

"Cấp một ăn mỳ, có người muốn ném tiền rồi."

Tần Triệt mỉm cười, tiếng nói rơi xuống đất trong nháy mắt, một cái người mặc cẩm y thanh niên, tự ăn mỳ trước người đi qua.

Nhất thời, ăn mỳ mi tâm hiện lên một cái chén bẻ đồ án, sau khi, năm khối lớn chừng trái nhãn hình tròn linh thạch tự thanh niên trên người rơi xuống, không có vào ăn mỳ trong tay áo.

Đối với lần này, thanh niên không có chút nào phát hiện.

Đây chính là ăn mỳ đặc thù năng lực một trong, cường đòi.

Không cần mở miệng, không cần hành động, chỉ cần vận dụng nghề dấu ấn, là được từ trên người lấy được linh thạch.

Con số cụ thể, coi tu vi mà định ra, coi đối phương mang theo bao nhiêu linh thạch mà định ra.

Liên lấy trước mắt ăn mỳ mà nói, hẳn là cấp một chức nghiệp giả, nếu đối phương không phải là chức nghiệp giả, một lần kia nhiều nhất có thể được mười khối linh thạch.

Nếu đối phương là cấp hai trở lên chức nghiệp giả, vậy liền sẽ thất bại, nhẹ thì bị thương, nặng thì vẫn lạc.

Cho nên, tu vi rất trọng yếu, nhãn lực cũng rất trọng yếu.

Ăn mỳ nhãn lực không tệ, nhìn ra thanh niên không phải là chức nghiệp giả, Tần Triệt nhãn lực tốt hơn, không chỉ có nhìn ra thanh niên sẽ ném tiền, cũng nhìn ra ăn mỳ tu vi.

"Kỳ lạ thể giới." Tần Triệt cảm khái, mặc dù không phải lần thứ nhất thấy được, nhưng vẫn là cảm thấy cổ quái lý kỳ, sinh tồn không dễ.

Trên người hẳn liền một khối linh thạch, nếu để cho ăn mỳ cường ép đòi đi, hẳn coi như được (phải) đói bụng ngủ ngoài đường.

"Chỉ mong, Vũ lão đầu nói là sự thật, nếu là giả, coi như một chuyến tay không rồi."

Tần Triệt tự nói, du lịch trong ba năm, hẳn bèn chắc một cái họ Vũ ông già, chưa nói tới mới gặp mà như đã quen từ lâu, nhưng là coi như là lẫn nhau thường thức.

Lâm biệt lúc, Vũ lão đầu cho hẳn một phong thơ, để cho hẳn tới Chân Hoàng Thành, đem thư giao cho một cái được đặt tên là Vũ Trương Nhu nữ tử.

Theo Vũ lão đầu nói, Vũ Trương Nhu là hẳn cháu gái, nắm trong tay một nhà thực lực hùng hậu Thương Hành, thể lực trải rộng Đại Hạ Vương Triều.

Đừng nói là dồi mắt Chân Hoàng Thành, coi như là dồi mắt toàn bộ Đại Hạ Vương Triều, cũng là số một số hai tồn tại.

Trừ lần đó ra, Vũ lão đầu còn nói, cái kia cháu gái sinh quốc sắc thiên hương, xinh đẹp tuyệt luân, hơn nữa cũng không hôn phối.

Nắm trong tay một nhà thực lực hùng hậu Thương Hành, Tần Triệt tin tưởng, bất quá xinh đẹp tuyệt luân, đánh chết hẳn cũng không tin.

Liên Vũ lão đầu bộ dáng kia, có thể có một cái tuyệt sắc khuynh thành đích tôn nữ? Trừ phi không phải là ruột.

Ngay sau đó, Tần Triệt chậm rãi bước, hướng ăn mỳ đi tới.

Hắn vừa mới đến, không biết Vũ thị Thương Hành ở đâu, dĩ nhiên là muốn tìm người hỏi thăm một chút.

Thấy Tần Triệt hướng chính mình đi tới, ăn mỳ neho cặp mắt lại, toát ra chê ý.

Mặc vải thô Ma Y, hơn nửa tràn đầy băng, nhìn một cái cũng biết không mỡ gì, bắt quá ôm thà giết lầm, không thể bỏ qua nguyên tắc, hắn quyết định thử một chút.

Ngay sau đó, chén bẻ đồ án hiện lên, Ô Quang lưu chuyển, thần bí khó lường.

Bắt quá, một khối linh thạch cũng không thể chiếm được.

Ăn mày không có thất vọng, mà là lộ ra quả là như thế về mặt, nhìn về phía Tần Triệt ánh mắt ngoại trừ chê, còn nhiều hơn khinh bỉ.

Hiển nhiên, hắn cho là không có thể chiếm được linh thạch nguyên nhân, là Tần Triệt nghèo, một khối linh thạch cũng không có.

"Không chỉ có chê, còn khinh bỉ. . ."

Tần Triệt dở khóc dở cười, nếu như bị một cái cấp ba ăn mày khinh bỉ, hắn cũng đành chịu, chính là cấp một ăn mày, cũng dám khinh bỉ hắn?

"Lăn xa điếm, đừng ngăn cản đến đại gia ta làm ăn." Ăn mày trợn mắt nhìn Tần Triệt liếc mắt.

"Ồ cái thế giới này, quan trọng nhất là thực lực, thứ yếu chính là nhân lực."

"Nhân lực của ngươi, chưa ra hình dáng gì." Tần Triệt vuốt vuốt một khối linh thạch, âm thầm thờ dài.

Hắn toàn bộ gia sản liền một khối linh thạch, ngay cả trước mắt ăn mày, cũng so với hắn giàu có không biết gấp bao nhiêu lần, nếu là không tìm được Vũ lão đầu cháu gái, tối nay coi như được (phải) đầu đường xó chợ rồi.

"Ngươi lại có linh thạch?" Ăn mày kinh ngạc, chê khinh bỉ từ trên mặt hắn biến mất, thay vào đó là ngưng trọng.

Hắn sợ dĩ không cho là Tần Triệt là chức nghiệp giả, một là bởi vì hắn mặc quá phá, hai là bởi vì hắn tuổi tác quá nhỏ.

Nói trắng ra là, chính là lấy tướng mạo nhìn người, ở ăn mày nhận thức chính giữa, không có cái nào chức nghiệp giả, sẽ là Tần Triệt bộ dáng như vậy.

"Không phải là người mù, sẽ không nên hỏi câu này."

Tần Triệt lắc đầu bật cười, chính là cấp một ăn mày, nghĩ (muốn) cường đòi hắn linh thạch, không thể nghi ngờ là nói vớ vẩn.

"Khô tu 30 năm, ta cách cấp hai chỉ có một bước ngắn, không tin sẽ nhìn lầm."

Ăn mày híp con mắt, mi tâm hiện lên chén bẻ dấu ấn, Ô Quang lưu chuyển, uy năng càng hơn trước.

Kết quả, cùng trước kia không có gì khác biệt.

Ô Quang rơi vào Tần Triệt trên người trong nháy mắt, liền biến mất không thấy gì nữa, linh thạch vẫn còn đang trên tay hắn.

Ăn mày biến sắc, không nói hai lời, xoay người chạy.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Thái Cực dấu ấn

Triều Dương âm áp sáng ngời, trường nhai qua lại không dứt.

Ăn mày quay đầu chạy, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, khó nén sợ hãi.

Ở Tần Triệt trên người linh thạch, lại vận dụng toàn lực dưới tình huống, cường ép thỉnh cầu thất bại, chỉ có một cái khả năng.

Tần Triệt là chức nghiệp giả, hơn nửa mạnh mẽ hơn hắn, ít nhất cũng là cấp hai.

Mà bất luận là nghề gì, chỉ cần là cấp hai, liền không phải là hần có thể trêu chọc.

"Dừng lại đi, ta nếu là có ý thương ngươi, ngươi lần đầu tiên cường đòi lúc, liền đã chết." Tần Triệt mỉm cười, hần là cấp hai chức nghiệp giả, chỉ cần vận dụng 10% lực lượng, liền có thể đưa ăn mây lên đường.

"Kẻ ngu mới có thể tin ngươi nói." Ăn mây cũng không quay đầu lại, nội tâm của hần tràn đầy sợ hãi, chỉ muốn mau sớm thoát đi.

Cảnh giới Bích Lũy khó mà rung chuyển, cho dù là chiến lực yếu nhất cấp hai chức nghiệp giả, hần cũng không phải là đối thủ, không chạy cũng chỉ có thể chờ chết.

"Ngươi đã không muốn dừng bước, ta đây không thể làm gì khác hơn là buộc ngươi để lại."

Tần Triệt nhìn ăn mây, Hắc Quang âm lãnh, bạch quang nhu hòa, hóa thành một cái Thái Cực Đồ Âm, khắc ở mi tâm của hần.

Nửa trắng nửa đen, nửa lạnh nửa ấm áp, Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, Âm Dương Nhị Khí như kiếm, để ở ăn mây ngực trái.

Nhất thời, ăn mây cả người cứng ngắc, mồ hôi lạnh chảy ròng, một cử động cũng không dám.

Biết được Tần Triệt ít nhất là cấp hai nghề sau, hần không dám cùng kỳ đối nghịch, giờ phút này thấy Âm Dương Nhị Khí, hần ngay cả chạy trốn cũng không có.

Trật tự xây lại sau, vạn giới cổ quái ly kỳ, bất kỳ một cái nào nghề, đều có thông thiên triệt địa khả năng, cũng đều có dành riêng dấu ấn.

Chỉ có một cái nghề, dấu ấn là Thái Cực Đồ.

Bác sĩ.

Dương khí cứu người, âm khí giết người, bác sĩ là hiếm thấy một trong những nghề, vừa được người tôn kính, cũng để cho người sợ hãi.

Bản về địa vị, ăn mây không bằng bác sĩ, luận chiến lực, càng là hơn xa ăn mây.

Đừng nói ăn mây tu vi không bằng Tần Triệt, coi như cùng hần đều là cấp hai chức nghiệp giả, cũng không khả năng ngăn trở hần Âm Dương Thần kiếm, Thái Cực Thần Đồ.

Cho nên, thấy Âm Dương Nhị Khí trong nháy mắt, ăn mây nhất thời bối rối, có một loại xung động muốn khóc.

Mặc tràn đầy băng Ma Y, nhìn cùng nạn dân không khác Tần Triệt, lại là địa vị tôn quý cấp hai bác sĩ, hần tìm ai nói rõ lí lẽ đi?

"Bây giờ, có thể lưu lại nói chuyện một chút đi." Tần Triệt cười nhạt, mi tâm Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, thần bí khó lường, thu hút sự chú ý của người khác.

Bác sĩ thừa thốt, địa vị tôn sùng, cho dù là ở Chân Hoàng Thành, cũng không nhiều thấy.

Cho nên, người đi đường rồi rít ghê mắt, thích đến Tần Triệt như thể tuổi trẻ sau, không khỏi trở nên kinh ngạc.

"Ta có lựa chọn sao?" Ăn mây phản nản gương mặt, không nghĩ tới chính mình sẽ nhìn lầm, hơn nữa cuối cùng như thể vượt quá bình thường.

Đối với hần mà nói, cấp hai chức nghiệp giả đã là không chọc nổi đại nhân vật, cấp hai bác sĩ, càng là cao không thể chạm tồn tại.

Xem nào nhiệt người đi đường cũng vì thế mà chấn động, như thể trẻ tuổi cấp hai bác sĩ, coi như là đặt ở năng nhân bối xuất Chân Hoàng Thành, cũng gọi là bất phàm.

"Không có, không muốn chết, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời của ta." Tần Triệt cười híp mắt nhìn ăn mây, Thái Cực dấu ấn biến mất, Âm Dương Nhị Khí tản đi.

Chức nghiệp giả sở dĩ có thông thiên triệt địa khả năng, là bởi vì thiên đạo công nhận, có thể dẫn động Đại Đạo Chi Lực, Quy Tắc Chi Lực.

Nghe nói, cường đại nhất Thánh Chức người, giống như thiên đạo hóa thân, quân lâm vạn khu vực, Chúa tể chúng sinh.

Cho nên, bất kỳ một cái nào nghề, cũng thật khó nhập môn, thường thường muốn khổ tu nhiều năm, mới có thể ngưng tụ nghề dấu ấn.

Liền lấy ăn mây mà nói, không phải là quần áo lam lũ, ăn xin dọc đường, liền có thể nắm giữ thần Kỳ Năng lực, nghĩ (muốn) ngưng tụ nghề dấu ấn, phải thiên đạo công nhận.

Tần Triệt sở dĩ ngắn ngủi ba năm, liền trở thành cấp hai bác sĩ, là bởi vì sau khi chuyển kiếp, một món tên là ba trăm sáu mươi được trò chơi, theo hần cùng chuyển kiếp.

Hoàn thành tân thủ nhiệm vụ sau, Tần Triệt lấy được một cái rút sổ đích cơ hội, rút trúng hiếm thấy nghề, bác sĩ.

Hệ thống không thể tưởng tượng nổi năng lực, để cho hấn ngưng tụ Thái Cực Đồ, trở thành bác sĩ.

Khổ tu hai năm sau, Tần Triệt dựa vào mình năng lực, trở thành cấp hai bác sĩ, hơn nữa thức tỉnh một cái đủ để oanh động thiên hạ năng lực.

"Ta nguyện dâng lên toàn bộ gia sản, kính xin công tử bất kể hiềm khích lúc trước, tha ta một mạng." Ăn mày cầu khẩn, cũng sắp khóc.

Đắc tội một cái tiền đồ vô lượng cấp hai bác sĩ, hấn đã dự liệu được, tiền đồ của mình có nhiều mờ tối.

"Ta không muốn của người linh thạch, chỉ muốn hỏi thăm một chuyện, Vũ thị Thương Hành ở đâu?" Tần Triệt khoát tay, hấn chuyển này vừa là đưa tin, hai là tìm một cái yên thân gọi phận chỗ.

Vũ thị Thương Hành, thích hợp nhất.

"Vũ thị Thương Hành?"

Ăn mày sững sốt một chút, cau mày trầm tư hồi lâu, lắc đầu nói: "Ta chưa từng nghe nói qua Vũ thị Thương Hành."

Chưa từng nghe qua?

Tần Triệt hơi ngần ra, dựa theo Vũ lão đầu cách nói, Vũ thị Thương Hành là Đại Hạ Vương Triều số một số hai tồn tại, Chân Hoàng Thành người, hấn đều biết mới đúng.

Ngay sau đó, hấn hỏi "Người chắc chắn chứ?"

"Không dám lừa dối công tử, Chân Hoàng Thành Thương Hành ta không dám nói rõ như lòng bàn tay, nhưng là hiểu thất thất bát bát, chưa từng nghe nói qua Vũ thị Thương Hành."

Ăn mày cười khổ, Tần Triệt nhưng là cấp hai bác sĩ, nhất niệm là có thể lấy mạng của hấn, mượn hấn một trăm cái lá gan, cũng không dám lừa.

"Vậy người có thể biết Vũ Thương Nhu?"

Tần Triệt khẽ cau mày, tại hấn trong ấn tượng, Vũ lão đầu mặc dù không đáng tin, nhưng cũng sẽ không cầm loại sự tình này đùa bỡn hấn.

"Ta đây dĩ nhiên biết, Vũ cô nương đại danh, có mấy người chưa từng nghe qua?"

Ăn mày cười nói: "Công tử nhất định là nhớ lộn, Vũ cô nương mở chẳng qua là một nhà Cửa Hàng May, không phải là Thương Hành."

Cửa Hàng May?

Vũ lão đầu quả nhiên không đáng tin cậy.

Tần Triệt bất đắc dĩ, hấn còn hi vọng nào ôm Vũ Thương Nhu bấp đuôi, áo com không lo, bây giờ nhìn lại, sợ là muốn rơi vào khoảng không.

Bất quá, Cửa Hàng May cũng được, ít nhất không đến nỗi đói bụng, đầu đường xó chợ.

Hướng chi, hấn đã đáp ứng Vũ lão đầu, thế nào cũng phải đem thư giao cho Vũ Thương Nhu trên tay.

Ngay sau đó, Tần Triệt nhàn nhạt nói: "Đi thôi, mang ta đi Vũ Thương Nhu Cửa Hàng May."

"Công tử mời đi theo ta." Ăn mày thờ phào nhẹ nhõm, vui mừng đắc tội là Tần Triệt, nếu là đòi lại khác cấp hai chức nghiệp giả, trọng thương ngã gục đều là nhẹ.

Ngay sau đó, hấn cúi người gật đầu, hướng hướng đông nam đi tới.

Tần Triệt sau đó bước.

Dọc theo đường đi, hấn cùng với ăn mày trò chuyện mấy câu, biết được người này tên là Triệu tiên, cũng biết Vũ Thương Nhu Cửa Hàng May tình trạng gần đây không tốt.

Nghe nói, mười ngày nửa tháng, cũng không bán được một món y phục.

Ý vị này, Vũ Thương Nhu Cửa Hàng May tiền cảnh không được, Tần Triệt ôm bấp đuôi nguyện vọng, coi như là hoàn toàn rơi vào khoảng không.

Hấn bây giờ chỉ muốn đem tin giao cho Vũ Thương Nhu, hoàn thành Vũ lão đầu phó thác, cũng hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, rồi sau đó khác mưu đường ra.

Sau nửa giờ, Vũ thị Cửa Hàng May gọi vào Tần Triệt mi mắt, môn đình lạnh nhạt, không có một bóng người.

"Làm ăn quả nhiên không tốt."

Tần Triệt thở dài, đưa mắt dò về phía ăn mày, nói: "Ngươi có thể rời đi."

"Dạ, công tử, nếu có phân phó, có thể tới đông đường phố tìm ta." Triệu tiền lấy lòng cười một tiếng, Tần Triệt không có thương tổn hắn, để cho ý hắn biết đến, đây không phải là chuyện xấu, mà là cơ duyên.

Tần Triệt là vị tôn quý cấp hai bác sĩ, hơn nửa tuổi gần mười sáu, tiền đồ có thể xưng quang minh, nếu là có thể đi theo hắn, có thể so với làm ăn mày mạnh hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đỉnh cấp nhiệm vụ

Trường nhai yên tĩnh, môn đình lạnh nhạt.

Cửa Hàng May ở vào đường phố, giống như là cùng phồn hoa Chân Hoàng Thành ngăn cách, không người vắn tân, không người chiếu cố.

Một cái tuyệt sắc nữ tử cắt lẳng la, bàn tay trắng nõn thon dài, dung nhan thanh tú đẹp đẽ, Như Không Cốc U Lan, vắng lặng xuất trần.

Nàng mi tâm hiện lên một cái cây kéo, kim quang bao phủ lẳng la, để cho hóa thành hoa mỹ quần dài, lại thả ra cường đại oai.

Pháp Y.

Pháp bào một loại, tiến có thể công, lui có thể thủ, chỉ có cấp ba trở lên thợ may, có thể chế tạo Pháp Y.

"Ngũ Giai thợ may. . ."

Tần Triệt hơi ngần ra, cây kéo dấu ấn, biểu minh Mỹ Diễm Nữ chức nghiệp, kim quang óng ánh, biểu minh cô gái này cảnh giới.

Bất luận là cái nào nghề, chỉ cần đạt tới Ngũ Giai, đó chính là không được tồn tại, dôi mất toàn bộ Đại Hạ Vương Triều, cũng gọi là cường giả.

Thợ may càng phải như vậy.

Đặt chân Thánh Cảnh, một đao khai thiên này tám chữ, có thể không có nửa điểm phóng đại.

Càng làm cho Tần Triệt kinh ngạc chính là, nữ tử da như mỡ đông, mi mục như họa, tại hắn đã gặp nữ tử bên trong, có thể xưng đệ nhất.

Trước khi tới, hắn cho là Vũ Tương Nhu không chế khổng lồ Thương Hành là thực sự, khuynh quốc khuynh thành là giả, chưa từng nghĩ tuyệt sắc là thực sự, Thương Hành là giả.

"Muốn mua gì, chính mình chọn đi."

Vũ Tương Nhu cũng không thèm nhìn tới Tần Triệt, lông mi Tâm Ấn nhớ biến mất, hoa mỹ quần dài rơi vào trên kệ áo, linh quang tản đi, cùng Phàm y không khác.

Mặt ngoài cũng không xuất chúng, thậm chí có thể nói là xấu xí, ít nhất, Tần Triệt sẽ không mua.

"Ta không phải là đến mua xiêm áo, mà là chịu người nhờ vả, tới đây đưa tin." Tần Triệt quan sát tỉ mỉ đến Vũ Tương Nhu, thường thức không hề che giấu.

Không cần phải che giấu, hắn là thuần túy thương thức, không có nửa điểm Tà Niệm.

"Ai cho ngươi tới?" Vũ Tương Nhu cúi đầu sửa sang lại vài vóc, về mặt lãnh đạm, vẫn không có nhìn Tần Triệt liếc mắt.

"Một cái họ Vũ ông già, hắn tự xưng là người gia gia." Tần Triệt từ trong ngực lấy ra một phong thư, pháp lực hiện lên, đem tin đưa đến Vũ Tương Nhu

trước mặt.

Cùng lúc đó, hệ thống thanh âm lạnh như băng vang lên, chỉ có Tần Triệt một người có thể nghe.

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành đưa tin nhiệm vụ, khen thưởng cấp thấp rút số một lần, có thể tích lũy mười lần, hồi đoái Trung Cấp rút số."

Nghe vậy, Tần Triệt thần sắc như thường, ngờ tới sẽ là cấp thấp rút số.

Mặc dù một nắng hai sương, chèo đèo lội suối, nhưng đưa tin không phải là cái gì độ khó cao nhiệm vụ, có thể được một lần cấp thấp rút số, thế là tốt rồi rồi.

"Ta gia gia ở trong thư nói, hần rất thương thức ngươi."

Vũ Trương Nhu mặt vô biểu tình, rót cuộc nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Có thể được hần xem trọng, không phải là chuyện dễ dàng, ta nghĩ rằng biết ngươi dựa vào cái gì, chẳng lẽ chỉ bằng ngươi là cấp hai bác sĩ?"

"Liếc mắt nhìn ra nghề nghiệp của ta cảnh giới, lợi hại."

Tần Triệt khen ngợi, hần một không có dùng bác sĩ năng lực, hai không có hiển lộ bác sĩ dấu ấn, muốn nhìn được nghề nghiệp của hần cảnh giới, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

"Khác (đừng) nói sang chuyện khác, nói một chút hần thương thức lý do của ngươi, nếu không, ta sẽ không theo như hần mà nói đi làm" Vũ Trương Nhu về mặt lãnh đạm, lạnh lùng.

"Đại khái là bởi vì nhân cách mị lực."

Tần Triệt cười khẽ, bàn về cảnh giới, một trăm hần cũng không kịp Vũ lão đầu, bàn về kiến thức, Vũ lão đầu cũng vậy hần một trăm con phỏ.

Nhưng hần đến từ thế kỷ hai mươi mốt Trái Đất, đó là một cái trăm hoa đua nở, tin tức nổ thòi đại.

Nếu là đối thành trăm ngàn năm trước, Tần Triệt kiến thức vô dụng, bất quá trật tự xây lại sau, hần kiến thức lại có trọng dụng.

Liên lấy bác sĩ mà nói, hần mặc dù có thể không dựa vào hệ thống, trở thành cấp hai bác sĩ, lại giác tỉnh một cái đủ để oanh động thiên hạ năng lực, cũng là bởi vì hần kiến thức.

Tần Triệt tùy tiện nói đôi câu, là có thể đối Vũ lão đầu tạo thành rung động thật lớn, thậm chí là thay đổi cả thế giới.

"Ta không thích tự dát vàng lên mặt mình người."

Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú hơi nhăn, nói: "Ý của gia gia, là ngươi ta liên thủ, chế tạo một cái xưng bá Đại Hạ Vương Triều Thương Hành."

"Liên thủ?"

Tần Triệt sừng sốt một chút, sau khi, ánh mắt của hần liên phức tạp, có kinh hi, cũng có bất đắc dĩ.

Chỉ vì, hần nhận được hệ thống nhiệm vụ, để cho hần ở trong vòng mười năm, đem Cửa Hàng May phát triển thành Đại Hạ Vương Triều lớn nhất Thương Hành.

Nếu là thành công, được đỉnh cấp rút số một lần.

Đỉnh cấp rút số có thể rút được cái gì, Tần Triệt không biết, bất quá hần biết, Trung Cấp rút số là được rút ra nghề, tăng lên cảnh giới.

Có thể tưởng tượng được, đỉnh cấp rút số tốt bao nhiêu, nói không chừng, có thể để cho hần trở thành cường đại nhất Thánh Chức người.

Trọng yếu hơn chính là, đỉnh cấp nhiệm vụ hiếm thấy.

Hệ thống phát hành nhiệm vụ hoàn toàn không có quy luật khả tuần, ba năm qua, Tần Triệt chỉ tiếp đã đến chín lần cấp thấp nhiệm vụ, một lần Trung Cấp nhiệm vụ.

Đừng nói là đỉnh cấp nhiệm vụ, ngay cả cao cấp nhiệm vụ bóng dáng, hần đều không có thấy.

Cho nên, Tần Triệt động tâm.

Chỉ bất quá, khen thưởng cùng độ khó là thành tỉ lệ thuận, mong muốn Cửa Hàng May phát triển thành Đại Hạ Vương Triều lớn nhất Thương Hành, có thể nói khó như lên trời.

"Cũng không biết là may mắn, còn chưa may mắn."

Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, hoàn thành nhiệm vụ có thể được khen thưởng, thất bại không có trừng phạt, nhưng nếu là Vô Pháp hoàn thành, hệ thống sẽ không tái phát Bộ Đồng cấp khác nhiệm vụ.

Nói cách khác, nếu là ở trong vòng mười năm, không có thể đem Cửa Hàng May phát triển thành Đại Hạ Vương Triều lớn nhất Thương Hành, vậy hấn vĩnh viễn cũng đừng nghĩ đón thêm đến đỉnh cấp nhiệm vụ.

"Ngàn năm trước, ta Vũ gia là Đại Hạ Vương Triều lớn nhất Thương Hành, ngay cả hoàng thất cũng kiêng kỵ 3 phần."

"Đáng tiếc, truyền tới ta gia gia trong tay, hấn phạm vào một cái sai lầm trí mạng, tham dự Hoàng quyền thay nhau."

"Kết quả, Vũ thị Thương Hành rút xuống ngàn trượng, thẳng đến không người vẫn tồn, chỉ còn lại gian phòng này nho nhỏ Cửa Hàng May."

"Hắn cuộc đời này lớn nhất tâm nguyện, liền để cho Vũ thị Thương Hành lại xuất hiện Huy Hoàng, ta có nghĩa vụ thay hấn hoàn thành tâm nguyện."

Vũ Tương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Nhiều năm như vậy, ngươi là ta gia gia duy nhất xem trọng người, ta nguyện ý cùng ngươi liên thủ, bất quá tiền đề, là ngươi thật là có bản lĩnh."

"Ngươi nguyện ý cùng ta liên thủ, ta lại không muốn cùng ngươi kết minh."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, nói: "Nếu ta không có đoán sai, ngươi thương nhân cảnh giới, chỉ có cấp một."

"Không sai, ta không giỏi kinh thương." Vũ Tương Nhu ánh mắt yên tĩnh, nàng đem thợ may làm thành chứng đạo chức vụ, kinh thương, chỉ sẽ để cho nàng phân tâm.

"Thứ cho ta nói thẳng, ngươi coi như thợ may, cũng không hợp cách."

Tần Triệt liếc mắt một cái trên kệ áo quần dài, nói: "Pháp Y trần quý không giả, thực dụng tính cũng rất mạnh, nhưng ngươi bỏ quên mất ngoài, ta nghĩ, không có cái nào nữ nhân sẽ thích xấu như vậy y phục."

"Ta không cảm thấy xấu xí, ta trên người mặc, chính là ta mình làm." Vũ Tương Nhu đôi mi thanh tú hơi nhăn, nói nàng bất thiện kinh thương, nàng thừa nhận, nói nàng coi như thợ may không hợp cách, nàng có thể nhịn không được.

"Cho nên, xiêm y của ngươi không có cho ngươi tăng sắc."

"Phật dựa vào kim trang, người dựa vào ăn mặc, Nam Tu có lẽ không quan tâm, nhưng Nữ Tu cũng rất để ý."

"Đây chính là vì cần gì phải, rõ ràng là trần quý Pháp Y, lại mười ngày nửa tháng, cũng không bán được một món nguyên nhân."

Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, Vũ Tương Nhu là hiếm thấy Ngũ Giai thợ may, đổi mất toàn bộ Đại Hạ Vương Triều, cũng không có mấy người.

Nhưng thẩm mỹ quan lại chưa ra hình dáng gì, không thêm để ý mặc hấn, đều cảm thấy xấu xí.

Hoặc có lẽ là, cái thế giới này y phục đều không như thế nào, so với Trái Đất kém xa.

"Đánh giá ta trước, ngươi tốt nhất lấy trước nhượng lại ta tin dùng bản lĩnh, nếu không của ngươi đánh giá, ta sẽ coi là là nói ầu nói tả."

Vũ Tương Nhu nhàn nhạt liếc Tần Triệt liếc mắt, một cái cấp hai bác sĩ, nói Ngũ Giai thợ may không hợp cách, tại cái gì người xem ra đều là trò cười.

...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Bước đầu tiên

Cửa Hàng May tối tăm u tĩnh, bầu không khí lạnh giá, giống như Hàn Đông gió lạnh, băng hàn thấu xương.

Vũ Tương Nhu thần tình lạnh lùng, nhìn đúng mực Tần Triệt, cảm thấy hấn không phải là không có chỗ thích hợp, ít nhất, dám cùng nàng mất đối mắt.

Nàng tuyệt sắc khuynh thành, xinh đẹp vô song, được khen là Chân Hoàng Thành đệ nhất mỹ nhân, ái mộ nàng nam tử nhiều vô số kể.

Nhưng lại không một người, dám cùng nàng mắt đối mắt vượt qua ba hơi thở.

Vũ Tương Nhu không phải là bình hoa, nàng là địa vị tôn quý, thực lực cường đại Ngũ Giai thợ may, ngay cả Đại Hạ chi chủ cũng phải lấy Lễ Tương đối.

Ngũ Giai bên dưới, dám bình tĩnh cùng nàng mắt đối mắt nam tử, thật đúng là không có, Tàn Triệt là người thứ nhất.

Bất quá, đừng khí chỉ có thể để cho nàng thương thức, không thể để cho nàng tin phục.

Cách hành như cách son, Tàn Triệt chẳng qua là cấp hai bác sĩ, có tư cách gì bình luận nàng?

"Cho người tin phục không khó, bất quá trước đó, chúng ta trước tiên cần phải nói nói hợp tác sự tình."

Tàn Triệt nở nụ cười, vì đỉnh cấp rút sổ, vì có thể đón thêm đến đỉnh cấp nhiệm vụ, bất kể nhiều khó khăn, hẳn đều được (phải) thử một chút.

Mà chỉ bằng vào hấn lực một người, không đợi hấn đem Cửa Hàng May phát triển thành Đại Hạ Vương Triều lớn nhất Thương Hành, có lẽ liền đã chết.

Dù sao, đây là một cái thực lực vi tôn thể giới, nhìn như có thứ tự, kì thực vô tự.

Lấy Tàn Triệt thực lực trước mắt, một khi nắm giữ tài sản chọc người thèm thuồng, ắt sẽ lâm vào tình cảnh nguy hiểm, phải tìm một cái ô dù.

Vũ Tương Nhu, là tốt nhất hợp tác nhân tuyển.

Nàng là Ngũ Giai thợ may, đến chỗ nào đều là cường giả, hơn nữa bởi vì Vũ lão đầu quan hệ, Tàn Triệt không cần phải lo lắng nàng sẽ hại chính mình.

"Lời của người tốt nhất có giá trị, nếu là nói nhảm, chỗ này của ta không hoan nghênh người." Vũ Tương Nhu nhàn nhạt liếc Tàn Triệt liếc mắt.

"Cùng người liên thủ có thể, bất quá ta có hai điều kiện, một là ta muốn năm phần mười cổ phần, hai là người phải nghe lời ta." Tàn Triệt cười híp mắt nhìn Vũ Tương Nhu, không chỗ tốt chuyện, hẳn cũng không làm.

"Cổ phần?" Vũ Tương Nhu hơi ngần ra.

"Ta quên, người nghe không hiểu."

Tàn Triệt cảm khái, nói: "Ý của ta là, bất kể Thương Hành đem tới phát triển đến mức nào, cũng phải có ta một nửa."

"Người thật đúng là sư tử mở rộng miệng a, đừng quên, người chẳng qua là cấp hai bác sĩ."

Vũ Tương Nhu lạnh lùng nhìn Tàn Triệt liếc mắt, thực lực không cân bằng, để cho nàng cho là Tàn Triệt, không tư cách cùng nàng trả giá.

"Ta là cấp hai bác sĩ không giả, nhưng kinh thương dựa vào không phải là thực lực, mà là suy nghĩ."

Tàn Triệt chỉ một cái huyết Thái dương, cười nhạt nói: "Đầu óc của ta, nhưng là rất đáng giá tiền."

"Ý nói, nói là ta không suy nghĩ?" Vũ Tương Nhu đôi mắt híp một cái, hàn mang ảm hiện, bầu không khí xuống tới băng điểm.

"Ý của ta là, ở kinh thương phương diện này, người không bằng ta." Tàn Triệt ánh mắt yên tĩnh, hấn ưu thế lớn nhất, không phải là hệ thống, mà là kiến thức.

Đến từ trăm hoa đua nở, tin tức bùng nổ thời đại chính hấn, kinh thương không khó, trở thành cường giả cũng không khó khăn.

"Nói xuông không tác dụng."

Vũ Tương Nhu vẻ mặt lạnh giá, nói: "Xuất ra để cho ta tin phục bản lĩnh, ta có thể đáp ứng người yêu cầu."

"Được, để cho ta suy nghĩ một chút, lấy cái gì chinh phục người."

Tàn Triệt cười nhạt, hấn phải làm không chỉ là để cho Vũ Tương Nhu tin phục, cũng là Thương Hành bước bước đầu tiên, phải thận trọng.

"Chú ý của người chọn lời, là tin phục, không phải là chinh phục." Vũ Tương Nhu lông mày khẽ đen nhúm một cái, bộc phát ghét Tàn Triệt, nếu không phải là bởi vì Vũ lão đầu, nàng sớm đem Tàn Triệt đánh ra ngoài.

"Đừng làm ồn, để cho ta suy nghĩ thật kỹ." Tàn Triệt thu lại nụ cười, suy tư trước nhất giao thiệp với cái nào nghề.

Trật tự xây lại sau, vạn giới cổ quái ly kỳ, lấy hấn kiến thức, có thể đặt chân nghề có rất nhiều, hơn nữa cũng có thể bảo đảm thành công.

Liên tình huống trước mắt đến xem, thích hợp nhất là áo dài.

Nguyên nhân có ba , thứ nhất, Vũ Tưng Nhu là Ngũ Giai thợ may, chỉ làm cho nàng là Tần Triệt bảo giá hộ hàng, quá đáng tiếc.

Thứ hai, áo dài khảo cứu nữ nhân đáng vẽ, có thể hoàn mỹ làm nổi bật lên đàn bà đường cong là lướt, càng lộ vẻ Phong Tình Vạn Chủng, cổ điển nhã trí.

Thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất, áo dài là Tần Triệt có thể nghĩ tới, duy nhất một loại sẽ không bị cái thế giới này bài xích quần áo trang sức.

Hai cái thế giới văn hóa hoàn toàn bất đồng, một khi sinh ra va chạm, bài xích khả năng, xa xa lớn hơn tiếp nhận.

Áo dài là Trung Quốc truyền thống phục sức tác phẩm tiêu biểu một trong, cùng cái thế giới này quần áo trang sức tương tự, chỉ cần không phải ngay từ đầu liền đem xái mờ hết lớn chân nơi, cũng có thể bị cái thế giới này tiếp nạp.

Đương nhiên, Tần Triệt không hoàn toàn chắc chắn, hấn có thể làm, chẳng qua là hết sức.

"Người khảo nghiệm ta có hay không có cùng người liên thủ bản lĩnh, ta cũng phải khảo nghiệm người là có hay không có cùng ta liên thủ tư cách."

Tần Triệt nghiêm túc nhìn Vũ Tưng Nhu, nói: "Ta chỉ vẽ một lần, người nếu là có thể đem làm được, chúng ta chính là đồng bạn."

Khảo nghiệm?

Vũ Tưng Nhu khí cười, nàng nhưng là ngay cả Đại Hạ chỉ chủ cũng phải khách khí đối đãi tồn tại, chính là một cái cấp hai bác sĩ, có tư cách gì khảo nghiệm nàng?

"Nếu là không làm được, người thật sự Như ta nói, không phải là một cái hợp cách Ngũ Giai thợ may." Tần Triệt mi tâm sáng lên, Thái Cực dấu ấn hiện lên, Âm Dương Nhị Khí lưu chuyển.

Rồi sau đó, hấn lấy Âm Dương Nhị Khí làm bút, ở trong hư không phác họa áo dài bộ dáng.

Tần Triệt không phải là Họa Sư, chỉ có thể lấy Âm Dương Nhị Khí đơn giản mô tả, cũng may, hấn đối áo dài ấn tượng rất sâu, đại khái vẽ ra bộ dáng.

Cái này làm cho Vũ Tưng Nhu ngỡ ngàng, Thu Thủy đôi mắt đẹp nở rộ thần thái, giống như là thấy vô thượng chí bảo, Thành Thánh Chi Cơ.

Không phải là bởi vì áo dài mặt ngoài xuất chúng, đơn giản bản vẽ sơ bộ, không thể nào cho nàng mang đến áo dài rung động mỹ cảm, sở dĩ kích động, là bởi vì nàng nhìn thấy thời cơ đột phá.

"Đây chính là ta bản lĩnh, người xem, có tư cách cùng người liên thủ sao?"

Tần Triệt cười nhạt, không tin Trung Quốc đẹp nhất quần áo trang sức một trong, chính phục không được Vũ Tưng Nhu, chính phục không được cái thế giới này.

"Không nghĩ tới, để cho ta đột phá đến Lục Giai cơ hội, cuối cùng xuất từ tay người."

Vũ Tưng Nhu ánh mắt phức tạp, nàng không thích Tần Triệt nụ cười, càng không thích Tần Triệt nói bốc nói phét, nói ầu nói tả.

Bất quá giờ phút này, nàng ý thức được chính mình sai lầm rồi.

Tần Triệt không phải là lý luận suông, hấn là thật là có bản lĩnh, một tấm tiện tay phác họa bản vẽ sơ bộ, liền cho nàng mang đến rung động thật lớn.

"Đây chỉ là một bắt đầu, đi làm áo dài đi, ta không kịp chờ đợi muốn xem thấy người mặc vào bộ dáng của nó."

Tần Triệt cười nhạt, hấn tin tưởng, làm áo dài thành hình lúc, cái loại này chấn nhiếp nhân tâm vẽ đẹp, sẽ để cho Vũ Tưng Nhu hoàn toàn phục.

"Cái này y phục kêu áo dài?" Vũ Tưng Nhu phức tạp nhìn Tần Triệt liếc mắt, vẫn là khó tin, chưa từng thấy qua y phục, lại xuất từ thiếu niên ở trước mắt tay.

"Không sai, ta tin tưởng, nó sẽ không người không biết, không người không hiểu."

Nhìn trước mặt áo dài bản vẽ sơ bộ, Tần Triệt mắt lộ ra mong đợi, du lịch ba năm, hấn chưa bao giờ đem trên địa cầu đồ vật mang tới cái thế giới này.

Này là lần đầu tiên, trọng yếu nhất một lần.

Đặt chân Thánh Cảnh, đương thời vô địch, không phải là cái gì vĩ đại mơ mộng, hấn muốn, là thay đổi cái thế giới này.

Nếu là áo dài rất được hoan nghênh, như vậy, Tần Triệt liền bước ra thay đổi thế giới bước đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Không nghĩ ra không hiểu

Kim quang sáng chói, Bảo Ân huyền diệu.

Vũ Trương Nhu bàn tay trắng nõn nhỏ dài, lấy trên quý kim ngọc găm là tài, y theo dạng vẽ gáo, cắt áo dài.

Nàng là tôn quý Ngũ Giai thợ may, hơn nữa có đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, chỉ nhìn liếc mắt bản vẽ sơ bộ, trong đầu liền có đại khái đường ranh.

Tần Triệt Tĩnh Tâm chờ đợi, muốn thấy được Vũ Trương Nhu mặc vào áo dài bộ dạng.

Vũ Trương Nhu thon thả tinh tế, chân ngọc thon dài, hơn nữa xinh đẹp vô song, khí chất xuất trần, nhất định chính là là áo dài mà sống.

Nàng nếu là mặc vào áo dài, nhất định sẽ kinh tâm động phách, ái mộ chúng sinh.

Vũ Trương Nhu cũng muốn com sáng làm ra áo dài.

Không phải là vì mỹ, mà là vì đột phá, nàng có dự cảm, làm ra áo dài sau, chính mình sẽ bước ra một sai bước.

Ngay sau đó, Vũ Trương Nhu bàn tay trắng nõn Kết Ấn, cây kéo dấu ấn kim quang đại phóng, áo dài hóa thành Pháp Y, huyền diệu khó lường.

Phú linh.

Thợ may đặc thù năng lực một trong, có thể nhường cho Phàm y nắm giữ thần Kỳ Năng lực, chỉ có cấp ba trở lên thợ may, có thể giác tỉnh.

"Quả nhiên là ta đột phá đến Lục Giai cơ hội." Vũ Trương Nhu tự lẩm bẩm, mi tâm cây kéo dấu ấn ánh sáng không tiêu tan, có một nửa hóa thành màu bạc.

Ý vị này, nàng cách Lục Giai thợ may chỉ có khoảng cách nửa bước, đợi ánh sáng toàn bộ chuyển thành màu bạc, nàng chính là Đại Hạ Vương Triều duy nhất Lục Giai thợ may.

"Chúc mừng ngươi bước ra một sai bước." Tần Triệt cười nhạt, nhìn linh quang nội liễm hoa mỹ áo dài, nội tâm tràn đầy cảm giác thành tựu.

Đây là chuyện thứ nhất áo dài, mặc dù không phải là nhờ tay hần, nhưng là hần Tướng Kỳ bào dẫn tới cái thế giới này, ý nghĩa sâu xa.

"Ta thu hồi lời khi trước, ngươi, đúng là có bản lĩnh." Vũ Trương Nhu phức tạp nhìn Tần Triệt liếc mắt, nàng dừng lại ở Ngũ Giai, đã có mười năm, nghĩ hết biện pháp, cũng Vô Pháp tiến lên trước một bước.

Nhưng mà Tần Triệt chẳng qua là vẽ một bức bản vẽ sơ bộ, liền để cho nàng tiến tới một sai bước, thậm chí là có có thể đột phá đến Lục Giai, không phải là bản lĩnh là cái gì?

Kiều ngạo Như Vũ Trương Nhu, cũng chịu phục.

"Cho ngươi cách Lục Giai tiến hơn một bước, chẳng qua là rung động y thủy, mặc nó vào, ngươi sẽ hiểu cái gì gọi là mỹ." Tần Triệt nở nụ cười.

Vũ Trương Nhu cũng lộ ra vẻ chờ mong, nàng thẩm mỹ không kém, chẳng qua là bị giới hạn cái thế giới này, cái thời đại này.

Trước nhìn bản vẽ sơ bộ lúc, nàng nhìn thấy chẳng qua là cơ hội, giờ phút này thấy áo dài, nàng mới ý thức tới, nguyên lai y phục cũng có thể chấn nhiếp nhân tâm.

Ngay sau đó, Vũ Trương Nhu tay ngọc vung lên, áo dài gia thân, nổi bật lên nàng đường cong lá lốt, a na đa tư.

Dung nhan khuynh thành, đáng người dụ dỗ, ngay cả Tần Triệt cũng theo đó thất thần.

Quá đẹp, mặc áo dài Vũ Trương Nhu, Phong Tình Vạn Chủng, so với hần đã gặp toàn bộ áo dài giai nhân, đều phải đẹp đẽ.

Vũ Tưng Nhu cũng kinh ngạc xuất thần.

Người so với người phải chết, hàng so với hàng được (phải) ném, cùng áo dài vừa so sánh với, nàng trước làm, mặc y phục, cùng vải thô Ma Y không khác nhau gì cả.

"Ông nội nhân quang là đúng." Vũ Tưng Nhu nhẹ nhàng thở dài, Tần Triệt nói không sai, nàng coi như Ngũ Giai thợ may, đúng là không hợp cách.

Nàng chịu phục, cũng được đá kích.

Một cái ngoài nghề, lại so với nàng cái này Ngũ Giai thợ may còn lợi hại hơn, ai có thể không chịu đá kích?

"Bây giờ, người chịu phục chưa." Tần Triệt cười nhạt, nói: "Ta có hay không có cùng người liên thủ tư cách?"

Nghe vậy, Vũ Tưng Nhu yên lặng.

Sự thật đặt ở trước mặt, nếu là Tần Triệt không xứng cùng nàng liên thủ, kia đôi mắt đương thời, không người có tư cách.

"Mặc áo dài người, mỹ đến không thể tả." Tần Triệt khen ngợi, không khỏi ảo tưởng, nếu là Vũ Tưng Nhu mặc vào xái mở hết lớn chân áo dài, sẽ là bức nào mê người.

Đáng tiếc, chỉ có thể tưởng tượng.

Du lịch ba năm thời gian, Tần Triệt không có lãng phí, hẳn đầy đủ biết cái thế giới này phong thổ nhân tình, liền nữ tử quần áo trang sức mà nói, nghiêng về bảo thủ.

Đừng nói là lộ ra bắp đùi, cho đến đầu gối, đều khó tiếp nhận.

"Quá khen, ta tin tưởng, áo dài sẽ rất được hoan nghênh." Vũ Tưng Nhu mặt vô biểu tình, Thu Thủy đôi mắt lại toát ra nụ cười.

Lúc còn rất nhỏ, nàng liền muốn để cho Vũ thị Thương Hành lại xuất hiện Huy Hoàng, bây giờ, nàng rốt cuộc thấy được hy vọng.

"Chưa trải qua thị trường kiểm nghiệm, ai cũng Vô Pháp bảo đảm."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, hẳn tin tưởng áo dài mị lực, không có nữ nhân có thể ngăn cản, nhưng này dù sao cũng là hai cái thế giới văn hóa va chạm, không bị tiếp nạp cũng có khả năng.

"Thị trường kiểm nghiệm?" Vũ Tưng Nhu sững sốt một chút.

"Xin lỗi, ta lại quên, người không hiểu."

Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, nguyện vọng càng thêm mãnh liệt, nếu không trở về được, vậy hẳn liền thay đổi thế giới, đem chế tạo thành khác một cái Trái Đất.

"Cổ quái."

Vũ Tưng Nhu lông mày kẻ đen hơi nhăn, nói: "Áo dài đã làm được, tiếp theo nên làm như thế nào?"

"Lượn quanh Chân Hoàng Thành chạy một vòng, hẹn lại mấy cái khuê trung mật hữu, uống chút trà, tán gẫu một chút."

"Sau khi, liền ngồi chờ thu tiền đi." Tần Triệt cười nhạt, không nói tuyên truyền hai chữ, bởi vì nói, Vũ Tưng Nhu cũng nghe không hiểu.

"Vì sao phải lượn quanh thành chạy một vòng? Không phải là hắc Tước Kỳ bào đặt ở trên kệ áo sao?" Vũ Tưng Nhu nghi ngờ, không nghĩ ra Tần Triệt trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Nói người cũng không hiểu, ước định một bộ phận, là người phải nghe lời ta nói." Tần Triệt lắc đầu bật cười, Vũ Tưng Nhu tiem không người vấn tẩn, nếu là đặt ở trên kệ áo, hẳn cũng đừng nghĩ hoàn thành nhiệm vụ.

"Người để cho ta đi chết, chẳng lẽ ta cũng muốn nghe của người sao?" Vũ Tưng Nhu vẻ mặt lạnh lùng, nói: "Không cho ta một cái lý do, đừng nghĩ để cho ta mặc cho người sai khiến."

"Được rồi, cho người lượn quanh Chân Hoàng Thành chạy một vòng mục đích, là vì rộng rãi mà báo cho."

"Cho người ước khuê trung mật hữu uống trà, cũng là vì rao hàng áo dài."

"Người là Ngũ Giai thợ may, có thể cùng người làm bạn người, nghĩ đến không giàu thì sang, mà bằng hữu của các nàng, tất cả đều là đại phú đại quý người."

"Như vậy thứ nhất, áo dài liền không lo tiêu lộ rồi."

Tần Triệt bắt đắ dĩ, hấn muốn làm một cái xa xỉ nhân hiệu, bởi vì quần áo trang sức dễ dàng nhất bắt chước, một khi áo dài rất được hoan nghênh, kia làm áo dài người sẽ gặp như măng mọc sau cơn mưa.

Đến lúc đó, sẽ gặp khai hòa giá cả chiến đấu.

Tần Triệt ưu thế ở chỗ người sáng lập thân phận, ở chỗ Vũ Trương Nhu cái này Ngũ Giai thợ may, vì vậy, hấn phải làm tốt nhất, mà không phải ép giá.

"Không hiểu."

Vũ Trương Nhu cau mày, không phải là nàng đàn, mà là Tần Triệt ý nghĩ quá siêu tiền, đôi mắt đương thời, cũng không có mấy người có thể nghe hiểu.

"Người xem, ta cũng biết, nói người cũng không hiểu."

Tần Triệt buông tay, nói: "Nghe ta đi, ta người là người trên một cái thuyền, người rơi xuống nước, ta cũng tốt không được."

Nghe vậy, Vũ Trương Nhu yên lặng hồi lâu, nói: "Được, ta nghe của người, hy vọng, quyết định của người là chính xác."

"Nghe ta, sẽ không sai."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Đi đi, trước lượn quanh thành một vòng, hẹn lại mấy cái có tiền bạn tốt, nhớ, trong suốt lộ giá cả."

"Nói đến giá cả, người dự định định giá bao nhiêu?" Vũ Trương Nhu nói: "Cấp một Pháp Y giá cả, đại khái là một bách linh thạch."

"Vậy thì định một Thiên Linh thạch đi." Tần Triệt cười nhạt, du lịch ba năm, hấn đã đại khái biết rõ một khối linh thạch sức mua, tương đương với trên địa cầu một khối tiền.

"Người điên rồi?" Vũ Trương Nhu cau mày, cấp hai Pháp Y cũng mới năm bách linh thạch, định giá một ngàn, ai sẽ mua?

"Ta rất thanh tỉnh."

Tần Triệt bắt đắ dĩ, nói: "Vũ cô nương, ta nghĩ, ta phải làm cho người một cái toàn phương vị huấn luyện."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Dao cùng lá chắn

"Huấn luyện. . ."

Vũ Trương Nhu lông mày kẻ đen khóa chặt, nàng tự nhận không ngu ngốc, có thể gặp Tần Triệt, nàng cảm thấy đầu óc của mình không đủ dùng rồi.

Đừng nói là Tần Triệt suy nghĩ, ngay cả lời hấn nói, nàng đều nghe không hiểu.

"Cùng ta hợp tác, người phải thói quen, ta cuối cùng kể một ít người nghe không hiểu lời nói." Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, nói: "Không cần hỏi, chỉ cần dựa theo ta nói đi làm."

Nghe vậy, Vũ Trương Nhu yên lặng hồi lâu, nói: "Định giá một Thiên Linh thạch, người không phải là đang nói giỡn?"

"Là đang nói đùa." Tần Triệt nhẹ nhàng gạt đầu, một khối linh thạch giống như Trung Quốc một đồng tiền, cái nào xa xỉ đồng phục nhân hiệu, là một ngàn đồng tiền có thể mua được?

Phải biết, Vũ Trương Nhu nhưng là đến gần Lục Giai thợ may, thả ở trên địa cầu, đó chính là hưởng dự toàn cầu cấp đại sư nhân vật.

Nàng tự mình làm y phục, không bán sáu vị cân nhắc, Tần Triệt đều cảm thấy mất mặt.

"Là đang nói đùa liền có thể." Vũ Trương Nhu an tâm, cấp hai Pháp Y mới năm bách linh thạch, cấp một Pháp Y muốn giá một ngàn, làm sao có thể có

người mua?

Nhưng mà Tần Triệt câu nói tiếp theo, lại để cho nàng không nói gì.

"Một Thiên Linh thạch, chẳng qua là khai trương bán giảm giá giá cả, chân chính định giá là hai ngàn."

"Phàm y định giá chín trăm chín mươi chín, cấp một Pháp Y thêm một ngàn, cứ thế mà suy ra."

"Ngũ Giai trở lên hạn chế, giá cả bàn lại." Tần Triệt cười nhạt, thấy Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú khóa chặt, nói: "Có nghi vấn sao?"

"Rất nhiều."

Vũ Trương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Của ngươi định giá quá cao, còn nữa, vì sao Phàm y giá bán không phải là số chẵn?"

"Người sau giải thích quá phiền toái, ta không nghĩ rõ Thích, người trước không cần phải lo lắng."

"Kính thương, đầu tiên nếu muốn chính là làm gì, mặt ngó một loại kia đám người."

"Ưu thế của chúng ta ở chỗ người sáng lập thân phận, ở chỗ ngươi là hiếm thấy Ngũ Giai thợ may, vì vậy, chúng ta mặt ngó chính là đại phú đại quý người."

"Đối với cái này loại người mà nói, chỉ cần đồ tốt, một Thiên Linh thạch cùng ba Thiên Linh thạch, không khác nhau gì cả."

"Thậm chí có thể nói, chỉ mua đất tiền nhất, không mua tốt nhất."

"Khi chúng ta đem áo dài tạo thành xinh đẹp tượng trưng, tượng trưng của thân phận, vậy thì có thể tuyên bố thành công."

Tần Triệt cười nhạt, áo dài mỹ không thể nghi ngờ, cũng có thể làm thành xa xỉ phẩm, vấn đề khó khăn lớn nhất là khả năng không bị thể nhân tiếp nạp.

Hắn sợ dĩ dể cho Vũ Trương Nhu lượn quanh Chân Hoàng Thành chạy một vòng, một là là rộng rãi mà báo cho, hai là vì dẫn dẫn trào lưu, để cho thể nhân tiếp nạp áo dài.

Vũ Trương Nhu là Chân Hoàng Thành đệ nhất mỹ nhân, cũng là ngay cả Đại Hạ chi chủ cũng phải lấy Lễ Tướng đội Ngũ Giai thợ may, xinh đẹp cùng thực lực đều xem trọng nàng, có thể xưng nữ nhân kiểu mẫu, hướng dẫn trào lưu không khó.

"Ý của ngươi ta minh bạch, có thể đại phú đại quý người dù sao cũng là số ít, chúng ta không nên mặt ngó tất cả mọi người sao?" Vũ Trương Nhu ánh mắt phức tạp, rốt cuộc minh bạch, cái gì gọi là nghe vua nói một buổi, thẳng đọc sách mười năm rồi.

Mặc dù nàng không thể nào hiểu được Tần Triệt suy nghĩ, càng nghe không hiểu hắn, nhưng trực giác nói cho nàng biết, chính mình đem có lợi cả đời.

"Vũ cô nương, ngươi vẫn là không hiểu, ta mệt mỏi, có thể hay không trước hết để cho ta nghỉ ngơi một chút?" Tần Triệt bắt đầu dĩ, làm ăn gì kiếm lợi nhiều nhất?

Lũng đoạn!

Tần Triệt dĩ nhiên muốn mặt ngó tất cả mọi người, lũng đoạn áo dài làm ăn, nhưng hắn lũng đoạn rồi sao?

Ngay cả khoa học kỹ thuật đều khó lũng đoạn, chớ nói chi là dễ nhất phòng chế đồng phục rồi, kết quả tốt nhất, chính là chế tạo một cái hưởng dự thiên hạ xa xỉ nhân hiệu.

"Được, ngươi trước nghỉ ngơi, ta sẽ theo lời ngươi nói đi làm, hy vọng, quyết định của ngươi là đúng." Vũ Trương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Đi theo ta."

Nói xong, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, hướng về sau phương đi tới.

Tần Triệt theo sát phía sau.

Xuyên qua đại sảnh, một tòa Thanh U lịch sự tao nhã sân nhỏ đập vào mi mắt, đồ vật các một gian cổ hương cổ sắc nhà, giữa viện trồng hai cây cây đào.

Thanh Phong phát qua, Đào Hoa đầy trời, tựa như ảo mộng, đẹp không thể tả.

"Ngươi liền ở buồng tây đi, phòng hảo hạng là ta ở, không ta cho phép, không cho phép ngươi tiến vào." Vũ Trương Nhu nhàn nhạt mở miệng.

"Được, sáng sớm ngày mai, chúng ta lại thương nghị khi nào khai trương." Tần Triệt cười khẽ, chậm rãi đi vào buồng tây.

"Rõ ràng chẳng qua là thiếu niên, nhưng ở về khí thế hoàn toàn ngăn chặn ta, còn luôn nói một ít ta nghe không hiểu lời nói."

"Thật là mê vậy thiếu niên."

Vũ Trương Nhu tự lẩm bẩm, nàng trời sinh tính lạnh giá, cho dù là Đại Hạ chi chủ, nàng cũng không muốn nhiều lời, sở dĩ cùng Tần Triệt nói chuyện với nhau đã lâu, là bởi vì Vũ lão đầu một câu nói.

Hắn, là một cái có thể thay đổi thế giới nam nhân.

Mới bắt đầu, Vũ Trương Nhu cảm nghi ngờ thái độ, bắt quá theo một phen nói chuyện lâu, nghi ngờ thiếu rất nhiều.

Không nói trước áo dài sẽ hay không rất được hoan nghênh, chỉ nói Tần Triệt sáng tạo một loại nàng chưa từng thấy qua y phục, hãy để cho nàng cách Lục Giai gần hơn một bước, liền để cho nàng chịu phục.

Ngay sau đó, Vũ Trương Nhu bước liên tục nhẹ nhàng, dự định lượn quanh Chân Hoàng Thành chạy một vòng, hẹn lại vài người bạn tốt uống trà tán phâm.

Nàng là một cái kiêu ngạo nữ tử, không muốn khuất cư nhân hạ, bắt quá, nàng muốn nghe Tần Triệt một lần.

Bởi vì nàng muốn nhìn một chút, bí ẩn này vậy thiếu niên, có thể hay không sáng tạo kỳ tích.

Tần Triệt cũng muốn nhìn một chút, mình liệu có thể sáng tạo kỳ tích, nếu là thành công, hắn liền bước ra thay đổi thế giới bước đầu tiên.

"Ba năm rồi, rốt cuộc quyết định phải làm một chút gì." Tần Triệt tự nói, nhìn sáng chói chói mắt mặt trời, suy tư tương lai đường.

Hắn chỗ dựa lớn nhất có hai cái, một là hệ thống, hai là kiến thức.

Người trước là con đường tu hành lên đạo, có thể nhường cho hắn vượt mọi chông gai, dòm ngó ngôi báu đỉnh phong.

Người sau là mộng tưởng trên đường lá chắn, có thể nhường cho hắn thay đổi thế giới, không - phụ.

Hai người hỗ trợ lẫn nhau, cho Tần Triệt quang minh sáng chói tương lai, cũng cho hắn gian nan hiểm trở, mưa gió lặn đạn.

Có thể hay không đi tới cuối, thì nhìn hắn có thể hay không không quên ban đầu tâm, kiên trì tới cùng.

"Tương lai đường rõ ràng, thì nhìn áo dài có thể hay không rất được hoan nghênh." Tần Triệt mắt sáng như sao thâm thúy, tâm niệm vừa động, hệ thống hiện lên.

Chỉ thấy đó là một cái kim sắc Luân Bàn, tổng cộng có mười ca-rô, hoặc là nghề, hoặc là bảo vật.

Luân Bàn phía trên là một hàng chữ nhỏ, cấp thấp rút số: Mười, Trung Cấp rút số: Số không, cao cấp rút số: Số không, đỉnh cấp rút số: Số không.

Du lịch ba năm, Tần Triệt đã phải biết hệ thống, mười lần rút số có thể hỏi đoán một lần Trung Cấp rút số, mười lần Trung Cấp rút số, có thể hỏi đoán một lần cao cấp rút số.

Đỉnh cấp rút số Vô Pháp hỏi đoán, chỉ có thể thông qua đỉnh cấp nhiệm vụ lấy được.

Đây cũng là vì sao, Tần Triệt phải ở trong vòng mười năm, đem Cửa Hàng May phát triển thành Đại Hạ lớn nhất Thương Hành một trong những nguyên nhân.

"Lần trước Trung Cấp rút số, hay lại là ba năm trước đây, rút trúng bác sĩ."

"Toàn ba năm, rốt cuộc có thể lại rút ra một lần." Tần Triệt cười híp mắt nhìn kim sắc Luân Bàn, khó nén kỳ đài chi ý.

Bất kỳ một cái nào nghề, cũng thật khó nhập môn, hắn kiến thức cũng không được, bắt quá, có thể để cho hắn giác tình độc nhất vô nhị năng lực.

Muốn đặt chân một nghề, Tần Triệt hoặc là cảm giác Ngộ Thiên nói, hoặc là dựa vào hệ thống.

Người trước quá khó khăn, nhỏ thì vài năm, lâu thì mười mấy năm, người sau tương đối dễ dàng, chỉ cần quét trúng, là được lập tức trở thành chức nghiệp giả.

"Chỉ mong có thể quét trúng nghề, tốt nhất là thương nhân." Tần Triệt nở nụ cười, trước điểm hỏi đoán, gọi thêm rút ra.

Nhất thời, kim sắc cây kim chỉ chậm rãi chuyển động.

...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Chưa từng thấy qua kiểu chữ

Kim sắc cây kim chỉ chuyển động, sáng chói linh Quang Diệu mắt,

Tần Triệt chặt tránh cây kim chỉ, hy vọng có thể rút được thương nhân nghề, một là bởi vì hắn phải làm làm ăn, thương nhân thần Kỳ Năng lực hữu dụng.

Hai là bởi vì đặt chân một cái nghề, hệ thống sẽ phát hành một cái cùng nghề có liên quan cấp thấp nhiệm vụ, nếu là quát trúng thương nhân, kia rất dễ dàng liền có thể hoàn thành.

Mười hơi thở thời gian sau, cây kim chỉ dừng lại, linh quang tán đi, ba chữ gọi vào Tần Triệt mi mắt.

Thư pháp gia.

Cùng lúc đó, Quy Tắc Chi Lực hạ xuống, hóa thành một chỉ bút lông, khác ở Tần Triệt mi tâm.

Thần quang lưu chuyển, huyền diệu khó lường, giao phó cho Tần Triệt thần Kỳ Năng lực, bút lạc kinh phong vũ, cũng giao phó cho hắn một chữ.

Lôi.

Bút lạc kinh phong vũ là thư pháp nhà đặc thù năng lực một trong, có thể đem chữ hóa thành thần thông, tỷ như trở thành một cấp thư pháp gia, thiên đạo giao phó cho Tần Triệt chữ lôi.

Chỉ cần hắn vận dụng nghề dấu ấn, viết xuống chữ lôi, là được dẫn Cửu Thiên Thần Lôi, hủy diệt vạn khu vực.

Đương nhiên, đó là chỉ có Thánh Chức người mới có thể làm được sự tình, cấp một thư pháp gia, tối đa cũng chính là dẫn động một tia lôi đình.

"Đáng tiếc không phải là thương nhân, bất quá thư pháp gia, cũng là ta nghĩ muốn nghề."

Tần Triệt cười nhạt, không có yếu nhất nghề, chỉ có người yếu nhất, bất kỳ một cái nào nghề đặt chân Thánh Cảnh, đều có Hủy Thiên Diệt Địa khả năng.

Bất quá, thư pháp gia được công nhận cường đại.

Trật tự tái hiện sau, thần thông Tiên Pháp biến mất, mà thư pháp nhà năng lực, liền cùng thần thông đạo pháp tương tự, có xưng hùng đồng giai mỹ dự.

Ngay sau đó, Tần Triệt rời đi mái hiên, dự định thử một chút thư pháp nhà lực lượng.

Hắn mi tâm sáng lên, chấp bút viết, ở giữa không trung viết xuống thiên đạo ban cho chữ lôi.

Nhất thời, một đạo cánh tay to lớn lôi đình hạ xuống, đất đai nứt ra, bụi đất tung bay.

"Không hổ là xưng hùng đồng giai thư pháp gia, quả nhiên bất phàm." Tần Triệt hải lòng gật đầu, khóe mắt liếc qua bỗng nhiên nhìn thấy một cái thiếu nữ áo tím.

Nàng tuổi chừng hai tám, mặt đẹp thanh tú đẹp đẽ, giờ phút này kinh ngạc nhìn Tần Triệt, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, đôi mắt tròn to.

"Người là?" Tần Triệt hơi ngần ra.

"Không thể nào, cấp một thư pháp gia, làm sao có thể có lực lượng cường đại như vậy?" Thiếu nữ áo tím tâm thần thất thủ, thuộc về trong rung động, căn bản không nghe được Tần Triệt nói.

"Thư pháp gia xưng hùng đồng giai, có này lực lượng, hẳn là bình thường đi." Tần Triệt cau mày, hắn chưa từng thấy qua cấp một thư pháp gia, không nghĩ ra thiếu nữ áo tím vì sao khiếp sợ như vậy.

"Bình thường?"

"Cấp một đỉnh phong thư pháp gia dẫn động lôi đình, tối đa cũng mới ngón cái to, mà người dẫn động lôi đình, cuối cùng cánh tay to lớn, người cảm thấy đây là bình thường?"

Thiếu nữ áo tím xù lông, rõ ràng cho thấy được đã kích.

"Ngón cái to. . ."

Tần Triệt sững sốt một chút, hẳn biết rõ mình rất đặc thù, nắm giữ hệ thống hẳn, có thể tùy tiện đặt chân một nghề, thậm chí là trở thành toàn chức nghiệp người.

Bất quá, hệ thống không thể nào để cho hẳn mạnh hơn đồng giai chức nghiệp giả.

Ngay sau đó, Tần Triệt cười nhạt nói: "Có lẽ là ngươi đã gặp cấp một thư pháp gia, cũng tương đối kém đi."

Yếu?

Là ngươi quá mạnh mẽ được chứ?

Thiếu nữ áo tím bị phẫn, nàng là cấp một đỉnh phong thư pháp gia, thiên đạo giao phó cho nàng chữ thứ nhất, cũng là lời.

Tu luyện đến nay, nàng viết xuống chữ lời, có thể hóa thành ngón cái to lời đỉnh, bị nàng gia gia khen là thiên tài.

Nhưng mà Tần Triệt viết xuống chữ lời, lại có thể hóa thành to bằng cánh tay lời đỉnh, nàng nếu là thiên tài, kia Tần Triệt là cái gì?

"Không sai a, rõ ràng là cấp một thư pháp gia, vì sao có thể dẫn động to bằng cánh tay lời đỉnh?" Thiếu nữ áo tím cau mày, thật sự là không nghĩ ra.

Tần Triệt cũng nghĩ không thông, vì sao thiếu nữ kinh ngạc như thế.

Hắn cũng không cảm thấy, lấy cấp một lực, dẫn động to bằng cánh tay lời đỉnh, có gì đặc biệt hơn người.

"Ngươi theo ta đi, ta gia gia nhất định biết, vì sao ngươi có thể lấy cấp một lực, dẫn động có thể so với cấp hai lời đỉnh." Thiếu nữ áo tím không nói lời nào, kéo Tần Triệt đi về phía trước.

"Dừng."

Tần Triệt bất đắc dĩ, nói: "Cô nương, cường đoạt dân nữ là làm ác, cường đoạt Dân nam cũng vậy."

"Phi, ai mạnh cướp ngươi?" Thiếu nữ áo tím tròn mắt nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Ta là dẫn ngươi đi thấy ta gia gia."

"Bất kể ngươi dẫn ta đi làm gì, chưa trải qua ta đồng ý, đều là cường đoạt."

Tần Triệt hát ra thiếu nữ tay, nói: "Phạm tội là tiểu, danh tiếng là đại, nếu là truyền ra ngoài, cô nương coi như không mặt mũi gặp người."

"Ngươi!"

Thiếu nữ áo tím tức giận thẳng giậm chân, nói: "Ngươi rốt cuộc có theo hay không ta đi?"

"Không có hứng thú, ngươi tới đây là tìm Vũ Tương Nhu đi, nàng không có ở đây, ngày khác trở lại đi." Tần Triệt vẻ mặt bình thản, xoay người rời đi.

Bất quá, bị thiếu nữ áo tím ngăn cản.

Nàng mở ra tay trắng, ngăn trở Tần Triệt, nói: "Nhìn dáng vẻ của ngươi, cũng chẳng biết tại sao ngươi có thể lấy cấp một lực, dẫn động to bằng cánh tay lời đỉnh, chẳng lẽ ngươi không muốn biết?"

Nghe vậy, Tần Triệt nhú mày lại, thiếu nữ bộ dáng khiếp sợ, ý nghĩa hẳn khác với người thường, thật sự là hẳn muốn biết nguyên nhân.

"Muốn biết, liền đi theo ta, ta gia gia thông kim bác cổ, nhất định biết nguyên nhân." Thiếu nữ áo tím nhìn chằm chằm Tần Triệt, toát ra không cam lòng ý.

Nàng tuổi gần mười sáu, cách cấp hai thư pháp gia chỉ có khoảng cách nửa bước, ngay cả nàng gia gia đều gọi khen là nàng là thiên tài.

Nhưng mà, Tần Triệt so với nàng mạnh, kiêu ngạo như nàng, dĩ nhiên là khó mà tiếp nhận.

"Ngươi nói như vậy, ta ngược lại thật ra có chút hứng thú."

Tần Triệt chân mày giãn ra, nói: "Được, ta tùy ngươi đi một chuyến."

Nghe vậy, thiếu nữ áo tím bước ra bước liên tục, đi về phía trước đi, ngay cả tới đây mục đích đều quên.

Tần Triệt sau đó bước, thuận tay đóng lại Cửa Hàng May môn, mở ra Cẩm Chế.

Sau nửa giờ, một tòa nhà trí phủ đệ gọi vào Tần Triệt mi mắt, xuyên qua hành lang, ở phía sau vườn hoa thấy một cái một mình đánh cờ quần áo trắng

ông già.

Tiền phong đạo cốt, hạc phát đồng nhan, quần áo trắng ông già nhìn về phía thiếu nữ, từ ái cười nói: "Nha đầu, người không phải đi tìm Vũ nha đầu rồi sao?"

"Vũ tỷ tỷ không có ở đây, gia gia, ta mang cho người trở về một cái đặc thù thư pháp gia." Thiếu nữ áo tím không cam lòng nhìn Tần Triệt liếc mắt.

"Đặc thù?"

Quần áo trắng ông già đưa mắt dời về phía Tần Triệt, cười chum chim gật đầu: "Cấp hai bác sĩ, cấp một thư pháp gia, không tệ."

"Quá khen." Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, Tâm Tri Bạch y ông già thực lực, chỉ có thể so với Vũ Tương Nhu mạnh, không thể so với Vũ Tương Nhu yếu.

"Gia gia, người không phải nói cấp một thư pháp gia dẫn động lõi đình, tôi đã chỉ có ngón cái to sao?"

Thiếu nữ áo tím nói: "Vì sao hán có thể dẫn động to bằng cánh tay lõi đình?"

Nghe vậy, quần áo trắng ông già lắc từ tay ngừng giữa không trung, hắc tử rơi xuống, phát ra thanh âm thanh thúy.

Hiển nhiên, nội tâm của hán nhắc lên ngút trời cự lãng.

"Nha đầu, chuyện này thật không?" Quần áo trắng ông già thu lại nụ cười, chuyển thành nghiêm túc.

Chân Hoàng Thành nhân kiệt địa linh, thiên kiều lớp lớp xuất hiện, cấp hai bác sĩ, còn chưa đủ để lấy đề cho hán kinh ngạc.

Nhưng nếu là lấy cấp một lực, dẫn động to bằng cánh tay lõi đình, vậy ngay cả hán đều được (phải) rung động.

"Hán đứng ở trước mặt người, người để cho hán biểu diễn một lần sẽ biết." Thiếu nữ áo tím bĩu môi, nằng tin chắc chính mình sẽ không nhìn lầm, bằng không, cũng sẽ không cường kéo Tần Triệt tới đây rồi.

"Tiểu hữu, có thể hay không viết một cái chữ lõi?" Quần áo trắng ông già từ mi thiện mục, ôn hòa cười nói.

"Có thể." Tần Triệt nhẹ nhàng gật đầu, mi tâm hiện lên bút lông dấu ấn, ở hư không viết xuống một cái chữ lõi.

Sấm phá không, đất đai nứt ra, quần áo trắng ông già bỗng nhiên đứng dậy, thật chặt nhìn chăm chú vào Tần Triệt, chậm rãi phun ra một câu rung động chi ngữ.

"Chưa từng thấy qua kiểu chữ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Kỳ Thư song tuyệt

"Chưa từng thấy qua kiểu chữ. . ."

Quần áo trắng ông già thật chặt nhìn chăm chú vào Tần Triệt, cò không được, nụ cười cũng không thấy, tràn đầy nếp nhăn nét mặt già nua chỉ có rung động.

Thiếu nữ áo tím cũng ngây dại, thân là thư pháp gia, nằng quá rõ một loại chưa bao giờ xuất hiện qua kiểu chữ, ý vị như thế nào.

Oanh động thiên hạ, kinh thế hãi tục, đều không đủ lấy hình dung.

"Thì ra là như vậy." Tần Triệt bừng tỉnh đại ngộ, chữ viết của hán không được, thậm chí có thể nói là cực kém, nhưng kiểu chữ là Nhan Chân Khanh Khải Thư.

Hán đến từ thế kỷ hai mươi mốt Trung Quốc, rất nhiều thứ đều đã sâu tận xương tủy, muốn thay đổi cũng không sửa đổi, tỷ như kiểu chữ.

Mặc dù không phải thể chữ Nhan Khải Thư tinh túy, thậm chí ngay cả nhập môn cũng không đáng xưng là, bất quá hình thức ban đầu là có, đây chính là quần áo trắng ông già rung động nguyên nhân.

Cũng là Tần Triệt lấy cấp một lực, dẫn động có thể so với cấp hai lõi đình nguyên nhân.

"Kiến thức, quả nhiên là ta ưu thế lớn nhất." Tần Triệt thầm nói, cảm thấy chuyển kiếp đến trật tự xây lại sau thời đại, là một loại cực lớn hạnh phúc.

Ngay từ lúc giác tỉnh một cái không giống với bác sĩ, có thể oanh động thiên hạ năng lực lúc, hấn mắc đi cầu biết đến, kiến thức không phải là vật vô dụng.

Giờ phút này lấy thể chữ Nhan Khải Thư, vượt qua cấp một thư pháp gia, càng làm cho hấn chắc chắn, kiến thức là hấn ưu thế lớn nhất.

"Ta sớm nên nghĩ tới, chỉ có kiểu chữ người sáng lập, mới có thể làm cho chữ phát huy ra uy lực lớn hơn." Thiếu nữ áo tím kinh ngạc nhìn Tần Triệt, lòng hiểu thấu biến mất.

Chênh lệch không lớn lúc, nàng có dũng khí đuổi theo, nhưng khi chênh lệch lớn đến khó mà với tới, nàng có thể làm, chỉ có ngửa mặt trông lên.

"Còn nhỏ tuổi, có thể khai sáng kiểu chữ, thật là từ xưa anh hùng xuất thiếu niên."

Quần áo trắng ông già thờ dài, hấn Vô Pháp tin tưởng, một cái mười sáu tuổi thiếu niên, có thể khai sáng Lục Gia, thậm chí còn Thất Gia thư pháp gia cũng Vô Pháp sáng lập kiểu chữ.

Có thể sự thật đặt ở trước mặt, nếu Tần Triệt không phải là kiểu chữ người sáng lập, hấn không thể nào lấy cấp một lực, dẫn động to bằng cánh tay lõi đình.

Đây cũng là lão nhân cùng thiếu nữ, không có nghi ngờ Tần Triệt không phải là người khai sáng nguyên nhân.

"Ta chỉ là vận khí tốt, tiền bối nếu không phải nói, ta còn không biết khai sáng một loại kiểu chữ."

Tần Triệt xấu hổ, hấn cũng không phải là thể chữ Nhan Khải Thư người khai sáng, chỉ là người thứ nhất đem thể chữ Nhan Khải Thư, mang tới cái thế giới này may mắn.

"Tiểu hữu quá khiêm nhường, ngươi có thể khai sáng kiểu chữ, nhất định là đối thư pháp có thành tựu cực cao, cho dù không thành được Thánh Chức người, tương lai cũng có thể trở thành Đệ nhất Thư Pháp Đại Gia."

Quần áo trắng ông già hòa ái cười một tiếng, trước, hấn đem Tần Triệt trở thành là một cái vận bối, giờ phút này, hấn đã xem Tần Triệt trở thành Thư Pháp Đại Gia.

Thiếu nữ áo tím cũng thay đổi thái độ, từ đem Tần Triệt làm người cạnh tranh, biến thành người hâm mộ.

Đều là mười sáu tuổi, Tần Triệt đã khai sáng kiểu chữ, tương lai có thể trở thành Đệ nhất Thư Pháp Đại Gia, nàng dĩ nhiên là không có lòng hiểu thấu.

"Tiền bối quá khen, ta tên gọi Tần Triệt, không biết tiền bối cao tính đại danh?" Tần Triệt cười nhạt, muốn biết quần áo trắng thân phận của ông lão.

"Ta gia gia kêu Cổ Trường Phong, Kỳ Thư song tuyệt, đều vì Ngũ Gia." Thiếu nữ áo tím nháy đại con mắt, nói: "Ta gọi là Cổ Tiểu Nguyệt, nhớ kỹ."

Nghe vậy, Tần Triệt không nhìn Cổ Tiểu Nguyệt sau một câu nói, tâm thần bởi vì quần áo trắng ông già chấn động.

Hấn đã sớm ngờ tới, Cổ Trường Phong không thể so với Vũ Tương Nhu yếu, nhưng không nghĩ tới, Cổ Trường Phong lại thân kiêm hai chức, hơn nữa đều là Ngũ Gia.

Thân kiêm hai chức dễ dàng, nhưng cũng đạt tới Ngũ Gia, cũng không phải chuyện dễ dàng, đôi mắt toàn bộ Đại Hạ Vương Triều, cũng không tìm ra mấy người.

"Cái gì Kỳ Thư song tuyệt, chẳng qua chỉ là một cái đất chôn nửa đoạn hồng bút lão đầu từ."

Cổ Trường Phong ôn hòa cười một tiếng, nói: "Tiểu hữu, ta si mê đánh cờ, cũng si mê thư pháp, có thể nguyện dạy bảo?"

"Dạy bảo không dám nhận, có thể cùng tiền bối trao đổi, là vinh hạnh của ta." Tần Triệt khoát tay, Cổ Trường Phong là Ngũ Gia thư pháp gia, cùng người này nói chuyện, nhất định sẽ được ích lợi không nhỏ.

"Ha ha, tốt."

Cổ Trường Phong vẻ mặt tươi cười, mặc dù chỉ có kiểu chữ người khai sáng, có thể tăng cường chữ uy năng, nhưng hấn si mê với thư pháp, dĩ nhiên là muốn học thể chữ Nhan Khải Thư.

Tần Triệt cũng muốn biết thư pháp một đạo, hai người nhất phách tức hợp, ngồi xuống nói chuyện với nhau.

Cổ Trường Phong không hổ là Ngũ Giai thư pháp gia, thuận miệng chỉ ngữ, cũng có thể làm cho Tàn Triệt được ích lợi không nhỏ, sáng tỏ thông suốt.

Nếu là thay cái khác cấp một thư pháp gia, nhất định Vô Pháp cùng Cổ Trường Phong nói chuyện với nhau, dù sao, cảnh giới bày ở nơi đó.

Bất quá, Tàn Triệt có thể, hơn nữa thành thạo.

Hắn đứng sau lưng nhiều vị Thư Pháp Đại Gia, đối phó Cổ Trường Phong, dư dả.

Sau hai canh giờ, hai người kết thúc nói chuyện, Cổ Trường Phong cảm khái thở dài nói: "Cùng tiểu hữu nói chuyện, ta thụ ích lương đa."

"Ta cũng giống vậy."

Tàn Triệt hướng Cổ Trường Phong chấp tay một cái, nói: "Nếu không có chuyện khác, ta liền cáo từ trước."

"Nhà ta đại môn, tùy thời cho người rộng mở." Cổ Trường Phong vẻ mặt tươi cười, hắn cùng với Tàn Triệt nói chuyện, không chỉ là vì học tập thể chữ Nhan Khải Thư, cũng cất khảo giáo tâm tư.

Dù sao, Tàn Triệt tuổi gần mười sáu, lại khai sáng một loại chưa bao giờ xuất hiện qua kiểu chữ, như thể kinh thế hãi tục hành động vĩ đại, dĩ nhiên là chọc người nghi ngờ.

Bất quá nói chuyện sau khi, Cổ Trường Phong tin.

Không phải là Tàn Triệt thư pháp thành tựu cực sâu, mà là rất có thể lác lư, đây chính là Xuyên Việt Giả ưu thế lớn nhất, có một cả thế giới kiến thức.

Đọc thuộc Đường Thi ba trăm thủ, sẽ không làm thơ cũng sẽ ngâm, xem qua rộng rãi Tàn Triệt, mặc dù không biết hai, lại biết một trong số đó.

"Nhất định sẽ tới quấy rầy." Tàn Triệt cười nhạt, Cổ Trường Phong là Ngũ Giai thư pháp gia, Ngũ Giai cò sư, có thể nói Đại Hạ Vương Triều nhân vật đứng đầu.

Cùng người này kết thiện duyên, đối với hắn có tác dụng lớn.

"Nha đầu, thay ta đưa tiễn Tàn tiểu hữu, nhớ, không thể nghịch ngợm." Cổ Trường Phong hiểu Cổ Tiểu Nguyệt tính tình, sợ nàng bởi vì lòng háo thắng, cùng Tàn Triệt làm dữ.

Nào ngờ, hắn cháu gái lòng háo thắng sớm đã không có, đối Tàn Triệt chỉ có sùng bái.

"Biết gia gia." Cổ Tiểu Nguyệt hoạt bát cười một tiếng, kéo Tàn Triệt đi ra ngoài, bước chân vội vàng, muốn nói lại thôi.

Rời đi Cổ Phủ sau, Cổ Tiểu Nguyệt không kịp chờ đợi hỏi "Người làm như thế nào? Ta cũng muốn khai sáng kiểu chữ."

"Ta cũng không biết." Tàn Triệt chậm rãi lắc đầu, hắn cũng không thể nói, mình là Xuyên Việt Giả đi.

"Gạt người, không biết rõ làm sao khả năng khai sáng một loại kiểu chữ?" Cổ Tiểu Nguyệt tròn mắt nhìn Tàn Triệt liếc mắt, nói: "Ta xem người chính là không muốn nói, quý hẹp hòi."

"Nếu biết ta không muốn nói, người sẽ không nên hỏi." Tàn Triệt lắc đầu bật cười, hắn cũng không hứng thú đồ tiểu cô nương, mặc dù hắn cùng với Cổ Tiểu Nguyệt tuổi tương đối.

"Người liền nói cho ta biết chứ, ta thật rất muốn biết." Cổ Tiểu Nguyệt nháy long lanh đại con mắt, chấp hai tay, một bộ lạy Bò tát bộ dáng.

"Ta thật không biết."

Tàn Triệt buông tay, nói: "Viết viết, liền khai sáng một loại kiểu chữ."

Viết viết?

Thật sự muốn đánh người a!

Cổ Tiểu Nguyệt tức thật đấy, mãi Tiểu Hồ răng, hận không được hành hung Tàn Triệt một hồi.

"Sẽ đưa đến này đi, cáo từ." Tàn Triệt sai bước Lưu Tinh, hướng Vũ Tương Nhu Cửa Hàng May đi tới.

Đi tới nửa đường, một cái anh tuấn nam từ ở hẻm nhỏ, ngăn lại đường đi của hắn.

Người này mặc nguyệt sắc trường bào, khí độ bất phàm, Ngọc Thụ Lâm Phong, khóe môi nhếch lên một vệt nghiền ngẫm nụ cười.

"Đi theo người một đường, người cũng không có phát hiện ta, của người Linh Giác, quá kém."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: 6 tắc đao

Hẻm nhỏ hẹp hòi, yên tĩnh không người.

Tuấn tú nam tử đứng chấp tay, quần áo trắng không gió mà bay, khí vũ hiển ngang, khí khái anh hùng hùng hực.

Tần Triệt khẽ cau mày, hắc Linh Giác cũng không bén nhọn, không hề có một chút nào phát hiện, người này theo đuôi chính mình.

"Linh Giác quá kém, đoán một chút ta vì sao ngăn lại ngươi."

Tuấn tú nam tử nhìn ngang Tần Triệt, lại toát ra mắt nhìn xuống ý, hắc mi tâm hiện lên quân cờ dấu ẩn, thần quang trong trẻo, huyền diệu khó lường.

Kỳ Sư.

Thật khó nhập môn, chiến lực cực mạnh, bất kỳ nghề nghiệp nào chống lại, cũng phải nhừ đầu.

"Muốn cùng ta luận bàn?" Tần Triệt thật sâu nhìn tuấn Mỹ Nam Tử liếc mắt, người này vận dụng nghề dấu ẩn, rõ ràng là nghĩ đánh với hắn một trận.

"Không, ta là muốn giết ngươi."

Tuấn tú nam tử cười nhạt, nói: "Ngươi cùng ta sư phụ nói chuyện, ta đều nghe được, Chân Hoàng Thành có một cái thư pháp kỳ tài, là đủ rồi."

"Nguyên lai là bởi vì ghen tị, chỉ vì ta so với ngươi còn mạnh hơn, ngươi liền muốn diệt trừ ta, lòng ghen tị cũng quá mạnh rồi."

Tần Triệt nhíu mày lại, hắc đem thể chữ Nhan Khải Thư mang tới cái thế giới này, giống như người khai sáng, truyền ra ngoài, nhất định sẽ bị thế nhân khen là thư pháp kỳ tài.

Đổi mắt cùng thời, sợ là không người có thể cùng hắn tranh huy, nguyên nhân chính là như thế, tuấn tú nam tử vừa muốn diệt trừ Tần Triệt.

"Trương lai ngươi, có thể vượt qua ta, đáng tiếc, ngươi không có cơ hội."

Tuấn tú nam tử nhìn một cái trầm xuống chiều tà, nói: "Mặc dù không là Nguyệt Hắc Phong Cao, bất quá, cũng thích hợp giết người."

Tiếng nói rơi xuống, bàn cờ hiện lên, ngang dọc mười chín nói, phong tỏa hẻm nhỏ.

Nhất thời, hẻm nhỏ cùng ngăn cách ngoại giới, trừ phi cảnh giới cao hơn tuấn tú nam tử, nếu không, cũng không người nào biết hẻm nhỏ sắp phát sinh huyết chiến.

Cờ khu vực!

Kỳ Sư thần Kỳ Năng lực một trong, chỉ có ngộ tính cực cao người, mới có thể lĩnh ngộ, nếu ngộ tính không đủ, coi như là Cửu Giai Kỳ Sư, cũng không khả năng giác tỉnh.

Khác không nói trước, chỉ nói tuấn tú nam tử giác tỉnh cờ khu vực, liền đầy đủ chứng minh hắn có nhiều xuất sắc, kỳ tài hai chữ hoàn toàn xứng đáng.

"Cấp hai Kỳ Sư, hơn nữa thức tỉnh cờ khu vực. . ." Tần Triệt trong lòng trầm xuống, cảm thấy khó giải quyết.

Bàn về cảnh giới, hắn không thể so với tuấn tú nam tử kém, có thể chiến lực, lại có chỗ không kịp.

Cờ khu vực huyền diệu khó lường, vừa got yếu Tần Triệt một thành chiến lực, hơn nữa công kích vô hình, xuất quỷ nhập thần.

"Giết ngươi, không phí nhiều sức."

Tuấn tú nam tử nắm chắc phần thắng, nói: "Trên hoàng tuyền lộ chó có trách ta, muốn trách, thì trách ngươi không biết thu liễm, thời vận không đủ."

Nói xong, hắc tử hạ xuống bàn cờ, ẩn ở hư không.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắc tử hiện lên Tàn Triệt sau lưng. Như mũi tên rời cung, phong mang tất lộ, nhanh như Lưu Tinh.

Đây chính là cờ vực kinh khủng, nếu là tuần tú nam tử cảnh giới cao hơn một chút nữa, có thể đem quân cờ hoàn toàn ẩn nấp, giết địch từ trong vô hình.

Tàn Triệt lâm nguy không loạn, lấy Thư Pháp Đại Gia Nhan Chân Khanh bút pháp, viết xuống chữ lôi, thuận biến hóa sấm.

Ầm!

Lôi đình hám hắc tử, song song tan biến, không còn tồn tại.

Tàn Triệt khoe miệng tràn máu, lão đảo lui về phía sau, thanh tú khuôn mặt nhỏ nhắn hơi lộ ra tái nhợt.

Thề chữ Nhan Khai Thư để cho hắn viết xuống chữ, uy năng hơn xa đồng giai, thậm chí là có thể so với cảnh giới thứ hai thư pháp gia, nhưng dù sao chẳng qua là có thể so với.

Tuần tú nam tử Kỳ Đạo cảnh giới, nhưng là thứ thiệt cấp hai, hướng chi, hắn còn người mang huyền diệu cờ khu vực, suy yếu Tàn Triệt một thành chiến lực.

"Chữ của ngươi thề, quả nhiên cường đại, đáng tiếc, ngươi gặp được cường đại hơn ta."

Tuần tú nam tử mặt nở nụ cười, nói: "Một con trai liền cho ngươi ho ra máu, nếu là Thập Tử đều xuất hiện, ngươi lấy cái gì ngăn cản?"

"Ta không chỉ là thư pháp gia, cũng là bác sĩ." Tàn Triệt thần sắc không thay đổi, mi tâm bút lông biến mất, Thái Cực Đồ cướp lấy.

Bạch quang sáng ngời ấm áp, Hắc Quang u ám âm lãnh, hóa thành huyền diệu âm dương kiếm, sát ý như nước thủy triều, cuộn cuộn Bát Hoang.

Bác sĩ là hắn thứ nhất nghề, cũng là hắn trước mắt cường đại nhất nghề, Thái Cực Đồ hiện lên trong nháy mắt, thương thế của hắn liền khỏi rồi.

"Chặt chặt, như thế tuổi trẻ, chính là cấp hai bác sĩ, thật dễ cho người hâm mộ."

"Bất quá, cõi đời này không phải là chỉ có ngươi một cái thiên tài, thầy ta thừa Kỳ Thư song tuyệt Cổ Trường Phong, ngoại trừ Kỳ Đạo, thư pháp một đạo ta cũng không yếu."

Tuần tú nam tử chặt chặt cười một tiếng, thần thái dễ dàng, căn bản không đem Tàn Triệt coi ra gì.

Hắn nhìn như tự phụ, kì thực cẩn thận, nếu không có nắm chắc tất thắng, hắn không thể nào hiện thân.

"Ngươi cũng không cảm thấy ngại nói mình sư thừa Cổ Trường Phong? Cách làm người của hắn, ngươi một chút cũng không học được."

"Nếu là Cổ tiên bối biết, ngươi lòng dạ như thế nhỏ mọn, nhất định sẽ dọn dẹp môn hộ."

Tàn Triệt cầm kiếm mà đứng, nhất Hắc nhất Bạch, cuồng phong đất bằng phẳng lên, sát ý dâng Cửu Thiên.

Mặc dù chỉ là mới quen Cổ Trường Phong, nhưng hắn chắc chắn, Cổ Trường Phong lòng dạ rộng rãi, thiên tính thuần lương, tuyệt không phải gian tà hạ đẳng người.

Mà tuần tú nam tử lòng dạ hẹp hòi, chỉ vì sợ Tàn Triệt che giấu hào quang của chính mình, liền muốn đưa hắn diệt trừ, như thế tâm tính, nên trăm.

"Hắn sẽ không biết, cũng sẽ không có bởi vì ngươi đòi công đạo." Tuần tú nam tử khoe miệng nâng lên, mi tâm thần quang đại phóng, ngoại trừ quân cờ, nhiều hơn một cây bút lông.

Cùng Kỳ Đạo cảnh giới giống nhau, hắn thư pháp cảnh giới, cũng là cấp hai.

Có thể thấy, hắn có bao nhiêu xuất chúng, đôi mắt Chân Hoàng Thành tuổi trẻ Đệ nhất, cũng không có bao nhiêu người có thể cùng hắn sánh bằng.

Tàn Triệt mắt sáng như sao nheo lại, bộc phát cảm thấy khó giải quyết.

Du lịch ba năm, hắn gặp qua cường địch, cũng từng giết người, nhưng coi như là chung vào một chỗ, cũng không kịp trước mắt tuần tú nam tử.

Người này sư xuất danh môn, thân kiếm hai Đại Chiến Đấu nghề, hơn nữa người mang huyền diệu cờ khu vực, có thể xưng đồng giai bá chủ.

Cũng may, Tàn Triệt cũng không yếu.

Hắn người mang một cái kinh thể Thần Năng, giác tính tới nay, chưa bao giờ ở trước mặt người hiển lộ, chưa chắc sẽ yếu hơn cờ khu vực.

Mà chỉ cần phá cờ khu vực, thắng lợi Thiên Bình, sẽ gặp hướng hắn nghiêng về.

"Con đường của ngươi, đến đây chấm dứt."

Tuần tú nam từ bước ra một bước, ngang dọc mười chín nói sáng lên, 361 cái giao lộ lóe lên, hùng hực chói mắt, thần uy kinh thiên.

Bút lạc kinh phong vũ, chữ thành Khiếp Quỷ Thần, gió Lôi Hỏa Tam Tự bay lượn quanh quần, cuồng phong gào thét, ngọn lửa hùng hực.

Đáng sợ hơn là, phong trợ hỏa thế, lôi mượn lửa Uy, nếu không có huyền diệu cò khu vực, hẻm nhỏ đã sớm hóa thành hư không.

"Ta có hai con đường, Tu Hành Chi Lộ cùng mơ mộng con đường, ngươi con đường kia cũng đoạn không được." Tần Triệt một kiếm chém xuống, một kiếm càn quét, tan biến mười hắc tử, cứng rắn tiếc ba Huyền chữ.

Máu văng tung tóe, liền lùi lại bảy trượng, hấn mặc dù tan biến tuần tú nam từ cuồng mãnh thế công, nhưng lại người bị thương nặng, không ngừng ho ra máu.

Thật may, Tần Triệt là bác sĩ, ngoại trừ giết người, hấn cũng có thể cứu người.

Bạch quang nhu hòa, dương khí vào cơ thể, Như trong truyền thuyết Tiên Đan một dạng để cho hấn ngoại thương khỏi hấn, nội thương khôi phục ba thành.

"Ta muốn cắt, là của ngươi sinh mệnh con đường, giấc mộng của ngươi, của ngươi tu hành, sắp về lên số câu." Tuần tú nam từ gió Lôi Hỏa gào thét, Hắc Bạch Tử ngang dọc.

Ầm!

Bụi mù đầy trời, thần quang sáng chói, tuần tú nam từ Toàn Lực Nhất Kích, có càn quét cấp hai oai, ngay cả cò khu vực cũng chấn động không ngớt.

Lấy Tần Triệt bày ra thực lực, đừng nói còn sống, ngay cả lưu lại toàn thân cũng không thể.

Cho nên, tuần tú nam từ nhận định Tần Triệt đã chết, không đợi bụi mù tan đi, hấn liền chậm rãi bước, muốn rời đi hẻm nhỏ.

Kia gương mặt anh tuấn, treo người thẳng nụ cười, người thẳng đặc ý.

Bất quá tiếp theo một cái chớp mắt, nụ cười của hấn lại cứng lại.

"Ngươi . . Là vợ và chạy trốn sao?"

Đầy trời bụi mù tan đi, Tần Triệt hắc phát Khinh Vũ, trong tay cầm không còn là âm dương song kiếm, mà là một cây đao.

6 tác đao.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Thứ hai ấn ký

Trong hẻm nhỏ, trên bàn cờ.

Tần Triệt tóc đen nhẹ bay, cầm trong tay Thần Đao, như nhất tôn hành tẩu thế gian Thần Chi, quân lâm vạn vực, bề ngỗ cử thiên.

Đao ước sáu tác, bình thường không có gì lạ, không kinh thiên động địa chi uy, cũng không chói mắt ánh sáng.

Đao giải phẫu.

Hoặc là nói, là Tần Triệt thứ hai ấn ký.

Bất kỳ một cái nào chức nghiệp, đều có chuyên chức ấn ký, đời này duy nhất, không thể sửa đổi.

Đây là Vạn Cổ không phá luật thép, phóng nhân cửu thiên, nhìn chung sử sách, không một người có được thứ hai ấn ký.

Tần Triệt là từ xưa đến nay một cái duy nhất, có được thứ hai ấn ký người.

Nguyên nhân có hai, một là hấn đến từ Địa Cầu, hai là trở thành bác sĩ về sau, hệ thống phát vãi một cái nhiệm vụ, nhượng hấn cứu chữa ba người.

Người thứ ba bệnh là một cái Độc Trùng chui nhập thể nội, lấy Tần Triệt lúc ấy lực lượng, vô pháp đem diệt sát, chỉ có thể nghĩ biện pháp đem lấy ra.

Vì vậy, hấn nghĩ tới phẫu thuật.

Tần Triệt không phải bác sĩ, cũng sẽ không phẫu thuật, bất quá khai đao đơn giản, ai cũng biết.

Khi hấn lấy pháp lực đem Độc Trùng bức đến ngón trỏ lúc, hấn vạch phá người kia ngón trỏ, đem Độc Trùng lấy ra.

Độc Trùng chết đi về sau, đao giải phẫu hiện lên ở Tần Triệt mi tâm, mặc dù không thần kỳ năng lực, nhưng uy năng nhưng còn xa thắng Thái Cực Đồ.

Quá sắc bén, hấn từng lấy Âm Dương Kiếm quyết đầu đao giải phẫu, kết quả chỉ một cái chớp mắt, Âm Dương Kiếm liền sụp đổ.

Có thể nghĩ, Tần Triệt thứ hai ấn ký, cường hấn đến mức nào.

Không khoa trương nói, có được đao giải phẫu hấn, chiến lực đã áp đảo bác sĩ phía trên, cùng cảnh giới nhất chiến, không có cái nào bác sĩ là đối thủ của hấn.

"Người. . . Làm sao có thể sống sót?" Tuần tú nam tử thần sắc ngưng kết, đặc ý không thấy, thông dong cũng không thấy, trong lòng chỉ có rung động.

Toàn lực nhất kích, vậy mà vô pháp oanh sát Tần Triệt, đối với hấn mà nói, tựa như là thái dương đánh phía tây dâng lên, khó có thể tin.

"Người có Kỳ Vực, xưng hùng cùng giai, ta cũng có Thần Đao, không kém gì người." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, sáu tác Thần Đao im ắng rơi xuống, bàn cờ vỡ ra, thần quang tần tán.

Đao giải phẫu không có thật không thể tin Thần Năng, chỉ có sắc bén, khó có thể tưởng tượng sắc bén, có thể xưng không gì không phá.

Cho dù là Kỳ Vực, cũng ngăn không được mấy cái đao.

"Đây là cái gì đao? !"

Tuần tú nam tử kinh hãi, không nghĩ tới Tần Triệt đao như thế cường hấn, vậy mà có thể đỡ hấn toàn lực nhất kích, càng không có nghĩ tới, liền Kỳ Vực cũng đỡ không nổi đao này phong mang.

"Giết người đao."

Tần Triệt thần sắc đậm nhạt, nói: "Có thể bức ta vận dụng đao này, người chết cũng nhắm mắt."

"Không phải pháp bảo, chẳng lẽ là. . ."

Gặp Tần Triệt mi tâm đao, cùng cầm trên tay đao không còn hai loại, tuần tú nam tử giống như là giống như gặp quỷ, càng thêm kinh hãi.

Trên đời công nhận, bất kỳ nghề nghiệp nào đều chỉ có thể có một cái ấn ký, hội theo cảnh giới đề bạt biến hóa, tỉ như nhan sắc, tỉ như kỳ quái.

Nhưng một cái chức nghiệp, tuyệt sẽ không xuất hiện hai cái ấn ký.

Nhưng mà, Tần Triệt lại có thứ hai ấn ký, không thể nghi ngờ là kinh hãi thế tục, Khoáng Cổ Tuyệt Kim!

"Người đoán đúng, cây đao này là ta Y Đạo thứ hai ấn ký, có một không hai, không gì không phá." Tần Triệt đao chỉ nam tử, không ánh sáng tự nhiên, bình thần không có gì lạ.

Bất quá, lại làm cho tuần tú nam tử tê cả da đầu, sợ mất mật.

Thứ hai ấn ký Vạn Cổ duy nhất, đừng nói hấn một người hai mươi tuổi người trẻ tuổi, liền xem như thế hệ trước đại năng, Tâm Hồ cũng phải nhắc lên vạn trọng điên cuồng.

"Sư phụ vậy mà không có nhìn ra, người người mang Y Đạo thứ hai ấn ký. . ." Tuần tú nam tử tâm thần thất thủ, hấn sở dĩ lòng tin mười phần, là bởi vì tin tưởng Cổ Trường Phong nhãn lực, tin tưởng mình thực lực.

Hấn ngộ tính kỳ cao, giác tỉnh Kỳ Vực, lại là Nhị Giai Thư Pháp Gia, trấn áp Nhị Giai bác sĩ, dễ như che tay.

Cục thế cũng xác thực như hấn suy nghĩ, không có sử dụng thứ hai ấn ký trước đó, Tần Triệt bất lực hoàn thủ, mạng sống như treo trên sợi tóc.

Đáng tiếc, Cổ Trường Phong chỉ nhìn ra Tần Triệt cảnh giới, không thể nhìn ra hắn có Khoáng Cổ Tuyệt Kim thứ hai ẩn ký.

"Ta nội tình, liền xem như Thánh Chức người, chỉ sợ cũng nhìn không ra tới." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, đao giải phẫu là trước mắt hắn cường đại nhất thủ đoạn, hắn không hiển lộ, người nào cũng nhìn không ra tới.

Hệ thống cùng hắn đến từ Thế Kỷ 21 Địa Cầu, càng là như vậy.

"Nói khoác mà không biết ngượng."

Tuần tú nam tử gắt gao tiếp cận Tần Triệt, nói: "Ta sư xuất danh môn, gia thế hiển hách, hai năm trước lĩnh ngộ Kỳ Vực, làm sao lại thua cho ngươi?"

Thoại âm rơi xuống, hắn mi tâm nở rộ ánh sáng vô lượng, Phong Lôi Hỏa bao phủ Bát Hoang, mười Hắc Tử nhanh như lưu tinh.

Bất quá, rung chuyển không Tần Triệt.

Vận dụng thứ hai ẩn ký trong nháy mắt, trận chiến này kết quả, cũng đã nhất định.

Trừ phi, tuần tú nam tử lâm trận đột phá đến tam giai, nếu không, không thể nào là Tần Triệt đối thủ.

"Ta đao, ngươi ngăn không được."

Tần Triệt nhất đao trăm roi, mười Hắc Tử phá toái, Phong Lôi Hỏa tiêu tán, tuần tú nam tử ho ra đầy máu, lao đao lui lại.

Một đao kia, phá toái hắn nhận biết, cũng phá toái hắn kiêu ngạo.

Sư xuất danh môn, gia thế hiển hách, lại ngay cả Tần Triệt nhất đao cũng đỡ không nổi, hắn còn có gì kiêu ngạo có thể nói?

"Lên đường đi, chết tại Vạn Cổ duy nhất đao giải phẫu dưới, cũng coi như không uổng công đời này."

Tần Triệt sát tâm đã định, tuần tú nam tử chỉ vì ghen ghét, liền muốn đem hắn diệt trừ, có thể nghĩ, lòng dạ đến cỡ nào nhỏ hẹp.

Nếu là nhân từ nương tay, thả người này một ngựa, này người chết, có lẽ cũng là hắn.

Hướng hồ, đao giải phẫu kinh hải thế tục, nếu là truyền đi, Tần Triệt nhất định phiền phức không ngừng.

"Ta là Triệu gia tộc trưởng chi tử, sư tông cờ sách song tuyệt Cổ Trường Phong, giết ta, ngươi cũng đừng hòng sinh hoạt." Tuần tú nam tử cố nén ý sợ hãi, uy hiếp Tần Triệt.

"Tha cho ngươi, oán hận cũng sẽ không xóa bỏ." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, đao giải phẫu lạnh lóng lánh, sát ý bắn ra.

Vô luận như thế nào, hắn đều khó có khả năng buông tha tuần tú nam tử, cho dù là đối địch với Triệu gia, cùng Cổ Trường Phong đối nghịch.

"Chậm! Không phải ta muốn giết ngươi, mà chính là sư phụ phái ta tới giết ngươi." Tuần tú nam tử hoảng sợ, một kẻ không thành, tái sinh một kẻ.

"Thường nói, người sắp chết lời nói cũng thiện."

"Ngươi sắp chết đến nơi, lại nghĩ đến châm ngòi, mà lại đem ân sư kéo xuống nước, đáng chết." Tần Triệt thần sắc lạnh lẽo, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, tuần tú nam tử ý đang ly gián.

Cổ Trường Phong địa vị tôn quý, thực lực cường đại, hắn nếu là muốn chém giết Tần Triệt, này chuyện phiếm lúc liền động thủ, làm gì phái tuần tú nam tử đến?

Ngay sau đó, Tần Triệt lười nhác cùng người này nói nhảm, đao giải phẫu im ắng xẹt qua, nam tử ngửa mặt ngã quy, cái cổ hiện ra một đạo tơ máu.

Kỳ Vực tiêu tán theo.

May mắn chỗ vắng vẻ, bốn bề vắng lặng, không phải vậy, Tần Triệt coi như có phiền phức.

Dù sao, tuần tú nam tử là Triệu gia tộc trưởng chi tử, mà lại sư tông Cổ Trường Phong, coi như Cổ Trường Phong rõ lý lẽ, cũng khó đảm bảo sẽ không ra tay với Tần Triệt.

"Quay lại hỏi thăm một chút Triệu gia thực lực, biết người biết ta, mới có thể trăm chiến không thua." Tần Triệt tự nói, đao giải phẫu biến mất không thấy gì nữa, quay người rời đi.

Trong chốc lát về sau, hắn trên đường nhìn thấy Vũ Trương Nhu.

Thân mang áo dài, xinh đẹp tuyệt luân, vô luận già trẻ nam nữ, đều bị nàng một mực hấp dẫn ánh mắt, cũng cùng than thở áo dài.

Nhất là nữ tử, càng là mất lộ ra say mê, suy nghĩ xuất thần.

Gặp này, Tần Triệt cười khẽ, trong lòng biết đã thành công một nửa, chờ đủ đường phố đều là áo dài, chính mình liền phóng ra mộng tưởng con đường bước đầu tiên.

Bắt quá tiếp theo một cái chớp mắt, hấn lại thu lại nụ cười.

Chỉ vì, hấn nhìn thấy một cái Áo Đồng, thất kinh, bắt lực thút thít.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11: Xuyên qua Quang Âm Tâm

Mặt trời chiều ngã về tây, trường nhai huyền ảo.

Vũ Tương Nhu ái mộ chúng sinh, Như Cừu Thiên Minh Nguyệt, thần thánh Bất Hủ, Vĩnh Hằng duy nhất.

Ánh mắt của mọi người cũng thả ở trên người nàng, nam tử si mê nàng dung nhan tuyệt thế, nữ tử khen ngợi nàng hoa mỹ áo dài.

Chỉ có Tần Triệt một người ngoại lệ.

Hắn không có nhìn nhân gian tuyệt sắc Vũ Tương Nhu, mà là nhìn một người mặc rách nát, không giúp khóc thầm trẻ thơ.

Ngoại trừ Tần Triệt, không có ai chú ý tới trẻ thơ, trong mắt mọi người, chỉ có cao quý Vũ Tương Nhu.

Một nửa vui sướng, một nửa bi thương, thật giống như hai cái thế giới, quang minh không thấy được hắc ám, không nghe được hắc ám.

Hoặc là thấy được, cũng nghe đến, lại bỏ mặc, khoanh tay đứng nhìn.

Tần Triệt nhẹ nhàng thờ dài, sai bước Lưu Tinh, muốn ôm lấy trẻ thơ.

Ngay tại hấn bước lúc, Vũ Tương Nhu tách ra đám người, nhỏ dài ngọc thủ đưa ra, giống như là xuyên qua quang minh cùng bóng tối giới hạn, khẽ vuốt ve đứa bé đầu.

Mọi người tại đây đều ngẩn ra, Tần Triệt cũng hơi ngẩn ra.

Ở trong ấn tượng của hấn, Vũ Tương Nhu cao ngạo Như Nguyệt, vắng lặng như tuyết, không nghĩ tới, nàng lại sẽ làm ra cử động như vậy.

"Kiêu ngạo cũng không cao ngạo, mặt lạnh tâm cũng không lạnh."

Nhìn thần tình lạnh lùng, cử chỉ lại ôn nhu như nước Vũ Tương Nhu, Tần Triệt khoe miệng nâng lên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Rồi sau đó, hấn chậm rãi bước, hướng Cửa Hàng May đi tới.

Trẻ thơ khóc tí te không phải là bởi vì bệnh, nghĩ đến là cùng đại nhân tẩu tán, nếu Vũ Tương Nhu ra mặt, dĩ nhiên là không cần hấn.

Chốc lát sau, Tần Triệt trở lại sân nhỏ, mi tâm trán ánh sáng, chấp bút viết chữ lời.

Cùng Cố Trường Phong nói chuyện với nhau lúc, hấn hy vọng hệ thống có thể phát hành cùng thư pháp gia có liên quan nhiệm vụ, đáng tiếc, hệ thống không có động tĩnh.

Cùng Cố Trường Phong đệ tử tỷ thí lúc, Tần Triệt cũng hy vọng hệ thống có thể phát hành nhiệm vụ, bởi vì tuần tú nam tử thực lực không tầm thường, kém nhất cũng sẽ là Trung Cấp nhiệm vụ.

Nhưng mà, hệ thống vẫn không có động tĩnh.

Cho đến Tần Triệt trở lại Cửa Hàng May, hệ thống mới phát hành nhiệm vụ, để cho hấn đang động dùng nghề đầu ẩn dưới tình huống, viết một ngàn cái

chữ lỗi.

Đây đối với Tần Triệt mà nói, không phải là việc khó, bất quá, rất tốn thời gian đang lúc.

Cấp hai pháp lực, chỉ có thể chống đỡ hần viết xuống một trăm chữ lỗi, phải ngồi tĩnh tọa điều tức, đợi pháp lực sau khi khôi phục, mới có thể tiếp tục viết.

Thời gian Tĩnh Tĩnh trôi qua, sau hai canh giờ, Tần Triệt viết xong ba trăm cái chữ lỗi, sân nhỏ thiên sang bách không, không một hoàn hảo.

"Quá mất thì giờ rồi." Tần Triệt bất đắc dĩ, nhìn cảnh hoàng tàn khắp nơi sân nhỏ, bỗng nhiên ý thức được một vấn đề nghiêm trọng.

Hần không phải là nơi này chủ nhân, nếu là Vũ Tương Nhu thấy như vậy một màn, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Nghĩ đến Vũ Tương Nhu sức mạnh cường hãn, Tần Triệt run rẩy một chút, không để ý tới hệ thống nhiệm vụ, vội vàng san bằng cái hố.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, hần vừa mới hành động, Vũ Tương Nhu liền trở lại.

Nàng lượn quanh Chân Hoàng Thành một tuần, đưa tới oanh động to lớn, biểu lộ ra mãnh liệt mua ý hướng người, đếm không hết.

Nàng mấy cái khuê trung mặt hữu, càng là mở ra thiên giới, cầu mưa trên người nàng áo dài.

Cho nên, Vũ Tương Nhu tâm tình cực tốt.

Bất quá, khi nàng nhìn thấy khanh khanh oa oa sân nhỏ, mặt đẹp nhất thoi lạnh xuống: "Tần Triệt, ngươi tốt nhất cho ta một cái giải thích hợp lý."

"Ho khan một cái, cái này. . ." Tần Triệt ho khan, hần giải thích thế nào? Chẳng lẽ nói là vì hoàn thành nhiệm vụ?

"Ngươi nếu là có hòa không nơi phát, đại khả cùng ta luận bàn, cần gì phải cầm nhà của ta trút giận?" Vũ Tương Nhu vẻ mặt lãnh đạm, giọng bình tĩnh, không có hùng hổ dọa người ý, thật đáng giận phân lại lạnh Nhược Phong tuyết.

"Ta. . ." Tần Triệt chột dạ, hần một lòng nghĩ hoàn thành nhiệm vụ, bỏ quên lời đình lực tàn phá, cũng bỏ quên nơi đây không phải là nhà hần.

"Xem ở ngươi để cho ta cách Lục Giai tiến hơn một bước phân thượng, lần này rồi coi như xong, nếu có lần sau, đừng trách ta đưa ngươi đuổi ra khỏi cửa."

Vũ Tương Nhu lạnh giọng nói: "Đem mà cho ta san bằng, sáng mai nếu là còn có cái hố kê hờ, ngươi đi nằm ngủ đường lớn đi."

Nói xong, nàng cũng không thèm nhìn tới Tần Triệt, chậm rãi hướng lên trên phòng đi tới.

"Chờ nhất đẳng, ngươi lấy được hiệu quả như thế nào?" Tần Triệt gọi lại Vũ Tương Nhu, áo dài quan hệ hần có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ, cũng quan hệ hần có thể hay không thay đổi thế giới, dĩ nhiên là quan tâm.

"Phản hưởng không tệ, nghĩ đến, áo dài sẽ rất được hoan nghênh."

Vũ Tương Nhu nhàn nhạt nói: "Ta bây giờ sẽ bắt đầu làm áo dài, lúc nào khai trương?"

"Mười ngày sau, ngày mai ngươi tuyển mấy cái thợ may, cấp một liên có thể, phụ trách Phạm y."

"Pháp Y, phải xuất từ tay ngươi, Tứ Giai trở lên Pháp Y trước không cần làm, chỉ làm đến một cái cấp ba liền có thể."

Tần Triệt cười nhạt, áo dài có hai cái ưu thế, một là hoàn mỹ làm nổi bật đàn bà dáng vẻ, hai là có Vũ Tương Nhu cái này Ngũ Giai thợ may.

Đôi mắt Đại Hạ vương triều, đều không tìm ra mấy cái Ngũ Giai thợ may, cấp một trở lên Pháp Y, nếu là xuất từ Vũ Tương Nhu tay, giá trị sẽ cao hơn.

"Ta minh bạch."

Vũ Tương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Thời điểm không còn sớm, nghỉ ngơi đi."

"Còn có một cái vấn đề, xuất từ tay ngươi Pháp Y, có thể hay không làm một cái Vô Pháp bất chúc ký hiệu." Tần Triệt hỏi, hần muốn tạo một cái độc nhất vô nhị xa xỉ nhãn hiệu, nếu là không có ký hiệu, đây chẳng phải là người người cũng có thể bất chúc?

"Chuyện này không khó, ngươi có thể yên tâm."

Vũ Tương Nhu đôi môi hé mở, nói: "Ngươi phải làm, chẳng qua là suy nghĩ nhiều áo dài dạng thức, những thứ khác, ngươi không cần bận tâm."

Nói xong, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, trở lại khuê phòng.

Thấy vậy, Tần Triệt san bằng cái hố kê hờ, rồi sau đó trở về phòng, nhắm mắt dưỡng thần.

Du lịch ba năm, hẳn vui mừng chuyển kiếp cho tới bây giờ cái thời đại này, hiếu kỳ trăm ngàn năm trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao lại để cho trật tự tan vỡ.

Vì thế, Tàn điều tra kỹ duyệt cổ tịch, định còi ra nghi ngờ.

Đáng tiếc, cổ tịch một chút ghi lại cũng không có, chỉ biết là trăm ngàn năm trước là Tu Tiên tốt nhất thời đại, cũng là sau cùng thời đại.

Khi cuối cùng một cái Chân Hoàng vẫn lạc, Tu Tiên thời đại tấm màn rơi xuống, trường sinh bất tử thành truyền thuyết, chỉ có thể tưởng nhớ, không thể thực hiện.

Bây giờ cái thời đại này, Thánh Chức người danh hiệu Tôn, ngao thị Cửu Thiên, nhìn bằng nửa con mắt vạn giới.

Cổ tịch ghi lại, vị thứ nhất Thánh Chức người là thợ may, một đạo khai thiên, cái thế vô địch tám chữ, chính là là vị thứ nhất Thánh Chức người.

Vị thứ hai Thánh Chức người là ăn mày, Quân Lâm Thiên Hạ, Độc Tôn Hoàn Vũ.

Sau mỗi một vị Thánh Chức người, đều có cái thế vô địch lực, Độc Tôn vạn tái Cửu Thiên, Chúa tể tứ hải Bát Hoang.

Đến nay, tổng cộng có mười vị Thánh Chức người.

Chín ngàn năm trước, người thứ mười Thánh Chức người vẫn lạc, đến nay, không người đặt chân Thánh Cảnh.

Tàn Triệt muốn trở thành Thánh Chức người, lãnh hội vạn giới ngọn núi cao nhất phong cảnh, cũng muốn thay đổi thế giới, mở ra một thời đại mới.

Vô luận là cái nào, đều hy vọng mong manh, so với lên trời còn khó hơn.

"Tu Hành Chi Lộ đã có hàng, sau mười ngày, ta đem bước ra mở rộng con đường bước đầu tiên." Tàn Triệt cười nhạt, ngồi xếp bằng, Tĩnh Tâm tu luyện.

Trật tự xây lại sau tu hành hệ thống, chia làm hai cái bộ phận, một là cảnh giới, một là nghề cảnh giới.

Tàn Triệt cảnh giới là cấp hai, Y Đạo cảnh giới cũng là cấp hai, bất quá hẳn ở thư pháp một đạo cảnh giới, chẳng qua là cấp một.

Cho nên, hẳn ngoại trừ tu luyện, cũng phải tăng lên thư pháp thành tựu, tranh thủ sớm ngày, để cho thư pháp cảnh giới cùng bác sĩ cảnh giới ngang hàng.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Khai trương đại cát

Mặt trời lên cao, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu sáng ở một bộ áo xanh Tàn Triệt trên người, vắng lặng xuất trần, giống như Trích Tiên.

Hắn chấp bút viết, không phải là chữ lời, mà là truyền đơn.

Ba ngày trước, một ngàn cái chữ lời đã viết xong, Vũ Tương Nhu cũng đã tuyển được sáu cái cấp một thợ may, ngày chính đêm không nghỉ cắt áo dài.

Trước mắt, đã làm ra hai trăm cái, tám phần mười phạm là y, hai thành là đến một cái cấp ba Pháp Y.

Lúc này, rồi đi trưng còn lại năm ngày.

Cho nên, Tàn Triệt chấp bút viết truyền đơn, làm một lần cuối cùng tuyển truyền.

Thời gian Tĩnh Tĩnh trôi qua, lúc đêm khuya, hắn viết xong một ngàn tám truyền đơn, tay cũng tê rồi.

Cái này làm cho hắn vô cùng hoài niệm máy in, cũng vô cùng hoài niệm đài truyền hình.

Đáng tiếc, cái thế giới này lại không thấy đài truyền hình, cũng không có máy in, Tàn Triệt chỉ có thể dùng xưa nhất phương thức tuyên truyền.

"Nghe, thư pháp nhà một cái năng lực là sao chụp (photocopy), tương tự máy in, đáng tiếc, không biết lúc nào mới có thể giác tỉnh." Tần Triệt tự nói, mang theo một ngàn tấm truyền đơn, hướng Vũ Tương Nhu căn phòng của đi tới.

Ánh nến hoàng hôn, Thiên Ảnh thướt tha, Vũ Tương Nhu a na đa tư, xuyên thấu qua giấy cửa sổ ánh nến, đáng sợ hơn cảm dỗ.

Tần Triệt tiến lên gõ cửa, nói: "Vũ cô nương, ta có việc tìm ngươi."

"Vào." Vũ Tương Nhu lời ít ý nhiều, nhiều chữ, đều lười phải cùng Tần Triệt nói.

Tần Triệt đẩy cửa vào, đem một ngàn tấm truyền đơn đưa cho Vũ Tương Nhu, nói: "Đừng hỏi ta đây là cái gì, cũng đừng hỏi ta lý do, ngươi chỉ cần tìm người, đem một ngàn này tờ truyền đơn phát đến người đi đường trên tay."

"Vi tuyên truyền?" Vũ Tương Nhu đem tóc đen liều tới sau tai, then thùng hoa Bê Nguyệt, tươi đẹp động lòng người.

Mới bắt đầu, nàng không nghĩ ra vì sao Tần Triệt làm cho mình lượn quanh thành một vòng, bất quá đưa tới oanh động sau, nàng biết Tần Triệt dụng ý.

Để cho thế nhân biết được áo dài, sinh lòng trông đợi, truyền đơn dụng ý, nghĩ đến cũng đúng như thế.

"Xem ra, ngươi cũng không dần." Tần Triệt nhẹ nhàng gật đầu, Vũ Tương Nhu đã hiểu ra, có thể tiết kiệm đi hẳn không ít miệng lưỡi.

"Của ngươi kỳ tư diệu tưởng, để cho ta khâm phục, danh hiệu ngươi là ngàn năm khó gặp một lần kỳ tài, cũng không quá đáng."

Vũ Tương Nhu cũng không thèm nhìn tới Tần Triệt, nói: "Nhưng ngươi đừng quá tự cho là đúng, xem thường người trong thiên hạ, nếu không, sớm dạ hội thiệt thòi lớn."

"Ta có thể lý giải thành, ngươi đang ở đây quan tâm ta sao?"

Tần Triệt cười nhạt, hẳn không phải là cuồng vọng tự phụ hạng người, dù là hẳn kiến thức không ai bằng, cũng sẽ không nhỏ dò xét thiên hạ anh hào.

"Ta chỉ là không muốn ngươi ngay cả một mồi ta, truyền đơn lưu lại, ngươi có thể đi." Vũ Tương Nhu vẻ mặt lãnh đạm, nàng thường thức Tần Triệt bản lĩnh, thậm chí có thể nói là khâm phục.

Đã nhiều ngày, Vũ Tương Nhu thường xuyên đang nghĩ, đồng dạng là người, Tần Triệt đâu là thế nào đáng đáp?

Không nói trước xinh đẹp áo dài, kín đáo bố trí, chỉ nói nho nhỏ truyền đơn, nàng liền không nghĩ ra được.

Bất quá, Vũ Tương Nhu không thích Tần Triệt, không thể nói tại sao, chính là không thích.

"Rời đi nghiệp còn có năm ngày, ngươi phỏng chừng, có thể làm ra bao nhiêu cái áo dài?" Tần Triệt hỏi.

"Ngày đêm không nghỉ lời nói, đại khái có thể làm ra năm trăm cái." Vũ Tương Nhu trầm ngâm một chút, nói: "Hẳn đủ dùng."

"Không đủ."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, hẳn tin tưởng lấy áo dài mị lực, tuyệt sẽ không chỉ có năm trăm người mua, dù là hẳn mở ra thiên giới, cầu mua người cũng sẽ nổi lên không dứt.

"Ngươi nghĩ quá tốt đẹp." Vũ Tương Nhu hơi nhăn đôi mi thanh tú, Tần Triệt định giá quá cao, nếu là định giá mấy bách linh thạch, một ngàn cái áo dài cũng không đủ.

Đáng tiếc, Tần Triệt không chịu xuống giá.

Một Thiên Linh thạch Phàm y, có thể xưng Đại Hạ vương triều số một, mấy cái khác vương triều cũng không có.

"Có dám hay không đánh cược?"

"Nếu là trong vòng một ngày, năm trăm cái áo dài toàn bộ bán hết, ta thắng, nếu có còn thừa lại, ngươi thắng."

Tần Triệt cười nhạt, sở dĩ muốn cùng Vũ Tương Nhu đánh cược, là bởi vì hệ thống ban bố một cái Trung Cấp nhiệm vụ, muốn hẳn ở khai trương ngày đó, bán ra năm trăm cái áo dài.

Thành công, được một lần Trung Cấp rút số, thất bại, lại cũng tiếp tục không tới Trung Cấp nhiệm vụ.

"Đánh cược gì?" Vũ Tương Nhu nhàn nhạt nói.

"Liền đánh cược Thương Hành tên đi."

Tần Triệt suy nghĩ một chút, nói: "Ta thắng, chính là Tần Vũ, người thắng rồi, chính là Vũ Tần, như thế nào?"

"Được, thua cũng đừng giựt nọ." Vũ Tương Nhu nhàn nhạt nói.

"Người nhưng là Ngũ Giai thợ may, ta dám nuốt lời sao?" Tần Triệt mỉm cười.

"Người không sợ ta, mặc dù không biết người ở đâu ra sức lực, nhưng người đối với ta không có kính sợ, không hề có một chút nào." Vũ Tương Nhu đôi môi hé mở, vạn giới nhìn như có thứ tự, kì thực vô tự, lực lượng cao hơn hết thảy.

Tần Triệt là nàng gấp phải thứ nhất, thực lực thua xa cho nàng, lại đối với nàng không có lòng kính sợ người.

"Dung mạo người đẹp mắt như vậy, ta tự nhiên không sợ người." Tần Triệt cười híp mắt nhìn Vũ Tương Nhu, quang minh chính đại trêu đùa.

Tiếng nói rơi xuống đất trong nháy mắt, bầu không khí chợt lạnh giá, Như Hàn Đông Bắc Phong, lạnh liệt thấu xương.

"Ta là nên thưởng thức dũng khí của người, hay là nên khen của người ngu xuẩn." Vũ Tương Nhu mặt đẹp lạnh xuống, nói: "Tần Triệt, chỉ này một lần, lần sau không được phá lệ."

"Khen người đẹp mắt, người hoàn sinh khí, chẳng lẽ ta phải nói người xấu xí?" Tần Triệt nhún vai một cái, mặt đầy vô tội.

"Nói năng ngọt xớt." Vũ Tương Nhu lạnh lùng nói: "Đi nhanh lên, đừng chậm trễ ta làm áo dài."

"Nhớ, chất lượng làm trọng, không thể cầu nhanh, xem nhẹ chất lượng." Tần Triệt cảnh cáo, phẩm chất vĩnh viễn là vị thứ nhất, nếu Vô Chất đo, hẳn thà không khai trương.

"Không cần người dạy." Vũ Tương Nhu nhàn nhạt mở miệng, kiêu ngạo như nàng, làm sao có thể ăn xén nguyên liệu, dùng tàn Thứ Phẩm lừa bịp thế nhân?

"Thời điểm không còn sớm, nhớ nghỉ ngơi." Tần Triệt xoay người rồi đi, đi tới cây hoa đào xuống, nhìn trong sáng Minh Nguyệt, khe khẽ thở dài.

Mười ngày khai trương, quá mức vội vàng, trong suy nghĩ của hắn, ít nhất phải dự trữ mười ngàn cái áo dài, hơn nữa chọn xong phân điểm.

Như thế, mới có thể chiếm được tiên cơ, nhất cử khai hòa nhãn hiệu, cho dù hàng bất chước còn như măng mọc sau cơn mưa, cũng không cần lo âu.

Chi tiếc, Tần Triệt không có linh thạch, Vũ Tương Nhu cũng không có bao nhiêu.

Mướn thợ, thợ lụa, đã tốn mất nàng toàn bộ tích góp.

Tần Triệt chỉ có thể trước lấy năm trăm cái áo dài kiểm tiền, rồi sau đó lại bước ra bước thứ hai, thẳng đến nhãn hiệu thâm căn cố đế, cửa tiệm trải rộng Đại Hạ vương triều.

"Đường muốn từng bước một đi, không gấp được."

"Chỉ cần bán ra năm trăm cái áo dài, ta liền có khuếch trương tư bản." Tần Triệt tự lắm lắm, trở về phòng, Tĩnh Tâm tu luyện.

Thời gian cực nhanh, đạn chỉ năm ngày.

Trong lúc, Cổ Tiểu Nguyệt đi tìm Tần Triệt mấy lần, làm nũng tặng quà, dùng mọi cách lấy lòng, còn kếm lấy thân báo đáp.

Chi tiếc, Tần Triệt mềm không được cứng không xong.

Điểm tâm lễ vật một mình toàn thu, nhưng Cổ Tiểu Nguyệt hỏi một chút thế nào khai sáng kiểu chữ, Tần Triệt liền giả bộ hồ đồ rồi.

Cái này làm cho Cổ Tiểu Nguyệt hận đến hàm răng trắng ngửa, mắng to Tần Triệt vô sỉ, nếu không phải không đánh lại Tần Triệt, đã sớm tấn hắn một trận rồi.

"Khí trời tốt, là dấu hiệu tốt."

Nhìn vạn dặm Tĩnh Không, Tần Triệt cười nhạt, chậm rãi đi tới đường tiền, thấy bên trong nhà tất cả đều là áo dài, giống như bách hoa, tranh kỳ đấu điểm.

Hai cái thanh tú đẹp đẽ nữ tử đứng ở cửa, mặc màu xanh da trời áo dài, a na đa tư, xinh đẹp phóng khoáng.

Ngoài cửa người người nhón nháo, chen vai sát cánh, đều đem ánh mắt đặt ở hai nàng trên người.

Nhất là nữ tử, càng là mâu quang nóng bỏng, hận không được đem hai nàng trên người áo dài lột xuống, mặc ở trên người mình.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Điều là bộ sách võ thuật

Người ta tập nập, nước chảy không lợt.

Hon ngàn người tụ tập ở Cửa Hàng May trước cửa, nam tử phần nhiều là xem náo nhiệt, bất quá nữ tử, mua ý hướng lại cực kỳ mãnh liệt.

Nguyên nhân có ba , thứ nhất, truyền đơn nổi lên hiệu quả.

Thứ hai, Vũ Trương Nhu đưa tới oanh động, hướng dẫn trào lưu.

Thứ ba, cũng là điểm trọng yếu nhất, áo dài mỹ đến kinh tâm động phách, nhưng phàm là nữ tử, đều khó chống đỡ.

Đối với lần này, Tàn Triệt không có ngoài ý muốn.

Đối người của thế giới này mà nói, áo dài là mới sự vật, khó tránh khỏi hiếu kỳ, hướng chi, áo dài mị lực kinh người.

Nếu là đem hiếu kỳ so sánh Tinh Hỏa, kia áo dài mị lực chính là Thanh Phong, Tinh Hỏa Liệu Nguyên thể đã thành, không thể ngăn trở.

Tàn Triệt bất ngờ là, trước cửa đứng đầy hai cái mạo mỹ nữ tử, đáng người dịu dàng, hoàn mỹ làm nổi bật áo dài.

"Mặc dù là chịu rồi ta dẫn dắt, nhưng nhanh như vậy liền học được suy một ra ba, người so với ta nghĩ muốn thông minh một chút." Tàn Triệt cười híp mắt nhìn Vũ Trương Nhu.

"Đừng nói nhảm, lúc nào khai trương?" Vũ Trương Nhu nhàn nhạt mở miệng, y theo ý của nàng, đã sớm để cho khách nhân tiến vào, bất quá, Tàn Triệt không cho.

"Chờ ta trước lúc lư, ho khan một cái, không, là tuyên truyền một phen." Tàn Triệt ho khan, cái thế giới này không có đài truyền hình, càng không có Internet, cao hiệu phương thức tuyên truyền cũng không phải sử dụng đến.

Hiếm có hơn một ngàn người tụ tập, dĩ nhiên là muốn mượn mấy tuyên truyền, điện định áo dài người khai sáng địa vị.

Ngay sau đó, Tàn Triệt hắng giọng một cái, nói: "Chư vị, mời yên lặng một chút, tha cho ta đại biểu Tàn Vũ Thương Hành, đại biểu Vũ đại sư, nói hai câu."

Tàn Vũ Thương Hành?

Vũ Trương Nhu hơi nhăn đôi mi thanh tú, nếu là đánh cuộc thua rồi, nàng không ngại chờ tàn ở phía trước, có thể thắng bại không rõ, quá không biết xấu hổ.

Mọi người tại đây dừng lại nghị luận, không phải là Tàn Triệt uy vọng cao, mà là xem ở Vũ Trương Nhu mặt mũi của.

"Đầu tiên, tha cho ta giới thiệu sơ lược một chút áo dài."

"Vũ đại sư dốc hết tâm can Lịch Huyết, chế tạo ba năm, rốt cuộc ở mười ngày trước, làm ra chuyện thứ nhất áo dài."

"Không nghi ngờ chút nào, áo dài có vượt thời đại ý nghĩa, nó không phải là quần áo trang sức, mà là văn hóa, là nghệ thuật." Tàn Triệt thần tình nghiêm túc, nghiêm trang nói bậy nói bạ.

Sở dĩ đem vinh dự nhường cho Vũ Trương Nhu, một là hẳn không nghĩ ra danh tiếng, hai là hẳn không thể nói phách lối.

Áo dài đại thể đã thành, có thể Tàn Triệt chẳng qua là cấp hai chức nghiệp giả, nếu là vinh dự gia thân, phiên toái cũng sẽ theo nhau mà tới.

Lấy hẳn thực lực trước mắt, không đủ để ung dung ứng đối, chỉ có thể giấu tài, để cho Vũ Trương Nhu ở mũi nhọn phía trước.

Chế tạo ba năm?

Người tại sao không nói ta khổ tư 30 năm?

Vũ Tương Nhu dờ khóc dờ cười, từ Tàn Triệt về ra bản vẽ sơ bộ, đến áo dài hiện thể, tổng cộng không tới nửa giờ, ở đâu ra dốc hết tâm can Lịch Huyết?

"Văn hóa?"

"Nghệ thuật?"

Mọi người tại đây sững sốt một chút, không phải là bị Tàn Triệt lắc lư ở, mà là không nghĩ tới, trên đời lại có như thể da mặt dày.

"Áo dài là sáng chói báu vật, ắt sẽ tái nhập sử sách, lưu danh bách thế." Tàn Triệt tiếp tục lắc lư, bất kể có người tin hay không.

Nói nhiều người, nói láo cũng được lời thật, hấn phải làm, chính là tại thể nhân trong lòng lưu lại hai cái ấn tượng sâu sắc.

Số một, Vũ Tương Nhu là áo dài người khai sáng, thứ hai, áo dài vật siêu (vượt qua) giá trị.

Chỉ có hai điểm này thâm căn cố đế, Tàn Triệt mới có thể thành công tạo nên một cái xa xỉ nhãn hiệu, càn quét áo dài thị trường, không sợ bất kỳ đối thủ.

"Tái nhập sử sách, lưu danh bách thế. . ." Vũ Tương Nhu nói nhỏ, áo dài không phải là vô giá báu vật, nhưng đích xác có thể Danh Thùy Thiên Cổ, ở trên sách sử lưu lại nồng đậm một bút.

Mà coi như áo dài người khai sáng, nàng cũng có thể Danh Thùy Thiên Cổ, đây đối với bất kỳ người nào mà nói, đều là khó mà cự tuyệt cảm dỗ.

Bất quá, Vũ Tương Nhu là một cái kiêu ngạo nữ tử, nàng khinh thường với lấy không sự vinh quang của bản thân, thiên cổ lưu danh.

Ngay sau đó, nàng muốn trong vắt, đem vinh dự trả lại cho Tàn Triệt.

Bất quá, bị Tàn Triệt kịp thời ngăn lại, đối với hấn mà nói, nổi danh dễ như trở bàn tay, nổi danh thiên hạ đều không khó khăn.

Khả thi máy chưa tới, nổi danh chỉ có thể mang đến phiền toái, không có thực chất tính chỗ tốt.

"Tốt lắm, lời ông tiếng ve nói ít, ta đây liền là mọi người biểu diễn áo dài." Tàn Triệt không nhìn Vũ Tương Nhu hỏi ánh mắt, tay áo hất một cái, ba cái áo dài tự trong điểm bay ra, trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Hai món hoa lệ tao nhã, quý khí bức người, một món trắng tuyết không rãnh, thanh tân đậm nhã.

Nhất thời, nơi đây yên tĩnh, nữ tử nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm ba cái áo dài, đầy mắt say mê, không nỡ bỏ dời đi ánh mắt.

Nam tử cũng mất lộ ra thương thức, trở nên khen ngợi.

"Này ba cái Pháp Y tất cả xuất từ Vũ đại sư tay, cả công lẫn thủ, dùng tài liệu là trân quý nhất tuyết Tầm Ti, hơn nữa tốn thời gian mười ngày."

"Bên trái làm một cấp, giá bán một Thiên Linh thạch, trung gian là cấp hai, giá bán hai Thiên Linh thạch, bên phải là cấp ba, giá bán ba Thiên Linh thạch."

"Trừ lần đó ra, trong điểm còn có Phàm y, giá bán chín trăm chín mươi chín."

Thấy nam tử khen ngợi, nữ tử si mê, Tàn Triệt trong lòng biết chính mình thành công một nửa, chỉ cần mọi người tiếp nhận áo dài giá cả, chính mình liền bước ra mở rộng con đường bước đầu tiên.

Tồn thời gian mười ngày?

Vũ Tương Nhu lấy tay nâng trán, hoàn toàn phục rồi Tàn Triệt dày da mặt.

Pháp Y đúng là mất thời gian, nhưng nàng ở trong vòng mười ngày, cùng làm ra hơn 100 cái áo dài, nào có Tàn Triệt nói khoa trương như vậy?

Hì!

Mọi người tại đây ngược lại hít một hơi khí lạnh, đều không ngoại lệ, đều bị áo dài giá bán dọa sợ.

Lấy tuyết Tầm Ti là tài, lại xuất từ Vũ Tương Nhu tay Pháp Y, đúng là trân quý, nhưng là không đáng giá Thượng Thiên Linh thạch.

Đời mắt toàn bộ Đại Hạ vương triều, thậm chí còn toàn bộ thiên hạ, đều không tìm ra Thượng Thiên Linh thạch cấp một Pháp Y, mọi người dĩ nhiên là giật mình.

"Nguy rồi." Vũ Tương Nhu lông mày kẻ đen khóa chặt, lấy ánh mắt tò ý Tàn Triệt xuống giá.

Trong tiệm tiểu nhị thợ may, cũng đều cuồng cuồng, rất sợ mọi người chuồn mất.

Bất quá, đều bị Tần Triệt không thấy.

Đùa gì thế? Nếu là dựa vào xuống giá lưu lại mọi người, kia ưu thế của hắn đem không còn sót lại chút gì, có thể trước thời hạn tuyên bố thất bại.

"Ta còn chưa nói hết, cấp một Pháp Y chân chính là giá tiền là hai Thiên Linh thạch, sở dĩ chỉ bán một ngàn, là vì đáp tạ chư vị cổ động."

"Ngày mai, bốn điểm áo dài khôi phục giá mua, từ nay sẽ không lại rơi nữa giới, một khối linh thạch cũng sẽ không hàng."

"Cơ hội không thể mất, mất rồi sẽ không trở lại, chư vị nếu không phải nắm chặt, ngày sau coi như phải trả ra càng nhiều hơn linh thạch."

Tần Triệt cười nhạt, rơi vào Vũ Tương Nhu trong lỗ tai, không thể nghi ngờ là đồ dầu vào lửa.

Nàng đã tại tính toán, làm như thế nào uyển chuyển, khách khí, đem Tần Triệt đuổi ra khỏi cửa.

Tiểu nhị cùng thợ may cũng tính toán, nên đi nơi nào chế tác.

Bất quá, lòng của mọi người lý lại có biến hóa vi diệu.

Tần Triệt một câu đáp tạ mọi người, từ nay sẽ không lại rơi nữa giới, để cho bọn họ cảm thấy giờ phút này mua, là lượm đại tiện nghi.

Mặc dù như cũ rất đắt, nhưng đã không giống lúc ban đầu, cảm thấy rất giật mình.

"Bốn điểm đồng tẩu vô khi, định giá tuyệt đối công đạo."

"Áo dài không phải là y phục, mà là văn hóa, là nghệ thuật, mấy Thiên Linh thạch, mua được chính là kiếm được."

Tần Triệt nghiêm trang lắc lư, biến đổi ngấm thay đổi lòng của mọi người lý, để cho bọn họ nhận định, áo dài vật siêu (vượt qua) giá trị.

"Đúng rồi, bởi vì bốn điểm không muốn ăn xén nguyên liệu, lấy tàn Thứ Phẩm lừa bịp mọi người, cho nên cực kỳ tốn thời gian, chỉ làm ra năm trăm cái."

Tần Triệt cười nhạt nói: "Chư vị nếu là không muốn bỏ qua duy nhất một lần xuống giá bán hạ giá, xin nắm chặt, chậm, có thể cũng chưa có."

Nghe vậy, tại chỗ nữ tử cũng không nhịn được nữa, rồi rít vọt vào trong tiệm, tranh đoạt tâm nghi áo dài.

Như vậy thịnh hưởng, Vô Pháp lấy mua áo dài hình dung, nói chính xác, hẳn là tranh cướp giành giật, cho Tần Triệt đưa linh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14:

Mặt trời chói chan sáng quắc, trường nhai huyền ảo.

Mọi người như ong vỡ tổ vọt vào Cửa Hàng May, tranh đoạt áo dài, tranh đoạt trả tiền.

Thậm chí, lại vì một món áo dài mở ra nắng chiến đấu, ai cũng không chịu nhượng bộ.

Vũ Tương Nhu nhìn ngây người, tiểu nhị cũng quên chăm sóc, ngơ ngác nhìn hóa thân Hồ Lang nữ tử, hoài nghi mình có phải hay không hoa mắt.

Tình huống gì?

Trước trù trù mọi người, thế nào thời gian một cái nháy mắt, liền vọt vào trong điểm?

Vũ Tương Nhu đoán người thật sự là không nghĩ ra, vì sao cao như vậy ngang giá cả, mọi người sẽ còn tranh đoạt, thậm chí là không tiếc ra tay đánh nhau.

Chỉ có Tần Triệt không ngoài ý.

Cái kia một phen có thể không phải nói xuông, biến đổi ngấm thay đổi lòng của mọi người lý, để cho mọi người cho là mua được chính là kiếm được, huống chi, áo dài mị lực kinh người.

Ở điều kiện cho phép dưới tình huống, bất kỳ một cái nào nữ tử cũng muốn nắm giữ, dĩ nhiên là hóa thân Hồ Lang, hết sức tranh đoạt.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì?"

Thấy tiểu nhị ngần ra, Tần Triệt nói: "Thật sự cho rằng ta kia một phen lắc lư, ho khan một cái, ta lời nói kia cũng là vô ích?"

Nghe vậy, tiểu nhị cùng thợ may phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Tần Triệt ánh mắt trở nên phức tạp.

Bọn họ không biết áo dài người khai sáng là Tần Triệt, cũng không biết Tần Triệt là lão bản của bọn hắn, ngay cả Vũ Tương Nhu cũng sinh lòng khâm phục.

Giờ phút này, thấy Tần Triệt vài ba lời, liền để cho mọi người tranh cướp giành giật đưa tiền, dĩ nhiên là thất kinh. Cho dù là tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy khó tin.

Vũ Tương Nhu cũng vì thế mà chấn động.

Nàng không lo lắng áo dài không người vẫn tân, chỉ sợ giá bán quá cao, không có bao nhiêu người nguyện ý mua, không nghĩ tới vấn đề khó khăn lớn nhất, lại bị Tần Triệt vài ba lời giải quyết.

"Chớ ngần ra đó, nhanh chăm sóc khách nhân."

Tần Triệt thúc giục, hắn chưa bao giờ cho là cao giá là áo dài trở ngại, hắn thấy, vấn đề khó khăn lớn nhất là áo dài không bị thể nhân tiếp nạp.

Dưới mắt, mọi người tranh đoạt áo dài, ý nghĩa hắn bước ra mở rộng con đường bước đầu tiên, hơn nữa có tư bản xông thẳng về trước.

Nghe Tần Triệt chỉ ngữ, tiểu nhị vội vàng chăm sóc khách nhân, không tới nửa giờ, năm trăm cái áo dài liền tiêu thụ hết sạch.

Tòa sáng lấp lánh linh thạch chất đầy Cửa Hàng May, giống như một tòa núi nhỏ, để cho tiểu nhị trở mắt nghẹn họng, nước miếng cũng sắp muốn chảy xuống.

Quá điên cuồng, nhất định chính là chạy lên đưa linh thạch!

"Vũ đại sư, có còn hay không áo dài, ta muốn năm cái!"

"Còn dư lại ta đều muốn, giá cả cao hơn một chút cũng không quan hệ."

"Quá đẹp, cùng áo dài vừa so sánh với, ta trước mua y phục, chính là một khối vải rách!"

Có người hoan hỉ có người buồn, hạ thủ mau nữ tử mặt tươi cười, yêu thích không buông tay vuốt ve áo dài, hận không được ngay lập tức sẽ mặc lên người.

Hạ thủ chậm nữ tử ủ rũ cúi đầu, đem Vũ Tương Nhu vây quanh, hy vọng nàng có thể lấy thêm ra năm trăm cái áo dài.

"Chư vị, ta thật chỉ làm ra năm trăm cái." Vũ Tương Nhu than nhẹ, hỏi hận thế nào không nhiều làm chút, tám ánh cái này tư thế đến xem, đừng nói năm trăm cái, một ngàn cái cũng sẽ không còn lại.

"Bỏ điểm bình đến tuyệt không thật giả lẫn lộn nguyên tắc, bất luận một cái nào áo dài, đều là tinh vi tỉ mỉ, cực kỳ tốn thời gian."

"Bất quá, chư vị đừng lo lắng, các người trước tiên có thể đặt trước, đợi Vũ đại sư làm ra áo dài, sẽ lập tức đưa đến chư vị trong phủ." Tần Triệt cười híp mắt nhìn mọi người, giống như là đang nhìn sáng trông suốt linh thạch.

Một cái nữ nang nữ tử hỏi "Cấp một Pháp Y giá cả, hay lại là một Thiên Linh thạch sao?"

"Không phải là, xuống giá chỉ giới hạn ở năm trăm cái áo dài, chỉ cần bán hết, liền khôi phục giá mua, cũng chính là hai Thiên Linh thạch."

Tần Triệt lắc đầu, để cho hạ thủ mau người, cảm thấy lợm một món hồi lớn, bộc phát hoan hỉ.

Hạ thủ chậm người mặc dù tiếc cho, nhưng cũng cảm thấy Tần Triệt thành thực, có thể tin cậy.

Nếu là bọn họ biết, Tần Triệt trước nói kia một phen, đều là đang lừa dối bọn họ, không thông báo sẽ không Như Cổ Tiểu Nguyệt một dạng có hành hung hấn xung động.

"Ta muốn đặt trước năm cái, xin phiền Vũ đại sư trước cho ta làm."

"Ta cũng phải đặt trước, hai món liền có thể, một món hoa lệ, một món ưu nhã."

"Đây là tiền đặt cọc, xin Vũ đại sư vui vẻ nhận."

Mọi người ríu rít mở miệng, cũng không để ý Vũ Trương Nhu có đáp ứng hay không, cường ép đem linh thạch kín đáo đưa cho nàng, rồi sau đó lục tục rời đi.

Trong chốc lát sau, người xem náo nhiệt cũng đều tản đi, huyền náo tiệm nhỏ, khôi phục yên lặng như cũ.

Bất quá, rung động vẫn không tản đi.

Tiểu nhị ngơ ngác nhìn chất đồng như núi linh thạch, không thể nào tiếp thu được không tới nửa giờ, năm trăm cái áo dài liền bị đoạt hết chuyện thật.

Vũ Trương Nhu cũng cảm giác mình thân ở trong mộng.

Nàng kinh ngạc nhìn Tần Triệt, yên lặng hồi lâu, chậm rãi nói: "Người thắng rồi, người là đúng đích."

"Cùng ta hợp tác, là một cái sáng suốt quyết định." Tần Triệt cười, Vũ Trương Nhu nhận thua, so với áo dài bán hết càng làm cho hấn cao hứng.

"Một điểm này, ta không phủ nhận." Vũ Trương Nhu ánh mắt phức tạp, sự thật đặt ở trước mặt, nghĩ (muốn) chối cũng không được.

Cùng Tần Triệt hợp tác, không chỉ là sáng suốt quyết định, thậm chí có thể là nàng cả đời, sáng suốt nhất quyết định.

"Tốt lắm, kiểm lại một chút linh thạch, trừ đi giá vốn sau, nói cho ta biết sạch kiếm bao nhiêu." Tần Triệt thu lại nụ cười, mọi người tranh đoạt, chứng minh áo dài đại thể đã thành, không thể ngăn trở.

Không thể ngăn trở là áo dài, không phải là hấn, không phải là Tần Vũ Thương Hành.

Không được bao lâu, hàng bất chước sẽ gặp như măng mọc sau cơn mưa, Tần Triệt phải chiếm đoạt tiên cơ, mở rộng ưu thế.

Nếu không, hấn đem để cho người khác sử dụng, ngay cả áo dài người khai sáng danh tiếng cũng không chiếm được.

"Đóng cửa lại, kiểm điểm linh thạch." Vũ Trương Nhu đem tóc đen liêu tới sau tai, nhìn chất đồng như núi linh thạch, đôi mắt trong sáng ẩn hiện nụ cười.

Nàng chỉ quan tâm chứng đạo, không coi trọng danh lợi, nhưng nàng muốn cho Vũ thị Thương Hành trở lại đỉnh phong, hoàn thành Vũ lão đầu tâm nguyện.

"Ừ." Tiểu nhị đóng cửa lại, rồi sau đó đề xuống kích động trong lòng, kiểm điểm linh thạch.

Cấp ba Pháp Y mười cái, tổng cộng là ba chục ngàn linh thạch, cấp hai Pháp Y 30 cái, tổng cộng là sáu chục ngàn linh thạch, cấp một Pháp Y sáu mươi cái, cũng là sáu chục ngàn linh thạch.

Phàm y bốn trăm cái, tổng cộng là 399,000 sáu bách linh thạch, trừ đi giá vốn nhân tạo, sạch kiếm bốn mươi vạn linh thạch.

Cái này còn không có coi là mọi người tiền đặt cọc, nếu là coi là, đạt hơn năm trăm ngàn linh thạch.

Không nghĩ ngờ chút nào, đây là một cái con số kinh người, để cho tiểu nhị thật vất vả bình tĩnh Tâm Hồ, lại lần nữa vén lên cơn sóng.

Vũ Trương Nhu cũng theo đó chắc lưỡi hít hà.

Nàng không thể không gặp qua bốn mươi vạn linh thạch, lấy bản lĩnh của nàng, một năm kiếm mấy triệu linh thạch, không phải là việc khó.

Nhưng này là một ngày buôn bán ngách, nếu là dựa theo một ngày kiếm bốn mươi vạn để tính, một năm kia chính là hơn một trăm triệu linh thạch, đôi mắt toàn bộ Chân Hoàng Thành, cũng có thể đứng vào trước 10!

"Rất tốt, các người cực khổ, một người cầm hai Thiên Linh thạch đi." Tần Triệt hài lòng cười một tiếng, trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Mặc dù chỉ là một ngày, nhưng áo dài tiền cảnh vô cùng quang minh, chỉ cần hấn hoàn thành bố trí, năm vào 100 triệu linh thạch dễ như trở bàn tay.

"Thật không?" Tiểu nhị cùng thợ may kinh hi, bất quá, bọn họ không biết Tần Triệt định đoạt, ríu rít đưa mắt dõi về phía Vũ Trương Nhu.

Đón mọi người ánh mắt mong đợi, Vũ Trương Nhu nhẹ một chút đầu đẹp, nói: "Hấn là Tần Vũ Thương Hành cố vấn, địa vị đứng sau ta, hiểu không?"

"Cố vấn?"

Mọi người sùng sốt một chút, không hiểu cố vấn là ý gì, bất quá bọn hấn minh bạch, địa vị đứng sau Vũ Trương Nhu ý vị như thế nào.

Ngay sau đó, mọi người nhìn về phía Tần Triệt ánh mắt, đều mang tôn kính ý.

Không đơn thuần là bởi vì Tần Triệt địa vị, đứng sau Vũ Tương Nhu, cũng là bởi vì hắn vài ba lời, để cho mọi người tranh đoạt áo dài.

Hắn dựa vào bản lĩnh, để cho Vũ Tương Nhu tin phục, cũng để cho tiểu nhị cùng thợ may kính nể.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Dùng miệng cùng động thủ

Ánh nắng rực rỡ, vui sướng hơn hơ.

Tiểu nhị cùng thợ may mỗi người cầm hai Thiên Linh thạch, lòng tràn đầy hoan hỉ, cười chủ đồ hợp bất long.

Tần Triệt cũng mặt nở nụ cười, rất là mừng rỡ.

Một, hắn Tướng Kỳ bào mang tới cái thế giới này, đại hoạch thành công, cảm giác thành tựu khó có thể dùng lời diễn tả được.

Hai, hắn hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, lấy được một lần Trung Cấp rút số, hơn nữa thắng Vũ Tương Nhu.

Từ lúc khoảnh khắc, Thương Hành tên liền quyết định, chữ tần ở phía trước, chữ vũ ở phía sau.

Bất quá, Tần Triệt vẫn không thể buông lỏng, thương trường Như chiến trường, hơi không cẩn thận, cũng sẽ vạn kiếp bất phục.

"Tiếp đó, chúng ta nên làm như thế nào?" Vũ Tương Nhu mâu quang phức tạp, nàng không muốn khuất cư nhân hạ, nhưng nàng không khỏi không thừa nhận, bản về kinh thương, mười nàng cũng không kịp Tần Triệt.

Sự thật chứng minh, Tần Triệt là đúng, nghe hắn, chuẩn không sai.

"Thận trọng, mở rộng ưu thế."

"Số một, đem bên cạnh (trái phải) hai gian cửa tiệm mua lại, chinh hợp làm một đang lúc."

"Thứ hai, chiêu thợ may, có bao nhiêu chiêu bao nhiêu."

"Thứ ba, mở phân điểm, thành phố khác trước không cần phải để ý đến, nhưng Đế Đô cùng Vân Tiêu thành, phải có Tần Vũ Thương Hành phân điểm"

Tần Triệt nụ cười dần dần liếm, ngay từ lúc vẽ áo dài bản vẽ sơ bộ lúc, hắn liền muốn chọn xong phân điểm địa chỉ, không biết sao vốn chưa đủ.

Giờ phút này, vốn đã vào vị trí của mình, hắn dĩ nhiên là có thể đại triển quyền cước.

"Được, ta sẽ lập tức tay chuyện này." Vũ Tương Nhu nhẹ một chút đầu đẹp, chần chờ một chút nói: "Chẳng qua là, linh thạch của chúng ta sợ là không đủ."

"Không sao, không được bao lâu, sẽ gặp có người vung tiền giấy tới tìm ngươi." Tần Triệt cười nhạt, ở hắn trong kế hoạch, điểm thứ tư là trọng yếu nhất, chỉ cần thành công, hắn đem thế không thể đỡ.

Coi như hàng bất chúc nhiều hơn nữa, khá hơn nữa, cũng không ngăn cản được cước bộ của hắn.

"Tiền giấy?"

Vũ Tương Nhu hơi ngăn ra "tiểu nhị cùng thợ may cũng sừng sốt một chút, không hiểu tiền giấy là cái gì.

"Được rồi, ta đổi một loại cách nói, tay nâng đến linh thạch tới tìm ngươi." Tần Triệt bất đắc dĩ, hắn lão quên, có mấy lời Vũ Tương Nhu nghe không hiểu.

"Ngươi là chỉ định kim?" Vũ Tương Nhu lông mày kẻ đen hơi nhăn.

"Không, ta là chỉ buôn bán thương, dùng người có thể hiểu được lại nói, chính là giao cho người khác bán, chúng ta chỉ phụ trách làm." Tần Triệt ngồi ở Hồng Mộc trên ghế, rót cho mình một ly trà, thoang thoang tràn ra, trà Vận say lòng người.

Muốn cho áo dài tiệm trải rộng Đại Hạ vương triều, không phải là chuyện dễ dàng, không chỉ có cần đại lượng vốn, cũng cần đại lượng nhân lực.

Lấy Tần Vũ Thương Hành thực lực trước mắt, căn bản không khả năng, coi như có thể, quản lý cũng là một phiền toái.

Dù sao, Tần Vũ Thương Hành căn cơ nông cạn, vừa không có tiền, cũng không người.

Tần Triệt chỉ có thể ở Đại Hạ vương triều ba tòa thành cổ lớn mở phân điểm, còn lại thành phố, thông thông giao cho buôn bán thương, vừa tiết kiệm tiền, làm việc gọn gàng.

"Ta hiểu được, ý của ngươi là, ba tòa thành cổ lớn trở ra thành phố, cũng giao cho người khác ra bán."

"Làm như thế, đúng là đơn giản, nhưng ngươi dựa vào cái gì thay người bán?" Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú khóa chặt, nàng không ngu ngốc, hơi Garth tác, liền suy nghĩ mình bạch hơn thiệt.

"Hỏi rất hay, ngươi càng ngày càng thông minh."

Tần Triệt ca ngợi, thương nhân trọng lợi, chỉ cần có thể có lợi, không lo không người bùng linh thạch đến cửa.

"Hãy bớt nói nhảm đi."

Vũ Trương Nhu nhận nhặt liếc Tần Triệt liếc mắt, nói: "Áo dài trước mắt sức ảnh hưởng, giới hạn với Chân Hoàng Thành, xảo trá như hồ thương nhân, làm sao có thể thay người bán?"

"Ta tự nhiên có biện pháp của ta, có muốn hay không đánh lại cái đánh cược?" Tần Triệt cười híp mắt nhìn Vũ Trương Nhu, hần kè hoạch một bước cuối cùng, chính là để cho buôn bán thương vùng tiền giấy, chạy lên tìm hần.

"Đừng nói nhảm, nói mau." Vũ Trương Nhu hừ lạnh, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng nàng biết, mình nếu là đánh cược, chắc chắn sẽ thua.

"Rất đơn giản, tuyên truyền."

"Nói điểm trực bạch, chính là tìm một số người, để cho bọn họ khắp nơi khen Tần Vũ Thương Hành áo dài, tại thể nhân trong lòng lưu lại hai cái ấn tượng."

"Một, chúng ta là áo dài người khai sáng, hai, chúng ta áo dài tốt nhất, người còn lại đều là giả mạo nguy liệt."

"Khi này hai cái ấn tượng thâm căn cố đế, chúng ta áo dài chính là chính thống, tựa giống với con vợ cả thứ xuất, đại phú đại quý người, chỉ nhận chúng ta áo dài."

"Đến lúc đó, sẽ tự có người yêu cầu người hợp tác."

Tần Triệt cười nhạt, phương pháp của hần ở Trung Quốc chẳng lạ lũng gì, còn diễn sinh ra một cái danh từ.

Thủy quân.

Thuê thủy quân, chế tạo dư luận, đây là Tần Triệt có thể nghĩ tới, hiệu suất cao nhất phương pháp.

Dù sao, thế giới này không có máy in, cũng không có đài truyền hình, muốn đánh quảng cáo cũng không được.

"Người đầu này rốt cuộc là thế nào đáng đáp." Vũ Trương Nhu kinh ngạc nhìn Tần Triệt, để tay lên ngực tự hỏi, nàng là không nghĩ ra như thế Diệu Pháp.

Mà nàng chắc chắn, chỉ cần Tần Triệt phương pháp thành công, kia Tần Vũ Thương Hành áo dài, sẽ không thể ngăn trở.

"Có người như vậy khen người sao?"

Tần Triệt lắc đầu bật cười, đứng ở cự nhân trên bả vai, không đủ để hình dung hần khôi điểm, nói chính xác, hần là người mang vô số tiên hiền trí tuệ.

Trọng yếu hơn chính là, hần không có xuyên qua đến trăm ngàn năm trước, mà là chuyển kiếp đến trật tự xây lại, các hành các nghiệp mạnh nha thời đại.

Đây đối với Tần Triệt mà nói, là tốt nhất thời đại.

"Ta cũng không khen người." Vũ Trương Nhu quay đầu chỗ khác, nhận nhặt nói: "Ta sẽ theo lời người nói đi làm, còn có chuyện khác sao?"

"Không có, hoàn thành mấy bước này, áo dài làm ăn liền chấm dứt." Tần Triệt lắc đầu, hần muốn làm nhất làm ăn, không phải là áo dài, chỉ là bởi vì áo dài thích hợp nhất khôi bước.

Đợi áo dài làm ăn ổn định, hần liền có thể đại triển quyền cước, tùy tâm sở dục.

"Chỉ mong, sự tình sẽ như ta người mong muốn." Vũ Tương Nhu tự nói, làm quen Tần Triệt sau, nàng chẳng qua là thấy được Vũ thị Thương Hành trở lại tốt cùng hy vọng.

Giờ phút này, nàng đã có lòng tin, Tần Triệt cho lòng tin của nàng.

"Làm vung tay chương quỹ mùi vị, thật là thích ý a." Tần Triệt cạn mần trà xanh, cười híp mắt nhìn Vũ Tương Nhu.

Hần rất lười, có thể kẻ sai khiến, tuyệt không tự mình động thủ, huống chi, hần biết rõ mình có bao nhiêu cân lượng.

Tần Triệt kiến thức, để cho hần nhìn xa thấy rộng, là một cái ưu tú người quyết định, nhưng hần không phải là một cái hợp cách người thi hành.

Đây cũng là hần lựa chọn cùng Vũ Tương Nhu hợp tác một trong những nguyên nhân.

"Người còn không thấy ngại nói?"

Vũ Tương Nhu lạnh lùng nói: "Ta vội vàng bề đầu sút trán, người khỏe không, chẳng qua là động động miệng lưỡi."

"Chúng ta có thể đổi một chút, người dùng miệng, ta động thủ, như thế nào?" Tần Triệt nhấp một chút một cái trà xanh, kiêu hai chân, thấy thế nào thế nào cần ăn đòn.

Vũ Tương Nhu tức thật đấy, rất muốn một cái tát quất vào Tần Triệt trên mặt, đánh hần rằng vãi đầy đất.

Đáng tiếc, nàng không thể động, cũng không lời nói phản bác.

Vũ Tương Nhu kinh doanh Cửa Hàng May, mười ngày nửa tháng cũng không bán được một món, đầy đủ chứng minh, nàng không có kinh thương thiên phú.

Nếu là nàng dùng miệng, Tần Triệt khổ cực tạo dựng lên ưu thế, sẽ phải trả chi Đông Lưu rồi.

Huống chi, Tần Triệt mặc dù chỉ là động động miệng lưỡi, nhưng công hiến lại cao đến chín thành, không có hần dùng miệng, động thủ thì có ích lợi gì?

"Thuật nghiệp có chuyên về một phía, ta không giỏi với chấp hành, dĩ nhiên là phải giao cho người."

Tần Triệt nở nụ cười, đưa mắt dò về phía tiểu nhị, nói: "Đi, đi Vọng Nguyệt lâu, Vũ đại sư mời khách."

Nghe vậy, tiểu nhị cùng thợ may hoan hô một tiếng, Vọng Nguyệt lâu là Chân Hoàng Thành rượu ngon nhất lâu, nấu ăn là một vị Tứ Giai đầu bếp.

Tùy tiện một món ăn, cũng giá trị Thượng Thiên Linh thạch, lấy dòng dõi của bọn họ, căn bản không ăn nổi.

Dưới mắt, Tần Triệt nói Vũ Tương Nhu mời khách, dĩ nhiên là mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bởi vì ta hẹp hòi

Mọi người mừng rỡ, hết sức phấn khởi, chỉ có Vũ Tương Nhu sậm mặt lại.

Vọng Nguyệt lâu gọi là tiêu kim quật, một bữa cơm nói ít cũng phải hoa năm Thiên Linh thạch, đây đối với luôn luôn tiết kiệm nàng mà nói, không thể nghi ngờ là khó mà tiếp nhận.

Ngay sau đó, Vũ Tương Nhu đưa mắt dò về phía Tần Triệt, lạnh lùng nói: "Tại sao là ta mời?"

"Bởi vì ta hẹp hòi a." Tần Triệt không chút nghĩ ngợi, trả lời vậy kêu là một cái thống khoái.

Vũ Tương Nhu ngây ngẩn, hoặc có lẽ là, là bị Tần Triệt một câu nói ể trụ.

Nàng suy nghĩ một nhóm phản bác Tần Triệt nói, tỷ như Tần Vũ Thương Hành có một nửa của người, tỷ như người cũng là ông chủ, có thể nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tần Triệt lại nói bởi vì hẹp hòi.

Đây là một cái nam nhân lời nên nói sao? !

Vũ Tương Nhu sắp tức đến bề phổi rồi, tiểu nhị cùng thợ may cũng sững sốt một chút, buồn cười lại không dám cười.

"Tần Triệt, người còn có phải là nam nhân hay không? !" Vũ Tương Nhu cố nén lửa giận, nếu không phải ngại vì Vũ lão đầu, nàng sớm một cái tát quất tới.

"Được, ta đổi một từ, không phải là bởi vì ta hẹp hòi, là bởi vì ta thương tiếc tiền." Tần Triệt hai tay mở ra, nói: "Nói như vậy được chưa."

Đi người đại gia!

Thương tiếc tiền cùng hẹp hòi khác nhau ở chỗ nào?

Vũ Tương Nhu hít sâu một hơi, cảnh cáo chính mình nhịn được, mặc niệm ước chừng mười lần, mới miễn cưỡng ngăn chặn lửa giận.

Nàng coi như là thấy rõ rồi, lại tiếp tục như thế, không được bao lâu, nàng cũng sẽ bị Tần Triệt tưới sống tức chết.

"Vũ lão bản, người sẽ không cũng giống như ta hẹp hòi đi." Tần Triệt cười một tiếng, mười ngày tới nay, hắn đã lớn tí mĩ biết Chân Hoàng Thành, tỷ như Triệu gia.

Chân Hoàng Thành Ngũ Đại Gia Tộc một trong, cao thủ Như Vân, thực lực hùng hậu, dời mắt toàn bộ Đại Hạ vương triều, cũng gọi là vật khổng lồ.

Lại tỷ như Vọng Nguyệt lâu.

Nhục thân vì tôn thời đại, thế nhân Tầm Tiên hỏi, truy đuổi lực lượng.

Trật tự xây lại sau, thế nhân nhất thời khó mà thay đổi thói quen, vẫn truy đuổi lực lượng, các hành các nghiệp dừng lại ở thấp tầng thứ, chỉ thoả mãn với đơn giản nhu cầu.

Cho đến năm vạn năm trước, các hành các nghiệp mới bắt đầu phát triển, bất quá, tuyệt đa số người trọng tâm vẫn là lực lượng.

Đối với bọn hắn mà nói, nghề năng lực chẳng qua là lực lượng biểu hiện hình thức, nghề cảnh giới chẳng qua là dóm ngõ ngòi báu tốt cùng nấc thang.

Cho nên, cho đến ngày nay, có nghề phồn vinh hưng thịnh, cũng có nghề thuộc về giai đoạn manh nha.

Quần áo trang sức, chính là manh nha nghề một trong, mà đầu bếp, là phồn vinh nghề một trong.

Vọng Nguyệt lâu người sáng lập là một vị Ngũ Giai đầu bếp, nghe nói cách Lục Giai chỉ có một bước ngắn, người này với trăm năm trước sáng lập Vọng Nguyệt lâu, phát triển đến nay, đã trải rộng Đại Hạ vương triều.

Vọng Nguyệt lâu nấu ăn, kém nhất cũng là cấp ba đầu bếp, nguyên liệu nấu ăn trân quý khan hiếm, có thể Cường Gân kiện cốt, Tẩy Kinh Phạt Tỳ.

Cộng thêm đầu bếp thần Kỳ Năng lực, càng là có thể tăng cao tu vi, có nhiều loại kinh người thần hiệu.

Đây chính là người bình thường chùn bước, đại nhân vật nói liền không dứt nguyên nhân.

Có thể nói, Vọng Nguyệt lâu đã là một cái thâm căn cố đế cao cấp nhãn hiệu, tại thế nhân trong lòng, Vọng Nguyệt lâu liền bốn chữ.

Đồ ăn ngon (ăn ngon), đắt tiền.

Ngay từ lúc ba năm trước đây, Tần Triệt liền muốn đi Vọng Nguyệt lâu ăn một bữa rồi, không biết sao xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, vô duyên thường thức.

"Xin bọn họ tự nhiên có thể, xin cứ người không được, muốn ăn, chính mình móc linh thạch." Vũ Tương Nhu không muốn cùng Tần Triệt nói chuyện, nàng sợ chính mình không nhịn được, một cái tát lất tại trên mặt hắn, cũng sợ mình bị tức chết.

"Vũ cô nương, người quá làm cho ta hân tâm, ta vốn tưởng rằng người sẽ hiểu khổ tâm của ta, không nghĩ tới, người lại cho là ta là vì ăn."

Tần Triệt cố làm thần thương, nói: "Ta là đi khảo sát, người sẽ không thật sự cho rằng chỉ dựa vào áo dài, là có thể đạt thành Vũ lão đầu tâm nguyện chứ?"

"Giả bộ, tiếp tục giả bộ." Vũ Tương Nhu tay trắng ôm ngực, cười lạnh nói: "Người cho ta là đứa trẻ ba tuổi sao?"

"Được rồi, ta đích xác là nghĩ ăn, nhưng khảo sát cũng là thật." Tần Triệt thần tình nghiêm túc, biến sắc mặt nhanh, để cho Vũ Tương Nhu hoài nghi mình có hay không xuất hiện ảo giác.

"Được, ta sẽ nói cho ngươi biết mùi vị, ngươi liền phụ trách xem đi." Vũ Tương Nhu nhàn nhạt mở miệng, nàng coi như là lãnh giáo Tần Triệt dày da mặt, đánh chết nàng cũng không tin Tần Triệt chuyện hoang đường.

"Nhiều nhiều người đôi dưa, ngươi nhưng là Ngũ Giai đại sư, Tần Vũ Thương Hành ông chủ, khác (đừng) nhỏ mọn như vậy có được hay không?" Tần Triệt dờ khóc dờ cười.

"Ngươi không keo kiệt ngươi mời." Vũ Tương Nhu hừ lạnh, nói: "Đi, đi Vọng Nguyệt lâu."

Nghe vậy, mấy cái thợ may hoan hô một tiếng, đi theo Vũ Tương Nhu sau lưng.

Tần Triệt cũng là như thế.

Hắn không có nói láo, chuyện này vừa là thỏa mãn ham muốn ăn uống, hai là khảo sát.

Nếu là Vọng Nguyệt lâu món ngon, so với Trung Quốc thức ăn kém, vậy hắn có thể cân nhắc cướp lấy, ngược lại, hắn sẽ không giao thiệp với tửu lầu nghèo.

Sau nửa giờ, Tần Triệt thấy một tòa kim bích huy hoàng năm tầng lầu Các, dựa lưng vào xanh thẫm hồ, như thơ như họa, cảnh sắc dễ chịu.

Kim sắc tám bảng rạng ngời rực rỡ, Vọng Nguyệt lâu Tam Tự giả dạn có lực, nhìn một cái liền biết là xuất từ danh gia tay.

Lui tới người khí độ bất phàm, quần áo đắt tiền, đều là phú quý hạng người.

Đáng nhắc tới chính là, Tần Triệt nhìn thấy hai cái mặc áo dài nữ tử, mặc dù tướng mạo không dám tăng bốc, nhưng dáng vẻ thượng khả, có thể sấn ra áo dài mỹ.

Vì vậy, hai nàng đưa đến người đi đường liên tục nhìn chăm chú, cũng toát ra ngạc nhiên cùng khen ngợi, nhất là nữ tử, càng là tiến lên hỏi.

"Mong đợi đi, không được bao lâu, Chân Hoàng Thành sẽ hết là áo dài, Tần Vũ Thương Hành áo dài."

Tần Triệt cười nhạt, nhìn nguy nga lộng lẫy tửu lầu, nói: "Không hổ là Hùng Bá Đại Hạ vương triều Vọng Nguyệt lâu, quả nhiên danh bất hư truyền."

"Đi thôi, hy vọng lúc rời đi, ngươi sẽ cho ta một cái hài lòng giao phó." Vũ Tương Nhu bước liên tục nhẹ nhàng, ở Điểm Tiểu Nhị dưới sự chỉ dẫn, đi tới lầu ba gần cửa sổ miệng chỗ ngồi.

Tần Triệt đoàn người sau đó nhập tọa.

Sau khi, mọi người lật xem Menu, tiểu nhị cùng thợ may muốn chút, cũng không dám điểm.

Quá mắc, tiện nghi nhất một món ăn, cũng phải hơn bảy trăm linh thạch, Vũ Tương Nhu không lên tiếng, bọn họ làm sao dám điểm?

Tần Triệt dám.

Hắn rất muốn giống Trung Quốc chính là cái kia tiết mục ngắn như thế, cái này, cái này, cái này không muốn, còn dư lại cũng tới một phần.

Bất quá, nghĩ đến hậu quả rất có thể là đổ máu tại chỗ, Tần Triệt không thể làm gì khác hơn là bỏ đi, điểm ba cái trung quy trung củ thức ăn.

Không tính là Đan, cũng không rẻ, vừa vặn là Vũ Tương Nhu có thể tiếp nhận phạm vi.

"Coi như ngươi thức thời." Vũ Tương Nhu liếc Tần Triệt liếc mắt, điểm ba cái món ăn rẻ nhất.

Không phải là hẹp hòi, mà là nàng luôn luôn tiết kiệm, không thích xa xỉ lãng phí.

"Ta muốn là không thức thời, ngươi vẫn không thể theo cửa sổ đem ta ném xuống?" Tần Triệt lắc đầu bật cười.

"Biết liền có thể."

Vũ Tương Nhu nhàn nhạt nói: "Ngươi không phải là muốn khảo sát sao? Không thấy ngươi quan sát Vọng Nguyệt lâu."

"Mỹ thực nghèo, điểm trọng yếu nhất là mùi vị, thứ yếu mới là hoàn cảnh, phục vụ."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Đôi đôi với ta ném Vọng Nguyệt lâu thức ăn, sẽ nói cho ngươi biết khảo sát kết quả."

Nói xong, hắn không cần phải nhiều lời nữa, Tĩnh Tâm chờ đợi.

Trong chốc lát sau, Lục đạo thức ăn theo thứ tự đập vào mi mắt, mùi thơm nức mũi, sắp xếp bàn tinh xảo, màu sắc mê người.

Tiểu nhị cùng thợ may nuốt nước miếng một cái, quá thơm rồi, để cho người thèm ăn mở rộng ra, nếu không phải ngại vì Vũ Tưng Nhu, đã sớm động đũa rồi.

"Sắc hương vị đều đủ, không tệ." Tần Triệt hài lòng gật đầu, đưa ra đũa, gấp một khối Long Ngư thịt.

Cái này làm cho tiểu nhị cùng thợ may khâm phục không dứt.

Vũ Tưng Nhu là nổi danh tính tình lạnh, hơn nữa địa vị tôn quý, thực lực cường đại, nằng bất động đũa, ai dám ăn trước?

Ngũ Giai trở xuống, chỉ sợ cũng chỉ có Tần Triệt một người dám.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Mới kế hoạch

Nguy nga lộng lẫy, hoa nhĩ không xa.

Tần Triệt ăn ngón nghiêng, tự mình thưởng thức món ngon, không nhìn tiểu nhị cặp mắt kính nể, Vũ Tưng Nhu ánh mắt lạnh như băng.

Đem Lục đạo thức ăn cũng nếm một lần sau, Tần Triệt mới chú ý tới ánh mắt của mọi người, nói: "Chớ ngần ra đó, nhanh động đũa."

Nghe vậy, mọi người cười khò, lòng nói ta ngược lại thật ra nghĩ, nhưng ta dám sao? Người làm ai cũng giống như người sao?

"Ăn mau, người bất động đũa, bọn họ thì phải giương mắt dòm" Tần Triệt gấp một khối Long Ngư thịt, thả vào Vũ Tưng Nhu trong chén.

Vũ Tưng Nhu lông mày kẻ đen hơi nhăn, đem Long Ngư thịt trả lại cho Tần Triệt, rồi sau đó đổi một đôi đũa, nếm chút Long Ngư.

Cử chỉ ưu nhã, vắng lặng Như Nguyệt, thật giống như Tiên Tử lạc lối chốn nhân gian.

Tần Triệt bắt đầu đi lắc đầu, nói: "Vũ cô nương, người là có nhiều chê ta, kệp trở lại cũng liền thôi, còn đổi một đôi đũa."

"Ta đối với bất kỳ người nào đều là như thế." Vũ Tưng Nhu đôi môi hé mở, nói: "Ăn đi."

Nghe vậy, tiểu nhị cùng thợ may như được đại xá, nâng ly cạn chén, ăn ngón nghiêng.

Vũ Tưng Nhu cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ thưởng thức món ngon, nhàn nhạt nói: "Nhìn cũng nhìn, ăn cũng ăn, nên nói cho ta biết kết quả."

"Kết quả là không thể."

Tần Triệt nhẹ nhàng thờ dài, món ngon của vào trong nháy mắt, hần liền ý thức được, Trung Quốc tám món chính hệ có thể cùng Vọng Nguyệt lâu tranh phong, thậm chí là áp đảo vạn giới toàn bộ tự điển món ăn trên.

Nhưng, hần Vô Pháp cùng Vọng Nguyệt lâu tranh phong.

Vọng Nguyệt lâu là Đại Hạ vương triều mỹ thực nghề nghiệp Long Đầu, muốn người có người, muốn tiền có tiền, hơn nữa đã thâm căn cố đế.

Nghĩ (muốn) cướp lấy, Tần Triệt được (phải) thỏa mãn hai điều kiện, một là số lớn vốn, hai là trở thành đại sư cấp đầu bếp.

Người sau là trọng yếu nhất.

Đầu bếp thần Kỳ Năng lực, có thể mang nguyên liệu nấu ăn phát huy đến cực hạn, hơn nữa có thể để cho mùi vị tốt hơn, công hiệu mạnh hơn.

Liền lấy Vọng Nguyệt lâu thức ăn mà nói, hiếm thấy nguyên liệu nấu ăn cộng thêm đầu bếp thần Kỳ Năng lực, thắng được Trung Quốc tám món chính hệ, không được Tứ Giai trở lên đầu bếp, Tần Triệt Vô Pháp thủ thắng.

Mà trở thành đại sư cấp đầu bếp, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, cho dù có không thể tưởng tượng nổi hệ thống, cũng tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Coi như lui một Vạn Bộ mà nói, Tần Triệt trở thành đại sư cấp đầu bếp, lại thắng Vọng Nguyệt lâu, cũng là cố hết sức không có kết quả tốt, không bằng đổi một cái có tiền đồ hơn nghề.

"Trong dự liệu."

Vũ Trương Nhu thần sắc lạnh nhạt, nói: "Chuyên tâm làm áo dài đi, chờ chúng ta áo dài Như Vọng Nguyệt lâu một loại không thể rung chuyển, suy nghĩ thêm giao thiệp với những thứ khác nghề."

"Kế hoạch không cần nổi biến hóa, nhưng không thể không có kế hoạch, đánh cờ chú trọng đi một bước, nhìn ba bước."

"Kinh thương cũng là như thế, nếu quyết định muốn giao thiệp với còn lại nghề, vậy bây giờ đến lượt suy tính."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, hệ thống cho thời gian của hắn là mười năm, hắn cho thời gian của mình là năm năm.

Chỉ dựa vào áo dài, coi như Như Vọng Nguyệt lâu một loại không thể rung chuyển, cũng không khả năng trong vòng năm năm, trở thành Đại Hạ vương triều đệ nhất Thương Hành.

"Ta đồng ý lời của ngươi."

Vũ Trương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Ngươi nghiêm túc thời điểm, không làm cho người chán ghét."

"Ta lúc nào cũng không làm người ta ghét."

Tần Triệt mỉm cười, hắn không phải là một cái nói năng tùy tiện người, chẳng qua là thỉnh thoảng cợt nhả, nghiêm túc thời điểm, so với hắn bất luận kẻ nào cũng nghiêm túc.

"Ta ghét người cợt nhả bộ dạng, ở trước mặt ta, ngươi tốt nhất thu hồi nói năng tùy tiện một mặt."

Vũ Trương Nhu thẳng thắn, nàng không biết nói láo, thích chính là thích, ghét chính là ghét.

"Được." Tần Triệt cười nhạt, hắn đang suy nghĩ nên giao thiệp với cái nào nghề, lười cùng Vũ Trương Nhu cãi vã.

Vũ Trương Nhu lông mày kẻ đen hơi nhăn, cho là Tần Triệt sẽ phản bác chính mình, không nghĩ tới hắn sẽ đáp ứng thông khoái như vậy.

"Ta nghĩ rằng tốt nên giao thiệp với cái nào nghề rồi." Tần Triệt nở nụ cười, trong lòng đã có đại khái kế hoạch, nếu có thể thành công, Tần Vũ Thương Hành căn cơ liền vững chắc rồi.

Ngược lại, cũng sẽ không có tổn hại căn cơ, nhiều nhất chính là bồi điểm linh thạch.

"Nói." Vũ Trương Nhu đôi mắt thâm thúy, bình tĩnh không nổi ngọn sóng.

"Mỹ thực nghề." Tần Triệt bán cái quan tử, không có nói thẳng.

"Ngươi luôn là như vậy ngoài dự đoán mọi người." Vũ Trương Nhu nhún mày, Tâm Hồ dâng lên ngọn sóng.

Mấy cái tiểu nhị cũng sừng sốt một chút, không phải nói không giao thiệp với mỹ thực nghề sao? Thế nào chỉ chớp mắt thì trở nên què rồi hả?

"Mỹ thực nghề cũng chia rất nhiều loại, ta muốn làm không phải là từ lâu." Tần Triệt cười nhạt, từ lâu tuy tốt, nhưng lại có rất nhiều hạn chế.

Liền lấy Chân Hoàng Thành Vọng Nguyệt lâu mà nói, mỗi một món ăn, đều là xuất từ Tứ Giai đầu bếp tay, mà Vọng Nguyệt lâu chỉ có một vị Tứ Giai đầu bếp.

Cho dù Tứ Giai đầu bếp thần Kỳ Năng lực, có thể đại phúc độ rút ngắn làm đồ ăn thời gian, một ngày cũng làm không được quá nhiều, huống chi, Vọng Nguyệt lâu chỉ mặt Hưởng Chân phượng hoàng thành đại nhân vật.

Tần Triệt kế hoạch nếu là thành công, buôn bán ngạch vượt qua Vọng Nguyệt lâu, không phải là việc khó.

"Nói một chút coi."

Vũ Trương Nhu tới hứng thú, lấy tính tình của nàng, cảm thấy hứng thú chuyện cực ít, Tần Triệt treo lên khẩu vị của nàng.

Đáng tiếc, Tần Triệt chỉ đề ý tạo ra bấy hổ, bắt kẻ chôn.

Hắn nhìn ái mộ chúng sinh Vũ Trương Nhu, chậm rãi lắc đầu: "Chờ áo dài làm ăn ổn định, có tình lực bắt tay lúc, ta sẽ nói cho ngươi biết."

Tiếng nói rơi xuống đất, mấy cái tiểu nhị run rẩy một chút, rõ ràng cảm giác, nơi này nhiệt độ trở nên lạnh.

Vũ Tương Nhu về mặt lạnh giá, càng tin chắc, chính mình sẽ bị Tần Triệt tươi sống tức chết.

"Ho khan một cái, tỉnh táo." Tần Triệt ho khan, hẳn không phải cố ý trêu đùa Vũ Tương Nhu, mà là kế hoạch vẫn chưa trưởng thành.

Hắn luôn luôn tính trước làm sau, kế hoạch thành thực trước, hẳn không nghĩ thô lộ.

Ngay tại Tần Triệt ho khan lúc, một cái nam tử quần áo trắng leo lên lầu ba, tay cầm quạt xếp, thắt lưng treo Ngọc Trụ, nổi bật bất phàm.

Vừa thấy Vũ Tương Nhu, hắn nhất thời tinh thần tỉnh táo, ba chân bốn cẳng, cười nói: "Vũ đại sư, không nghĩ tới sẽ ở nơi đây nhìn thấy ngươi, vậy đại khái chính là duyên phận."

Duyên phận?

Tần Triệt mỉm cười, dám liêu Vũ Tương Nhu, thật là không biết chữ "chết" viết như thế nào a.

"Tới đây người ăn cơm nhiều vô số kể, ngươi và bọn họ đều có duyên sao?" Vũ Tương Nhu thần tình lạnh lùng, cũng không thèm nhìn tới nam tử quần áo trắng.

"Chuyện này. . ."

Nam tử quần áo trắng lúng túng, thấy Tần Triệt lắc đầu bật cười, chân mày nhất thời nhíu một cái: "Rất buồn cười sao?"

"Tạm được." Tần Triệt cười nhạt, trong lòng biết lại nói mấy câu, thì phải đánh nhau.

Hắn không muốn cùng nam tử quần áo trắng kết oán, không phải sợ, mà là không cần phải.

Ngay sau đó, Tần Triệt nhượng bộ: "Ngươi trò chuyện của ngươi."

Nam tử quần áo trắng cũng không có néo chuyện này không thả, hắn mắt nhìn xuống Tần Triệt, lấy giọng ra lệnh: "Ngươi ngồi vào bên kia."

Nghe vậy, Tần Triệt nhíu mày lại, nếu là nam tử quần áo trắng tốt nói thương lượng, hẳn không ngại nhường chỗ ngồi.

Có thể nam tử quần áo trắng kiêu căng tư thái, giọng ra lệnh, để cho hắn không thích.

"Ta nói lại lần nữa, đem ngồi nhường cho ta, ngươi ngồi vào bên kia." Nam tử quần áo trắng di khí sai sử, hẳn hoành hành quán, nếu không phải Tần Triệt ngồi ở Vũ Tương Nhu bên người, hẳn ngay cả lời đều lười phải nói.

"Không để cho." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, hẳn có thể nhịn một lần, nhưng sẽ không nhẫn lần thứ hai.

"Ta gọi là Mạc Bạch, ngươi hẳn nghe nói qua đi." Nam tử quần áo trắng sắc mặt trầm xuống, không nghĩ tới Tần Triệt dám cự tuyệt.

Chân Hoàng Thành đại nhân vật, hẳn đều từng thấy, huống chi, Tần Triệt mặc phổ thông, cùng một cạnh tiểu nhị không khác nhau gì cả.

"Xin lỗi, chưa từng nghe qua." Tần Triệt về mặt lãnh đạm, Mạc Bạch là người ra sao vậy, hẳn thật không biết.

"Rất lâu không người nào dám chọc ta."

Mạc Bạch diện chìm như nước, chỉ một cái Điểm Tiểu Nhị, nói: "Nói cho hắn biết, ta là ai."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chưa ra hình dáng gì

"Vị này là Mạc gia Tam công tử, Chân Hoàng Thành sáu kiệt một trong, cấp hai thi nhân, tài tình kinh thế, đại danh鼎鼎." "

Điểm Tiểu Nhị thuộc như lòng bàn tay, lời nói đơn giản, ý tứ lại Như đất bằng phẳng sấm, dao động người Tâm Hồn.

Mạc gia là Chân Hoàng Thành Ngũ Đại Thế Gia một trong, cùng Triệu gia cùng nổi danh, cao thủ Như Vân, năng nhân bối xuất.

Nhất là năm gần đây, càng là thực lực đại tăng, mơ hồ có trở thành Chân Hoàng Thành Đệ Nhất Thế Gia khuynh hướng, Liên Thành chủ phủ cũng phải nhượng bộ 3 phần.

Mạc Bạch ở này Đệ nhất bên trong xếp hạng thứ ba, chính là Mạc gia đích truyền con em, nhưng liền cái thân phận này, liền không có mấy người dám dẫn đến.

Huống chi, Mạc Bạch hay lại là cấp hai thi nhân, danh liệt sáu kiệt.

Cái gọi là sáu kiệt, là chỉ Chân Hoàng Thành tuổi trẻ một đời người kiệt xuất, tổng cộng có sáu người, Mạc Bạch là một cái trong số đó.

Kỳ Thư song tuyệt Cổ Trường Phong đồ, bại vào Tần Triệt tay tuần tú nam tử, cũng là sáu kiệt một trong.

"Nghe nói, Mạc Bạch mười ba tuổi liền làm ra một bài thất ngôn chiến thơ, được (phải) thiên đạo công nhận, trở thành thi nhân."

"Thi nhân chiến lực không yếu, cùng Tiểu Thuyết Gia tương tự, có thể biến hóa thơ là pháp, ngưng vật là thuật."

"Mạc Bạch hoành hành Vô Ky, tùy ý làm bậy, người này nên nhả, không nên dẫn đến hấn."

"Chưa chắc, bên cạnh hấn ngồi Vũ Trương Nhu, đây chính là ngay cả Mạc gia cũng kiêng kỵ nhân vật hung ác."

Mọi người tại đây có chút hăng hái, Mạc Bạch là Chân Hoàng Thành tuổi trẻ một đời tài năng xuất chúng, hơn nữa bối cảnh cường đại, dưới cái nhìn của bọn họ, Tần Triệt nhất định thua thiệt.

Bất quá bởi vì Vũ Trương Nhu, chuyện này có huyền niệm, để cho bọn họ tới rồi hứng thú.

"Nghe được đi, thức thời liền tránh ra cho ta, đừng chờ ta xuất thủ." Mạc Bạch mắt nhìn xuống Tần Triệt, khinh miệt không hề che giấu.

Xuất liên tục tự Ngũ Đại Thế Gia sáu kiệt, hấn đều không sợ, dĩ nhiên là không đem Tần Triệt coi là chuyện to tát.

"Ta nếu không phải để cho đây?" Tần Triệt càn mẫn trà xanh, ánh mắt yên tĩnh, ung dung như thường.

Cùng Mạc gia là địch, không phải là cử chỉ sáng suốt, có thể Mạc Bạch khinh người quá đáng, hấn nếu nhượng bộ, tôn nghiêm ở chỗ nào?

"Ta đây đánh liền đến người để cho." Mạc Bạch máu lạnh tàn nhẫn, nói: "Cụt tay gãy chân, cũng đừng trách ta."

Tiếng nói roi xuống, hấn một chương phá không, pháp lực dâng trào, nếu kinh đào phách ngàn, cuộn cuộn Bát Hoang.

Tần Triệt mắt sáng như sao bình tĩnh, đạn chỉ cuồng phong nổi lên, đất bằng phẳng sấm sinh.

Ầm!

Điều lương Ngọc Trụ sáng lên, hóa thành nặng nề Cẩm Chế, chặn hai đại cao thủ trẻ tuổi tỷ thí dư âm.

Ngoại trừ Vọng Nguyệt lâu chi chủ trấn giữ Đế Đô, còn lại thành phố Vọng Nguyệt lâu, lúc đó có tỷ thí phát sinh, vì vậy, Cẩm Chế ắt không thể thiếu.

"Nếu là người chỉ có chút bản lĩnh này nói, kia muốn dạy dỗ ta, thiếu chút nữa." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, Mạc Bạch là cấp hai chức nghiệp giả, hấn là như vậy, có ở đây không vận dụng nghề đấu ấn dưới tình huống, hai người không phân cao thấp.

Vận dụng nghề đấu ấn, hấn thì càng không sợ rồi.

Người mang khoáng cổ tuyệt kim thứ 2 đấu ấn, Tần Triệt chiến lực kinh thế hãi tục, Hùng Bá đồng giai, không thành vấn đề.

"Cánh giới giống nhau, không có nghĩa là chiến lực bằng nhau."

"Lúc mười ba tuổi, ta làm ra một bài cường đại chiến thơ, lấy chiến lực nổi tiếng thư pháp gia, đều khó khăn ngăn cản kỳ phong."

Mạc Bạch mâu quang khinh miệt, thần thái kiêu căng, căn bản không đem Tần Triệt coi ra gì.

Hấn làm chiến thơ, mặc dù không đạt tới kinh thế cấp bậc, nhưng là coi là không tầm thường, tầm thường tu sĩ Vô Pháp ngăn cản.

Chính vì nguyên nhân này thơ, hấn có thể được (phải) thiên đạo công nhận, danh liệt sáu kiệt.

"Đủ rồi."

Vũ Trương Nhu vỗ bàn một cái, mắt lạnh nhìn Mạc Bạch, nói: "Nghĩ (muốn) gây chuyện, ta phụng bồi."

Nghe vậy, Mạc Bạch sắc mặt âm tình bất định, hần ngờ tới Vũ Trương Nhu biết lái miệng, nhưng không ngờ tới nàng sẽ như vậy bảo vệ Tàn Triệt.

Nghĩ (muốn) gây chuyện, ta phụng bồi.

Đơn giản sáu cái chữ, lại đầy đủ biểu minh Vũ Trương Nhu quyết ý, Mạc Bạch nếu là dám xuất thủ, nàng tuyệt sẽ không lưu tình.

"Vũ đại sư, ta chỉ là cùng hần chỉ đùa một chút, chớ coi là thật." Mạc Bạch lộ ra nụ cười, trở mặt còn nhanh hơn lật sách, một khắc trước mây đen giăng đầy, sau một khắc liền tỉnh không vụn lí.

Hần không phải người ngu, biết người nào có thể chọc, người nào không thể chọc, Vũ Trương Nhu thì là không thể chọc người.

Đừng nói Mạc Bạch ái mộ Vũ Trương Nhu, coi như là thù sâu như biển, hần cũng phải khách khí, không dám lỗ mãng.

Đây chính là Ngũ Giai cường giả lực uy hiếp, bất kể là ở Đại Hạ vương triều hay lại là còn lại vương triều, đều là đại nhân vật, Mạc gia cũng sẽ không dễ dàng dẫn đến.

"Tàn Triệt, ngươi cũng lùi một bước đi." Vũ Trương Nhu đôi môi khẽ mở, Mạc gia không muốn đối địch với nàng, nàng cũng không muốn cùng Mạc gia đối nghịch.

Dù sao, Mạc gia là Liên Thành Chúa cũng phải lễ nhượng 3 phần vật không lò, đặc tội Mạc gia, bất lợi cho Tàn Vũ Thương Hành lớn mạnh.

Một điểm này, Tàn Triệt cũng biết.

Ở Mạc Bạch nhượng bộ dưới tình huống, hần không ngại nhượng bộ, huống chi, nhiều người nhìn như vậy, thế nào cũng không thể phát Vũ Trương Nhu mặt mũi của.

Ngay sau đó, hần thưởng thức món ngon, không cần phải nhiều lời nữa.

Thấy vậy, mọi người mất hứng, không còn quan tâm Tàn Triệt cùng Mạc Bạch, bắt quá tiếp theo một cái chớp mắt, mọi người lại tới hứng thú.

Chỉ vì, Mạc Bạch muốn bảy bước làm thơ, hơn nữa còn là đưa cho Vũ Trương Nhu thơ.

Mạc Bạch ái mộ Vũ Trương Nhu, chưa nói tới là mọi người đều biết, nhưng cũng không phải là bí mật, người sáng suốt cũng nhìn ra được.

Hần muốn làm thơ đưa cho Vũ Trương Nhu, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, hần là ý gì.

Cho nên, mọi người tràn đầy phấn khởi, thúc giục Mạc Bạch nhanh lên một chút làm thơ.

"Bêu xấu, nếu không phải được, chur vị cũng đừng trò cười ta." Mạc Bạch hướng mọi người chấp tay, giống như người khiêm tốn, tao nhã lễ phép, ôn nhuận như ngọc.

Bất quá, hần là giả bộ.

Tàn Triệt đã nhìn thấu Mạc Bạch, hoành hành ngang ngược, ngông cuồng, nếu không phải ngại vì Vũ Trương Nhu, người này nhất định sẽ đối với hần hạ sát thủ.

"Vũ đại sư khuynh quốc khuynh thành, ta phải suy nghĩ thật kỹ, dạng gì thì từ, mới xứng đáng Thượng nàng." Mạc Bạch làm bộ làm tịch, chậm rãi bước.

Sáu bước sau khi, thất ngôn tuyệt cú rơi xuống đất, trước đôi câu viết Vũ Trương Nhu hoa dung nguyệt mạo, sau đôi câu biểu đạt đối Vũ Trương Nhu ái mộ ý.

Nhất thời, cả sảnh đường ủng hộ, ngoại trừ Vũ Trương Nhu cùng Tàn Triệt, những người còn lại đều không lên ca ngợi.

Bình tĩnh mà xem xét, này thơ gọi là giai tác, Mạc Bạch đích xác là có chân tài thực học, về phần là đang ở bảy bước bên trong làm ra, hay lại là trước liền đã nghĩ xong, vậy cũng không biết được.

"Không hổ là sáu kiệt một trong, mười ba tuổi liền làm ra chiến thơ thiên tài."

"Dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ, người này mặc dù ngang ngược can rồ, nhưng đúng là có cuồng tư bản, ta ở vào tuổi của hần, còn dừng lại ở cấp một."

"Bảy bước thành thơ, lợi hại, đáng tiếc, chẳng qua là thông thường thơ thất ngôn, không phải là chiến thơ."

"Chiến thơ là tùy tiện có thể làm ra sao? Rất nhiều thi nhân cố gắng cả đời, cũng chưa chắc có thể làm ra một bài chiến thơ, trong truyền thuyết kinh thế chiến thơ, càng là khó như lên trời."

Mọi người nghị luận âm i, hoặc ca ngợi, hoặc tiếc cho.

Cái thể giới này thi từ, chia làm hai loại, một là phạm thơ, hai là chiến thơ.

Người trước vô dụng, trừ phi là ở quân lâm vạn giới Thánh Chức người trên tay, người sau có thể Hóa Thần thông, thi từ miêu tả là cái gì, là được đề cho đồ vật biến hóa.

"Vũ đại sư, này thủ thơ thất ngôn, ngươi còn hài lòng không?" Mạc Bạch mặt nở nụ cười, tình yêu không hề che giấu, đắc ý cũng không che giấu.

"Tạm được."

Vũ Tương Nhu vẻ mặt lãnh đạm, không nhìn thơ, cũng không nhìn người, kẻ ngu đều biết, nàng là ở qua loa lấy lệ Mạc Bạch.

Đối với lần này, Mạc Bạch lo lắng.

Hắn không hi vọng nào dựa vào một bài thơ, là có thể ôm mỹ nhân về, chỉ cần đưa đến mọi người ủng hộ, chế giễu Tần Triệt, hắn liền thỏa mãn.

Ngay sau đó, Mạc Bạch đưa mắt dò về phía Tần Triệt, nói: "Ta thơ như thế nào?"

Nghe vậy, Tần Triệt khẽ cau mày, hắn nếu là nói tốt, ở mọi người nhìn lại, không khỏi có cú đầu lấy lòng chi ngại.

Dù sao, hắn cùng với Mạc Bạch từng có va chạm.

Ngay sau đó, Tần Triệt càn nhấp một hớp trà xanh, chậm rãi nói bốn chữ.

"Chưa ra hình dáng gì."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Vân Tường y phục

"Chưa ra hình dáng gì."

Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, đọc thuộc Đường Thi ba trăm thủ, sẽ không làm thơ cũng sẽ ngâm, hắn thấy, Mạc Bạch thơ chỉ có thể cũng coi là hợp cách.

Cùng Trung Quốc thi từ so sánh, chưa ra hình dáng gì, đều là nâng đỡ hắn.

"Ngươi nói cái gì?" Mạc Bạch ngây ngẩn, hắn ngờ tới Tần Triệt sẽ không khen, nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến, Tần Triệt đánh giá cuối cùng thấp như vậy.

Mọi người tại đây cũng đều sững sốt một chút.

"Ta nói chưa ra hình dáng gì."

Tần Triệt mắt sáng như sao bình tĩnh, hắn sẽ không cúi đầu, lấy lòng Mạc Bạch, cũng sẽ không mê muội lương tâm, tận lực chê bai.

"Ngươi ngay cả thi nhân đều không phải là, có tư cách gì chê bai ta thơ?" Mạc Bạch sắc mặt âm trầm, hắn lòng dạ nhỏ mọn, bá đạo cay độc, bất kể hắn thơ thật xấu hay không, cũng không cho người khác chê bai.

Nếu không phải ngại vì Vũ Tương Nhu, hắn đã sớm xuất thủ, đem Tần Triệt đánh cho tàn phế.

"Không phải là thi nhân, sẽ không tư cách chê bai sao?" Tần Triệt càn nhấp một hớp trà xanh, cùng hắn trong trí nhớ thi từ so sánh, Mạc Bạch làm chính là về, khó mà đến được nơi thanh nhã.

"Đem ta thơ nói không đáng giá một đồng, ta xem ngươi là ở lấy lòng mọi người."

Mạc Bạch cười lạnh một tiếng, nói: "Có bản lĩnh, ngươi làm một bài thơ để cho mọi người giám định, nếu là so với ta thơ được, ta liền công nhận của

ngươi đánh giá."

Nghe vậy, mọi người cũng ríu rít mở miệng, muốn Tần Triệt tại chỗ làm thơ.

Mạc Bạch tuy là mượn gia tộc lực, danh liệt sáu kiệt, nhưng đích xác là có bản lĩnh thật sự, thi từ một đạo thành tựu, có thể nói tuổi trẻ một đời tài năng xuất chúng.

Mà Tần Triệt chỉ là một vô danh tiểu tốt, hần đánh giá, một chút sức thuyết phục cũng không có, mọi người dĩ nhiên là cho là hần ở lấy lòng mọi người.

"Người công nhận hay không, không có quan hệ gì với ta, ta không có hứng thú chứng minh cái gì." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng.

"Ta xem ngươi không thể không hứng thú, ngươi là sợ rồi." Mạc Bạch châm biếm, nói: "Sợ cứ việc nói thẳng, chỉ cần ngươi nói khiêm, ta liền đại nhân không chấp tiểu nhân, không tính toán với ngươi."

"Sợ?" Tần Triệt thiếu mi, hần đứng phía sau một đám thi từ mọi người, biết sợ chính là một cái cấp hai thi nhân?

"Nếu không phải sợ, vì sao không dám?" Mạc Bạch miệt thị Tần Triệt, châm chọc ý không hề che giấu.

"Làm thơ có thể, bất quá chỉ là vì chứng minh, ta không có hứng thú."

"Đánh cuộc đi, nếu là ta làm thơ không bằng ngươi, ta đây xin lỗi ngươi."

"Ngược lại, ngươi đem sổ sách kết liễu, bất kể bao nhiêu linh thạch, dám đánh cá không?" Tần Triệt nhàn nhạt liếc Mạc Bạch liếc mắt, sở dĩ thay đổi chủ ý, là bởi vì hệ thống lại chạy đến tham gia nào nhiệt.

Nếu là hần có thể lấy được tại chỗ chín thành người công nhận, vậy hần lấy được một lần cấp thấp rút số, ngược lại, từ nay cùng cấp thấp nhiệm vụ vô duyên.

"Tự rước lấy nhục."

Mạc Bạch cười, đưa mắt dò về phía Vũ Tương Nhu, nói: "Vũ đại sư, chuyện này ngươi sẽ không nhúng tay đi."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu nhẹ lay động đầu đẹp, không có lên tiếng khuyên giải.

Ở trong mắt nàng, Tần Triệt là một điều bí ẩn, Vô Pháp nhìn thấu, lại càng không biết hần còn có bao nhiêu bản lĩnh.

Bất quá nàng rõ ràng một chút, không có nắm chắc chuyện, Tần Triệt không biết làm, nếu hần ứng chiến, đó chính là nắm chắc phần thắng.

Thấy Vũ Tương Nhu lắc đầu, Mạc Bạch nụ cười bộc phát đậm đà, nói: "Làm thơ đi, ta đã không kịp chờ đợi, muốn nhìn thấy ngươi mất mặt bộ dáng."

"Cuộc đời này ngươi là không thấy được, đời sau đi." Tần Triệt đặt ly trà xuống, cũng không thèm nhìn tới Mạc Bạch, chậm rãi thì thào.

"Vân Tường y phục Hoa Tường Dung."

"Gió xuân phát hạm lộ Hoa nồng."

"Nếu không phải bầy Ngọc Sơn đầu thấy."

"Sẽ hướng Dao đài dưới ánh trăng gặp."

Tiếng nói rơi xuống đất, toàn trường trở nên yên tĩnh, Mạc Bạch nụ cười cứng ở trên mặt, mọi người tại đây cũng đều ngây người, đều không ngoại lệ.

Không có tán phục, không có ca ngợi, bất quá chính trả lời một câu lời nói, im lặng là vàng.

Mọi người chờ đợi về mặt, khó che giấu rung động, đầy đủ chứng minh, Tần Triệt đọc thơ có bao nhiêu bất phàm.

Này thơ là Thanh Bình mức độ ba thủ đệ nhất thủ, là Danh Thù Thiên Cổ Thi Tiên Lý Bạch làm, truyền lưu rất rộng, nhất hợp với tình thế.

Tần Triệt không biết Dương Quý Phi bộ dáng gì, nhưng Vũ Tương Nhu là hần cuộc đời này đã gặp đẹp nhất nữ tử, gánh chịu nỗi này thủ từ ngữ trau chuốt hoa lệ thơ.

Sở dĩ không có đọc sau hai thủ, là bởi vì một bài là đủ rồi, Thi Tiên Lý Bạch giai tác, nghiền ép Mạc Bạch dễ như trở bàn tay.

"Vân Tường y phục Hoa Tường Dung. . ." Vũ Tương Nhu lẩm bẩm nói nhỏ, kinh ngạc nhìn Tần Triệt, thất thần, nghẹn ngào.

Mọi người tại đây cũng là như thế.

Từ ngữ trau chuốt hoa lệ, tình diệu tuyệt luân, bọn họ đã không nghĩ ra, nên dùng cái gì từ ngữ hình dung bài thơ này rồi.

Nếu như nói Mạc Bạch thơ là thượng cấp, như vậy bài thơ này chính là thật tốt, cùng này thơ so sánh, Mạc Bạch thơ đúng là chưa ra hình dáng gì.

Mọi người ở đây xuất thần lúc, giữa không trung hiện ra hai hàng chữ, kim quang lóe lên, Đạo Vận lưu chuyển.

Chính là Thanh Bình mức độ đệ nhất thủ.

Thần Quang Diệu mắt, đạo ngân huyền diệu, tuyệt đại Thiên Ảnh phiến phiến khỏi vũ, giống như Tiên Tử xuống trần, cướp lấy đại nhật huy hoàng.

Kìa khuyên thành phong thái, tuyệt đại phong hoa, cùng Vũ Tương Nhu có tám phần mười tương tự.

"Chiến thơ!"

Một cái Cẩm Y nam tử kêu lên, mọi người tại đây cũng lần lượt nghen ngào, ngay cả vắng lặng xuất trần, tiên hữu kinh ngạc Vũ Tương Nhu, cũng động dung.

Một là bởi vì chiến thơ khó gặp, đại sư cấp thi nhân, cũng chưa chắc có thể làm ra.

Hai là bởi vì chỉ có tác giả, mới có thể làm cho thi từ treo giữa không trung, thần quang sáng chói.

Mạc Bạch càng kinh hãi hơn thất sắc, vốn liền mặt tái nhợt, bộc phát tái nhợt, một chút huyết sắc cũng không có.

Chỉ có thiên đạo công nhận, thi từ mới nắm giữ năng lực quý thần khó lường, mà cả ngày nói cũng công nhận, thắng bại còn có huyền niệm sao?

"Mạc Bạch thua, thua triệt để."

"Không sai, coi như không có hóa thành chiến thơ, Mạc Bạch cũng thất bại thảm hại."

"Mạc Bạch thơ, căn bản không có tư cách cùng này thơ tương đối, nếu là như nhau, là đối với lần này thơ làm nhục."

Mọi người rồi rít mồm, rốt cuộc minh bạch, Tàn Triệt không phải là lấy lòng mọi người, hắn nói không sai, Mạc Bạch thơ quả thật chưa ra hình dáng gì.

"Hoa mắt, ta nhất định là hoa mắt." Mạc Bạch tâm thần thất thủ, ý thức được tự rước lấy người, không phải là Tàn Triệt, mà là chính mình.

Đừng nói là Vô Pháp hóa thành chiến thơ Phàm làm, coi như là hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo chiến thơ, cũng Vô Pháp cùng này thơ sánh bằng.

"Quả nhiên biến thành chiến thơ."

Nhìn phiến phiến khỏi vũ Tuyệt Đại Giai Nhân, Tàn Triệt nhẹ nhàng thở dài, không có ngoài ý muốn, chỉ có bất đắc dĩ.

Lý Bạch là Đường Thi nhân vật đại biểu, nếu là hắn sinh ở cái thế giới này, cái thời đại này, coi như Vô Pháp đặt chân Thánh Cảnh, cũng là đứng sau Thánh Chức người tồn tại.

Hắn giai tác, hóa thành chiến thơ đúng là bình thường.

Tàn Triệt bất đắc dĩ là, mặc dù hắn đem Thanh Bình mức độ đệ nhất thủ mang tới cái thế giới này, giống như tác giả, nhưng lại Vô Pháp trở thành thi nhân.

Giống như hắn hiểu sơ thể chữ Nhan Khải Thư, hiểu sơ kinh thương, lại Vô Pháp trở thành thương nhân, thư pháp gia.

Cũng may, Tàn Triệt có không tưởng tượng nổi, có thể nói toàn năng hệ thống.

Chỉ cần hắn trở thành thi nhân, là được dẫn động Thiên Đạo Chi Lực, ngưng tụ tuyệt đại tiên ảnh, hơn nữa chỉ có hắn có thể.

Hắn là người thứ nhất ở cái thế giới này, đọc lên Thanh Bình mức độ đệ nhất thủ người, có người bên cạnh vĩnh viễn Vô Pháp sánh bằng ưu thế.

"Thắng bại như thế nào, không cần ta nói rõ đi."

Tàn Triệt nhân nhật liếc Mạc Bạch liếc mắt, kết quả đã trong sáng, ngoại trừ Mạc Bạch, hắn lấy được nơi đây công nhận của tất cả mọi người.

Chương 20: Nay ba đạo không muốn

Yên lặng như tờ, nghe được cả tiếng kim roi.

Mọi người tại đây như si mê như say sưa, đều không ngoại lệ, cũng chịu phục, coi như là cùng Mạc Bạch giao tình không cạm người, cũng không thể nói gì được.

Thanh Bình mức độ đệ nhất thủ là thượng cấp làm, cho dù là ở Cửu Giai thi nhân trong mắt, cũng là khó được tinh phẩm, ai nếu là nghi ngờ, chẳng khác gì là tự rước lấy nhục.

Mạc Bạch thần sắc lộ vẻ sầu thảm, giật giật miệng, nhưng là nửa chữ cũng nói không ra.

Hắn thua, triệt để, căn bản không tìm được bất kỳ có gì.

Ở vẫn lấy làm kiêu ngạo lĩnh vực, bị một cái người ngoài nghề nghiền ép, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã, mất hết thể diện.

Nhưng vào lúc này, giữa không trung hai hàng chữ chậm rãi tản đi, phiên phiên khôi vũ Tuyết Đại Giai Nhân, cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Tốt một bài tình diệu tuyệt luân cổ thi, giỏi một cái tuyệt thế vô song mỹ nhân."

"Từ lúc khoảnh khắc, tuổi trẻ một đời tài năng xuất chúng, sợ là muốn đổi người."

"Nguyên tưởng rằng là Mạc Bạch thắng, không nghĩ tới, kết quả cuối cùng hắn thất bại thảm hại."

Mọi người thôn thức, Như đao sắc bén, hung hăng cắm vào Mạc Bạch trái tim.

Hắn mặt mũi dữ tợn, lửa giận hùng hục, thi nhân dấu ấn hiện lên, Ngân Quang sáng chói, rung mình bức người.

Ngay tại hắn dự định lúc động thủ, Vũ Tương Nhu không đếm xỉa tới liếc hắn một cái, không chứa lãnh ý, không chứa thần uy.

Bất quá, lại Như Thần Ma đưa mắt nhìn, để cho Mạc Bạch lạnh cả người, lửa giận sát ý đều biến mất hết rồi.

Mạc gia có thể nói Chân Hoàng Thành Đệ Nhất Thế Lực, giống như phong cương đại lại, Liên Thành Chúa cũng phải lễ nhượng 3 phần, nhưng cũng nguyên nhân chính là cường đại, Mạc gia dụ cho người kiêng kỵ.

Nếu là đắc tội Vũ Tương Nhu, đối địch thế lực rất có thể mượn cơ động tay, đến lúc đó, Mạc Bạch coi như thành tội nhân.

"Còn không nghĩ (muốn) nhận thua sao?" Tần Triệt cạm mắt trà xanh, mong đợi miễn phí bữa tiệc lớn, hy vọng quét trũng thi nhân nghệ.

Lý Bạch, Đỗ Phủ, Bạch Cư Dị, Lý Thương Ẩn. . . Hắn nhớ không ít danh gia làm, nếu có thể trở thành thi nhân, chiến lực của hắn không thông báo tăng vọt đến mức nào.

"Ta. . . Ta nhận thua." Mạc Bạch chặt vật mở miệng, dùng hết lực khí toàn thân.

Tần Triệt phá hủy niềm kiêu ngạo của hắn, đoạt đi hắn vinh quang, hắn hận không được đem Tần Triệt thiên đao vạn quả, tháo thành tám khối.

"Ta đây sẽ không khách khí." Tần Triệt cười híp mắt nhìn Mạc Bạch, rồi sau đó mở ra thực đơn, ngón tay dừng lại ở tiện nghi nhất ba đạo trong thức ăn.

Thấy vậy, Mạc Bạch bót giận một chút, thầm nói Tần Triệt coi như thức thời.

Bất quá khi nghe được Tần Triệt nói sau, sắc mặt của hắn tranh luận nhìn, giận đến cả người phát run, thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

"Nay ba cái không muốn, còn dư lại cũng tới một phần."

Nghe vậy, Điểm Tiểu Nhị ngăn ra, mọi người tại đây cũng đều sững sốt, chưa thấy qua như thế kỳ lạ gọi thức ăn phương thức.

Có bị bệnh không?

Ăn hoàn sao người!

Mọi người dở khóc dở cười, Vũ Tương Nhu cũng không khỏi mỉm cười, nở nụ cười khuyếch thành, mình điểm động lòng người.

Nếu là đổi thành bình thường, Mạc Bạch nhất định sẽ không chớp mắt, sinh lòng hoan hỉ, bất quá giờ phút này, hắn chỉ muốn khóc.

Vọng Nguyệt lâu có hơn ba trăm nồi thức ăn, tiện nghi nhất sáu bảy bách linh thạch, đắt tiền nhất trên một triệu linh thạch, hơn nữa còn có giới vô thành phố.

Món ăn này được đặt tên là hấp Đạp Diễm trâu, là vạn giới món ăn nổi tiếng, vô số người tha thiết ước mơ, nếm được người lại lác đác không có mấy.

Đạp Diễm trâu hiếm thế hiếm thấy, sinh ra cường đại, đổi mất toàn bộ Đại Hạ vương triều, chỉ sợ cũng tìm không được một đầu.

Nó là Thượng Cổ Thần thú tiếp trâu đời sau, mặc dù huyết mạch mỏng manh, nhưng là một thân là bảo, nhất là thịt, càng là có thể so với Linh Đan Diệu Dược.

Ở trên cao Cổ Thần thú tuyệt tích đương thời, Đạp Diễm trâu gọi là đứng đầu nhất Yêu Thú một trong, một cân thịt triệu linh thạch, cũng coi là tiện nghi.

Hơn nữa còn lại bất phàm món ăn nổi tiếng, không có 2,3 triệu linh thạch, căn bản không xuống được.

"Khách quan, ngươi không phải là đang cùng tiểu nhân nói đùa sao." Điểm Tiểu Nhị chần chờ một chút nói.

"Ngươi xem ta giống như đang nói đùa sao?" Tần Triệt khép lại thực đơn, nói: "Ngươi sẽ không hoài nghi, Mạc gia Tam công tử không trả nổi linh thạch đi."

"Ta. . ." Điểm Tiểu Nhị cười khỏ, đưa mắt dời về phía Mạc Bạch, toát ra hỏi ý.

Mạc Bạch cố nén lửa giận, lạnh lùng nói: "Khuyên ngươi một câu, thấy tốt thì lấy."

"Ta hiểu, cho nên ta đi xuống ba đạo thức ăn, không có toàn bộ điểm." Tần Triệt mắt sáng như sao bình tĩnh, nếu là có khoan nhượng, hắn sẽ không đem chuyện làm tuyệt.

Có thể ở ngươi chết ta sống dưới tình huống, chỉ có kẻ ngu, mới có thể tha cho người được nên tha.

Không có toàn bộ điểm?

Có thể hay không nội dung chính mặt?

Mọi người im lặng, Tần Triệt đứng là trừ đi ba đạo thức ăn, có thể đó là món ăn rẻ nhất, cộng lại cũng mới hai Thiên Linh thạch, cùng toàn bộ điểm khác nhau ở chỗ nào?

Mạc Bạch sắp tức đến bễ phôi rồi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngươi coi là thật phải làm tận tuyệt như vậy?"

"Tuyệt?"

"Khiêu khích người của ta là ngươi, làm nhục người của ta là ngươi, muốn giết người của ta cũng là ngươi, rốt cuộc là ai đem chuyện làm tuyệt?"

"Đừng nói nhảm, trước mặt nhiều người như vậy, ngươi nếu là nuốt lời, vứt không chỉ có riêng là của ngươi mặt."

Tần Triệt vẻ mặt lãnh đạm, Mạc Bạch sát ý, nói rõ hận hắn tận xương, không thể hóa giải, hắn vì sao phải lưu lại đường sống?

"Được, rất tốt."

Mạc Bạch giận đến cả người run rẩy, răng cũng sắp cắn nát, bất quá, không thể làm gì.

Đúng như Tần Triệt nói, nếu là hắn hối ước, không chỉ có làm mất mặt chính mình, Mạc gia cũng trên mặt không ánh sáng."Cho hắn mang thức ăn lên."

Mạc Bạch một chữ một cái, gắt gao nhìn chăm chú vào Tần Triệt: "Ngươi nhớ cho ta, cái nhục ngày hôm nay, ngày sau nhất định gấp trăm lần trả lại."

"Ta chờ." Tần Triệt không nhìn Mạc Bạch uy hiếp, khoe miệng cười chum chim, hài lòng.

Hắn đã sớm nghĩ (muốn) như vậy gọi thức ăn, đáng tiếc Kiếp trước và Kiếp này cũng nhất cùng nhị bạch, lại không dám hăm hại Vũ Tương Nhu, Mạc Bạch đưa tới cửa, hắn dĩ nhiên là không khách khí thu nhận.

"Ngày hôm đó, sẽ không quá buổi tối." Mạc Bạch quăng ra lời độc ác, xoay người rồi đi.

Đưa mắt nhìn Mạc Bạch biến mất không thấy gì nữa, mọi người ánh mắt phức tạp, không nghĩ tới hoành hành Vô Kỵ Tiểu Bá Vương, lại sẽ thua ở một cái hạng người vô danh trên tay.

Có thể đoán được, đương thời chuyện truyền ra ngoài, nhất định sẽ vén lên sóng to gió lớn.

Cũng có thể đoán được, Tần Triệt đem thay thế Mạc Bạch, trở thành tuổi trẻ một đời tài năng xuất chúng, danh chấn Chân Hoàng Thành.

"Khách quan, bốn điểm không có hấp Đạp Diễm trâu." Điểm Tiểu Nhị kính sợ có phép, một cái dám trâu, hơn nữa có thể để cho Mạc Bạch thua thiệt tồn tại, hẳn dĩ nhiên là được (phải) cẩn thận từng li từng tí.

Tiểu nhị cùng thợ may cũng mất lộ ra kính sợ.

Trước, Tần Triệt ở trong lòng bọn họ liền có uy vọng, trải qua chuyện này, uy vọng đã không kém gì Vũ Tương Nhu.

"Vậy coi như xong, Thượng món ăn khác đi." Tần Triệt rõ ràng Đạp Diễm trâu có bao nhiêu hiếm thấy, đừng nói là Vọng Nguyệt lâu, Thất Giai đầu bếp mở từ lâu, cũng chưa chắc sẽ có.

"Mời khách quan chờ một chút." Điểm Tiểu Nhị xoay người rời đi.

Vũ Tương Nhu đem tóc đen liêu tới sau tai, mạn bất kinh tâm nói: "Của ngươi thơ là hình dung ta sao?"

"Coi là vậy đi, nếu không, phiên phiên khỏi vũ Tiên Từ, cũng sẽ không cùng ngươi tương tự."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Còn có hai thủ, bắt quá ta không cần phải nói, thắng hẳn, một bài là đủ rồi."

"Nói một chút coi." Vũ Tương Nhu thần sắc lạnh nhạt, giọng bình tĩnh, nhìn như không một chút nào hiếu kỳ, kì thực cố gắng hết sức mong đợi.

Nàng thích thi từ, từ nhỏ đã thích, vì vậy, Mạc Bạch mới có thể ngay trước mọi người làm thơ.

Chỉ tiếc, hẳn thơ không vào Vũ Tương Nhu mắt, ngược lại thành toàn Tần Triệt.

"Có cơ hội sẽ nói cho ngươi biết." Tần Triệt cười một tiếng, Thanh Bình mức độ thứ 2 thủ bên trong liên quan đến một cái nhân vật lịch sử, hẳn được (phải) sửa đổi một chút, mới có thể làm cho này thơ vẫn thế.

"Nhớ kỹ ngươi lời nói." Vũ Tương Nhu không cần phải nhiều lời nữa, kiều ngạo như nàng, tự nhiên là không có khả năng yêu cầu Tần Triệt, mặc dù nàng cố gắng hết sức muốn biết.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Hạn chế cùng chế tác riêng

Nâng ly cạn chén, nâng cốc ngôn hoan.

Tần Triệt ăn ngón nghiêng, thỉnh thoảng khen ngợi hai tiếng, một là bởi vì răng môi Lưu Hương, trở về chỗ vô cùng.

Hai là bởi vì tai thanh mắt sáng, tu vi tinh tiến.

Vọng Nguyệt lâu thức ăn sở dĩ mắc như vậy, cũng là bởi vì nguyên liệu nấu ăn ngẩng cao, có thể so với thiên tài Địa Bảo, Linh Đan Diệu Dược.

Tỷ như đứng sau hấp Đạp Diễm trâu Trường Thọ cá, ăn một khối liền có thể Duyên Thọ ba năm, so với cùng giá đan dược mạnh, hơn nữa thắng ở mỹ vị.

Bất quá, toàn bộ mỹ thực nghề nghiệp lợi nhuận đều không cao, Vô Pháp cùng áo dài sánh bằng.

Liền lấy Long Ngư mà nói, nặng một cân Long Ngư muốn năm bách linh thạch, hơn nữa còn là bán sỉ giới, hơn nữa rất nhiều vật liệu phụ, giá vốn cao đến bảy bách linh thạch.

Mà thôi Long Ngư làm tài liệu chính món ngon, đại khái ở một Thiên Linh thạch bên cạnh (trái phải), nói cách khác, lợi nhuận chỉ có ba bách linh thạch.

So với mỹ vị món ngon, áo dài có thể xưng rẻ tiền, nhưng giá vốn không cao, cho dù là cấp ba Pháp Y, giá vốn cũng chỉ có một Thiên Linh thạch.

Đôi Ngôn Chi, chính là lợi nhuận cao đến ba Thiên Linh thạch.

Đây không thể nghi ngờ là một cái con số kinh người, có thể nói lời nhiều, chỉ cần nguyên liệu nấu ăn không xuống giá, như vậy mỹ thực nghề nghiệp lợi nhuận, vĩnh viễn cũng không khả năng cao hơn áo dài.

"Thích ý a." Tần Triệt hài lòng, không nỡ bỏ để đưa xuống, đáng tiếc, hắn đã không ăn được.

Vũ Trương Nhu đám người cũng là như vậy, Tần Triệt điểm ba trăm đạo thức ăn, trước mắt chỉ đi lên hai mươi đạo, còn dư lại chỉ có thể mang về ăn.

Đáng nhắc tới chính là, đầu bếp thần Kỳ Năng lực một trong là bảo đảm chất lượng, trong vòng mười ngày sẽ không thối rửa, cũng sẽ không ảnh hưởng mùi vị.

"Tốt lắm, nói chính sự."

"Người chuẩn bị một chút sản phẩm mới buổi họp báo, làm ba cái Ngũ Giai áo dài, dùng tốt nhất lăng la cẩm đoạn."

Tần Triệt cạn mận trà xanh, mặc dù áo dài có thể nói lời nhiều, nhưng mấy Thiên Linh thạch giá bán, còn chưa xứng xứng là xa xỉ phẩm.

Cho nên, hắn muốn lấy Tứ Giai trở lên Pháp Y, sáng lập cao đoạn nhất xa xỉ nhãn hiệu.

"Lại vừa là một cái ta nghe không hiểu từ ngữ." Vũ Trương Nhu thần sắc lạnh nhạt, đã thành thói quen từ Tần Triệt trong miệng nghe được không thể nào hiểu được từ ngữ, không nữa cau mày, cũng sẽ không hỏi.

"Không hiểu không sao, người chỉ cần theo ta nói đi làm liền có thể."

"Đem người nhận biết đạt quan hiển quý cũng mời tới, biểu diễn chúng ta sản phẩm mới áo dài, trọng điểm biểu diễn ba cái Ngũ Giai Pháp Y."

Tần Triệt giọng ôn hòa, sở dĩ không có ở đây ngay từ đầu tổ chức buổi họp báo, là bởi vì áo dài không có sức ảnh hưởng, lúc này, áo dài đã có chút danh tiếng.

Không được bao lâu, Tần Vũ Thương Hành áo dài, đem danh chấn Chân Hoàng Thành, thậm chí là Đại Hạ vương triều.

"Định giá bao nhiêu?" Vũ Trương Nhu đem tóc đen liêu tới sau tai, làm xong nghe được con số kinh người chuẩn bị.

Tần Triệt đem Phàm y định giá là chín trăm chín mươi chín, có thể tưởng tượng được, Ngũ Giai Pháp Y sẽ là kinh người dường nào giá cả.

"A, hai trăm ngàn đi." Tần Triệt suy nghĩ một chút, ở hắn trong kế hoạch, Ngũ Giai Pháp Y đi là chế tác riêng đường đi, cùng khoản chi này một món.

Hai trăm ngàn linh thạch, không tính là Đan.

"Là ta nghe lầm, cũng là người nói sai rồi?" Vũ Trương Nhu thần sắc như thường, giọng lại khó nén kinh ngạc.

Tiểu nhị cùng thợ may cũng thất kinh, định giá vượt xa dự liệu của bọn họ, may là có lòng chuẩn bị, cũng cảm thấy Tần Triệt có phải điên rồi hay không.

Món ngon giá cả kinh người, là bởi vì nguyên liệu nấu ăn loại Nhược Linh Đan, có giá trị không nhỏ.

Pháp Y tuy có công phòng khả năng, nhưng lại không kịp cùng giá pháp bảo, đối với thể nhân mà nói, Pháp Y chẳng qua là che thân vật.

Đây chính là vì cần gì phải mỹ thực nghiệp phồn vinh, đồng phục nghiệp tiêu điều nguyên nhân.

"Ta nói không sai, người cũng không nghe lầm, chỉ cần vận hành thật tốt, sẽ có người bỏ tiền mua." Tần Triệt cười nhạt, áo dài rất được hoan nghênh, tư nhân đặt làm hoàn toàn đi Đắc Thông.

"Thế nào vận hành?"

"Ngũ Giai Pháp Y mặc dù trân quý, nhưng coi như dùng tốt nhất lăng la cẩm đoạn, cũng bất quá là hơn mười ngàn linh thạch."

"Huống chi, áo dài kiểu dáng cơ bản giống nhau, ta nghĩ, không có ai sẽ ngốc đến mua hai trăm ngàn linh thạch, mua một món cùng Phàm y tương tự áo dài."

Vũ Trương Nhu nhẹ lay động đầu đẹp, không phải là nghi ngờ Tần Triệt, mà là cảm thấy nguy hiểm quá lớn, nếu là Ngũ Giai Pháp Y không người vận tắn, vậy liền sẽ trở thành trò cười.

"Ai nói là tương tự?" Tần Triệt nở nụ cười, đem trong trí nhớ hắn cho là đẹp nhất áo dài, vẽ ở trên giấy.

Hắn không hiểu hội họa, chẳng qua là đơn giản phác họa, cũng may, Vũ Trương Nhu có thể xem hiểu.

Thấy ba tấm thảo đồ trong nháy mắt, nàng con mắt liền không dời ra, giống như thấy thế gian phong cảnh đẹp nhất, như si mê như say sưa, đắm chìm trong đó.

Không đơn thuần là bởi vì mỹ, cũng là bởi vì nàng xem thấy nói, thợ may nói.

Huyền nhi hựu huyền, Vô Pháp nói nói, chỉ có đến cảnh giới nhất định, mới hiểu.

"Tứ Giai Pháp Y hạn chế, định giá năm chục ngàn linh thạch, Ngũ Giai Pháp Y tư nhân đặt làm, cùng khoản chi này một món, hiểu không?"

Tần Triệt cười nhạt, tại hắn cái thể giới kia, chẳng lạ lùng gì bộ sách võ thuật, bắt được cái thể giới này, lại có kinh người kỳ hiệu.

Vô luận là hạn chế hay lại là chế tác riêng, cũng có thể thật to thỏa mãn lòng hư vinh, để cho thể nhân đồ xô vào.

Hạn chế?

Chế tác riêng?

Vũ Trương Nhu ngưng ngẩn, đối với nàng mà nói, hai cái này từ ngữ rất xa lạ, hoặc có lẽ là đối cả thể giới mà nói, đều là xa lạ.

Bất quá, nghe được trong nháy mắt, nàng liền sinh ra mãnh liệt mua xung động.

Cái nào nữ nhân, không nghĩ có một kiện chỉ thuộc về mình, độc nhất vô nhị y phục? Lại có cái nào nữ nhân, có thể cự tuyệt tư nhân đặt làm?

"Tần Triệt, ta có một cái vấn đề muốn hỏi ngươi, xin ngươi thành thật trả lời ta." Vũ Trương Nhu thần sắc nghiêm túc.

"Ngươi nói." Tần Triệt thu lại nụ cười, nói chuyện chính sự lúc, hắn chưa bao giờ sẽ cợt nhả, nhìn trái nói phải.

"Ngươi thật không phải là thương nhân?" Vũ Trương Nhu nghiêm túc nhìn Tần Triệt, ngay cả bất thiện buôn bán nàng, cũng có thể trở thành một cấp thương nhân.

Giới về kinh thương, để cho nàng khám phục Tần Triệt, làm sao có thể không phải là thương nhân?

"Không phải là." Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, chỉ có lấy được thiên đạo công nhận, mới có thể trở thành thương nhân, nắm giữ thần kỳ lực lượng.

Không nói trước hắn tình diệu tuyệt luân kinh doanh thủ đoạn, chỉ nói hắn kiếm lời mấy trăm ngàn linh thạch, liền đủ để cho hắn ngưng tụ thương nhân dấu ấn rồi.

Nhưng mà, thật sự là hắn không phải là thương nhân.

Hiểu sơ thể chữ Nhan Khai Thư chính hắn, Vô Pháp trở thành thư pháp gia, đọc lên Thi Tiên giai tác chính hắn, cũng Vô Pháp trở thành thi nhân.

Tần Triệt khổ tư ba năm, đến nay cũng nghĩ không ra nguyên nhân, chỉ biết chính mình Vô Pháp lấy được thiên đạo công nhận.

Hắn cũng không biết, trăm ngàn năm trước đã xảy ra chuyện gì, đưa đến Thiên Địa Đại Biến, trật tự sụp đổ.

"Không thể tưởng tượng nổi." Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú khóa chặt, mặc dù quen biết bất quá mấy ngày, nhưng nàng đã kiến thức Tần Triệt bản lĩnh.

Khác không nói trước, chỉ nói kinh thương, hắn liền gánh chịu nổi thương giới kỳ tài bốn chữ, thiên đạo làm sao có thể không đồng ý?

"Phương thiên địa này cổ quái lý kỳ, lại ngoại hạng sự tình, cũng coi như bình thường." Tần Triệt cười nhạt, Vô Pháp lấy được thiên đạo công nhận cũng không có gì, hắn có thể thống qua hệ thống trở thành chức nghiệp giả, không ảnh hưởng cái gì.

"Cũng vậy, từ trật tự sụp đổ, vạn giới liền cổ quái lý kỳ." Vũ Trương Nhu than nhẹ, cảm khái rất nhiều.

"Trăm ngàn năm trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Tần Triệt cau mày, hắn search không Thiếu Điển Tích, ngay cả đôi câu vài lời cũng không có.

"Không người biết, có lẽ chỉ có Thánh Chức người, mới có thể dòm ra sương mù, tìm tới câu trả lời."

Vũ Trương Nhu nhìn xa chân trời, nói: "Ngươi là đừng hy vọng, bất quá ngươi yên tâm, chờ ta trở thành Thánh Chức người, sẽ nói cho ngươi biết nguyên nhân."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Như Long tựa như kiếm

"Có lẽ là ta cho người biết nguyên nhân." Tần Triệt đứng chấp tay, Thanh Y Kinh Vũ, giống như Trích Tiên.

Thay đổi vạn giới là hấn tâm chỉ sở hướng, đặt chân Thánh Cảnh, sừng sững ở vạn cổ đỉnh, cũng là hấn tha thiết ước mơ.

Thánh Chức người là vạn giới nhân vật mạnh mẽ nhất, tứ hải Bát Hoang cùng Tôn, Cửu Thiên Thập Địa cộng ngưỡng, nhất niệm liền có thể hủy diệt vạn giới.

Cấp độ kia chí cường lực, để cho Tần Triệt tâm tri thần vắng.

"Thương nhân một đạo, có lẽ người có thể đi thông, bất quá, nhất định ở ta sau khi." Vũ Tương Nhu nhìn như máu Tần Dương, tự tin phong thái chiếu sáng Chư Thiên.

Nàng là Đại Hạ vương triều tối trẻ tuổi Ngũ Giai chức nghiệp giả, thiên tư tuyệt luân, ngộ tính cực cao, có tư cách bước lên Thành Thánh Chi Lộ.

"Ta mãi mãi mong chờ."

"Nhớ chuẩn bị sản phẩm mới buổi họp báo, đây là cực kỳ trọng yếu một bước, quan hệ Tần Vũ Thương Hành có thể hay không dòm ngó ngôi báu đỉnh phong."

Tần Triệt nở nụ cười, không kịp chờ đợi muốn thấy được, đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng sau, Chân Hoàng Thành nữ tử sẽ có điên cuồng cỡ nào.

Đến lúc đó, Tần Vũ Thương Hành đem đứng vững gót chân, cách đỉnh phong gần hơn một bước, hấn cũng cách hoàn thành nhiệm vụ gần hơn một bước.

Vừa nghĩ tới đỉnh cấp rút sổ, Tần Triệt liền trong lòng lửa nóng, vạn phần mong đợi.

"Ta sẽ làm hết sức." Vũ Tương Nhu nhẹ một chút đầu đẹp, mong đợi không dứt, lòng tin mười phần.

Ngay cả tâm Như Bàn Thạch, chỉ muốn chứng đạo nàng, cũng bởi vì hạn chế chế tác riêng sinh lòng xung động, cô gái tâm thường há có thể chống đỡ?

"Đi thôi, một nhọc mười ngày, ta phải nghỉ ngơi thật khỏe một chút rồi." Tần Triệt chậm rãi bước, hấn nhiệm vụ là nghỉ sách lược, Định Phuong chậm.

Những chuyện khác nghỉ, không có quan hệ gì với hấn.

Bận rộn mười ngày?

Người còn biết xấu hổ hay không?

Vũ Tương Nhu lấy tay nâng trán, nàng rõ ràng mười ngày tới nay, Tần Triệt cũng đang làm gì, đi lang thang, ngăn người, nhìn sao, đây coi là cái gì một nhọc?

Ngược lại thì nàng, vội vàng bẻ đầu sút trán, tâm lực quá mệt mỏi.

Bất quá, Vũ Tương Nhu chỉ có thấy được biểu tượng.

Tần Triệt đích xác rất mệt mỏi, nhìn như đi lang thang ngăn người, kì thực là đang ở suy nghĩ hai cái thế giới chỗ bất đồng, chỗ tương tự.

Chỉ có nghĩ rõ ràng, hấn có thể Thiếu đi đường quanh co, mau sớm để cho Tần Vũ Thương Hành dòm ngó ngôi báu đỉnh phong.

Ngay tại Tần Triệt đi ra Vọng Nguyệt lâu lúc, đối diện thấy một cái nam tử quần áo trắng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, không thấy máu sắc.

Hốc mắt lõm sâu biến thành màu đen, trống rỗng vô thần, giống như là lưu liên thanh lâu mười ngày, bị tửu sắc móc rỗng thân thể.

Bất quá, Tần Triệt không nhìn như vậy.

Hấn là cấp hai bác sĩ, liếc mắt liền nhìn ra nam tử huyết khí cuộn cuộn, giống như Chân Long một dạng cường lớn đến đáng sợ.

Đáng sợ hơn là, người này sát khí trùng tiêu, thật giống như một thanh tuyệt thế Hung Kiếm, thiên địa không thể Tù, Thần Ma không thể đỡ.

Nếu Tần Triệt chẳng qua là cấp một chức nghiệp giả, sợ rằng cùng người này mắt đối mắt, cũng sẽ khí huyết sôi trào, cơ thể nứt ra.

"Triệu Thánh thần. . ."

Vũ Trương Nhu sắc mặt cứng lại, nói: "Người lại sống lại rồi."

"May mắn."

Triệu Thánh thán khẽ mỉm cười, hướng Vũ Trương Nhu chấp tay, nói: "Từ biệt hai năm, Vũ đại sư phong thái sâu hơn từ trước."

"Hai mắt vô thần, sắc mặt trắng bệch, người đã tại tu luyện câu hồn khúc rồi."

Vũ Trương Nhu nhẹ nhàng thở dài, nói: "Năm đó người rời đi, không người coi trọng người, không nghĩ tới, người có thể lấy được câu hồn khúc, sống lại."

"Chẳng qua là Tàn Thiên, cho dù tu thành, uy lực cũng có giới hạn." Triệu Thánh thán ho hai tiếng, đỏ thắm rơi xuống đất, hắc khí bay lên.

Không phải là thân nhuộm Kịch Độc, mà là tu luyện câu hồn khúc giá.

"Cho dù chẳng qua là Tàn Thiên, cũng có kinh thế oai." Vũ Trương Nhu cảm khái, nói: "Đôi đôi người tu thành, năm kiệt đều xuất hiện, chỉ sợ cũng không là của người đối thủ."

"Quá khen, ngày sau nếu là địch, xin Vũ đại sư thủ hạ câu tha thứ."

Triệu Thánh thán cười nhạt, lau đi máu ở khóe miệng dịch, nói: "Ta hẹn người, cáo từ."

Nói xong, hắn chậm rãi bước, nhìn cũng không nhìn Tàn Triệt.

Đối Triệu Thánh thán mà nói, cấp hai chức nghiệp giả cùng cở đại không khác, không tư cách nhường hắn nhìn chăm chú.

"Người này là ai? Câu hồn khúc vậy là cái gì?"

Tàn Triệt thiêu mi, Vũ Trương Nhu thái độ, huyết dịch lượn lờ hắc khí, Như Long tựa như kiếm khí tức, không một không chứng minh Triệu Thánh thán bất phàm.

"Triệu gia Kỳ Lân tử, sáu kiệt đứng đầu, cùng thời bên trong duy nhất một cấp ba chức nghiệp giả, được khen là ngàn năm không ra kỳ tài."

"Người này là một người điên, lòng dạ ác độc, từng tàn sát hết một cái gia tộc, ngay cả trẻ thơ cũng không có bỏ qua cho."

Vũ Trương Nhu vẻ mặt lạnh lùng, nói: "Đối với chính mình cũng ác, tu luyện câu hồn khúc, Tu chịu đựng chân hỏa đốt người đau, Vạn Tiễn Xuyên Tâm nổi khổ, không có mấy người dám thử."

Nghe vậy, Tàn Triệt lộ vẻ xúc động.

Thực lực cường đại, thiên tư kinh người, hơn nữa lòng dạ ác độc, Triệu Thánh thán không thể nghi ngờ là kiêu hùng phong thái, dụ cho người kiêng kỵ.

"Ba trăm năm trước, Đại Hạ vương triều ra một vị nhân vật truyền kỳ, Vô Danh Vô Tính, thế nhân cũng gọi hắn Cầm Ma."

"Người này bởi vì Cầm Nhập Đạo, bởi vì Cầm Nhập Ma, vẫn lạc lúc, chính là đến gần Thất Giai tồn tại."

"Dốc hết tâm can Lịch Huyết trăm năm, sáng chế ra ba thủ truyền thế dang khúc, câu hồn, đoạt phách, hãm thần."

"Ba thủ Cầm Khúc danh tào nhất thời, uy năng cực mạnh, ở Cầm Đạo sử thượng lưu lại nồng đậm một bút."

"Hai năm trước, câu hồn khúc Tàn Thiên xuất hiện ở một nơi đại hung nơi, Triệu Thánh thán một mình đi, không người cho là hắn có thể sống lại."

"Không nghĩ tới, hắn không chỉ có sống lại, hơn nữa lấy được câu hồn khúc Tàn Thiên, đợi hắn tu thành, chiến lực nhất định tăng mạnh, thậm chí có thể đặt chân Tứ Giai."

Vũ Trương Nhu khẽ hé đôi môi đỏ mọng, nghĩ đến Triệu Thánh thán lời nói, nói: "Bất quá muốn khiêu chiến ta, hắn thiếu chút nữa, lại tu luyện một trăm năm đi."

"Đến gần Thất Giai tồn tại. . ."

Tàn Triệt kinh ngạc, Ngũ Giai đã là Đại Hạ vương triều cường giả tối đỉnh, đến gần Thất Giai cầm sư, có thể tương đương được cường hãn đến mức nào.

Người này khai sáng truyền thế dang khúc, nhất định là uy lực kinh người, trác tuyệt bất phàm.

"Đại Hạ vương triều truyền thừa đến nay, đã có ngàn năm, hắn là duy nhất một đến gần Thất Giai chức nghiệp giả, hắn khi còn sống, ngay cả Đại Hạ chi chủ cũng âm thầm phai mờ."

Vũ Trương Nhu vẫy một cái tóc đen, nói: "Hắn một thân một mình, không có truyền nhân, lấy được câu hồn khúc Tàn Thiên Triệu Thánh thán, cũng có

thẻ lấy được truyền thừa của hắn."

"Triệu Thánh thán. . . Danh tự này, có Đại Khí Phách." Tần Triệt mắt sáng như sao nheo lại, trật tự xây lại sau, Thánh cái chữ này, là chỉ quân lâm vạn giới Thánh Chức người.

Người này được đặt tên là Thánh thán, rất ý tứ hiển nhiên, kêu thánh nhân thờ dài.

"Chính hắn lấy, người này đã tâm bùng bùng, năng lực cũng có, tương lai thành tựu bất khả hạn lượng." Vũ Tương Nhu nhàn nhạt mở miệng, kiêu ngạo như nàng, khinh thường với chê bai đối thủ, nâng cao chính mình.

Huống chi, nàng căn bản không có đem Triệu Thánh thán coi là đối thủ, cho dù Triệu Thánh thán ép tới gần Lục Giai, nàng cũng không ở ư.

"Phiền toái." Tần Triệt cau mày, Cổ Trường Phong học trò là Triệu gia con trai trưởng, Triệu Thánh thán cũng vậy.

Nếu là bị giết tuần tú nam tử sự tình bại lộ, vậy hắn đem đối mặt sáu kiệt đứng đầu, tu luyện câu hồn Ma khúc Triệu Thánh thán, Hùng Bá Chân Hoàng Thành Triệu gia, thậm chí là Kỳ Thư song tuyệt Cổ trường hà.

"Thực lực vĩnh viễn là vị thứ nhất, thứ yếu là tiền, là gia thế bối cảnh."

Tần Triệt tự lẩm bẩm, Vũ Tương Nhu là núi dựa của hắn, nhưng dù sao chỉ là một người, coi như liều mình hỗ trợ, cũng chưa chắc có thể đảm bảo hắn chu toàn.

Muốn tiếp tục sống, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Đặt chân Hùng Bá nhất phương Đệ Ngũ Cảnh, tuyệt không phải một sớm một chiều liền có thể thành tựu, Tần Triệt chỉ có thể liều mạng kiếm tiền, để cho Tần Vũ Thương Hành trở thành vật khổng lồ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thanh Tâm Ngưng Thần Linh

Tiền là đồ tốt.

Có tiền có thể ma xui quỷ khiến, một đồng tiền làm khó anh hùng hán, có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình, đều không phải là chuyện.

Ngoại trừ nhân tính, tỷ như tôn nghiêm, tình cảm, tiền đứng sau lực lượng.

Thế nhân cho là, tiền chẳng qua là lực lượng phụ thuộc phẩm, nhưng đây chỉ là đối một số ít người mà nói, tỷ như vô địch vạn giới Thánh Chức người.

Quân lâm vạn giới, nhìn bằng nửa con mắt Cửu Thiên, Thánh Chức người nhất niệm liền có thể sáng tạo Linh Mạch, linh thạch muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Đối với tuyệt đại nhiều người mà nói, tiền rất là trọng yếu.

Tỷ như Tần Triệt.

Lấy hắn thực lực trước mắt, còn Vô Pháp tùy tâm sở dục, hắn yêu cầu linh thạch, để cho Tần Vũ Thương Hành xưng bá Đại Hạ, cũng cần linh thạch, làm cho mình vô địch vạn giới.

"Lại thêm một người liều mạng kiếm tiền lý do." Tần Triệt tự lẩm bẩm, sai bước Lưu Tinh, hướng Tần Vũ Thương Hành đi tới.

Sau nửa giờ, hắn trở lại buồng tây, gọi ra hệ thống.

Nếu như nói kiến thức là kiếm tiền bảo đảm, như vậy hệ thống, chính là thực lực bảo đảm.

Thông qua không thể tưởng tượng nổi hệ thống, Tần Triệt có thể trở thành toàn chức nghiệp người, tăng cao tu vi cảnh giới, cũng có thể được một ít thần bí khó lường bảo vật.

Cao cấp trở lên rút số, có thể rút được Huyền Diệu Bảo vật, có các loại không thể tưởng tượng nổi thần Kỳ Năng lực.

Trung Cấp cũng được, chẳng qua là xác suất thấp đến để cho người tức lộn ruột, 0,001%, đều không đủ lấy hình dung.

"Không biết lần này rút số, có thể rút được cái gì."

Nhìn kim sắc Luân Bàn mười ca-rô, Tần Triệt mắt lộ ra mong đợi, hẳn muốn nhất không phải là thương nhân, cũng không phải thi nhân, mà là Huyền Diệu Bảo vật.

Hệ thống bảo vật độc nhất vô nhị, huyền diệu khó lường, có thể xưng bảo vật vô giá.

Bất quá, Tần Triệt cũng chỉ là ảo tưởng một chút, Trung Cấp rút số rút được bảo vật tỷ lệ, cùng bên trong năm triệu giải thưởng lớn không có gì khác biệt.

Ngay sau đó, Tần Triệt chuyển động Luân Bàn, cây kim chỉ nhanh chóng xoay tròn, kim quang sáng chói chói mắt.

Trong chốc lát sau, cây kim chỉ chậm lại, dừng lại ở Tiểu Thuyết Gia ca-rô Thượng.

Thấy vậy, Tần Triệt hơi có chút thất vọng, Tiểu Thuyết Gia là một cái chiến lực cực mạnh nghề, có thể xây dựng hư Huyền Thế giới, gọi ra hư Huyền Thế trong giới hết thảy sinh linh.

Nghe nói, nếu là đặt chân Thánh Cảnh, thậm chí có thể mang hư Huyền Thế giới biến thành sự thật.

Bất quá liền trước mắt mà nói, Tần Triệt cần nhất nghề nghiệp là thương nhân.

Thương nhân là một cái cực kỳ nghề nghiệp đặc thù, một chút chiến lực cũng không có, nhưng năng lực lại rất là nghịch thiên, có thể đoán trước tương lai.

Đương nhiên, không phải chân chính trên ý nghĩa dự ngôn, chỉ có thể dự đoán hàng hóa có thể hay không bán ra.

Bất quá may là như thế, cũng có thể nói nghịch thiên, nếu là hàng hóa không bị tiếp nhận, vậy liền có thể kịp thời làm ra điều chỉnh, thay đổi việc của người nào đó hàng hóa tương lai.

Đến cảnh giới nhất định, thậm chí là có thể thấy lại có bao nhiêu người mua, lấy nhiều Thiểu linh thạch mua.

Nói không khoa trương, thương nhân thần Kỳ Năng lực, chính là ngôn ngữ cùng độc tâm kết hợp thể, có thể nói nghịch thiên.

Tần Triệt kiến thức, để cho hắn trở thành ưu tú nhất người quyết định, nếu là trở thành cao cấp thương nhân, vậy coi như là không chỗ nào bất lợi, không người có thể ngăn rồi.

Đáng tiếc, hắn rút được chính là Tiểu Thuyết Gia, một cái chiến lực kinh thế, trước mắt lại không cần nghề.

Ngay tại Tần Triệt thất vọng lúc, cây kim chỉ bỗng nhiên giật mình, từ Tiểu Thuyết Gia ca-rô, chuyển tới một cái màu tím ca-rô.

Thanh Tâm Ngưng Thần Linh.

Nhất thời, Từ Quang đại phóng, giống như không Diệt Thiên ngày, Quang Diệu tứ hải Bát Hoang.

Trần đầy Thiên Thần ánh sáng bên trong, một cái lưu chuyển Đạo Vận màu trắng sợi tơ hiện lên, vĩ đoan buộc lên một cái màu bạc Linh Đàng, lượn lờ Hỗn Độn Chi Khí, nở rộ Bất Hủ ánh sáng.

Đạo âm vờn quanh tai, Tiên Khí đờng đờng, thật giống như Tiên Vương giăng kinh, thánh nhân truyền pháp, tuyệt không thể tả.

Tần Triệt nghĩ bậy toàn tiêu, tâm thần yên lặng, giống như Vũ Hóa Phi Thăng, nhìn thấu 3000 hồng trần, siêu nhiên với chúng sinh trên.

Càng thần dị là, đã sớm quên lãng trí nhớ xông lên đầu, giống như đóng dấu, rõ ràng khó quên.

Tần Triệt đến từ một cái bách hoa tranh mình, tin tức nổ thời đại, mặc dù đọc rất nhiều sách, lại chỉ biết một trong số đó, Bác mà không tinh.

Tỷ như Thi Tiên Thanh Bình mức độ ba thủ, hắn chỉ nhớ rõ truyền lưu rất rộng đệ nhất thủ, sau hai thủ đã sớm mơ hồ, khó mà nhớ lại.

Đây chính là vì cần gì phải, Tần Triệt không có nói cho Vũ Tương Nhu một trong những nguyên nhân.

Giờ phút này, Tần Triệt nhớ ra rồi.

Không chỉ là Thanh Bình mức độ ba thủ, ngày xưa thấy qua nhất thiên 3000 chữ văn chương, cũng hiện lên trong lòng, một chữ đều không kém.

Cái này làm cho Tần Triệt mừng rỡ không thôi.

Kiến thức là hần không có gì sánh kịp ưu thế một trong, tầm quan trọng không một chút nào thua kém thần kỳ hệ thống, có thể nói, kiến thức là hần yên thân gọi phận tư bản, là hần vượt mọi chông gai vũ khí sắc bén.

Hơn nữa còn là thần Binh Cấp xa cách không thể đỡ, không thể hám.

Trước, Tần Triệt còn hối hận tại sao không có học thêm kiến thức, nhớ trong lòng.

Giờ phút này, không cần hối hận, mặc dù chỉ là nhớ lại một chút xú, nhưng cũng là lợi ích cực kỳ lớn.

Càng làm cho Tần Triệt vui chính là, hần lấy được một món huyền diệu vô song bảo vật, Thanh Tâm Ngưng Thần Linh.

Hần không biết bảo này là phẩm cấp gì, giá trị bao nhiêu, nhưng hần chắc chắn, nếu bảo này có thể để cho hần nhớ lại một chút quên lãng trí nhớ, vậy thì nhất định có thể để cho hần nhớ lại càng nhiều.

Đây đối với Tần Triệt mà nói, không thể nghi ngờ là tốt nhất bảo vật, coi như một chút lực công kích cũng không có, cũng là thiên kim không đổi thần binh.

"Thứ tốt, có bảo này, ta liền có thể nhớ lại đã sớm quên lãng kiến thức, trở nên càng mạnh mẽ hơn."

Nhìn thần dị màu bạc Linh Đạng, Tần Triệt nhếch miệng lên, nằm mơ đều không nghĩ đến, chính mình lại có thể rút được bảo vật, hơn nữa còn là kinh người như vậy Trân Bảo.

Đối với người khác mà nói, Thanh Tâm Ngưng Thần Linh cũng không trọng dụng, có thể xưng gân gà, không đáng giá một đồng.

Nhưng đối với Tần Triệt mà nói, Thanh Tâm Ngưng Thần Linh có thể xưng chí bảo, vô luận là Thành Thánh Chi Lộ hay lại là mơ mộng con đường, cũng có thể đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Ngay sau đó, Tần Triệt pháp lực cuộn cuộn, giống như kinh đào phách ngan, thúc giục Thanh Tâm Ngưng Thần Linh.

Kết quả, đá chìm đáy biển.

Thanh Tâm Ngưng Thần Linh nặng như Sơn Nhạc, sừng sững bất động, đạo âm chậm rãi biến mất, yên tĩnh không tiếng động.

Tần Triệt pháp lực tiêu hao sạch sẽ, tinh thần cũng có chút Hứa một môi, cả người mềm mại miên vô lực.

Ý vị này, hần cấp hai pháp lực, Vô Pháp thúc giục Thanh Tâm Ngưng Thần Linh, mà Vô Pháp thúc giục bảo này, cũng liền ý nghĩa Vô Pháp nhớ lại quên lãng kiến thức.

"Nếu là không có đoán sai, cấp ba pháp lực, cũng có thể miễn cưỡng thúc giục." Tần Triệt mắt sáng như sao nheo lại, Đệ Tam Cảnh là một cái ranh giới, tuyệt không phải tùy tiện liền có thể đạt tới, nói ít cũng phải thời gian mấy năm.

Cũng may, hần có thể so với linh đan mỹ vị món ngon, nếu là đem còn dư lại hơn hai trăm nói thức ăn đều ăn xong, cách tăng thứ ba gần đây rồi.

"Ngoại trừ để cho ta nhớ lại trí nhớ mơ hồ, bảo này cũng có Thanh Tâm an thần khả năng, ngày đêm đeo, chỗ tốt không nhỏ."

Tần Triệt cười nhạt, đem mềm mại màu trắng sợi tơ quấn ở cổ tay, màu bạc Linh Đạng khinh minh, thanh thúy dễ nghe, rất cảm động.

Nhất thời, lạnh lẽo chảy khắp toàn thân, để cho Tần Triệt nghĩ bậy toàn tiêu, Tâm Tĩnh Hồn thanh.

"Hệ thống bảo vật, quả nhiên không phải là phạm tục."

Nhìn xinh xắn tinh xảo màu bạc Linh Đạng, Tần Triệt càng xem càng thích, rồi sau đó chìm Tâm Tĩnh khí, dẫn thiên địa linh khí vào cơ thể.

Ngay tại Tần Triệt lúc tu luyện, áo dài vén lên một con lóc, cuốn Chân Hoàng Thành, để cho vô số nữ tử khen ngợi mong đợi, si mê điên cuồng.

...

Chương 24: Nguy cơ đã tới

Áo dài cả giận.

Đồ đến tím bầm khen, hồng thấu nửa bầu trời cũng khen, bất quá ở Chân Hoàng Thành vén lên gió bão, lại một chút lượng nước cũng không có.

Bất luận già trẻ, chỉ cần là nữ tử, đều bị áo dài rung động thật sâu, cũng theo đó si mê.

Thế nhân công nhận, áo dài quý phủ thần công, tình diệu tuyệt luân, có thể xưng Tiên Y.

Thế nhân đã công nhận thức, khai sáng áo dài người kinh tài tuyệt diệu, chính là ngàn năm không ra kỳ tài khoáng thế.

Ca ngợi đến, si mê đến, đang mong đợi, áo dài oanh động Chân Hoàng Thành, nhất thời danh tiếng vô lượng.

Vũ Tương Nhu cũng lần nữa đáng lâm Thần Đàn, Như Vĩnh Hằng Bất Hủ mặt trời, ánh sáng vạn trượng, không ai bằng.

Bất quá, phiền toái cũng lạng lẽ tới.

Áo dài cung không đủ cầu, để cho không Thiếu Thương người ngửi được cơ hội làm ăn, Hùng Bá Chân Hoàng Thành Triệu gia, chính là một cái trong số đó.

Triệu gia là Ngũ Đại Gia Tộc một trong, thế lực trải rộng Đại Hạ vương triều, nội tình sâu không lường được, người tài giỏi đếm không hết.

Quan trọng nhất là, Triệu gia chi chủ rất có cổ tay, nhậm chức chuyên thứ nhất, chính là thanh tẩy đã thối rửa Triệu gia, đem không nghe người của hắn cũng đá ra quyền lợi nòng cốt.

Không tới ba năm, Triệu gia chi chủ liền hoàn toàn nắm trong tay Triệu gia, trừ hắn ra, không có bất cứ thanh âm gì khác nữa.

Cho nên, làm con vật không lò này bắt đầu hành động, hiệu suất cực kỳ kinh người, chỉ là ba ngày, Triệu gia Thương Hành liền đẩy ra áo dài.

Vậy kiểu, vậy dùng tài liệu, so với Tần Vũ Thương Hành áo dài, chỉ có hai điểm bất đồng.

Một là chế tác, đừng nói là cùng cấp bậc tương đối, coi như là cảm cấp ba so với cấp một, cũng thấp không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Tần Vũ Thương Hành Pháp Y, đều là xuất từ Vũ Tương Nhu tay, nàng là một cái kiều ngạo tới cực điểm nữ tử, khinh thường với theo thứ tự sung hào.

Cho dù chẳng qua là cấp thấp nhất cấp một Pháp Y, nàng cũng trút xuống rồi toàn bộ tâm huyết, không có nửa điểm tỳ vết nào.

Triệu thị Thương Hành mặc dù thực lực hùng hậu, ngăn ngừa ba ngày, liền tuyển được rồi mấy chục thợ may, nhưng lại mời chào không tới Ngũ Đại đại sư.

Đừng nói là Chân Hoàng Thành, coi như là dời mắt toàn bộ Đại Hạ vương triều, Ngũ Đại thợ may cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, Vũ Tương Nhu được công nhận mạnh nhất.

Lục Đại không ra, nàng chính là Đại Hạ vương triều thợ may giới đệ nhất nhân.

Huống chi, Triệu thị Thương Hành chỉ quan tâm đo, không quan tâm chất, dĩ nhiên là so với tự Vũ Tương Nhu tay hoàn mỹ áo dài, thấp mấy cái cấp bậc.

Hai là giá cả.

Triệu thị Thương Hành Phàm y định giá năm trăm, cấp một chín trăm, cấp hai một ngàn rưỡi, cấp ba hai ngàn bốn.

Cái giá tiền này, so với Tần Vũ Thương Hành tiện nghi quá nhiều, đối với trung sản giai cấp mà nói, hoàn toàn có thể tiếp nhận.

Đối với thấp thu nhập đám người mà nói, khê cần rãng, cũng có thể nhin đau mua.

Cho nên, hai ngàn cái áo dài ở trong vòng nửa ngày toàn bộ bán ra, hơn nữa còn có không ít người nộp tiền đặt cọc, để cho Triệu thị Thương Hành kiểm bôn mần bát mần.

Đây đối với Tần Vũ Thương Hành mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích trí mạng, nếu là xử lý không thỏa đáng, Tần Triệt tâm huyết không chỉ có trả chi Đông Lưu, hơn nữa uổng công là Triệu gia làm áo cưới.

Vì vậy, làm Vũ Tương Nhu biết được chuyện này sau, trước tiên đi tới buồng tây, môn cũng không gõ, đẩy cửa vào.

Thời khắc này Tần Triệt, đang ở ăn ngón nghiêng, không tu luyện.

Thấy Vũ Tương Nhu xông tới, Tần Triệt như không có chuyện gì xảy ra lau đi khóe miệng dầu, nói: "Vũ cô nương, thật may ta là ở tu luyện, nếu là ta đang tắm, ta là nên nói người đùa bốn lưu manh, hay là nên gọi người Nữ Sắc Lang?"

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu mặt đẹp lạnh xuống: "Nguy cơ đã tới, ta không tâm tình cùng người cãi vã."

"Nguy cơ?"

Tần Triệt thiếu mi, ung dung thông thả xoa xoa tay, bình tĩnh, không thấy một chút hốt hoảng.

Nguy cơ đã tới, hốt hoảng vô dụng, càng thời khắc thế này, càng hẩn tỉnh táo.

"Buổi sáng, Triệu thị Thương Hành đẩy ra áo dài, vậy kiểu, giá cả lại so với chúng ta áo dài tiện nghi còn hơn một nửa."

Thấy Tần Triệt bình thản ung dung, Vũ Tương Nhu cảm thấy an lòng, nàng Vô Pháp chối Tần Triệt buồn bán bản lĩnh, một trăm ngàn, cũng không phải là đối thủ.

Nàng cũng Vô Pháp chối Tần Triệt lòng tin, về buôn bán lệ thuộc vào, mặc dù, nàng không thích loại này lệ thuộc vào cảm giác của người khác.

"Chúng ta khai trương bao lâu?" Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, giọng bình tĩnh, không một chút nào ngoài ý muốn.

"Ba ngày, Triệu gia động tác quá nhanh, không hổ là xưng bá Chân Hoàng Thành cự đầu." Vũ Tương Nhu cảm khái, đôi mắt Đại Hạ vương triều, nàng kiêng kỵ người lác đác không có mấy, Triệu gia chỉ chủ coi là một cái.

Vốn tưởng rằng sẽ không như thế nhanh chóng lại, không nghĩ tới Tần Vũ Thương Hành chỉ là vừa khởi bước, liền bị Triệu gia dõi theo.

"Ba ngày a. . ."

Tần Triệt nhẹ nhàng thờ dài, hẩn ngờ tới áo dài nổi danh sau, hàng bắt chước sẽ như măng mọc sau con mưa, nhưng hẩn không ngờ tới, như thế này mà nhanh.

Cái này làm cho hẩn cảm khái, quả nhiên không thể coi thường thiên hạ anh hào, nhất là từng từng ngàn năm không ngã thế gia.

"So với ta tưởng tượng tới nhanh hơn, mạnh hơn, bất quá, còn nói không được là nguy cơ." Tần Triệt mắt sáng như sao thâm thúy, ngón tay có tiết tấu gõ mặt bàn.

Hẩn đã sớm ngờ tới hàng bắt chước sẽ nơi nơi, tự nhiên cũng đã sớm suy nghĩ xong phương pháp phá cuộc, chỉ cần không ra ngoài dự liệu, coi như là Triệu gia mời tới Ngũ Giai đại sư, cũng chỉ có thể trở thành nền.

"Người đã nghĩ xong phương pháp phá cuộc?" Vũ Tương Nhu đôi mắt hơi sáng, thâm thúy linh động, rạng ngời rực rỡ.

"Phương pháp phá cuộc, ngay từ đầu liền muốn tốt lắm, người vẫn không rõ sao?"

"Áo dài khối này bánh ngọt lớn, chúng ta vĩnh viễn cũng không khả năng nuốt một mình."

"Cho nên, ta lựa chọn chiếm lĩnh cao cấp thị trường, mặt ngó không giàu thì sang người."

"Bên trong đề giai tầng, liền giao cho còn lại Thương Hành."

Tần Triệt cười nhạt, hẩn coi như là áo dài người khai sáng, hơn nữa đồng bạn hợp tác là Ngũ Giai đại sư, có thể nói Đại Hạ đệ nhất thợ may.

Tò lớn như vậy ưu thế, nếu là hẩn mặt ngó bên trong đề giai tầng, đem cao cấp thị trường giao cho người khác, vậy hẩn cũng quá ngu.

Mà cao cùng thấp, hẩn chỉ có thể lựa chọn một cái, không thể nào chiếu cố.

Lựa chọn cao cấp thị trường, nếu là làm tiếp đề đoan thị trường, đó chính là cao không tới, thấp không xong.

"Ta hiểu được, ngay từ lúc ngay từ đầu, người liền liệu được hết thảy." Vũ Tương Nhu ánh mắt phức tạp, nghĩ (muốn) không bội phục Tần Triệt cũng không được.

Nàng cuối cùng minh bạch, vì sao Tần Triệt định giá cao như vậy, hơn nữa còn muốn đẩy ra có thể nói thiên giới hạn chế áo dài, chế tác riêng áo dài.

"Ta nói, kinh thương như sau cò, đi một bước, nhìn ba bước." Tần Triệt nâng chung trà lên, thổi nhẹ một hơi thở, nói: "Triệu gia áo dài chất lượng như thế nào?"

"Không đáng nhắc tới, so với ta làm áo dài, kém quá xa." Vũ Tương Nhu vẩy một cái tóc đen, không phải là tận lực chê bai đối thủ, mà là trần thuật một sự thật.

Triệu gia bị lợi ích che đôi mắt, chỉ thấy cung không đủ cầu thị trường, bỏ quên người lòng hư vinh, cũng coi thường phú quý người muốn là cái gì.

Coi chừng cảnh còn chưa đạt tới phản phác quy chân lúc, đa số phú quý người muốn, bốn chữ liền có thể khái quát.

Tốt nhất, đắt tiền nhất.

Triệu gia theo thứ tự sung hào, lại định giá chưa đủ Tần Triệt áo dài một nửa lúc, tràng này vừa mới bắt đầu đánh cò, Triệu gia cũng đã thua.

"Rất tốt, tràng chiến dịch này, chúng ta phần thắng rất lớn, bất quá cũng không thể xem thường."

"Đường rất dài, không loại bỏ Triệu gia vượt qua chúng ta khả năng."

Tần Triệt cười nhạt, không phải là giá cả cao, là có thể xưng là xa xỉ phẩm, còn phải có hơn xa đồng hành chất lượng.

Có Vũ Tương Nhu ở, chất lượng phương diện không cần lo lắng, ít nhất ở Đại Hạ vương triều, không tìm được đối thủ.

Về phần khác vương triều, có không có đối thủ, đó là rất lâu sau đó nên suy tính sự tình.

Việc cần kíp trước mắt, là tiến một bước mở rộng ưu thế, đem Hùng Bá Chân Hoàng Thành Triệu gia, cùng với súc thể đãi phát đông đảo Thương Hành xa xa bỏ lại đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thêm một cây đuốc

Triệu gia, phòng nghị sự.

Triệu Thánh Thán ngồi ở có giá trị không nhỏ Hồng Mộc trên ghế, nhấp một chút trà xanh, trong lúc giờ tay nhấc chân, toát ra bức người quý khí.

Trước người hắn đứng một cái người đàn ông trung niên, khom người, cúi đầu, cung kính báo cáo áo dài tiêu thụ tình huống.

Trong chốc lát sau, người đàn ông trung niên hồi báo xong tất, lấy lòng nói: "Đại Công Tử Cao chiêm xa chúc, thông minh hơn người, tiểu nhân cảm giác sâu sắc bội phục, tộc trưởng nếu là biết được chuyện này, nhất định sẽ khen có thừa."

"Thắng bại không rõ, loại đánh sập Tần Vũ Thương Hành, lại nói cho hắn đi." Triệu Thánh Thán cười nhạt, tươi mới Huyết Tích vào ly trà, đem nước trà nhuộm thành đỏ thắm.

Cái này làm cho người đàn ông trung niên trong lòng run lên, không lo lắng Triệu Thánh Thán thân thể, mà là kính sợ hắn đối với mình ác.

Tu luyện Cầm Ma câu hồn khúc, một ngày có sáu canh giờ, phải bị Vạn Tiễn Xuyên Tâm đau, thiết đả người cũng không chịu nổi.

Nhưng mà Triệu Thánh Thán lại như không có chuyện gì xảy ra, nhấm tâm như vậy, như thế nhận tính, thật là đáng sợ.

Ngay sau đó, người đàn ông trung niên lưng khom thấp hơn, nịnh nọt nói: "Lấy đại công tử trí tuệ, chúng ta Triệu gia thực lực, thắng Vũ Tương Nhu còn chưa phải là bất vào tay?"

"Sai lầm rồi, chúng ta phải thắng không phải là Vũ Tương Nhu, mà là sau lưng nàng chính là cái kia người." Triệu Thánh Thán lắc đầu, cạn Âm Huyết nước, thần sắc như thường.

"Sau lưng người kia?" Người đàn ông trung niên sững sốt một chút.

"Người thật sự cho rằng áo dài là Vũ Tương Nhu khai sáng? Nàng nếu là có bản lĩnh này, cũng sẽ không mười ngày nửa tháng, cũng bán không được một món y phục rồi."

"Vũ Tương Nhu thiên tư trác tuyệt, là ta thành thánh trên đường đại địch, coi như ta đặt chân Đệ Ngũ Cảnh, chỉ sợ cũng không phải là của nàng đối thủ."

"Có thể nàng không có kinh thương thiên phú, khai sáng áo dài, hãy để cho áo dài đại hoạch thành công người, do người khác."

Triệu Thánh Thán nhìn xa Tần Vũ Thương Hành phương hướng, nói: "Người này, mới là ta muốn thắng đối thủ."

"Đại công tử tâm tư kín đáo, tiểu nhân không kịp." Trung niên nam Tử Trường thán, câu này không phải là a dua nịnh hót, mà là chân tâm thật ý.

"Vũ Trương Nhu người sau lưng, gọi là bất phàm, đáng tiếc, theo sai người."

"Nghĩ đến giờ phút này, hắn đã loạn rồi trận cược, ngày mai thì phải tuyên bố xuống giá."

"Trận chiến này, ta thắng chắc."

Triệu Thánh Thán khoe môi vênh lên, đem trong ly huyết thủy uống một hơi cạn sạch, nắm chắc phần thắng, lòng tin tràn đầy.

Người đàn ông trung niên cũng lòng tin mười phần.

Tại hán nghĩ đến, Triệu Thánh Thán thâm mưu viễn lộ, hơn nữa Triệu gia thực lực hùng hậu, muốn cái gì có cái đó, đánh bại Tần Triệt dễ như phất thủ.

...

Một bước dẫn trước, từng bước dẫn trước.

Tần Triệt có hai cái không có gì sánh kịp ưu thế, một là người khai sáng thân phận, giống như chính thống đích truyền, thiên nhiên đứng ở điểm cao nhất.

Tuy nói chưa đi sâu vào lòng người, chỉ có số người cực ít biết được, đây cũng là vì sao Triệu thị đẩy ra áo dài, nửa ngày liền bị đoạt hết một trong những nguyên nhân.

Bất quá theo thời gian trôi qua, nhất định thâm căn cố đế, đến lúc đó, coi như bên trong đề đoan đám người không mua, cũng sẽ cho là Tần Triệt áo dài tốt nhất.

Cái thứ 2 ưu thế là Vũ Trương Nhu, đứng ở Đại Hạ thợ may giới chớp đỉnh nàng, uy vọng cực cao, không ai bằng.

Xuất từ tay nàng áo dài, chính là đồng phục nghiệp thần binh lợi khí, không có gì có thể ngăn trở.

Đây chính là Tần Triệt lựa chọn cùng Vũ Trương Nhu liên thủ nguyên nhân, dĩ nhiên, nếu Vũ Trương Nhu không phải là thợ may, hán cũng sẽ không đẩy ra áo dài.

Đến từ tin tức bùng nổ thời đại chính hán, ngoại trừ số rất ít nghề, còn dư lại nghề, hán đều có thể giao thiệp với.

"Ta mình bạch ý của ngươi, chỉ làm tốt nhất đất tiền nhất áo dài."

Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú khóa chặt, nói: "Có thể Triệu gia khí thế hung hung, nếu là ngồi chờ chết, ta sợ không được bao lâu, chúng ta áo dài sẽ gặp không người vẫn tồn."

"Lo lắng của ngươi là đúng, bất quá, ngươi nghĩ rất nhiều chúng ta không phải là ngồi chờ chết, mà là đội quân địch mệt mỏi rồi tấn công."

"Triệu gia cho là định giá tiện nghi, liền có thể chiếm lĩnh thị trường, đánh sụp chúng ta, nào ngờ, bước đầu tiên liền đi sai lầm rồi, hơn nữa sai rất vượt quá bình thường."

"Không phải là chỉ có Triệu gia thấy áo dài cơ hội làm ăn to lớn, không được bao lâu, Chân Hoàng Thành thương gia sẽ gặp lực tục đẩy ra áo dài."

"Có thấy xa có thực lực Thương Hành, định giá sẽ cùng như chúng ta, không thấy xa không thực lực Thương Hành, định giá có thể so với Triệu thị Thương Hành còn thấp."

"Đến lúc đó, sẽ gặp khai hòa giá cả chiến đấu."

"Chúng ta nếu là tự loạn trận cược, cùng rất nhiều Thương Hành trả giá Cách chiến đấu, kia ưu thế của chúng ta liền không còn sót lại chút gì, chỉ có kiên trì tiếp, chúng ta mới có thể sừng sừng không ngã."

Tần Triệt khẽ gật đầu một cái, cao cùng thấp, chỉ có thể lựa chọn một cái, mặt ngó không giàu thì sang hạng người, mới là sáng suốt nhất quyết định.

Chỉ cần định giá không thay đổi, phẩm chất không thay đổi, kia Tần Vũ Thương Hành áo dài chính là hạc đứng trong bầy gà, sẽ để cho thế nhân cảm thấy, Tần Vũ Thương Hành áo dài tốt nhất.

"Phú quý người dù sao chẳng qua là số ít, bên trong đề đoan lợi nhuận lớn hơn, chấp tay với người, ta không cam lòng." Vũ Trương Nhu đôi mi thanh tú khóa chặt, đem lợi nhuận to lớn nhường cho người khác, giống như là là tâm tâm khổ khổ, vì người khác làm áo cưới.

"Đích xác, nếu như nói cao cấp thị trường phân ngành là một thành, như vậy bên trong đề đoan thị trường, chính là chín thành."

"Nhưng bên trong đề đoan nhu cầu thị trường quá lớn, được (phải) có số lớn vốn, rất nhiều nhân lực, mới có thể chiếm lĩnh bên trong đề đoan thị trường."

"Chúng ta lại không thấy vốn, cũng không có ai lực, chờ chúng ta có năng lực, bên trong đề đoan thị trường sớm bị người chia cắt, Vô Pháp nhúng tay vào."

"Huống chi, chúng ta cũng không cần phải chiếm lĩnh."

"Bên trong đề đoan thị trường lợi nhuận, đúng là sánh vai bùng thị trường cao hơn, nhưng người có nghĩ tới không, chín thành phần ngạch là bao nhiêu người phân?"

"Chín người? Chín mươi người? 900 người?"

"Đem bánh ngọt phân chia chín trăm phần, mỗi gia có thể có bao nhiêu lợi nhuận?"

"Sáng lập đề đoan nhãn hiệu dễ dàng, một cái xưởng nhỏ đều có thể làm được, sáng lập cao cấp nhãn hiệu lại thật khó, không có vài chục năm lắng đọng, căn bản không khả năng."

"Chúng ta có sáng lập cao cấp phẩm chất tư cách, vì sao phải tự xuống giá mình, trong tranh đoạt đề đoan thị trường?"

Tần Triệt lắc đầu bật cười, bánh ngọt hằng định không thay đổi, phân người lại khó mà đếm hết, chỉ cần hấn vững vàng chiếm cứ cao cấp thị trường, bất kỳ một nhà lợi nhuận, cũng không thể so với Tần Vũ Thương Hành cao.

Trừ phi, có người làm cao cấp nhãn hiệu, nhưng đây cơ hồ không thể nào.

Cao cấp nhãn hiệu không phải là muốn làm là có thể làm, có vốn có nhân lực cũng không được, nếu là chiêu mộ được Ngũ Giai đại sư, ngược lại có sức liều mạng.

"Ta hiểu được, ngay trước mọi người Thương Hành bận bịu trả giá Cách thời chiến, chúng ta đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng, hoàn toàn điện định chúng ta không thể rung chuyển địa vị."

Vũ Thương Nhu đôi mắt thần quang trong trẻo, hoàn toàn biết Tần Triệt kế hoạch, không khỏi rung động thật sâu, trở nên thuyết phục.

"Thông minh, hạc đứng trong bầy gà vốn liền dụ cho người nhìn chăm chú, huống chi là cao quý nhất, xinh đẹp nhất Hạc."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Bất quá, chỉ là đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng, còn Vô Pháp phong tỏa thắng cuộc, chúng ta còn phải làm một chuyện."

"Cái gì?" Vũ Thương Nhu hỏi.

"Thêm một cây đuốc."

"Triệu gia nghĩ (muốn) buộc chúng ta trả giá Cách chiến đấu, chúng ta đây liền để cho Triệu gia khiêng đá đập chân, chọc giận trên người."

Tần Triệt cười nhạt, kế này nếu là thành công, như vậy đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng lúc, chính là hấn thay đổi xu thế suy sụp, phong tỏa thắng cuộc ngày.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Hai tám phần

Ngựa xe như nước, qua lại không dứt.

Triệu Tiễn ngồi trên chiếu, phơi thái dương, híp con mắt, cưỡng ép thỉnh cầu người đi đường trong túi linh thạch.

Cường đòi là ăn mày thần Kỳ Năng lực một trong, liên quan đến Quy Tắc Chi Lực, cùng đạo tặc năng lực tương tự, chỉ cần đối phương tu vi thấp hơn chính mình, thì sẽ không thất bại.

Nghe nói đến cảnh giới nhất định, cường đòi không chỉ có thể cướp lấy linh thạch, còn có thể cướp lấy thần thông pháp lực, thậm chí là tâm đắc cảm ngộ, có thể nói nghịch thiên.

Đáng tiếc, Triệu Tiễn tu vi không cao, cấp hai trở lên chức nghiệp giả, có thể không nhìn hấn cường đòi lại có thể.

Cấp một trở xuống sinh linh, mặc dù đối với cường đòi không thể làm gì, nhưng hấn ở chỗ này đợi mười ngày, sớm bị người quen thuộc.

Người bình thường, cấp một chức nghiệp giả, thấy hấn cũng đi vòng.

Cho nên, Triệu Tiễn cho tới trưa chỉ chiếm được mấy chục khối linh thạch, rên rỉ thở dài, một tỉnh đã thái.

Than thở lúc, một cái thiếu niên quần áo xanh đập vào mi mắt, đôi mắt thâm thúy trong suốt, khí độ siêu nhiên như tiên.

Cổ tay hấn quấn vòng quanh màu trắng sợi tơ, vĩ đoàn buộc lên một cái màu bạc Linh Đàng, theo hấn chậm rãi bước, Linh Đàng thanh thúy dễ nghe, bình tâm an thần.

Chính là Tần Triệt.

Hấn chậm rãi đi tới Triệu Tiễn trước mặt, cười nhạt nói: "Không nhớ ta?"

"Nhớ, quên ai, cũng không thể quên rồi công tử ngươi a." Triệu Tiễn 'Đằng' một chút đứng lên, vẻ mặt tươi cười, mặt đầy lấy lòng.

Tần Triệt là cấp hai chức nghiệp giả, hơn nữa còn là nhất niệm cứu người, nhất niệm giết người bác sĩ, hấn có thể không chọc nỏ.

Ngay sau đó, Triệu Tiễn điệu ngữ liên châu, đều là nhiều chút cát tường lời nói, lời nịnh nọt.

"Được rồi, ta tới tìm ngươi không phải là vì nghe ngươi nịnh nọt, mà là cho ngươi một cái khang trang đại đạo." Tần Triệt khoát tay, cắt đứt Triệu Tiễn nói.

Hấn suy nghĩ hai cái phản kích Triệu gia, leo lên Thần Đàn phương pháp, một là đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng, hai là thêm một cây đuốc, đem này Đàm Thủy khuấy đục.

Khuấy đục nước phương pháp có rất nhiều loại, đơn giản nhất phương pháp hữu hiệu nhất, chính là nâng đỡ một người, để cho người này đại biểu hấn, cùng người khác Thương Hành trả giá Cách chiến đấu.

Không vì kiếm tiền, chỉ vì kéo thấp áo dài giá cả, để cho chúng Thương Hành tự loạn trận cước, bị buộc xuống giá.

Chuyện này, Vũ Trương Nhu không thích hợp ra mặt, nàng là Tần Vũ Thương Hành trên mặt nỏ người nắm quyền, nếu là truyền rao ra ngoài, Tần Vũ Thương Hành đem không có uy tín có thể nói.

Vũ Trương Nhu tại thế nhân trong lòng uy vọng, cũng sẽ xuống tới đáy cốc.

Cho nên, Tần Triệt không có nói cho Vũ Trương Nhu, chẳng qua là muốn hai trăm ngàn linh thạch, một ngàn cái phẩm chất không cao Phàm y.

"Khang trang đại đạo?" Triệu Tiễn sừng sốt một chút, chần chờ nói: "Công tử, ngươi không phải là đang cùng ta nói cười đi."

"Ta không cần phải đặc biệt tới đùa bốn ngươi." Tần Triệt lắc đầu bật cười, Triệu Tiễn tu vi không cao, dễ dàng khống chế, thích hợp nhất làm con rối.

"Vậy không biết công tử trong miệng khang trang đại đạo, là chỉ cái gì?" Triệu Tiễn hồ nghi, Tần Triệt đích xác không có trêu đùa hấn cần phải, có thể hai người không quen không biết, cũng không cần phải cho hấn chỉ điểm đường sáng.

"Nghe nói qua áo dài sao?"

Tần Triệt khẽ mỉm cười: "Ta nghĩ rằng mở một nhà áo dài tiệm, ngươi phụ trách quản lý."

Nghe vậy, Triệu Tiễn sừng sốt, hấn dĩ nhiên nghe nói qua áo dài, nói không khoa trương, Chân Hoàng Thành cũng chưa có không biết áo dài người.

Rồi sau đó, hấn liền kích động.

Áo dài oanh động Chân Hoàng Thành sau, phàm là người thông minh, đều thấy được to lớn cơ hội làm ăn, Triệu Tiễn liền là một cái trong số đó.

Bất quá, hấn một không có vốn, hai không phải là thợ may, không tư cách chia một chén canh.

Dưới mắt, Tần Triệt nói muốn cho hấn quản lý một nhà áo dài tiệm, phát tài, hấn há có thể bất hưng phấn?

Ngay sau đó, Triệu Tiễn xoa xoa tay, thấp thỏm nói: "Công tử, lời ấy thật không?"

"Lừa người, đối với ta không có bất kỳ chỗ tốt."

"Ta sẽ cho người hai trăm ngàn linh thạch, một ngàn cái áo dài, dùng cho khởi bước."

"Lợi nhuận, chúng ta hai tám phần."

"Ta yêu cầu duy nhất, chính là người nghe ta, người nếu đáp ứng, buổi tối ta liền đem linh thạch cùng áo dài cho người."

Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, nâng đỡ Triệu Tiển, không là để kiếm tiền, mà là vì nhiễu loạn thị trường.

Nếu là thành công, Triệu gia chính là khiêng đá đập chân, còn lại Thương Hành cũng không đáng để lo, chỉ có thể trở thành nền.

"Hai tám phần?" Triệu Tiển giật mình, hẳn cho là chẳng qua là cho Tần Triệt đi làm, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tần Triệt lại sẽ cho hẳn hai thành lợi nhuận.

"Thế nào, người chê ít?" Tần Triệt thiếu mi.

"Không không không, ta là cảm thấy quá nhiều." Triệu Tiển khoát tay lia lịa, Tần Triệt bỏ vốn kim, ra áo dài, cho hẳn một thành lợi nhuận, đều là đại độ.

Hai thành lợi nhuận, hẳn nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Cứ quyết định như vậy đi, người bây giờ đi chiêu thợ may, có bao nhiêu chiêu bao nhiêu." Tần Triệt cười nhạt, hẳn muốn là cao cấp thị trường, vài trăm người phân bên trong để đoan thị trường, lợi nhuận quá thấp, hẳn coi thường.

"Công tử, thợ may không tốt chiêu a."

Triệu Tiển cười khỏ, nói: "Không dối gạt công tử, ta cũng động làm áo dài ý nghĩ, nhưng ta một cái thợ may cũng chiêu không tới."

Nghe vậy, Tần Triệt khẽ cau mày, hơi chút suy tư, liền minh bạch vì sao Triệu Tiển chiêu không tới thợ may.

Số một, đồng phục nghiệp tiêu điều, cho dù vị thứ nhất Thánh Chức người là thợ may, cũng không có bao nhiêu người chọn nghề nghiệp này.

Thứ hai, áo dài hòa bạo, để cho quá nhiều người người được cơ hội làm ăn, đã sớm đem Chân Hoàng Thành thợ may chia cắt.

"Chiêu không tới thợ may, liền chiêu thợ may học nghề, bất kể chất lượng như thế nào, chỉ cần biết làm áo dài liền có thể, này không thành vấn đề đi." Tần Triệt lui mà yêu cầu lần.

"Không thành vấn đề, thợ may ít, biết làm áo dài người cũng rất nhiều, quán ở trên người của ta." Triệu Tiển vỗ ngực bảo đảm, rất sợ Tần Triệt bất mãn, không mang theo chính mình phát tài.

Hắn thấy, con đường phía trước phủ kín vàng bạc, đại phú đại quý có lẽ không được, nhưng chỉ cần ôm chặt Tần Triệt bắp đùi, ăn sung mặc sướng không khó.

"Bây giờ chúng ta tới nói một chút định giá, Triệu thị Thương Hành định giá người biết chưa." Tần Triệt hỏi.

"Biết, ý của công tử, nhưng là cùng Triệu thị Thương Hành định giá như thế?" Triệu Tiển cười hỏi, lời nói là nghi vấn, giọng nhưng là khẳng định.

"Ai nói cùng Triệu thị Thương Hành vậy?" Tần Triệt mày kiếm hơi nhíu, nói: "Ta là cho người lấy thấp hơn Triệu thị Thương Hành một bách linh thạch giá cả, bán áo dài."

"Thấp một trăm?"

Triệu Tiển thần sắc cổ quái, nói: "Công tử, thứ cho ta nói thẳng, trước mắt áo dài cung không đủ cầu, coi như cùng Triệu thị Thương Hành định giá giống nhau, cũng sẽ có không ít người nguyện ý móc linh thạch."

"Có thể ý thức được một điểm này, người so với ta tương tượng thông minh hơn." Tần Triệt kinh ngạc, Triệu Tiển nói không sai, áo dài bây giờ là có tiền mà không mua được, nhiều mấy bách linh thạch, cũng có người tranh nhau mua.

Bất quá, mục đích của hẳn là đem Triệu thị Thương Hành kéo vào để đoan thị trường, nếu là cùng Triệu gia định giá giống nhau, thế nào đem này Đàm Thủy khuấy đục?

"Công tử quá khen." Triệu Tiển cười hắc hắc, âm thầm oán thầm Tần Triệt quá đàn, không có nhãn quang, ngay cả áo dài cung không đủ cầu cũng không thấy được.

"Có thể ý thức được một điểm này, người gọi là thông minh, cũng gọi là nhân tài, bất quá, quyết định của ta sẽ không thay đổi."

Tần Triệt cười một tiếng, nói: "Người nếu không phải nguyện ý, ta tìm người khác."

Quyết định không thay đổi?

Đầu óc nguoi nước vào chứ ? !

Triệu Tiễn không nói gì, muốn mắng tỉnh Tần Triệt, nhưng lại không dám, không muốn cùng Tần Triệt thẳng ngu này hợp tác, nhưng lại không nỡ bỏ phí kén vàng bạc quang minh đại đạo.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Phụ trách

Mặt trời chói chang, nóng bỏng sáng ngời.

Triệu Tiễn mặt đầy bất đắc dĩ, thật sự là không muốn cùng hắn cho là quá ngu Tần Triệt hợp tác, nhưng hắn không nỡ bỏ đại hảo tiền đồ, cũng không dám cự tuyệt Tần Triệt.

Bác sĩ giết người ở vô hình, Tần Triệt nếu là nghĩ (muốn) đưa hắn lên đường, hắn ngay cả chết thế nào cũng không biết.

"Đề linh thạch không kiếm, có bệnh." Triệu Tiễn nhỏ giọng lầm bầm một câu, không thể làm gì, chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

"Ta nghe lực bình thường, người cũng bình thường."

Tần Triệt nhàn nhạt liếc Triệu Tiễn liếc mắt, nói: "Lần này rồi coi như xong, nếu có lần sau, ta một thành lợi nhuận cũng không cho người."

Nghe vậy, Triệu Tiễn lúng túng cười một tiếng, ngượng ngùng không nói.

"Người đầu não thông minh, nhãn lực cũng có, nhưng nhãn quang muốn thả lâu dài, không cần để ý trước mắt đáng đầu tiểu lợi." Tần Triệt nhìn xa chân trời, chỉ cần có thể đánh sập cạnh tranh đối thủ, sừng sững ở áo dài đỉnh, nhất thời được mất tính là cái gì?

"Thả lâu dài. . ."

Triệu Tiễn không hiểu, trước mắt áo dài cung không đủ cầu, nhân cơ hội kiếm một món tiền lớn, chẳng lẽ không đúng sao sao?

"Nếu là không có ta, người cảm thấy lấy của người năng lực, có thể làm cái gì cấp bậc áo dài?" Tần Triệt nhàn nhạt hỏi.

"Ho khan một cái, tôi cấp bậc thấp áo dài, ta đều không làm được." Triệu Tiễn ho khan, hắn tự biết mình, nếu không có Tần Triệt, hắn căn bản không năng lực giao thiệp với áo dài nghề.

"Ta không thể nào một mực ở phía sau ủng hộ người, đối đãi với ta đạt được mục đích, sẽ gấp rút người ra trở ra, đến lúc đó, người chỉ có thể làm tôi cấp bậc thấp áo dài."

"Dưới mắt định giá cùng Triệu gia giống nhau, đích xác có thể kiếm một khoản, nhưng là kiếm không được bao nhiêu, rất nhanh sẽ gặp xuống giá."

"Người tương lai phương hướng, không phải là bên trong bụng, mà là đề đoan, hiểu không?"

Tần Triệt đôi mắt thâm thúy, bất kỳ làm ăn, cũng phải tìm đúng xác định vị trí, nếu không có áo dài cùng Vũ Tương Nhu, hắn cũng sẽ không lựa chọn cao cấp thị trường.

"Biết."

Triệu Tiễn bùng tỉnh đại ngộ, nghĩ đến thăm mắng Tần Triệt suy nghĩ nước vào, ngượng ngùng cười nói: "Là ta có mắt không trông, xin công từ thứ lỗi."

"Chậm rãi xuống giá, không phải là không thể, chẳng qua là sẽ phá hư ta kế hoạch."

Tần Triệt mắt sáng như sao sâu thăm, nếu như hắn không có đoán sai, ngại vì Triệu gia cường đại, áo dài cung không đủ cầu, chúng Thương Hành liền định giá vấn đề, hắn sẽ đạt thành nhất trí.

Lúc này, liền cần Triệu Tiễn đánh vỡ thùng bằng, ép chúng Thương Hành xuống giá.

Như vậy thứ nhất, chúng Thương Hành áo dài, đem thuộc về một cái tầng thứ, Tần Triệt áo dài chính là hạc đứng trong bầy gà, cao cao tại thượng.

Đương nhiên, đây chỉ là Tần Triệt suy tưởng của, nếu là có người không xuống giá, hoặc là định giá cùng Tần Vũ Thương Hành giống nhau, kia Tần Triệt thì phải nghĩ biện pháp khác.

"Không biết công tử kế hoạch là. . ." Triệu Tiễn muốn nói lại thôi.

"Nên người biết, ta tự nhiên sẽ nói cho người biết, không nên người biết, người cũng đừng hỏi."

"Người là cái người thông minh, hẳn biết phải làm sao."

Tần Triệt đứng chấp tay, nụ cười dần dần liếm, tuy không lãnh ý, lại để cho Triệu Tiễn run rẩy một chút.

Hắn không phải là ngu xuẩn, chẳng qua là lo lắng Tần Triệt rút người ra mà lui về phía sau, hẳn một cây chông chống vững nhà, cho nên mới có lời muốn hỏi.

"Ta biết người lo lắng cái gì, yên tâm, ta rút người ra trở ra lúc, người hẳn đã đã có thành tựu, có thể ở đề đoan thị trường chiếm cứ một chỗ ngồi."

"Ta cũng sẽ cho người một con đường khác, đến lúc đó lựa chọn thế nào, sẽ là của người chuyện." Tần Triệt cười nhạt, hẳn rất lười, chỉ muốn an tĩnh làm một cái người quyết định, không nghĩ mọi việc cũng thân lực thân vi.

Cho nên, hẳn yêu cầu người hợp tác, yêu cầu thủ hạ.

Vũ Trương Nhu là hẳn công nhận người hợp tác, tuy không kinh thương thiên phú, nhưng tâm địa thiện lương, không mộ danh lợi nhuận.

Cùng nàng hợp tác, Tần Triệt không cần thời khắc lo lắng, bị người hợp tác từ phía sau lưng thọt đao.

Triệu Tiễn là Tần Triệt nhìn trúng thủ hạ, người này kinh thương bản lĩnh không yếu, chỉ là không có cơ hội, cho hẳn một cái tốt sân thượng, nhất định sẽ cho thấy không tầm thường bản lĩnh.

"Có công tử những lời này, ta liền yên tâm" Triệu Tiễn mặt đầy lấy lòng, từ lúc khoảnh khắc, Tần Triệt chính là của hắn kim chủ, dĩ nhiên là phải làm tổ tông như thế cung.

"Nhớ, không muốn tiết lộ sự hiện hữu của ta, cho dù là của người chí thân."

Tần Triệt thu lại nụ cười, nói: "Nếu là tiết lộ phong thanh, ta âm dương kiếm, lúc nào cũng có thể sẽ gác ở trên cổ của người."

"Công tử yên tâm, ta tuyệt sẽ không tiết lộ nửa chữ." Triệu Tiễn lời thề son sắt, nói: "Công tử, chúng ta lúc nào khai trương?"

"Không gấp, người trước tìm người làm áo dài, càng nhiều càng tốt, loại thời cơ chín muồi, ta sẽ nói cho người biết." Tần Triệt xoay người rời đi, chỉ chừa một câu cảnh cáo chi ngữ, chậm rãi vang vọng.

"Đừng có đùa thông minh vặt, ta đứng sau lưng một cái Ngũ Đại Thế Gia cũng không dám chọc tồn tại, người coi như chạy trốn tới thiên nhai Hải Giác, cũng khó thoát khỏi cái chết."

Ngũ Đại Thế Gia cũng không dám chọc?

Triệu Tiễn trong lòng run lên, đối với cuộc sống ở Tu Tiên Giới tầng dưới chót hẳn mà nói, Ngũ Đại Thế Gia giống như Thần Ma, cho dù chẳng qua là người làm, hẳn đều không dám chọc.

Trước, hẳn còn nghĩ có muốn hay không nuốt riêng hai trăm ngàn linh thạch, một ngàn cái áo dài, rồi sau đó chuồn mất.

Dưới mắt, Triệu Tiễn hoàn toàn tuyệt cái ý niệm này, không phải là tin tưởng Tần Triệt nói, mà là hẳn không dám đánh cuộc.

Vạn nhất thua cuộc, mạng nhỏ nhưng là không còn rồi.

...

Cửa Hàng May, buổi tây.

Tần Triệt thưởng thức món ngon, không, tu luyện.

Vọng Nguyệt lâu lục tục đưa tới hai trăm nói thức ăn, hẳn đã ăn không sai biệt lắm, tu vi cách cấp ba chỉ có một bước ngắn.

Đáng tiếc, Đệ Tam Cảnh là một cái ranh giới, muốn đột phá, tuyệt không phải chuyện dễ dàng.

Huống chi, Tần Triệt đã sinh ra kháng thể, trước mắt mỹ vị món ngon, đồng cấp bậc Linh Đan Diệu Dược, đối với hắn đều đã vô dụng.

"Có thể nhanh như vậy đến gần cấp ba, Vọng Nguyệt lâu thức ăn không thể bỏ qua công lao." Tần Triệt tự nói, trong lòng biết trong thời gian ngắn, không thể nào đặt chân Đệ Tam Cảnh, sau đó phải làm, là tăng lên nghề cảnh giới.

Hắn thân kiêm hai chức, một là bác sĩ, hai là thư pháp gia, người trước là cấp hai, người sau chẳng qua là cấp một.

Nghĩ (muốn) trở nên mạnh hơn, Tần Triệt ngoại trừ tăng cao tu vi, cũng phải tăng lên nghề cảnh giới.

Ngay sau đó, hắn chìm Tâm Tĩnh khí, mài mực chấp bút.

Thư pháp nhà nghề cảnh giới, không có đường tắt có thể đi, biện pháp duy nhất, chính là luyện chữ.

Không ngừng luyện, không ngừng nghỉ luyện, cho dù là hiểu sơ thể chữ Nhan Khải Thư Tần Triệt, cũng không ngoại lệ.

Bởi vì hắn chẳng qua là hiểu sơ, không phải là đại thành.

Cái này làm cho Tần Triệt hối hận, kiếp trước tại sao không có luyện thật giỏi chữ, nếu là thể chữ Nhan Khải Thư đại thành, nghề nghiệp của hắn cảnh giới, có lẽ đã đạt tới bảy Bát Giai rồi.

Chấp bút viết, rồng bay phượng múa, trở thành thư pháp gia sau, Tần Triệt chữ coi trọng không ít, cộng thêm Thư Pháp Đại Gia Nhan Chân Khanh bút pháp, hắn đã có mấy phần đại sư ý nhị.

Nếu là chăm học khổ luyện, viết lách kiếm sống không nghỉ, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn có thể trở thành danh lưu sách sử Thư Pháp Đại Gia.

Ngay tại Tần Triệt chuyên cần luyện lúc, Vũ Tương Nhu đẩy cửa vào, lại một lần nữa không có gõ cửa.

Cái này làm cho Tần Triệt bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Vũ cô nương, ta nếu là ở tắm, ngươi xem hết thân thể của ta, có phải hay không phải phụ trách à?"

Phụ trách ngươi đại gia!

Vũ Tương Nhu mặt đẹp tối, nói: "Tần Triệt, ngươi có thể không thể đứng đắn một chút?"

"Ta có không đứng đắn sao?"

Tần Triệt mặt đầy vô tội, thấy Vũ Tương Nhu sắc mặt bộc phát âm trầm, buông tay nói: "Được, ta nghiêm túc một chút, nói đi, tìm ta chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Riêng mình Toán Bàn

Vũ Tương Nhu sạm mặt lại, cố nén một cái tát đập chết Tần Triệt xung động, cần phải nói chuyện nói liên tục.

Tần Triệt kiên nhẫn lắng nghe, trong chốc lát sau, hắn cau mày, cảm thấy khó giải quyết.

Vũ Tương Nhu nói hai cái tin tức xấu, một là vốn chưa đủ, chỉ là muốn người tuyên dương khắp chốn Tần Vũ Thương Hành, liền dừng đi hơn nửa.

Hai là chiều không tới thợ may, áo dài ẩn chứa cơ hội làm ăn to lớn, để cho chúng Thương Hành hưng phấn kích động, cũng để cho thợ may giá trị con người tăng lên gấp bội, chưa từng người vắn tắt đến treo giá.

Nhưng phạm là muốn làm áo dài thương gia, cũng đem hết khả năng tranh đoạt thợ may, đãi ngộ một cái so với một cái tốt.

Lấy Tần Vũ Thương Hành sức ảnh hưởng, không chỉ có chiều không tới thợ may, ngay từ đầu chiều mộ sáu cái thợ may, còn rời đi bốn cái.

Ý vị này, sản lượng đem đại phúc độ hạ xuống, của mọi người Thương Hành tranh đoạt thị trường dưới tình huống, không thể nghi ngờ là tuyệt thượng gia sương.

Cũng may, Tần Triệt là một ra sắc người quyết định.

Hắn biết mình hoàn cảnh xấu là cái gì, ưu thế là cái gì, ngay từ đầu liền chủ công cao cấp thị trường, nếu là hắn mặt ngó bên trong đề đoan thị trường, như vậy giờ phút này, hắn đã thua.

"Chỉ có tin tức xấu, không có tin tức tốt hả?"

Tần Triệt xoa xoa huyết Thái dương, hắn là người, không phải là thần, không thể nào vô căn cứ biến hóa ra linh thạch, càng không thể nào cưỡng ép bắt tới thợ may.

Hắn chỉ có thể bảo đảm phương hướng lớn không phạm sai lầm, nhìn trước mắt, hắn đi mỗi một bước, đều là chính xác.

Vô luận đối ai, cho dù là thương giới người đứng đầu thái sơn bắc đầu, cũng không khả năng so với hắn làm tốt hơn.

"Không có, thế cục đối với chúng ta mà nói, cố gắng hết sức bất lợi." Vũ Thương Nhu than nhẹ.

"Không có người nghĩ bất bất như vậy, dưới mắt, thật sự của chúng ta không kiếm được tiền, cũng chiêu không tới thợ may."

"Bất quá một tháng sau, những vấn đề này sẽ không còn là vấn đề."

"Tin tưởng ta, rồi đi bốn cái thợ may, nhất định sẽ hối hận, thậm chí là khóc yêu cầu người."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Chúng ta bây giờ phải làm, chính là các loại, chờ nhìn một trận không có khói súng chiến tranh."

Vũ Thương Nhu khẽ cau mày, nói: "Có thể linh thạch của chúng ta không nhiều lắm, hoặc là mua lăng la cảm đoạn, hoặc là mướn người tuyên dương khắp chốn, hai người không thể kiêm."

"Người sau là trọng yếu nhất, quan hệ Tần Vũ Thương Hành địa vị cao thấp, thị trường lớn nhỏ, cần phải đặt ở vị thứ nhất."

"Người trước có thể tạm hoãn, không có gì bất ngờ xảy ra, mười ngày sau, chúng ta liền có tiền bạc."

Tần Triệt hai tay khoanh, nói: "Đã nhiều ngày, người suy nghĩ một chút Ngũ Giai Pháp Y, cần phải làm được tốt nhất."

"Được, chỉ mong, trăng này không thấy máu chiến tranh, chúng ta có thể cười đến cuối cùng." Vũ Thương Nhu đem tóc đen liêu tới sau tai, nàng thua được, có thể Tần Vũ Thương Hành không chịu thua.

Nếu là thua, nàng không nghĩ ra còn có biện pháp gì, có thể để cho Tần Vũ Thương Hành vượt qua những thứ kia vật khổng lồ, sừng sừng ở Đại Hạ thương giới đỉnh.

"Có ta ở đây, người nghĩ thua đều khó khăn."

"Đi đi, thời khắc chú ý thế cục, vừa có tin tức, lập tức hướng ta báo cáo." Tần Triệt cười khẽ, không một chút nào lo lắng thất bại.

Ưu thế của hắn không ai sánh bằng, dẫn trước chúng Thương Hành một bước, cho dù là Triệu gia, cũng Vô Pháp ở cổ áo dài khu vực cùng hắn sánh bằng.

Chỉ cần hắn làm cái gì chắc cái đó, kia Chân Hoàng Thành, thậm chí còn toàn bộ Đại Hạ áo dài cao cấp thị trường, cũng là của hắn, bất kỳ một nhà Thương Hành cũng Vô Pháp cùng hắn tranh phong.

"Báo cáo?" Vũ Thương Nhu thiếu mi, rung mình thấu xương, như đao tựa như kiếm.

"Ho khan một cái, lẽ nào, không phải là báo cáo, là thương lượng, thương lượng."

Tần Triệt ho khan, hắn đã lớn tí mĩ biết Vũ Thương Nhu tính tình, kiêu ngạo đến trong xương, có thể nghe hắn, đã là không thể tưởng tượng nổi.

"Theo lời người nói đi làm, không có nghĩa là ta là người thủ hạ, một điểm này, ta hy vọng người nhớ." Vũ Thương Nhu lạnh lùng nhìn Tần Triệt liếc mắt, xoay người rồi đi.

Thấy vậy, Tần Triệt bắt đầu đi lác đầu, rồi sau đó chìm Tâm Tĩnh khí, chấp bút chấm mực.

Thời gian Tĩnh Tĩnh trôi qua, ba ngày sau, Chân Hoàng Thành Thương Hành lục tục đẩy ra áo dài, không ra Tần Triệt đoán, định giá phần lớn cùng Triệu gia thị Thương Hành giống nhau.

Không tới nửa ngày, mấy chục ngàn cái áo dài tiêu thụ hết sạch, mà, chỉ là như muối bỏ biển, xa xa Vô Pháp thỏa mãn thị trường khổng lồ.

Ném được ngon ngọt chúng Thương Hành, liền đêm làm không nghỉ, chỉ cầu đo, bỏ quên chất.

Cho nên, chúng Thương Hành áo dài hạ xuống một cấp bậc, đừng nói là xuất từ Vũ Thương Nhu tay tinh phẩm, coi như là Tần Triệt ném cho Triệu Tiễn

tàn Thứ Phẩm, cũng so với chúng Thương Hành áo dài cườm.

Bất quá, chúng Thương Hành vẫn là kiếm lớn đặc biệt kiếm, bền mãi bất mãi.

Một là bởi vì cung không đủ cầu, chất lượng thiếu chút nữa, thế nhân cũng nhận.

Hai là bởi vì nhãn hiệu chưa tạo thành, ngoại trừ số người cực ít, đa số người đề ý chẳng qua là mặt ngoài, không có phẩm chất khái niệm.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người tham dự chém giết, muốn bắt cơ hội khó có này, kiếm một món tiền lớn.

Bảy ngày sau, tranh đoạt bánh ngọt thương gia, đã đạt đến ba trăm gia, bán ra áo dài tổng số, càng là đạt tới kinh người triệu cái.

299 gia Thương Hành kiếm một món tiền lớn, trừ đi giá vốn nhân tạo, cũng kiếm lời mấy trăm ngàn linh thạch, chỉ có một nhà Thương Hành, nửa khối linh thạch cũng không có kiếm được.

Vương thị Thương Hành.

Đổi mất toàn bộ Chân Hoàng Thành, Vương thị Thương Hành đứng sau Ngũ Đại Thế Gia, thực lực không thể nghi ngờ, sở dĩ thất bại, là bởi vì thông minh quá sẽ bị thông minh hại.

Vương thị Thương Hành gia chủ, nhìn thấu Tần Triệt ý đồ, cũng muốn Như hấn một dạng chủ công cao cấp thị trường.

Nhưng, người này bỏ quên thời cơ, cũng bỏ quên Tần Triệt không có gì sánh kịp ưu thế.

Nếu như Vương gia chỉ chủ khai sáng áo dài, còn có Ngũ Đại đại sư tương trợ, vậy cho dù định giá cao hơn, cũng có thể chiếm lĩnh cao cấp thị trường.

Có thể Vương gia không phải là người khai sáng, cũng không có Ngũ Đại đại sư, giờ phút nguy hiểm đó, Vương gia chọn sai rồi thời cơ, hơn nữa không có sửa cũ thành mới.

Đầy đường đều là cấp bậc giống nhau, dạng thức giống nhau áo dài, thế nhân lại không ngốc, dựa vào cái gì hoa giá cao mua Vương gia áo dài?

Vương gia thất bại, để cho những thứ kia muốn cùng Tần Vũ Thương Hành định giá vậy thương gia, rồi rút bỏ đi ý nghĩ, hướng Triệu thị Thương Hành làm chuẩn.

Đến đây, cục diện thẳng băng, bất luận là giá cả, chất lượng, dạng thức, cũng xấp xỉ như nhau.

. . .

Triệu gia, phòng nghị sự.

Người đàn ông trung niên cúi đầu, khom người, mặt đầy lấy lòng hướng Triệu Thánh thán báo cáo tình trạng gần đây.

Trong chốc lát sau, người đàn ông trung niên hồi báo xong tất, thở dài nói: "Đại công tử quả nhiên là Nhân Trung Chi Long, ngắn ngủi mười ba ngày, lại kiếm lời triệu linh thạch, lão gia nếu là biết, nhất định sẽ vui vẻ yên tâm."

Nghe vậy, Triệu Thánh thán thần sắc bình tĩnh, không có nửa điểm đắc ý.

Triệu gia truyền thừa ngàn năm, phú khả địch quốc, chính là triệu linh thạch, đối với hấn mà nói không coi vào đâu.

Hấn muốn là đánh bại Vũ Tương Nhu, đánh bại Vũ Tương Nhu sau lưng người kia.

Ngay sau đó, Triệu Thánh thán nhàn nhạt nói: "Tần Vũ Thương Hành có thể có động tĩnh?"

"Không hề có một chút nào." Người đàn ông trung niên lắc đầu, nghi ngờ không hiểu.

"Vũ Tương Nhu người sau lưng, đang suy nghĩ gì. . ."

Triệu Thánh thán mày kiếm hơi nhíu, hấn cũng nhìn thấu Tần Triệt ý đồ, bất quá hấn thông minh hơn một chút, tự biết ở cổ áo dài khu vực, Triệu gia không bằng Tần Vũ Thương Hành.

Vì vậy, hấn định giá chỉ có Tần Vũ Thương Hành một nửa, nghĩ (muốn) ép Tần Triệt hốt hoảng, không thể không xuống giá.

Đến lúc đó, Tần Vũ Thương Hành ưu thế không còn sót lại chút gì, mọi người thuộc về cùng hàng bắt đầu.

Mà thôi Triệu gia hùng hậu thực lực, coi như lỗ vốn bán rẻ, cũng có thể chống đỡ vài chục năm.

Tần Vũ Thương Hành có thể sao?

Không thể nào!

Chỉ cần Tần Vũ Thương Hành cùng Triệu gia thuộc về cùng hàng bắt đầu, như vậy tràng chiến dịch này, Tần Triệt phải thua.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Bắt đầu gần tám màn rơi xuống

"Vũ Trương Nhu người sau lưng, so với ta tưởng tượng còn phải Trầm Đắc Trụ." Triệu Thánh Thán mặt âm trầm, hần đánh giá cao chính mình, cũng đánh giá thấp Tần Triệt.

Một cái rõ ràng bản thân ưu thế hoàn cảnh xấu người, một cái từ mới bắt đầu liền ngờ tới hết thảy người, làm sao có thể rối loạn trận cuộc, tự đoạn con đường phía trước?

"Trầm Đắc Trụ, hần cũng thua không nghi ngờ."

Người đàn ông trung niên một vuốt râu, nịnh nọt nói: "Đại công tử không cần phải lo lắng, các đại cổ thành phân điểm, đã tại xây dựng chính giữa, chỉ cần chuẩn bị chu toàn, Triệu gia đúng là áo dài nghề nghiệp Long Đầu."

Nghe vậy, Triệu Thánh Thán sắc mặt coi trọng một chút, cổ áo dài khu vực, Triệu gia không bằng Tần Triệt.

Bất quá, cũng không phải hoàn toàn không có ưu thế, Triệu gia muốn tiền có tiền, muốn người có người, vô luận là làm ăn gì, đều có thể nhanh chóng chiếm lĩnh Đại Hạ vương triều.

Một điểm này, Tần Triệt vỗ ngựa nan cập.

"Nhìn chăm chú Tần Vũ Thương Hành, nếu có động tĩnh, nhất định phải trước tiên phải hướng ta báo cáo."

Triệu Thánh Thán nhấp một chút trà xanh, nói: "Nửa tháng, có thể có tra ra là ai giết đệ đệ của ta?"

"Còn chưa tra được là ai xuống tay."

"Đại công tử, không phải là ta làm việc bất lợi, mà là Nhị công tử khi còn sống vận dụng cờ khu vực."

Người đàn ông trung niên cười khổ, nói: "Cờ khu vực có thể che giấu khí tức, phong tỏa không gian, ta tra được cái điều hẻm nhỏ lúc, đầu mối liền chặt đứt, một chút dấu vết cũng không có."

"Hần một người một ngựa, chứng minh đối thủ cùng hần cảnh giới giống nhau, nếu là cấp ba, hần sẽ không tùy tiện động thủ."

"Chân Hoàng Thành cấp hai chức nghiệp giả, có bao nhiêu người có thể đánh nát cờ khu vực, đưa hần lên đường, nhưng cũng sẽ cho ta Triệu gia một bộ mặt, hần cũng không dám đi chọc."

"Hung thủ, hơn phân nửa là người ngoại lai."

Triệu Thánh Thán cẩn thận thăm dò, nói: "Người đi tra một chút, ngày gần đây có cái nào thực lực không tầm thường người ngoại lai."

"Dạ, ta đây phải đi tra." Người đàn ông trung niên gật đầu, xoay người rời đi.

Triệu Thánh Thán đặt ly trà xuống, nhìn xa Tần Vũ Thương Hành, đôi mắt thâm thúy dừng động rung mình: "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người có thể kiên trì bao lâu."

...

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều thương nhân gia nhập chiến trường, để cho tràng này không có khói súng chiến tranh như dầu sôi lửa bỏng, dù diễn dù liệt.

Không chỉ một gia Thương Hành, mong muốn Tần Vũ Thương Hành dụ dỗ, với nhau thuộc về cùng hàng bắt đầu.

Bởi vì chúng Thương Hành không có sức cạnh tranh, ở cổ áo dài khu vực, cho dù là thực lực mạnh nhất Triệu gia, cũng Vô Pháp cùng Tàn Triệt tranh phong.

Đáng tiếc, Tàn Triệt đã sớm nhìn thấu thế cục, coi như nửa khối linh thạch cũng không kiếm được, hắn cũng sẽ không giao động.

Huống chi, chẳng qua là nhất thời không kiếm được tiền, làm cấp bậc tạo thành, hắn đứng là áo dài nghiệp Long Đầu.

Mười ngày sau, Triệu Tiễn nhận được Tàn Triệt mệnh lệnh, đẩy ra so với chúng Thương Hành hơi cường một phần áo dài, giá bán so với chúng Thương Hành thấp một trăm.

Nhất thời, khắp thành ánh mắt tụ vào ở Triệu Tiễn trên người, một ngàn cái áo dài, một buổi sáng liền bán xong.

Sau khi, Triệu Tiễn xuất ra thợ may học nghề làm áo dài, giá bán càng tiện nghi, chỉ cần một bách linh thạch.

Này bổ sung vào đề đoan thị trường, cũng để cho chúng Thương Hành trở nên bị động.

Dạng thức giống nhau, chất lượng cũng không kém, trừ phi có tiền mà không mua được, nếu không, đa số người sẽ không lựa chọn giá cả cao hơn áo dài.

Mà giờ khắc này, đã không phải là mới bắt đầu cung không đủ cầu, theo thương gia lục tục đẩy ra áo dài, thị trường đã đến gần bão hòa.

Cho nên, chúng Thương Hành rối loạn trận cước, ngoại trừ mấy nhà có thực lực Thương Hành, còn lại Thương Hành rồi rít xuống giá.

Đến đây, giá cả chiến đấu mở màn, trung học đệ nhị cấp thấp ba cái cấp bậc dần dần tạo thành.

Đề đương nhiên nhất, đạt tới hơn 280 gia, giá cả trung bình có hơn mười gia, đều là Như Triệu gia một loại thực lực hùng hậu Thương Hành.

Sa hoa chỉ có một nhà, Tàn Vũ Thương Hành.

Trước, thế nhân không có cảm giác gì, giờ phút này chúng Thương Hành khai hòa giá cả chiến đấu, giá cả càng ngày càng thấp, nhất thời cảm thấy Tàn Vũ Thương Hành hạc đứng trong bầy gà.

Không đơn thuần là bởi vì giá cả cao nhất, cũng là bởi vì chất lượng tốt nhất, nói không khoa trương, còn Như Vân nhuyển bột chi biệt, căn bản Vô Pháp như nhau.

Cho nên, Tàn Vũ Thương Hành danh vọng nâng cao một bước, đã đi sâu vào lòng người.

Đắt tiền nhất, tốt nhất, Tàn Vũ Thương Hành thỏa mãn phú quý người yêu cầu, cũng sắp chúng Thương Hành xa xa bỏ lại đằng sau.

Cho dù là Triệu thị Thương Hành, cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng, khó mà với tới.

Thế nhân ca ngợi đến, mong mỏi, nhất là đại phú đại quý hạng người, càng là trông mong ngóng trông.

Cái này làm cho chúng Thương Hành khổ sở, mặc dù hạo kỳ bảo kiếm một món tiền lớn, nhưng bọn hắn mãi mãi cũng là nền, Vô Pháp cùng Tàn Vũ Thương Hành sánh vai.

Lợi nhuận, càng là xa xa không kịp Tàn Vũ Thương Hành.

Quá nhiều người phân, coi như lợi nhuận cao đến chín thành, 300 người phân, một nhà cũng kiếm không được bao nhiêu.

Chỉ cần Tàn Vũ Thương Hành một ngày không ngã, kia chính là Vô Pháp vượt qua Đại Sơn, toàn bộ Thương Hành cũng chỉ là lá xanh, làm nổi bật Tàn Vũ Thương Hành quang mang vạn trượng.

Triệu thị Thương Hành cũng không ngoại lệ.

Bất quá, Triệu Thánh Thán không muốn nhận thua, hoặc có lẽ là, là không nguyện tiếp nhận thảm bại kết quả.

Từ nhỏ đến lớn, hắn muốn gió có gió, muốn mưa có mưa, chưa bao giờ có thất bại.

Thua ở Tàn Triệt, Triệu Thánh Thán không cam lòng.

Hắn hoa giá cao mời tới hai vị Tứ Giai thợ may, sửa cũ thành mới, tinh vi tỉ mỉ, muốn cùng Tàn Vũ Thương Hành tranh phong.

Nhưng mà, thất bại.

Mười Tứ Giai thợ may, cũng không kịp Vũ Tương Nhu tại thế nhân trong lòng uy vọng, sửa cũ thành mới cũng không có chút ý nghĩa nào.

Bởi vì tại thể nhân trong lòng, Triệu gia loại Thương Hành chính là ở chép lại Tần Vũ Thương Hành, coi như sửa cũ thành mới, cũng không sửa đổi được thâm căn cố đế ẩn tượng.

Cho nên, Triệu gia áo dài không người mua, trước tiên kiếm được, cũng thường.

Cái này làm cho Triệu Thánh Thán sắp tức đến bễ phổi rồi, bất quá, không thể làm gì.

Triệu gia nội tình, so với Tần Vũ Thương Hành nhiều một ngàn lần, thậm chí là gấp mười ngàn lần, nhưng ở cổ áo dài khu vực, Triệu gia ngay cả cùng Tần Vũ Thương Hành sánh ngang tư cách cũng không có.

Tràng này không có khói súng chiến tranh, vừa mới bắt đầu, liền hạ màn.

. . .

Bóng đêm như mực, gió lạnh nhẹ phẩy.

Cây hoa đào xuống, Tần Triệt chiết chi, thật giống như trích lạc phàm trần Tiên Nhân, không dính khói bụi trần gian.

Vũ Trương Nhu một bộ màu đen quần dài, Như Hắc Sắc U Liên, nở rộ dưới ánh trăng, câu tâm đoạt phách, ái mộ chúng sinh.

Nàng phức tạp nhìn Tần Triệt, yên lặng chốc lát nói: "Triệu Tiễn là người của người?"

"Không sai, hai trăm ngàn linh thạch cùng một ngàn cái áo dài, chính là cho hắn."

"Ta nói thêm một cây đuốc, cũng là chỉ hắn." Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, lúc ấy không thích hợp nói cho Vũ Trương Nhu, giờ phút này không quan hệ.

"Người làm như thế. . ." Vũ Trương Nhu muốn nói lại thôi, suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Chỉ trích Tần Triệt hèn hạ?

Chưa nói tới, thương giới vốn chính là người lừa ta gạt, âm chiêu không ngừng, huồng chi, Tần Triệt chẳng qua là phản kích.

Chép lại người, càng vô sỉ.

"Người là muốn nói ta hèn hạ sao?"

"Ta biết người kiêu ngạo, khinh thường với dùng âm mưu quỷ kế, nhưng người phải hiểu được, thương giới không thể rồi bỏ âm hiểm cay độc."

Tần Triệt xoay người, nghiêm túc nhìn Vũ Trương Nhu: "Người không muốn làm, ta thay người làm."

Nghe vậy, Vũ Trương Nhu yên lặng, nàng cúi đầu xuống, không dám nhìn tới Tần Triệt đôi mắt.

Nàng sợ nhìn rồi, sẽ không ghét Tần Triệt rồi.

"Tràng này không thấy máu chiến dịch, chúng ta đã thắng hơn nửa, đội đẩy ra hạn chế cùng chế tác riêng, chúng ta chính là lớn nhất người thắng."

"Triệu gia cũng tốt, những thứ khác Thương Hành cũng được, cũng Vô Pháp rung chuyển địa vị của chúng ta."

"Lợi nhuận, cũng xa xa không kịp chúng ta."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Ngày mai, vốn sẽ gặp đúng chỗ, tiếp đó, hãy nhìn người đó."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Không thể rung chuyển

Chiến tranh dữ dội dữ liệt, như dầu sôi lửa bỏng.

Chúng Thương Hành khai hòa giá cả chiến đấu, mặc dù cũng kiếm tiền, nhưng lại không nhiều, hơn nữa tại thể nhân trong lòng để lại ác liệt ấn tượng. Mua thua thiệt.

Vô luận là cái gì, chỉ cần bị đánh Thương không đáng giá nhãn hiệu, vậy trừ kẻ ngu, sẽ không còn có người mua.

Cho nên, chúng Thương Hành hoàn toàn thua, đừng nói là cùng Tần Triệt tranh huy, nghĩ (muốn) mặt ngó bên trong bụng thị trường cũng không thể.

Ngay tại chúng Thương Hành than thở lúc, yên lặng đã lâu Tần Vũ Thương Hành, rốt cuộc xuất thủ.

Đẹp hơn kiều, càng tinh tế chế tác, càng đắt đỏ giá cả, một khi vấn đề, nhất thời bị đàn bà ủng hộ.

Nhất là hạn chế cùng chế tác riêng, càng làm cho nữ tử si mê điên cuồng, không thể tự kiềm chế.

Mặc dù giá cả để cho đa số người chùn bước, nhưng đối với đại phú đại quý người mà nói, lại không coi vào đâu.

3000 cái áo dài, hai là cái hạn chế, ba cái chế tác riêng, hai giờ liền bán sạch rồi.

Mua được người mừng rỡ như điên, chậm một bước người đắm ngực dậm chân, tranh đoạt đem tiền đặt cọc nhét vào Vũ Thương Nhu trên tay, chỉ cầu có thể sớm một chút bắt được tâm nghi áo dài.

Chờ phân phó bố hội kết thúc, Tần Vũ Thương Hành thu lợi hơn ba triệu linh thạch, cộng thêm Triệu Tiển đưa tới linh thạch, tổng số cao đến bốn triệu.

Cái này làm cho chúng Thương Hành đỏ con mắt, phân tích Tần Vũ Thương Hành thành công nguyên nhân, chính mình thất bại nguyên nhân.

Cho ra kết luận, để cho chúng Thương Hành thán phục không thôi, khỗ sở không thôi.

Thán phục là bởi vì hạn chế cùng chế tác riêng, thỏa mãn người lòng hư vinh, đa số người cũng lấy mặc vào chế tác riêng áo dài làm vinh.

Khỗ sở là bởi vì Tần Vũ Thương Hành thành công, không thể rời bỏ bọn họ làm nổi bật.

Chúng Thương Hành liên tiếp xuống giá cử động, tại thể nhân trong lòng để lại hai cái khó mà thay đổi ấn tượng, một là Hắc Tâm, hai là không đáng giá.

Tần Vũ Thương Hành cũng ở đây thể nhân trong lòng để lại hai cái thâm căn cố đế ấn tượng, một là tốt nhất, hai là đáng giá.

Buổi họp báo Thương, có người hỏi Tần Triệt có thể hay không xuống giá, câu trả lời của hắn là không bao giờ xuống giá, hơn nữa làm ra cam kết, nếu là xuống giá, có thể lui khoản.

Thể nhân đều hiểu, Tần Vũ Thương Hành áo dài khá hơn nữa, cũng không đáng giá cái đó giá cả, nhưng có Tần Triệt những lời này, chính là đáng giá.

Liền lấy chế tác riêng áo dài mà nói, nó không phải là một món y phục, mà là hai trăm ngàn linh thạch.

Những thứ khác áo dài cũng công khai ghi giá, mặc dù bán không được, nhưng trên đời công nhận, thâm căn cố đế.

Bất luận là cái gì, chỉ cần để cho thể nhân cảm thấy đáng giá, vậy liền sẽ cam tâm bỏ tiền, thậm chí là tranh nhau mua.

Tần Triệt từ vừa mới bắt đầu, liền muốn tại thể nhân trong lòng lưu lại đáng giá ấn tượng, giờ phút này, hắn thành công.

Từ lúc khoảnh khắc, Tần Vũ Thương Hành đúng là áo dài nghiệp Long Đầu, địa vị không thể rung chuyển.

Cái này làm cho chúng Thương Hành khỗ sở lòng chưa xót, nhất là nghĩ đến chính mình trở thành lá xanh, làm nổi bật Tần Vũ Thương Hành quang mang vạn tượng, càng là khóc không ra nước mắt.

"Vũ Thương Nhu phía sau có năng lực người a."

"Bây mưu lập kế, thâm mưu viễn lự, người này quá đáng sợ."

"Hắn từ vừa mới bắt đầu thì nhìn mặc thế cục, buồn cười chúng ta còn tưởng rằng hắn sẽ không kiên nhẫn."

"Không kiên nhẫn người là chúng ta, quá buồn cười, chúng ta lại sẽ trở thành nền."

Chúng Thương Hành chỉ chủ thờ dài thờ ngắn, ra kết luận sau, bọn họ cảm giác mình liền một chuyện tiếu lâm.

Cùng một cái đáng sợ như vậy tồn tại là địch, nhất định chính là không tự lượng sức, không biết sống chết.

Triệu Thánh Thán cũng cảm giác mình buồn cười.

Trong suy nghĩ của hắn, Tần Triệt sẽ không kiên nhẫn, đến lúc đó, Tần Vũ Thương Hành chính là mặc cho người đàn đo trái hồng mềm, lấy Triệu thị Thương Hành hùng hậu thực lực, tùy tiện là có thể đem phá hủy.

Nhưng mà, hắn tính sai, Tần Triệt từ đầu chí cuối cũng không có hốt hoảng, không hề có một chút nào.

Ngược lại thì hắn, mù quáng nói giá, đưa đến Triệu thị áo dài thuộc về một cái tình cảnh lưỡng nan, tiền cũng không được, thối cũng không xong.

Nếu là Triệu thị áo dài không xuống giá, cũng không nói giá, trong lúc này bùng thị trường, nhất định có Triệu gia một chỗ ngồi.

Có thể Triệu Thánh Thán thắng bại muốn quá mạnh, hơn nữa nghiêm trọng đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp Tần Triệt.

Hắn cho là mời chào hai cái Tứ Giai thợ may, sửa cũ thành mới, là có thể thay đổi bại cục, cùng Tần Triệt tranh huy.

Nào ngờ, này quá buồn cười, hắn căn bản cũng không có nòng cốt sức cạnh tranh, không khác nào là lấy trứng chọi đá.

Cho nên, Triệu Thánh Thán thất bại thảm hại, không tìm được bất kỳ cơ gì.

"Đáng chết." Triệu Thánh Thán sắc mặt xanh mét, không cam lòng thất bại, có thể như thế nào đi nữa không cam lòng, hắn cũng không thể tránh được.

Tần Vũ Thương Hành đã leo lên Thần Đàn, đại thế đã thành, không thể rung chuyển.

Trừ phi kiếm tâu thiên phong, dùng thấp hèn tay đoạn, có thể Vũ Trương Nhu không phải là ăn chay.

Nàng chiến lực mạnh, ngay cả Đại Hạ chi chủ cũng kiêng kỵ 3 phần, Lục Giai không ra, nàng chính là Đại Hạ đỉnh phong tồn tại.

Đây cũng là chúng Thương Hành quy quy củ củ, không dám khiến cho âm chiêu nguyên nhân.

"Đại công tử, người xin bớt giận, chúng ta còn có cơ hội." Người đàn ông trung niên cẩn thận từng li từng tí, xấu hổ mà cúi thấp đầu.

Phân tích Tần Vũ Thương Hành thành công nguyên nhân sau, hắn đối chưa từng gặp mặt Tần Triệt, chỉ có kính ngưỡng, một chút đối địch với hắn dừng khí cũng không có.

Thật lợi hại, thật là Như ngồi trên bên trong Quân Trướng, quyết thắng từ ngoài ngàn dặm mưu sĩ, cùng với là địch, chẳng khác gì là tự rước lấy nhục.

"Không có cơ hội, đại thế đã thành, không thể ngăn trở."

"Ta từ vừa mới bắt đầu liền thua, buồn cười ta còn đắc chí, cho là nắm chắc phần thắng."

Triệu Thánh Thán khổ sở, lần đầu tiên nếm được thảm bại mùi vị, kiêu ngạo tan tành.

Nếu là hắn ngay từ đầu rồi mời tới Tứ Giai thợ may, sửa cũ thành mới, tình vi ti mỉ.

Vậy cho dù Vô Pháp cùng Tần Triệt tranh huy, cũng có thể ở cao cấp thị trường chia một chén canh, dù sao, thời đó áo dài cung không đủ cầu.

Nhưng hắn một lòng chỉ nghĩ (muốn) phá hủy Tần Vũ Thương Hành, chiến thắng Tần Triệt, lãng phí một tay bài tốt.

Cho đến ngày nay, Triệu Thánh Thán đã không thể cứu vãn, chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Triệt nhất kỵ tuyệt trần, thắng đến ngay cả bóng lưng cũng không nhìn thấy.

"Đại công tử, áo dài làm ăn, còn phải tiếp tục sao?" Trung niên nam tử trì nghi.

"Ngừng đi, nghề này, đã không có chúng ta nhúng tay đường sống." Triệu Thánh Thán thất hồn lạc phách, lấy Triệu gia thực lực, chia một chén canh không khó.

Nhưng cao cấp thị trường, đã bị Tần Vũ Thương Hành một mình độc chiếm, bên trong bùng thị trường lợi nhuận hắn không quan tâm, đề đoan thị trường lợi nhuận hắn càng coi thường.

Thà lao tâm phí thần, còn không bằng dừng lại, tránh cho tăng thêm phiền não.

"Được, ta đây chính là phân phó." Người đàn ông trung niên gật đầu, nhìn sâu sắc đã kích, mơ hồ có chưa gượng dậy nổi dấu hiệu Triệu Thánh Thán, cảm giác mình hắn cao chạy xa bay.

Chim khôn lựa cành mà đậu, ở thuộc về giai đoạn manh nha đồng phục nghề, Tần Vũ Thương Hành không thể nghi ngờ là lương gỗ, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Đối với chỉ phụ trách áo dài buôn bán người đàn ông trung niên mà nói, Tần Vũ Thương Hành, so với Triệu gia tốt hơn.

Không chỉ người đàn ông trung niên một người, động đi Tần Vũ Thương Hành ý nghĩ, chỉ cần là thợ may, cũng lấy gia nhập Tần Vũ Thương Hành làm

vinh.

Kia bốn cái rời đi Tần Vũ Thương Hành thợ may, hối hận phát điên rồi, cả đêm chạy đến Cửa Hàng May, yêu cầu Vũ Trương Nhu tha thứ bọn họ.

Kết quả, không chỉ không có thấy Vũ Trương Nhu, còn bị lưu lại hai cái thợ may chế giễu.

Theo Tần Vũ Thương Hành xưng bá cao cấp thị trường, hai người địa vị cũng nước lên thì thuyền lên, cùng người ta nói ở Tần Vũ Thương Hành công việc, cũng sẽ đưa tới ánh mắt hâm mộ.

Nhất là thợ may, càng là ghen tị.

Cho nên, hai người vui mừng, lấy Tần Vũ Thương Hành làm vinh.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hai thanh kiếm

Chém giết cuối cùng, bụi bặm lắng xuống.

Tần Vũ Thương Hành đánh một trận Phong Thần, Hùng Bá cao cấp thị trường, Long Đầu địa vị không thể rung chuyển.

Đương nhiên, chẳng qua là Chân Hoàng Thành, chẳng qua là áo dài nghề.

Lúc nào sừng sững ở Đại Hạ thương giới đỉnh, mới tính vững như Thái Sơn, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng, không thể vượt qua.

Vũ Trương Nhu mặc màu đen áo dài, lung linh thích thú, a na đa tư, mình điếm không thể tả.

Nàng nhìn mới tỉnh Cửa Hàng May, nhìn Cổ Trường Phong chính tay viết viết lưu niệm tấm bảng, đôi mắt sáng toát ra nụ cười.

Vũ Trương Nhu không thích kinh thương, một lòng chỉ nghĩ (muốn) chứng đạo, nhưng nàng gia gia, lại muốn cho Vũ thị Thương Hành trở lại đỉnh phong.

Trước, Vũ Trương Nhu không thấy được một tia hy vọng, dưới mắt, nàng nhìn thấy ánh sáng, Như chói chang Thái Dương giống vậy ánh sáng.

Này cũng phải thuộc về công với Tần Triệt, nếu không có Tần Triệt bày mưu lập kế, nàng cuối cùng cả đời, cũng khó mà để cho Vũ thị Thương Hành lại xuất hiện Huy Hoàng.

Ngay sau đó, Vũ Trương Nhu đưa mắt dời về phía Tần Triệt, đôi mắt sáng phức tạp: "Người là đúng đích, mỗi một bước cũng đúng."

"Đúng sai đã không trọng yếu, trọng yếu chính là, chúng ta có một cái sáng chói tương lai."

"Bất quá, vẫn là được (phải) làm cái gì chắc cái đó, thật trọng."

"Đây chỉ là trận chiến đầu tiên mà thôi, chiến đấu kế tiếp, sẽ càng gian nan, càng gian hiểm."

Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, đôi mắt bình tĩnh, vẻ đặc ý cũng không có.

Ngay từ đầu, hẳn liền đoán chừng thắng bại, tính đúng thắng thua, không có gì hay đặc ý.

Huống chi, đây chỉ là Chân Hoàng Thành thắng bại, Đại Hạ vương triều thắng thua, còn chưa trong sáng.

Sau đó, nhất định là ác chiến cả ngày, mưa gió không ngừng.

Cũng may, đường đã bày xong, Tần Vũ Thương Hành ưu thế to lớn, muốn thà cạnh tranh cao cấp thị trường, ít ỏi khả năng.

"Ta gia gia là đúng, người xứng đáng hẳn xem trọng, xứng đáng hẳn khen ngợi." Vũ Trương Nhu vẫy một cái tóc đen, nghĩ đến Vũ lão đầu danh hiệu Tần Triệt có thể thay đổi vận giới, không nỡ cho rằng là hồ ngôn loạn ngữ.

Mặc dù nàng vẫn ghét Tần Triệt, nhưng đối với bản lĩnh của hắn, chỉ có một chữ.

Phục.

Không chỉ là Vũ Tương Nhu, chúng Thương Hành chi chủ cũng kính nể có thừa, tuyệt cùng Tần Triệt tranh huy ý nghĩ.

"Cũng không nhìn một chút ta là ai, Thánh Chức người khen ngợi, ta đều xứng đáng." Tần Triệt cười híp mắt nhìn Vũ Tương Nhu.

"Không biết xấu hổ." Vũ Tương Nhu khề gắt, nghiêm trọng đánh giá thấp Tần Triệt mặt của da.

"Người ngày thứ nhất biết ta không biết xấu hổ?"

Tần Triệt nụ cười không giảm, thấy Vũ Tương Nhu mơ hồ có dấu hiệu nổi dóa, ho khan nói: "Ho khan một cái, nói chính sự, trước mắt chúng ta có bốn triệu linh thạch, lưu lại một nửa dùng cho quay vòng, còn dư lại, đều dùng đang kiến thiết phân điểm Thượng."

"Ta đã xem cửa hàng mặt tiền mua lại, giao cho ta ông nội bộ hạ xử lý."

"Hắn cùng với ta gia gia danh nghĩa là chủ tớ, kì thực thân như huynh đệ, hắn là Tứ Giai chức nghiệp giả, đối với ta gia gia trung thành cảnh cảnh, để đồ phân điểm đóng xử lý dùm hắn, người có thể yên tâm."

"Vân Tiêu thành tiệm, giao cho con của hắn xử lý, người này trung hậu biết điều, người cũng có thể yên tâm."

Vũ Tương Nhu chịu nhịn tính tình, cố nén một cái tát đập chết Tần Triệt xung động, quá đáng ghét, nàng hiếm thấy khen người, kết quả lại bị tức chết đi được.

"Người người chọn, ta tự nhiên yên tâm."

"Ngoại trừ Đế Đô cùng Vân Tiêu thành, những thành phố khác, chúng ta không cần mở phân điểm, giao cho buôn bán thương đi."

Tần Triệt mắt sáng như sao thâm thúy, Tần Vũ Thương Hành vốn có hạn, không thể nào để cho phân điểm trải rộng Đại Hạ vương triều, nhưng lại phải mau sớm chiếm đoạt thị trường.

Không được bao lâu, áo dài tên sẽ vang triệt Đại Hạ vương triều, người được cơ hội làm ăn, lại có năng lực người, nói ít cũng phải so với Chân Hoàng Thành nhiều gấp bội.

Nếu không phải nhanh lên một chút, những thành thị khác thị trường, vô cùng có khả năng bị người đoạt trước chiếm lĩnh, đến lúc đó còn muốn nhúng tay, coi như khó khăn.

"Dùng ta thả ra phong thanh sao?" Vũ Tương Nhu vẫy một cái tóc đen.

"Không cần, hảo nữ Bách gia yêu cầu, Tần Vũ Thương Hành áo dài, chính là hiện thực xinh đẹp đại gia khuê tú."

"Không quá ba ngày, Tần Vũ Thương Hành ngưỡng cửa sẽ gặp bị đập phá, nhớ, trước lạnh nhạt thờ ơ bọn họ, không cần vội vã thấy."

"Quyền chủ động ở trên tay chúng ta, muốn kiếm tiền, bọn họ thì phải chịu nhịn tính tình." Tần Triệt nở nụ cười, không một chút nào lo lắng không người đến cửa.

Hôm nay Chân Hoàng Thành, người nào không biết Tần Vũ Thương Hành áo dài, giống như sẽ đẻ trứng Kim Mầu gà? Coi như chẳng qua là buôn bán quyền, cũng có vô số người đánh bẻ đầu tranh đoạt.

"Được."

Vũ Tương Nhu nhẹ một chút đầu đẹp, nói: "Hôm qua, một cái tên là Dương thụy Đình nam tử tới cửa, cho ta xem rồi mấy tờ bản vẽ sơ bộ, người cũng xem một chút đi."

Vừa nói, bảy cái linh giấy hiện lên, trôi lơ lửng ở Tần Triệt trước người.

Tần Triệt cúi đầu nhìn, không khỏi mắt sáng như sao sáng lên, lên tiếng khen.

Chỉ vì, bảy cái linh giấy cũng vẽ áo dài, dạng thức cùng Tần Vũ Thương Hành đẩy ra áo dài bất đồng, mặc dù hơi kém, nhưng Tần Triệt lại thấy được một loại khả năng.

Một loại hắn có thể lười biếng, không cần lại phí tâm nghĩ (muốn) áo dài kiểu khả năng.

"Nhân tài a."

Tần Triệt khen, nói: "Người này ở đâu?"

"Ta để cho hấn chạng vạng tới." Vũ Tưng Nhu đem tóc đen liêu tới sau tai, nói: "Người nghĩ mời chào hấn?"

"Không sai, người này rất có linh tính, thời gian ngắn như vậy, liền muốn ra bảy loại kiểu, là một nhân tài."

"Nếu là hấn tới, cần phải lưu lại hấn, Tần Vũ Thương Hành yêu cầu nhân tài giống như hấn vậy."

Tần Triệt cười nhạt, muốn vững chắc bá chủ địa vị, sửa cũ thành mới ắt không thể thiếu.

Bất luận là cái gì, cũng sẽ thâm mỹ một nhọc, nếu không phải cầu biến, kia cuối cùng sẽ có một ngày, Tần Vũ Thương Hành sẽ mai danh ẩn tích.

Chỉ bằng vào Tần Triệt lực một người, không thể nào vô chỉ cảnh sửa cũ thành mới, thu nạp nhân tài, bắt buộc phải làm.

Huống chi, nhân tài rất nhiều Tần Triệt là có thể làm vung tay chương quỹ, nhân nhĩ an nhân.

Cái loại này thích ý sinh hoạt, chỉ là suy nghĩ một chút, Tần Triệt liền cười miệng toe toét.

"Ta xem là người yêu cầu hấn, có hấn, người liền có thể lười biếng." Vũ Tưng Nhu nhân nhạt liếc Tần Triệt liếc mắt, sống chung đến nay, nàng đã lớn tí mĩ biết Tần Triệt tính cách, dùng miệng da cũng ngại một lời.

"Cái gì gọi là lười biếng? Ta đây kêu trộm được (phải) Phù Sinh nửa ngày rảnh rồi."

Tần Triệt trợn mắt nhìn Vũ Tưng Nhu liếc mắt, nói: "Người cho rằng là dùng miệng da sẽ không mệt mỏi sao? Ta cũng rất cực khổ."

"Trộm được (phải) Phù Sinh nửa ngày rảnh rồi. . ." Vũ Tưng Nhu đôi mắt sáng lên, nói: "Câu tiếp theo là cái gì?"

"Ho khan một cái, chưa nghĩ ra, ta chỉ suy nghĩ một câu." Tần Triệt ho khan, không cần thận liền đem thiên cổ danh ngôn nói ra.

"Nghĩ xong nói cho ta biết."

Vũ Tưng Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, sống chung đến nay, nàng vẫn là không nhìn thấu, Tần Triệt rốt cuộc là một cái người thế nào.

Vô sỉ, lười biếng, da mặt dày, nàng có thể dùng hết thầy nghĩa xấu để hình dung Tần Triệt, cũng có thể dùng hết thầy lời ca ngợi để hình dung hấn.

Hấn giống như một đoàn sương mù, thấy được, lại không nhìn thấu.

"Ta đi ra ngoài một chút, nếu là hấn tới, sẽ để cho hấn ở phòng nghỉ sự chờ ta." Tần Triệt cười nhạt, xoay người rời đi.

Chân Hoàng Thành chiến dịch, đã bụi bặm lắng xuống, hấn nên đi tìm Triệu Tiễn, cho người này một lựa chọn rồi.

Đi qua trường nhai, xuyên qua hẻm nhỏ, Triệu Tiễn xương nhỏ, gọi vào Tần Triệt mi mắt.

Nhưng mà sau một khắc, hấn thấy không phải là Triệu Tiễn, mà là hai thanh kiếm.

Một thanh đỏ như máu tươi, lượn lờ quỹ dị hắc khí, một thanh trắng tuyền không rãnh, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, chiết xạ ra ánh sáng chói mắt.

Người trước vào thịt 3 phần, người sau tận xương bảy tám, đem Tần Triệt đỉnh ở trên vách tường, tươi mới Huyết Chỉ không được chảy xuôi.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đến đây chấm dứt

Sát khí như hàn phong, kiếm quang tựa như Cuồng Long.

Đồ thăm kiếm yêu dị nhẹ nhàng, như dòng máu lưu động, nếu thiếu điện phá không, một cái chớp mắt đã tới phụ cận.

Trắng tuyền chi Kiếm Vô Phong Cương Mãnh, nếu 3000 Đại Sơn, Phấn Toái Hư Không, ép sập Nhật Nguyệt.

Tần Triệt ngay cả người cũng không nhìn thấy, liền bị hai thanh kiếm đóng vào trên tường, chảy máu không ngừng, không thể động đậy.

Nếu không phải hắn là bác sĩ, sinh mệnh lực kinh người, giờ phút này đã chết.

Yêu dị kiếm đáng sợ, vô phong kiếm mạnh hơn, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, có thể không chết, đã là kinh người.

"Linh Giác quá kém, người thuê thật là tiểu đề đại tổ, giết người, phải dùng tới hai người chúng ta sao?"

Châm chọc chi dứt lời xuống, một cái nam tử áo đen tự trong hư không đi ra, mi tâm chủy thủ dấu ẩn lưu chuyển huyết quang, Âm Lân Khả bố.

Hắn đi theo phía sau một người cao lớn nam tử, mi tâm cũng là huyết sắc chủy thủ, phong mang nội liễm, nặng nề như núi.

Thích khách.

Xuất quỷ nhập thần, giết người trong vô hình, thích khách Dĩ Sát Chứng Đạo, lấy chiến đấu Chi Qua.

Chiến lực chưa nói tới cường đại, nhưng bàn về ẩn nấp, thích khách có thể xưng số một, không có bất kỳ nghề có thể cùng kỳ sánh bằng.

Liền lấy thích khách thần Kỳ Năng lực một trong, giấu mối mà nói, có thể ẩn ở hư không, Ngũ Giai bên dưới, không có bất kỳ một cái nghề, có thể làm được.

Thích khách một cái khác năng lực, tuyệt sát, càng là đáng sợ, chỉ có thể ngăn cản, không thể tránh.

Hỏi dò, ở không phòng bị chút nào dưới tình huống, có bao nhiêu người có thể ngăn trở hai đại thích khách tuyệt sát một kiếm?

"Hai cái cấp hai thích khách, muốn giết ta người, cũng coi như để mất ta." Tần Triệt ho ra máu, không thấy hốt hoảng, lại càng không thấy sợ hãi.

Người bị thương nặng không giả, đối thủ rất mạnh cũng không sai, bắt quá, không giết được hắn.

Hai kiếm vào cơ thể, để cho Tần Triệt hiểu thực lực của hai người, Trọng Kiếm chi chủ có thể cùng hắn giao thủ, đồ thăm Khinh Kiếm chi chủ, căn bản không tư cách đánh với hắn một trận.

Nếu không phải vận dụng thích khách hai đại Thần Năng, như máu nhẹ nhàng kiếm, không gây thương tổn được hắn.

"Hắn đánh giá quá cao người, giết người, một mình ta đã đủ." Nam tử áo đen khinh thường cười một tiếng, nói: "Một kiếm cũng không tiếp nổi, người quá yếu."

"Thượng một cái người muốn giết ta, cũng là người như vậy tư thái, thuyết pháp như vậy."

"Sau đó, hắn đã chết."

Tần Triệt cúi đầu nhìn hai thanh kiếm, mi tâm hiện lên Thái Cực Đồ, trắng đen hai Quang Diệu mắt, Âm Dương Nhị Khí tràn ngập.

Vết thương khép lại, tươi mới Huyết Chi ở, Tần Triệt đôi mắt lạnh giá, sát ý không thể ức chế.

Đàn ông cao lớn khẽ cau mày, tiến lên một bước, mi tâm chủy thủ nở rộ huyết quang, Trọng Kiếm sau đó vào tay.

Đồ thăm như máu nhẹ nhàng kiếm, cũng rời đi Tần Triệt thân thể, rơi vào nam tử áo đen trên tay.

Hắn kiếm chỉ Tần Triệt, khinh miệt không hề che giấu: "Ta giết người chưa bao giờ che mặt, bởi vì xem qua ta dung mạo người, cũng sẽ chết, người không tư cách ngoại lệ."

"Bị coi thường à." Tần Triệt tựa vào trên tường, Linh Đang rung, thanh thúy dễ nghe.

Hắn chậm rãi đứng dậy, tươi mới Huyết Tích rơi, Thanh Y không gió mà bay, sát ý cuốn Bát Hoang.

"Bị dính ở trên tường mùi vị không dễ chịu, người nên ném thử một chút."

Tiếng nói rơi xuống, Tần Triệt cường thế xuất thủ, Mãnh Như Cuồng Long, thạch phá thiên kinh.

Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, Hắc Quang âm khí Hóa Kiếm, so với đồ thăm kiếm nhanh hơn, mạnh hơn.

Nam tử áo đen nụ cười cứng ở trên mặt, tê cả da đầu, cả người phát lạnh.

Một kiếm bị thương nặng Tần Triệt, để cho hắn cho là Tần Triệt là trên thớt thịt cá, mặc người chém giết.

Giờ phút này, nam tử áo đen ý thức được chính mình sai lầm rồi, hơn nữa sai rất vượt quá bình thường.

Tần Triệt ở đâu là mặc người chém giết thịt cá, rõ ràng chính là mảnh hổ xuống núi!

Đàn ông cao lớn cũng động dung.

Hắn mi tâm huyết quang sáng chói, Trọng Kiếm đập ngang, vô phong lại nặng nề, giống như Thái Sơn Áp Đình.

Nhưng mà, không diệt được Hắc Quang âm khí.

Bác sĩ nhất niệm cứu người, nhất niệm giết người, luận chiến lược, không thể so với bất kỳ một cái nào nghề kém.

Nam tử áo đen cũng ra tay toàn lực, Thanh Phong như máu, pháp lực cuộn cuộn, không dám có một chút cất giữ.

Đáng tiếc, khó khăn ngăn cản Tần Triệt phong mang.

Máu tươi vẩy xuống, mồ hôi lạnh chảy ròng, nam tử áo đen lui tới xó xỉnh, đã là thương tích khắp người.

Kiếm của hắn, càng là hiện lên vết nứt, một số gần như đứt gãy.

"Không chịu nổi một kích người, là người."

Tần Triệt chậm rãi bước, Thái Cực Đồ chuyển động, phong mang sâu hơn, kiếm chỉ phía trước.

Nam tử áo đen Như rơi vào hầm băng, trên mặt ngoại trừ khiếp sợ, chính là sợ hãi, lại cũng không có một tia khinh thường.

Hắn vận dụng tuyệt sát khả năng, cũng Vô Pháp chặn Tần Triệt âm dương kiếm, Thái Cực Đồ, có thể tưởng tượng được, Tần Triệt cường hãn đến mức nào.

Đàn ông cao lớn cũng ý thức được, chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp Tần Triệt, sở dĩ một kiếm đưa hắn bị thương nặng, hoàn toàn là bởi vì đánh lên.

Nếu là quang minh chính đại tỷ thí, cho dù Tần Triệt trọng thương, chỉ sợ cũng không có phần thắng.

Cho nên, đàn ông cao lớn quyết định thật nhanh, mi tâm chùy thủ dấu ấn biến mất, người cũng biến mất không thấy gì nữa.

Giấu mới!

Thích khách năng lực một trong, có thể Ẩn với trong hư không, đến cảnh giới nhất định, thậm chí có thể ở Vô Ngân trong hư không tạt qua.

Thấy đàn ông cao lớn biến mất, nam tử áo đen bộc phát sợ hãi, cũng vận dụng giấu mới khả năng, giấu thân hình.

Tần Triệt khẽ cau mày, hắn Linh Giác không tính là bén nhạy, nghĩ (muốn) phong tỏa hai người vị trí, ít ỏi khả năng.

Bất quá, hắn không phải là bó tay toàn tập.

Tần Triệt thứ 2 dấu ấn sắc bén vô cùng, ngay cả phong tỏa hư không còn khu vực, cũng không đỡ nổi hai đao.

Mặc dù lấy tu vi của hắn, Vô Pháp Phá Toái Hư Không, nhưng đem hai cái thích khách bức ra, cũng không khó khăn.

Ngay sau đó, Tần Triệt lông mi Tâm Ẩn nhớ biến hóa, Hà Quang ngưng tụ thành 6 tác Thần Đao, không ánh sáng không màu mè, lại phong mang tất lộ.

"Còn không có hưởng qua bị đình ở trên tường mùi vị, người làm sao có thể đi?"

Tần Triệt mắt sáng như sao lạnh giá, một đao chém xuống, hư không chấn động, chiếu xuống nhiều điểm đỏ thẫm.

Tiếp theo một cái chớp mắt, nam tử áo đen hiện ra thân hình, kinh hãi muốn chết, cả người phát run.

Đàn ông cao lớn cũng không giấu được, hắn không để ý chảy máu tay trái, ngơ ngác nhìn Tần Triệt mi tâm của, nói: "Đây là đâu cái nghề nghiệp dấu ấn?"

"Ta không trả lời nghĩa vụ của người, người đi đi, ta không giết người." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, sở dĩ không giết đàn ông cao lớn, có hai cái nguyên nhân.

Một là người này từ đầu tới cuối, cũng không có chế giễu hắn, không giống nam tử áo đen như vậy khiến người chán ghét, hai là người này đã bệnh thời kỳ chột, ngày giờ không nhiều.

"Vì sao không giết ta?" Đàn ông cao lớn ngăn ra, hắn đã dự định cùng Tần Triệt liều mạng, không nghĩ tới, Tần Triệt lại thả hắn đi.

"Người không sống qua ba ngày, ta tiễn người lên đường cùng lão thiên lấy đi mạng của người, không có khác nhau chút nào."

Tần Triệt nhân nhặt liếc đàn ông cao lớn liếc mắt, Thần Dao nở rộ hàn mang: "Bất quá, ngươi nếu là muốn chết ở trên tay ta, ta cũng có thể tác thành ngươi."

"Ngươi lại có thể nhìn ra ta ngày giờ không nhiều?" Đàn ông cao lớn cả người rung một cái, không thể ức chế run rẩy.

Không phải là sợ hãi, mà là kích động.

Ba năm trước đây, một vị bác sĩ nói cho hắn biết, có thể liếc mắt nhìn ra hắn bệnh chứng người, có thể cứu hắn.

Sau khi, đàn ông cao lớn khắp nơi tìm danh y, đến nay, cũng không có gặp có thể liếc mắt nhìn ra hắn bệnh chứng người.

Tần Triệt là người thứ nhất.

"Đừng có dùng thứ ánh mắt này nhìn ta, ta không giết ngươi đã là nhân từ, làm sao có thể cứu ngươi?"

Tần Triệt nhân nhặt mở miệng, đao chỉ nam tử áo đen, nói: "Hắn thân mắc bệnh nan y, ngươi không có, cho nên, ngươi phải chết."

Nói xong, hắn một đao hạ xuống, phong mang chiếu sáng Thiên Vũ, thần uy không thể địch nổi.

Nội tạng bề tan tành, ho ra đầy máu, nam tử áo đen một chút sức đánh trả cũng không có, sinh mệnh lực cực nhanh trôi qua.

Tần Triệt nhặt lên nam tử áo đen kiếm, ở chỗ này người ánh mắt cầu khẩn bên trong, chậm rãi lắc đầu, mà sau sẽ người này đóng vào trên tường.

"Ta có thể đi xuống, ngươi lại không được, của ngươi thích khách kiếp sống, đến đây chấm dứt."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Nhất công nhất thủ

Đỏ thắm nhỏ xuống, sinh cơ biến mất dần.

Nam tử áo đen giống như trang sức cổ họa, treo trên tường, cánh tay vô lực rũ xuống, đôi mắt ảm đạm vô thần.

Cầu khẩn, khuất nhục, tuyệt vọng, nam tử nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình lại sẽ chết ở Tần Triệt trên tay, hơn nữa còn là ở Tần Triệt trọng thương dưới tình huống.

Nếu là sớm biết, Tần Triệt cường đại như thế, thù lao cao hơn nữa, hắn cũng không dám tiếp tục.

Tần Triệt vẻ mặt lãnh đạm, Tĩnh Tĩnh nhìn nam tử áo đen, lưỡi đao không giảm, sát ý không cần thiết.

Hắn không phải là Bồ Tát, từ bi độ thế, lấy đức báo oán, hắn cho tới bây giờ đều là lấy đao báo oán.

Trong chốc lát sau, nam tử áo đen sinh cơ đoạn tuyệt, Hồn thuộc về Địa Phủ.

Tần Triệt thu hồi ánh mắt, lông mi Tâm Ấn nhớ biến mất, liếm một thân phong mang, tán một bồn lửa giận.

Túc sát bầu không khí, u tịch hẻm nhỏ, lạnh lùng thần sắc, Tần Triệt máu lạnh cao nhân hình tượng, in vào đàn ông cao lớn trong lòng, khó mà phai mờ.

Ngay tại đàn ông cao lớn sinh lòng kính ngưỡng lúc, Tần Triệt đặt mộng ngồi dưới đất, đau nhe răng trợn mắt, tiếng mắng liên tục.

Ở dương khí thấm thấu vào, thương thế của hắn đã tốt hơn hơn nữa, nhưng chỗ đau không có chút nào yếu bớt, thiết đã người cũng không chịu nổi.

Thấy Tần Triệt gào thét bị thương, đàn ông cao lớn ngơ ngẩn, máu lạnh cao nhân ấn tượng, ầm ầm sụp đổ.

Hắn chần chờ một chút, móc từ trong ngực ra Kim Sang Dược, nói: "Thượng hạ Kim Sang Dược, cần sao?"

"Ngươi cảm thấy ta cần sao?" Tần Triệt liếc đàn ông cao lớn liếc mắt.

"Thật giống như không cần."

Đàn ông cao lớn ngượng ngùng, Tần Triệt là cấp hai bác sĩ, thần diệu dương khí, không kém linh đan, không kém bảo dược.

"Còn không đi, là chờ ta mời ngươi ăn cơm, hay là chờ ta tiễn ngươi lên đường." Tần Triệt chậm rãi đứng dậy, Ngân Linh rung, nhìn thần Thanh Tâm, êm tai dễ nghe.

"Ta. . . Ta nghĩ rằng xin ngươi cứu ta." Đàn ông cao lớn ngượng ngùng, mặt đỏ rần.

"Dựa vào cái gì?"

Tần Triệt chỉ ngực phải, nói: "Ngươi đâm ta một kiếm, nếu là tìm ta giống như trong tiểu thuyết viết như vậy, lớn lên ở bên phải, ta đã chết."

Đàn ông cao lớn yên lặng, đem mũi kiếm nhắm ngay ngực phải, hung hăng đâm vào, thẳng đến xuyên qua.

Máu tươi chảy như dòng nước, nhuộm đỏ Ma Y, đàn ông cao lớn thở hổn hển, nói: "Giống nhau lực đạo, giống nhau chỗ rơi, có thể đi."

"Là tên hán tử, ta có chút thương thức ngươi, bắt quá, dừng lại ở thương thức."

Tần Triệt không hề bị lay động, nói: "Một kiếm này là ngươi thiếu ta, không đủ để cho ta cứu ngươi, muốn sống, liền lấy ra thành ý."

Nghe vậy, đàn ông cao lớn yên lặng hồi lâu, chậm rãi rút ra Trọng Kiếm, xuyên qua đùi phải.

Ùm một tiếng, đàn ông cao lớn quỳ dưới đất, mồ hôi lạnh chảy ròng, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

"Thành ý như vậy, đủ chứ."

Thành ý?

Ngươi có phải hay không ngốc?

Tần Triệt không nói gì, hần cho là đàn ông cao lớn chẳng qua là đàn độn, bây giờ nhìn lại, người này là đầu bị cửa kẹp.

"Nếu là ngươi còn chưa hài lòng, ta. . . Ta có thể trở lại." Đàn ông cao lớn chặt vật đứng dậy, tầm mắt mơ hồ, một số gần như bất tỉnh.

"Một lần nữa, không đợi Cổ Trùng chiếm đoạt ngươi sau cùng sinh mệnh lực, ngươi liền đã chết."

"Phim truyền hình ngươi chưa có xem qua, ngươi chung quy xem qua đi."

"Nhân vật chính mạo hiểm phong tuyết, quỳ dưới đất mười ngày mười đêm, không ăn không uống, chỉ vì lay cao nhân vì sự kiêu đoạn ngươi chưa có xem qua?"

Tần Triệt bất đắc dĩ, hần muốn thành ý, cũng không phải là để cho đàn ông cao lớn thọt chính mình mấy đao.

"Ta Vương Chung không lay trời mà, không quỳ Thần Tiên, chỉ lay cha mẹ."

Đàn ông cao lớn lung la lung lay, nói: "Nếu là quỳ xuống, ngươi mới chịu cứu ta, ta đây lựa chọn chuẩn bị hậu sự."

Nói xong, hần bước đi khó khăn, không ngừng máu tươi chảy, trên đất lưu lại một cái vết máu.

"Ngủ đến mức không có thuốc chữa, bắt quá, là tên hán tử."

Tần Triệt mỉm cười, mi tâm hiện lên Thái Cực Đồ, bạch quang dương khí bao phủ nam tử, vì đó chữa thương.

Cái này làm cho Vương Chung ngờ ngẩn, nghi ngờ không hiểu.

Hần làm người đàn độn, bất thiện lời nói, đối với hần mà nói, tôn nghiêm cao hơn sinh mệnh.

Vì vậy, khi hần làm tường Tần Triệt để cho hần quỳ xuống, hần chọn rồi đi, lựa chọn chò chết.

"Ta chỉ là lấy một thí dụ, không phải là cho ngươi quỳ xuống."

Tần Triệt xoa xoa huyệt Thái dương, nói: "Ngươi có thể cho thành ý có rất nhiều, tỷ như ngươi nói cho ta biết là nghi ai đã giết ta, lại tỷ như, ngươi cho ta linh thạch, cần gì phải thọt chính mình?"

"Ta ba ngày trước mới đổi nghề làm thích khách, gia nhập Địa Phủ, bởi vì cấp bậc không đủ, cho nên ta Vô Pháp biết được cổ chủ thân phận."

"Người là ta nhận đệ nhất đơn làm ăn, thất bại, nửa khối linh thạch cũng không có."

Vương Chung lắc đầu, hắn sợ dĩ hành thích Tần Triệt, là bởi vì nghĩ tại trước khi chết, cho hắn mẹ lưu lại một món linh thạch.

Bằng không, hắn sẽ không đổi nghề.

"Địa Phủ. . ."

Tần Triệt mắt sáng như sao nheo lại, Địa Phủ là một sát thủ tổ chức, cao thâm mạt trắc, không thể đo lường được.

Nghe nói, Địa Phủ là vị thứ sáu Thánh Chức người sáng lập, trải rộng chư thiên vạn giới, hắn hữu thế lực có thể cùng địch nổi.

Chỉ cần ra nổi linh thạch, cho dù là đứng sau Thánh Chức người tồn tại, Địa Phủ cũng dám tiếp tục.

"Người nói người ba ngày trước mới đổi nghề, trước, người là làm gì?" Tần Triệt hỏi.

"Hộ vệ."

Vương Chung mi tâm sáng lên, tấm thuẫn dấu ấn hiện lên, biểu minh hắn hộ vệ thân phận, cũng biểu minh hắn là một cái thiên tài.

Đổi nghề không tính là hiếm thấy, nhưng cảnh giới sánh vai cùng, lại gọi là thừa thớt.

Vương Chung đã là nặng công nhẹ thủ thích khách, lại vừa là nặng về thủ nhẹ về công hộ vệ, thiên tư tuyệt không yếu hơn Cổ Trường Phong học trò, chiến lực càng là ở tại trên.

"Có thực lực này, vì sao không đánh với ta một trận?" Tần Triệt cười nhạt, trước, hắn thường thức Vương Chung, giờ phút này, hắn mong muốn kỳ thu nhập dưới quyền.

Vương Chung đã là thích khách, lại vừa là hộ vệ, mặc dù trước mắt chẳng qua là cấp hai, nhưng công thủ gồm cả, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Thuộc về giai đoạn khởi bước, hơn nữa bị người căm ghét Tần Vũ Thương Hành, yêu cầu Vương Chung nhân tài như vậy.

"Ta không nắm chắc ngăn trở người chuỗi này kỳ quái đao."

Vương Chung nói thật, Tần Triệt đao quá mạnh, tu vi chẳng qua là đệ nhị cảnh, nhưng có thể rung chuyển hư không, nhất định chính là mạnh đến mức không còn gì để nói.

Hắn chưa từng nghe nói, cái nào nghề nghiệp năng lực, có thể cường đại tới mức như thế, coi như hắn vận dụng hộ vệ Thần Năng, chỉ sợ cũng không ngăn được một đao.

"Người thực lực không tệ, cũng có huyết tính, nếu là người đáp ứng hộ vệ Tần Vũ Thương Hành mười năm, ta liền cứu người." Tần Triệt cười nhạt.

"Đừng nói là mười năm, cả đời đều được." Vương Chung kích động, hắn không sợ chết, nhưng hắn sợ mẫu thân lão vô sở y, chỉ cần Tần Triệt Y tốt hắn, để cho hắn làm cái gì cũng được.

"Đây chính là người nói, khác (đừng) đổi ý." Tần Triệt cười híp mắt nhìn Vương Chung, nói: "Đi thôi, chờ ta xử lý xong trên đầu chuyện, liền vì người khu trừ Cổ Trùng."

Nói xong, hắn mại khai bộ tử, đi về phía Triệu Tiễn xường nhỏ.

Vương Chung ngạc nhiên, hắn nói cả đời chẳng qua là khách sáo, không nghĩ tới Tần Triệt sẽ coi là thật.

Nào ngờ, Tần Triệt là cố ý coi là thật, tiền đồ vô lượng, ngốc đầu ngốc não người, cũng không tốt gặp.

"Mẹ nói ta đàn động, quả nhiên không phải là không có đạo lý, không cần thận liên bán đứng chính mình." Vương Chung than thở, đem Trọng Kiếm chấp sau lưng, đuổi theo Tần Triệt.

Trong chốc lát sau, Tần Triệt đi vào một tòa sân nhỏ, gặp được uy phong bát diện, hăm hở Triệu Tiễn.

Hắn yêu ngữ hát lục, đốc thúc mọi người nhanh nhẹn làm việc, giống như là chỉ điểm giang sơn Đế Vương, cao cao tại thượng, không ai bì nổi.

Bất quá thấy Tần Triệt trong nháy mắt, Triệu Tiễn liền hoàn thành rồi từ Đế Vương đến chân chó biến chuyển, mặt đầy lấy lòng, để cho Vương Chung trọn mắt hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đoàn đội hình thức ban đầu

Mặt trời chiều ngả về tây, ánh chiều tà say lòng người.

Trong tiểu viện, Triệu Tiễn ba chân bốn cẳng, mặt đầy lấy lòng, chân chó tiềm chất hiển lộ hoàn toàn.

Vương Chung tròn mắt hốc mồm, mọi người tại đây cũng đều trở mắt ghen hòng, hoài nghi là không phải mình hoa mắt.

Chỉ điểm giang sơn đây?

Không ai bì nổi đây?

Thế nào chỉ chớp mắt là được chân chó rồi, bao nhiêu cũng phải dè dặt một chút đi.

Mọi người im lặng, nhìn về phía Tần Triệt ánh mắt, cũng toát ra ý tò mò.

"Ta tới này là thực hiện ước định, cho người một lựa chọn." Tần Triệt không nhìn Triệu Tiễn nịnh hót, nhàn nhạt nói: "Nghĩ đến, người đã đoán được ta nâng đỡ mục đích của người."

"Công tử bày mưu lập kế, ta không kịp vậy." Triệu Tiễn thu liễm nụ cười, thờ thật dài một cái.

Khâm phục thờ dài.

Thế cục đã trong sáng, hẳn nếu là còn không đoán ra, không nhìn thấu, vậy coi như không nổi Tần Triệt coi trọng.

Chúng Thương Hành chém giết hỗn chiến, ai là lớn nhất người thắng?

Tần Vũ Thương Hành!

Sau trận chiến này, Tần Triệt áo dài, tại thế nhân trong lòng để lại hai cái thâm căn cố đế, ít ỏi có thể thay đổi ấn tượng.

Tốt nhất, đáng giá.

Hai cái này ấn tượng đi sâu vào lòng người, để cho Tần Vũ Thương Hành trở thành áo dài nghiệp Long Đầu, ai cũng rung chuyển không được.

"Ta rốt cuộc minh bạch, là Hà Công Tử để cho ta đem nhân quang thả lâu dài rồi." Triệu Tiễn cảm khái thờ dài, hẳn nịnh hót lấy lòng, là bởi vì Tần Triệt thực lực mạnh hơn hẳn, hơn nữa còn là núi dựa của hắn.

Bất quá khâm phục, nhưng là phát ra từ phở phủ.

Chẳng qua là buông tha một chút dăng đầu tiểu lợi, liền đổi lấy toàn bộ cao cấp thị trường, bất khả hạn lượng quang minh tiền đồ, Tần Triệt thâm mưu viễn虑, để cho hắn đánh tâm nhân chịu phục.

"Nếu minh bạch, vậy người cũng nên đoán ra, ta muốn cho người lựa chọn như thế nào." Tần Triệt mắt sáng như sao sâu thẳm, vung tay chương quỹ không phải là tùy tiện là có thể làm, phải có thủ hạ đắc lực.

Vương Chung là hẳn người được chọn một trong, Triệu Tiễn cũng vậy, đợi một thời gian, nhất định sẽ trở thành một xuất sắc tổng quản.

"Nhưng là để cho ta đi Tần Vũ Thương Hành?"

Triệu Tiễn chân chò, hẳn đã đoán ra Tần Triệt cùng Tần Vũ Thương Hành có liên quan, tự nhiên cũng có thể đoán ra, Tần Triệt cho hắn một cái lựa chọn khác là cái gì.

"Thông minh, ta cho người hai cái lựa chọn."

"Một là tiếp tục lái của người xương nhỏ, tiêu dao tự tại, độc tài đại quyền."

"Hai là đi làm Tần Vũ Thương Hành tổng quản, quyền lợi đứng sau ta cùng với Vũ Thương Nhu."

Tần Triệt cười híp mắt nhìn Triệu Tiễn, nói: "Ngươi là cái người thông minh, hẳn biết lựa chọn thế nào."

Nghe vậy, Triệu Tiễn yên lặng, do dự bất định.

Hai cái lựa chọn có lợi có hại, người trước tiêu dao tự tại, không chịu quản thúc, nhưng địa vị không cao, tiền đồ có hạn.

Hướng cao nói, hẳn cũng chỉ là một xưởng nhỏ người nắm quyền, mấy chục người trên, vô số người bên dưới.

Huống chi, không có Tần Triệt ủng hộ, Triệu Tiễn cũng chưa có sức cạnh tranh, đợi thị trường vững vàng, hẳn ắt sẽ thối lui ra đề đoan thị trường vô đài.

Coi như có thể chiếm cứ một chỗ ngồi, lợi nhuận cũng cực ít, hơn nữa phải bị các phe chen ép, lấy Triệu Tiễn thực lực, căn bản không phản kháng được.

Người sau mặc dù đang Tần Triệt cùng Vũ Tương Nhu bên dưới, nhưng Tần Vũ Thương Hành tiền đồ vô lượng, nếu là có thể phát triển thành vật khổng lồ, vậy hẳn chính là trên vạn người.

Huống chi, Tần Vũ Thương Hành có hai cái hần đầu rạp xuống đất người tài giỏi.

Tần Triệt Như buồm, chỉ dẫn phương hướng, Vũ Tương Nhu như nước, chở thuyền đi xa.

Hai người liên thủ, nhất định là thuận buồm xuôi gió, không bao giờ chìm ngấm.

Dưới mắt, Triệu Tiễn có lên thuyền cơ hội, nếu không phải vững vàng nắm chặt, đem tới nhất định sẽ hối hận không kịp.

Ngay sau đó, Triệu Tiễn trịnh trọng gật đầu, nghiêm mặt nói: "Ta chọn người sau."

"Sáng suốt quyết định, bất luận khi nào, ngươi đều chỉ sẽ vui mừng, sẽ không hối hận."

"Ta cho chức vị của ngươi là tổng quản, tiền lương tạm thời một năm năm trăm ngàn linh thạch, sau này từng bước gia tăng."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Có ở đây không cần ta cùng Vũ Tương Nhu làm quyết định điều kiện tiên quyết, Thương Hành hết thấy công việc, ngươi nói coi là."

Nghe vậy, Triệu Tiễn kích động, năm trăm ngàn linh thạch hẳn không quan tâm, hẳn xem trọng là quyền lợi nhuận.

Tần Triệt nói, ý nghĩa hẳn là Tần Vũ Thương Hành nhân vật số ba, vừa nghĩ tới tương lai mình hô phong hoán vũ, hẳn liền kích động đến khó lấy tự kiểm chế, cũng làm rung động đến tột đỉnh.

Hắn chẳng qua là cấp một ăn mày, ở Đại Hạ tầng dưới chót nhất chắt vật sinh tồn tiểu nhân vật, nhưng mà Tần Triệt lại cho hắn lớn như vậy quyền lợi, như thế tiền đồ sáng sủa, hẳn làm sao có thể không làm rung động?

Vương Chung cũng kích động, nói: "Ngươi một năm cho ta bao nhiêu linh thạch?"

"Ta không thu ngươi tiền thuốc thang cũng là không tệ rồi, ngươi còn muốn tiền lương?" Tần Triệt cười trêu ghẹo.

"Là ta không đúng, ngươi cứu ta một mạng, ân đồng tái tạo, ta làm sao có thể quản ngươi muốn linh thạch?" Vương Chung xấu hổ, cảm thấy Tần Triệt nói đúng, có thể lại mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào.

"Ngươi đúng là hết chữa."

Tần Triệt bắt đắc dĩ, nói: "Một năm một trăm ngàn linh thạch, theo ngươi tu vi tăng lên, tiền lương sẽ từng bước tăng lên."

Vương Chung vui mừng quá đỗi, Tần Triệt ở trong lòng hắn hình tượng, vô hạn giương cao, đứng sau mẹ hắn.

Bất kể hiềm khích lúc trước cứu hắn, một năm trả lại cho hắn một trăm ngàn linh thạch, hẳn lớn như vậy, trừ hắn ra mẹ, không có ai đối với hắn tốt như vậy.

"Nhớ, cố gắng tu hành, đối với ngươi mà nói, ngươi có thể dựa vào chỉ có thực lực." Tần Triệt vỗ một cái Vương Chung bả vai, ngữ trọng tâm trường.

"Ngươi yên tâm, ta nhất định cố gắng tu hành, không cô phụ kỳ vọng của ngươi." Vương Chung lời nói vang vang, nói năng có khí phách.

Thấy vậy, Triệu Tiễn cũng không nhịn được nữa, cười không dứt.

"Ngươi cười cái gì?" Vương Chung cau mày, hẳn không phải là ngốc, mà là ăn oán rõ ràng, coi trọng đạo nghĩa.

Thế giới của hắn không có hơn thiệt, chỉ có thật xấu, Tần Triệt có ân với hắn, lại muốn linh thạch, chính là hắn không đúng.

"Ta chỉ là nghĩ đến một ít chuyện lý thú." Triệu Tiễn cố gắng làm ra bộ dáng nghiêm túc, Vương Chung công Trọng Kiếm, so với hắn tiểu thân bản còn lớn

hon, hấn cũng không dám dẫn đến Vương Chung.

"Tốt lắm, an bài xong người của người, ngày mai người đi Tàn Vũ Thương Hành nhậm chức." Tàn Triệt mại khai bộ tử, xoay người rời đi.

Vương Chung theo sát phía sau.

Trở lại Tàn Vũ Thương Hành lúc, sắc trời đã tối, Tàn Triệt thu xếp ổn thỏa Vương Chung sau, đi vào phòng nghị sự.

Trong sảnh ngồi một cái thanh niên áo đen, tóc loạn vào ô gà, râu ria xồm xoàm, bắt tu biên phúc.

Hắn đã ngủ say, nghe được Tàn Triệt tiếng bước chân của, hấn mở ra buồn ngủ cặp mắt mông lung, nói: "Người chính là Vũ đại sư để cho người của chúng ta?"

"Là ta, người là Dương Thụy Đình?" Tàn Triệt trên dưới nhìn nam tử liếc mắt, nếu là kia bảy cái thiết kế đồ, đúng là xuất từ người này tay, vậy liền đáng giá đại lực mời chào.

Đến lúc đó, đoàn đội của hấn liền có hình thức ban đầu, hấn cũng có thể làm vung tay chưởng quỹ.

"Không sai, người là ai? Để cho ta loại lâu như vậy, cái giá cũng quá lớn rồi." Dương Thụy Đình tùy tiện, bất mãn không che giấu chút nào.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu chính là ta có quyền quyết định, người có thể hay không gia nhập Tàn Vũ Thương Hành."

Tàn Triệt ngồi ở trên ghế, rót một chén trà, nói: "Ta xem qua của người thiết kế đồ, cũng không tệ lắm, nhưng không đủ để đả động ta."

Nghe vậy, Dương Thụy Đình thanh tỉnh, hấn sờ dĩ hai lần tới cửa, chính là vì gia nhập Tàn Vũ Thương Hành, mở ra tài hoa hoài bão.

Đối mặt có quyền quyết định hấn đi lưu Tàn Triệt, dĩ nhiên là muốn nghiêm túc đối phó.

Ngay sau đó, Dương Thụy Đình cũng không nói nhảm, từ trong ngực lấy ra ba tấm linh giấy, đưa cho Tàn Triệt.

Tàn Triệt nhận lấy thiết kế đồ, không khỏi hai mắt tỏa sáng, này ba tấm thiết kế đồ dạng thức, cùng trước kia bảy cái thiết kế đồ tương tự, nhưng lại có một cái không thể coi thường điểm nhấp nháy.

Xê tà.

Mặc dù chỉ là đến mất cá chân, nhưng lại chứng minh Dương Thụy Đình tài hoa, là một nhân tài hiếm có.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Xóa bỏ Cổ Trùng

Phòng nghị sự, Tàn Triệt nhìn ba tấm thiết kế đồ, hài lòng gật đầu.

Đẹp nhất áo dài, là xái mở hết lớn chân nơi, tăng thêm phong tình, đáng sợ hơn cảm dỗ.

Dương Thụy Đình có thể muốn lái xái một điểm này, đủ thấy hấn thiên tư hơn người, linh tính mười phần, là một nhân tài khó được.

Ngay sau đó, Tàn Triệt nhấp một chút trà xanh, nói: "Người nói một chút đối áo dài hiểu, vì sao phải xê tà đến mất cá chân?"

"Áo dài là đến tận bây giờ, có khả năng nhất làm nổi bật nữ tử đáng vẻ y phục, đường cong là lướt, có lỗi có lõm"

"Ta cảm thấy, xê tà có thể để cho áo dài tăng thêm phong vận, đáng sợ hơn mỹ cảm."

"Người nghĩ suy nghĩ một chút, phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là chân trần mất cá dịu dàng thân thể mềm mại, nên tuyệt vời cỡ nào."

Dương Thụy Đình thẳng thắn nói, ước mơ hương điểm cảnh tượng, mâu quang nóng bỏng, hưng phấn không thôi.

"Ta không cần suy nghĩ, hơn nữa chẳng qua là chân trần mắt cá, cũng không coi là tuyệt vời."

"Ta có thể rõ ràng nói cho ngươi biết, đêm tới, áo dài xải biết lái đến bắp đùi, đó mới là Phong Tinh Vạn Chủng."

Tần Triệt nhấp một chút một cái trà xanh, cũng hướng tới cả thành tất cả đều là rõ ràng chân cảnh tượng tuyệt vời, bất quá, phải đợi rất lâu.

Giờ phút này vẫn thế, không có mấy người nữ tử có thể tiếp nhận, không khác nào là tự chịu diệt vong.

"Ta thế nào không nghĩ tới đây?" Dương Thụy Đình vỗ đùi, bộc phát hưng phấn.

Vừa nghĩ tới phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là thon dài chân ngọc hương điểm cảnh tượng, hần liền cả người phát run, máu mũi cũng chảy ra.

"Ngươi có thể nghĩ đến xê tà, đã là hiếm thấy."

"Một năm 300,000 linh thạch, tùy thời đang lúc từng bước tăng lên, nếu ngươi đáp ứng, ngươi chính là Tần Vũ Thương Hành Thủ Tịch nhà thiết kế."

Tần Triệt cười nhạt, Dương Thụy Đình là nhân tài hiếm có, có người này, hần liền có thể tranh thủ lúc rảnh rỗi, không cần là áo dài dạng thức phí tâm.

"Ta đáp ứng."

Dương Thụy Đình không nói hai lời, hần chẳng qua là cấp hai Họa Sư, trong ngày thường dựa vào vẽ Xuân Cung Đồ mà sống, quanh năm suốt tháng cũng không kiếm được năm chục ngàn linh thạch.

Tần Triệt một năm cho hần 300,000, hơn nữa tùy thời đang lúc từng bước tăng lên, hần khỏi hữu cự tuyệt lý lẽ?

"Sáng suốt quyết định." Tần Triệt đặt ly trà xuống, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Dương Thụy Đình gia nhập, ý nghĩa đoàn đội thành hình, cũng ý nghĩa, hần có thể thanh nhàn một trận rồi.

Ngay sau đó, Tần Triệt xoay người rời đi, dự định là Vương Chung khu trừ Cổ Trùng.

"chờ một chút, ta có một cái vấn đề."

Dương Thụy Đình giương mắt nhìn Tần Triệt, khó nén khao khát, cũng khó che hưng phấn: "Ta là không phải có thể để cho áo dài xê tà đến bắp đùi?"

"Không được, thời cơ còn chưa thành thực."

"Ngươi bây giờ phải làm, chính là thiết kế kiểu mới áo dài, khác trước không cần nhớ."

Tần Triệt lắc đầu, đương muốn từng bước từng bước đi, muốn cho thể nhân tiếp nhận xải mở hết lớn chân áo dài, tuyệt không phải chuyện một sớm một chiều.

"Được rồi, thời cơ nếu là thành thực, nhớ Đắc Thông biết ta." Dương Thụy Đình mặt đầy thất vọng, bất quá nghĩ đến phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là thon dài chân ngọc hương điểm cảnh tượng, lại trở nên tràn đầy phấn khởi.

Cái này làm cho Tần Triệt không nói gì, cố gắng hết sức hoài nghi Dương Thụy Đình gia nhập Tần Vũ Thương Hành, không phải là vì mở ra tài hoa hoài bão, mà là vì cả thành tất cả đều là rõ ràng chân.

"Ngươi từ từ ảo tưởng, nhớ, ba ngày sau giao cho ta năm cái thiết kế đồ, nếu là ta không hài lòng, ngươi liền tự động chào từ giả đi." Tần Triệt phát phát tay, xoay người rời đi.

Trong chốc lát sau, hần đi vào Vương Chung căn phòng của, mi tâm nở rộ thần quang, ngưng tụ thành 6 tác Thần Đạo.

Mặc dù không phải lần thứ nhất thấy, nhưng Vương Chung vẫn là cả người phát lạnh, tâm thần kịch chấn.

Quá đáng sợ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hần tuyệt không tin tưởng, đệ nhị cảnh lực lượng, có thể cường đại tới mức như thế.

"Quá trình sẽ có chút đau, cần phải nhịn được, nếu không, Thần Tiên cũng không cứu được ngươi." Tần Triệt lười nói nhảm, đao giải phẫu điểm ở Vương Chung mi tâm, thần quang sáng chói, chói lóa mắt.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thần bí sức mạnh to lớn chảy khắp Vương Chung lục phủ ngũ tạng, bức bách du động Cổ Trùng, ngừng ở Vương Chung mi tâm.

Hần sờ dĩ liếc mắt nhìn ra Vương Chung không còn sống lâu nữa, không phải là bởi vì bác sĩ thần Kỳ Năng lực, mà là bởi vì đao giải phẫu.

Thứ 2 dấu ấn bởi vì Cổ Trùng mà giác tỉnh, không chỉ có thể cảm ứng được Cổ Trùng khí tức quý dị, hơn nữa có cực mạnh khắc chế khả năng.

Đây cũng là vì sao Tần Triệt đốc định, có thể Y tốt Vương Chung nguyên nhân.

"Ta có một nghi vấn."

"Một vị cấp ba bác sĩ nói cho ta biết, có thể liếc mắt nhìn ra ta bệnh chứng người, có thể cứu ta."

"Sau đó ta khắp nơi tìm danh y, biết được chỉ có Ngũ Giai trở lên tồn tại, mới có thể liếc mắt nhìn ra bệnh của ta chứng, vì sao người có thể nhìn ra?"

Vương Chung do dự một chút, hẳn chắc chắn Tàn Triệt là cấp hai bác sĩ, cũng chắc chắn những thứ kia danh y không biết nói láo.

"Bởi vì ta đặc thù, lẽ thường, cân nhắc không được ta." Tàn Triệt ánh mắt yên tĩnh, hẳn là thiên cổ vạn giới duy nhất một giác tỉnh thứ 2 con dấu người, lẽ thường dĩ nhiên là Vô Pháp cân nhắc.

"Ngạch. . ." Vương Chung yên lặng, không biết nên nói cái gì.

Nói Tàn Triệt cuồng vọng?

Sự thật thắng hùng biện, Tứ Giai bác sĩ cũng không làm được chuyện, Tàn Triệt làm được, lẽ thường làm sao có thể cân nhắc hẳn?

"Không dễ làm a." Tàn Triệt khề cau mày, Cổ Trùng thần bí, chỉ có Vu Sư có thể thuần dưỡng, một khi vào cơ thể, rất khó đem xóa bỏ.

Cho dù là Tứ Giai bác sĩ, cũng không được.

Cổ Trùng có thể tùy ý di động, Ngũ Giai trở xuống bác sĩ, cơ hồ không có thủ đoạn đem giam cầm.

Đây cũng là Vu Sư để cho người nghe tin đã sợ mất mặt, nhìn mà sợ một trong những nguyên nhân.

Tàn Triệt đại khái là thiên cổ vạn giới, duy nhất một có thể lấy cấp hai lực, xóa bỏ Cổ Trùng tồn tại.

"Ngay cả người cũng không có cách nào sao. . ." Vương Chung cười khổ, khó nén thất vọng, bắt quá, hẳn đã thành thói quen.

Nhiều như vậy Tứ Giai danh y, cũng Vô Pháp xóa bỏ Cổ Trùng, Tàn Triệt bó tay toàn tập, lại không quá bình thường.

"Ai nói ta không có cách nào?" Tàn Triệt thiêu mi, nếu là hẳn bó tay toàn tập, cũng sẽ không cùng Vương Chung nhiều lời.

"Người không phải nói rất khó làm sao?" Vương Chung sừng sốt một chút.

"Đích xác rất khó xóa bỏ bên trong cơ thể người Cổ Trùng, nhưng không có nghĩa là, ta không được."

Tàn Triệt nhàn nhạt mở miệng, đao giải phẫu khắc chế Cổ Trùng, chỉ cần tốn chút khí lực, đem giam cầm không khó.

Ngay sau đó, hẳn mi tâm nở rộ chói mắt thần quang, giải phẫu Đao Thần có thể tăng vọt, đem Cổ Trùng giam cầm ở Vương Chung mi tâm, không thể nhúc nhích.

Hắn mang diệu diệu, sát ý trùng tiêu, Thần Đao Như mặt trời, toát ra Vĩnh Hằng ánh sáng.

Ở Bất Hủ thần quang chiếu rọi xuống, Cổ Trùng tiếng kêu rên liên hồi, liều mạng đối kháng.

Không biết sao, nó không phải là đao giải phẫu đối thủ, ngay cả đánh một trận tư cách cũng không có.

Kêu thảm thiết thấp không thể ngửi nổi, thân thể như biến mất tán, Cổ Trùng hóa thành bầy bạc sinh mệnh lực, chảy khắp Vương Chung lục phủ ngũ tạng, Tứ Chi Bách Hải.

Thần thái sáng láng, sinh long hoạt hổ, Vương Chung ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, mừng rỡ sau khi, cũng rung động không dứt.

Quá kinh người, Tứ Giai bác sĩ cũng thúc thủ vô sách Cổ Trùng, Tàn Triệt có thể tùy tiện xóa bỏ, Vũ Tương Nhu thấy, cũng phải khiếp sợ.

"Hô cái gì kêu? Hôn nửa đêm, người không ngủ, người khác còn ngủ đây." Tàn Triệt liếc Vương Chung liếc mắt, mi tâm thần quang tiêu tan, đao giải phẫu sau đó không thấy.

Vương Chung ngượng ngùng, thiên ngôn vạn ngữ ở trong lòng, nhưng là nửa chữ cũng nói không ra.

"Lời thừa thái không cần phải nói, nếu là nghĩ (muốn) báo đáp ta, liền bảo vệ cẩn thận Tàn Vũ Thương Hành." Tàn Triệt bước rời đi, hướng buồng tây đi tới.

Sau khi trở lại phòng, hẳn dẫn thiên địa linh khí vào cơ thể, một bên tu luyện, vừa suy nghĩ kế tiếp kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Kim mập mập

Ánh nền hoàng hôn, sáng tới chập chờn.

Tần Triệt chấp bút viết, già dặn có lực, nhưng là lộn xộn bừa bãi, Tiền Ngôn không dừng sau ngữ.

Đối với cái thế giới này sinh linh mà nói, cái này không khác nào là Thiên Thư, căn bản là xem không hiểu.

Cho dù là Trung Quốc người, cũng chỉ có thể xem hiểu một ít từ ngữ, không thể nào hiểu được Tần Triệt nghĩ (muốn) biểu đạt cái gì.

Chỉ có Tần Triệt một người minh bạch, giấy từ ngữ ý vị như thế nào, có thể nói là hấn yên thân gọi phận tư bản, cũng có thể nói là tương lai đường.

Áo dài đại thế đã thành, coi như Vô Pháp độc bá cao cấp thị trường, cũng có thể chiếm cứ một chỗ ngồi, một năm kiếm mấy triệu linh thạch, với tựa như chơi.

Bất quá, chỉ dựa vào áo dài, cho dù là qua một trăm năm, Tần Vũ Thương Hành cũng Vô Pháp sừng sững ở Đại Hạ thương giới đỉnh.

Trăm năm Thương Hành tùy ý có thể thấy, Ngàn Năm Thế Gia cũng nhiều vô số kể, xa không nói, nói trước Tần Triệt thứ nhất muốn vượt qua mục tiêu.

Chân Hoàng Thành Ngũ Đại Thế Gia.

Tuy nói Đại Hạ vương triều buôn bán không tính là phát đạt, các hành các nghiệp lợi nhuận cũng không cao, có thể có áo dài 10%, cũng coi như là hồi báo nhiều rồi.

Nhưng không ngăn được thời gian tích lũy, coi như một năm chỉ kiếm triệu, ngàn năm trôi qua, tài sản cũng tích lũy đến một cái thiên văn số tự.

Chỉ dựa vào áo dài, cho dù là độc bá cao cấp thị trường, cũng đừng nghĩ ở trong vòng mười năm, trở thành Đại Hạ đệ nhất Thương Hành.

Tần Triệt phải giao thiệp với còn lại nghề, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, lấy được tha thiết ước mơ đỉnh cấp rút số.

"Bước đầu tiên là áo dài, bước thứ hai là mỹ thực, nếu có thể trở thành Long Đầu, bao trùm toàn bộ Đại Hạ vương triều, kia Tần Vũ Thương Hành đem không có đối thủ."

Tần Triệt đôi mắt thâm thúy, đã có suy tính, bất quá khi nào vấn đề, còn có đợi thương thảo.

Chỉ vì, hấn phải lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, chiếm cứ toàn bộ Đại Hạ thị trường.

Này cần đại lượng vốn, rất nhiều nhân lực, cùng với đầy đủ thời gian.

Gây dựng sự nghiệp chi sơ, Tần Triệt thiếu vốn, không thể không vội vàng đẩy ra áo dài, tích lũy linh thạch.

Nếu là hấn có đầy đủ vốn, kia căn bản không cần phí sức tuyên truyền, chỉ cần ở Đại Hạ vương triều các nơi, đồng thời để cho áo dài vấn đề liền có thể.

Như vậy thứ nhất, không chỉ biết kiếm bôn măn bát măn, cũng có thể một bước lên trời, không thể lay động.

Đáng tiếc, Tần Triệt nhất cùng nhị bạch, hấn chỉ có thể tiến hành theo chất lượng, làm từng bước.

Thật may, lúc này không giống ngày xưa.

Thời khắc này Tần Vũ Thương Hành, đủ để chống đỡ Tần Triệt vạn sự đã sẵn sàng, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, chiếm cứ toàn bộ Đại Hạ thị trường.

Coi như chưa nói tới là Độc Tôn, cũng gọi là Hùng Bá, dòm ngó ngôi báu Đại Hạ thương giới đỉnh, trong tầm tay.

"Trước tiên cần phải thí nghiệm một chút, vạn nhất không bị tiếp nhận, chuyện vui có thể to lắm." Tần Triệt tự nói, nhớ lại vật kia phương pháp luyện chế.

Nửa canh giờ trôi qua, một canh giờ trôi qua, hai giờ đi qua, Tần Triệt bị ai phát hiện, hấn lại không nhớ nổi.

Không lạ thường, Tần Triệt đọc rất nhiều sách, lại Bác mà không tinh, lại nói, không có mấy người sẽ đi nghiên cứu vật kia phương pháp luyện chế.

"Quả nhiên, vẫn là phải học thêm chút kiến thức, nói không chừng một ngày kia, liền có đất dụng võ."

Tần Triệt than nhẹ, hần đứng sau lưng vô số tiên hiền Đại Năng, thậm chí là một viên tinh cầu văn minh, giống như một tòa lầy lầy không hết, dùng không cạn Bảo Khố.

Chỉ tiếc, hần chỉ biết một trong số đó, hơn nữa phần lớn kiến thức đều đã quên.

Cũng may, Tần Triệt hiếm thấy vận khí tốt, rút được hiếm thế hiếm thấy Trân Bảo, Thanh Tâm ngưng thần chuông.

Bảo này huyền diệu, có thể nhường cho hần nhớ tới đã quên lãng trí nhớ, đối với hần mà nói, không thể nghĩ ngờ là thần binh lợi khí.

Chờ Tần Triệt đặt chân cấp ba, cũng có thể mượn Thanh Tâm ngưng thần chuông lực, nhớ lại vật kia phương pháp luyện chế.

"Trước giải quyết chuyện trước mắt, suy nghĩ thêm bước thứ hai đi." Tần Triệt tự nói, dẫn thiên địa linh khí vào cơ thể, Tĩnh Tâm tu luyện.

Hôm sau buổi sáng, Vũ Tương Nhu đẩy cửa vào, mặc màu đen áo dài, lung linh thích thú, a na đa tư.

Phu như ngưng chi, mắt nếu Thu Thủy, Phong Hoa Tuyệt Đại, nhân gian khó tìm.

Nhu hòa ánh ban mai chiếu xuống, càng nổi bật lên nàng dung nhan tuyệt mỹ, khí chất xuất trần.

Tần Triệt thất thần, theo bản năng nghĩ tới Tào Thực Lạc Thần Phú, hoặc giả nói là rốt cuộc minh bạch, Lạc Thần Phú miêu tả mỹ nhân, là hình dáng gì rồi.

Câu tâm đoạt phách, ái mộ chúng sinh, Tần Triệt chưa từng thấy qua, xinh đẹp như vậy nữ tử.

"Yêu tinh." Tần Triệt nhỏ giọng lầm bầm một câu, như thể mỹ nhân, thật là có thể họa quốc ương dân.

"Người nói cái gì?" Vũ Tương Nhu thiêu mi, rung mình bức người, lảo liệt thấu xương.

"Người nghe lầm, ta cũng không nói gì."

Tần Triệt mặt đầy nghiêm túc, nói: "Vũ cô nương, người vừa không có gõ cửa, chẳng lẽ, người nghĩ xem ta tắm?"

"Ta không tâm tình cùng người cãi vã." Vũ Tương Nhu vẽ mặt lãnh đạm, nói: "Buôn bán thương tới cửa, người có muốn hay không gặp một chút?"

"Tới mấy cái?" Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, không một chút nào ngoài ý muốn.

"Bảy cái, người thực lực mạnh nhất là kim mập mập, người này cửa tiệm, trải rộng Đại Hạ vương triều, là tối thích hợp nhân tuyển."

Vũ Tương Nhu vẫy một cái tóc đen, nói: "Bất quá, người này xảo trá như hồ, hợp tác với hần, làm vạn phần cẩn thận."

"Xảo trá cũng tốt, ác độc cũng được, đều không trọng yếu."

"Quyền chủ động vĩnh viễn giữ tại trên tay chúng ta, thà nói là hợp tác, không bằng nói là lựa chọn."

"Chỉ có chúng ta có thể lựa chọn, bọn họ không có chọn ba lấy bốn, nói giá trả giá tư cách."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Dẫn ta đi gặp kim mập mập đi, những người còn lại, để cho bọn họ trước chờ."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu bước liên tục nhẹ nhàng, hướng phòng nghị sự đi tới.

Y theo tính tình của nàng, không thể nào mọi chuyện thuận theo người khác, Tần Triệt là duy nhất một ngoại lệ.

Hần từng cái quyết định, nhìn như vượt quá bình thường, nhưng sự thật cũng chứng minh, hần là đúng đích.

Cho nên, Vũ Tương Nhu không nói một lời, đi trước dẫn đường.

Tần Triệt sau đó bước.

Chốc lát thời điểm, hai người đi vào phòng nghị sự, một cái đầu mập tai to phú thái nam tử, gọi vào Tần Triệt mi mắt.

Một thân lăng la, thất lưng dây dưa ngọc đá, người đàn ông trung niên mười ngón tay mang đầy đủ kim ngọc, quý khí bức người.

Hần này áo liền quần, không có hai trăm ngàn linh thạch, tuyệt đối không xuống được.

"Ngưỡng mộ đã lâu Kim lão bản đại danh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền." Tần Triệt cười chấp tay, căn bản không nghe qua tên của người nọ.

Kim mập mạp cũng không biết Tần Triệt họ quá mức tên gọi ai, bất quá, không trở ngại hấn hừ dữ ỷ xà.

Ngay sau đó, hấn đứng dậy cười nói: "Các hạ đại danh, ta cũng vậy như sấm bên tai, ngưỡng mộ đã lâu."

"Ồ?"

Tần Triệt cô làm kinh ngạc, nói: "Kim lão bản có thể biết ta gọi là cái gì?"

Ta làm sao biết người tên gì!

Bộ sách võ thuật lời mở đầu, thế nào không theo bộ sách võ thuật tiếp tục à?

Kim mập mạp nụ cười cứng đờ, ngang dọc thương biển mấy thập niên hấn, cũng không biết làm như thế nào tiếp lời.

Chưa thấy qua như vậy, không nên theo lời nói tra, với nhau thôi phòng sao?

"Ta như vậy vô danh tiểu tốt, Kim lão bản đều nghe nói qua, thật là làm cho ta làm rung động." Tần Triệt cười híp mắt nhìn kim mập mạp, cho người này một nấc thang, nếu không, tự vô pháp trò chuyện tiếp rồi.

"Ha ha, các hạ quá khiêm nhường."

Kim mập mạp cười ha ha một tiếng, sợ Tần Triệt nói thêm câu nữa để cho hấn lúng túng lời nói, vội vàng nói sang chuyện khác: "Minh nhân bắt thuyết âm thoại, ta chuyện này là vì áo dài tối, các hạ có thể nguyện Tướng Kỳ bào giao cho ta thay mặt bán?"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Một cái tát quất tới

"Không phải là ta khoe khoang, ta Kim mỗ người khác không có, chính là tiệm nhiều."

"Đại Hạ bất kỳ một tòa cổ thành, đều có tiệm của ta, hơn nữa không chỉ một gia, cho dù là Ngũ Đại Thế Gia, cũng không kịp ta."

"Các hạ nếu là cùng ta hợp tác, tùy tiện liền có thể chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ thị trường, tiến một bước cùng cổ Long Đầu địa vị."

Kim mập mạp vẻ mặt tươi cười, nói: "Cùng thắng thật là tốt chuyện, các hạ cũng sẽ không cự tuyệt đi."

"Không hổ là Kim lão bản, nhìn Đắc Thông xuyên thấu qua." Tần Triệt cười nhạt, kim mập mạp mấy câu nói, chỉ ra ưu thế của hấn, cũng chỉ ra hấn hoàn cảnh xấu.

Không có tiền, không người, cũng không có thời gian.

Áo dài đã danh chấn Đại Hạ vương triều, người được cơ hội làm ăn người nhiều vô số kể, có thực lực có đầu não người cạnh tranh, cũng không phải số ít.

Nếu không phải mau sớm chiếm lĩnh thị trường, Tần Vũ Thương Hành chỉ có thể chiếm theo một chỗ ngồi, rất khó độc bá cao cấp thị trường, nói cách khác, Tần Triệt được (phải) tranh đoạt từng giây từng phút.

Đáng tiếc, hấn lại không thấy đầy đủ vốn, cũng không có đầy đủ thời gian.

"Ha ha, Chân Hoàng Thành chiến tranh, đã hạ màn kết thúc."

"Nhưng còn lại cổ thành chiến tranh, vừa mới bắt đầu, Tần Vũ Thương Hành yêu cầu một cái thực lực mạnh mẽ người giúp."

"Ta muốn người có người, muốn linh thạch có linh thạch, quan trọng nhất là, tiệm của ta trải rộng Đại Hạ vương triều."

"Nếu không phải cùng ta hợp tác, Tần Vũ Thương Hành Long Đầu địa vị, coi như khó bảo toàn." Kim mập mạp cười híp mắt nhìn Tần Triệt, tư thái là thình cẩu, ngôn ngữ nhưng là bức bách.

Nếu nói là ngoại trừ Tần Triệt, này bàn đại cờ ai nhìn đến tối xuyên thấu qua, không phải là kiêu ngạo đẹp lạnh lùng Vũ Tương Nhu, cũng không phải cơ trí thông tuệ Triệu Tiễn, mà là khéo léo kim mập mạp.

Hắn ngang dọc thương biển vài chục năm, lấy khôn khéo xảo trá nổi danh, Tần Triệt lạc tử không mấy bước, hắn liền hiểu rõ toàn cục.

Sở dĩ không có thù một chân vào, là bởi vì hắn biết mình ưu thế cùng hoàn cảnh xấu, nghĩ tại cao cấp cô áo dài khu vực cùng Tần Triệt tranh huy, ít ỏi khả năng.

Huống chi, kim mập mạp không nghĩ lao tâm phí thần, hắn muốn là không làm mà hưởng, hoặc giả nói là mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt.

Tần Triệt nếu là an phận ở một góc, hắn vô lợi có thể đồ, nhưng hắn nhìn ra Tần Triệt bố trí sâu xa, toan tính quá nhiều, tuyệt đối không thể chỉ cần Chân Hoàng Thành thị trường.

Mà muốn chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ thị trường, Hùng Bá áo dài nghề, liền không thể rời bỏ hắn.

Vì vậy, chém giết tám màn roi xuống sau, kim mập mạp tới cửa.

Cũng vì vậy, hắn nhìn như thình cẩu, kì thực bụng cái giả, rõ ràng biểu thị, Tần Triệt chỉ có thể hợp tác với hắn.

"Trăm nghe không bằng gặp mặt, Kim lão bản quả nhiên lợi hại." Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, du lịch ba năm, hắn gặp qua không ít nhân vật lợi hại, kim mập mạp làm cư thủ vị.

Bàn về nhân lực, bàn về kinh thương, không người có thể sánh vai cùng hắn.

Tần Triệt không nghi ngờ chút nào, nếu là mình không có mướn người ở Đại Hạ các nơi tuyên truyền, tại thế nhân trong lòng lưu lại khó mà thay đổi ấn tượng, kim mập mạp nhất định sẽ không chút do dự xuất thủ.

Đến lúc đó, hắn đem thất bại thảm hại.

"Các hạ nếu là không có ý kiến, chúng ta đây liền nói một chút lợi nhuận phân phối đi."

Kim mập mạp mười phần chắc chắn, đưa mắt dời về phía Vũ Tương Nhu, cười híp mắt nói: "Ta không cần nhiều, cho ta năm phần mười liền có thể."

"Người nói lại lần nữa."

Vũ Tương Nhu thần tình lạnh lùng, kim mập mạp bức bách, đã để cho nàng muốn động thủ, người này nếu là dám lặp lại một lần, nàng nhất định sẽ một cái tát quất tới.

Tần Triệt cũng không vui, này mập mạp quá kiêu ngạo, vừa mở miệng liền muốn năm phần mười lợi nhuận, khi hắn dễ khi dễ đúng không?

Ngay sau đó, hắn lấy ánh mắt tỏ ý Vũ Tương Nhu khắc chế, chậm rãi nói: "Quyền quyết định ở trên tay ta, ngươi xem nơi nào? Mập cũng liền thôi, ánh mắt cũng không tiện?"

"Người có thể làm chủ?" Kim mập mạp trông mắt hơi híp, ngoài ý muốn sau khi, cũng sinh lòng không vui.

Đừng nói là Chân Hoàng Thành, coi như là dời mắt toàn bộ Đại Hạ, hắn cũng coi là nhân vật số má, ai dám ngay mặt nói hắn mập?

"Không giống sao?"

Tần Triệt nâng chung trà lên, thổi nhẹ một hơi thở: "Kim lão bản, sư tử mở rộng miệng tiền đề, ngươi được là sư tử, ngươi cảm giác mình có mở rộng miệng tư cách sao?"

"Chỉ cần mười ngày, ta là có thể để cho Tần Vũ Thương Hành áo dài, ở các đại cổ thành vẫn thế, ngươi cảm thấy ta không có tư cách sao?" Kim mập mạp ngoài cười nhưng trong không cười, hắn nguyên tưởng rằng Tần Triệt chẳng qua là Vũ Tương Nhu đại ngôn nhân, thậm chí bởi vì Tần Triệt tuổi còn trẻ, tâm tồn khinh thường.

Giờ phút này, ý hắn biết đến chính mình sai lầm rồi.

Trước mắt cái này thiếu niên mi thanh mục tú, chính là bày mưu lập kế, để cho chúng Thương Hành chi chủ hỏi đầu thổ kiểm, vừa kính vừa hận cao nhân.

Cái này làm cho kim mập mạp Tâm Hồ vén lên cự lãng, thu hồi lòng khinh thị, không dám coi thường nữa Tần Triệt.

Một cái tuổi gần mười sáu thiếu niên, để cho lão gian cự hoạt chúng Thương Hành chỉ chủ chặt vật không chịu nổi, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, Tần Triệt có bao nhiêu bất phàm.

Coi thường hần, chết cũng không biết chết thế nào.

"Nhìn trước mắt, ngươi thật sự là tối thích hợp nhân tuyển, một điểm này, ta chưa bao giờ chối."

"Nhưng ta muốn chính là buôn bán thương, không phải là người hợp tác."

Tần Triệt chậm rãi nhấp một miếng trà xanh, nói: "Quyền chủ động ở trên tay ta, ngươi dựa vào cái gì từ trên cao hạ, quan sát ta, dựa vào cái gì muốn nắm phần mười lợi nhuận?"

"Không thấy được."

Kim mập mạp thật sâu nhìn Tần Triệt liếc mắt, nói: "Của ngươi hoàn cảnh xấu, không cần ta hơn nữa đi, cùng ta hợp tác, mới có thể cùng thắng."

"Sai lầm rồi."

"Ngươi cùng ta hợp tác, mới là cùng thắng, mà ta cùng với bất luận kẻ nào hợp tác, cũng có thể cùng thắng."

Tần Triệt nhàn nhạt liếc kim mập mạp liếc mắt, nói: "Ngươi không phải là không thể thay thế, một người không được, ta tìm mười người, chẳng lẽ cửa tiệm không có người nhiều?"

Nghe vậy, kim mập mạp cả người rung một cái, lâm vào yên lặng.

Không phải là không lời nào để nói, mà là nói không có gì cả ý nghĩa.

Hần là Tinh Thần, tuy là tối lóe sáng viên kia, nhưng cũng không phải là không thể thay thế, Tần Triệt là Minh Nguyệt, ai cũng thay thế không được.

Nghĩ (muốn) cùng thắng, hần chỉ có thể thuận theo, đừng nói bức bách Tần Triệt, hần ngay cả trả giá tư cách cũng không có.

"Kim lão bản biết rõ toàn cục, làm sao lại không có nhìn thấu một điểm này đây?" Tần Triệt cạn mần trà xanh, hần chiếm cứ tuyệt đối quyền chủ động, không chỉ là kim mập mạp, bất luận kẻ nào đều chỉ có hai cái lựa chọn.

Hoặc là đáp ứng, hoặc là cắt đi.

"Ta nghĩ đến ngươi sẽ cường bức thế cục, bắt đắc dĩ đáp ứng." Kim mập mạp thờ dài, nụ cười biến mất, đắc ý cũng không thấy.

Hần cho là trong tay vũ khí sắc bén, có thể bức bách Tần Triệt gật đầu, lại bỏ quên Tần Triệt trong tay thần binh lợi khí, hơn nữa không sợ cùng hần cứng đối cứng.

"Ngươi xem ta giống như trái hồng mềm sao?"

"Coi như ta kính sợ, đằng sau ta có thể đứng một kẻ hung ác, nàng nhất định sẽ quát ngươi." Tần Triệt mỉm cười, mới bắt đầu, hần không biết Vũ Tương Nhu hào quang sự tích.

Giờ phút này, hần đã lớn đến mức nghe nói, nếu là Vũ Tương Nhu sinh ở Trung Quốc, đó chính là Như Vô Tắc Thiên giống vậy ngang ngược Nữ Hoàng, nhân vật truyền kỳ.

"Ở thương nói thương, Vũ đại sư nếu là vì vậy giận lây sang ta, vậy thì không phải là nữ trung hào kiệt rồi." Kim mập mạp hí con mắt, một câu nói đem Vũ Tương Nhu bắc lên, bất luận kết quả như thế nào, cũng Vô Pháp ra tay với hần.

Trừ phi, Vũ Tương Nhu không để ý thể nhân chỉ trích.

"Ngươi lại sai lầm rồi."

Tần Triệt cười nhạt, nói: "Nàng nếu là ở ý danh tiếng, để ý thể nhân cái nhìn, nàng thì không phải là Vũ Tương Nhu rồi."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu có chút kinh ngạc, không nghĩ tới, Tần Triệt lý giải như vậy chính mình.

Nàng làm người xử thế duy nhất nguyên tắc, chính là hài lòng ý.

Bảng nàng, lẩn nàng, nhục nàng, cười nàng, nhẹ nàng, tiện nàng, ác nàng, lừa nàng người, nàng đáp lại đơn giản thô bạo.

Một cái tát quất tới.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Linh thạch mùi vị

"Một bước sai, từng bước sai, nói đi, ngươi cho ta bao nhiêu lợi nhuận."

Kim mập mạp thờ dài, không cười, cũng không ý rồi.

Hắn lão gian cự hoạt, biết rõ toàn cục, nhưng lại bỏ quên một chút, không phải là quyền chủ động ở Tàn Triệt trên tay, mà là với nhau thái độ.

Kim mập mạp ôm hợp tác ý nghĩ, muốn lấy không ai bằng ưu thế, làm chủ Tàn Vũ Thương Hành, được (phải) năm phần mười lợi nhuận.

Tàn Triệt muốn là buôn bán thương, hơn nữa được (phải) được hắn tiết chế, không phải là cười đến trên đầu của hắn người hợp tác!

Cho nên, kim mập mạp thua.

Hắn chỉ có hai cái lựa chọn, hoặc là cúi đầu, hoặc là đi.

"Hai trăm" Tàn Triệt nhàn nhạt nhấp một miếng nước trà, kim mập mạp là thương nhân, cũng là người thông minh, biết nên lựa chọn thế nào.

"Cái gì hai trăm?" Kim mập mạp khẽ cau mày, nhất thời không phản ứng kịp.

"Hai bách linh thạch."

Tàn Triệt cười nhạt, nói: "Cầm Phàm y theo lệ, ngươi lấy tám bách linh thạch giá cả, hướng ta mua, tiền chuyên chờ chính ngươi gánh vác."

"Ngươi. . . Ngươi liền cho ta hai bách linh thạch?" Kim mập mạp sùng sốt một hồi lâu, đôi mắt nheo lại, khó nén tức giận, khó nén hàn mang.

"Không ít, đi tiền chuyên chờ, Kim lão bản cũng có thể kiếm bòn măn bát măn."

"Kim lão bản nếu là coi thường điểm này đáng đầu tiểu lợi, đại khả rồi đi, ta quyết không ngăn trở."

Tàn Triệt tựa như cười mà không phải cười, hắn áo dài không phải là không ai muốn gái xấu, được (phải) xin buôn bán thương, kim mập mạp không muốn, có chính là người chạy lên.

"Ngươi không sợ ta cùng với người khác hợp tác sao?"

Kim mập mạp híp con mắt, nói: "Thực lực của ta, ngươi đã hiểu rõ, nếu là ta cùng người khác hợp tác, Tàn Vũ Thương Hành địa vị coi như trần ngập nguy cơ rồi."

"Sợ."

Tàn Triệt nở nụ cười, nói: "Nhưng, Kim lão bản cùng ai hợp tác?"

Nghe vậy, kim mập mạp sắc mặt âm trầm, khí huyết dâng trào, nhưng là không lời chống đỡ.

Tàn Triệt nói, không phải hỏi hắn đối tượng hợp tác, mà là nói, hắn không có người có thể hợp tác.

"Muốn cùng ta đánh lời dài, thế nào cũng có cái Ngũ Giai đại sư."

"Có thể chiêu mộ được Ngũ Giai đại sư người, coi như so với Kim lão bản ngươi kém, cũng không kém bao nhiêu, tựa hồ không cần Kim lão bản ngươi."

"Mời chào không tới Ngũ Giai đại sư Thương Hành, không có khiêu chiến tư cách của ta, thà nâng đỡ bần nát, còn không bằng cùng ta hợp tác."

Tàn Triệt nhấp một chút trà xanh, hắn bởi vì yêu cầu linh thạch, không thể không vội vàng đẩy ra áo dài, nhưng hắn mưu đồ nhưng là chu đáo chu toàn.

Chỉ cần không phải đùa bỡn thủ đoạn, khiến cho âm chiêu, hắn không sợ hờ nào để tấn công.

Kim mập mạp trầm mặc, mặc dù không muốn thừa nhận, có thể sự thật xác thực Như Tàn Triệt nói, hẳn không có thể hợp tác đối tượng.

Hoặc có lẽ là, hẳn tốt nhất đối tượng hợp tác, chính là tay trắng dựng nghiệp, không có chút nào căn cơ Tàn Triệt.

"Ta còn có một con đường có thể đi."

Yên lặng đã lâu, kim mập mạp nhìn thẳng Tàn Triệt, đôi mắt sắc bén như ưng, sắc bén như kiếm.

Hắn ngang dọc thương biển vài chục năm, chỉ có ba lần thua thiệt, đều không ngoại lệ, đối thủ đều là lão gian cự hoạt thương giới Cự Bá.

Tàn Triệt là người nào?

Hướng tốt lắm nói, hẳn là nhân tài mới nổi, thương giới kỳ tài, hướng hư rồi nói, hẳn chính là vô danh tiểu tốt, Mao nhi đều không dài đủ tiểu thí hài!

Thua ở Tàn Triệt trên tay, kim mập mạp không cam lòng.

"Người nếu là muốn làm áo dài, cũng sẽ không tới cửa tới đây rồi, trừ phi người giận dữ, nếu không, người sẽ không đi đường này."

Tàn Triệt lắc đầu, không hợp tác với hắn, kim mập mạp chỉ có hai con đường, hoặc là cùng người khác hợp tác, hoặc là mình làm áo dài.

Người trước khó gặp đối tượng thích hợp, người sau mặc dù có thể có lợi, nhưng lại được (phải) lao tâm phí thần, không bằng hợp tác với hắn bớt chuyện.

"Ta ghét cùng người thông minh hợp tác."

Kim mập mạp thờ dãi, hẳn đều còn chưa nói một con đường khác là cái gì, Tàn Triệt liền đoán được, hơn nữa lấp kín con đường của hắn, thế nào nói một chút đi?

"Ta cũng ghét cùng người thông minh hợp tác, bắt quá trong tay quyền chủ động dưới tình huống, ta thích cùng người thông minh làm ăn."

"Kim lão bản là người thông minh, người hẳn biết, lựa chọn con đường kia đối với người có lợi nhất."

Tàn Triệt cười nhạt, lấy Kim lão bản thực lực, giao thiệp với áo dài nghề nhất định kiếm tiền, nhưng chỉ có thể mặt ngó bên trong đề đoan thị trường, hơn nữa trở ngại nặng nề.

Bên trong đề đoan thị trường, quá nhiều người phân, coi như trong một đêm chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ thị trường, lại có thể thế nào?

Mà cao cấp thị trường, trước mắt chỉ có Tàn Vũ Thương Hành một nhà, nếu có thể thuận lợi chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ, linh thạch sẽ như mưa như thác lũ, vô cùng vô tận.

"Có lợi con đường kia, chưa chắc thuận ta tâm ý." Kim mập mạp thần sắc âm lãnh, nhìn đáng đáp, hẳn là dự định thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành.

"Nếu là Vũ cô nương nói lời này, ta sẽ tin, có lẽ sẽ còn hoảng."

"Nàng cầu là hài lòng ý, có thể người cầu nhưng là tài sản."

"Giữa chúng ta ngay cả khoe miệng cũng không tính, Kim lão bản nếu là vì vậy giận dữ, không chỉ có chặt đứt tài lộ, cũng chọc đại địch, đáng sao?"

Tàn Triệt tựa như cười mà không phải cười, nói: "Nếu là người cảm thấy giá trị, vậy coi như ta chưa nói, Vũ cô nương, tiễn khách đi."

Nghe vậy, kim mập mạp yên lặng đã lâu, bỗng nhiên cười.

Tàn Triệt nói mỗi một câu, cũng chính giữa hắn mong muốn, nếu là bởi vì ngôn ngữ giao phong, liền buông tha vàng bạc xếp thành đại đạo, thì hẳn không phải là kim mập mạp.

"Tốt một tấm Đào kép răng khéo mồm khéo miệng, ta coi như là mở rộng tầm mắt, hai bách linh thạch lợi nhuận, ta có thể tiếp nhận, ký kết khế ước đi."

Kim mập mạp nụ cười mặt đầy, rung mình biến mất, lừa giận không thấy, ít nhất, nhìn bề ngoài không ra,

Nếu là có người đi vào, nhất định sẽ cho là hắn cùng Tàn Triệt trò chuyện với nhau thật vui, nào ngờ, hai người đã kết thúc một trận không có khói súng chiến tranh.

"Ta còn có ba giờ yêu cầu, thứ nhất, không phải sửa đổi giá bán, nửa khối linh thạch cũng không được."

"Thứ hai, một tiền trao cháo múc, không phải trì hoãn."

"Nếu là bán không được, người có thể trả lại, ta trả lại người linh thạch."

Tần Triệt vuốt vuốt ly trà, cười nhạt nói: "Thứ ba, bắt đắc dĩ lần sung hảo, bồi xấu Tần Vũ Thương Hành danh tiếng, nếu có vi phạm, Kim lão bản được cẩn thận Vũ cô nương."

"Lúc trước ta không tin anh hùng xuất thiếu niên, bây giờ, ta tin rồi." Kim mập mạp thu lại nụ cười, hấn cho là tràng này đàm phán, người thắng là hấn.

Kết quả, hấn lại thất bại thảm hại.

Từ đầu tới cuối, kim mập mạp đều bị Tần Triệt đè, một chút sức đánh trả cũng không có.

Xảo trá như hồ, lão mưu thâm toán, kim mập mạp rất khó đem những từ ngữ này, cùng trước mắt cái này thiếu niên mi thanh mục tú liên hệ với nhau.

Có thể sự thật đúng là như vậy, Tần Triệt Lã Vọng buông cần, vài ba lời, liền đánh tan phòng tuyến của hấn, để cho hấn không thể không gật đầu.

"Kim lão bản quá khen, nếu là người không có ý kiến, liền cùng Vũ cô nương ký kết khế ước đi." Tần Triệt cười nhạt, trong lòng biết chính mình thắng.

Đây đối với Tần Vũ Thương Hành mà nói, không thể nghi ngờ là hi sự to lớn.

Kim mập mạp câu có lời nói nói không sai, bàn về cửa tiệm, cho dù là Chân Hoàng Thành Ngũ Đại Thế Gia, cũng không kịp hấn.

Có người này tương trợ, Tần Vũ Thương Hành Long Đầu địa vị khó mà rung chuyển, linh thạch, cũng sẽ trở nên gấp mấy chục lần, thậm chí là mấy trăm lần.

"Ta có thể có ý kiến sao?" Kim mập mạp thờ dãi, trừ phi hấn buông tha Kim Sơn Ngân Sơn, nếu không, hấn không có cự tuyệt đường sống.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng hấn đích xác là thua, loại tư vị này, hấn đã có hai mươi năm không có hưởng qua.

"Kim lão bản tự do, ai cũng không có quyền can thiệp." Tần Triệt cười hip mắt nói.

"Linh thạch mùi vị, rất dễ chịu, ta thích người." Kim mập mạp tự giễu cười một tiếng, đưa mắt dời về phía Vũ Tương Nhu, nói: "Vũ đại sư, xin mời."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tạ cô nương không rút ra chi ân

Đưa mắt nhìn Kim Bàn Từ đi xa, Tần Triệt nheo lại đôi mắt, vui lo nửa tham gia.

Lo là Kim Bàn Từ cũng không phải là chân tâm thực ý, nếu không phải kiêng kị Vũ Tương Nhu, ưa thích linh thạch vị đạo, chắc chắn phẩy tay áo bỏ đi.

Người này thực lực hùng hậu, giao hữu rộng khắp, nếu là sinh ra lòng xấu xa, khó đảm bảo sẽ không ra yêu thiêu thân.

Vui là kết quả vô cùng tốt.

Tần Triệt vũ dục vị phong, nhất định phải mượn một hai cánh, tài năng lên như điều gặp gió, bay lượn cửu thiên.

Xem ra đến bây giờ, Kim Bàn Từ cánh mạnh mẽ nhất, muốn không bao lâu, Tần Vũ Thương Hành đem Hùng Bá Đại Hạ, địa vị nhà tù không thể động.

Đến lúc đó, Tần Triệt Vũ Dục đã thành, Kim Bàn Từ có ý đồ xấu, có tặc tâm Tặc Đám, cũng không thể tránh được.

"Người lợi dụng ta, ta cũng lợi dụng người, người nào cười đến cuối cùng, liền xem ai cô tay cao mình hơn." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, tĩnh tâm chờ đợi.

Trong chốc lát về sau, Vũ Tương Nhu trở về, đem hai quyển thẻ tre ném cho Tần Triệt: "Ta đã mô phỏng tốt khế ước, người nếu là không có ý kiến, liền đem một sợi thần niệm tới tương dung đi."

Nghe vậy, Tần Triệt khẽ nhủ mày, đầu tiên là nhìn xem Kim Bàn Từ khế ước, không có phát hiện đại sơ hở, hài lòng gật đầu.

Sau đó, hấn nhìn xem quyển thứ hai thẻ tre, không khỏi cười một tiếng.

Hai quyền thế tre đều là hiếm thấy trên quý thông linh trúc, này trúc Thần Di, có thể cùng thần niệm tương dung, mà lại ẩn chứa khó mà kháng cự Quy Tắc Chi Lực.

Nếu là một phương trái với điều ước, một phương khác liền có thể mượn thông linh trúc chi lực nghiêm trị, nhẹ thì trọng thương, nặng thì thân tử.

Trừ phi là âm dương lưỡng cách, không phải vậy, vô luận cách xa nhau bao xa, cũng có thể làm cho nó đau đến không muốn sống.

Chương một quyền thế tre là cùng Kim Bàn Tử khế ước, quyền thứ hai thế tre là cùng Tần Triệt ước định, tuy nhiên chỉ có chút ít mấy cái ngữ, lại đầy đủ cho thấy hai điểm.

Một, vô luận Tần Vũ Thương Hành phát triển tới trình độ nào, cho dù là Hùng Bá Chư Thiên Vạn Giới, cũng có Tần Triệt một nửa.

Hai, hần cùng Vũ Thương Nhu địa vị cùng cấp, quyền hành cùng cấp, Tần Vũ Thương Hành hết thấy công việc, hần đều nói tính toán.

"Không cần như thế, ta tin tưởng ngươi." Tần Triệt ôn hòa cười một tiếng, hần lựa chọn Vũ Thương Nhu, không chỉ có riêng là bởi vì thân phận nàng thực lực, cũng là bởi vì nàng cao khiết phẩm tính.

So với cái trước, Tần Triệt càng quan tâm cái sau.

Giang Sơn dễ đổi, tính cũng khó dời đi, không có việc gì có thể luyện, không có địa vị có thể độ sức, tính cách hại vô cùng làm sao đổi?

Sự thật chứng minh, Tần Triệt nhãn quang vô cùng tốt, Vũ Thương Nhu không chỉ có nhớ kỹ ước định, mà lại đã mô phỏng tốt khế ước.

"Ngươi tin tưởng ai là người sự tình, phải chăng ký kết khế ước, là chuyện ta." Vũ Thương Nhu vậy lên tóc xanh, lạnh lùng nói: "Khác lẽ nề chậm chạp, là nam nhân liền ký."

"Ngươi cái này lạnh như băng tính cách, thật không lấy vui."

Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, nói: "Bất quá ta đến may mắn, ngươi lấy đại cục làm trọng, nếu là ngươi giống không thèm để ý thế người ánh mắt, không lo lắng đại cục, chỉ sợ ngươi đã sớm quất ta."

"Không phải chỉ sợ." Vũ Thương Nhu lãnh ý không giảm, nếu không phải xem ở Vũ lão đầu trên mặt mũi, nàng một ngày đánh Tần Triệt ba ngừng lại.

"Cái kia chính là nhất định, như thế nói đến, ta phải Tạ cô nương không rút ra chi ân."

Tần Triệt u oán nhìn Vũ Thương Nhu liếc một chút, một nghèo hai trắng lúc lập nghiệp đồng bọn, phần lớn là côi mờ, sau cùng vì lợi ích loại hình vật ngoài thân, mỗi người đi một ngã, thậm chí là binh nhung tương hướng.

Hần cùng Vũ Thương Nhu xem như kỳ hoa.

Ở chung hai tháng có thừa, Vũ Thương Nhu liền không đã cho hần hoà nhã, bất quá cũng có chỗ tốt, chỉ ít không cần phải lo lắng trở mặt thành thù.

"Tần Triệt, tay ta ngứa." Vũ Thương Nhu nhàn nhạt mở miệng, muốn rút ra Tần Triệt xúc động, lại lần nữa xông lên đầu.

"Ta có thể chịu không được ngươi một bàn tay." Tần Triệt bất đắc dĩ, mi tâm nở rộ thần quang, một sợi thần niệm cùng thông linh trúc tương dung.

Nhất thời, hiệu nghiệm vạn đạo, mang ý nghĩa khế ước đã thành, dài đằng đẵng cũng khó có thể sửa đổi.

"Ngươi phải cẩn thận Kim Bàn Tử, hôm nay tuy là ngươi thắng hần, có thể ngày sau lại khó mà nói." Vũ Thương Nhu khuyên bảo, Kim Bàn Tử khéo léo, cáo già, không phải tùy tiện liền có thể nắm.

"Chỉ cần nhãn hiệu không ngã, Quyền chủ động liền vĩnh viễn tại chúng ta trên tay, hần cho ăn bẻ bụng cũng chính là nhắc lên Tiểu Phong Tiểu Lăng." Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, hôm nay nói chuyện, Kim Bàn Tử thảm bại, nửa chút lợi lộc cũng không có chiếm được.

Thảm hại hơn là, Kim Bàn Tử thua ở một thiếu niên trên tay, có thể nói là thể diện mất hết, không còn sót lại chút gì.

Nhưng mà, người này lại nhìn xuống, có thể thấy được Kỳ Tâm Tĩnh cứng cỏi, khó đối phó.

Tần Triệt không muốn để cho Vũ Thương Nhu lo lắng, dứt khoát trấn an, ưu phiền một vai gánh vác.

"Ngươi tâm lý nắm chắc liền tốt." Vũ Thương Nhu thần sắc lạnh lùng, bước liền tục nhẹ nhàng, quay người rời đi.

Nàng không thích lục đục với nhau, cũng lười lao tâm phí thần, ngươi lừa ta gạt là Tần Triệt nên quan tâm sự tình.

"Chờ một chút, tìm cho ta mấy cái tiểu thuyết." Tần Triệt nhẹ giọng nhẹ lời, đôi mắt xanh triệt như nước, rực rỡ như sao.

Vũ Thương Nhu khiêu mi, nói: "Xem ra, ngươi rất lợi hại nhân a, ta cho ngươi tìm một chút chuyện làm?"

"Ta có thể không phải là bởi vì nhân, mà chính là vì về sau dự định." Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, mỹ thực là hắn muốn bước chân hành nghiệp một trong tiểu thuyết cũng thế, tự nhiên là muốn hiểu biết một hai.

Vũ Tương Nhu điểm nhẹ trán, lười cùng Tần Triệt nhiều lời.

Nàng sau khi rời đi, Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, Kim Bàn Tử tuy nhiên dao động không hẳn căn cơ, nhưng thế lực trải rộng Đại Hạ vương triều.

Nếu là quyết tâm đối địch với hắn, cũng sẽ nhắc lên cuồng đảo cự lãng, bất quá tạm thời, Kim Bàn Tử sẽ không vạch mặt.

Hắn đang chờ đợi một cơ hội, một cái đã có thể đến lợi, lại có thể rửa sạch nhục nhã, trấn áp Tần Triệt cơ hội.

Tần Triệt muốn làm, cũng là đem cơ hội ách giết từ trong trứng nước, như thế, Kim Bàn Tử đem như hắn trấn an Vũ Tương Nhu lời nói, lật không nổi nhiều sóng to gió lớn.

"Tuy nhiên nguy cơ từ phía, mưa gió đến, nhưng bước đầu tiên đi được rất lợi hại vững vàng."

"Chỉ mong, bước thứ hai cũng có thể như thế."

Tần Triệt tự nói, rồi đi phòng nghị sự, đợi Vũ Tương Nhu đem tiểu thuyết đưa đến, hắn tinh tế đọc qua, kiên nhẫn nghiên cứu.

Không có vách núi được bảo, không có phé vật nghịch thiên, cũng không có bá đạo Tổng Giám Đốc.

Cái này khiến Tần Triệt nhìn thấy một đầu kim quang long lánh tiền đồ tươi sáng, không chỉ có thể kiếm tiền, cũng có thể chiến lực tăng vọt.

Tiểu Thuyết Gia thế nhưng là một cái cực kỳ đáng sợ chức nghiệp, vị thứ ba Thánh Chức người liền là tiểu thuyết nhà, chưa thành thánh trước, liền vô địch Vạn Giới, bề nghề Chư Thiên.

Thành thánh về sau, càng là ngồi một mình Đình Phong xưng tịch tịch, Tứ Hải Bát Hoang cùng tôn, Cửu Thiên Thập Địa chung ngửa.

"Lại một con đường." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, đã nghĩ kỹ Tiên Ma Tam Bộ Khúc, một khi ra đời, chắc chắn danh chấn Đại Hạ.

Bất quá còn không phải lúc, hắn không là tiểu thuyết nhà, cũng chỉ nhớ rõ Tiên Ma Tam Bộ Khúc cổ sự đại khái, cần viết không.

Liền trước mắt mà nói, bước thứ hai tốt nhất là mỹ thực.

Vì vậy, Tần Triệt tạm thời bỏ đi suy nghĩ, say sưa ngon lành đọc sách.

Sau hai canh giờ, cổ Tiểu Nguyệt đến cửa, theo thường lệ mang theo tinh xảo điểm tâm, theo thường lệ mềm giọng muốn nhờ.

Tần Triệt cũng theo thường lệ ăn điểm tâm, theo thường lệ không nhìn cổ Tiểu Nguyệt nũng nịu, một chút cũng không có cần người miệng mềm giác ngộ.

Cái này khiến cổ Tiểu Nguyệt xù lông, nàng nhẫn nại tính tình ôn ngôn nhuyễn ngữ, một nhẫn lại nhẫn, giờ phút này rốt cục nhẫn không.

"Không biết xấu hổ người, cô nãi nãi ta gặp nhiều, liền chưa thấy qua người không biết xấu hổ như vậy!"

"Cô nãi nãi ta chịu đủ, hôm nay không đánh người một chầu, khó tiêu mối hận trong lòng ta!" Cổ Tiểu Nguyệt chửi ầm lên, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, toàn thân phát run.

"Đánh ta có thể, không trải qua xếp hàng." Tần Triệt chậm rãi cầm lấy sau cùng một khối điểm tâm, bỏ vào trong miệng, thấy thế nào làm sao cần ăn đòn.

Cổ Tiểu Nguyệt càng tức giận, giương nanh múa vuốt phóng tới Tần Triệt, móng tay hàm răng toàn dùng tới: "Ta đánh chết người cái không biết xấu hổ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Đại hội

Giương nạnh múa vuốt, chửi ầm lên.

Cổ Tiểu Nguyệt cũng nhin không được nữa, khua tay đôi bàn tay trắng như phấn, căm tức nhìn Tần Triệt, một bộ muốn đánh đập hấn tư thế.

Làm sao, nàng không phải Tần Triệt đối thủ.

Tần Triệt chỉ là mi tâm phun ánh sáng, liền ngăn trở Cổ Tiểu Nguyệt, dù là nàng vận dụng chức nghiệp ẩn ký, cũng không làm nên chuyện gì.

"Người Vũ tỷ tỷ hận không thể một ngày đánh ta tám lần, đến bây giờ cũng không có toại nguyện, người muốn đánh ta, đến xếp tới nàng đằng sau." Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, đã không có cần người miệng mềm giác ngộ, cũng không có muốn mất ý tứ.

Hắn đã sớm biết Cổ Tiểu Nguyệt là có ý gì, nhưng hắn không có cách nào nói, chỉ có thể nói chêm chọc cười, nghĩ mình bạch giả hồ đồ.

"Trên đời này vì sao lại có người như vậy không biết xấu hổ người, tức chết ta."

Cổ Tiểu Nguyệt phổi đều sắp tức giận nổ, tiếng mắng liên tục, bắt quá lật qua lật lại, cứ như vậy vài câu, căn không đủ công phá Tần Triệt da mặt.

Sau nửa canh giờ, Cổ Tiểu Nguyệt mắng mệt mỏi, hung hăng trừng Tần Triệt liếc một chút, nói: "Người mơ tưởng lại ăn đến ta tự mình làm điểm tâm."

"Tự mình làm?" Tần Triệt nao nao, hắn sợ dĩ nhận lấy điểm tâm, là bởi vì mùi vị không tệ, nguyên lai tưởng rằng là Cổ Tiểu Nguyệt mua, không nghĩ tới là nàng tự mình làm.

"Cô nài nài ta thế nhưng là nhất giai đầu bếp, cách Nhị Giai cũng không xa." Cổ Tiểu Nguyệt trắng Tần Triệt liếc một chút, khó nén vẻ đắc ý.

Thân kiêm hai chức, đều là nhất giai đỉnh phong, lấy nàng tuổi tác tới nói, được xưng tụng là hiếm thấy.

"Mùi vị không tệ, lần sau làm nhiều điểm." Tần Triệt mỉm cười, Cổ Tiểu Nguyệt ở trước mặt hắn huyền diệu, xem như chọn làm người.

Hắn là Nhị Giai bác sĩ, nhất giai Thư Pháp Gia, mạnh hơn Cổ Tiểu Nguyệt một bậc.

Huống hồ, Tần Triệt người mang hệ thống, đừng nói là thân kiêm hai chức, kiêm tu 20 chức cũng không nói chơi.

Làm nhiều điểm?

Người cũng quá không biết xấu hổ!

Cổ Tiểu Nguyệt mau tức điên, nhìn hằm hằm Tần Triệt, chửi ầm lên.

Đáng tiếc, Tần Triệt thờ ơ, hắn say sưa ngon lành đọc sách, bưng tỉnh như không nghe thấy, làm như không thấy.

Cổ Tiểu Nguyệt không thể làm gì, nàng là Cổ Trường Phong cháu gái, có thể xưng Thiên Chi Kiều Nữ, không thể so với Đại Hạ Công Chủ kém,

Có thể nàng thiên tính thiện lương, không muốn lấy thế đè người, gắp gờ da mặt dày như thành tường Tần Triệt, nàng vô kế khả thi.

Sau nửa canh giờ, Cổ Tiểu Nguyệt không mắng, cũng không biết là mắng mệt mỏi, vẫn là hết giận.

"Mắng ta một canh giờ, người cũng nên người giận, gần đây, Chân Hoàng thành nhưng có đại chuyện phát sinh?"

Tần Triệt khép sách lại tịch, thần sắc lạnh nhạt, ngữ khí bình thản, phảng phất Cổ Tiểu Nguyệt mắng là người khác.

"Đầu bếp đại hội nhanh bắt đầu." Cổ Tiểu Nguyệt nhoèn miệng cười, khó nén kỳ đãi chi ý.

"Nói một chút." Tần Triệt đến hào hứng.

"Đầu bếp đại hội là Vọng Nguyệt Lâu tổ chức việc quan trọng, năm năm một lần, nhất giai trở lên, tam giai phía dưới đầu bếp phương có thể tham gia."

"Nhỏ đến thứ nhất người, không chỉ có thể gia nhập Vọng Nguyệt Lâu, mà lại có thể được đến Vọng Nguyệt Lâu chi chủ chỉ điểm, danh chấn Đại Hạ vương triều."

"Đối với đầu bếp mà nói, đây là nhất phi trùng thiên cơ hội tốt, coi như không thể nhỏ đến thứ nhất, cũng có thể có một cái tốt tiền đồ."

Cổ Tiểu Nguyệt cười nhẹ nhàng, nói: "Tổng Quán Quân ta không dám hy vọng xa vời, bắt quá Chân Hoàng thành thứ nhất, ta muốn định."

"Cổ tiên bồi hồn ngọc quý trên tay, không cần thiết dựa vào Vọng Nguyệt Lâu đại hội, độ sức một cái tốt tiền đồ đi." Tần Triệt cười trêu ghẹo, nghĩ đến chính mình sắp bước ra bước thứ hai, động tham gia suy nghĩ.

Không vì đoạt giải quán quân, chỉ vì Dương Danh, giương mỹ thực tên.

"Ngươi biết cái gì?"

"Đây là dương danh lập vạn cơ hội tốt, đối với người bình thường mà nói, dù là vòng thứ nhất liền bị đào thải, cũng đáng nói khoác vinh diệu."

Cổ Tiểu Nguyệt trắng Tàn Triệt liếc một chút, nói: "Nếu có thể nhỏ đến thứ nhất, càng là Thiên Đại Vinh Diệu."

Tàn Triệt kinh ngạc, không nghĩ tới đầu bếp đại sẽ ảnh hưởng lực lớn như vậy, bất quá nghĩ lại, hắn cũng liền thoải mái.

Vọng Nguyệt Lâu là Đại Hạ mỹ thực hành nghiệp Long Đầu, không người nào có thể rung chuyển, là Đại Hạ đầu bếp trong lòng Thánh Địa.

Vọng Nguyệt Lâu chỉ chủ là Đại Hạ một cái duy nhất tiếp cận Lục Giai đầu bếp, tại đầu bếp giới địa vị, chờ như không gì làm không được Tiên Thần.

Người này tổ chức đại hội, tự nhiên là sức ảnh hưởng cự đại.

Đây đối với Tàn Triệt mà nói, không thể nghi ngờ là chuyện tốt, hắn muốn mượn đại hội Dương Danh, sức ảnh hưởng tự nhiên là càng lớn càng tốt.

Ngay sau đó, hắn hỏi: "Chỉ có nhất giai trở lên đầu bếp, mới có thể tham gia à?"

"Nói nhảm." Cổ Tiểu Nguyệt tròn mắt một cái, nói: "Liền đầu bếp đều không phải là, tham gia thì có ích lợi gì?"

Nghe vậy, Tàn Triệt nhăn (Hạ) lông mày, chính như Cổ Tiểu Nguyệt nói, không phải đầu bếp, tham gia đại hội cũng không có chút ý nghĩa nào.

Trật tự trọng kiến về sau, quyết định món ngon vị đạo tốt xấu nhân tố, chỉ có một cái.

Đầu bếp ấn ký.

Cảnh giới càng cao, tầng thêm càng cao, cái này cùng cảnh giới hàng rào một dạng, cơ hồ là không gì phá nổi luật thép.

Đồng dạng thức ăn, nhất giai đầu bếp, tuyệt không có khả năng chiến thắng Nhị Giai đầu bếp.

Tàn Triệt không phải đầu bếp, coi như hắn có thể báo danh, cũng vô pháp cùng rất nhiều đầu bếp tranh phong, liền vòng thứ nhất đều không qua được.

Bất quá, hắn không lo lắng.

Mấy ngày nay, hắn hoàn thành mấy cái cái cấp thấp nhiệm vụ, một cái trung cấp nhiệm vụ, có rất lớn tỷ lệ rút trúng đầu bếp.

"Ngươi không phải là muốn tham gia đi." Cổ Tiểu Nguyệt hồ nghi, nàng nhìn thấy Tàn Triệt trong mắt chờ mong, cùng nàng không khác nhau chút nào.

"Không được à?" Tàn Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Chúng ta sau này sẽ là đối thủ, ngươi nhưng phải cẩn thận, đừng thua cho ta."

"Ta nhớ được ngươi không phải đầu bếp."

Cổ Tiểu Nguyệt đôi mi thanh tú cau lại, nàng tin tưởng Cổ Trường Phong nhãn lực, hắn nói Tàn Triệt là Nhị Giai bác sĩ, nhất giai Thư Pháp Gia, liền khẳng định là, tuyệt sẽ không sai.

"Bây giờ không phải là, không có nghĩa là tương lai cũng không phải."

Tàn Triệt cười nhạt một tiếng, hệ thống gia thân, hắn thậm chí có thể trở thành từ xưa đến nay, cái thứ nhất toàn năng Chức Nghiệp Gia, trở thành đầu bếp tính được cái gì?

"Chờ ngươi trở thành đầu bếp, Rau củ vàng đều ngươi."

Cổ Tiểu Nguyệt bĩu môi, nói: "Đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, còn có nửa tháng, đại hội liền bắt đầu, ngươi vẫn là bỏ đi cái này không thực tế suy nghĩ đi."

"Đây đủ, không tin lời nói, chúng ta có thể đánh cược."

"Ngươi thua, một tháng cho ta đưa ba lần điểm tâm, đừng có lại hỏi như thế nào sáng tạo kiểu chữ."

"Ngươi thắng, ta dốc túi tương thụ, tuyệt không tàng tư, như thế nào?"

Tàn Triệt ý cười không giảm, hắn đã có hai lần trung cấp rút thưởng, thời gian nửa tháng, làm sao cũng có thể lần nữa đến một lần trúng thưởng.

Nếu là rút ra ba lần, đều rút ra không trúng đầu bếp, vậy hắn không lời nào để nói.

"Cục!"

Cổ Tiểu Nguyệt đến tinh thần, nháy như ngọc thạch đen mắt to, cười hắc hắc nói: "Ngươi thua định, ngưng tụ chức nghiệp ấn ký, cũng không phải một sớm một chiều sự tình, coi như ngươi thiên tư hơn người, cũng đừng hòng tại trong nửa tháng đến Thiên Đạo tán thành."

"Không thử một chút làm sao biết?"

Tần Triệt đôi mắt ngậm lấy ý cười, đối với Chư Thiên Vạn Giới toàn bộ sinh linh mà nói, đều phải Thiên Đạo tán thành, tài năng ngưng tụ chức nghiệp ấn ký.

Ít thì ba năm, nhiều thì ba mươi năm, thậm chí là cuối cùng cả đời, cũng chưa chắc có thể đã được như nguyện.

Tần Triệt là một cái duy nhất ngoại lệ.

Chỉ cần rút trứng, hấn một cái chớp mắt tức có thể ngưng tụ chức nghiệp ấn ký, nếu là truyền đi, quân lâm Chư Thiên vạn vực Thánh Chức người, đều phải hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Không nhìn quy tắc

Mười vạn năm trước, trật tự sụp đổ, Thiên Đạo tiêu tán.

Tái tạo về sau, Thần Thông Đạo Pháp gần như biến mất, thay vào đó là huyền diệu ấn ký, thật không thể tin chỉ năng.

Bất luận một loại nào chức nghiệp năng lực, đều ẩn chứa Quy Tắc Chi Lực, tỉ như khát cái mạnh lấy, thích khách giấu đi mũi nhọn.

Vì vậy, chỉ có Thiên Đạo tán thành, tài năng ngưng tụ huyền diệu ấn ký, ủng hộ thần kỳ, thậm chí vô địch lực lượng.

Mà đến Thiên Đạo tán thành, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, cho dù là thiên chi kiêu tử, cũng vô pháp tại trong nửa tháng, ngưng tụ chức nghiệp ấn ký.

Bởi vậy, Cổ Tiểu Nguyệt đã tính trước, nắm chắc thắng lợi trong tay.

Tần Triệt cũng đã tính trước.

Hắn người mang hệ thống, vô pháp theo lẽ thường cân nhắc, trong nửa tháng trở thành đầu bếp, cũng không phải việc khó.

"Ngươi thua định, ta chờ ngươi hối hận." Cổ Tiểu Nguyệt nháy mắt mấy cái, hướng phía Tần Triệt làm một cái mặt quỷ, quay người rời đi.

Tần Triệt lắc đầu bật cười, say sưa ngon lành đọc sách, tuyệt không lo lắng cho mình thất bại.

...

Ba tháng trước, không người biết được áo dài.

Sau ba tháng, áo dài oanh động Đại Hạ vương triều, như trăng sáng giữa trời, không có mấy người không biết.

Từ đạt quan hiển quý, cho tới phổ thông bình dân, đều đang bàn luận áo dài, Tần Vũ Thương Hành áo dài.

Hai ngày trước, Tần Vũ Thương Hành áo dài, tại Đại Hạ 36 ta phồn hoa Cổ Thành ra đời, như Văn Thạch nhập hồ, nhắc lên thao thiên cự lãng.

Không đến nửa ngày, hai vạn kiện áo dài liền tiêu thụ không còn, thuần lợi nhuận cao đến ba ngàn vạn linh thạch.

Cái này hay là bởi vì phạm áo chiếm ngũ thành, như đều là tam giai Pháp Y, lợi nhuận hội lật mấy lần.

Chỉ như vậy nóng nảy, toàn do Tần Triệt bày mưu tính kế, mưu tính sâu xa.

Hắn đi ba bước, bước đầu tiên, không tiếc trọng kim, mướn người tuyên dương khắp chốn.

Bước thứ hai, đẩy ra hạn lượng cùng định chế, đã thỏa mãn người lòng hư vinh, cũng nâng lên Tàn Vũ Thương Hành áo dài địa vị.

Bước thứ ba, cùng Kim Bàn Từ hợp tác.

Cái này ba bước sáng lập một cái không gì sánh kịp Xa Xỉ Phẩm Bài, đặt vững không thể lay động Long Đầu Địa Vị, cũng đánh xuống Tàn Vũ Thương Hành vắn đỉnh Đại Hạ giới kinh doanh đỉnh phong cơ sở.

Bê gãy nghiền nát, thế như chẻ tre, Tàn Vũ Thương Hành áo dài một khi ra đời, liền đánh tan sở hữu Thương Hành, Hùng Bá Đại Hạ Cao Đoan Thị Trường.

Không phải khen mở đầu, mà chính là sự thật.

Cứ việc có không ít Thương Hành vượt lên trước Tàn Triệt một bước, tại Chân Hoàng thành bên ngoài Cổ Thành đẩy ra áo dài, nhưng chất lượng so Tàn Vũ Thương Hành kém quá nhiều, liền đánh đồng tư cách cũng không có.

Huống hồ, Tàn Triệt bước đầu tiên không phải uống công, sớm đã tại thể nhân trong lòng, lưu lại hai cái thâm căn cố đế ẩn tượng.

Tốt nhất, đáng giá.

Muốn cùng Tàn Triệt tranh nhau phát sáng, tối thiểu cũng phải có một cái Ngũ Giai may vá, mà trước mắt, không có Thương Hành chiêu mộ được Ngũ Giai Đại Sư.

Cho nên, chúng Thương Hành bất lực cùng Tàn Triệt tranh nhau phát sáng, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng, thờ dài thờ ngắn.

Ý vị này, Tàn Vũ Thương Hành Độc Tôn Cao Đoan Thị Trường, Long Đầu Địa Vị không có thể rung chuyển.

...

"Lão gia, thống kê đi ra, qua phí chuyên chở, chung thu lợi ba trăm vạn linh thạch." Một cái Bạch Phát Lão Nhân nhanh chân đi hướng Kim Bàn Từ, vẻ mặt tươi cười, vui mừng nhượng mây.

Kim Bàn Từ cũng đẩy mặt vui mừng, cười thành một đóa hoa.

Chỉ là một trận đàm phán, ra lệnh một tiếng, hắn liền thu lợi ba trăm vạn linh thạch, còn có so đây càng kiếm tiền a?

Bất quá nghĩ đến Tàn Triệt kiếm lời 27 triệu, Kim Bàn Từ nụ cười liền cứng ở trên mặt, ghen ghét phần hận xông lên đầu.

Hắn chỉ là húp miếng canh, liền ăn thịt đều chưa nói tới, Tàn Triệt mới là lớn nhất người thắng lớn.

Không chỉ có thu lợi gần ba ngàn vạn linh thạch, mà lại nhượng Tàn Vũ Thương Hành triệt để thành áo dài Nghiệp Long đầu, nhất gia độc đại, giang sơn vững chắc!

"Lão gia, nguoi. . . Không cao hứng a?"

Gặp Kim Bàn Từ mặt trầm như nước, Bạch Phát Lão Nhân chân chò, tùy tiện thu lợi ba trăm vạn linh thạch, đây chính là bánh từ trên trời rớt xuống chuyện thật tốt.

"Cao hứng, đương nhiên cao hứng."

Kim Bàn Từ híp mắt, trên trời rơi xuống đến hai khối đĩa bánh, một khối lớn cỡ bàn tay, một khối to bằng cái thớt.

Hắn tiếp vào lớn cỡ bàn tay đĩa bánh, Tàn Triệt tiếp vào to bằng cái thớt đĩa bánh, tới so sánh, ai có thể cao hứng trở lại?

"Nguoi đi xuống đi, nhớ kỹ phái người qua Tàn Vũ Thương Hành nhập hàng." Kim Bàn Từ phát phát tay, đôi mắt phun trào hàn ý.

Hắn lợi lớn, không nặng tin, ký kết khế ước một khắc này, hắn liền suy nghĩ, khi nào cười đến Tàn Triệt trên đầu.

Giờ phút này, suy nghĩ càng thêm kiên định.

Vừa nghĩ tới Tàn Triệt kiếm lời linh thạch, là mình gấp mười lần, Kim Bàn Từ liền lòng đỏ kị hừng hực, khó dè nén phần hận.

Chẳng qua trước mắt, hắn vẫn phải dựa vào Tàn Triệt.

...

Triệu gia, Tộc Trưởng thư phòng

Triệu Thánh Thán mày kiếm mắt sáng, thẳng tắp như từng, tuấn tú khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy, không buồn không vui.

Đỏ thắm nhỏ xuống, hắc khí lượn lờ, như Yêu Ma dày đặc đáng sợ.

Ở trước mặt hắn, một cái cao lớn nam tử đứng chấp tay, đôi mắt thâm thúy tang thương, bá khí như Đế, để cho người ta khó mà thờ dốt.

Triệu gia chỉ chủ.

Ngũ Giai cường giả, lấy sức một mình như rồng Ngoại an Nội, liền Chân Hoàng thành chỉ chủ đều kiêng kỵ ba phần ngoan nhân.

"Máu bắt đầu tối, khí dần dần suy, xem ra, người cách đại thành không xa." Triệu gia chỉ chủ đưa lưng về phía Triệu Thánh Thán, hai tay thả lỏng phía sau, như cao như núi nguy nga, như đại như biển khó dò.

"Nhiều nhất nửa năm, đến lúc đó, ta đem quét ngang Đệ Tam Cảnh, Chân Hoàng thành khó kiếm địch thủ." Triệu Thánh Thán cười nhạt một tiếng, hơi thờ mong manh, vô cùng suy yếu.

Nhưng hắc khí huyết lại như Chân Long, tầm thường tam giai Chức Nghiệp Giả, liền hắn một chiêu cũng đỡ không nổi.

"So với đệ đệ người, người càng giống ta."

"Bất quá, người làm một kiện chuyện ngu xuẩn, để cho ta rất thất vọng."

Triệu gia chỉ chủ thần sắc lạnh lùng, không thấy nửa điểm thương yêu, phảng phất, Triệu Thánh Thán chỉ là vô dụng quân cờ.

"Ta xác thực sai, bước đầu tiên liền sai." Triệu Thánh Thán đắng chát, từ nhỏ đến lớn, hắn không có làm qua chuyện ngu xuẩn, cũng chưa từng bại qua.

Duy nhất một lần, cũng là thua với Tần Triệt.

Vừa nghĩ tới chính mình đã tính trước, cuối cùng lại thất bại thảm hại, Triệu Thánh Thán kiêu ngạo liền phân mảnh, cũng lại khó tái tạo lòng tin.

"Ta xuẩn nhĩ tử."

Triệu gia chỉ chủ quay người, thần sắc lạnh lùng, mắt lộ ra thương hại: "Người sai không ở bước đầu tiên, mà chính là người không có bày chính vị trí của mình."

Nghe vậy, Triệu Thánh Thán khẽ nhíu mày, nghi hoặc không hiểu.

"Thế gian có hai loại người, một loại tuân theo quy tắc, một loại không nhìn quy tắc."

"Triệu gia truyền thừa ngàn năm, đứng hàng Chân Hoàng thành Ngũ Đại Thế Gia một trong, phóng nhãn toàn bộ Đại Hạ, cũng có một chỗ cấm dùi."

"Ta là Ngũ Giai cường giả, Đương Kim Thánh Thượng đều phải lịch thiệp ba phần."

"Người trời sinh cũng là không nhìn Quy Tắc Giả, vì sao muốn tuân theo quy tắc?"

Triệu gia chỉ chủ đứng chấp tay, như thần ma, bá khí凛 nhiên, hiển thị rõ ngông cuồng.

Triệu Thánh Thán sửng sốt, Triệu gia chỉ chủ lời nói lạc ấn tại trong lòng hắn, sau đó dần dần biến mất, chỉ còn lại có năm chữ.

Không nhìn Quy Tắc Giả!

Cái này năm chữ, điểm tỉnh Triệu Thánh Thán, nhượng hắn ý thức được, chính mình không cần thiết thủ quy củ.

Lấy Triệu gia thực lực, coi như không làm gì được Vũ Tương Nhu, cũng có thể đem Tần Vũ Thương Hành đánh rớt hạt bụi, vĩnh thế thoát thân không được!

Ý thức được điểm này, Triệu Thánh Thán đôi mắt có thần thái, lòng tin tái tạo, cái eo đều thẳng.

"Nghĩ không ra, nhỏ nhỏ áo dài, lợi nhuận đã vậy còn quá cao."

Triệu gia chỉ chủ đôi mắt thâm thúy, lấy địa vị hắn, biết được Tần Triệt thu lợi gần ba ngàn vạn, dễ như trở bàn tay.

Trước đó, hắn không đem áo dài để ở trong lòng, giờ phút này, áo dài đã gây nên hắn coi trọng, đáng giá Triệu gia xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Khí thế hung hung

Từ khi Triệu Tiễn trở thành Nhâm tổng quản, Dương Thụy đình trở thành nhận chức thủ tịch nhà thiết kế, Tàn Triệt liền thanh nhàn, triệt để thành vung tay Chương Quỹ.

Nhàn nhìn hoa rơi, dạo bước hẻm nhỏ, thời gian nhàn nhã hài lòng, dương dương tự đắc.

Trừ hài lòng, chính là cảm giác thành tựu.

Ban đầu, Tàn Vũ Thương Hành chỉ có hai người, linh thạch không đến hai mươi vạn.

Bây giờ, Tàn Vũ Thương Hành có ba trăm người, linh thạch nhiều đến bốn ngàn vạn, mà lại trở thành áo dài Nghiệp Long đầu, Độc Tôn Đại Hạ Cao Doan Thị Trường.

Không khoa trương nói, tại áo dài lĩnh vực, Tàn Vũ Thương Hành đã không đối thủ, năm nhập vài ức linh thạch, như uống nước đồng dạng đơn giản.

Đây hết thầy, đều phải quy công cho Tàn Triệt.

Hắn chỉ dùng ba tháng, liền sáng tạo một cái không có thể rung chuyển Xa Xi Phẩm Bài, sáng tạo một năm nhập vài ức linh thạch Thương Hành, sáng tạo một cái kỳ tích.

Nhìn chung Đại Hạ sử sách, thậm chí là còn lại Vương Triều, đều không có chỉ dùng ba tháng, liền tại Đại Hạ giới kinh doanh chiếm hữu một chỗ cắm dùi ví dụ.

Tàn Triệt là cái thứ nhất, tuyệt hậu chưa nói tới, chưa từng có là nhất định.

Hắn mưu lược, hắn thành tựu, nhượng chúng Thương Hành chỉ chủ sinh lòng khâm phục, mặc dù chưa nói tới là đầu rạp xuống đất, cũng kém không nhiều.

Nếu là biết được, Tàn Triệt năm gần mười sáu, sợ rằng sẽ càng thêm rung động, càng thêm khâm phục.

"Hài lòng a." Tàn Triệt dựa vào ở dưới cây hoa đào, miệng bên trong ngậm một cây cỏ tươi, áo xanh ve vẩy, vẩy xuống không bị trời buột.

Ngân linh lay động, hoa đào đầy trời, triều dương ấm áp, quân tử như ngọc.

Nếu không có chiếu sáng rạng rỡ, chồng chất như núi linh thạch, này lại là một bức duy mỹ bức tranh, người nào gặp, đều sẽ vì thế say mê.

Đáng tiếc, linh thạch chiếu lấp lánh, phá hư như thơ như hoạ cảnh tượng.

Bất quá, Tàn Triệt thích thú.

Hắn là một cái tục nhân, hai đời đều chưa thấy qua năm ngàn vạn, tự nhiên là phải nhìn nhiều vài lần.

"Chắc chắn, ta cũng coi là thổ hào." Tàn Triệt đôi mắt ngậm lấy ý cười, hết sức hài lòng bây giờ sinh hoạt.

Muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền, mà lại lưng tựa đại thụ, có thể tại Đại Hạ vương triều đi ngang.

Trọng yếu nhất là, không nhận quản thúc, thông dong tự tại.

Đây đối với lười đến thực chất bên trong, có thể nằm tuyệt không ngồi Tàn Triệt mà nói, thật sự là quá hạnh phúc. Không được hoàn mỹ là, hai lần trung cấp rút thưởng, Tàn Triệt không có rút trúng đầu bếp, cũng không có rút trúng những nghề nghiệp khác.

Bất quá, cũng không phải là không có thu hoạch.

Hắn đạt được hai kiện hàng dùng một lần, một là Diêm La lệnh, uy có thể ngang ngửa tại tam giai tu sĩ toàn lực nhất kích.

Càng đáng sợ là, Diêm Vương Lệnh là ám khí, nhanh như thiểm điện, lặng yên không một tiếng động.

Tầm thường tam giai tu sĩ, mặc dù có đề phòng, cũng chưa chắc có thể né tránh.

Hai là La Hán áo cà sa, Chư Tà lui tránh, Bách Độc Bất Xâm, mà lại có thể hàng yêu phục ma.

Hai kiện Di Bảo một công một thủ, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, được xưng tụng là hiếm thấy khó được, giá trị kinh người.

"Nhìn ba ngày, ngươi còn không có nhìn đủ à?"

Thanh lãnh thanh âm truyền đến, Vũ Tương Nhu một bộ trắng thuần áo dài, sạch không tỳ vết, trong vắt xuất trần.

Răng trắng sương mắt, áo tơ trắng Tuyết Cơ, dù là sớm chiều ở chung thán ba, cũng làm cho Tần Triệt kinh diễm, thất thần.

Đầy trời hoa đào, lấp lờ triều dương, đều là mắt nhan sắc, mắt hào quang.

"Ngươi mặc bạch y, so áo đen càng đẹp mắt."

Tần Triệt than nhẹ, nghĩ thầm trên sách viết ngoài nhìn Nhất Tiểu Bách Mị Sinh, nhượng Đế Vương thà bỏ giang sơn tuyệt đại giai nhân, nói chung cũng là Vũ Tương Nhu bộ dáng như vậy.

"Một cái tin tức xấu, một tin tức tốt, ngươi muốn nghe cái nào trước?" Vũ Tương Nhu đỏ thắm môi khê mở, Ngọc Nhan không rãnh, lãnh nhọc hân sương.

"Ta liền biết, ngươi tìm ta chuẩn không có chuyện tốt, trước tiên nói tin tức xấu đi." Tần Triệt thở dài, trước đắng sau ngọt mới sẽ cảm thấy ngọt, nếu là trước ngọt sau đắng, vậy liền chỉ còn khổ.

"Đế Đô có một vị Ngũ Giai may vá, tên là Tiêu Hàn."

"Người này thành danh đã lâu, tại ta vẫn là tam giai may vá thời điểm, hắn liền đặt chân Đế Ngũ Cảnh, bây giờ, hắn cách Đế Lục Cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước."

"Hai ngày trước, người này là còn ân tình, dẫn thân vào Đế Đô danh môn Lý gia, vì đó hiệu lực ba năm."

Vũ Tương Nhu Tương Thanh tia vẩy đến sau tai, nói: "Ngươi hẳn là minh bạch, cái này ý vị cái gì."

"Mang ý nghĩa chúng ta có đôi thù."

Tần Triệt neho lại đôi mắt, Triệu gia vì sao thảm bại? Kim Bàn Tử vì sao ảm nhẫn không phát, cùng hắn hợp tác? Còn không phải là bởi vì không có hạch tâm sức cạnh tranh?

Liền áo dài mà nói, hạch tâm sức cạnh tranh là người khai sáng thân phận, là tạo nghệ cao thâm Ngũ Giai Đại Sư. Cái trước trừ Tần Vũ Thương Hành, bất luận cái gì một nhà Thương Hành, cũng không có khả năng có được, cái sau tương đối muốn đơn giản.

Nếu là chiêu mộ được Ngũ Giai Đại Sư, coi như không bằng Tần Vũ Thương Hành, cũng có thể cùng độ sức, tại Cao Đoan Thị Trường kiếm một chén canh.

Dưới mắt, Ngũ Giai Đại Sư xuất hiện.

Chỉ cần Lý gia chi chủ không ngốc, tất nhiên sẽ bước chân áo dài nghiệp, cùng Tần Vũ Thương Hành tranh phong.

Hoặc là nói, Lý gia chi chủ cũng là động kiếm một chén canh tâm tư, mới có thể mời Tiêu Hàn xuất quan, vì đó hiệu lực ba năm.

Không phải vậy, vì sao phần nhân tình này sớm không cần muộn không cần, hết lần này tới lần khác tại áo dài Hòa lượt Đại Hạ thời điểm dùng?"Không tệ, Tiêu Hàn tạo nghệ không dưới ta, chúng ta có địch." Vũ Tương Nhu than nhẹ, xuất từ Tiêu Hàn chi thủ áo dài, không thể so với nàng làm áo dài kém, đến lúc đó, Tần Vũ Thương Hành liền thiếu một cái ưu thế.

"Tin tức tốt là cái gì?" Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, tình táo thông dong.

Chỉ bằng vào một cái Ngũ Giai Đại Sư, còn rung chuyển không Tần Vũ Thương Hành, sự tình, xa xa không tới xấu nhất cấp độ.

"Ngàn năm trước, Lý gia Hùng Bá Đại Hạ, cùng ta Vũ gia tịnh xưng Song Hùng, liền hoàng thất đều kiêng kỵ ba phần."

Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, nói: "Bây giờ, Lý gia xuống dốc, tối cường giả bất quá là bốn cảnh tu sĩ, bất lực đã thông Đại Hạ thị trường."

Nghe vậy, Tần Triệt trầm mặc, không thích phản lo.

Thật lâu, hắn thở dài một tiếng, nói: "Vũ cô nương, đây cũng không phải là tin tức tốt, mà chính là càng tin tức tốt."

"Vì sao?"

Vũ Tương Nhu không hiểu, cạnh tranh giả bất lực đã thông Đại Hạ thị trường, mang ý nghĩa chỉ có thể ở Đê Đô cùng Tần Vũ Thương Hành đánh cược, cái này chẳng lẽ không phải chuyện tốt?

"Bởi vì chúng ta bên người có hai đầu sói, thậm chí là càng nhiều."

Tần Triệt đôi mắt thâm thúy, cạnh tranh giả bất lực đã thông Đại Hạ thị trường, tự nhiên là chuyện tốt, thế nhưng phải xem tình huống, lấy trước mắt cục diện đến xem, đây là chuyện xấu.

Kim Bàn Tử sờ dĩ cần rằng nhân nại, là bởi vì không có lựa chọn, muốn linh thạch, chỉ có thể cùng Tần Triệt hợp tác.

Giờ phút này, Kim Bàn Tử có lựa chọn.

Chỉ cần Lý gia cho hắn lợi nhuận càng nhiều, hắn nhất định sẽ bội bạc, cùng liên thủ đối phó Tần Triệt.

"Người là chỉ. . . Kim Bàn Tử?" Vũ Tương Nhu khiêu mi, thu thủy đôi mắt như sương như tuyết, hàn ý như có như không.

"Không chỉ là hắn, còn có Triệu gia, ăn lớn như vậy một cái thiệt thòi, Triệu gia làm sao có thể án binh bất động?" Tần Triệt than nhẹ, Lý gia khí thế hung hung, Kim Bàn Tử cùng Triệu gia nhìn chăm chăm, không thể nghỉ ngơi là đọc bụng thụ địch.

Hoi không cẩn thận, Tần Vũ Thương Hành đem roi xuống Thần Đàn, vinh quang không hề.

"Khế ước đã thành, Kim Bàn Tử không dám bội ước, phiền phức là Triệu gia." Vũ Tương Nhu thần sắc băng lãnh.

"Người sai."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, nói: "Hắn không cần bội ước, chúng ta cùng hắn ký kết khế ước, nhưng không có không cho phép hắn bán còn lại Thương Hành áo dài."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu động dung, nói: "Người đã đã sớm ý thức được điểm này, vì sao không nhắc nhở ta?"

"Nhắc nhở người hữu dụng a?"

"Kim Bàn Tử có thể bởi vì linh thạch chịu nhục, nhưng tuyệt sẽ không bởi vì linh thạch từ ngăn đường lui, nếu là không cho phép hắn bán còn lại Thương Hành áo dài, hắn tuyệt sẽ không đáp ứng."

Tần Triệt tay áo hát lên, Ngọc Hồ treo lơ lửng giữa trời, nước trà rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Long Phượng Vũ Trường Thiên

Ánh bình minh vẩy xuống, hoa đào đầy trời.

Tần Triệt một bộ áo xanh, thiên âm Trà xanh, nho nhã tuấn tú, ôn nhuận như ngọc.

Vũ Tương Nhu trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, nói: "Cường địch đột kích, người còn có tâm tư uống trà?"

"Mỗi lâm đại sự có Tĩnh Khí, không tin lúc này không Cổ Hiền, vội vàng xao động, giải quyết không vấn đề gì." Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, ngữ khí bình tĩnh, không thấy nửa điểm bối rối.

Hắn sớm đã ngờ tới, sẽ có Ngũ Giai Đại Sư xuất thế, từ lâu nghĩ kỹ đối sách, cho dù Kim Bàn Tử phản chiến tương hướng, hắn cũng không sợ.

"Mỗi lâm đại sự có Tĩnh Khí. . ." Vũ Tương Nhu liền giặt mình, nghĩ đến Tần Triệt thơ, cũng nghĩ đến hai cái thành ngữ.

Xuất khẩu thành thơ, tài hoa bộc lộ.

"Trong hạ đoàn thị trường, ta không quan tâm, nhưng Cao Đoàn Thị Trường, người nào cũng dùng hòng nhúng tay."

Tần Triệt cạn nhấp Trà xanh, nói: "Người đi làm một kiện kim sắc áo dài, thuê lên Chân Hoàng, phải tất yếu đem hết khả năng, hoàn mỹ không một tí vết."

"Đề làm gì ý?" Vũ Trương Nhu không hiểu, chỉ bằng một kiện áo dài, liền muốn đánh bại khí thế hung hung Lý gia, quá ý nghĩ hão huyền.

"Đến lúc đó người liền biết."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Trừ cái đó ra, người đi một chuyến Thành Chủ Phủ, xin tại Chân Hoàng thành sở hữu đường đi, thả một bức họa."

"Đây cũng là ý gì?"

Vũ Trương Nhu không hiểu ra sao, không phải ngu dốt, mà chính là Tần Triệt buôn bán chi đạo quá mức vượt mức quy định, chín thành chín người đều khó có thể lý giải được.

"Không nên hỏi nhiều, không nên suy nghĩ nhiều, ắt ta đi nói làm."

"Thời cơ đến, người tự nhiên sẽ minh bạch."

Tần Triệt nụ cười dần dần liếm, hẳn đã xem Cao Đoàn Thị Trường coi là nhà mình hậu hoa viên, đừng nói chia đều, chiếm cứ một chỗ cắm dùi đều không được.

Cho dù đối thủ là mạnh mẽ Ngũ Giai Đại Sư, thế lực trải rộng Đại Hạ Kim Bàn Tử, huy hoàng ngàn năm không ngã Triệu gia.

"Ta hiện tại liền muốn biết." Vũ Trương Nhu nhũ mảy, không cho rằng chỉ bằng một kiện áo dài, mấy chục Bức Họa, liền có thể khóa chặt thắng cục.

Dù sao, Tần Vũ Thương Hành Bốn bề thọ địch, coi như Kim Bàn Tử không phản chiến, cũng sẽ có người cùng Lý gia liên thủ.

"Chờ chiến tranh khai hỏa, ta sẽ nói cho người biết." Tần Triệt kiên duy trì ý kiến của mình, Kim Bàn Tử, Lý gia, Triệu gia tam phương liên thủ, chỉ là hấn phỏng đoán, chưa hẳn chuẩn xác.

Nếu là chỉ có Lý gia, vậy liền không cần vận dụng đòn sát thủ.

"Tần Triệt, người dạng này thật rất lợi hại cần ăn đòn." Vũ Trương Nhu đôi mắt ngậm lấy lãnh ý, hoa đào khô héo, sắc trời âm trầm.

Nhất niệm thiên địa biến!

Chỉ có Lục Cảnh trở lên cường giả, mới có thể làm đến, mang ý nghĩa Vũ Trương Nhu cách Lục Cảnh không xa, cũng mang ý nghĩa năng thiên tư trác tuyệt, có một không hai.

Phóng nhãn mấy cái Đại Vương Triều, nửa bước Lục Cảnh người số lượng cũng không ít, nhưng lại không một người làm cho thiên địa biến sắc, Nhật Nguyệt Vô Quang.

Vũ Trương Nhu lấy tiếp cận Lục Cảnh lực lượng, nhượng sắc trời âm trầm, hoa đào khô héo, đủ thấy năng thiên tư siêu tuyệt.

"Không hổ là Đại Hạ ngàn năm qua kiệt xuất nhất nữ tử, muốn đến muốn không bao lâu, người liền có thể đặt chân Đệ Lục Cảnh."

Nhìn qua âm trầm bầu trời, thừa thốt cánh hoa, Tần Triệt cười nhạt một tiếng, Vũ Trương Nhu xem như hấn chỗ dựa, tự nhiên là càng mạnh càng tốt.

Chờ đến nàng đặt chân Đệ Lục Cảnh, đừng nói là Đại Hạ vương triều, liền xem như cái này một giới, hẳn đều có thể đi ngang.

Nhưng vào lúc này, Triệu Tiễn vội vàng đi tới, đầu tiên là hướng phía Tần Triệt cúi người hành lễ, sau đó đem ánh mắt dời về phía Vũ Trương Nhu: "Vũ cô nương, Triệu gia chỉ chủ tới chơi, muốn muốn gặp người."

Nghe vậy, Vũ Trương Nhu cùng Tần Triệt liếc nhau, hai cặp thanh tịnh đôi mắt thâm thúy, đều toát ra một cái ý tứ.

Kẻ đến không thiện.

Triệu gia chỉ chủ danh chấn Đại Hạ, bụng dạ cực sâu, hành sự bá đạo, từ trước đến nay là vô lợi không dậy sớm.

Tại Lý gia mời chào Tiêu Hàn, muốn tiến quân áo dài hành nghiệp thời khác, hẳn đến nhà, hiển nhiên là có mưu đồ.

"Người đoán hẳn là vì sao mà đến?" Vũ Trương Nhu vẩy lên tóc xanh, lưu giữ khảo giáo Tần Triệt tâm tư.

"Đơn giản cũng là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, vợ vét điểm chỗ tốt."

Tần Triệt nhún nhún vai, nói: "Đi thôi, đi gặp một lần vị này lấy bá đạo độc ác nổi tiếng ngoan nhân."

Nói xong, hắn vờn người đứng dậy, theo sau lưng Vũ Trương Nhu.

Thế nhân đều biết, Vũ Trương Nhu phía sau có một cái người tài ba, nhưng chỉ có chút ít mấy cái người biết, sau lưng nàng người là Tần Triệt.

Trước mắt, Tần Triệt còn không muốn người trước Hiền Quý, trở thành một khóa gây họa đại thụ.

Vì vậy, hắn cùng Triệu Tiễn sóng vai, bộ dạng phục tùng rũ xuống mắt, đi vào đại thánh nghị sự.

Chỉ gặp trên đại sảnh thủ ngồi một cái Kim Bào nam tử, tóc đen rối tung, như thân ma, khí thôn Vạn Lý Sơn Hà.

Triệu Tiễn sắc mặt trắng bệch, hô hấp nặng nề, phía sau lưng đều ướt đầm.

Tần Triệt cũng như phụ đồi núi, khó mà cất bước.

Triệu gia chỉ chủ là Ngũ Giai cường giả, hơn nữa cách Đệ Lục Cảnh không xa, chỉ bằng vào khí thế, liền có thể oanh sát bốn cảnh tu sĩ.

Cũng may, Vũ Trương Nhu không phải mặc người nắm quả hồng mềm, Triệu gia chỉ chủ lấy bá đạo uy danh, nàng cũng là lấy bá đạo lấy xưng.

Oanh!

Thần Uy Như Ngục, sát ý ngút trời, Vũ Trương Nhu đứng chấp tay, giống như quân lâm vạn vực vô địch Nữ Đế, Chư Thiên thần phục, Tiên Ma cúi đầu.

"Lấy khách người thân phận, ngồi tại chủ nhân trên ghế ngồi, còn không biến mất khí thế, Triệu tộc trưởng, ngươi cho ta dễ khi dễ a?"

Lời nói băng lãnh, như sấm diệt thế, Triệu gia chỉ chủ nguy nga như núi, khí huyết lại không ngừng sôi trào, khí thế cũng tiêu tán.

Cái bàn vỡ nát, đại sảnh bừa bộn, Triệu Tiễn

Tần Triệt cũng tâm thần chấn động, hắn đối Ngũ Giai cường giả nhận biết, bắt nguồn từ sách cổ, đối Vũ Trương Nhu nhận biết, bắt nguồn từ nghe đồn.

Giờ phút này, hắn rốt cục ý thức được Ngũ Giai tu sĩ cường hãn bao nhiêu, cũng ý thức được Vũ Trương Nhu có bao nhiêu đáng sợ. "Vũ cô nương nói quá lời, ta không quen thu liễm khí thế, nếu là hù đến phía sau ngươi tiểu bằng hữu, xin hãy tha lỗi."

Triệu gia chỉ chủ thần sắc như thường, bình thản ung dung, nhìn như cùng Vũ Trương Nhu cân sức ngang tài, cũng không ăn thiệt thòi.

Trên thực tế, hắn ăn một cái thiệt thòi nhỏ.

Vũ Trương Nhu không phải dễ trêu, mạnh như Đại Hạ chỉ chủ, đều kiêng kỵ ba phần, hắn làm sao có thể lông tóc không tổn hao gì?

Tiểu bằng hữu?

Tần Triệt Tinh Mâu nheo lại, thân là khách nhân, lại ngồi ở vị trí đầu, thật đúng là bá đạo.

"Tránh ra." Vũ Trương Nhu thần sắc băng lãnh, lời ít mà ý nhiều, hiển thị rõ bá khí.

Triệu gia chỉ chủ khẽ giật mình, tiếp theo cười: "Ta chỉ nói ba câu nói, nói xong cũng đi."

"Ngươi chính là chỉ nói một câu, cũng phải để mở."

Vũ Trương Nhu lạnh lùng nhìn lấy Triệu gia chỉ chủ, nói: "Hoặc là đứng đây, hoặc là lăn, ngươi tuyển đi."

Nghe vậy, Triệu Tiễn đánh một cái lạnh run, chấn kinh sau khi, cũng không khỏi khâm phục.

Đây chính là Triệu gia chỉ chủ, danh chấn Đại Hạ bá chủ, có mấy người dám để cho hắn lăn?

Tần Triệt cũng theo đó kinh ngạc, thế nhân nhắc lên Vũ Trương Nhu, đều sẽ dùng ba cái hình dung từ.

Lãnh diễm, cường đại, bá đạo.

Cái trước, Tần Triệt sớm đã lãnh hội, cái sau, hắn thủy chung vô duyên nhìn thấy.

Giờ phút này, Tần Triệt kiến thức đến, đủ bá khí, hắn ưa thích.

"Vũ cô nương, ngươi cứ như vậy không nề mặt ta?" Triệu gia chỉ chủ cười, cười rất lạnh.

Cặp kia hẹp dài đôi mắt phun trào hàn ý, như trời đông giá rét Phong Tuyết, lạnh lẽo thấu xương.

Đáng tiếc, Vũ Trương Nhu là Ngao Tuyết Hàn Mai.

Nàng mi tâm nở rộ, kim sắc cây kéo Shine thế, mơ hồ gặp Long Ảnh, mơ hồ nghe Phụng Minh.

Long Phụng Vũ Trường Thiên!

Máy và Thần Năng một trong, cùng Kỳ Vực tương tự, chỉ có ngộ tính siêu tuyệt người, phụng có thể lĩnh ngộ.

Như có thiên tư không đủ, mặc dù trở thành gần với Thánh Chức người tồn tại, cũng vô pháp lĩnh ngộ.

Triệu gia chỉ chủ động dung, tiếp xuống một màn, càng làm cho hắn biến sắc.

Kim Tiền phá trường không, Long Phụng Minh Cửu Thiên, hư không trong nháy mắt vỡ nát, yếu ớt như giấy dán cửa sổ, không chịu nổi một kích.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của

Hư không đổ sụp, tiêu tán như khói, Vũ Trương Nhu phụ hai tay tại phía sau, quân lâm Chư Thiên, bề nghề Vạn Giới.

Long Ảnh xoay quanh, Phụng Minh quần tại, Triệu gia chỉ chủ động dung, mi tâm phun thần quang, ngưng tụ thành Thất Huyền Cổ Cầm.

Ánh sáng vạn đạo, chiếu sáng không trung, thần quang hóa thành ba tác Hắc Kiếm, yêu dị lạnh lẽo, nhiếp tâm hồn người.

Như Ý Cầm!

Cầm Sư Thần Năng một trong, không phải Ngũ Giai không cảm nhận được tình, thiên biến vạn hóa, danh chấn Vạn Giới.

Làm kiếm lúc, tạt như cuồng phong, thế như Kinh Lôi, Nhất Kiếm Quang Hàn Tam Thiên Giới.

Vì thương lúc, Toái Tinh Đoạn Nguyệt, Hoàn Tảo Thiên Quân, một hơi rung chuyển cửu trọng thiên.

Càng đáng sợ là, vô luận cảm âm hóa thành loại kia Thần Binh, đều ẩn chứa Quy Tắc Chi Lực, hoặc lạnh lẽo thấu xương, hoặc nóng rực sáng rực, hoặc nặng nề như núi.

Trừ thành thánh sau nghịch thiên chi năng, Như Ý Cầm có thể xưng Cầm Sư mạnh nhất Thần Năng một trong, kiêu ngạo Kỳ Vực, không kém Long Phụng Minh Cửu Thiên.

Oanh!

Kiểm Trảm Long ảnh, cảm tiếc Phụng Minh, Bát Hoang làm lay động, hư không làm chôn vùi.

Bất quá, rung chuyển không Vũ Trương Nhu.

Nàng mi tâm Thần chói, Kim Tiền hóa Long, vỡ nát cảm âm hóa thành Thần Kiếm.

Triệu gia chỉ chủ khốc miệng chảy máu, tuy nhiên vẫn như cũ tựa như núi cao nguy nga cân trọng, nhưng nhưng lại không thể không đứng dậy, lui ra phía sau một bước.

Không phải hắn quá yếu, mà chính là Vũ Trương Nhu quá mạnh, liên Đại Hạ chỉ chủ đều kiêng kỵ nàng, cũng không phải có tiếng không có miếng.

"Lần sau nhớ kỹ, không phải ngươi ta, không nên ngồi." Vũ Trương Nhu dò thăm môi khẽ mở, thần uy giấu kỹ, y nguyên bá khí như Đế, quan sát chúng sinh.

Triệu gia chỉ chủ mặt trắng như nước, hẹp dài đôi mắt đều là hàn ý, như một đầu Độc Mãng, mở ra huyết bồn đại khẩu.

Thường nhân gặp, chắc chắn tê cả da đầu, toàn thân rét run.

Đáng tiếc, chán nản không Vũ Tưng Nhu.

Nàng thần sắc bình tĩnh, liếc xéo Triệu gia chỉ chủ liếc một chút: "Ngươi nếu không phục, đều có thể xuất thủ, ta không ngại làm thịt ngươi."

"Nghe qua Vũ cô nương bá đạo cường thế, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền." Triệu gia chỉ chủ cúi đầu cười một tiếng, lúc ngẩng đầu lên, lửa giận ném ở, không xem qua mắt đã mất lãnh ý.

Cứ việc chỉ là thăm dò, liền một chiêu đều chưa nói tới, nhưng đủ để chứng minh, hắn không phải Vũ Tưng Nhu đối thủ.

Cùng vật lộn sống mái, thật là không khôn ngoan tiến hành, tối thiểu giờ phút này, không thể đi đến một bước kia.

"Nói rõ ý đồ đến đi."

Vũ Tưng Nhu nhàn nhạt mở miệng, chỉ có Tần Triệt, có thể làm cho nàng nhiều nói vài lời, những người còn lại, nàng liền nửa chữ đều chẳng muốn nói.

"Ba câu nói."

Triệu gia chỉ chủ không chút hoang mang, nói: "Câu đầu tiên, chúc mừng Vũ cô nương, không đến tháng ba, liền chế tạo ra một năm nhập hơn trăm triệu Thương Hành, thật là kỳ tài."

"Ta gặp ngươi, không phải vì nghe ngươi nịnh nọt." Vũ Tưng Nhu thần sắc lạnh lùng, nàng không thích nịnh nọt, huống chi, sáng tạo cái này một kỳ tích người, không phải nàng.

"Câu thứ hai, ta tưởng thu cầu Tần Vũ Thương Hành."

Triệu gia chỉ chủ thân nhiên nói: "Ba trăm triệu linh thạch, chỉ cần ngươi gạt đầu, lập tức liền có thể nhìn thấy chồng chất như núi linh thạch."

Ba trăm triệu?

Tần Triệt lắc đầu bật cười, Vũ Tưng Nhu cũng lộ ra vẻ chế nhạo.

Nhưng phàm là chú ý Tần Vũ Thương Hành người, người nào không biết Tần Vũ Thương Hành lợi nhuận cao bao nhiêu? Tiềm lực lớn bao nhiêu?

Đừng nói là độc bá Cao Đao Thị Trường, liền xem như cùng với những cái khác Thương Hành chia đều, lãi hàng năm nhuận cũng không ngừng một trăm triệu linh thạch.

Lấy ba trăm triệu linh thạch thu mua, Triệu gia chỉ chủ là ý nghĩ hảo huyền, vẫn là bất bộn hãn khi ngu ngốc?

"Nói câu thứ ba đi, về sau, ngươi có thể rời đi." Vũ Tưng Nhu thần sắc đậm mạc, ngụ ý, cũng là không đáp ứng.

"Câu thứ ba, Tần Vũ Thương Hành Bốn bề thọ địch, bày sới vòng tự, không đáp gây thù hằn." Triệu gia chỉ chủ nhìn một chút trước người cái ghế, nói: "Cái ghế này, ta muốn ngồi."

Nghe vậy, Tần Triệt Tinh Mâu nhú lại, hàn mang bắn ra.

Hắn rút cuộc minh bạch, vì sao Triệu gia chỉ chủ biết mở ra một cái buồn cười bằng giá, không phải ý nghĩ hảo huyền, cũng không phải cảm Vũ Tưng Nhu khi ngu ngốc, mà là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Triệu gia chỉ chủ ý tứ rất rõ ràng, không đáp ứng, liền cùng Lý gia liên thủ, chèn ép Tần Vũ Thương Hành.

"Triệu tộc trưởng, ngươi là muốn bức ta cùng Triệu gia khai chiến a?" Vũ Tưng Nhu mi tâm phun ánh sáng. Kim Tiền Hóa Thần Long, khí thôn sơn hà, uy chấn Bát Hoang.

Tu đạo đến nay, uy hiếp người nàng nhiều vô số kể, nhưng, đều chết.

Vũ Tưng Nhu một thân ngạo cốt, tuy là hình thần đều diệt, cũng sẽ không bộ dạng phục tùng khom lưng.

"Ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng, Triệu gia cũng không chỉ ta một cái Ngũ Giai tu sĩ."

"Cùng Triệu gia khai chiến, cũng không phải cử chỉ sáng suốt, coi như ngươi xưng hùng cùng cảnh giới, cũng phải cân nhắc một chút hậu quả."

Triệu gia chỉ chủ cười khế, nói: "Nếu ngươi đáp ứng, vòng tự bày sới, đều lại biến thành cừu non, trái lại, sới sẽ trở thành hổ."

"Thì tính sao?"

Vũ Tưng Nhu khiêu mi, nói: "Triệu gia xác thực không chỉ một Ngũ Giai tu sĩ, nhưng địch nhân, cũng không ngừng ta một cái, nên ước lượng hậu quả

ngươi, là ngươi."

Nghe vậy, Triệu gia chỉ chủ nhíu mày, nói: "Nói như vậy, ngươi là cự tuyệt?"

"Ngươi chết cái ý niệm này đi, coi như ta thân tử đạo tiêu, ngươi cũng đừng hòng đạt được Tần Vũ Thương Hành."

"Cái ghế này, ngươi vĩnh viễn cũng không ngồi tới."

Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, nàng hiểu biết Tần Triệt, nhìn như không biết xấu hổ, không có chút nào nguyên tắc.

Kì thực xương cốt cứng rắn, muốn cho hấn cúi đầu chịu thua, so với lên trời còn khó hơn.

"Ngươi nghĩ rõ ràng, nếu ta nhúng tay, có thể cũng không phải là thương nghiệp cạnh tranh đơn giản như vậy." Triệu gia chỉ chủ cười nhạt, ý uy hiếp không còn che giấu.

Cái này khiến Vũ Tương Nhu sinh lòng sát ý, Tần Triệt cũng sinh lòng không vui, hấn liếc Triệu gia chỉ chủ liếc một chút, nói: "Triệu tộc trưởng, nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của điều kiện tiên quyết là cái gì?"

"Tự nhiên là Hỏa bốc cháy." Triệu gia chỉ chủ khẽ nhíu mày, nghĩ mãi mà không rõ Tần Triệt là có ý gì.

"Không tệ, Hỏa còn chưa bốc cháy, ngươi đến ăn cướp, không cảm thấy rất lợi hại buồn cười à?" Tần Triệt mỉm cười, như triều dương ảm áp cùng húc.

Bất quá, toát ra nồng đậm mỉa mai chỉ ý.

Tần Triệt đã sớm ngờ tới, Triệu gia chỉ chủ là đến nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của, chỉ là không nghĩ tới, đúng là như thế quá phẫn.

Ba trăm triệu linh thạch thu mua Tần Vũ Thương Hành, giống như là là một đồng tiền mua xuống Chân Hoàng thành, cái này đã vô pháp dùng nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của để hình dung, mà chính là trắng trợn đoạt!

"Hỏa xác thực còn chưa bốc cháy, bất quá, không xa."

"Một khi Hỏa bốc cháy, Tần Vũ Thương Hành nhất định thương cân động cốt."

Triệu gia chỉ chủ nhàn nhạt liếc Tần Triệt liếc một chút, nói: "Người thông minh, biết nên lựa chọn thế nào."

"Ngươi cho rằng thích hợp, trong mắt của ta lại là tử lộ, coi như Hỏa bốc cháy, ta cũng có thể đem dập tắt." Tần Triệt bình thản ung dung, hấn sớm đã nghĩ kỹ đối sách, cho dù Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử liên thủ, hấn cũng có nắm chắc thay đổi cân khôn.

"Nói khoác mà không biết ngượng, Vũ cô nương, thủ hạ ngươi đều là như vậy không hiểu quy củ, cuồng vọng tự đại à?" Triệu gia chỉ chủ lười nhác cùng Tần Triệt nhiều lời, trong mắt hấn, Tần Triệt cùng con kiến hôi không khác, một ngón tay liền có thể nghiền chết.

"Là cuồng vọng vẫn là có lực lượng, đến lúc đó ngươi liền biết."

Tần Triệt nụ cười dần dần liếm, nói: "Rời đi đi, Tần Vũ Thương Hành không chào đón ngươi."

Triệu gia chỉ chủ thần sắc lạnh lẽo, nói: "Vũ cô nương cũng hi vọng ta rời đi à?"

"Người nào sẽ thích một con ruồi, vòng quanh chính mình đòi tới đòi lui?"

Vũ Tương Nhu môi son hé mở, hình tượng ví von, nhượng Triệu gia chỉ chủ lửa giận hùng hực, sát ý lẫn nhiên.

Hấn lạnh lùng nhìn Vũ Tương Nhu liếc một chút, sau đó đem ánh mắt dời về phía Tần Triệt: "Hỏa bốc cháy lúc, đừng trách ta không có cho ngươi thời cơ."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Mở màn

Sát ý như đao, hàn khí như kiếm.

Vũ Tưng Nhu tóc xanh rừ xuống, như tiên tử, như Nữ Đế, đôi mắt ngậm lấy lãnh ý.

Tần Triệt cũng mắt tỏa hàn mang.

Triệu gia chỉ chủ quá phận, nhìn như là đang thương lượng, kì thực lại là bức bách, mà lại mở ra một cái buồn cười băng giá.

Đây đối với Tần Triệt cùng Vũ Tưng Nhu mà nói, không khác là nhục nhã, một thân ngao cốt hai người, nhẫn không.

"Hối hận người, không phải là chúng ta."

Tần Triệt nhìn ngang Triệu gia chỉ chủ, nói: "Ta nói lại lần nữa xem, đám lửa này, đốt không nổi."

"Ta rửa mắt mà đợi." Triệu gia chỉ chủ cười, không che giấu chút nào mỉa mai chi ý.

Hai đại Ngàn Năm Thế Gia, Ngũ Giai Đại Sư Tiêu Hàn liên thủ nhóm lửa ngập trời đại hỏa, há lại tùy tiện liền có thể dập tắt?

Vũ Tưng Nhu tuy nhiên cường đại, phóng nhãn Đệ Ngũ Cảnh Giới, nàng có thể xưng đơn đầu vô địch, Đại Hạ chỉ chủ chỉ sợ đều không phải là nàng đối thủ.

Bất quá, Triệu gia huy hoàng ngàn năm, không chỉ một Ngũ Giai cường giả, lại thêm Tiêu Hàn, Vũ Tưng Nhu cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn.

"Ta nhắc nhở người, đừng có dùng hạ lưu thủ đoạn, nếu không, ta không ngại hai tay dính đầy máu tươi."

Vũ Tưng Nhu Tưng Thanh tia vẩy đến lỗ tai, không đợi Triệu gia chỉ chủ phân bác, nói: "Người không cần nhắc nhở ta, Triệu gia không ngừng người một cái Ngũ Giai tu sĩ, cần biết, Triệu gia cũng không ngừng ta một địch nhân."

Nghe vậy, Triệu gia chỉ chủ trầm mặc, không lời nào để nói.

Triệu gia huy hoàng ngàn năm, kết thù vô số, xa không nói, liền nói Chân Hoàng thành Mạc gia.

Mạc gia cũng phong quang ngàn năm, có thể xưng Chân Hoàng thành đệ nhất thế lực, trăm năm trước liền cùng Triệu gia kết thù kết oán, chỉ là sợ nguyên khí đại thương, mới ần nhẫn không phát.

Nếu là Vũ Tưng Nhu biểu lộ ra liên thủ diệt trừ Triệu gia ý nguyện, Mạc gia chắc chắn sẽ không cự tuyệt, đây cũng là vì sao, Triệu gia chỉ chủ tiền lễ hậu binh nguyên nhân.

"Không cần động sử dụng thủ đoạn, ta cũng có thể phá hủy Tần Vũ Thương Hành."

"Chờ xem, muốn không bao lâu, thế nhân đem quên Tần Vũ Thương Hành, hi vọng đến lúc đó, các người sẽ không hối hận."

Triệu gia chỉ chủ bước nhanh chân, cùng Tần Triệt gấp thoáng qua thời điểm, nói một câu mỉa mai cười điệu.

"Dập lửa, không phải chuyện dễ dàng, coi chừng dẫn lửa thân trên."

"Không tốn sức Triệu tộc trưởng hao tâm tổn trí, lửa này, ta Diệt Định." Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, không đem Triệu gia chỉ chủ uy hiếp coi là chuyện đáng kể.

Triệu gia chỉ chủ kiêng kị Vũ Tưng Nhu, không sẽ vận dụng quy tắc tay ngoài đoạn, mà tại quy tắc bên trong, Tần Triệt không sợ bất luận kẻ nào.

Hắn đứng phía sau vô số tiên hiền đại năng, trong đầu cất giấu vô số thành công kinh nghiệm, coi như hai đại thế gia liên thủ Ngũ Giai Đại Sư, hắn cũng sẽ không thua.

"Khoác lác người nào đều sẽ nói, ta chờ người thể diện mất hết." Triệu gia chỉ chủ nhanh chân rời đi, chiến tranh sắp mở màn, nhiều lời không có chút ý nghĩa nào, chỉ có một chữ.

Chiến!

Tuy nhiên không phải quyết định sinh tử chiến dịch, nhưng lại việc quan hệ thể diện, Tần Triệt nếu là diệt không Hóa, vậy hắn đem thể diện mất hết.

Trái lại, thể diện mất hết người, chính là Triệu gia chỉ chủ, cùng sở hữu tham dự chém giết người.

"Người đoán đúng, hắn thật là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cũng xác thực sẽ cùng Lý gia liên thủ, đối trả cho chúng ta." Vũ Tưng Nhu đỏ thắm môi hé mở, quy tắc bên ngoài, nàng không sợ, bất quá quy tắc bên trong, nàng có chút bận tâm.

Dù sao, Lý gia có tạo nghệ không kém hơn nàng Ngũ Giai Đại Sư, mà lại có Triệu gia tương trợ.

"Người sợ a?" Tần Triệt cười khê, bình thân ung dung, nửa điểm e ngại cũng không có.

Trèo lên đỉnh trên đường thiếu không chém giết, không muốn từ bỏ đỉnh cấp nhiệm vụ, tầm thường Vô Vi qua cả đời, liền vượt mọi chông gai, dũng cảm tiến tới.

"Người cảm thấy ta sẽ sợ a?" Vũ Thương Nhu vẩy lên tóc xanh, nàng trong từ điển, không có e ngại hai chữ này.

"Không biết."

Tần Triệt ngó nhìn chân trời, nói: "Yên tâm, một trận chiến này, chúng ta y nguyên sẽ thắng."

"Có lòng tin là chuyện tốt, bất quá, không thể khinh thị đối thủ." Vũ Thương Nhu thần sắc đậm nhạt, ngôn ngữ tuy là nghi vấn, nhưng thu thủy đôi mắt lại toát ra ý cười.

Không biết từ khi nào bắt đầu, chỉ cần Tần Triệt thông dong tự nhiên, nàng liền sẽ không lo lắng, cho dù phía trước là thao thiên cự lãng.

"Triệu gia cùng Ngũ Giai Đại Sư chung sức hợp tác, xác thực có tư cách lay động đến bọn ta địa vị, bất quá, vèn vèn là có tư cách."

"Tần Vũ Thương Hành đại thế đã thành, muốn động dao động chúng ta địa vị, bằng bọn họ còn làm không được."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, hần sớm có lập kế hoạch, chỉ cần tại quy tắc bên trong, hần không có khả năng thua.

Bất quá, phải cẩn thận Triệu gia chi chủ.

Người này quyền cao chức trọng, thực lực cường hãn, mà lại hành sự bá đạo, không từ thủ đoạn.

Nếu là người này ám sát Vũ Thương Nhu, cái kia coi như Tần Triệt trí kế vô song, nghiền ép Lý gia, cũng không có chút ý nghĩa nào.

"Chỉ mong như người suy nghĩ, như người nói."

Vũ Thương Nhu nhàn nhạt mở miệng, nói: "Ta hội đem hết khả năng, làm một kiện có một không hai áo dài, hi vọng đến lúc đó, người có thể dùng cái này dập lửa, cho ta kinh hi."

"Người sẽ thấy, một kiện nho nhỏ áo dài, làm sao thay đổi căn khôn, cũng sẽ thấy, Triệu gia chi chủ thất bại thảm hại bộ dáng."

Tần Triệt cười cười, may mắn tại ngay từ đầu, liền mướn người bốn phía tuyên truyền, tại thế nhân trong lòng lưu lại thâm căn cố đế ấn tượng.

Không phải vậy, thắng bại khó liệu.

"Ta đang mong đợi, khác khiến ta thất vọng." Vũ Thương Nhu đôi mắt ngậm lấy ý cười, thần sắc vẫn lạnh lùng như cũ.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, quay người rời đi, lưu lại một câu hồn đoạt phách bóng lung.

"Rõ ràng muốn cười, làm gì kéo căng lấy." Tần Triệt mỉm cười, trở lại Tây Sương phòng, theo tay cầm lên một tiểu thuyết, tinh tế phẩm đọc.

Như vậy thành thoi bộ dáng, phảng phất không còn cường địch, đại chiến chưa đến.

Nếu là Vũ Thương Nhu nhìn thấy một màn này, chắc chắn khí nghiêng răng nghiêng lợi, nhin không được rút hần một bàn tay.

"Liền vách núi được bảo đều không có, nếu là viết ra Tiên Ma Tam Bộ Khúc, muốn đến hội Hòa lượt Vạn Giới, lưu danh sử sách." Tần Triệt tự nói, chờ mong trở thành đầu bếp, nhờ Tàn Vũ Thương Hành nâng cao một bước.

Cũng chờ mong trở thành Tiểu Thuyết Gia, viết ra Tiên Ma Tam Bộ Khúc, chấn kinh Vạn Giới, Danh Thù Thiên Cổ.

Đáng tiếc, tạm thời còn không được.

Tần Triệt đến lấy tay tiếp xuống đại chiến, về sau lại bước ra bước thứ hai, bước thứ ba, cho đến hoàn thành nhiệm vụ, trèo lên đỉnh Đại Hạ.

"Hoàn thành nhiệm vụ này, hần là có thể rút trúng đầu bếp." Tần Triệt thi thảo, cùng Triệu gia chi chủ nói chuyện với nhau thời điểm, hần tiếp vào hệ thống trung cấp nhiệm vụ.

Nhượng hần đánh bại người khiêu chiến, thành công đến hai lần trung cấp rút thưởng, nếu là thất bại, vĩnh viễn cũng tiếp không đến trung cấp nhiệm vụ.

Sở dĩ khen thưởng hai lần, là bởi vì hệ thống phán định, đánh bại Lý gia so cao cấp nhiệm vụ đơn giản, so trung cấp nhiệm vụ khó.

Tần Triệt còn là lần đầu tiên, tiếp vào khen thưởng hai lần rút thưởng nhiệm vụ, chuyện này với hần mà nói, không thể nghi ngờ là chuyện tốt.

Hần dự định tham gia đầu bếp giải đấu lớn, vì bước thứ hai tuyên truyền, muốn là không thể trở thành đầu bếp, hần kế hoạch liền thất bại.

"Vẫn là nhớ không nổi phương pháp luyện chế, đến tình tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày đặt chân Đệ Tam Cảnh." Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, lay động Thanh Tâm ngưng thần linh, tập niệm toàn bộ tiêu tán, nhất tâm tu luyện.

Thiên địa linh khí chen chúc mà tới, gột rửa hắc ngũ tạng lục phủ, Kỳ Kinh Bát Mạch, sau cùng hội tụ tại đan điền.

Vòng đi vòng lại, liên tiếp không ngừng, mười ngày sau, Tần Triệt tu vi tinh tiến, Đệ Tam Cảnh có thể đụng tay đến.

Lúc này, Lý gia đẩy ra áo dài, nhưng phàm là phồn hoa Cổ Thành, đều có Lý gia áo dài bóng dáng.

Ý vị này, chiến tranh mở màn, Tần Triệt nghênh đón cường đại nhất đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Dư luận chiến

Ngàn năm trước, Đại Hạ vương triều có hai khóa sáng chói minh châu, một là phủ khả địch quốc Vũ gia, hai là một môn Tướng Soái Lý gia.

Lý gia Thủy Tổ hùng tài đại lược, có thể cùng hoàng thất sánh ngang, có thể cùng Vũ gia tranh phong, cường thịnh thời điểm, liền Triệu gia đều phải cúi đầu xưng thần.

Tuy nhiên mặt trời lặn cuối chân núi, huy hoàng không còn, nhưng lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, vô luận là tiền tài vẫn là nhân mạch,

Huống hồ, còn có Tiêu Hàn tương trợ.

Vũ Trương Nhu đặt chân Đệ Ngũ Cảnh trước đó, người này là được nhận Đại Hạ thứ nhất may vá, thực lực kinh người, tạo nghệ cực cao.

Xuất từ hắc thủ pháp áo, vẻ ngoài cùng thực dụng đều xem trọng, có giá trị không nhỏ, thanh danh hiển hách, thâm thụ đạt quan hiển quý yêu thích.

Nếu không có Vũ Trương Nhu hoành không xuất thế, lấy sáng chói tư thái lập loè tinh hà, chiếu rọi chín ngày, Tiêu Hàn đem là không thể tranh luận Đại Hạ thứ nhất may vá.

Cho dù là ẩn thế nhiều năm, Tiêu Hàn tại thế nhân trong lòng uy vọng cũng không giảm năm đó, tại áo dài dẫn dắt trào lưu lập tức, hắc liền là một thanh Thí Tiên tru Ma Thần kiếm.

Vì vậy, Lý gia tiến quân áo dài nghiệp, khiêu chiến Tần Vũ Thương Hành bá chủ địa vị.

Một dạng phẩm chất, một dạng giá cả, một dạng định vị.

Lý gia chi chủ không phải người tầm thường, tâm hắc biết rõ Tần Vũ Thương Hành thành công nguyên nhân có ba điểm, thứ nhất, lấy áo dài người khai sáng vì mái tóc, đại lực tuyên truyền.

Thứ hai, nhất giai trở lên Pháp Y, đều từ Vũ Trương Nhu thân thủ cắt may, không tỳ vết chút nào.

Thứ ba, đẩy ra hạn lượng cùng định chế, nhượng nhãn hiệu xâm nhập nhân tâm.

Muốn rung chuyển Tần Vũ Thương Hành Long Đầu Địa Vị, nhất định phải như Tần Vũ Thương Hành, đại lực tuyên truyền, sáng lập nhãn hiệu.

Cứ việc rập khuôn Tần Triệt sách lược, nhượng Lý gia chi chủ cảm thấy mất mặt, nhưng hắc không có lựa chọn, không muốn thất bại thảm hại, chỉ có thể làm như thế.

Người này lấy Tiêu Hàn vì mái tóc, trắng trợn tuyên dương, mà lại công bố chỉ làm tam giai trở lên Pháp Y, tam giai phía dưới áo dài, là đối Tiêu Hàn vũ nhục.

Tiêu Hàn tại thế nhân trong lòng uy vọng cực cao, xuất từ hắc thủ pháp áo, thân thể chính là cao đoan trân quý đại danh từ, đại lực tuyên dương dưới, càng là thành một cái Xa Xi Phẩm Bài.

Cứ việc chỉ là hình thức ban đầu, chịu không được gió táp mưa sa, nhưng hiệu quả không tệ, một khi ra đời, liền chiếm cứ Đê Đô ba phần thị trường.

Biết được việc này về sau, Triệu Tiễn kinh hãi, mấy cái nhân viên quản lý cũng hoảng hốt.

Bất quá, Tần Triệt lại Tâm như chỉ thủy, thờ ơ.

Hắn đánh xuống giang sơn, chưa nói tới là Thiết Dững, nhưng cũng không phải tùy tiện liền có thể rung chuyển, Lý gia mặc dù có Tiêu Hàn tương trợ, cũng không có tư cách cùng hắn tranh phong.

Vũ Tương Nhu cũng bình thản ung dung, mấy lần sự thật chứng minh, Tần Triệt là Kinh Thương Kỳ Tài, tuyệt không so ngang dọc Thương Hải lão hồ ly kém.

Bởi vậy, nàng tin tưởng Tần Triệt.

Cái này khiến Triệu Tiễn bất đắc dĩ cười khổ, đành phải thời khắc chú ý cục thế, lặng chờ Tần Triệt xuất thủ.

Ba ngày sau, cục thế càng hồng бет, không biết là người phương nào tấn, xưng Tiêu Hàn mới là áo dài người khai sáng, Vũ Tương Nhu chỉ là ti tiện Sao chếp người.

Ngay từ đầu, lời đồn chỉ ở Chân Hoàng thành tản, tại người giặt dây vận hành dưới, lời đồn như Cuồng Phong quá cảnh, bao phủ Đại Hạ.

Như thế vụng về lời đồn, nghe xong cũng là giả, nhưng nếu là hình thành dư luận, giả cũng thành thật.

Tần Vũ Thương Hành có hai cái khó mà với tới ưu thế, một là áo dài người khai sáng thân phận, hai là kinh tài tuyệt điểm Vũ Tương Nhu.

Vô luận là cái nào, đều là trọng yếu nhất căn cơ, không thể sai sót.

Một khi lời đồn trở thành sự thật lý, này Tần Vũ Thương Hành đem nguyên khí đại thương, Vũ Tương Nhu quang huy hình tượng, cũng sẽ rút xuống ngàn trượng, thậm chí là bị người phi nhổ.

Ý thức được vấn đề tính nghiêm trọng, Triệu Tiễn đầu tiên là qua tìm Vũ Tương Nhu, sau đó cùng Vũ Tương Nhu cùng một chỗ, đi vào Tần Triệt tiểu viện.

Lúc này, hắn chính ở dưới cây hoa đào phơi nắng, khẽ nhếch lấy khoe miệng, nửa híp con mắt, lười biếng mà tán mạn.

"Ta tổ tông ai, đều lửa cháy đến nơi, ngươi làm sao còn như thế nhàn nhả." Triệu Tiễn dờ khóc dờ cười, cũng không biết đi theo Tần Triệt, đến cùng là sáng suốt vẫn là ngu xuẩn.

"Hóa thế nghiêm trọng?" Tần Triệt mở mắt ra, thâm thúy bình tĩnh, như tỉnh không.

"Nào chỉ là nghiêm trọng, đơn giản cũng là tai họa ngập đầu!" Triệu Tiễn cười khổ, đem đầu đuôi sự tình êm tai nói.

"Giới nước bản. . ." Tần Triệt khẽ nhíu mày, Lý gia xuống dốc, không có việc gì chế tạo dư luận, bao phủ Đại Hạ.

Huống hồ, lời đồn bắt đầu tại Chân Hoàng thành, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, hậu trường hắc thủ là Triệu gia.

Tần Triệt ngờ tới Triệu gia chỉ chủ sẽ dùng hạ tiện thủ đoạn, bất quá hắn không nghĩ tới, dư luận chiến đến như vậy nhanh.

Áo dài người khai sáng thân phận, đã là Tần Vũ Thương Hành ưu thế, cũng là nhược điểm trí mạng.

Triệu gia chỉ chủ dùng cái này làm đột phá khẩu, tuy nhiên bị ồ vô si, nhưng không thể phủ nhận, người này vô cùng có cổ tay, vừa ra tay liền nhượng Tần Vũ Thương Hành lâm vào nguy cơ.

"Ta qua tìm hắn tính sổ sách." Vũ Tương Nhu mắt tích súc hàn mang, trong lòng còn có sát ý, trời trong lâm âm trầm.

"Không thể."

"Ta biết ngươi vô địch cùng cảnh giới, coi như Triệu gia đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể lưu lại ngươi, nhưng ngươi là Tần Vũ Thương Hành trụ cột, không thể sai sót."

"Huống hồ, cục thế còn chưa tới xấu nhất cấp độ, lấy mạng qua liều, không đáng."

Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, Triệu gia chỉ chủ nhắc lên dư luận, xác thực nhượng hắn trở tay không kịp, bất quá, hắn y nguyên có nắm chắc dập lửa.

"Ở chung tháng ba, cuối cùng nghe thấy ngươi nói một câu không khí ta lời nói." Vũ Tương Nhu thần sắc hơi chậm, chẳng biết tại sao, trong lòng hiển hiện một tia ý nghĩ ngọt ngào.

Tần Triệt mỉm cười, nói: "Lặng chờ đi, bọn họ nhảy càng vui mừng, tương lai càng thâm."

"Còn không xuất thủ?" Vũ Tương Nhu đôi mi thanh tú cau lại, Triệu Tiễn cũng sững sờ một chút.

Lời đồn không đáng sợ, đáng sợ là dư luận, coi như chỉ có ngũ thành nhân tướng tin, Tần Vũ Thương Hành cũng sẽ nguyên khí đại thương, lại khó thù tín thế nhân.

Lúc này không xuất thủ, chẳng lẽ lại đợi đến dư luận hình thành, khó mà thay đổi à?

"Đừng nóng vội, đợi thêm mấy ngày." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, lời đồn dừng ở Trí Giả, muốn hình thành dư luận, cũng không phải chuyện dễ dàng.

"Người đến cùng đang chờ cái gì?" Vũ Tương Nhu cau mày.

"Chờ Kim Bàn Tử, ta không có tính lực thời khắc đề phòng hấn, vừa vận mượn cơ hội này, buộc hấn nhảy ra."

Tần Triệt cười khế, nếu là Kim Bàn Tử bội bạc, hấn có thể mượn cơ hội này, cùng nhau thu thập.

Nếu là Kim Bàn Tử không đối địch với hấn, vậy hấn liền cho người này chỉ một con đường sáng, đưa một trận ngập trời phú quý.

"Nếu là Kim Bàn Tử cùng Lý gia hợp tác, vậy chúng ta coi như tuyệt thượng gia sương, không đường thoái lui."

Vũ Tương Nhu thật sâu nhìn Tần Triệt liếc một chút, nói: "Người coi thật có lòng tin lật bàn?"

"Không có lời nói, ta liền không cùng người nhiều lời."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Người không cần để ý nhao nhao hỗn loạn, an tâm làm một kiện có một không hai áo dài, trận chiến tranh này thắng bại, ở chỗ người."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu điểm nhẹ trán, không khỏi an tâm.

Ngay sau đó, nàng quay người rời đi, lưu lại một câu bình tĩnh ngữ điệu, chậm rãi quanh quẩn.

"Ta sẽ không để cho người thất vọng, hi vọng, người cũng đừng khiến ta thất vọng."

Nghe vậy, Tần Triệt cười một chút, không nói gì.

Hắn tin tưởng Vũ Tương Nhu sẽ không để cho chính mình thất vọng, cũng tin tưởng mình, sẽ không để cho Vũ Tương Nhu thất vọng.

"Người cũng đi đi, lúc nào Kim Bàn Tử xuất thủ, lại đến nói cho ta biết."

Tần Triệt nụ cười dần dần liếm, đợi Triệu Tiễn sau khi rời đi, hắn tự lẩm bẩm: "Thời cơ ta cho người, có thể hay không nắm chặt, liền xem chính người."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Người phát ngôn

Lời đồn nổi lên bốn phía, hỏa thế ngập trời.

Lý gia dốc hết sở hữu, muốn rung chuyển Tần Vũ Thương Hành Long Đầu Địa Vị, tái hiện ngày xưa huy hoàng.

Triệu gia cũng vận dụng toàn lực.

Ban đầu, Triệu gia chỉ chủ không đem áo dài để vào mắt, giờ phút này, áo dài đã gây nên hấn coi trọng, nhất định phải được.

Lợi nhuận quá cao, không khoa trương nói, Triệu gia chỗ có sinh ý chung vào một chỗ, cũng không có áo dài lợi nhuận cao.

Cho dù chỉ là chiếm cứ ngũ thành thị trường, Triệu gia cũng sẽ nâng cao một bước, luận tài lực, chắc chắn vượt qua Mạc gia.

Đến lúc đó, có thể làm việc liền nhiều, chiêu binh mãi mã, vợ vệt Kỳ Trân, thậm chí là có thể mua được đặt chân Đệ Lục Cảnh Thần Vật!

Phóng nhân Đại Hạ vương triều, không còn Đệ Lục Cảnh cao thủ, mạnh như Đại Hạ chi chủ, Vọng Nguyệt Lâu chi chủ, cũng chỉ là tiếp cận Lục Giai.

Xung quanh mấy cái Vương Triều, cũng không có Lục Giai Chức Nghiệp Giả.

Nếu là Triệu gia chi chủ đặt chân Đệ Lục Cảnh, này đem là không thể tranh luận Đại Hạ đệ nhất nhân, bị tiêu diệt Mạc gia dễ như trở bàn tay.

Vì vậy, Triệu gia chi chủ sai người trắng trợn tuyên dương, xấu hổ Vũ Trương Nhu, nâng lên Tiêu Hàn.

Lời đồn dừng ở Trí Giả, nhưng Trí Giả dù sao cũng là số ít, theo lời đồn đại bao phủ Đại Hạ, chỉ ít có ngũ thành nhân tướng tin lời đồn.

Đối với cái này, Tần Vũ Thương Hành chỉ giữ trầm mặc, không làm bất kỳ đáp lại nào.

Cái này cổ vũ Triệu gia chi chủ khí điểm, tin tưởng người khác cũng nhiều hơn.

Chửi rửa, chửi bới, các loại nghĩa xấu theo nhau mà tới, sở hữu tiếng ca ngợi âm đều biến mất.

Lời đồn tăng lên đến dư luận, Vũ Trương Nhu tại thế nhân trong lòng uy vọng, hạ xuống thấp nhất.

Đầu đường cuối ngõ, trà quán Tửu Quán, có người địa phương, liền có mắng nàng thanh âm.

Ca ngợi cũng tốt, chửi rửa cũng được, Vũ Trương Nhu đều không để ý, có thể Tần Vũ Thương Hành lại không thể thừa nhận.

Vén vén ba ngày, lượng tiêu thụ liền hạ xuống ngũ thành, Lý gia lượng tiêu thụ tùy theo dâng lên, nếu không có chỉ ở mấy cái tòa cổ thành bán ra, lợi nhuận đã siêu việt Tần Vũ Thương Hành.

Ngay tại Tần Vũ Thương Hành tràn ngập nguy hiểm, tức làm mất đi Long Đầu Địa Vị thời điểm, Kim Bàn Tử xuất thủ.

Hắn cùng Lý gia chi chủ hợp tác, đem Tần Vũ Thương Hành áo dài loại bỏ, đổi thành Lý gia áo dài.

Kim Bàn Tử cửa hàng trải rộng Đại Hạ vương triều, liền Triệu gia cũng không sánh bằng, có thể nói, hắn là Đại Hạ mạnh nhất Buôn Bán thương.

Bởi vậy, Tần Triệt cùng hắn hợp tác, cũng bởi vậy, khi Kim Bàn Tử cùng Lý gia hợp tác, Tần Vũ Thương Hành lọt vào đã kích trí mạng.

Tần Vũ Thương Hành cửa hàng, chỉ ở ba tòa cổ thành có, Chân Hoàng, Đế Đô, Vân Tiêu.

Cái này ba tòa cổ thành, chiếm lợi nhuận ba phần, còn lại bảy CD bắt nguồn từ còn lại hơn ba mươi tòa cổ thành.

Nói cách khác, một khi Kim Bàn Tử Tướng Kỳ bào loại bỏ, này Tần Vũ Thương Hành đem tổn thất bảy thành lợi nhuận.

Càng nguy hiểm hơn là, Kim Bàn Tử đổi bán Lý gia áo dài, một ngày hai ngày không có việc gì, nhưng nếu là cứ thế mãi, này thế nhân đem dần dần quên lãng Tần Vũ Thương Hành áo dài.

Vì vậy, Triệu Tiến hoảng hốt, vội vàng bẩm báo Tần Triệt, hi vọng hắn mau chóng xuất thủ.

Vũ Trương Nhu cũng là như thế.

Lý gia đặt chân áo dài hành nghiệp, Triệu gia tán lời đồn đại, Kim Bàn Tử bội bạc, cái này ba bước, đem Tần Vũ Thương Hành bức đến một cái tuyệt cảnh.

Cái này tuyệt không khoa trương, tại bất luận cái gì người xem ra, đây đều là khó giải tuyệt cảnh.

Tần Vũ Thương Hành sở dĩ trở thành áo dài Nghiệp Long đầu, một là bởi vì người khai sáng thân phận, hai là bởi vì Vũ Trương Nhu, ba là bởi vì Kim Bàn Tử.

Bây giờ, ba cái đều cách Tần Vũ Thương Hành đi xa, nếu là còn không xuất thủ, chờ đợi Tần Vũ Thương Hành, chỉ có thể là thất bại.

"Rốt cục xuất thủ."

Tần Triệt nheo lại đôi mắt, sớm tại đàm phán thời điểm, hắn liền nhìn ra Kim Bàn Tử đang đợi một cơ hội, một cái có thể chen ép Tần Vũ Thương Hành, lại kiếm lời càng nhiều lĩnh thạch cơ hội.

Giờ phút này, cơ hội xuất hiện, Kim Bàn Tử làm sao có thể không bắt được?

"Bọn người người, đã xuất thủ, người còn thờ ơ à?"

Vũ Trương Nhu Trương Thanh tia vậy đến sau tai, hạ quyết tâm, nếu là Tần Triệt còn nói chờ một chút, nàng liền một bàn tay quất tới.

"Nên xuất thủ." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, Tần Vũ Thương Hành đã đến bên bờ vực, hần nhất định phải phá cục.

Hần thấy, phá cục không khó, cứ việc trong mắt thế nhân, Tần Vũ Thương Hành đã là cùng đồ mạt lộ, không có chút nào lật bàn khả năng.

"Người phá cục chi pháp, vẫn là một kiện áo dài?" Vũ Tương Nhu nhàn nhạt mở miệng, nàng tin tưởng có thể phá cục, có thể nàng lo lắng, một kiện áo dài vô pháp thay đổi căn khôn.

"Phá cục không khó, một kiện áo dài đã đủ." Tần Triệt cười nhạt, hần lý giải Vũ Tương Nhu lo lắng, tại bất luận cái gì người xem ra, một kiện áo dài đều không thể nghịch chuyển cục thế.

Chỉ có hần biết, món này nho nhỏ áo dài, đem quét ngang địch thủ, triệt để đặt vững Tần Vũ Thương Hành bá chủ địa vị.

"Một kiện áo dài?"

Triệu Tiễn sững sờ một chút, không dám tin nói: "Công tử, người phá cục chi pháp chỉ là một kiện áo dài?"

Tần Triệt nhàn nhạt nhấp một miệng nước trà, nói: "Không được a?"

Đương nhiên không được!

Triệu Tiễn im lặng, Tần Vũ Thương Hành ba đại ưu thế, đều là lấy không còn sót lại chút gì, chỉ là một kiện áo dài, làm sao có thể lật bàn?

"Công tử, cục diện đối với chúng ta mười phần bất lợi, còn xin người nghỉ lại mà làm sau." Triệu Tiễn cười khổ, đã dự cảm đến, tương lai mình có bao nhiêu tối tăm.

Lấy một kiện áo dài phá cục, đơn giản cũng là trò đùa!

"Ta đã cân nhắc lại tác."

Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, nói: "Không cần nhiều lời, ần ta nói tới đi làm."

"Công tử. . ." Triệu Tiễn muốn nói lại thôi, không thể làm gì.

Hần thừa nhận Tần Triệt mưu tính sâu xa, so ngang dọc Thương Hải mấy chục năm lão hồ ly đều lợi hại, nhưng lấy áo dài phá cục, thật sự là ý nghĩ hảo huyền.

Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương liên thủ, liền xem như hoàng thất, cũng khó có thể phá cục.

Triệu Tiễn lắc đầu cười khổ, hối hận gia nhập Tần Vũ Thương Hành, chiếu Tần Triệt chơi như vậy, Tần Vũ Thương Hành chắc chắn thất bại, còn không bằng hần khi một cái tiêu điều tự tại tiêu lão bản.

"Ta nên làm như thế nào?" Vũ Tương Nhu vậy lên tóc xanh, chờ mong Tần Triệt phá cục, không phải vì huy hoàng tương lai, mà chính là không muốn Tần Triệt thua.

"Rất đơn giản, Tướng Kỳ bào hiến cho Đương Kim Hoàng Hậu." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, hần phá cục chi pháp không phải áo dài, mà chính là người phát ngôn.

Một cái tốt người phát ngôn, có thể nhượng lượng tiêu thụ lật mấy lần, mà lại làm cho thế nhân nhớ kỹ, khó mà mà diệt.

Nhìn chung Đại Hạ vương triều, không có nữ nhân nào, so Đại Hạ Hoàng Hậu thích hợp hơn.

Đại Hạ Hoàng Hậu hiền lương thực đức, Mẫu Nghi Thiên Hạ, mà lại Đại Hạ chi chủ si tình, độc sủng Hoàng Hậu một người.

Có thể nói, Đại Hạ Hoàng Hậu cũng là nữ nhân trong lòng điển hình, không thể tranh luận Đại Hạ Chương một nữ tử, không có người nào so với nàng càng thích hợp làm người phát ngôn.

Nếu là nàng tiếp nhận Tần Vũ Thương Hành áo dài, này Tần Vũ Thương Hành đem nâng cao một bước, triệt để trở thành áo dài Nghiệp Long đầu, dù ai cũng không cách nào rung chuyển.

Đến lúc đó, lời đồn đại hội tự sụp đổ, Lý gia dù có Kim Bàn Tử tương trợ, Tiêu Hàn phụ tá, cũng không có tư cách cùng Tần Triệt tranh nhau phát sáng.

"Đưa cho Hoàng Hậu?" Vũ Tương Nhu sững sờ, nằm mơ đều không nghĩ tới, Tần Triệt đúng là đánh cái chủ ý này.

Triệu Tiễn cũng ngây người, đại não cấp tốc vận chuyển, suy tư đưa cho Hoàng Hậu chỗ tốt, kết quả phát hiện, chỗ tốt lớn đến không thể đánh giá.

Đại Hạ Hoàng Hậu địa vị tôn quý, Thâm được lòng người, nàng mặc vào Tần Vũ Thương Hành áo dài, đạt quan hiển quý làm sao có thể không mua?

Huống hồ, Đại Hạ Hoàng Hậu bối cảnh cường đại, mà lại cùng Đại Hạ chi chủ thanh mai trúc mã, tình cảm thâm hậu.

Nói cách khác, chỉ cần Đại Hạ Hoàng Hậu tiếp nhận Tần Vũ Thương Hành áo dài, này Tần Vũ Thương Hành liền có hai cái minh hữu.

Một cái là Thẩm gia, một cái là hoàng thất, đều là bá chủ cấp tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Một công ba việc

Hoàng thất thực lực không cần nhiều lời, chỉ nói Đại Hạ chi chủ một người, liền có thể san bằng Triệu gia, quét ngang Đại Hạ.

Vương gia thực lực cũng không thể khinh thường, một môn hai tướng đẹp trai, là Đế Đô tiếng tăm lừng lẫy thế gia, không kém gì Chân Hoàng thành Ngũ Đại Gia Tộc.

Đương Kim Thánh Thượng sở dĩ leo lên đế vị, cũng là bởi vì Vương gia phụ tá, nếu không có Vương gia, năm đó kế thừa đế vị người, cũng không phải là Đương Kim Thánh Thượng.

Đây cũng là Đại Hạ chi chủ độc sủng Hoàng Hậu một trong những nguyên nhân.

Nếu là Hoàng Hậu tiếp nhận Tần Vũ Thương Hành áo dài, này hai đại cự đầu chẳng khác gì là đứng tại Tần Vũ Thương Hành sau lưng, cho dù là Chân Hoàng thành Ngũ Đại Thế Gia liên thủ, cũng phải cân nhắc một chút.

Quan trọng hơn là, nhân hiệu đem treo lên đỉnh Đại Hạ, triệt để trở thành cao quý đại danh từ.

Thử hỏi, liền Đại Hạ tôn quý nhất nữ nhân, đều mặc Tần Vũ Thương Hành áo dài, ai còn có thể cự tuyệt?

Đừng nói Tiêu Hàn tạo nghệ, cùng Vũ Thương Nhu lực lượng ngang nhau, coi như cao hơn nàng, Lee thị Thương Hành cũng vô pháp cùng Tần Vũ Thương Hành tranh nhau phát sáng.

Muốn đến nơi này, Triệu Tiển kinh động như gặp thiên nhân, vô án tán dương.

Vũ Thương Nhu cũng theo đó sợ hãi thán phục, mắt đẹp dị sắc liên tục.

Lý gia lời kéo Tiêu Hàn, cường thế đặt chân áo dài nghiệp, Triệu gia bá khí xuất thủ, dẫn đạo dư luận.

Kim Bàn Tử quay giáo tương hướng, cho Tần Vũ Thương Hành nhất kích trí mệnh, đem đẩy vào tuyệt cảnh.

Ba người liên thủ, vài kẻ tiếp khó giải Từ Cục, liền xem như hoàng thất, cũng vô pháp phá cục.

Trừ phi, vận dụng quy tắc tay ngoài đoạn, tỉ như đem hết toàn lực, chém giết Kim Bàn Tử, bị tiêu diệt hai đại thế gia.

Vì vậy, Triệu Tiển trong lòng đại loạn, Vũ Thương Nhu cũng không khỏi lo lắng.

Nhưng mà, Tần Triệt lại lấy một kiện nho nhỏ áo dài, phá khó giải Từ Cục, hai người có thể nào không kinh thán?

"Cao, thật sự là cao, như thế Diệu Pháp, cũng liền công tử có thể nghĩ ra được." Triệu Tiển tán thưởng, không phải a đua nịnh hót, mà là chân tâm thực ý.

Tất cả mọi người cho rằng này cục khó giải, Tần Vũ Thương Hành tất bại, ai có thể nghĩ tới, Tần Triệt hội lấy một kiện áo dài thay đổi cục diện?

"Trước chỗ vội cao hứng, phá cục điều kiện tiên quyết là Đại Hạ Hoàng Hậu tiếp nhận áo dài, nếu là không tiếp nhận, này cục liền Chân Vô hiểu biết." Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, đem ánh mắt dời về phía Vũ Thương Nhu.

Đại Hạ Hoàng Hậu là hấn tuyển định người phát ngôn, nhưng Đại Hạ Hoàng Hậu có nguyện ý hay không, cũng không phải là hấn có thể chi phối.

Đại Hạ tôn quý nhất nữ nhân, Mẫu Nghi Thiên Hạ tồn tại, coi như tâm động, cũng sẽ không tự hạ thân phận, lẫn vào thương nhân ở giữa chiến thắng.

Tần Triệt không có nắm chắc thuyết phục Đại Hạ Hoàng Hậu, cũng không có tư cách thấy Hoàng Hậu thiên nhan, hẳn chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào Vũ Tương Nhu trên thân.

"Ta hiểu ý ngươi, việc này giao cho ta."

Vũ Tương Nhu đỏ thắm môi khê mở, nói: "Vương gia thiếu gia gia của ta một cái nhân tình, Đại Hạ chi chủ cũng nợ ta một món nợ ân tình, ta như khẳng khẳng, Đại Hạ Hoàng Hậu sẽ không cự tuyệt."

"Như thế, ta liền yên tâm"

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, chỉ cần Đại Hạ Hoàng Hậu tiếp nhận áo dài, này không chỉ có phá này cục, Tần Vũ Thương Hành Long Đầu Địa Vị, cũng sẽ không thể rung chuyển.

Tương lai đặt chân còn lại hành nghiệp, cũng sẽ nhẹ nhõm lời, mặc cho ai đều phải cân nhắc một chút, trêu chọc hoàng thất cùng Vương gia hậu quả.

"Ngươi yên tâm, ta lại không yên lòng."

"Lo ngại mặt mũi, Hoàng Hậu sẽ không cự tuyệt, nhưng đến căn cứ vào một cái tiền đề, hoàn mỹ không tì vết." Vũ Tương Nhu than nhẹ, Triệu gia gây sóng gió, dẫn đạo dư luận, xuất từ tay nàng áo dài đã không hề không rãnh.

"Ngươi đối với mình tạo nghệ không có lòng tin a?"

"Ta tin tưởng xuất từ tay ngươi áo dài, hoàn mỹ vô khuyết, có thể chinh phục Đại Hạ Hoàng Hậu." Tần Triệt cười khê, tuyệt không lo lắng, Đại Hạ Hoàng Hậu hội cự tuyệt.

Áo dài mị lực, đã được đến nghiệm chứng, nữ nhân nào có thể cự tuyệt?

"Ngươi là thật ngốc vẫn là giả bộ hồ đồ, ta chỉ là lời đồn." Vũ Tương Nhu lấy tay nâng trán, nàng có thể không hiểu chính mình tạo nghệ?

Đem hết toàn lực lời nói, Tiêu Hàn cũng phải kém hơn mấy phần, Đại Hạ Hoàng Hậu làm sao có thể không động tâm?

Được nghe Vũ Tương Nhu lời ấy, Triệu Tiễn cũng thu lại nụ cười, lo lắng.

Tần Vũ Thương Hành lớn nhất đại nguy cơ, không phải Tiêu Hàn, cũng không phải Kim Bàn Tử, mà chính là dư luận.

Lời đồn không rời, nước bản không tịnh, Tần Vũ Thương Hành liền vô pháp thay đổi bại cục, trở lại đình phong.

"Lời đồn a."

"Không cần phải lo lắng, Đại Hạ Hoàng Hậu sẽ không tin tưởng lời đồn, mà đợi nàng tiếp nhận chúng ta áo dài, lời đồn đem tự sụp đổ."

Tần Triệt lắc đầu bật cười, Triệu Tiễn cùng Vũ Tương Nhu cho rằng, hẳn là nhất tiễn song điêu, trên thực tế, hẳn là một công ba việc.

Một, nhượng nhãn hiệu trở thành cao quý đại danh từ, áp đảo Lee thị áo dài phía trên.

Hai, cùng hai đại cự đầu kết thiện duyên, nhượng Triệu gia chi chủ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Ba, lắng lại lời đồn.

Điểm này trọng yếu nhất, cũng đơn giản nhất, chỉ cần Đại Hạ Hoàng Hậu tiếp nhận áo dài, lời đồn đem tự sụp đổ.

Tin tưởng lời đồn, phần lớn là phổ thông bình dân, mà phổ thông bình dân, như thế nào nghi vấn Mẫu Nghi Thiên Hạ Hoàng Hậu?

"Không hổ là ngàn năm không lạ kỳ mới, công tử sự tình, thật sự là Quỷ Thần khó lường." Triệu Tiễn cảm khái, may mắn chính mình gia nhập Tần Vũ Thương Hành, càng may mắn chính mình không phải Tần Triệt địch nhân.

Tâm kế thật đáng sợ, chỉ là một kiện áo dài, có thể một công ba việc, quả nhiên là không thể tưởng tượng.

Triệu Tiễn đã tại mặc niệm, vì Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử mặc niệm.

Trêu chọc Tần Triệt như thế một cái nhân vật đáng sợ, Triệu Tiễn đã có thể tưởng tượng, bọn họ hạ tràng có bao nhiêu thảm.

Vũ Tương Nhu cũng có thể tưởng tượng.

Nàng không lộ nụ cười, bắt quá linh động thu thủy đôi mắt, lại toát ra ý cười.

Nhất thời, trời chiều thất sắc, hoa đào ảm đạm.

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Qua Đé Đô đi, Tướng Kỳ bảo đưa cho Hoàng Hậu, chuyển bại thành thắng."

"Theo ta cùng đi chứ." Vũ Trương Nhu vẩy lên tóc xanh, nàng không thích cùng người đồng hành, có thể chẳng biết tại sao, Ma xui Quỷ khiến mời Tần Triệt.

"Cũng tốt." Tần Triệt trầm ngâm một chút, chậm rãi gật đầu.

Đé Đô là Đại Hạ trái tim, phồn hoa nhất Cổ Thành, hắn đã sớm muốn đi gặp một phen.

"Chúng ta bây giờ khởi hành, ngày mai liền có thể đến Đé Đô." Vũ Trương Nhu Trương Thanh tia vẩy đến sau tai, ngọc tay nhẹ vẩy, tường vân hiển hiện.

Đó là một đóa cây kéo bộ dáng mây trắng, mơ hồ gặp long ngâm, mơ hồ nghe Phụng Minh.

Gặp này, Tần Triệt bước ra một bước, leo lên tường vân.

Vũ Trương Nhu tùy theo cất bước, sau đó, tường vân phi nhanh, lấy không kém hơn lời đình tốc độ, hướng phía Đé Đô bay đi.

Tứ giai tu sĩ tức có thể phi hành, tiến triển cực nhanh, lấy Vũ Trương Nhu tiếp cận Lục Giai tu vi, một ngày vạn lý không khó.

Cho nên, sáng sớm hôm sau, Tần Triệt liền cùng Vũ Trương Nhu đến Đé Đô.

Về sau, Vũ Trương Nhu tiến Cung Diện Thánh, lấy nàng danh vọng, Diện Thánh dễ như trở bàn tay.

Cho dù là bận bịu sút đầu mẻ trán, Đại Hạ chi chủ cũng sẽ không cự tuyệt.

Đây chính là Vũ Trương Nhu năng lượng, đừng nói là Đại Hạ chi chủ, hoàng thất lão quái vật, cũng không dám khinh thường.

Tần Triệt không có theo Vũ Trương Nhu cùng một chỗ, hắn cảm thấy hứng thú chi là Đé Đô phồn hoa, đối quan sát Đại Hạ nam nhân, một chút hứng thú cũng không có.

Bởi vậy, hắn lựa chọn dạo phố, Đé Đô phồn hoa nhất đường phố.

Hai bên đều là vàng son lộng lẫy lầu các, Linh Đan, trận pháp, Trân Bảo, bán cái gì cũng có.

Đường đi đông nghịt, như nước chảy, thật sự hoàng thành càng hơn một bậc.

Tần Triệt cất bước tại trên đường dài, khoe mắt liếc qua thoáng nhìn một gian Trân Bảo Các, đến hào hứng.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Người có bệnh

Rực rỡ muôn màu, linh quang.

Đan Sư luyện chế Linh Đan, Thiết Tượng chú tạo lợi khí, Thiên Sinh Địa Dưỡng Kỳ Trân, đều là lượn lờ ánh sáng, càng bắt phàm.

Giá cả cũng khá kinh người.

Rẻ nhất đan dược, cũng phải trăm vạn linh thạch, nếu không có Tần Triệt sáng lập một cái Hấp Kim Năng Lực có thể xưng hùng bố Thương Hành, căn mua không nổi.

Trong tiệm trừ có giá trị không nhỏ Kỳ Trân Dị Bảo, cũng chỉ có ba người, một cái Hồi Y tiểu nhị, một cái dung mạo phổ thông nữ tử, một cái tóc trắng xóa lão nhân.

Nữ tử ăn mặc tầm thường, đã không phấn trang điểm cũng không phối sức, chân mày như kiếm, khí khái anh hùng hùng hực.

Không giống nữ tử, càng giống là kinh nghiệm sa trường, rong ruổi chinh chiến thiết huyết đàn ông.

Lão nhân một bộ áo bào trắng, mặt mũi hiền lành, như hộ vệ theo sau lưng nữ tử, cường giả khí thế như ẩn như hiện.

Tần Triệt khẽ nhíu mày, nghiêm túc đánh giá anh tuấn uy vũ nữ tử, không phải bởi vậy nữ sắc bén như kiếm, mà chính là bởi vì nàng có bệnh tại thân.

Nếu là hần không có đoán sai lời nói, nữ tử cùng Vương Chung một dạng, thân trùng Cổ Trùng, không còn sống lâu nữa.

"So Vương Chung càng khó giải quyết."

Tần Triệt nói nhỏ, nữ tử thể nội Cổ Trùng không dễ dàng phát giác, giống như vô sắc vô vị độc, Ngũ Giai Đại Sư cũng chưa chắc có thể phát giác.

Càng đáng sợ là, Cổ Trùng sẽ không từng bước xâm chiếm nữ tử sinh cơ, mà chính là đợi đến lúc thời cơ chín mùi, nhất kích mất mạng.

Nói cách khác, liền nữ tử chính mình cũng không biết, một chân đã đạp vào Hoàng Tuyền Lộ.

Nếu không có Tần Triệt giác tỉnh đao giải phẫu, chuyên khắc Cổ Trùng, tuyệt không có khả năng liếc một chút phát hiện, anh tuấn uy vũ nữ tử bệnh nguy kịch.

"Chỉ có tứ giai trở lên Vu Sư, tài năng bồi dưỡng ra đáng sợ như thể Cổ Trùng." Tần Triệt cảm khái, không muốn xen vào việc của người khác.

Không phải là không thể, mà chính là hần cùng anh tuấn uy vũ nữ tử vốn không quen biết, không đáng bởi vì một người xa lạ, đắc tội một cái tứ giai trở lên Vu Sư.

Ngay sau đó, Tần Triệt thu hồi ánh mắt, tìm kiếm để cho mình động tâm Kỳ Vật.

Anh tuấn uy vũ nữ tử cũng đang tìm kiếm.

Trong chốc lát về sau, nữ tử cầm lấy một cây chùy thủ, đen như mực, hàn ý bức người.

Này binh xuất từ Ngũ Giai Thiết Tượng chi thủ, cuối cùng ba năm, không chỉ có sắc bén, mà lại ẩn chứa kịch độc, được xưng tụng là khó gặp trân phẩm.

Vì vậy, anh tuấn uy vũ nữ tử lộ ra hài lòng nụ cười, đem một khối như kim mà không phải kim lệnh bài đưa cho tiểu nhị.

Tiểu nhị tiếp nhận lệnh bài, thần sắc nhất thời trở nên cung kính, sau đó tướng lệnh bài trả lại nữ tử, cũng đem hắc sắc đao găm giao cho nữ tử trên tay.

Nhưng vào lúc này, Tần Triệt nghe được hệ thống hồ hững thanh âm, không khỏi lắc đầu cười khổ.

Chỉ vì, hệ thống nhượng hần cầm tới hắc sắc đao găm, không dùng được biện pháp gì.

Lại động kinh.

Tần Triệt thờ dài, hần đổi đao găm không có chút nào hứng thú, hưởng hồ, anh tuấn uy vũ nữ tử đã mua xuống đao găm.

Bất quá, hần không có lựa chọn nào khác.

Tuy nhiên chi thủ thấp cấp nhiệm vụ, nhưng nếu là từ bỏ, hần đem rút cuộc tiếp không đến thấp cấp nhiệm vụ, cái này đại giới, hần không chịu đựng nổi.

Ngay sau đó, Tần Triệt ngăn lại anh tuấn uy vũ nữ tử đường đi, nói: "Cô nương, có thể hay không đem đao găm chuyển nhượng cho ta?"

"Tránh ra." Anh tuấn uy vũ nữ tử mày kiếm vẩy một cái, nàng coi trọng đồ vật, làm sao có thể chuyển nhượng?

"Cô nương, ta là thật tâm cầu mua, chỉ cần người gạt đầu, ta có thể ra gấp hai giá cả." Tần Triệt bắt đầu dĩ, trái tim đều đang chảy máu.

Dao găm tuy nhiên xuất từ Ngũ Giai Đại Sư chi thủ, nhưng cũng chỉ giá trị giá bán, lấy gấp hai giá cả mua một kiện không cần đến đồ vật, bất kỳ người nào đều sẽ đau lòng.

"Không cần lãng phí miệng lưỡi, người liền xem như ra gấp mười lần giá cả, ta cũng không bán." Anh tuấn uy vũ nữ tử liếc xéo Tần Triệt liếc một chút, nàng thể nhưng là Vương gia minh châu, há sẽ quan tâm chút linh thạch này?

"Xem ra, ta chỉ có thể lấy người vô pháp cự tuyệt điều kiện, đạt được cây chùy thủ này."

Tần Triệt than nhẹ, nữ tử thái độ rất rõ ràng, không quan tâm linh thạch, nếu là hần muốn hoàn thành nhiệm vụ, chỉ có thể lấy nữ tử cự tuyệt không điều kiện trao đổi.

Vô pháp cự tuyệt?

Anh tuấn uy vũ nữ tử nao nao, đang muốn mở miệng hỏi thăm, liền trông thấy Tần Triệt một mặt nghiêm túc, nói câu để cho nàng im lặng lời nói.

"Cô nương, người có bệnh."

Ta có bệnh?

Người mới có bệnh!

Anh tuấn uy vũ nữ tử tức giận, phía sau nàng ông lão mặc áo trắng, cũng bộ mặt tức giận.

Hắn không chỉ là nữ tử hộ vệ, cũng là tam giai bác sĩ, nữ tử nếu là có bệnh, hắn làm sao có thể không có chút nào phát giác?

"Cô nương, người không chỉ có bệnh, mà lại bệnh không nhẹ."

"Nếu ta đoán không sai lời nói, không ra mười ngày, người liền sẽ hình thần đều diệt." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, một chút cũng không có khuếch đại.

Anh tuấn uy vũ nữ tử thể nội Cổ Trùng, so Vương Chung bị trúng Cổ Trùng đáng sợ nhiều, như trẻ trị liệu, hắn phải chết không nghi ngờ.

Mười ngày hắn phải chết?

Anh tuấn uy vũ nữ tử bật cười lắc đầu, nàng thân thể của mình, nàng lại quá là rõ ràng, nửa điểm khó chịu cũng không có, làm sao có thể mạng sống như treo trên sợi tóc?

Áo trắng lão nhân cũng cười, hắn nhưng là tam giai bác sĩ, trưởng bạn nữ tử khoảng chừng, Tần Triệt nói nữ tử bệnh nguy kịch, chẳng khác gì là đang chất vấn hắn y thuật.

Ngay sau đó, lão nhân giễu cợt: "Người trẻ tuổi, biên nói dối cũng phải có cái độ."

Nói dối?

Tần Triệt thờ dài, trong lòng biết lão nhân cùng nữ tử, là đem hắn xem như tên lừa đảo.

Nếu là hệ thống không có tuyên bố nhiệm vụ, hắn xoay người rời đi, mặc kệ nữ tử chết sống, đáng tiếc, hắn nhất định phải hoàn thành hệ thống nhiệm vụ.

"Cô nương, ta là bác sĩ." Tần Triệt thờ dài, mi tâm phát sáng, Thái Cực Ấn Ký Shine thể mà ra.

Nửa trắng nửa đen, nửa âm nửa dương, Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, huyền diệu khó lường.

Tần Triệt hiển lộ bác sĩ ấn ký, ý đang thuyết phục nữ tử cùng lão nhân, bất quá hắn không nghĩ tới, hai người nhìn thấy Thái Cực Ấn Ký, lại lộ ra mĩa mai nụ cười.

Nhất là áo trắng lão nhân, càng là phình bụng cười to, nước mắt đều bật cười.

"Nếu người là tứ giai bác sĩ, ta sẽ tin tưởng người, nhưng người chỉ là Nhị Giai bác sĩ."

"Bên cạnh ta vị này, thể nhưng là tam giai bác sĩ, người muốn gạt ta, cũng phải biên cái đáng tin hoang ngôn."

Anh tuấn uy vũ nữ tử thần sắc lạnh lùng, cùng Tần Triệt gặp thoáng qua, nói: "Còn dám giả danh lừa bịp, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

"Đi ra căn phòng này, mười ngày sau, người sẽ hối hận." Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, nhìn về phía áo trắng lão nhân ánh mắt, nhiều vẻ khinh bỉ.

Dù sao cũng là tam giai bác sĩ, thậm chí ngay cả nhất định phát giác cũng không có, quá kém cỏi.

"Còn muốn gạt ta?" Anh tuấn uy vũ nữ tử quay người, gặp Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, không thấy nửa điểm xấu hổ, không khỏi khẽ giật mình.

Áo trắng lão nhân cũng sững sờ một chút.

Hai người cho rằng Tần Triệt là tên lừa đảo, khi hoang ngôn bị vạch trần, chắc chắn xấu hổ vô cùng, không nghĩ tới, hắn hội trấn định như thế.

"Ta nhắc lại một lần, ta không có lừa người." Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, đem ánh mắt dời về phía ông lão mặc áo trắng: "Người Chủ Tử không còn sống lâu nữa, người vậy mà một chút cũng không có phát giác, uống là tam giai bác sĩ."

"Ăn nói bừa bãi!"

Áo trắng lão nhân cười lạnh, nói: "Chỉ là Nhị Giai bác sĩ, cũng xứng nghi vấn ta y thuật?"

"Cảnh giới không có nghĩa là hết thảy."

Tần Triệt Tinh Mâu thâm thúy, cảnh giới cao nhân, so cảnh giới thấp người mạnh, cơ hồ là Vạn Cổ không phá luật thép.

Đây cũng là vì sao, anh tuần uy vũ nữ tử cho là hấn là tên lừa đảo nguyên nhân.

Bất quá đối với Tàn Triệt mà nói, luật thép nói hư thì hư.

Nếu là lẽ thường có thể cân nhắc hấn, vậy hấn cũng sẽ không giác tỉnh Vạn Cổ duy nhất thứ hai ẩn ký, tại ba tháng ngắn ngủi bên trong, sáng lập một cái tiền đồ vô lượng bằng Đại Thương Hành.

"Buồn cười."

Áo trắng lão nhân mỉa mai, nói: "Có việc liên lộ ra đến, không có việc gì cũng đừng khẩu xuất cuồng ngôn."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Éch ngồi đáy giếng

"Có việc liên lộ ra đến, không có việc gì cũng đừng khẩu xuất cuồng ngôn." Áo trắng lão nhân giễu cợt, lấy khinh miệt ánh mắt nhìn Tàn Triệt.

Anh tuần uy vũ nữ tử mặt không biểu tình, tuy không mỉa mai chi ý, nhưng cũng cho rằng Tàn Triệt là tên lừa đảo.

Nàng tức giận máu như rồng, sinh Mãnh Như Hồ, nửa điểm khó chịu cũng không có, làm sao có thể mạng sống như treo trên sợi tóc?

Huống hồ, Tàn Triệt chỉ là Nhị Giai bác sĩ, mà ông lão mặc áo trắng lại là tam giai bác sĩ, cao một cảnh giới, y thuật thế nhưng là một trời một vực.

"Éch ngồi đáy giếng, chính mình nhìn không ra, cũng nhận vì người khác không có việc gì."

Tàn Triệt thần sắc đậm nhạt, nói: "Cô nương, có dám để cho ta thử một lần?"

"Người muốn tự rước lấy nhục, ta không ngăn." Anh tuần uy vũ nữ tử cười nhạt, ôm xem kịch vui tâm tính.

Áo trắng lão nhân cũng lộ ra giễu cợt, coi như lui một vạn bước tới nói, anh tuần uy vũ nữ tử xác thực không còn sống lâu nữa, hấn cũng không cho rằng, một cái Nhị Giai bác sĩ có thể từ Diêm Vương trên tay cướp người.

Tự rước lấy nhục?

Tàn Triệt thương hại nhìn anh tuần uy vũ nữ tử liếc một chút, cũng đã xem thường ánh mắt, liếc áo lão nhân liếc một chút.

Một cái sắp chết đến nơi, lại không tự biết, một cái éch ngồi đáy giếng, không nhiều lắm sự tình, lại tự phụ quá mức.

Nếu không phải là bởi vì hệ thống, anh tuần uy vũ nữ tử đau khổ cầu khẩn, Tàn Triệt cũng lười quản.

Ngay sau đó, hấn mi tâm thần quang lóe lên, sáu tác Thần Đạo hiển hiện, không ánh sáng tự nhiên, huyền diệu khó lường.

Gặp này, anh tuần uy vũ nữ tử mặt không biểu tình, áo trắng lão nhân cũng thờ ơ.

Không phải nhìn quen mưa to gió lớn, mà chính là không biết, đây là Vạn Cổ duy nhất, liên Thánh Chức người đều không có thứ hai ẩn ký.

Tàn Triệt không có hiển hóa thứ hai ẩn ký, hấn mi tâm đồ án, vẫn là Thái Cực Đồ.

Cho nên, hai người coi là sáu tác Thần Đạo là pháp bảo, muốn bẻ đầu, cũng không nghĩ ra này lại là Tàn Triệt thứ hai ẩn ký.

"Nhớ kỹ, thù lao là người chủ thủ trong tay, cũng đừng quên nợ." Tàn Triệt mi tâm phun ánh sáng, Thần Đạo chỉ phía xa anh tuần uy vũ nữ tử, khóa chặt thần bí Cổ Trùng.

Giác tỉnh thứ hai ẩn ký về sau, hấn diệt sát qua hơn mười cái Cổ Trùng, cho dù là chung vào một chỗ, cũng không có anh tuần uy vũ nữ tử trúng cổ trùng đáng sợ.

Vô thanh vô tức, ẩn núp tại trong máu, một khi thời cơ chín muồi, liền sẽ trong nháy mắt muốn chủ ký sinh mệnh.

Khủng bố như thế Cổ Trùng, chỉ có tứ giai trở lên Vu Sư, tài năng bồi dưỡng ra, cho dù là danh chấn một phương tứ giai bác sĩ, cũng thúc thủ vô sách.

Hoặc là nói, cùng cảnh giới bác sĩ, căn vô pháp diệt sát Cổ Trùng, thậm chí đều không thể phát giác.

Đây chính là Vu Sư để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, nghe đến đã biến sắc nguyên nhân.

"Chết cái ý niệm này đi, ngươi nên nghĩ là thể diện mất hết về sau, như thế nào tự xử." Áo trắng lão nhân cười khẩy.

"Nên muốn người, là người." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, ngân lĩnh lay động, chìm lòng yên tĩnh khí.

Muốn cứu anh tuấn uy vũ nữ tử mệnh, đến tìm được trước Cổ Trùng, đem giam cầm

Nhưng Cổ Trùng ẩn nấp tại trong máu, vô thanh vô tức, lơ lửng không cố định, Tần Triệt nhất định phải chìm lòng yên tĩnh khí, hết sức chăm chú.

"Trang ngược lại là rất giống."

Áo trắng lão nhân cười lạnh, nói: "Có mắt không trông ngu xuẩn, lòng còn chưa mọc đủ, cũng dám lừa phỉnh chúng ta? Tự rước lấy nhục!"

"Im miệng đi, rất nhanh ngươi liền sẽ biết, tự rước lấy nhục người là người nào." Tần Triệt Tĩnh Mâu tĩnh mịch, Thần Dao phong mang diệu thể, đem Cổ Trùng bức đến anh tuấn uy vũ nữ tử mi tâm.

Mồ hôi nhỏ xuống, cau mày, Tần Triệt như lâm đại địch, tuyệt không dám chủ quan.

Nữ tử thể nội Cổ Trùng thật đáng sợ, là hắn du lịch đến nay, gặp được kinh khủng nhất Cổ Trùng, tứ giai bác sĩ cũng không đủ sức diệt sát.

Tần Triệt có thể tìm ra bóng dáng, lại đem giam cầm tại mi tâm, đã là kinh hãi thể tục, truyền đi, cái này một giới đều phải chấn động.

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta." Tần Triệt tự nói, sáu tác Thần Dao phá không, hàn ý bức người, đóng băng Cửu Châu.

Anh tuấn uy vũ nữ tử động dung, áo trắng lão nhân cũng thay đổi sắc.

Một đạo kia thật đáng sợ, như Khai Thiên Chi Phù, Tru Tiên chi kiếm, quét ngang cùng cảnh không đối thủ.

Hai người trọn mắt hốc mồm, không dám tin, đáng sợ như thế nhất đạo, vậy mà xuất từ Nhị Giai Chức Nghiệp Giả chi thủ.

Nếu không có xác định Tần Triệt chỉ là Nhị Giai bác sĩ, hai người đều sẽ hoài nghi, hắn có phải hay không tam giai Chức Nghiệp Giả, nếu không, một đạo kia sao hội đáng sợ như thế?

"Không có khả năng! Thân người tại Đệ Nhị Cảnh, làm sao có thể có thể so với Đệ Tam Cảnh lực lượng?" Ông lão mặc áo trắng la thất thanh, trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

Anh tuấn uy vũ nữ tử cũng không tốt gì, lấy năng tu vi, trấn áp Tần Triệt dễ như trở bàn tay, nhưng đánh nhau cùng cấp, năng không phải là đối thủ.

Thân ở Đệ Nhị Cảnh, lực lượng lại có thể so với Đệ Tam Cảnh, cái này khiến anh tuấn uy vũ nữ tử nghĩ đến hai chữ.

Kỳ tài.

Thiên tài là so người đồng lứa, cùng cảnh người mạnh hơn một trù, mà kỳ tài lại là cùng giai xưng Vương, quét ngang vô địch.

Ngay người một lúc công phu, đạo quang đã tới mi tâm, máu tươi nhỏ xuống, Cổ Trùng hiển hiện.

Anh tuấn uy vũ nữ tử lòng còn sợ hãi, may mắn Tần Triệt không muốn giết nàng, cũng may mắn hắn không phải tứ giai Chức Nghiệp Giả, không phải vậy giờ phút này, nàng đã là một cỗ thi thể.

Mà khi nàng nhìn thấy như Hồ Điệp đồng dạng hắc sắc Cổ Trùng, càng là hãi hùng khiếp vía, khắp cả người phát lạnh.

Ông lão mặc áo trắng cũng tay chân rét lạnh, toàn thân rét run.

Cổ Trùng là đáng sợ đại danh từ, cũng là tử vong đại danh từ, thân trùng Cổ Trùng người, không có mấy cái có thể còn sống sót.

Nếu không phải Vu Sư cánh cửa cực cao, Cổ Trùng rất khó bồi dưỡng, Chư Thiên Vạn Giới, đã sớm lấy Vu Sư vi tôn.

"Xem một chút đi, nếu không phải người tu trăm ngàn đời phúc, kiếp này gặp được ta, mười ngày sau, ngươi đem đạp vào Hoàng Tuyền." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, Thần Dao tiêu tán, Cổ Trùng vào tay.

Vạn Giới lưu truyền một câu tục ngữ, một đầu Cổ Trùng một cái mạng, một là chỉ Cổ Trùng đáng sợ, không có có bao nhiêu người có thể mạng sống.

Hai là chỉ một khi Cổ Trùng rời đi chủ ký sinh, vậy liền cùng con kiến hôi không khác, không có nửa điểm uy hiếp.

Cho nên, Tàn Triệt mới có thể thu đao, mới có thể yên tâm lớn mật vuốt vuốt Cổ Trùng.

Trăm ngàn đời đã tu luyện phúc khí?

Anh tuấn uy vũ nữ tử không muốn thừa nhận, có thể nàng không phản bác được, phải thừa nhận.

Nàng chưa nói tới là Bác Cổ Thông Kim, nhưng cũng được xưng tụng là kiến thức rộng rãi, liếc một chút liền nhìn ra, hắc sắc Hồ Điệp là đáng sợ tứ giai Cổ Trùng.

Tứ giai Cổ Trùng là khái niệm gì?

Tứ giai tu sĩ bắt lực tới, tứ giai bác sĩ thúc thủ vô sách, có thể nói là hãn phải chết không nghi ngờ, nếu không có Tàn Triệt, nàng nhìn không thấy mười ngày sau thái dương.

Áo trắng lão nhân cũng không thể nói gì hơn.

Hắn ghen hống nhìn trần trời, đã xấu hổ, cũng rung động.

Phải biết, liền xem như tứ giai bác sĩ, cũng chưa chắc có thể diệt sát tứ giai Cổ Trùng, chỉ có Ngũ Giai trở lên Danh Y, mới có một trăm phần trăm tự tin.

Nhưng mà, Tàn Triệt một cái Nhị Giai bác sĩ, lại diệt sát tứ giai Cổ Trùng, không thể nghi ngờ là phá vỡ ông lão mặc áo trắng nhận biết!

Anh tuấn uy vũ nữ tử nhận biết cũng bị phá vỡ, nàng vừa nghĩ tới tứ giai Cổ Trùng đáng sợ, liền tê cả da đầu, mang ơn.

Đồng thời, cũng đầy tâm xấu hổ, xấu hổ vô cùng.

Cả người tại Đệ Nhị Cảnh, lại sánh ngang Đệ Tam Cảnh kỳ tài, một cái lấy Nhị Giai chi lực, diệt sát tứ giai Cổ Trùng ngoan nhân, lại bị nàng xem như tên lừa đảo, quả thực là mất mặt.

"Hiện tại ngươi biết, là ai tự rước lấy nhục đi." Tàn Triệt liếc áo trắng lão nhân liếc một chút, nói: "Nói ngươi ếch ngồi đáy giếng, ngươi còn không nhận, ngươi có tư cách phủ nhận a?"

Nghe vậy, áo trắng lão nhân giận dữ, phổi đều sắp tức giận nổ, bất quá, hắn không phản bác được.

Sự thật bày ở trước mặt, hắn thật là ếch ngồi đáy giếng, tự rước lấy nhục.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Vương Bạch Hồ

Ma Khí lượn lờ, quý dị đáng sợ.

Hắc sắc Hồ Điệp nhẹ quạt cánh bành, suy yếu uể oải, từ kỳ sắp tới, bất quá, nó lại mang ý nghĩa Đại Khinh Khủng.

Một cái Cổ Trùng một cái mạng, tuyệt không phải nói ngoa, đồng giai tu sĩ vô pháp chống cự, cùng giai bác sĩ vô pháp diệt sát.

"Ta. . . Ta sai."

Lão nhân sắc mặt trắng bệch, nghĩ đến chính mình trào cười một cái có thể diệt sát tứ giai Cổ Trùng tồn tại, hắn liền xấu hổ không thôi tự dung, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Có mắt không trông, tự rước lấy nhục, thể diện mất hết, đây là hắn dùng để chế giễu Tàn Triệt từ.

Bất quá, lại ứng ở trên người hắn.

Cái này ba cái từ, dùng tại áo trắng lão trên thân người không có gì thích hợp bằng, giờ phút này hấn, cũng là một chuyện cười, thiên đại tiểu thoại.

Anh tuần uy vũ nữ tử cũng bị Tần Triệt tát một cái.

Cứ việc nàng không có giống áo trắng lão nhân, lấy ngôn ngữ trò cười Tần Triệt, nhưng thái độ cùng áo trắng lão nhân không có gì khác biệt, đều cho rằng Tần Triệt là tên lừa đảo.

Giờ phút này, Tần Triệt xuất ra bằng chứng, nàng tự nhiên là xấu hổ vạn phần, xấu hổ vô cùng.

"Hiện tại mới ý thức tới sai, đã muộn, "

"Ta nói qua, nên suy nghĩ như thế nào tự xử người, là người."

Tần Triệt thần sắc đậm mạc, áo trắng lão nhân là tam giai bác sĩ, nếu là mười ngày nửa tháng gặp nữ tử một lần, đây cũng là thôi, có thể dùng nhất thời không quan sát lừa dối quá quan.

Nhưng người này thường bạn nữ tử khoảng chừng, lại không có nửa điểm phát giác, cái này vô pháp dùng nhất thời không quan sát để giải thích, chỉ có thể chứng minh hấn không được.

Y thuật không được, nhân quang không được, nhân phẩm cũng không được.

Tự xử?

Áo trắng lão trong lòng người run lên, trắng bệch như tờ giấy mặt mo, càng tái nhợt.

Hấn chậm rãi nhìn về phía anh tuần uy vũ nữ tử, gặp nàng mắt tích súc hàn ý, nhất thời co quắp ngã trên mặt đất, thất hồn lạc phách, lòng như tro nguội.

Hấn phong quang, hấn quyền thế, xây dựng ở anh tuần uy vũ nữ tử tín nhiệm phía trên.

Một khi nữ tử đối với hấn thất vọng, vậy hấn phong quang con đường cũng liền đoạn, chí ít, không trở về được ngày xưa thời gian.

Bất quá, áo trắng lão nhân không hận Tần Triệt.

Tứ giai Cổ Trùng đáng sợ, hấn nhất thanh nhị sở, lấy anh tuần uy vũ nữ tử tu vi, tuyệt không còn sống khả năng.

Nếu không phải Tần Triệt, mười ngày sau, anh tuần uy vũ nữ tử hấn phải chết, đến lúc đó, hấn cũng không sống.

Anh tuần uy vũ nữ tử cũng không trách Tần Triệt, nàng trừ cảm kích, chính là rung động.

Thân ở Độ Nhị Cảnh, nhưng lại có thể so với Độ Tam Cảnh lực lượng, đã là kinh người, diệt sát tứ giai Cổ Trùng, càng là kinh hãi thể tục.

"Tiểu thư, là ta vô năng, có thể hay không tha thứ ta một lần." Áo trắng lão nhân cầu khẩn, hấn không nỡ vinh hoa phú quý, dù là chỉ có hạng nhất ánh rạng đông, hấn cũng phải hết sức tranh thủ.

"Không cần nhiều lời, xem ở dĩ vãng về mặt tình cảm, người rồi đi đi, ta sẽ không nói cho gia gia." Anh tuần uy vũ nữ tử thần sắc lạnh lùng, nàng không trách áo trắng lão nhân, nhưng nàng sẽ không cảm tạ mạng qua cuộc.

Cổ Trùng nhập thể, nguy cơ sớm tới, áo trắng lão nhân lại không có chút nào phát giác, đủ thấy hấn vô năng.

Đem tánh mạng giao cho một cái hạng người vô năng, anh tuần uy vũ nữ tử làm không được, nàng không trừng phạt áo trắng lão nhân, đã là nhân từ.

"Ta minh bạch." Lão nhân thở dài, giống như là già nua mấy chục tuổi, lưng đều khom người.

Hấn chậm rãi quay người, đi lại nặng nề, đi tới cửa thời điểm, hấn quay đầu nhìn Tần Triệt liếc một chút.

Có kính, cũng có sợ.

Vô luận là niên kỷ vẫn là tu vi, hấn đều hơn xa Tần Triệt, nhưng hấn lại phục Tần Triệt, tâm phục khẩu phục.

Hắc sắc Hồ Điệp ẩn nấp tại anh tuần uy vũ nữ tử trong máu, hấn một điểm phát giác cũng không có, mà Tần Triệt không chỉ có liếc một chút nhìn ra, mà lại đem diệt sát.

Hai thật lớn như thế chênh lệch, có thể xưng một trời một vực, đừng nói là hấn, tứ giai bác sĩ cũng phải phục!

Đưa mắt nhìn áo trắng lão nhân đi xa, anh tuần uy vũ nữ tử nhẹ nhàng thở dài, sau đó nhìn về phía Tần Triệt, khom người thi lễ.

"Tại hạ vương Bạch Hổ, đa tạ các hạ ân cứu mạng."

Vương Bạch Hồ?

Tần Triệt ngờ ngẩn, một là bởi vì nữ tử họ Vương, hai là bởi vì tên cô quái, không giống như là nữ tử phương danh.

Bắt đầu thấy anh tuần uy vũ nữ tử, Tần Triệt trừ kết luận nàng này thân trùng Cổ Trùng, không còn sống lâu nữa, cũng kết luận nàng kinh nghiệm sa trường, gia thế hiển hách.

Giờ phút này, nữ tử báo lên tính danh, Tần Triệt nhất thời nghĩ đến một môn hai tướng Soái Vương nhà.

Phóng nhãn Đại Hạ, chỉ có Vương gia cho phép nữ tử chinh chiến, cũng chỉ có Vương gia, sẽ cho nữ tử lên một cái cổ quái như vậy tên.

"Nguyên lai là Vương gia Mãnh Hồ ở trước mặt, chỗ mạo phạm, xin hãy tha lỗi." Tần Triệt hơi hơi chấp tay, thần sắc lạnh nhạt, ngữ khí bình tĩnh.

Vương gia huy hoàng, không phải dựa vào Đương Kim Hoàng Hậu, mà chính là dựa vào quyền đầu, dựa vào máu tươi.

Thế hệ này, Vương gia ra ba cái kiệt xuất tử đệ, Nhất Long Nhất Hồ một chó.

Trước mắt anh tuần uy vũ nữ tử, cũng là Long Hồ chó trong hồ, kiêu dũng thiện chiến, uy danh lan xa.

"Là ta mạo phạm công tử."

Vương Bạch Hồ hồ thẹn, nói: "Hắn là ếch ngồi đáy giếng, ta cũng vậy, đại năng ở trước mặt, ta lại không biết."

"Lời khách sáo liền miễn, ta nếu không phải người cảm tạ." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, nói: "Dao găm cho ta, hai chúng ta thanh."

"Các hạ chỉ cần dao găm?"

Vương Bạch Hồ liễu mi hơi nhú, nàng đã cáo tri tính danh, ngu ngốc đều biết, người nàng tình thân quý cỡ nào, mười thanh chủy thủ cũng so ra kém.

"Người là ai, năng lượng lớn bao nhiêu, bối cảnh mạnh bao nhiêu, đều không liên quan gì đến ta."

"Ta cứu người nhất mệnh, người thanh chủy thủ cho ta, từ đó không ai nợ ai."

Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, Vương gia chỉ hồ lại như thế nào? Hắn vô ý leo lên, nếu không phải là bởi vì hệ thống, hắn lười nhác xen vào việc của người khác.

"Được."

Vương Bạch Hồ đôi mắt thâm thúy, đem dao găm đưa cho Tần Triệt: "Ta Vương gia con gái, không phải vong ân phụ nghĩa hạng người, người ân cứu mạng, ta nhớ kỹ trong lòng"

"Tùy người." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, thu nhập trong tay áo, không muốn cùng vương Bạch Hồ nhiều lời.

Ngay tại hắn đem dao găm thu nhập trong tay áo thời điểm, hệ thống hồ hững âm thanh vang lên, tuyên cáo hắn nhiệm vụ hoàn thành, đạt được một lần hạ cấp rút thưởng.

Cùng lúc đó, dao găm không thấy.

Không phải biến mất, mà chính là hóa thành một đạo lưu quang, bị hệ thống thôn phệ.

Cái này khiến Tần Triệt sững sờ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, hệ thống vậy mà lại thôn phệ hắc sắc dao găm.

Du lịch ba năm, hệ thống tuyên bố cô quái nhiệm vụ nhiều không kể xiết, nhưng thôn phệ pháp bảo, lại là lần đầu tiên.

Sự tình ra khác thường tất có yêu, hệ thống thôn phệ hắc sắc dao găm, nhất định có nội tình.

Tần Triệt cau mày, vượt qua mới bắt đầu, hắn liền sinh lòng nghi hoặc, vì sao một trò chơi, hội hóa thành không gì làm không được hệ thống.

Giờ phút này, hệ thống thôn phệ hắc sắc dao găm, càng làm cho hắn cảm thấy cô quái.

Ba năm qua, hệ thống lần thứ nhất thôn phệ bảo vật, không có khả năng vô duyên vô cớ.

"Người làm sao?"

Gặp Tần Triệt đầu tiên là sững sờ, sau đó nhú mày, vương Bạch Hồ không hiểu ra sao, nghi hoặc không hiểu.

"Không có gì, ta còn muốn đi dạo một vòng, Vương cô nương nếu là không có việc khác, có thể rời đi trước." Tần Triệt lắc đầu, hệ thống thôn phệ hắc

sắc dao găm, không là chuyện nhỏ, hần nhất định phải tìm ra nguyên nhân.

Biện pháp duy nhất, cũng là từ dao găm chất liệu tới tay, cũng có thể giải khai hệ thống chi mê.

"Tốt, nếu đang có chuyện, có thể đến Vương gia tìm ta." Vương Bạch Hồ phức tạp nhìn Tần Triệt liếc một chút, quay người rời đi.

Tần Triệt hiển nhiên là biết thân phận nàng, nhưng lại chỉ cần dao găm, không đề cập tới yêu cầu khác, cái này khiến nàng cảm thấy, Tần Triệt là một cái người đặc biệt.

Lại thêm Tần Triệt kinh hãi thế tục sự tình, càng là câu lên nàng lòng hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Thiên tài

Vương Bạch Hồ chiến tích chói lọi, bối cảnh cường đại, chính là Vương gia Mạnh Hồ, tiền đồ vô lượng Thiên Chi Kiều Nữ.

Nàng ưu ái, cho dù là tứ giai tu sĩ, cũng sẽ cảm thấy vinh hạnh.

Bất quá, Tần Triệt không quan tâm.

Hắn vô ý leo lên Vương gia chi hồ, cũng không muốn lấy ân tình vì thế đánh bạc, đòi lấy chỗ tốt.

Giờ phút này, hắn chỉ muốn tìm ra nguyên do, giải khai nghi hoặc.

Ngay sau đó, Tần Triệt cất bước đi đến tiểu nhị trước mặt, nói: "Người có biết dao găm lai lịch?"

"Trần Bảo Các Kỳ Trân, phần lớn không có lai lịch, tiểu chi biết là, dao găm là lấy hiếm thấy thiên tài đúc thành."

Tiểu nhị ngẫm lại, nói: "Về phần là loại nào thiên tài, tiểu cũng không rõ ràng."

"Thiên tài?"

Tần Triệt nao nao, thiên tài chỉ là Thiên Sinh Địa Dưỡng luyện binh chi vật, chỉ có huyền diệu bảo địa, mới có thể thai nghén mà thành.

Cho dù là kém nhất thiên tài, cũng phải đi qua dài dằng dặc thời gian, mới có thể thành hình, cái này nhất định thiên tài thừa thót, cũng nhất định thiên tài trân quý.

Theo Tần Triệt biết, Đại Hạ chỉ có một kiện Thần Binh, là lấy hiếm thấy thiên tài đúc thành.

Trần Quốc Ngọc Tỷ.

Vật này lấy Linh Lung ngọc đúc thành, cảm chi có thể tạm thời đề bạt bất luận cái gì một đạo tạo nghệ, uy năng kinh thiên động địa, có thể xưng Đại Hạ thứ nhất Thần Binh.

Trừ cái đó ra, Đại Hạ lại không Thần Binh, có thể nghĩ, hiếm thấy thiên tài đến cỡ nào khó được.

Là lấy, khi biết được dao găm lấy thiên tài đúc thành, Tần Triệt có chút ngoài ý muốn.

"Nghe chương quỹ nói, chi là trộn lẫn một điểm thiên tài bột phấn, nếu là hoàn mỹ không một tí vết thiên tài, chương quỹ cũng sẽ không lấy ra bán." Tiểu nhị giải thích.

"Khó trách." Tần Triệt mày kiếm hơi nhíu, trong lòng biết hệ thống thôn phệ hắc sắc dao găm, nhất định cùng trời tài có quan hệ.

Bất quá, hắn không biết hệ thống làm như vậy mục đích, cũng không biết hệ thống sẽ có loại biến hóa nào, đối với mình là tốt là xấu.

Ban đầu, Tần Triệt coi là hệ thống tồn tại linh trí, thử cùng câu thông, bất quá, hệ thống không có không đáp lại.

Giờ phút này, hệ thống Thôn Phệ Thiên tài, có lẽ là xuất phát từ có thể, có lẽ là bởi vì linh trí.

Cái trước không sao, cái sau khó giải quyết, có lẽ sẽ gây bất lợi cho Tần Triệt.

"Thiên Đạo chi mê, hệ thống chi mê, đầu đầu."

Tần Triệt cau mày, Thiên Đạo chi mê tạm dừng không nói, hệ thống chi mê lại quan hệ hần tương lai, thậm chí là tánh mạng.

Vô luận như thế nào, hần đều phải giải khai hệ thống chi mê, đem nguy cơ ách giết từ trong trứng nước.

"Chỉ mong, hệ thống không còn linh trí, nếu là thật sự có tư tưởng, vậy liền phiền phức."

Tần Triệt thì thảo, hần lúc này không có đầu mối, chỉ có thể trước đem việc này buông xuống, tĩnh quan kỳ biến.

Ngay sau đó, hần rời đi Tầng Bảo Các, hướng phía Đế Đô chi nhánh đi đến.

Sớm tại hai tháng trước, Đế Đô cùng Vân Tiêu Thành chi nhánh liền khai trương, Tần Triệt đi vào Đế Đô, tự nhiên mau mau đến xem.

Sau nửa canh giờ, Tần Triệt đi vào Đế Đô phồn hoa nhất phố dài, nhìn thấy hai nhà bán áo dài cửa hàng.

Một trái một phải, xa xa tương đối, bên trái là Lý gia cửa hàng, đông như trẩy hội, nối liền không dứt.

Bên phải là Tần Triệt cửa hàng, trước cửa có thể giếng lưới bắt chim, âm u đầy từ khí.

So sánh rõ ràng, mang ý nghĩa Lý gia quật khởi mạnh mẽ, mang ý nghĩa Tần Vũ Thương Hành rơi xuống Thần Đàn, huy hoàng không hề.

Gặp này, Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, không thấy ngoài ý muốn, không thấy kinh hoàng.

Hần ngờ tới tam phương liên thủ, sẽ đối với Tần Vũ Thương Hành tạo thành đã kích trí mạng, Đế Đô chi nhánh quanh quệ, tại hần trong dự liệu.

"Nếu là hết thảy thuận lợi, ngày mai liền có thể thay đổi càn khôn, quét ngang địch thủ." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, chậm rãi cất bước, về sau, hần nụ cười liền biến mất.

Chỉ vì, Lý cửa hàng mấy cái tiểu nhị mở miệng chế nhạo, trong lời nói, đều là đắc ý cùng mỉa mai.

"Tần Vũ Thương Hành xong đời, các người mấy cái này ngu xuẩn, chọn sai Chủ Tử."

"Vẫn là chúng ta có ánh mắt, Lý gia thế nhưng là sừng sừng ngàn năm bá chủ, mười cái Tần Vũ Thương Hành, cũng không phải là đối thủ."

"Đúng đấy, bây giờ đã không có người mua các người áo dài, ta Lý gia áo dài, mới là chính thống!"

Mấy cái tiểu nhị đắc ý cười to, vênh vao tự đắc, không kiêng nể gì cả.

Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị giận không kèm được, hữu tâm phản bác, lại là không phản bác được.

Ngu ngốc đều biết, Tần Vũ Thương Hành thế nhỏ, mà lại hăm sâu Từ Cục, thần tiên khó cứu.

Không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, muốn không bao lâu, Tần Vũ Thương Hành Long Đầu Địa Vị, đem bị Lý gia thay thế.

"Không lời nào để nói đi, vô sỉ Sao chép người, đáng đời là kết cục này!"

"Đúng đấy, vậy mà Ăn cắp bản quyền Tiêu đại sư dốc hết tâm huyết tác phẩm, Vũ Thương Nhu cũng quá không biết xấu hổ."

"Đại cục đã định, tại Lý gia trước mặt, Tần Vũ Thương Hành không chịu nổi một kích."

Lý gia tiểu nhị phách lối cười to, thỏa thích chế nhạo.

Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị sắc mặt tái nhợt, nếu không phải chương quý hạ mệnh lệnh, bọn họ đã sớm động thủ.

"Vô tri."

Tần Triệt thu lại nụ cười, ngàn năm trước Lý gia, thật là bá chủ cấp tồn tại, hoàng thất đều kiêng kỵ ba phần.

Nhưng hôm nay, Lý gia tính là gì? Nếu không có Triệu gia cùng Kim Bàn Tử tương trợ, này có tư cách cùng Tần Vũ Thương Hành đánh một trận?

"Đều nói Tần Vũ Thương Hành có người tài ba, buồn cười, một cái Sao chép người, một con rùa đen rúc đầu, cái này cũng phối gọi người tài ba?"

"Cái gì cầu thí người tài ba, có năng lực, nhưng Tần Vũ Thương Hành khởi từ hồi sinh a."

"Ha-Ha, người đừng đùa ta cười, này cục khó giải, ai có thể thay đổi bại cục?"

Lý gia tiểu nhị tiểu nhân đắc chí, không kiêng nể gì cả kêu gào, không che giấu chút nào giấu cợt.

Tần Triệt ánh mắt băng lãnh, cất bước ở giữa, áo xanh múa, tựa như Trích Tiên.

Bảy bước về sau, hần đi đến một cái Lý gia tiểu nhị trước người, nhẹ nhàng nâng tay, trùng điệp rơi xuống.

Ba!

Một tiếng vang giòn, não nhiệt phổ dài nhất thời yên tĩnh, tiểu nhị thần sắc ngốc trệ, máu tươi hỗn hợp có hàm răng, rơi trên mặt đất.

Mọi người cũng đều sững sốt, lấy lại tinh thần thời điểm, Tần Triệt lần thứ hai giơ tay lên.

Ba!

Liên tiếp bốn tiếng giòn vang, Lý gia năm cái tiểu nhị, đều bị Tần Triệt hung hăng tát một cái.

Đối đãi miệng tiện người, không có gì để nói nhiều, trực tiếp một bàn tay quất tới.

Máu tươi nhỏ xuống, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, năm cái tiểu nhị đều bị đánh mọng, xem não nhiệt người cũng sững sốt.

Không nói một lời, trực tiếp vung một bạt tai, quá bá khí.

Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị nhiệt huyết sôi trào, kích động kêu to.

"Đánh tốt!"

"Thống khoái, ta đã sớm muốn làm như vậy."

"Ha-Ha, quá bá khí, quá sáng khoái."

Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị lớn tiếng gọi tốt, bọn họ sớm liền muốn động thủ, chỉ là ngại Vu chương quý, mới ần nhẫn không phát.

Dưới mắt, Tần Triệt hung hăng rút ra Lý gia tiểu nhị một bàn tay, không thể nghi ngờ là thay bọn họ trút cơn giận.

"Muốn chết!"

Lý gia tiểu nhị đều giận, nhao nhao xuất thủ, không có kết cấu gì, cũng không có chút nào uy năng.

Bọn họ chỉ là người bình thường, yếu nhất Chức Nghiệp Giả, cũng có thể tùy tiện oanh sát năm người.

"Miệng tiện cũng liền thôi, còn không có nhãn lực." Tần Triệt thần sắc hờ hững, nhất chương rơi xuống, năm người ho ra máu.

Đây là hần chỉ vận dụng một tia lực lượng, nếu là muốn giết năm người, phóng thích khí thế là đủ.

"Người là Chức Nghiệp Giả!"

Lý gia tiểu nhị la thất thanh, ý thức được trước mắt Thanh Tú thiếu niên, không phải mình có thể trêu chọc.

Bất quá, năm người cũng không sợ.

Đánh chó vẫn phải nhìn chủ nhân, bọn họ phía sau, thế nhưng là truyền thừa ngàn năm Lý gia.

"Người chờ đó cho ta!"

Một cái thanh y nam tử quảng xuống ngoạn thoại, quay người đi vào cửa hàng, hiển nhiên là qua viện binh.

Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, không có ngăn cản, cũng không có bối rối.

Lý gia sớm đã xuống dốc, tối cường giả chỉ là tứ giai tu sĩ, đừng nói là Vũ Thương Nhu, Đế Đô phân điểm chương quý, cũng đủ để bãi binh.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Nhất đao phá Tứ Cục

Nắng nóng như lửa, nóng rực đốt người.

Một cái tuổi trẻ nam tử đi ra Lý cửa hàng, áo trắng không gió mà bay, ánh mắt băng lãnh, sắc mặt khó coi.

Lý gia thiếu chủ.

Lấy Cầm Nghiê nổi tiếng Đế Đô, mặc dù không cách nào cùng thiên tài đứng đầu tranh phong, nhưng cũng coi là danh tiếng nổi bật, chiến lực không tầm thường.

Người này vừa hiện thân, Lý gia tiểu nhị nhất thời có người đáng tin cậy, e ngại biến mất, thay vào đó là đại thù đến báo cuồng hi.

Trong mắt bọn hắn, Lý gia thiếu chủ là giống như thần tiên nhân vật, hẳn tự thân xuất mã, chuyện gì giải quyết không được?

Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị cũng thay đổi sắc, nụ cười không thấy, khó nén lo lắng.

Một cái cơ linh tiểu nhị, vội vàng chạy tới hậu viện, muốn thỉnh chuông quý ra mặt.

"Đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, các hạ là muốn cùng ta Lý gia là địch a?" Lý gia thiếu chủ mặt trầm như nước, băng lãnh đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Triệt, như đao như kiếm.

"Ta cùng Lý gia đã khai chiến."

Tần Triệt thần sắc đậm nhạt, Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương liên thủ, đem Tần Vũ Thương Hành đẩy vào tuyệt cảnh.

Mặc dù chưa nói tới là không chết không thôi, cũng không có chút nào khoan nhượng, chỉ có một phương thảm bại, trận chiến này mới có thể hạ màn kết thúc.

"Đã khai chiến?"

Lý gia thiếu chủ khẽ giật mình, sắc mặt càng âm trầm: "Ngươi là Tần Vũ Thương Hành người."

"Ta cùng Tần Vũ Thương Hành có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, Lý gia tên tuổi hù dọa không ta."

Tần Triệt nhàn nhạt liếc Lý gia thiếu chủ liếc một chút, nói: "Thù hạ ngươi thích ăn đòn, ta thay ngươi giáo huấn bọn họ một chút, không cần phải nói tạ."

"Tạ?"

Lý gia thiếu chủ giận quá thành cười, nói: "Đánh ta người, không cho ta một cái công đạo, ngươi hôm nay khác muốn còn sống rồi đi."

"Muốn bàn giao, nhượng Lý gia chỉ chủ ra mặt." Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, ngụ ý, Lý gia thiếu chủ không xứng cùng hắn ngang nhau đối thoại.

Cái này khiến Lý gia thiếu chủ giận dữ, như một đầu ngang dọc sơn lâm Mãnh Hổ, ánh mắt khiếp người, khí chấn động khắp nơi.

Hắn là Lý gia hạ nhiệm Tộc Trưởng, địa vị tôn quý, mà lại thiên tư không tầm thường, đã là Nhị Giai Cầm Sư.

Bất quá, hẳn xác thực không có tư cách cùng Tần Triệt nói chuyện ngang hàng.

Luận tu vi, Tần Triệt không thể so với Lý gia thiếu chủ kém, luận địa vị, càng là ở đây người phía trên.

Hắn nhưng là Tần Vũ Thương Hành người cầm quyền, phóng nhãn Lý gia, chỉ có Lý gia chỉ chủ một người, có thể cùng hắn nói chuyện ngang hàng.

"Ngươi không xứng để cho ta cha ra mặt." Lý gia thiếu chủ khó đề nén lửa giận, nói: "Lên cho ta, chết hay sống không cần lo."

Thoại âm rơi xuống, hai cái nam tử to con sải bước, mi tâm hiển hiện thuần bài ấn ký, tựa như núi cao cản trọng, như Sư Hổ uy mãnh.

Oanh!

Khắp nơi vỡ ra, bụi mù tràn ngập, hai người đều là Nhị Giai hộ vệ, vừa ra tay chính là hộ vệ Thần Năng.

Dùng công thay thủ.

Trong vòng mười trượng, có thể đem mình cùng bất kỳ người nào vị trí đổi, trừ phi cảnh giới cao hơn tự thân, không phải vậy, vô pháp trốn tránh.

Phương pháp này có thể xưng thần kỹ, bình thường dùng cho thủ hộ cố chủ, bất quá khi tồn tại hai cái trở lên hộ vệ lúc, phương pháp này dùng nhiều tại tiến công.

Trong nháy mắt Di Hình Hoán Vị, khó lòng phòng bị, không kém hơn thích khách thần kỹ, giấu đi mũi nhọn.

Quy Tắc Chi Lực buông xuống, áo xanh đại hán biến mất tại nguyên chỗ, Tàn Triệt cũng theo đó không thấy.

Tiếp theo một cái chớp mắt, áo xanh đại hán xuất hiện tại Tàn Triệt trước đó vị trí, ý cười không che giấu, nắm chắc thắng lợi trong tay.

Tàn Triệt xuất hiện áo xanh đại hán trước đó vị trí, cũng chính là đại hán áo đen bên cạnh, nghênh đón hắn là một thanh huyết hồng trường thương.

Như độc xà lè lưỡi, như sóng to gió lớn, quét ngang Vạn Lý Sơn Hà.

Quá đột ngột, cũng quá cường hãn, bất ngờ không đề phòng, cùng giai người nào có thể sống?

Lý gia thiếu chủ cười, mấy cái kia tiểu nhị cũng cất tiếng cười to, nhận định Tàn Triệt đem bị chặn ngang chém đứt, mệnh tang tại chỗ.

Mọi người tại đây cũng không cho rằng Tàn Triệt có thể còn sống sót.

Hai đại hán hỗ trợ lẫn nhau, một người phối hợp tác chiến, một người tiến công, được xưng tụng là tình thế chắc chắn phải chết.

Mạnh như Lý gia thiếu chủ, cũng vô lực phá cục.

Bất quá, Tàn Triệt có thể.

Hắn linh giác cực kém, nhưng thực lực cực mạnh, Thần Dao vừa ra, Đệ Nhị Cảnh không ai có thể ngăn cản.

Mi tâm phun ánh sáng, Thần Ấn hiển hiện, Tàn Triệt nhất đao trăm roi, hàn quang diệu thể, liên mặt trời gay gắt cũng âm đạm phai mờ.

Cạch!

Trường thương đứt gãy, hở khẩu tích huyết, đại hán áo đen một mặt hãi nhiên, giống như là giống như gặp quỷ.

Mọi người tại đây cũng là như thế, có một cái tính toán một cái, tất cả đều ngây người.

Nhất là Lý gia thiếu chủ, càng là ghen hòng nhìn trân trối, chấn kinh tới cực điểm.

Không có người so với hắn rõ ràng hơn, hai cái này đại hán thực lực, đơn đả độc đấu, hắn có thể oanh sát hai người.

Nhưng nếu là hai người liên thủ, một chiêu liền có thể tiễn hắn lên đường.

Vì vậy, Lý gia thiếu chủ hãi nhiên, không tự giác Địa Hậu lui hai bước, phía sau lưng đều ướt đầm.

Không phải nhất gan, mà chính là thật đáng sợ, nhất đao phá Tứ Cục, Tàn Triệt thực lực nhượng hắn kinh điển, cũng làm cho hắn kính sợ.

"Muốn giết ta, nhượng lão tử ngươi tới đi."

Tàn Triệt thần sắc lạnh nhạt, phảng phất nhất đao phá Tứ Cục, rung động toàn trường, chỉ là không có ý nghĩa việc nhỏ.

Hắn đối với thực lực mình, có một cái rõ ràng khái niệm, Thần Dao không ra, có thể cùng thiên tài tranh phong.

Thần Dao vừa ra, hắn cũng là quét ngang cùng cảnh Vương gia, không thể địch nổi.

Hai đại hán thực lực xác thực bất phàm, nhưng muốn giết hắn, còn chưa đáng kể.

"Muốn chết!"

Lý gia thiếu chủ giận không kèm được, Tàn Triệt mở miệng một tiếng nhượng lão tử ra mặt, không thể nghi ngờ là xem thường hắn, tâm cao khí ngạo, làm sao có thể nhẫn?

Oanh!

Mi tâm hiện cổ cầm, sát ý ngút trời, Lý gia thiếu chủ mười ngón liền phát, cầm âm cao vút, nhiếp tâm hồn người.

Nhất thời, Nhị Giai phía dưới tu sĩ khí huyết sôi trào, người bình thường càng là ho ra đầy máu, đau đến không muốn sống.

Đây chính là Cầm Sư đáng sợ, luận quần công, Cầm Sư thuộc về thứ nhất, là hoàn toàn xứng đáng chiến trường Sát Thần.

"Ồn ào."

Tần Triệt mày kiếm hơi nhíu, Lý gia thiếu chủ không thẹn danh thiên tài, cầm âm vừa ra, hấn liền tâm phiền ý loạn.

Bất quá, cũng vền vẹn nhượng tâm hấn phiền.

Âm Dương nhị khí lưu chuyển, đen trắng thần quang diệu thể, phá cầm âm, Hám Thiên khùng.

Lý gia thiếu chủ sắc mặt khó coi, cầm âm như mưa to Hồ Khiếu, vang vọng Cửu Thiên Thập Địa Nhị Giới, bất quá, sắc mặt lại càng ngày càng trắng.

Chính diện giao phong, hấn không phải Tần Triệt đối thủ.

"Giết!"

Đại hán áo đen gầm thét, đầu thương vạch phá bầu trời, trọng quyền theo sát phía sau, như mãnh hổ xuống núi, Thế bất khả擋.

Thanh y nam tử cũng xuất thủ, ni tâm ẩn ký hóa thuần, ánh sáng bao phủ Triệu gia thiếu chủ, để tránh hấn bị Tần Triệt oanh sát.

Thủ hộ!

Hộ vệ Thần Năng một trong, không thể so với Thần Thiên tài đúc thành chiến giáp kếm, muốn đánh vỡ, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Oanh!

Đầu thương giết tới, trọng quyền rơi xuống, Tần Triệt mặt không biểu tình, vẫn như cũ thông dong.

Ba người liên thủ, nhượng hấn áp lực đại tăng, bất quá, không đủ để thành uy hiếp.

Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, Âm Khí như đao, phá toái đầu thương, cũng làm cho nam tử áo đen hồ khẩu chảy máu.

Tần Triệt lén người tiến lên, hai tay như Ứng Trảo, khóa lại nam tử áo đen eo hỏ, hung hăng đập xuống đất.

Ầm!

Bàn đá vỡ vụn, miệng mũi chảy máu, đại hán áo đen đều mộng, dù là thân thể khoẻ mạnh, cũng thụ không đáng sợ như thế trọng kích.

Lý gia thiếu chủ tê cả da đầu, thanh y nam tử cũng toàn thân rét run, thầm mắng Lý gia thiếu chủ ngu xuẩn, vậy mà trêu chọc một cái đáng sợ như thế cường địch.

Ba người liên thủ, vậy mà rơi vào hạ phong, như thế cường hấn thực lực, xưng một câu cùng giai Vương gia cũng không đủ.

"Ta nói, muốn giết ta, nhượng lão tử ngơoi tới."

Đạm mạc một câu rơi xuống, Tần Triệt động, giao thủ đến nay, lần thứ nhất chủ động xuất thủ.

Cuồng dã, bá đạo, Tần Triệt như Thái Cổ Hung Thú xuất thế, hung ác điên cuồng tư thái chấn nhiếp toàn trường!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Lý gia chi chủ

Tóc đen bay phấp phới, khí như Ma Thần, Tàn Triệt đứng ngạo nghễ tại mặt trời gay gắt dưới, lấy Vương gia tư thái bề ngỗ Bất Hoang, lấy kinh thiên động địa chỉ lực quét ngang ba người.

Âm Dương nhị khí xoay quanh, sáu tức Thần Đạo hoành không, ba người cho dù chỉ xuất toàn lực, cũng rơi xuống hạ phong, bắt lực hoàn thủ.

Mấy chiêu qua đi, ba người một cái so một cái thâm, Lý gia thiếu chủ khí huyết sôi trào, mười ngón vỡ ra, mi tâm ấn ký đều âm ảm.

Nếu không có thanh y nam tử dốc hết toàn lực, lấy Thủ Hộ Thần có thể thay hấn ngăn lại ba phần phong mang, hấn đã sớm thân tử đạo tiêu.

Nam tử áo đen không ngừng chảy máu, vô cùng suy yếu, cốt cách kinh mạch đoạn hơn phân nửa.

Thanh y nam tử người cũng bị thương nặng, đau khuôn mặt vận vẹo, đừng nói xuất thủ, động một cái đều tổn sức.

Không phải ba người quá yếu, mà chính là Tàn Triệt quá mạnh.

Người mang thứ hai ấn ký hấn, là cùng cảnh Giới Vương Già, cùng cảnh giới Tiên Ma, mặc dù lấy một địch ba, hấn cũng chắc thắng.

Mọi người tại đây đều ngây người, hoặc là nói, là bị Tàn Triệt hù sợ.

Quá mạnh, đơn giản cũng là cái thế Cuồng Long, quét ngang Vạn Giới, bình định Chư Thiên!

"Ba đối một đều thắng không. . ." Lý gia thiếu chủ lòng như tro nguội, rất cảm thấy khuất nhục sau khi, cũng tâm thấy sợ hãi.

Hai nam tử cũng bị Tàn Triệt đánh sợ.

Trước đó, hai người cho rằng thắng cục đã định, Tàn Triệt mặc dù không chết, cũng sẽ biến thành tàn phế.

Giờ phút này, bọn họ ý thức được, chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp Tàn Triệt.

Lấy một địch ba, thành thạo, đáng sợ như thế chiến lực, bọn họ này có tư cách cùng đánh một trận?

"Quá mạnh. . ."

Lý gia tiểu nhị run rẩy kịch liệt, trừ hồi hận, chính là sợ hãi, liền nhìn Tàn Triệt một mắt cũng không dám.

Lý gia thiếu chủ cũng hồi hận.

Hắn giờ phút này đâm lao phải theo lao, cũng không dám khiêu khích Tàn Triệt, cũng không muốn cúi đầu chịu thua, thể diện mất hết.

Tiến thoái lưỡng nan cục diện, nhượng hấn hận không thể bóp chết mấy cái kia tiểu nhị, nếu không phải bọn họ miệng tiện, hấn cũng sẽ không lâm vào tình cảnh lưỡng nan.

Thanh y nam tử cũng hận không thể bóp chết hấn.

Hắn đã quyết định rời đi Lý gia, khác mưu sinh đường, nếu không, sớm tối bị cái này có mắt không trông ngu xuẩn liên lụy chết!

"Dưới chân Thiên Tử, dung ngươi không được giương oai, giết ta, ngươi cũng không sống." Lý gia thiếu chủ sắc mặt tái nhợt, nhìn như không sợ, bất quá run rẩy ngữ khí, lại bại lộ hấn sợ hãi.

"Ngươi quá đề cao chính mình, giết ngươi, ta đều ngại tay bẩn." Tàn Triệt ánh mắt yên tĩnh, thu liễm khí thế, quay người hướng đi Đế Đô chi nhánh.

Lý gia thiếu chủ nghiêng răng nghiêng lợi, phần nộ sau khi, cũng thở phào, cái này khiến hấn cảm thấy xấu hổ, cảm thấy bất đắc dĩ.

"Chậm rãi."

Băng lãnh ngữ điệu từ đông phương truyền đến, một người trung niên nam tử hiện thân, tóc mai điểm bạc, không giận tự uy.

Hắn long hành hổ bộ, oai hùng anh phát, mọi người nhao nhao lui ra phía sau, cho hấn nhường ra một con đường.

Lý gia chỉ chủ.

Ba mươi năm liền đã danh chấn Đế Đô, tuy nhiên không phải Ngũ Giai cường giả, lại là Đế Đô công nhận, tiếp cận nhất Ngũ Giai tồn tại.

Thực lực, cũng là công nhận Ngũ Giai phía dưới mạnh nhất, có hi vọng tại trong ba năm đặt chân Đệ Ngũ Cảnh, Hùng Bá Nhất Phương.

"Cha!"

Lý gia thiếu chủ đại hi, bất quá vừa nhìn thấy chính mình chật vật, Tàn Triệt tư thế oai hùng, vui sướng liền chuyển thành xấu hổ.

Hắn bị Tần Triệt đánh không hề có lực hoàn thủ, mà lại là tại cùng hai tên hộ vệ liên thủ tình huống dưới, tự nhiên là không còn mặt mũi đối Lý gia chi chủ.

Hai tên hộ vệ cũng cúi đầu xuống, đã hổ thẹn, lại sợ hãi, không dám nhìn tới Lý gia chi chủ.

"Thất bại không mất mặt, mất mặt là không có dũng khí đứng lên."

"Người biểu hiện, quá khiến ta thất vọng."

Lý gia chi chủ thờ dài, chốc lát trước, hắn liền đến nơi đây, sờ đi giờ phút này mới ra mặt, là muốn nhìn một chút thương con biểu hiện.

Kết quả, hắn thất vọng.

Ba người liên thủ, bại bởi Tần Triệt cũng liền thôi, lại bị sợ mất mặt, như thế tính cách, làm sao chấp chương Lý gia?

"Ta. . ." Lý gia thiếu chủ cười khổ, hữu tâm cãi lại, lại không lời nào để nói.

Gặp này, Lý gia chi chủ càng thất vọng, muốn nói chút gì, bất quá vừa mới mở miệng, liền bị Tần Triệt mở miệng cắt ngang.

"Ta ngừng chân, không phải vì nghe người dạy con."

Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, nhìn một chút đứng ở đại sảnh, vượt râu mỉm cười lão nhân áo xám, tâm lý nắm chắc.

Lý gia chi chủ cho hắn cảm giác, như sâu không thấy đáy Giang Hà, khó mà ước đoán, lão nhân áo xám cũng là như thế.

Hiển nhiên, hắn là Đế Đô phân điểm chương quỹ, Vũ lão đầu người hầu.

Có hắn tại, coi như Lý gia chi chủ là Ngũ Giai phía dưới tối cường giả, cũng thương tổn không Tần Triệt.

"Người trẻ tuổi, đã thương nhi tử ta, không có ý định cho ta một cái công đạo a?"

Lý gia chi chủ thần sắc chuyển sang lạnh lẽo, đôi mắt thâm thúy Như Băng như kiếm, nhìn trước mắt Thanh y thiếu niên: "Ta Lý gia tuy nhiên xuống dốc, nhưng cũng không phải người một cái Nhị Giai tu sĩ có thể khi nhục."

"Ta không muốn cùng người thảo luận ai đúng ai sai, người ta sớm đã tại đứng tại mặt đối lập, không thể điều hòa."

"Muốn bàn giao, liền nhìn người sự tình lớn đến bao nhiêu."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nhượng mọi người liên tục kinh hô, không nghĩ tới đối mặt Đế Đô tứ giai đệ nhất nhân, hắn vẫn là như vậy kiên cường.

"Đúng sai cho tới bây giờ liền không trọng yếu, trọng yếu là quyền đầu."

Lý gia chi chủ đôi mắt thâm thúy, toát ra nhìn xuống chi ý, cũng toát ra băng lãnh sát ý: "Ta quyền đầu, lớn hơn người."

"Đúng sai không trọng yếu a?"

"Thôi, người cảm thấy không trọng yếu, vậy liền không trọng yếu đi."

Tần Triệt Tinh Mâu bình tĩnh, nói: "Ta quyền đầu, xác thực không bằng người đại , bất quá, có người so với người còn mạnh hơn."

Nói, hắn quay người nhìn về phía lão nhân áo xám, nói: "Tiền bối, người đến cùng hắn nói đi."

Nghe vậy, lão nhân áo xám cười gật đầu, đi lại chậm chạp, sống lưng lưng còng xuống, cùng gần đất xa trời phàm nhân không còn hai loại.

Bất quá, Tần Triệt rõ ràng cổ này suy nhược thân thể, ẩn chứa đáng sợ cỡ nào lực lượng.

Lý gia chi chủ vô cùng rõ ràng.

Hắn đã sớm biết, lão nhân áo xám là tứ giai đỉnh phong cường giả, cách Đế Ngũ Cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước, bất quá hắn không nghĩ tới, lão nhân sẽ vì Tần Triệt ra mặt.

"Một cái nho nhỏ Nhị Giai tu sĩ, đáng giá người liều mạng a?"

Lý gia chi chủ nhú mày, lão nhân áo xám thực lực, không kém hắn, người này nếu là khẳng khẳng nhúng tay, hắn rất khó muốn một cái công đạo.

"Đương nhiên đáng giá."

Lão nhân áo xám cười ha hả nói: "Ta bộ xương già này, có thể chịu không được gãy vỡ, còn mời Lý Tộc Trưởng đến đây dùng tay."

Nghe vậy, Lý gia chỉ chủ mày nhưu lại càng chặt, hấn thật sâu nhìn Tàn Triệt liếc một chút, ần ần đoán được thân phận của hấn.

Lão nhân áo xám lời nói, nghe là đang cầu xin tình, trên thực tế lại là không cho hấn động Tàn Triệt.

Làm cho một vị tứ giai cường giả hết sức thủ hộ, có thể nghĩ, Tàn Triệt trọng yếu bực nào.

"Nếu là ta khăng khăng đòi mạng hấn đâu?" Lý gia chỉ chủ lạnh giọng mở miệng, khí thế bao phủ, như sóng to gió lớn, cuộn cuộn Bát Hoang.

"Vậy ta bộ xương già này, liền phải hoạt động một chút." Lão nhân áo xám cười tùm tùm, nhìn như như nền tàn trong gió, đưa thân vào cuồng phong bạo vũ bên trong.

Kì thực, lại là vững như Thiên Sơn, vững như Tiền Kim.

Mọi người tại đây kinh hô, không nghĩ tới đơn bạc gãy yếu lão nhân, lại là tứ giai cường giả, mà lại không thể so với Lý gia chỉ chủ kém.

Lý gia chỉ chủ sắc mặt khó coi, lão nhân áo xám quyết tâm, nhượng hấn kinh ngạc, Tàn Triệt thân phận, nhượng tâm hấn kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ngày mai

Phổ dài yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Lý gia chỉ chủ trầm mặc không nói, nhìn qua cười tùm tùm lão nhân áo xám, trong lòng biết chính mình là không động đậy Tàn Triệt.

Lão nhân thực lực không kém hấn, Sinh Tử Đối Quyết, hấn không có nắm chắc thắng.

Hướng hồ, Tàn Triệt làm cho lão nhân liều mình tương hộ, tự nhiên cũng có thể nhượng Vũ Tương Nhu xuất thủ.

Phóng nhãn Đại Hạ vương triều, chỉ có ba người có thể lấy sức một mình, uy hiếp Ngàn Năm Thế Gia, quái vật khổng lồ.

Một là Đương Kim Thiên Từ, danh xưng một người có thể ngăn cản trăm vạn sư Đại Hạ chỉ chủ, hai là xuất quỷ nhập thần, thâm bất khả trắc Vọng Nguyệt Lâu chỉ chủ.

Ba cũng là Vũ Tương Nhu.

Nàng là Đại Hạ công nhận, ngàn năm qua kinh điển nhất nữ tử, chiến lực kinh hãi thế tục, liền Đại Hạ chỉ chủ đều kiêng kị ba phần.

Lấy Lý gia thực lực, căn không có tư cách đánh với nàng một trận, muốn giết nàng, chỉ có liên hợp Triệu gia.

Bất quá, Triệu gia sẽ không đáp ứng.

Vũ Tương Nhu có phá hủy Ngàn Năm Thế Gia thực lực, Triệu gia chỉ chủ coi như ngọc, cũng sẽ không đánh cược toàn bộ Triệu gia.

"Người đến cùng là người phương nào." Lý gia chỉ chủ thần sắc lạnh lùng, khinh thị biến mất, thay vào đó là trịnh trọng.

Tàn Triệt tu vi, hấn không để vào mắt, bất quá Tàn Triệt thân phận, lại làm cho tâm hấn kinh hãi.

"Người không phải đã đoán được a?"

Tàn Triệt ánh mắt yên tĩnh, nói: "Đối thủ của ngươi, không phải Vũ Tương Nhu, mà là ta."

Nghe vậy, Lý gia chỉ chủ động dung, dù là sớm có đoán trước, Tâm Hồ cũng hiện nổi sóng.

Sớm tại áo dài có chút danh tiếng thời điểm, người có quyết tâm liền suy đoán, Vũ Tương Nhu phía sau có người tài ba.

Theo Tần Vũ Thương Hành trở thành hành nghiệp Long Đầu, độc bá Đại Hạ Cao Đoan Thị Trường, người có quyết tâm càng là xác định, Vũ Thương Nhu phía sau người tài ba, chính là ngàn năm không ra giới kinh doanh kỳ tài.

Trắng trợn tuyên truyền, lưu lại thâm căn cố đế ấn tượng, sửa cũ thành mới, sáng lập khó mà rung chuyển nhãn hiệu.

Đây ra hạn lượng cùng định chế, thỏa mãn không phú thì quý người lòng hư vinh, cũng làm cho thế nhân lấy có được Tần Vũ Thương Hành áo dài làm vinh.

Tần Triệt đi mỗi một bước, đều có thể xưng thương nghiệp Sách Giáo Khoa, chứng Thương Hành chi chủ tuy nhiên ngoài miệng không nói, nhưng tâm lý đều là bội phục.

Lý gia chi chủ cũng là như thế.

Bởi vì khâm phục, cho nên kiêng kị, cho nên chán động.

"Nghĩ không ra, các hạ vậy mà như thế tuổi trẻ."

Lý gia chi chủ than nhẹ, nhìn một chút so Tần Triệt lớn hơn vài tuổi thương con, ngũ vị tạp trần, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Trước đó, hấn đối Lý gia thiếu chủ coi như hải lòng, mặc dù không cách nào cùng Đế Đô đỉnh phong Thiên Kiêu tranh nhau phát sáng, nhưng cũng được xưng tụng là thiên tài.

Bất quá giờ phút này, hấn cảm thấy Lý gia thiếu chủ quá phổ thông.

Tần Triệt năm gần mười sáu, chiến lược nhưng còn xa thiếu Lý gia thiếu chủ, mà lại quấy Đại Hạ giới kinh doanh Phong Vân, đánh xuống giang sơn như thùng sắt.

Như Lý gia thiếu chủ là thiên tài, này Tần Triệt là cái gì?

"Lời khách sáo liền miễn, thù hạ chân chương đi." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, ngày mai, cục diện đem phát sinh long trời lở đất biến hóa.

Đến lúc đó, Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương đồng minh, đem tự sụp đổ.

"Người thù đoạn, để cho ta sợ hãi thần phục, thậm chí là kính nể."

"Bất quá, người đã hăm sâu Từ Cục, không cách nào có thể hiểu biết."

Lý gia chi chủ lắc đầu, bình tĩnh đôi mắt bỗng nhiên trở nên nóng rực, như liệt hỏa hùng hực: "Đánh bại người, quả nhiên là cuộc đời một vui thú lớn."

"Sai, là việc đáng tiếc."

Tần Triệt thông dong tự nhiên, chậm rãi nói: "Nhìn như tuyết cảnh, không có nghĩa là chân thân hăm Từ Cục, Lý gia muốn bằng áo dài trở lại đỉnh phong, nhất định hội thất bại."

"Ta nghĩ không ra phá cục chỉ pháp, trừ phi, người vận dụng quy tắc tay ngoài đoạn."

"Có thể đây cũng là một con đường chết, Triệu gia không phải quả hồng mềm, Thiên Tử cũng sẽ không ngồi nhìn Võ Đại Sư cùng Triệu gia sống mái với nhau."

Lý gia chi chủ ngữ khí bình tĩnh, giống như là cùng Tần Triệt thảo luận sách lược hảo hữu, không mang theo nửa điểm mùi thuốc súng.

Bất quá ngu ngốc đều biết, đây chỉ là biểu tượng.

Lý gia khát vọng trở lại đỉnh phong, áo dài là duy nhất hi vọng, Tần Triệt hi vọng tại trong vòng mười năm, vẫn đỉnh Đại Hạ giới kinh doanh đỉnh phong, áo dài là căn cơ.

Như không cách nào độc bá Cao Đoan Thị Trường, vậy hấn đến tiếp sau kế hoạch, rất khó khai triển.

"Người nghĩ không ra phá cục chỉ pháp, không có nghĩa là ta cũng nghĩ không ra, đừng quên, người Kinh Doanh Sách Lược là rập khuôn ta."

Tần Triệt chỉ thái dương huyết, cười nhạt nói: "Người có thể phục chế, nhưng, người không có khả năng siêu việt."

Đây không phải cuồng ngôn, mọi ngành mọi nghề thành công kinh nghiệm, vô số tiên hiền kỳ tư diệu tưởng, đều tại Tần Triệt trong đầu.

Chỉ cần tại quy tắc bên trong, hấn không sợ bất luận kẻ nào, cũng sẽ không thua.

"Ta không cần siêu việt ngươi, chỉ cần đưa ngươi phá tan."

Lý gia chỉ chủ nhân nhật mở miệng, nói: "Ngươi đã là nô mạnh hết đà, nên tàn trong gió, làm sao thay đổi càn khôn?"

"Ngày mai ngươi liền biết."

Tần Triệt mỉm cười, nói: "Hi vọng ngày mai, ngươi còn có thể như lúc này đồng dạng lòng tin mười phần."

Nói, hắn quay người cất bước, hướng đi Đế Đô chỉ nhánh.

Lão nhân áo xám theo sát phía sau.

Gặp này, Lý gia thiếu chủ kinh ngạc, mọi người cũng đều sửng sốt, không nghĩ tới Lý gia chỉ chủ hội nhượng bộ.

Lý gia tuy nhiên xuống dốc, nhưng Lý gia chỉ chủ lại không yếu, Ngũ Giai không ra, không có mấy người là đối thủ của hắn.

"Cha, ngươi cứ như vậy buông tha hắn?" Lý gia thiếu chủ gấp,

"Không phải vậy đâu?"

"Giờ phút này, ta không động dậy hắn, chờ trận chiến này kết thúc, ta sẽ đem hắn giao cho ngươi xử trí."

Lý gia chỉ chủ ánh mắt băng lãnh, như một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm, lộ hết tài năng, khiến cho người sợ hãi.

Lý gia thiếu chủ dù không thành khí, cũng là con của hắn, bị Tần Triệt đánh thành trọng thương, hắn há có thể không giận?

Nếu không phải giờ phút này, không nên cùng Vũ Trương Nhu vạch mặt, hắn đã sớm mời Tiêu Hàn xuất thủ, oanh sát Tần Triệt cùng lão nhân.

"Được." Lý gia thiếu chủ đại hỉ, mong mọi tra tấn Tần Triệt, rửa sạch cái nhục ngày hôm nay.

"Tần Vũ Thương Hành thất bại đã thành định cục, trước hết nhượng hắn nhảy đất hai ngày." Lý gia chỉ chủ cười lạnh, quay người rời đi.

...

Đế Đô chỉ nhánh, phòng tiếp khách.

Lão nhân áo xám cười ha hả nhìn lấy Tần Triệt, nói: "Đại tiểu thư đều cùng ta nói, Tần Vũ Thương Hành có thể có hôm nay, toàn Lại công tử trí kế vô song, bày mưu tính kế."

"Tiền bối nói quá lời."

Tần Triệt thiên ẩm Trà xanh, ngồi ngay ngắn ở đò trên ghế gỗ, yên tĩnh đàm bạc, phiêu dật xuất trần.

"Ta tên Vũ Văn, công tử gọi thẳng ta tên là được, không cần gọi ta tiền bối." Lão nhân hòa ái cười một tiếng, một chút kiêu ngạo cũng không có.

"Không ổn, ta bảo ngươi Văn bá đi."

Tần Triệt cười lắc đầu, đặt chén trà xuống, nói: "Văn bá, có thể hay không đem sổ sách cho ta xem một chút?"

"Công tử mời xem qua." Vũ Văn trong tay áo lấy ra sổ sách, hắn biết Tần Triệt là Thương Hành chủ nhân, tự nhiên là sẽ không cự tuyệt.

Tần Triệt tiếp nhận sổ sách, đại khái quét mắt một vòng, gấp mấy ngày gần đây chỉ nhập trương không đến một vạn linh thạch, nói: "Đế Đô thị trường số định mức, quả nhiên liền một thành cũng không dư thừa."

"Đúng vậy a, tiếp tục như vậy nữa, ta Tần Vũ Thương Hành chỉ có thể đóng cửa." Vũ Văn thở dài.

"Văn bá yên tâm, không người làm cho Tần Vũ Thương Hành đóng cửa, Lý gia không được, Triệu gia cũng không được."

Tần Triệt cười nhật một tiếng, nói: "Ngày mai, Tần Vũ Thương Hành đem nâng cao một bước, Lý gia chỉ có thể luân làm bối cảnh."

"Công tử đối Lý gia chỉ chủ nói chuyện, không phải phô trương thanh thế?" Vũ Văn liền giật mình, tiếp theo ý thức được chính mình nuốt lời, không khỏi xấu hổ cười một tiếng.

"Ta không đánh không chuẩn bị chi trận chiến, cũng không nói không thực hiện ngữ điệu." Tần Triệt ôn hòa cười một tiếng, sau đó nhắm mắt dưỡng thần, lặng chờ Vũ Trương Nhu.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Một công ba việc

Hương trà khắp nơi, thấm vào ruột gan.

Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, đôi mắt thâm thúy, cùng Vũ Vân câu được câu không trò chuyện, nói nói, liền nói đến Vũ lão đầu.

Tại hấn trong ấn tượng, Vũ lão đầu Hậu Hắc, vô si, đoạt lấy khát cái tiền, cũng nhìn lên qua quả phụ tắm rửa.

Vô si nhất là, hấn còn lừa gạt tiểu hài tử đường, da mặt dày, liền Tần Triệt đều tự nhận không bằng.

Bất quá, Vũ lão đầu là Tần Triệt du lịch ba năm, kết bạn cái thứ nhất hảo hữu, cho hấn lời trợ giúp.

"Công tử, có thể hay không nói cho ta biết lão gia hiện ở nơi nào?" Vũ Vân cười ha hả nhìn lấy Tần Triệt, khó nén chờ mong chi ý.

"Ta cùng hấn tại Đại Chu Vương Triều quen biết, cũng là tại Đại Chu Vương Triều phân biệt."

Nhớ tới Vũ lão đầu tắm kia bí ối mặt, Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Về phần hấn giờ khắc này ở đâu, ta cũng không biết."

"Đại Chu. . ."

Vũ Vân nụ cười dần dần liếm, ngó nhìn Đại Chu Vương Triều phương hướng, trường thở dài: "Lão gia, ngươi còn không chịu buông xuống a."

"Buông xuống cái gì?"

Tần Triệt mày kiếm hơi nhíu, hấn coi là Vũ lão đầu là trò chơi hồng trần, nhìn núi nhìn nước, hiện tại xem ra, Vũ lão đầu là có mang cái nào đó mục đích.

"Không có gì." Vũ Vân lắc đầu, không muốn nhiều lời.

Tần Triệt cũng không muốn truy vấn.

Có thể nói, Vũ Vân tự nhiên sẽ nói, không thể nói, truy vấn cũng vô dụng.

Hấn nhắm mắt dưỡng thần, chìm lòng yên tĩnh khí, chờ đợi Vũ Tương Nhu.

Mặt trời chiều ngã về tây, Nguyệt Trăng bầu trời đêm

Vũ Tương Nhu một bộ áo trắng, băng cơ ngọc cốt, Vô Hạ Vô Cấu, giống như chập chờn Ngao Tuyết Mai Hoa, trắng sáng ngôi sao âm đạm phai mờ.

Mấy cái tiểu nhị đều nhìn ngốc, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chằm chằm Vũ Tương Nhu, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Tần Triệt không có thất thần, hấn cùng Vũ Tương Nhu sớm chiều ở chung tháng ba, sớm đã có sức miễn dịch, bất quá, trái tim nhảy lên kịch liệt một chút.

"Đại tiểu thư." Vũ Vân tiến lên chào, hiền lành cười nói: "Hai năm không thấy, đại tiểu thư càng xinh đẹp, cũng không biết người nào có cái này phúc khí, có thể được đến đại tiểu thư ưu ái."

"Vũ gia gia quá khen."

Vũ Tương Nhu thần sắc đạm mạc, phức tạp nhìn Tần Triệt liếc một chút, nói: "Hoàng Hậu tiếp nhận."

Nghe vậy, Tần Triệt lộ ra nụ cười, treo lấy tâm, cuối cùng rơi xuống đất.

Không Quân hoàng hậu là bởi vì ưa thích áo dài, vẫn là lo ngại mặt mũi, chỉ cần nàng tiếp nhận, Tần Triệt liền thắng.

Hoàng Hậu chính là Nhất Quốc Chi Mẫu, tại nữ tử trong lòng uy vọng, không ai bằng, nàng tán thành, không thể nghi ngờ là làm cho nhân hiệu càng cao quý hơn.

Mà hàng xa xỉ, coi trọng cũng là nhãn hiệu.

Nhãn hiệu càng cao quý hơn, phụ gia giá trị liền càng cao, thế nhân cũng sẽ càng thêm truy phùng.

Dưới mắt, đại hạ quốc mẹ tiếp nhận Tần Vũ Thương Hành áo dài, mang ý nghĩa Tần Triệt một tay chế tạo nhãn hiệu, vắn đỉnh đỉnh phong.

Chỉ ít tại Đại Hạ, Tần Triệt chế tạo nhãn hiệu sừng sừng tại ngọn núi cao nhất, dù ai cũng không cách nào siêu việt.

"Rất tốt, qua tìm một cái cung đình Họa Sư, nhượng hần vẽ mấy trăm bức, ăn mặc áo dài Đại Hạ Hoàng Hậu."

"Lại muốn người khắp nơi tuyên dương, liền nói Đường Kim Hoàng Hậu đại lực tán dương, cho là ta Tần Vũ Thương Hành áo dài tốt nhất, Lý gia áo dài, bất quá là bất chước lời người khác."

Tần Triệt khoe miệng mỉm cười, hần nhượng Vũ Tương Nhu làm một kiện có một không hai áo dài, đưa cho Đường Kim Hoàng Hậu, tham khảo chính xác tên châu báu nhãn hiệu, Cartier.

Cartier được vinh dự hoàng đế cửa hàng châu báu, cửa hàng châu báu hoàng đế, cứ việc có khen đại thành phần, nhưng không thể phủ nhận, Cartier thật là cao đoạn Xa Xỉ Phẩm Bài một trong.

Vì vậy, Tần Triệt đem Đại Hạ Hoàng Hậu kéo lên thuyền, nâng lên nhãn hiệu địa vị.

Hần thành công, từ lúc khoảnh khắc, Tần Vũ Thương Hành áo dài đem không có đối thủ, coi như Lý gia đẩy ra hạn lượng định chế, cũng chỉ có thể biến thành Nhị Lưu.

Nói xấu Vũ Tương Nhu Sao chép dư luận, cũng đem tự sụp đổ, sụp đổ.

"Hoàng Hậu xác thực rất lợi hại thích ta làm áo dài, nhưng nàng cũng không có nói, Tần Vũ Thương Hành áo dài tốt nhất." Vũ Tương Nhu khẽ nhún mày, nàng trời sinh tính cao ngạo, khinh thường tại nói dối.

"Hoàng Hậu nói không nói, trọng yếu sao?"

Tần Triệt mỉm cười, nói: "Nàng tiếp nhận người áo dài là sự thật, như vậy vô luận chúng ta nói thế nào, đều là sự thật."

"Người liền không sợ Hoàng Hậu tức giận a?"

Vũ Tương Nhu Tương Thanh tia vẩy đến sau tai, Tần Triệt quá lớn mật, Hoàng Hậu lửa giận, cũng không phải ai cũng có thể tiếp nhận.

"Không vui không thể tránh được, nhưng nàng không hội có hành động."

"Người là cách Lục Giai chỉ có khoảng cách nửa bước cường giả, Tần Vũ Thương Hành là độc bá áo dài Nghiệp Long đầu, hoàng thất cũng phải kiêng kị ba phần."

"Huống hồ, Đại Hạ Hoàng Hậu đã lên thuyền, tổn hại Tần Vũ Thương Hành, liền là đối với nàng chính mình bất lợi."

Tần Triệt mỉm cười, thuyền dễ dàng bên trên, nhưng không dễ dàng dưới, tiếp nhận áo dài một khắc này, hoàng thất cùng Vương gia, liền cùng Tần Vũ Thương Hành chặt chẽ không thể tách rời.

Hoàng Hậu đại biểu cho Vương gia, cũng đại biểu cho hoàng thất, trừ phi vạch mặt, không phải vậy, Hoàng Hậu không có khả năng xuống thuyền, cũng không có khả năng tiếp nhận nhà thứ hai áo dài.

Tần Triệt một đầu mưu kế, không chỉ có phá giải Từ Cục, trèo lên đỉnh đỉnh phong, cũng lôi kéo hai cái có mệnh mẽ mình hữu, có thể nói là một công ba việc.

Vũ Tương Nhu ánh mắt càng phức tạp, Vũ Vân cũng lộ ra kinh sợ, tâm thần rung mạnh.

Hần chỉ là nghe nói Tần Triệt trí kế vô song, không từng chứng kiến, giờ phút này hần ý thức được, Vũ Tương Nhu ca ngợi không chỉ có không có khuếch đại, ngược lại là đánh giá thấp.

Lấy một kiện áo dài thay đổi cục thế, đặt vững Long Đầu Địa Vị, mà lại đem hoàng thất cùng Vương gia cột lên chiến xa, Tần Triệt mưu lược, nhượng Vũ Vân kinh thần không thôi.

Hần may mắn Tần Triệt là mình hữu, không là địch nhân, nếu không cũng không phải là sợ hãi thần phục, mà chính là kinh hãi.

"Người để cho ta cảm tới Chân Hoàng thành phần hoa đường đi quyền sử dụng, chính là vì thả Hoàng Hậu bức họa?" Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, đoán được Tần Triệt dự định.

Tuyên truyền.

Vạn Giới sinh linh trăm mê ở lực lượng, không hiểu tuyên truyền là vật gì, bởi vậy, Vũ Tương Nhu ngay từ đầu không hiểu.

Bây giờ, nàng đã ý thức được tuyên truyền ma lực, nhãn hiệu ma lực.

"Không tệ, trước đó, chúng ta có hai đại khó mà với tôi ưu thế, một là áo dài người khai sáng thân phận, hai là người."

"Hai cái này, đã không có bài văn có thể làm."

"Bây giờ, chúng ta có cái thứ ba ưu thế, nếu là không phổ biến mà báo cho, cái kia chính là ngu ngốc."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, đánh quảng cáo phương thức nhiều không kể xiết, Báo Chí, truyền hình, cột mốc đường, Internet các loại.

Đáng tiếc, cái thế giới này không có Báo Chí, không có truyền hình, càng không có Internet.

Hiệu suất cao tuyên truyền phương pháp, Tần Triệt đều dùng không, hẳn chỉ có thể lựa chọn cột mốc đường cùng truyền miệng.

Cũng may, cái này đã đầy đủ.

Đừng nói là Đại Hạ vương triều, liền xem như phóng nhân toàn bộ Vạn Giới, Tần Triệt tuyên truyền phương pháp đều tính toán mới lạ, có thể nhượng hẳn lại càng dễ thành công.

"Kết bạn công tử, thật là cuộc đời một chuyện may lớn." Vũ Văn cảm khái, hẳn đã có thể đoán được, Tần Vũ Thương Hành quang mang vạn trượng, Lý gia âm đạm phai mờ.

Mà liền hẳn đều dự liệu được, thắng bại còn có lo lắng a?

"Vân Bá Ngôn trọng." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, không phải hẳn thông minh, mà chính là hẳn đứng phía sau vô số mãnh nhân.

Không khoa trương nói, hẳn nắm giữ một cái lấy mãi không hết, dùng mãi không hết Bảo Khố, tùy tiện lấy ra một điểm, đều có thể lấy được thường nhân cuối cùng cả đời, cũng không đạt được thành tựu.

Nếu là Tần Triệt chuyển không Bảo Khố, vậy coi như là cải biến Vạn Giới, trở thành truyền kỳ trong truyền kỳ, cũng không phải việc khó.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Hồi Thiên có thuật

Đêm lạnh như nước, gió lạnh lướt nhẹ qua thán.

Đại sảnh, Vũ Văn nở nụ cười, vì phá cục mà mừng rỡ, vì đến Tần Triệt tương trợ mà may mắn.

Tần Triệt cũng khóe miệng mỉm cười, có chút mừng rỡ.

Đại Hạ Hoàng Hậu đã trở thành Tần Vũ áo dài người phát ngôn, Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương đồng minh đem như một đám ô hợp, không chịu nổi một kích.

Quan trọng hơn là, sau trận chiến này, không người có thể ngăn cản Tần Vũ Thương Hành cước bộ, cũng không có người có thể tại áo dài lĩnh vực, cùng Tần Vũ Thương Hành nhất chiến.

Chỉ có Vũ Tương Nhu mặt lạnh lấy.

Nàng gọi Vũ Văn gia gia, Tần Triệt lại xưng nó Vân bá, chẳng phải là nói, nàng so Tần Triệt đồng lứa nhỏ tuổi?

"Người gọi Vũ gia gia cái gì?" Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, thần sắc bình tĩnh, lãnh ý không hiện.

Tần Triệt hồ nghi, nói: "Vân bá, có cái gì không đúng a?"

"Người gọi hần Vân bá, vậy ta nên gọi người là gì?" Vũ Tương Nhu mắt phượng nhú lại, hàn ý bức người.

Tần Triệt giật mình một chút, lập tức mỉm cười, mình bạch Vũ Tương Nhu vì sao lạnh lấy khuôn mặt.

Hần cùng Vũ lão đầu là bạn vong niên, say rượu lúc, càng là lấy gọi nhau huynh đệ, nếu để cho Vũ Tương Nhu biết, hẳn cùng Vũ lão đầu xưng huynh gọi đệ, giết tâm hẳn đều có.

"Khụ khụ, các luận các, đại tiểu thư không cần chú ý." Vũ Văn ho khan, hẳn quá hiểu biết Vũ Tương Nhu tính khí, nếu là hẳn không lên tiếng điều hòa, Tần Triệt thổ huyết đều là nhẹ.

"Xưng hô người cũng so đo, quá keo kiệt." Tần Triệt bật cười, không nhìn Vũ Văn ánh mắt, hỏa thượng kiều du.

Cùng Vũ Tương Nhu tranh cãi là chuyện thường ngày, đem Vũ Tương Nhu khí gần chết, cũng thường xuyên cũng có, hẳn tự nhiên là không sợ.

Được nghe Tần Triệt ngữ điệu, Vũ Văn quá sợ hãi, vội vàng đứng tại Vũ Tương Nhu trước người, sợ nàng một bàn tay chụp chết Tần Triệt.

Hắn hiểu biết Vũ Tương Nhu, bá đạo, vô tình, dung không được một chút xú khiêu khích.

Tần Triệt thái độ, đủ để cho Vũ Tương Nhu động thủ, coi như hẳn cùng Vũ lão đầu giao tình tốt, cũng miễn không da thịt nổi khổ.

Vì vậy, Vũ Văn đã dự liệu được, Vũ Tương Nhu một bàn tay đánh bay Tần Triệt.

Nhưng mà, trong tưởng tượng bàn tay cũng chưa từng xuất hiện, Vũ Tương Nhu vẫn như cũ lạnh lấy khuôn mặt, nhưng không có xuất thủ.

Không có xuất thủ?

Đại tiểu thư. . . Vậy mà không có xuất thủ?

Vũ Văn thần sắc ngốc trệ, miệng há có thể nuốt xuống một quả trứng gà.

Hắn rất lợi hại hoài nghi, có phải hay không Vũ Tương động tác quá nhanh, chính mình không có thấy rõ, cũng rất lợi hại hoài nghi, trước mắt tuyệt sắc nữ tử, có phải hay không người khác giả trang.

Quá khó có thể tin, bá đạo như Đế, lạnh lùng như tuyết Vũ Tương Nhu, làm sao có thể không xuất thủ?

Vũ Văn mộng, hẳn kinh ngạc nhìn lấy Tần Triệt, nghĩ không ra hẳn có gì ma lực, có thể nhượng Vũ Tương Nhu thái độ khác thường.

Vũ Tương Nhu cũng không biết.

Nàng thon dài ngọc thủ, đã nâng lên, cũng không biết làm sao, cũng không cách nào rơi xuống.

"Xem ở gia gia của ta phân thượng, ta không tính toán với người."

Vũ Tương Nhu phức tạp nhìn Tần Triệt liếc một chút, tổ thủ rơi xuống, thu liễm hàn ý.

Gặp này, Vũ Văn càng thêm rung động, nhận biết đều bị phá vỡ.

Đây là một lời không hợp liên động thủ Vũ Tương Nhu a?

Quá bất khả tư nghị!

Vũ Văn ghen hờn nhìn trần trời, Tần Triệt nhượng Vũ lão đầu khen ngợi, đã làm cho hẳn chấn kinh, nhượng Vũ Tương Nhu không động thủ, càng làm cho hẳn vô pháp tin.

"Tốt, hành động đi."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Ta phụ trách bày mưu tính kế, còn lại, đều là người nhiệm vụ."

"Không cần người nhắc nhở." Vũ Tương Nhu lạnh lùng nhìn Tần Triệt liếc một chút, quay người rời đi.

Nàng phải đi tìm cung đình Họa Sư, cũng phải mướn người trắng trơn tuyên dương, Đương Kim Hoàng Hậu khen ngợi Tần Vũ áo dài.

Gặp Vũ Tương Nhu rời đi, Vũ Văn ánh mắt phức tạp, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Thần sắc băng lãnh Vũ Tương Nhu, hẳn nhìn mãi quen mắt, cường thế xuất thủ Vũ Tương Nhu, hẳn cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Có thể đi động giận, lại bình tĩnh rời đi Vũ Tương Nhu, hẳn lại là lần đầu tiên gặp.

Cái này khiến Vũ Văn không hiểu, Tàn Triệt đến cùng có gì ma lực, làm cho cao ngạo Vũ lão đầu khen ngợi, làm cho bá đạo Vũ Tương Nhu thu liễm.

"Đêm đã khuya, nên nghỉ ngơi." Tàn Triệt cười nhạt một tiếng, dẫn thiên địa linh khí nhập thể, tĩnh tâm tu luyện.

Thấy thế, Vũ Văn chấp tay một cái, cất bước rời đi.

...

Tàn Vũ Thương Hành sở dĩ phát triển tấn mãnh, quét ngang địch thủ, là bởi vì hai cái không gì sánh kịp căn cơ, một là người khai sáng thân phận, hai là Vũ Tương Nhu.

Bởi vậy, Triệu gia chỉ chủ chế tạo dư luận, hướng Vũ Tương Nhu trên thân giới nước bản, Lý gia chỉ chủ mời đến Tiêu Hàn, cùng Tàn Vũ Thương Hành Nhất Quyết Thư Hùng.

Bất quá, hai người xem nhẹ một sự kiện, ưu thế là trời sinh, cũng là có thể sáng tạo.

Tàn Triệt lấy Vạn Giới sinh linh không tưởng được phương thức, sáng tạo cái thứ ba không gì sánh kịp ưu thế, trong khoảnh khắc thay đổi căn cơ, khóa chặt thắng cục.

Dư luận biến, hướng gió biến, hết thấy đều biến.

Thế nhân không hề nhục mạ Vũ Tương Nhu, mà chính là ca ngợi biểu dương, nhưng phạm là lời ca ngợi, đều dừng tại Vũ Tương Nhu trên thân.

Thế nhân cũng không hề mua sắm Lý gia áo dài, mà chính là như ong vỡ tổ giống như đi vào Tàn Vũ Thương Hành, sợ trễ một bước, liền mua không được.

Đây chính là Đương Kim Hoàng Hậu mị lực!

Nàng Mẫu Nghi Thiên Hạ, cực kỳ tôn quý, là nữ tử điển hình, cũng là sùng bái thần tượng.

Cho nên, khi Đại Hạ Hoàng Hậu tiếp nhận Tàn Vũ áo dài tin tức, truyền khắp toàn bộ Đại Hạ, sở hữu nữ tử đều điên cuồng.

Tranh cướp giành giật mua sắm, tranh cướp giành giật đưa linh thạch, không đến nửa ngày, ba Đại Đô Thành hàng tồn, liền một kiện cũng không dư thừa.

Những thành thị khác sở dĩ còn có hàng tồn, không phải thế nhân không muốn mua, mà chính là Kim Bàn Tử đè ép không bán.

Hắn còn tại ảo tưởng, Lý gia có thể thay đổi cục thế, nhượng Tàn Vũ Thương Hành vạn kiếp bất phục.

Đáng tiếc, ảo tưởng chung quy là ảo tưởng, được không thật.

Tin tức truyền đến một khắc này, Lý gia chỉ chủ liền mộng, Lý gia từ trên xuống dưới cũng đều ngây người.

Triệu gia cũng là như thế.

Không ai từng nghĩ tới, Tàn Triệt có thể lấy một kiện áo dài lật bàn, mà lại triệt để như vậy, trực tiếp đem tam phương liên minh đánh vào thâm uyên!

Lý gia thúc thủ vô sách, Triệu gia vô kế khả thi, Kim Bàn Tử cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy.

Tàn Triệt nước cờ này thật là khéo, không chỉ có nghịch chuyển cục thế, mà lại đem tam phương đồng minh bức như tuyệt cảnh!

Đừng nói Lý gia chỉ có Tiêu Hàn một cái Ngũ Giai Đại Sư, liền xem như mời đến Lục Giai Đại Sư tương trợ, cũng vô pháp cùng Tàn Vũ Thương Hành tranh phong.

Bại.

Triệt triệt để để bại.

Lý gia cũng tốt, Triệu gia cũng được, từ giờ khắc này, cũng không có tư cách tại áo dài lĩnh vực cùng Tàn Vũ Thương Hành nhất chiến.

Ủ rũ, vạn năm câu hỏi, Lý gia thê lương một mảnh, Triệu gia cũng âm u đầy từ khí.

Ngay tại tam phương đồng minh chán ngán thất vọng thời điểm, Tàn Triệt con thứ hai, rơi xuống.

Chân Hoàng thành, Vân Tiêu Thành, Đế Đô, Đại Hạ ba tòa phồn hoa nhất Đô Thành, đều che kín Hoàng Hậu thân mang áo dài bức họa.

Cái này khiến Tàn Vũ Thương Hành uy vọng nâng cao một bước, tới so sánh, Lý gia giống như bùn đất, căn không có đánh đồng tư cách.

Càng nguy hiểm hơn là, toàn bộ Đại Hạ đều đang đồn, Triệu gia, Lý gia, Kim Bàn Tử tam phương liên thủ, nói xấu Vũ Tương Nhu Sao chép.

Cái này khiến Triệu gia lâm vào bị động cục diện, kiệt lực làm sáng tỏ, nhưng không ai tin tưởng.

Triệu gia tuy là Ngàn Năm Thế Gia, nhưng thanh danh bất hảo, thế nhân càng muốn tin tưởng Đại Hạ Hoàng Hậu.

Vì vậy, Triệu gia bại hoàn toàn, nghĩa xấu giống như nước sông cuộn cuộn, người Triệu gia liên lộ diện cũng không dám.

Lý gia chi chủ cùng Kim Bàn Tử cũng là như thế.

Bọn họ hồi hận phát điên, nếu là sớm biết, Tần Triệt mưu kế như thế nghịch thiên, đánh chết cũng không dám đối địch với Tần Triệt.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Kỳ tích kỳ tài

Nhất niệm vĩnh hằng, Cửu Tiên đồ, Võ Đạo Tông Sư, che trời, Vũ Mộ, Tiên Thành Chi Vương, nhất chỉ thành Tiên, Đấu Chiến triều dâng

Đại Nhật treo cao, chiếu rọi Chư Thiên.

Lý cửa hàng trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, âm u đầy tử khí, không còn ngày xưa huy hoàng.

Mấy cái tiểu nhị cúi đầu, một mặt đáng ghét, một mặt không dám tin.

Lý gia thiếu chủ cũng là như thế.

Hôm qua, hắn còn tại ảo tưởng đánh tan Tần Vũ Thương Hành, trấn sát Tần Triệt, hôm nay, cục thế liền nghịch chuyển.

Tần Triệt không hề lối thoát, vỡ nát hắn ảo tưởng, cũng sụp đổ Lý gia chi chủ hi vọng.

"Bại."

Nhìn qua đông như thấy hội Đế Đô chi nhánh, Lý gia chi chủ thất hồn lạc phách, rốt cuộc minh bạch Tần Triệt không phải đang hư trương thanh thế, cũng ý thức được đối thủ mình, là một cái bao nhiêu nhân vật đáng sợ.

Phá cục như nhìn núi nhìn nước, lật bàn như đi bộ nhàn nhã, Tần Triệt đáng sợ, Lý gia chi chủ rốt cục lĩnh giáo.

Đáng tiếc, thì đã trễ.

Chính như Tần Triệt nói, bắt chước người cuối cùng chỉ là bắt chước người, siêu việt không sáng tạo giả.

"Cha, thật một chút biện pháp cũng không có a?" Lý gia thiếu chủ không cam lòng.

Lý gia chi chủ cũng không cam chịu tâm.

Áo dài là Lý gia phục hưng duy nhất hi vọng, vì thế, hắn không tiếc vận dụng bảo mệnh nhân tình, mời Tiêu Hàn xuất quan.

Mà lại, hắn nỗ lực cự đại đại giới, cùng Triệu gia, Kim Bàn Tử đạt thành đồng minh.

Nếu là bại, Lý gia không chỉ mất đi phục hưng hi vọng, mà lại trong vòng trăm năm, cũng đừng nghĩ xoay người.

Nhưng mà không cam lòng không có chút ý nghĩa nào, Lý gia triệt để bại, một tia lật bàn khả năng cũng không có.

"Trừ phi, Đương Kim Hoàng Hậu tán thành ta Lý gia áo dài, hoặc là, một cái uy vọng không kém hơn Đại Hạ Hoàng Hậu nữ tử, ca ngợi ta Lý gia áo dài." Lý gia chi chủ thở dài, hôm qua hăng hái, tan thành mây khói.

Giờ phút này hắn, suy sụp tinh thần tinh thần sa sút, không gượng dậy nổi.

"Cả hai đều khó có khả năng."

Lý gia thiếu chủ đáng chất, trừ phi Đại Hạ Hoàng Hậu không để ý thể diện, mà lại cùng Vũ Tương Nhu vạch mặt, nếu không, không có khả năng tiếp nhận còn lại Thương Hành áo dài.

Phương pháp thứ hai cũng không làm được, tại Đại Hạ, có mạnh hơn Hoàng Hậu đại nữ tử, tí như Vũ Tương Nhu.

Cũng có so Hoàng Hậu càng kinh diễm nữ tử, tí như đồng trị được nước, Tề Tướng tán thưởng, Võ có thể an định, Tướng Soái kính ngưỡng nữ tử hiếm thấy, Lâm như là.

Bất quá, so Hoàng Hậu uy vọng cao hơn nữ tử, thật không có.

"Trừ cái đó ra, còn có một cái biện pháp, qua còn lại Vương Triều."

"Nhưng Cường Long không ép Địa Đầu Xà, hưởng hồ, ta Lý gia không phải Cường Long."

Lý gia chỉ chủ cười khỏ, nhìn một chút quanh quệ đại sảnh, lại nhìn xem hói hủ đối diện, thống khổ vạn phần, biết vậy chẳng làm

Hắn hói hận đối địch với Tần Triệt, càng hói hận tự cho mình quá cao, tại cục thế không rõ trước đó, liền nhận định Tần Triệt bất lực hoàn thủ.

Giờ phút này, chiến tranh kết thúc, hắn thất bại thảm hại, mà lại bị Tần Triệt rút ra một bạt tai.

Đồng dạng bị Tần Triệt đánh mặt, còn có Triệu gia chi chủ.

Hắn không hói hận đối địch với Tần Triệt, lại hói hận nghiêm trọng đánh giá cao chính mình, nghiêm trọng đánh giá thấp Tần Triệt.

Tại bất luận cái gì người xem ra, Tần Vũ Thương Hành đều lâm vào tuyệt cảnh vô lực hồi thiên, nhưng mà Tần Triệt lại ngăn con sóng dữ, quả thật là đáng sợ.

Cho dù là ngồi ở vị trí cao, không biết hoảng sợ là vật gì Triệu gia chi chủ, cũng cảm thấy rung cả mình.

"Tốn hao cự đại nhân lực vật lực, kết quả là đúng là Trúc Lam mức nước, tốt, rất tốt."

Triệu gia chi chủ sắc mặt âm trầm, hận không thể cả tộc chi lực, trấn áp Vũ Tương Nhu, chém giết Tần Triệt.

Nào chỉ là Trúc Lam mức nước, Triệu gia không chỉ có không có đạt được một chút xui chỗ tốt, mà lại trên lưng chửi bới Vũ Tương Nhu bôi danh, quả thực là bồi phu nhân lại gây binh.

Cái này khiến dậm chân một cái, toàn bộ Chân Hoàng thành đều đến rung động Triệu gia chi chủ, như thế nào nuốt được khẩu khí này?

"Một tát này, đánh hung ác a."

Ngóng nhìn Tần Vũ Thương Hành, Triệu gia chi chủ khuôn mặt dữ tợn, ánh mắt âm ngoan: "Tiểu tử, còn nhiều thời gian, người nào cười đến cuối cùng, còn chưa nhất định."

...

"Tạo nghệ cực cao Ngũ Giai Đại Sư, ùn ùn kéo đến lời đồn, đoạn gần bảy thành nguồn tiêu thụ, không nên thất bại."

"Nhưng mà, sự thực là hắn phá cục, chỉ nhất pháp, liền đánh tan tam phương đồng minh."

Hậu hoa viên, Kim Bàn Tử phụ hai tay tại phía sau, vẻ mặt tươi cười, như ánh sáng mặt trời rực rỡ.

Bất quá, chỉ là biểu tượng, trên thực tế, hắn đều sắp tức giận điên.

Sớm tại cùng Tần Triệt đàm phán thời điểm, hắn liền lòng có lửa giận, chờ đợi lấy cơ hội, nhất cử phá tan Tần Vũ Thương Hành.

Vì vậy, khi Lý gia mời Tiêu Hàn xuất quan, hướng Tần Vũ Thương Hành tuyên chiến, hắn lựa chọn cùng Lý gia liên thủ.

Coi là mười phần chắc chắn, đem Tần Triệt giam tại dưới chân thời gian không xa, không nghĩ tới, cục diện hội trong một đêm, phát sinh long trời lở đất biến hóa.

Con mồi thành thợ săn, Thắng giả thành bên thua, Kim Bàn Tử vô pháp tin, Thương Hải chìm nổi mấy chục năm chính mình, lại sẽ thua bởi một thiếu niên.

Mà lại, là lần thứ hai.

Quá bất khả tư nghị, truyền đi, thế nhân chắc chắn sẽ lấy kỳ tích hai chữ định nghĩa việc này, lấy kỳ tài hai chữ định nghĩa Tần Triệt.

"Lão gia, không cần thiết tức giận."

Một cái Bạch Phát Lão Nhân lo lắng, hần nhìn lấy Kim Bàn Tử lớn lên, trong lòng biết hần tại thất bại tình huống dưới, cười càng rực rỡ, lửa giận liền càng thịnh.

Mà như thế rực rỡ nụ cười, lão nhân đã có ba mươi năm chưa từng thấy qua.

"Hai lần thua với một tên mao đầu tiểu tử, muốn không tức giận cũng khó khăn." Kim Bàn Tử cười càng rực rỡ, đôi mắt chỗ sâu bao hàm lửa giận, ngầm lấy bi thương.

Ngũ Giai Đại Sư lại như thế nào?

Dẫn đạo dư luận lại như thế nào?

Loại bỏ Tần Vũ áo dài lại như thế nào?

Tần Triệt vài phút dạy bọn họ làm người!

"Là ta xem thường hần, không đến tháng ba, liền đem một cái nho nhỏ tiệm may, phát triển thành phục Trang Nghiệp Long đầu, sao lại là tầm thường nhân vật?"

Kim Bàn Tử thờ dài, theo lẽ thường cân nhắc Tần Triệt, là hần sai lầm lớn nhất lắm, cũng là tam phương đồng minh nguyên nhân thất bại.

"Lão gia, việc cấp bách là chữa trị cùng Tần Vũ Thương Hành quan hệ."

"Lý gia xong, Sao chép lại nói xấu Vũ Tương Nhu ấn tượng, đã xâm nhập nhân tâm, coi như quá khứ mấy chục năm, cũng sẽ không có người lại mua Lý gia áo dài."

"Nếu là Bất Tu phục cùng Tần Vũ Thương Hành quan hệ, tổn thất kia coi như quá lớn."

Lão nhân tận tình khuyên bảo, không ngừng Lý gia bị thế nhân phi nhổ, Triệu gia cùng Kim Bàn Tử cũng là như thế.

Tần Triệt có thể sẽ không bỏ qua rất tốt phản kích thời cơ, khi nhục người khác, đều phải trả giá đắt.

Lý gia liền không cần xách, trong vòng trăm năm cũng không kịp thở khí, Triệu gia ăn tộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, cũng tổn thất nặng nề.

"Không cần phải lo lắng, ta thật là bại, nhưng ta sẽ không tổn thất nửa khối linh thạch." Kim Bàn Tử cười khẽ, lần này, là bởi vì mừng rỡ mà cười.

Lão nhân sững sờ một chút, nghi ngờ nói: "Lão gia, người đắc tội Tần Vũ Thương Hành, làm sao có thể lấy thêm đến áo dài?"

"Có cảm hay không đến áo dài, không phải Vũ Tương Nhu nói tính toán, cũng không phải tiểu tử kia nói tính toán, mà là ta nói tính toán."

"Ta cùng Vũ Tương Nhu ký kết khế ước, chỉ cần ta mua, Tần Vũ Thương Hành nhất định phải giao hàng, nếu không, ta có thể thông qua khế ước, nhưng Vũ Tương Nhu sống không bằng chết."

"Tuy nhiên ta so với nàng thấp một cái đại cảnh giới, nhưng Khế Ước Chỉ Lực, cao hai cái đại cảnh giới cũng phản kháng không."

Kim Bàn Tử cười đắc ý, nói: "Hiện tại, người còn lo lắng a?"

Nghe vậy, lão nhân cười, có khế ước tại, Vũ Tương Nhu phản kháng không, hần tự nhiên là không lo lắng.

"Đem Lý gia áo dài loại bỏ, thay đổi Tần Vũ áo dài, ta cái này liền lên đường, đặt trước đám tiếp theo áo dài."

Kim Bàn Tử dương dương đắc ý, chờ mong nhìn thấy Tần Triệt không muốn, nhưng lại không thể không cho thần thái.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Tương lai kế hoạch

Giai nhân khuyên thành, ung dung hoa quý.

Đại Hạ Hoàng Hậu một bộ Minh Hoàng thêu phượng áo dài, đứng ở Sơn Thủy ở giữa, giống như đúc, sinh động như thật.

Giống như, rất giống, vô luận là Đại Hạ Hoàng Hậu vẫn là tú lệ Sơn Thủy, đều ăn vào gỗ sâu ba phần, rất sống động.

Tần Triệt cười tán thưởng, hẳn chưa thấy qua Đại Hạ Hoàng Hậu, nhưng hẳn biết hàng, chỉ có tạo nghệ không phạm nhân, tài năng về ra Hình Thần gồm nhiều mặt Thượng Giai chỉ tác.

"Ta đã xem Đương Kim Hoàng Hậu bức họa, đặt ở Đế Đô, Chân Hoàng thành, Văn Tiêu Thành phồn hoa nhất trên đường phố."

"Cũng cực lực tuyên truyền, Đương Kim Hoàng Hậu chỉ nhận chúng ta áo dài, đón lấy tới làm cái gì?"

Vũ Tương Nhu Tương Thanh tia vẩy đến sau tai, nghe tranh đoạt áo dài tiếng la, hơi hơi thất thần, giật mình dường như.

Quen biết đến nay, Tần Triệt lần lượt để cho nàng kinh ngạc, sớm đã không thấy kinh ngạc, bất quá lần này, quả thực để cho nàng chấn động.

Dễ dàng như thế lật bàn, cho dù là tận mắt nhìn thấy, Vũ Tương Nhu cũng khó có thể tin.

Không chỉ là nàng, nhưng phạm là chú ý trận chiến này đại nhân vật, đều cảm thấy thật không thể tin, cũng đều một mực nhớ kỹ ẩn vào hậu trường Tần Triệt.

"Kiếm tiền là được."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, trận chiến này, hẳn đại hoạch toàn thắng, mà lại vẫn đỉnh đỉnh phong, từ đó Đại Hạ không đối thủ nữa.

Nói cách khác, Long Đầu Địa Vị vững như bàn thạch, đang đi ra Đại Hạ, mặt hướng giới này trước đó, hẳn chỉ cần không ngừng tuyên truyền.

Tương lai một đoạn thời gian, hẳn có thể thanh rảnh rồi, vì bước thứ hai trải đường.

Hệ thống cho hẳn thời gian, chỉ có ngắn ngủi mười năm, cái này đối với tu hành người mà nói, bất quá là trong nháy mắt vung lên, trong chớp mắt.

Mà Tần Triệt đối thủ, lại là phong quang ngàn năm, tài phú tích lũy đến một cái con số trên trời quái vật khổng lồ, đồng thời, không phải một cái.

Không người biết được, Đại Hạ có tiền nhất người là người nào, bất quá thế nhân đều biết, muốn trở thành Đại Hạ Tài Thần, không có mấy trăm năm lắng đọng, tuyệt không có khả năng.

Tần Triệt muốn làm, cũng là sẽ không thể có thể hóa thành khả năng.

"Kiếm tiền. . ." Vũ Tương Nhu im lặng, trầm mặc một lát, nói: "Chúng ta nên thay cái Buôn Bán thương."

"Không tệ, ngươi có thể ý thức được điểm này, chứng minh ngươi trưởng thành." Tần Triệt một mặt vui mừng, lấy nhìn ngu ngốc rốt cục thông minh một điểm ánh mắt, nhìn lấy tuyệt sắc khuyên thành Vũ Tương Nhu.

Vui mừng?

Vũ Tương Nhu khuôn mặt hắc, cố nén một bàn tay chụp chết Tần Triệt xúc động, nói: "Có tin ta hay không đào ánh mắt ngươi?"

"Ta nếu là mù, ngươi coi như thoả đáng con mắt ta." Tần Triệt cười trêu ghẹo, ngôn ngữ hơi có vẻ mập mờ.

"Năm mơ đi, ngươi mù, ta liền đem ngươi đuổi ra khỏi cửa." Vũ Tương Nhu đỏ thắm môi hé mở, lạnh như băng, lạnh Như Tuyết.

"Đối với ta như vậy, ngươi lương tâm sẽ không đau nhức à?" Tần Triệt ra vẻ thương tâm, còn dùng tay che tim, muốn nhiều xúc nổi có bao nhiêu xúc nổi.

Vũ Tương Nhu lấy tay nâng trán, trắng Tần Triệt liếc một chút, nói: "Nói chính sự, ngươi sẽ không tính toán tiếp tục cùng Kim Bàn Tử hợp tác đi."

"Ngươi cảm thấy ta là loại kia bị người đánh, hào không hoàn thù người à?" Tần Triệt mỉm cười, hẳn không phải có thù tất báo người, cũng không phải lấy oán báo oán người.

Kim Bàn Tử bội bạc, đồng thời hung hăng đâm hẳn nhất đao, nhất định phải phải trả cái giá nặng nề.

"Mấy ngày nay, trên trăm cái Thương Hành chỉ chủ đến nhà, hi vọng đạt được Buôn Bán quyền."

"Tuy nói thế lực không bằng Kim Bàn Tử, nhưng nhiều tuyến mấy cái, cũng có thể chiếm lĩnh Đại Hạ thị trường." Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, Tần Triệt trả lời, tại nàng trong dự liệu.

Nếu là Tần Triệt xương cốt mềm, nang cũng sẽ không cùng hợp tác, đồng thời thưởng thức có thừa.

"Ta chính là tính toán như vậy."

"Ban đầu, ta nóng lòng chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ thị trường, chỉ có thể cùng Kim Bàn Tử hợp tác, bây giờ, ta không có bất kỳ cái gì lo lắng."

"Nhượng Triệu Tiễn qua nói đi, định giá bất biến, tại khổ ước càng thêm một đầu, chỉ có thể bán chúng ta áo dài, không được tại cùng một nhà cửa hàng bán bất kỳ vật gì."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, cho đến ngày nay, hắn đã là Đại Thương Hành người cầm quyền, mà lại tiền đồ giống như gấm, không thể đo lường.

Lấy hắn địa vị hôm nay, không cần thiết mọi chuyện tự thân đi làm, giao cho thủ hạ là đủ.

Vũ Tương Nhu cũng là như thế.

Nàng nhất tâm Chứng Đạo, không thích lá mặt lá trái, nếu không phải lập nghiệp mới bắt đầu không người có thể dùng, nàng sẽ không ra mặt.

Bây giờ, nàng có thể nhẹ nhàng, Tần Vũ Thương Hành tuy nhiên chưa nói tới là nhân tài đồng đức, nhưng cũng đơn giản quy mô.

Thiết kế áo dài giao cho Dương Thụy đình, lá mặt lá trái giao cho Triệu Tiễn, nàng cùng Tần Triệt đều có thể khi vung tay Chưởng Quỹ.

"Tốt, ta nhượng Triệu Tiễn qua đàm." Vũ Tương Nhu điểm nhẹ trán, nói: "Người không phải nói muốn đặt chân mới lĩnh vực a?"

"Ta đang muốn cùng người nói chuyện này."

"Thứ nhất, tại Đế Đô, Vân Tiêu Thành, Chân Hoàng thành mua một miếng đất."

"Thứ hai, chiêu công, không nhìn tuổi tác, mặc kệ nam nữ, không hỏi tu vi, chỉ cần không phải ngu ngốc, đều muốn."

"Số lượng định tại một ngàn người, lương bổng người nhìn lấy cho, bình quân trở lên là được."

"Thứ ba, tại Đại Hạ mỗi tòa thành thị mua một miếng đất."

"Không nên hỏi vì cái gì, ần ta đi nói làm."

Tần Triệt khoe miệng mỉm cười, bước thứ hai cần đại lượng nhân lực, cũng cần công xưởng, đây chính là hắn nhượng Vũ Tương Nhu mua đất nguyên nhân.

Sở dĩ tuyển tại Đế Đô, Vân Tiêu Thành, Chân Hoàng thành, không phải là bởi vì phồn hoa, mà là bởi vì địa lý vị trí.

Ba tòa cổ thành cách xa nhau rất xa, lại cách còn lại Cổ Thành không xa, nói cách khác, chỉ cần tại cái này ba tòa cổ thành hăng kiến tạo, này liền có thể cung ứng toàn bộ Đại Hạ.

Về phần nhượng Vũ Tương Nhu tại Đại Hạ mỗi tòa thành trì mua đất, thì là vì lâu dài hơn kế hoạch.

"Nếu là theo người nói, chúng ta đem nỗ lực đại lượng tiền tài." Vũ Tương Nhu đại mi cau lại, còn lại Cổ Thành cũng liền thôi, nhưng Đế Đô, Vân Tiêu Thành, Chân Hoàng thành lại là tác đất tác vàng.

Tần Vũ Thương Hành tuy nhiên Ngày vào Đầu Kim, năm nhập vại ước lĩnh thạch không là vấn đề, nhưng cũng cần quay vòng vốn, lập tức xuất ra nhiều như vậy lĩnh thạch, thoáng có chút miễn cưỡng.

Cũng may, Tần Vũ Thương Hành lấy ra.

Phóng nhãn Đại Hạ, Tần Vũ Thương Hành không phải có tiền nhất, nhưng luận thuần lợi nhuận, đủ để xếp vào ba vị trí đầu.

Cho dù là Vọng Nguyệt Lô, cũng vô pháp cùng sánh vai.

Áo dài một vạn lợi, đừng nói là hạn lượng khoán, coi như chỉ là phạm áo, lợi nhuận cũng cao dọa người.

"Không sao, tiền tiêu xài mới là tiền, giữ lại chỉ là giấy lộn."

Tần Triệt cười khế, nói: "Tin tưởng ta, hôm nay nỗ lực, ngày sau đem đạt được gấp trăm lần, thậm chí nghìn lần hồi báo."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu trầm mặc không nói.

Vô số lần sự thật chứng minh, Tần Triệt là đúng, không tin, sẽ chỉ tự chuốc nhục nhã.

"Ta sẽ như người nói, tại Đại Hạ một trăm hai mươi bảy tòa cổ thành mua đất, hi vọng người bước thứ hai, có thể cho ta kinh hi." Vũ Tương Như môi son hé mở, ngọc dung khuy nhành, phong tư tuyệt thế.

"Ta sợ đến lúc đó, người sẽ bị hù dọa." Tần Triệt ánh mắt thâm thúy, hần rõ ràng bước thứ hai đến cỡ nào kiếm tiền, cũng rõ ràng tương lai kế hoạch, làm cho Tần Vũ Thương Hành đạt tới một cái như thế nào độ cao.

Đây không phải hần phán đoán, mà chính là đi qua nghiệm chứng.

"Ta rửa mắt mà đợi." Vũ Tương Như nhàn nhạt mở miệng, quay người rời đi.

Ngay tại nàng cất bước thời điểm, Triệu Tiễn chậm rãi đi vào đại sảnh, nói: "Vũ Đại Sư, công tử, Kim lão bản tới."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Trò cười

"Hần còn có mặt mũi tới. . ."

Vũ Tương Như thần sắc băng lãnh, mắt phượng giống như hàn sương, sát ý ẩn hiện.

Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương đồng minh, thuộc Kim Bàn Tử đáng hận nhất, bởi vì trước cả hai là địch nhân, hần lại là trên danh nghĩa minh hữu.

Phía sau đao, vĩnh viễn so trước mặt kiếm đáng sợ, đáng hận.

"Đối với hần mà nói, linh thạch so mặt mũi trọng yếu." Tần Triệt thần sắc như thường, không có chút rung động nào.

Kim Bàn Tử xem tài như mạng, tại Tần Vũ áo dài đại thể đã thành, không gì sánh kịp tình huống dưới, hần đến nhà, không thể bình thường hơn được.

"Ta không muốn nghe hần nói nhảm, nhượng hần lần." Vũ Tương Như lạnh giọng nói.

"Khác a, đến đều đến, liền nghe nghe hần muốn nói gì đi." Tần Triệt mỉm cười, đem ánh mắt dời về phía Triệu Tiễn, nói: "Nhượng hần tiến đến."

"Vâng, công tử." Triệu Tiễn chần chờ một chút, quay người rời đi.

Biến mất trước, hần quay đầu nhìn Vũ Tương Như liếc một chút, gắp nàng tuy nhiên nhú mày, nhưng không có ngăn lại, không khỏi sinh lòng kinh ngạc.

Rõ ràng không muốn, lại chỉ giữ trăm mặc, cái này cũng không giống như là trong truyền thuyết Vũ Tương Như.

"Người muốn nghe hần nói cái gì?" Vũ Tương Như vẫy lên tóc xanh, theo nàng chỉ ý, liền nên một bàn tay chụp chết Kim Bàn Tử, phí lời gì.

"Ta là muốn tại tâm hần đâm nhất đao, không phải muốn nghe hần nói nhảm." Tần Triệt bật cười, hần thời gian quý giá như vậy, làm sao có thể dùng để nghe Kim Bàn Tử nói nhảm?

Mười ngày trước, Lý gia cao điệu tuyên chiến, Triệu gia hướng Vũ Tương Như trên thân gọi nước bắn.

Lúc đó Tần Triệt quyết định, nếu là Kim Bàn Tử kiên định đứng ở bên phía hần, liền đưa người này một trận ngập trời phú quý, trái lại, liền đâm Kim Bàn Tử nhất đao.

"Đâm sâu chút." Vũ Tương Như mắt phượng tinh mịch, ý cười lóe lên liền biến mất.

"Yên tâm, một đao kia, sẽ làm cho hần thương tiếc chung thân." Tần Triệt cười nhạt, gắp Kim Bàn Tử đi vào đại sảnh, nói: "Vô sự không lên tam bảo điện, không biết Kim lão bản đến nhà, cần làm chuyện gì?"

"Ha-Ha, tự nhiên là vì áo dài mà đến."

"Trước đó tiến áo dài, đã bán sạch, ta muốn lại mua 10 vạn kiện."

Kim Bàn Tử vẻ mặt tươi cười, một điểm xấu hổ cũng không có, không biết, còn tưởng rằng hắn cùng Tần Triệt là hảo hữu chí giao.

Cái này khiến Vũ Thương Nhu động sát tâm.

Quá không biết xấu hổ, vậy mà giống người không việc gì một dạng, tại nàng trong trí nhớ, cũng liền Tần Triệt có thể cùng sánh vai.

Nếu là Tần Triệt biết nàng ý nghĩ, chắc chắn đỡ khóc đỡ cười, thiên địa chứng giám, hắn nào có Kim Bàn Tử da mặt dày?

Có thể cùng nó sánh ngang người, là Vũ lão đầu tốt a.

"Ta có thể đem áo dài cho ngươi."

Tần Triệt cạn nhấp Trà xanh, gặp Vũ Thương Nhu liếc mi vẫy một cái, hắn một tay hư ép, ra hiệu nàng an tâm chờ đợi.

"Bất quá, điều kiện tiên quyết là ngươi thuyết phục ta, nếu là không có thể, ngươi liền từ đâu tới về đi đâu đi."

Nghe vậy, Kim Bàn Tử mắt nhỏ hiện lên vẻ đắc ý, cười càng rực rỡ.

Hắn da mặt dày không giả, vì linh thạch, chuyện gì đều làm được, nhưng hắn sẽ không tự rước lấy nhục.

Khế ước cho hắn lực lượng, bằng không, hắn hội áp dụng quanh co phương thức, không hội đi thẳng vào vấn đề.

"Nếu như ta không có nhớ lầm lời nói, khế ước viết là, chỉ cần ta nỗ lực tương ứng linh thạch, mặc kệ muốn bao nhiêu kiện áo dài, Tần Vũ Thương Hành đều phải cho ta."

Kim Bàn Tử cười tủm tỉm nhìn lấy Tần Triệt, đắc ý không còn che giấu: "Ngươi có thể cự tuyệt, nhưng, ta có thể mượn Khế Ước Chi Lực, nhượng Vũ Đại Sư đau đến không muốn sống."

"Kim Bàn Tử, ngươi nếu là không muốn sống, ta có thể thành toàn ngươi."

Vũ Thương Nhu chậm rãi đứng dậy, như tiên kiếm ra khỏi vỏ, Cuồng Long xuất uyên, Kim Bàn Tử nhất thời ho ra máu.

Đỏ thẫm rơi xuống đất, nhìn thấy mà giật mình, Kim Bàn Tử mồ hôi lạnh chảy ròng, phía sau lưng đều ướt đầm.

Vũ Thương Nhu quá mạnh, tiếp cận Đệ Lục Cảnh nàng, mặc dù chỉ là khí thế, cũng không phải Kim Bàn Tử có thể tiếp nhận.

"Khụ khụ, Vũ Đại Sư, giết ta dễ dàng, nhưng hậu quả ngươi nghĩ tới a?" Kim Bàn Tử ho ra đầy máu, nụ cười lại không giảm mấy may.

Hắn không phải không có không bối cảnh thương nhân, cũng không phải tầm thường tứ giai Chức Nghiệp Giả, liền xem như tiếp cận Lục Giai nhân vật đáng sợ, cũng phải ước lượng một hai.

"Ta cho tới bây giờ bất chấp hậu quả."

Vũ Thương Nhu mắt tỏa hàn mang, thon thon tay ngọc oanh ra, như Thập Vạn Đại Sơn rơi xuống, Thần Ma khó cản.

Kim Bàn Tử kinh hãi, một cái cùng hắn tương tự Nhân Ngẫu hiển hiện, hóa thành sáng chói thần quang, ngăn lại Vũ Thương Nhu kinh thiên động địa nhất chưởng.

Cùng lúc đó, Kim Bàn Tử cực tốc lui lại, lại vẫn là bị dư ba chấn động phun máu tươi tung toé, đứng cũng không vững.

Nhân Ngẫu là khó gặp Thần Vật, có thể ngăn cản Ngũ Giai cường giả, phóng nhãn Đại Hạ, cũng tìm không ra mấy món.

Nhưng, Vũ Thương Nhu không phải tầm thường Ngũ Giai tu sĩ, nàng thế nhưng là quét ngang cùng cảnh Vương gia, chỉ là Nhân Ngẫu, há có thể ngăn cản nàng vô địch phong mang?

"Đại Hạ ngàn năm qua mạnh nhất nữ tử, quả nhiên danh bất hư truyền." Kim Bàn Tử thở dài, hắn coi là bằng vào rất nhiều Thần Vật, Vũ Thương Nhu giết không chính mình.

Nhưng hắn không nghĩ tới, cho dù là cường đại nhất Nhân Ngẫu, cũng ngăn không được Vũ Thương Nhu xuất thủ dư ba.

"Giết hắn, một điểm ý nghĩa cũng không có."

Tần Triệt nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Dừng tay đi, giao cho ta."

Nghe vậy, Vũ Thương Nhu chân mày cau lại, nàng sở dĩ xuất thủ, là bởi vì Kim Bàn Tử lấy Khế Ước Chi Lực uy hiếp nàng.

Khế Ước Chi Lực không có thể rung chuyển, trừ phi là Chương Khổng Thiên Đạo chi lực Thánh Chức, không phải vậy, dù ai cũng không cách nào

chống lại.

Đây cũng là Kim Bàn Từ lực lượng mười phần nguyên nhân.

"Yên tâm, Khế Ước Chi Lực uy hiếp không người." Tàn Triệt ánh mắt thâm thúy, Kim Bàn Từ lòng tin, trong mắt hắn cũng là một chuyện cười, thiên đại tiểu thoại.

"Buồn cười, người đến cùng có hiểu hay không, Khế Ước Chi Lực ý vị như thế nào?"

"Chỉ cao vô thượng quy tắc, không thể chống lại lực lượng."

"Không muốn để cho nàng sống không bằng chết, liền ngoan ngoãn nghe lời, người, không có tư cách rung chuyển quy tắc."

Kim Bàn Từ một mặt đắc ý, hắn thừa nhận Tàn Triệt là ngàn năm không ra giới kinh doanh kỳ tài, liền ngang dọc Thương Hải mấy chục năm hắn, đều thiệt thòi lớn.

Nhưng đây chính là Quy Tắc Chi Lực, Thánh Nhân Chi Hạ, người nào có thể chống đỡ?

"Người quá nghĩ đương nhiên."

Tàn Triệt bật cười lắc đầu, nói: "Tuân theo khế ước, ta xác thực đến Tướng Kỳ bào giao cho người, nhưng khế ước bên trên có viết, lúc nào cho người a?"

Thoại âm rơi xuống, Kim Bàn Từ lập tức biến sắc, liền ho ra máu lúc đều không giám nộ cười, cứng ở trên mặt.

"Khế ước không có viết, người không thể bán còn lại Thương Hành áo dài, cho nên, người đem ta áo dài loại bỏ, đổi bán Lý gia áo dài."

"Khế ước cũng không có viết, ta nhất định phải lập tức đem áo dài giao cho người, cho nên, ta suy nghĩ gì cho, liền lúc nào cho."

Tàn Triệt cười nhạt một tiếng, hài hước nhìn lấy Kim Bàn Từ: "Muốn áo dài, có thể, một trăm năm sau đi."

Một trăm năm sau?

Kim Bàn Từ khí toàn thân phát run, kém chút không có phun ra một thanh lão huyết.

Đừng nói là dài đằng đặc một trăm năm, liền xem như ngắn ngủi một tháng, Tàn Vũ áo dài cũng có thể tìm tới ưu tú Buồn Bán thương, chiếm lĩnh toàn bộ Đại Hạ thị trường.

Đến lúc đó, ai còn sẽ đi hắn cửa hàng mua?

"Kim lão bản, người có thể lợi dụng khế ước lỗ thủng, ta cũng có thể."

Tàn Triệt chậm rãi uống một ngụm trà, nói: "Người lớn nhất thể đánh bạc, trong mắt của ta, bất quá là một chuyện cười."

"Người!"

Kim Bàn Từ sắc mặt khó coi, cũng không cười nổi nữa, cũng không dám lại đắc ý.

Sự thật như thế, niềm tin của hắn nơi phát ra, lực lượng chỗ, xác thực thật là một chuyện cười.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Bỏ lỡ Kim Sơn

Hối hận, phần nộ, đáng ghét, Kim Bàn Từ sắc mặt khó coi, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, dương mi thổ khí, nhượng Tàn Triệt cúi đầu chịu thua thể đánh bạc, vậy mà lại là một cái thiên đại tiểu thoại.

Càng không có nghĩ tới, Tần Triệt hội lấy đồng dạng phương thức, hung hăng đâm chính mình nhất đao.

Quá buồn cười, nghĩ đến chính mình thế mà phạm một cái ba tuổi hài đồng cũng sẽ không phạm sai lầm, Kim Bàn Từ thất hồn lạc phách, hận không thể quát chính mình một bàn tay.

Gặp Kim Bàn Từ đắc ý không thấy, một mặt đáng ghét, Vũ Trương Nhu đôi mắt sáng bộc lộ ý cười, lửa giận tan thành mây khói.

"Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi, hội lợi dụng kẻ ước lỗ thủng." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, toát ra trêu tức chi ý, nhưng Kim Bàn Từ phôi đều tức điên.

Bất quá, không thể làm gì.

Hắn đã không có thể đánh bạc, cùng Tần Triệt cò kè mặc cả, nếu là lại vênh vào tự đắc, chỉ sợ liên tính mạng còn không giữ nổi.

"Kim lão bản, ngươi tổn thất một đầu, không, hai đầu tài lộ." Tần Triệt cạn nhấp Trà xanh, giết Kim Bàn Từ không có chút ý nghĩa nào, nhưng cứ như vậy buông tha người này, không khỏi cũng quá tiện nghi.

Bởi vậy, Tần Triệt dự định lại đâm Kim Bàn Từ nhất đao.

"Chi giáo cho?" Kim Bàn Từ gấp nhìn chăm chăm Tần Triệt, cường chế phần nộ, cố nén khuất nhục.

"Áo dài là một đầu tài lộ, ta bước thứ hai cũng là một đầu tài lộ, lợi nhuận không kém hơn áo dài."

"Nếu là ngươi thông qua khảo nghiệm, vậy ngươi chính là ta hợp tác đồng bọn, ta đi mỗi một bước, ngươi đều có thể kiếm một chén canh."

"Đáng tiếc, ngươi cùng Kim Sơn bỏ lỡ cơ hội."

Tần Triệt thương hại nhìn Kim Bàn Từ liếc một chút, lấy Kim Sơn hình dung tuyệt không phải khuếch đại, không nói đến hắn tương lai hoành vĩ lam đồ, chỉ nói bước thứ hai, liền không phải Kim Sơn có thể đường chỉ.

"Lợi nhuận không kém hơn áo dài?" Kim Bàn Từ chấn động trong lòng, càng hối hận.

Nhưng phàm là chú ý áo dài người, đều rõ ràng áo dài lợi nhuận lớn bao nhiêu, không khoa trương nói, riêng là Đại Hạ thị trường lợi nhuận, cũng đủ để vượt qua Ngàn Năm Thế Gia!

Vừa nghĩ tới chính mình bỏ lỡ hai tòa kim sơn, Kim Bàn Từ tâm liền kịch liệt co rút đau đớn, hối hận phát điên.

Đối với hắn mà nói, linh thạch cao hơn hết thảy, tro mắt nhìn lấy linh thạch chạy đi, so giết hắn còn khó chịu hơn.

Tần Triệt cũng là nhìn ra điểm này, mới sẽ tiết lộ bước thứ hai lợi nhuận, may mắn cũng không thể so với áo dài kém.

Sự thật chứng minh, hắn một đao kia quá ác, Kim Bàn Từ đều nhanh không muốn sống.

"Tần tiểu hữu đại nhân có đại lượng, muốn đến, sẽ không chấp nhặt với ta." Kim Bàn Từ cười lớn, vì linh thạch, hắn lựa chọn cúi đầu.

"Kim lão bản, nếu ngươi thân phận ta đổi chỗ, ngươi hội tha thứ ta a?" Tần Triệt bật cười, Kim Bàn Từ bỏ qua mặt mũi, nằm trong dự liệu của hắn.

Người này có thể vì linh thạch, thấp lần đầu, tự nhiên cũng có thể cúi đầu hai lần.

"Tha thứ, đương nhiên tha thứ." Kim Bàn Từ hung hăng cắn răng một cái, không thêm đếm xỉa.

Hắn đối linh thạch có thương nhân khó đạt đến chấp niệm, chỉ cần có thể đạt được hai tòa kim sơn, mặt mũi tính được cái gì?

"Ngươi da mặt, thật là đủ dày."

Tần Triệt khinh bỉ nhìn Kim Bàn Từ liếc một chút, sau đó đem ánh mắt dời về phía Vũ Trương Nhu, nói: "Nhìn thấy đi, hắn da mặt so ta dày."

Nghe vậy, Vũ Trương Nhu lấy tay nâng trán, một mặt bất đắc dĩ.

Không có hắn dày lại như thế nào? Còn không phải không biết xấu hổ?

"Ta biết sai, ta có thể thề với trời, sẽ không bao giờ lại cùng Tần Vũ Thương Hành là địch, còn mời tiểu hữu cho ta một cái lấy thời cơ." Kim Bàn Từ trông mong nhìn lấy Tần Triệt.

"Muộn."

"Rời đi đi, ta đi ta Dương Quan Đạo, ngươi qua ngươi cầu độc mộc, nước giếng không phạm nước sông."

"Nếu là người không cam tâm, muốn báo thù, ta tùy thời phụng bồi."

Tần Triệt thiền ẩm Trà xanh, nói: "Bắt quá trước khi động thủ, người tốt nhất nghĩ rõ ràng, có thể hay không gánh chịu hậu quả."

Nghe vậy, Kim Bàn Tử thu lại nụ cười, trường thở dài.

Tình thế đã biến, ngay từ đầu cùng Tần Triệt đàm phán, hẳn tuy nhiên cũng không có chiếm cứ chủ động, nhưng tối thiểu có nhất định ưu thế.

Bây giờ, hẳn ưu thế không còn sót lại chút gì, muốn linh thạch, chỉ có thể cầu Tần Triệt lòng từ bi.

Đáng tiếc, Kim Bàn Tử liên cầu tư cách đều không có.

Giờ phút này, hẳn chỉ có hai con đường có thể đi, hoặc là đối địch với Tần Triệt, rửa sạch nhục nhã, cứu danh dự.

Hoặc là nhận thua, cụp đuôi làm người.

Cái trước mạo hiểm cực lớn, không phải táng gia bại sản, cũng là thân tử đạo tiêu, cái sau, hẳn lại nuốt không trôi khẩu khí này.

"Lựa chọn ta cho người, làm sao tuyển, cũng là người sự tình."

Tần Triệt đặt chén trà xuống, thản nhiên nói: "Vũ cô nương, tiền khách."

Vũ Trương Nhu hơi hơi nhũn mày, để cho nàng tiền khách, đây là xem nàng như thị nữ a?

Nếu là bình thường, nàng đã một bàn tay quát tới, bắt quá xem ở Tần Triệt giúp nàng hả giận phân thượng, nàng nhẫn.

"Kim Bàn Tử, người là mình đi, vẫn là ta đưa người ra ngoài?" Vũ Trương Nhu đỏ thắm môi hể mở, áo trắng Kinh Vũ, khí thế kinh thiên.

Kim Bàn Tử đánh một cái lạnh run, Vũ Trương Nhu đáng sợ, hẳn đã lĩnh giáo, nếu để cho nàng đưa, hẳn liền không có mệnh rồi đi.

Ngay sau đó, hẳn lắc đầu liên tục, vội vàng rời đi.

Bước qua cánh cửa thời điểm, Kim Bàn Tử dừng bước lại, nói: "Người đạo, chưa hẳn có thể cấm ở ta tâm bên trên."

"Ta đạo, không có không thấy máu lý lẽ." Tần Triệt mỉm cười, Kim Bàn Tử ý là, hẳn bước thứ hai lợi nhuận, chưa hẳn có thể so ra mà vượt áo dài.

Nếu thật sự là như thế, này một đạo kia liền không đau không ngứa, trái lại, một đạo kia có thể Kim Bàn Tử hối hận cả đời.

"Ta rửa mắt mà đợi."

Cười lạnh, Kim Bàn Tử mi tâm phun ánh sáng, tiểu sơn đại Kim Nguyên Bảo hiển hiện, chờ đi hẳn phá không rồi đi.

"Từ giai thương nhân. . ."

Nhìn qua ánh vàng rực rỡ Nguyên Bảo, Tần Triệt nhìn về phía Vũ Trương Nhu, cau mày nói: "Bốn tháng, người làm sao vẫn là nhất giai thương nhân?"

"Người liên thương nhân đều không phải là."

Vũ Trương Nhu nhàn nhạt liếc Tần Triệt liếc một chút, nàng tại may và một đạo tới thiên tư, có thể nói là có một không hai Đại Hạ vương triều, mà lại là mấy ngàn năm nay.

Bắt quá thương nhân một đạo, nàng không có chút thiên phú nào, cũng không có chút nào hứng thú.

"Ta và người tình huống không giống nhau." Tần Triệt lắc đầu, không chỉ là thương nhân, bất kỳ một cái nào chức nghiệp, hẳn đều không thể đạt được Thiên Đạo tán thành.

Cũng may, hẳn có có thể xung toàn năng hệ thống, đợi một thời gian, hẳn đem tinh thông ba trăm sáu mươi được, không gì làm không được.

"Người xác thực cổ quái."

Vũ Trương Nhu vẩy lên tóc xanh, không muốn truy đến cùng, nói: "Cái này hai đạo, muốn đến sẽ để cho Kim Bàn Tử thương tiếc chung thân, chết không nhắm mắt."

"Đây là hẳn phải có trừng phạt." Tần Triệt vươn người đứng dậy, nói: "Ta trở về phòng nghỉ ngơi, nhớ kỹ, mau chóng tại ba tòa thành cổ lớn mua đất."

Nói xong, hẳn chậm rãi cất bước, rồi đi đại thánh nghị sự.

Trong chốc lát về sau, Tần Triệt về đến phòng, sau đó gọi ra hệ thống.

Kim sắc luân bàn hiển hiện, lượn lờ lấp lờ ánh sáng, huyền diệu khó lường, Thần Dị bắt phàm.

Đánh bại Lý gia, Triệu gia, Kim Bàn Tử tam phương đồng minh về sau, Tần Triệt đạt được hai lần trung cấp rút thưởng, hoặc là nói, là đạt được sau cùng thời cơ.

Cách đầu bếp giải đấu lớn khai mạc chỉ còn lại có một ngày, nếu là không có có thể trở thành đầu bếp, vậy hẳn bước thứ hai, liền vô pháp nhất cử thành danh, gián tiếp ảnh hưởng hẳn tiếp xuống kế hoạch.

"Chỉ mong, có thể rút trúng đầu bếp."

Tần Triệt tự lẩm bẫm, kim sắc luân bàn tùy theo chuyển động, tâm hấn, cũng theo đó treo lên.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Ba chức nghiệp

Luân bàn chuyển động, kim quang lấp lóe.

Tần Triệt nháy cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm kim đồng hồ, hi vọng nó dừng lại tại cái thứ tư ngăn chứa, cũng chính là rút trúng đầu bếp.

Tại một cái không tồn tại hiệu suất cao tuyên truyền thế giới, mượn biến cố tuyên truyền, được xưng tụng là vô cùng tốt, nhất là đầu bếp giải đấu lớn.

Vọng Nguyệt Lâu là Đại Hạ biểu tượng một trong, người sáng lập càng là tiếp cận Lục Giai tồn tại, sức ảnh hưởng to lớn, có thể xưng Đại Hạ số một.

Mỗi một lần đầu bếp giải đấu lớn, đều có người nhất phi trùng thiên, danh chấn Đại Hạ, cho dù chỉ là tiểu làm náo động, cũng sẽ có một cái ánh sáng tiền đồ.

Muốn là muốn cho bước thứ hai thuận buồm xuôi gió, trở thành lại một trụ cột lớn, phương pháp tốt nhất, cũng là Tần Triệt tham gia đầu bếp giải đấu lớn, khai hòa danh tiếng.

Mà tham gia giải đấu lớn tiền đề, là hẳn trở thành đầu bếp, dù là chỉ là nhất giai.

"Chỉ có hai lần thời cơ, tuyệt đối đừng khiến ta thất vọng." Tần Triệt Tĩnh Máu tĩnh mịch, nhìn qua không ngừng chuyển động kim đồng hồ, kiên nhẫn chờ.

Trăm hơi thở thời gian về sau, kim đồng hồ dừng lại, đáng tiếc không phải Đệ Tứ nghiên cứu, mà chính là thứ năm nghiên cứu.

Đó là một không biết tên sách cổ, kim đồng hồ ngừng nháy mắt sau đó, liền hóa thành điểm điểm quang mang, tràn vào Tần Triệt mi tâm.

Đội quang mang tán đi, Tần Triệt khe khẽ thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Quang mang không phải hại người chi vật, mà chính là tin tức, hoặc là nói là thực đơn.

Nguyên liệu nấu ăn lựa chọn, hòa hần chương không, nấu nướng kỹ xảo, Trung Quốc Bát Đại tự điển món ăn đều có chỗ đọc lướt qua.

Trước đó Tần Triệt, sẽ chỉ mì tôm, liền com chiên trứng cũng sẽ không, giờ phút này, hẳn đã sẽ làm đơn giản một chút đồ ăn thường ngày.

Thanh Tiêu thịt băm a, cà chua xào trứng a, từ chọn tài liệu đến kỹ xảo, lại đến hóa hần, Tần Triệt đều nhưng tại ngực.

Đặng phong tạo cực chưa nói tới, cũng vô pháp cùng Đại Sư sánh ngang, bất quá riêng lấy đồ ăn thường ngày đến luận, hẳn đủ để đảm nhiệm cao đoàn nhà hàng đầu bếp chính.

Liền xem như phóng nhãn Vạn Giới, hẳn giờ phút này tạo nghệ, cũng sánh vai Nhị Giai, thậm chí là tam giai đầu bếp.

Đây chính là ba trăm sáu mươi được hệ thống đáng sợ, hoặc là nói là không thêm nói đạo lý.

Vô luận là loại kia chức nghiệp, chỉ cần rút trứng, hệ thống đều có thể nhượng Tần Triệt đến Thiên Đạo tán thành, mà lại là trong nháy mắt.

Hệ thống cũng có thể chỉ dùng một hơi, liền nhượng Tần Triệt tại cái nào đó chức nghiệp tạo nghệ đột nhiên tăng mạnh, tỉ như đầu bếp.

Chỉ là một sách dạy nấu ăn, vậy mà làm cho sẽ chỉ mì tôm Tần Triệt, tinh thông Trung Quốc đồ ăn thường ngày, có thể nghĩ, hệ thống đến cỡ nào nghịch thiên.

Đối với Tần Triệt mà nói, không thể nghĩ ngờ là một chuyện tốt, chỉ ít giảm bớt mười năm khổ tu, bất quá, hẳn lại cười không nổi.

Ngực có Đồ Long kỹ, trói gà không chặt lực, Tần Triệt liền đầu bếp đều không phải là, mặc dù tạo nghệ bắt phạm, thì có ích lợi gì?

"Đề bạt tạo nghệ bảo vật khó được, nhiều lần như vậy rút thưởng, cũng chỉ rút đến một sách dạy nấu ăn."

"Nếu là lúc trước thế giới, ta có thể đại triển quyền cước, chỉ ít áo cơm không lo."

"Đáng tiếc, Vạn Giới lấy thực lực vi tôn, đầu bếp thần kỳ năng lực, có thể tăng lên trên diện rộng thức ăn vị đạo."

Tần Triệt nhẹ nhàng thờ dài, nếu là chỉ bằng tạo nghệ độ sức, hẳn tự nhận không kém gì tam giai đầu bếp, nhưng nếu là vận dụng đầu bếp thần kỳ năng lực, vậy hẳn liền nhất giai đầu bếp cũng không bằng.

Chức Nghiệp Giả cường đại, đặc thù năng lực thần kỳ, thế nhưng là nửa điểm trình độ cũng không có.

Đương nhiên, Tần Triệt cũng không phải không còn gì khác.

Hệ thống sách dạy nấu ăn, nhượng hẳn trừ nghệ tăng vọt, như là trở thành nhất giai đầu bếp, vậy hẳn chính là nhất giai đầu bếp trong người nổi bật.

Nhị Giai, tam giai, cũng đều là người nổi bật.

Tam giai trở lên khó mà nói, dù sao, Tần Triệt rút đến chỉ là kém cỏi nhất sách dạy nấu ăn, chỉ lấy ghi chép đồ ăn thường ngày, tạo nghệ cũng không phải là đẳng phong tạo cực.

Muốn xuất thần nhập hóa, nghiền ép mỗi một cảnh giới, chỉ sợ đến tinh thông Trung Quốc Bát Đại tự điển món ăn mới được.

"Chỉ còn một cơ hội, nếu có thể rút trứng đầu bếp, sách dạy nấu ăn liền có đất dụng võ, trái lại, ta liền phải muốn khác biện pháp." Tần Triệt tự nói, dùng còn sót lại một lần trung cấp rút thưởng.

Kim đồng hồ chuyển động, kim quang sáng chói, đầu bếp như trước đang Đệ Tứ nghiên cứu, còn lại chín cái ngăn chứa, đối với cái này khác Tần Triệt mà nói, không có quá tác dụng lớn chỗ.

Thời gian lẳng lặng trôi qua, trăm hơi thở thời gian về sau, kim đồng hồ ngừng chân, như Tần Triệt mong muốn, dừng lại tại Đệ Tứ nghiên cứu.

Cái này khiến Tần Triệt lộ ra nụ cười, treo lấy tâm, rốt cục rơi xuống.

Mặc dù chỉ là nhất giai đầu bếp, nhưng cũng đầy đủ, khi lấy được sách dạy nấu ăn, tạo nghệ miêu sát cùng giai tình huống dưới, càng là dư xài.

Tần Triệt vô ý tranh đoạt Chân Hoàng thành Quán Quân, càng không nghĩ tới hái Đại Hạ Vinh Quang, hẳn mục đích, chỉ là nhượng sau đó áo dài về sau sản phẩm, danh chấn Đại Hạ vương triều.

Nhất giai đầu bếp, hơn xa cùng giai tạo nghệ, đầy đủ hẳn đạt tới mục đích.

Thần Thánh Chi Quang rủ xuống, Quy Tắc Chi Lực buông xuống, rút trứng đầu bếp trong tích tắc, Tần Triệt mi tâm phát sáng, ngưng tụ thành một cái ấn ký.

Cái muỗng

Đây là đầu bếp ấn ký, chỉ có Thiên Đạo tán thành, phương có thể ngưng tụ.

Trừ chức nghiệp ấn ký, Tần Triệt cũng thấy tinh đầu bếp năng lực, mà lại là hai loại.

Một là Thần vị, hai là lưu giữ thật.

Cái trước có thể bắt luận cái gì một món ăn đồ ăn, vị đạo đề bạt gấp hai, cái sau giống như tủ lạnh, có thể nhượng thức ăn tại trong mười ngày Bất Hủ không xấu.

Rất nhiều người ngưng tụ chức nghiệp ấn ký thời điểm, chỉ có thể đạt được lưu giữ thật chỉ năng, vô pháp tăng phúc thức ăn vị đạo, chỉ có số ít người, mới có thể giác tỉnh Thần vị.

Tần Triệt cũng là số ít người.

Hắn không gần như chỉ ở ngưng tụ đầu bếp ẩn kỹ thời điểm, liền cảm giác tình hai loại năng lực, mà lại đạt được sách dạy nấu ăn, tạo nghệ có thể so với tam giai đầu bếp.

Mặc dù chưa nói tới quét ngang cùng giai, nhưng so với Cổ Tiểu Nguyệt, lại cường đại quá nhiều, thậm chí cửu thành nhất giai đầu bếp, cũng không sánh nổi hắn.

"Lần này, ta có thể yên tâm." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, có chút mừng rỡ.

Lấy hắn cảnh giới tạo nghệ, đoạt giải quán quân gần như không có khả năng, dù sao, giải đấu lớn cho phép tam giai đầu bếp tham gia.

Mà tam giai đầu bếp Thần vị, thế nhưng là có thể tăng lên gấp ba, nhất giai đầu bếp, tự nhiên là vô pháp cùng tranh phong.

Bất quá, đạt tới mục đích không khó.

Trung Quốc Bát Đại tự điển món ăn cũng không phải ăn chay, cho dù Tần Triệt sẽ chỉ đồ ăn thường ngày, cũng có thể lấy Hắc Mã tư thái gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc.

"Tính cả đầu bếp, ta đã đặt chân ba cái chức nghiệp." Tần Triệt khoe miệng mỉm cười, Nhân Tinh lực hữu hạn, thiên phú cũng có hạn.

Phóng nhân Đại Hạ vương triều, song Chức Nghiệp Giả chỉ có thể coi là ít, chưa nói tới hiếm thấy, bất quá ba Chức Nghiệp Giả, lại là thật thừa thớt.

Bởi vì vì thiên phú hữu hạn, hoặc là nói là thời đại biến.

Cái này không còn là ngàn vạn năm trước Thượng Cổ thời đại, thiên phú đầy đủ, ngộ tính đầy đủ, liền có thể Đắc Đạo Thành Thánh, Vĩnh Sinh Bất Tử.

Bây giờ thời đại cổ quái ly kỳ, không thể tưởng tượng, tại đầu bếp một đạo bên trên có thiên phú, không có nghĩa là tại Kỳ Sư một đạo cũng có thiên phú.

Liền lấy Vũ Tương Nhu tới nói, nàng là Đại Hạ thậm chí cái này một giới trẻ tuổi nhất Ngũ Giai cường giả, tại may mắn một đạo tới thiên tư không ai bằng.

Bất quá tại thương nhân một đạo, nàng lại là không có chút thiên phú nào, không phải vậy, cũng sẽ không kiếm được tiền ức linh thạch, y nguyên dừng lại tại Độ Nhất Cảnh.

Cho nên, ba Chức Nghiệp Giả hiếm thấy, phóng nhân toàn bộ Đại Hạ vương triều, cũng tìm không ra mấy cái.

Nếu là truyền đi, Tần Triệt trở thành ba Chức Nghiệp Giả, chắc chắn oanh động Đại Hạ, ắt thế không ra lão quái vật đều phải ghé mắt.

Bất quá đối với Tần Triệt mà nói, đây không phải cái gì không được là sự tình.

Hắn người mang nghịch thiên hệ thống, Vạn Giới luật thép, với hắn mà nói thùng rỗng kêu to, đừng nói là ba cái chức nghiệp, ba trăm cái chức nghiệp cũng không khó.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Dao Tử tâm

Trăng sáng trong sáng, đêm tối yên lặng.

To như vậy Tần Vũ Thương Hành yên tĩnh im ắng, không thấy ánh nến, đèn nhánh chỉ có một chỗ đèn đuốc sáng trưng, sáng như ban ngày.

Nhà bếp.

Linh dầu sôi trào, chảo rang lật qua lật lại, nấu đồ ăn thanh âm bên tai không dứt, chốc lát sau trở nên yên ắng.

Thay vào đó là mùi thơm, khó nói lên lời mùi thơm, đủ để câu lên bất kỳ người nào muốn ăn, cũng đủ làm cho bất kỳ người nào tán thưởng.

Mùi thơm bắt nguồn từ một bàn com chiên trứng, hạt vàng rực, giống như hoàng kim, nở rộ hào quang nhỏ yếu.

Com mùi thơm ngát, linh trứng mùi thơm, cả hai hoàn mỹ dung hợp, mặc dù chưa nói tới là cực hạn, cũng không khác nhau lắm.

Tần Triệt trù nghệ quá cao, riêng lấy đồ ăn thường ngày đến luận, có thể xưng lô hỏa thuần thanh, tam giai đầu bếp cũng không sánh nổi hẳn.

Huống hồ, hẳn còn người mang đầu bếp nghịch thiên chi năng, Thần vị.

Lô hỏa thuần thanh trù nghệ, thật không thể tin Thần vị, cả hai hỗ trợ lẫn nhau, tạo nên một bàn mỹ vị tuyệt luân com chiên trứng, cũng tạo nên một khóa từ từ bay lên ngôi sao mới.

"Khó mà tin được, cái này đúng là xuất từ tay ta."

Nhìn qua nở rộ kim quang com chiên trứng, Tần Triệt cầm lấy cái muỗng, ném một thanh, thần sắc nhất thời trở nên cổ quái.

Không phải quá khó ăn, mà chính là ăn quá ngon.

Một muỗng tiếp lấy một muỗng, Tần Triệt gió cuốn mây ta, căn không dừng được.

Ăn quá ngon, hẳn chưa từng có nếm qua ăn ngon như vậy com chiên trứng, cho dù là cùng Vọng Nguyệt Lâu món ngon so sánh, cũng không kém cỏi.

"Thật không thể tin, nếu là trở lại Cô Hương, chỉ bằng vào com chiên, ta liền có thể tại đầu bếp giới chiếm hữu một chỗ cấm dùi."

Đem sau cùng một hạt Kim Mễ nuốt vào trong bụng, Tần Triệt lưu luyến không rời địa buông xuống cái muỗng, vẫn chưa thỏa mãn, dư vị vô cùng.

Muốn không phải là không có cách đem Linh Mễ, hiện chưng Linh Mễ com chiên, vị đạo lại hội giảm bớt đi nhiều, hẳn đã sớm nhóm lửa thả dầu.

Ngưng tụ đầu bếp ẩn ký về sau, hệ thống phát bố một cái thấp cấp nhiệm vụ, nhượng Tần Triệt làm một bàn com chiên trứng, hẳn vừa vặn cũng muốn nhìn một chút, chính mình trù nghệ đạt tới này một cái cấp độ.

Kết quả, hẳn cảm thấy rung động, cũng lòng tin tăng nhiều.

Hệ thống quá nghịch thiên, vèn vèn một cấp thấp nhất sách dạy nấu ăn, liền đề hẳn trù nghệ tăng vọt, đạt tới một cái trình độ kinh người.

Không khoa trương nói, cùng cảnh giới bên trong, Tần Triệt rất khó tìm đến đối thủ.

"Đáng tiếc, Linh Mễ là kém cỏi nhất, linh trứng cũng không có gì đặc biệt, nếu là tốt nguyên liệu nấu ăn, vị đạo sẽ tốt hơn."

Tần Triệt tiếc hận, mười vạn năm trước, cửu thành tu sĩ cũng sẽ không ăn Ngũ Cốc Hoa Mầu, yêu thú huyết nhục.

Một là bởi vì tu sĩ có thể không ăn không uống, hai là bởi vì Ngũ Cốc Hoa Mầu, yêu thú huyết nhục ẩn chứa tạp chất, tại tu hành bất lợi.

Chẳng qua hiện nay, chín thành chín tu sĩ đều biết ăn uống, mà lại là một ngày ba bữa.

10 vạn năm phát triển, Ngũ Cốc Hoa Mầu, yêu thú huyết nhục đã không có tạp chất, ngược lại ẩn chứa linh khí, đối với tu hành rất có ích lợi.

Đây cũng là vì sao nguyên liệu nấu ăn giá cả cao không hạ, mỹ thực hành nghiệp cực độ phồn vinh nguyên nhân.

"Từ cách dự thi có, làm náo động năng lực cũng có, duy nhất trở ngại, cũng là phương pháp luyện chế."

"Đến nay, ta cũng không nhớ ra được, chỉ có thể dựa vào Thanh Tâm ngưng thần linh, có thể Đệ Tam Cảnh, không tốt đột phá a."

Tần Triệt nhẹ nhàng thở dài, nhìn lấy quần quanh ở cổ tay ngân linh, có chút bất đắc dĩ.

Thanh Tâm ngưng thần linh là bước ra bước thứ hai quan trọng, chỉ có đặt chân Đệ Tam Cảnh, mới có đầy đủ pháp lực thôi động, tỉnh lại quên lãng trí nhớ.

Giờ phút này Tần Triệt, cách Đệ Tam Cảnh chỉ có cách xa một bước, có thể một bước này, lại khó mà phóng ra.

"Đi một bước nhìn một bước đi, gấp không được." Tần Triệt thì thào, rồi đi nhà bếp.

...

Ánh bình minh vừa ló rạng, phỏ chiếu khắp nơi.

Tần Triệt thân cái lưng mệt mỏi, sau đó khép lại nhàm chán Ngôn Tình Tiểu Thuyết, viết suy nghĩ càng mãnh liệt.

Hắn dám khẳng định, Thần Ma Tam Bộ Khúc chắc chắn đổ đến đổ bùng, đừng nói là Đại Hạ vương triều, danh chấn cái này một giới đều không khó.

Bất quá, thời cơ còn chưa thành thực.

Tần Triệt căn cơ nông cạn, chịu không được giày vò, hắn nhất định phải bảo đảm mỗi một bước, đều là chính xác.

Vì vậy, Thần Ma Tam Bộ Khúc chỉ có thể trì hoãn.

"Phải đi Vọng Nguyệt Lô báo danh."

Nhìn qua long lanh ánh sáng mặt trời, Tần Triệt đi vào Vũ Tương Nhu gian phòng, muốn đẩy cửa vào, bất quá nghĩ đến Vũ Tương Nhu lửa giận, đẩy cửa tay nhất thời dừng lại.

Vũ Tương Nhu tuy nhiên khắp nơi nhường nhịn lấy hắn, nhưng là xem ở Vũ lão đầu trên mặt mũi, nếu là hắn đẩy cửa vào, nhìn không nên nhìn, tháo thành tám khối đều là nhẹ.

Ngay sau đó, Tần Triệt nhẹ nhàng gõ cửa, nói: "Vũ cô nương, có thể hay không theo giúp ta đi ra ngoài một chuyến?"

"Không rảnh."

Vũ Tương Nhu thần sắc đậm nhạt, dẫn thiên địa linh khí nhập thể, Tây Kinh Phật Tùy, tĩnh tọa tu luyện.

Nàng có thể có giờ này ngày này huy hoàng thành tựu, một là bởi vì thiên tư, hai là bởi vì chăm chỉ.

Nhất tâm Chứng Đạo nàng, trừ tu luyện, lại không hắn nghĩ, lại không việc khác.

"Ta không phải cùng ngươi nói, có người muốn mệnh ta à? Nếu là ngươi không bởi ta, chỉ sợ ta liền không gặp được ngày mai thái dương."

Tần Triệt than nhẹ, hai cái Nhị Giai thích khách, không làm gì được hắn, cố chủ chỉ cần không ngốc, chắc chắn mời tam giai trở lên tu sĩ xuất thủ.

Lấy hắn thực lực, giết Nhị Giai tu sĩ như đồ heo chó, bất quá đối mặt tam giai tu sĩ, hắn chỉ có thể thúc thủ chịu trôi.

"Cùng ta có liên can gì? Ngươi chết, Tần Vũ Thương Hành chính là ta một người." Vũ Tương Nhu vẫn lạnh lùng như cũ, ngôn ngữ như đao, làm lòng người rét lạnh.

"Ngươi bỏ được ta chết à?"

Tần Triệt lắc đầu bật cười, Vũ Tương Nhu là nói năng chua ngoa, Đạo Tử tâm, bất quá đối với hắn, lại là đao cùn.

Đã thương người, lại không nguy hiểm đến tính mạng.

"Đừng quấy rầy ta tu luyện." Vũ Tương Nhu chân mày cau lại, không trả lời thẳng Tần Triệt vấn đề.

Tần Triệt lời nói, để cho nàng lâm vào cảnh lưỡng nan, nói bỏ được, sợ thương tổn Tần Triệt tâm, nói không bỏ được, nàng liền phải thừa nhận chính mình động tâm.

"Ngươi coi thật không muốn theo giúp ta? Ta lần này đi thế nhưng là vì Tần Vũ Thương Hành." Tần Triệt thuyết phục, nếu là Vũ Tương Nhu chịu cùng hắn qua, cái kia coi như hậu trường hắc thủ mời được Ngũ Giai cường giả, hắn cũng không sợ.

"Ta nói, không rảnh." Vũ Tương Nhu ngữ khí băng lãnh, một điểm khoan nhượng cũng không để lại.

"Thôi được, đã ngươi không chịu theo giúp ta, này ta không thể làm gì khác hơn là tìm Vương Chung." Tần Triệt bắt đầu đi, Vương Chung tuy là Nhị Giai tu sĩ, nhưng kiêm tu thích khách cùng hộ vệ, chiến lực không tầm thường.

Hai người liên thủ, tam giai tu sĩ cũng lấy không tốt.

Ngay sau đó, Tần Triệt cất bước rời đi, hướng phía Vương Chung gian phòng đi đến.

Phát giác được Tần Triệt rời đi, Vũ Tương Nhu do dự một chút, sau đó vươn người đứng dậy, lặng lẽ cùng sau lưng Tần Triệt.

Nàng không ngừng tự nhủ, chỉ là bởi vì Vũ lão đầu tâm nguyện, mới muốn bảo hộ Tần Triệt.

...

Tần Vũ Thương Hành cách Vọng Nguyệt Lô không xa, chỉ có hai con đường khoảng cách, mà lại người đến người đi, như nước chảy.

Bất quá, Tần Triệt không dám khinh thường.

Đây là một cái thực lực vì tôn thế giới, mặc dù lớn hạ Di Pháp Trị Quốc, được xưng tụng là có thứ tự, nhưng khi đường phố giết người, cũng là thường có việc.

Vì vậy, Tàn Triệt ngưng thần đề phòng, Vương Chung cũng là như thế.

Tàn Triệt là hấn ân nhân cứu mạng, mà lại cho hấn có thể nhìn lương bổng, hấn có thể nào không tận tâm tận lực?

Sự thật chứng minh, Tàn Triệt lo lắng là chính xác, ngay tại hấn sắp đến Vọng Nguyệt Lâu thời điểm, một cái tóc trắng xoá bà lão đụng hấn một chút.

Thân thể tiếp xúc trong nháy mắt, Tam Xích Thanh Phong vô thanh vô tức, trực tiếp Tàn Triệt vì trí hiểm yếu.

Tam giai tu sĩ khí thế, tam giai tu sĩ phong mang, Tàn Triệt tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể ether cực Thần Đồ tới.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Lăn

Nắng nóng như lửa, phố dài ồn ào.

Người bán hàng rong như trước đang gào to rao hàng, người đi đường như trước đang thưởng thức tiến lên, không người phát hiện bà lão ổng tay áo bay ra một thanh kiếm, đâm về Tàn Triệt vì trí hiểm yếu.

Quá nhanh, nhanh như điện chớp đều không đủ lấy hình dung, cũng quá hung ác, không để lối thoát, một kiếm Đoạn Hồn.

Hạnh Hảo, Tàn Triệt sớm có đoán trước, hấn gặp nguy không loạn, ether cực Thần Đồ tới.

Hắc quang u ám, bạch quang loá mắt, Thái Cực Thần Đồ chậm rãi chuyển động, cản trọng nguy nga, nghiền ép cõi trần.

Bất quá, vô pháp ma diệt trí mạng một kiếm.

Tóc trắng bà lão không chỉ có vận dụng thích khách tuyệt sát chi năng, mà lại thân ở Đệ Tam Cảnh, chiến lực là Tàn Triệt gấp mười lần.

Thái Cực Đồ tuy mạnh, lại không cách nào san bằng chênh lệch thật lớn, chỉ một cái chớp mắt, liền hóa quang mang tiêu tán.

Phong mang không giảm, sát ý càng sâu, tuyệt sát chi kiếm Khí Quán Trường Hồng, thế lấy Tàn Triệt tánh mạng.

Tàn Triệt ung dung không vội, Thái Cực Đồ lại hiện ra, nhưng không là thuần túy Thái Cực Đồ, đen trắng chỗ giao giới, lơ lửng một thanh bình thân không có gì lạ đạo.

Thân đao sáu tác, không ánh sáng tự nhiên, tản ra khiến người ta run sợ hàn ý, không dám nhìn thẳng phong mang.

Keng!

Đao kiếm giao minh, thần quang bắn ra, Tàn Triệt lui ra phía sau mười trượng, khoe miệng hiển hiện một vết máu.

Tóc trắng bà lão không có lui bước, cũng không có thụ thương, nhưng nàng đục ngầu lão mắt, lại toát ra chấn kinh chi sắc.

Nàng là tam giai thích khách, cùng cảnh giới bên trong người nổi bật, chiến lực yếu kém chức nghiệp, căn không có tư cách đánh với nàng một trận.

Huống chi, nàng còn vận dụng tuyệt sát chi năng, chiến lực mạnh mẽ hơn Tàn Triệt không chỉ gấp mười lần.

Nhưng mà, Tàn Triệt lại ngăn trở nàng kiếm, lấy Đệ Nhị Cảnh tu vi, ngăn trở nàng cái này tam giai Chức Nghiệp Giả!

Phá vỡ nhận biết chưa nói tới, nhưng chấn hám nhân tâm lại tuyệt không khoa trương, không chỉ có tóc trắng bà lão thất thần, mọi người tại đây cũng đều sửng sốt.

"Bên đường giết người, có còn vương pháp hay không?"

"Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là một cái Đệ Nhị Cảnh bác sĩ, ngăn trở tam giai thích khách tuyệt sát!"

"Luận chiến lược, bác sĩ không thể so với thích khách kém, nhưng một cảnh giới chênh lệch, có thể quá lớn."

"Hoa mắt, nhất định là mắt của ta hoa."

Tiếng kinh hô liên tiếp, còn như sóng triều, mọi người tại đây đều nghẹn họng nhìn trân trối, không dám tin.

Vương Chung cũng là như thế.

Tần Triệt đao, hần đã sớm lĩnh giáo, bắt quá, vẫn là cảm thấy rung động.

Thật đáng sợ, liền tam giai thích khách tuyệt sát đều có thể ngăn cản, quét ngang Đệ Nhị Cảnh, tuyệt không phải việc khó.

"Giết ta quyết tâm rất lợi hại kiên định a." Tần Triệt lau đi khóe miệng máu tươi, Thái Cực Đồ chậm rãi chuyển động, Hắc Bạch Chi Quang che giấu Thần Đao.

Địa Phủ là đương thời cường đại nhất sát thủ tổ chức, chỉ cần xuất ra nổi giá tiền, cho dù là gần với Thánh Chức người kinh khủng tồn tại, cũng dám giết.

Chỉ bắt quá, ai cũng trả giá không được nghiên cứu.

Địa Phủ là nổi danh hắc, mời tam giai thích khách xuất thủ, đều muốn mấy trăm vạn linh thạch, bình thường người có thể mời không nổi.

Hậu trưởng hắc thủ trước hết mời Nhị Giai thích khách, lại mời tam giai sát thủ, dù thấy giết Tần Triệt quyết tâm, cũng đủ thấy tài lực hùng hậu.

Kim Bàn Tử có hiềm nghi, Triệu gia cũng có hiềm nghi, bắt quá hiềm nghi lớn nhất người, là chó trắng.

Triệu gia cùng Kim Bàn Tử thực lực hùng hậu, muốn giết Tần Triệt, không cần thiết mời Địa Phủ xuất thủ.

"Cổ chủ để cho ta cắt người đầu, làm thành cái bô." Tóc trắng bà lão mở miệng, thanh âm khàn giọng, lãnh ý bức người.

"Người không có cơ hội, không muốn chết, rút nhanh lên."

Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, hần không phải tóc trắng bà lão đối thủ, Vương Chung cũng không phải, dù sao thấp một cảnh giới.

Bắt quá hai người liên thủ, lượn vòng một lát không khó, đến lúc đó, thành chủ thân vệ liền đến.

Đừng nói bà lão chỉ là tam giai thích khách, liền xem như tứ giai cường giả, cũng lấy không tốt.

"Dám nói như vậy với ta Nhị Giai tu sĩ, đều chết, người cũng không ngoại lệ."

Tóc trắng bà lão mặt âm trầm, Tần Triệt lấy Nhị Giai chi lực, ngăn lại năng tuyệt sát một kiếm, xác thực để cho nàng chấn kinh, nhưng cũng không thể để cho nàng e ngại.

Một kiếm giết không, vậy liền nhiều đến mấy cái kiếm, Tần Triệt đầu lâu, nàng muốn định.

Ngay sau đó, tóc trắng bà lão bước ra một bước, kiếm ý ngang dọc, bao phủ khắp nơi.

Vương Chung biến sắc, vận dụng hộ vệ thủ hộ, cũng vận dụng thích khách tuyệt sát, lấy Trọng Kiếm lực bỏ bà lão.

Hắn biết tam giai thích khách cường hãn bao nhiêu, chính mình tuyệt không phải là đối thủ, xông đi lên kết quả, hoặc là trọng thương, hoặc là vẫn lạc.

Nhưng hắn không muốn lui, Tần Triệt đối với hắn không chỉ có ân cứu mạng, mà lại có ơn tri ngộ, nếu là hắn lui, vẫn là người a?

Gặp Vương Chung không chút do dự xông đi lên, Tần Triệt vui mừng gật đầu, Thái Cực Đồ kiện hàng đao giải phẫu, khí thôn vạn lý, phong mang diệu thế.

Vương Chung không có thể tới tam giai thích khách thủ đoạn, chỉ có hắn, có thể cùng tóc trắng bà lão lượn vòng.

Oanh!

Bụi mù nổi lên bốn phía, kiếm mang phá không, tóc trắng bà lão chỉ xuất toàn lực, mạnh như thân kiếm hai chức Vương Chung, cũng chịu thương tổn.

Tần Triệt cũng khục miệng máu, bắt quá, hần lại một lần nữa ngăn trở tóc trắng bà lão kiếm.

Cái này khiến mọi người kinh hãi, một lần có thể nói là may mắn, hai lần liền vô pháp dùng may mắn để giải thích.

Thân ở Độ Nhị Cảnh Tần Triệt, xác thực có được sánh ngang Độ Tam Cảnh lực lượng!

"Ta nhìn ngươi có thể cân mấy cái kiếm!"

Tóc trắng bà lão giận, thân là tam giai tu sĩ, hạ mình ám sát Nhị Giai Chức Nghiệp Giả, cũng là mất mặt sự tình.

Bị Nhị Giai Chức Nghiệp Giả ngăn lại lưỡng kiếm, càng là thể diện mất hết, luân làm trò hề.

"Không nhiều, cũng liền trăm tám mươi kiếm." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, phá toái Thái Cực Đồ lại hiện ra, đen trắng chỗ giao giới, sáu tác Thần Dao chiếu sáng rạng rỡ.

Trăm tám mươi kiếm?

Không thôi ngươi có thể chết a!

Mọi người tại đây im lặng, đây chính là tam giai thích khách, Độ Tam Cảnh Chức Nghiệp Giả, cũng không dám khen xuống như thế nói khoác.

"Cuồng vọng!"

Tóc trắng bà lão mau tức điên, đừng nói là trăm tám mươi kiếm, Thập Kiếm giết không Tần Triệt, nàng cũng đừng nghĩ tại thích khách vòng lẩn lộn.

Ngay sau đó, tóc trắng bà lão mi tâm phun ánh sáng, giấu đi mũi nhọn cùng tuyết sát đều xuất hiện, tất cả mọi người đánh một cái lạnh run.

Nhưng vào lúc này, một cái lằn chữ vang vọng tại bà lão đáy lòng, chấn động đến nàng ho ra đầy máu, kinh mạch đều đoạn.

Phần nộ biến mất, sát ý cũng không thấy, thay vào đó là kinh hãi, là sợ hãi.

Truyền âm nhập mật không khó, nhưng lấy một chữ, đánh gãy nàng Kỳ Kinh Bát Mạch, chỉ có Ngũ Giai trở lên cường giả mới có thể làm đến.

Tóc trắng bà lão rung mình, cổ nện như tê tâm liệt phế đau đớn, lộn nhào rời đi.

Ngũ Giai địa vị cường giả Siêu Nhiên, đừng nói nàng một cái nho nhỏ tam giai tu sĩ, Chân Hoàng thành phân bộ Địa Phủ chấp sự, đều phải kiêng kị.

Huống hồ, nàng kinh mạch đã đoạn, coi như để cho nàng lẩn tránh sợ cường giả không xuất thủ, Tần Triệt cũng có thể làm thịt nàng.

Hắn nhưng là có thể sánh ngang tam giai tu sĩ yêu nghiệt, trọng thương bà lão, làm sao có thể mạng sống?

"Trốn?"

Gặp bà lão hốt hoảng rời đi, tất cả mọi người sùng sốt, Tần Triệt cũng giật mình một chút.

Bà lão đã mờ đại chiêu, lại đột nhiên toàn thân phun máu, cuống quýt chạy trốn, hiển nhiên là có cường giả âm thầm ra tay.

Tần Triệt không cho là mình người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, kể từ đó, đáp án liền rõ ràng.

Vũ Tương Nhu.

Chỉ có nàng sẽ ra tay giải vây, mà lại không lộ diện.

"Khó chịu nữ nhân." Tần Triệt mỉm cười, mi tâm thần quang tiêu tán, Thái Cực Đồ cũng chậm rãi biến mất.

Sau đó, hắn đem ánh mắt dời về phía sững sờ Vương Chung, nói: "Đi thôi, theo giúp ta qua báo danh."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Khiêu khích

Phổ dài yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Mọi người đều bởi vì bà lão thất khiếu chảy máu, cuống quýt rời đi mà hoang mang, cũng bởi vì Tần Triệt thể hiện ra cường đại chiến lực mà rung động.

Hai lần ngăn lại tam giai thích khách tuyệt sát, mặc dù thụ thương, cũng che giấu không hấn quang mang.

"Không thể đo lường đao, không thể đo lường người."

Nhìn qua Tần Triệt dần dần từng bước đi đến bóng lưng, Vũ Tương Nhu Tương Thanh tia vậy đến sau tai, Tinh Mâu tĩnh mịch, ý vị khó hiểu.

Tu đạo đến nay, nàng Tâm như chỉ thủy, cường hãn như Đại Hạ chi chủ, tuấn mỹ như công tử Chiết Hoa, cũng vô pháp để cho nàng nhìn với con mắt khác.

Nhưng hôm nay, nàng Tâm Hồ nổi lên gọn sóng, cứ việc chỉ là không có ý nghĩa một tia, nhưng lại để cho nàng hoảng.

Không bị không chế cảm giác, Vũ Tương Nhu không thích, hết lần này tới lần khác, nàng vô pháp cự tuyệt.

"Một lần, liền lần này."

Vũ Tương Nhu tự nói, mắt đẹp nhìn về phía Đông Nam, cười gió mà đi, sát ý ẩn hiện.

Đó là tóc trắng bà lão đảo tẩu phương hướng.

...

"Công tử, ngươi trách phạt ta đi."

Vương Chung một mặt áy náy, may mắn Tần Triệt đủ mạnh, không phải vậy, chính mình liền phải áy náy cả đời.

"Nếu ngươi là tam giai tu sĩ, gần không được thích khách, ta hội từ ngươi, bất quá ngươi chỉ là Nhị Giai, tình có thể hiểu."

Tần Triệt lắc đầu, nếu như đem Độ Nhị Cảnh so sánh một, như vậy Độ Tam Cảnh cũng là mười, gần như không có khả năng nhất chiến.

Nếu không có thứ hai ấn ký nghịch thiên cùng cực, tóc trắng bà lão ra kiếm thứ hai thời điểm, hấn liền chết.

"Công tử, ta nhất định nỗ lực tu luyện, hôm nay tình hình, sẽ không lại xuất hiện lần thứ hai." Vương Chung nắm chặt quyền đầu, lời nói âm vang hữu lực, có thể thấy được nó kiên định quyết tâm.

"Ngươi là ta bình sinh ít thấy thiên tài, ta tin tưởng ngươi có thể một mình đâm đường một phía," Tần Triệt vỗ vỗ Vương Chung bả vai, chậm rãi cất bước, như là dạo bước tại nhà mình hậu hoa viên, mà không phải nguy cơ tứ phía phổ dài.

Bởi vì hấn biết, Vũ Tương Nhu liền sau lưng tự mình, Lục Giai không ra, không người có thể thương tổn được hấn.

Vương Chung không biết, cho nên hấn trận địa sẵn sàng đón quân địch, sợ sát thủ lại đến, lấy hấn cùng Tần Triệt mệnh.

Sau nửa canh giờ, Tần Triệt đến Vọng Nguyệt Lâu, tại Vương Chung kinh ngạc trong ánh mắt, báo danh tham gia đầu bếp giải đấu lớn.

Quá trình mười phần đơn giản, Tần Triệt hiển lộ đầu bếp ấn ký, sau đó, tên hấn liền xuất hiện tại sổ ghi chép bên trên.

"Lấy ngươi niên kỷ, ngưng tụ ấn ký không dễ, bất quá, khuyên ngươi khác ôm hy vọng quá lớn."

"Chân Hoàng thành nhân tài đông đúc, hi vọng càng lớn, roi càng thâm."

Phụ trách đăng ký lão nhân hảo ngôn nhắc nhở, giải đấu lớn cho phép tam giai đầu bếp tham gia, nhất giai đầu bếp, vòng thứ nhất liền sẽ bị đào thải.

"Ta minh bạch."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, đối những người dự thi khác mà nói, Quán Quân mang ý nghĩa được cả danh và lợi, một bước lên trời.

Nhưng đối với hấn mà nói, một điểm ý nghĩa cũng không có, thân là Tần Vũ Thương Hành người cầm quyền, Tần Triệt đã ở trên trời.

Không tính tu vi, hấn cùng Ngân Năm Thế Gia chi chủ bình khởi bình tọa, mười cái giải đấu lớn Quán Quân, cũng không có tư cách cùng hấn đánh đồng.

"Chỉ là nhất giai đầu bếp, cũng dám báo danh, không biết lượng sức."

Giữa cột tiếng vang lên, một cái nam tử mặc áo tím chấp tay đi tới, thần sắc kiêu căng, mắt lộ ra khinh thường.

Thân hình hấn cao to thẳng tắp, mi tâm lưu chuyển Thôi Xán chi Quang, ngưng tụ thành cái muống ấn ký, tản ra tam giai tu sĩ khí thế.

Đây chính là hấn lòng tin nơi phát ra, lực lượng chỗ.

Thần vị là đầu bếp nghịch thiên chi năng, mỗi đợt phá một cảnh giới, tăng phúc đều sẽ tăng gấp đôi, cho dù trù nghệ xuất thần nhập hóa, nhất giai đầu bếp cũng không có khả năng chiến thắng tam giai đầu bếp.

Tần Triệt khẽ nhíu mày, lão nhân là hảo ngôn nhắc nhở, cũng không phải là ác ý trào phúng, hấn tất nhiên là sẽ không tức giận.

Nhưng trước mắt nam tử mặc áo tím, không thể nghi ngờ là ác ý.

Kinh niệm ánh mắt, kinh thường ngữ khí, không một không tại cho thấy, xem thường hấn Tần Triệt.

Phụ trách đăng ký lão nhân cũng nhăn xuống lông mày, cảm thấy nam tử mặc áo tím quá phận, bất quá hấn giữ yên lặng, không nói gì.

Tần Triệt chỉ là nhất giai đầu bếp, mà nam tử mặc áo tím lại là tam giai đầu bếp, cái nào nặng cái nào nhẹ, vừa nhìn thấy ngay.

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Chung tròn mắt nhìn nhau, Tần Triệt gặp chuyện, hấn không có giúp một tay, đã rất lợi hại áy náy, há có thể dung nhẫn nam tử ác ngữ tăng theo cấp số cộng?

"Ngươi là Kẻ điếc a?"

Nam tử mặc áo tím chậm rãi duỗi ra ngón út, móc móc lỗ tai, nói: "Cút đi, Vọng Nguyệt Lâu giải đấu lớn, là tam giai đầu bếp sân khấu, ngươi không có tư cách."

"Cần ăn đòn a."

Tần Triệt híp con mắt, nói: "Có không có tư cách, ngươi nói không tính."

"Còn dám nói vậy, ta xé ngươi miệng." Vương Chung nổi trận lôi đình, Trọng Kiếm rơi xuống đất, bàn đá nhất thời vỡ ra.

"Dã man."

Nam tử mặc áo tím kinh niệm nhìn Vương Chung liếc một chút, nói: "Chẳng lẽ ta nói không đối a, nhất giai đầu bếp, này có tư cách cùng ta cùng đài?"

"Ngươi!"

Vương Chung giận không kềm được, Trọng Kiếm hung hăng rơi đập, giống như một tòa nguy nga cao điểm, từ Cửu Thiên chi Thượng rơi xuống.

Bất quá, bị lão nhân ngăn trở.

Tốc độ của hấn nhanh kinh người, lực lượng cũng khá kinh người, chỉ dùng một cái tay, liền ngăn trở Vương Chung Trọng Kiếm.

"Muốn đánh đi ra đánh, Vọng Nguyệt Lâu không phải luận võ địa phương."

Nghe vậy, Vương Chung mặt lộ vẻ không cam lòng, Trọng Kiếm phát sáng, thân hình làm nhật.

Giấu đi mũi nhọn thêm tuyệt sát.

Gặp này, Tần Triệt chậm rãi lắc đầu, ra hiệu Vương Chung không muốn lỗ mắng.

Vọng Nguyệt Lâu đã là ăn com chi địa, cũng là hòa bình chỗ, mạnh như Chân Hoàng thành chủ, cũng không dám ở đây làm càn.

"Ngu xuẩn, Vọng Nguyệt Lâu cũng là ngươi có thể giương oai?"

Nam tử mặc áo tím giễu cợt, nói: "Chủ Tử không biết lượng sức, nô tài cũng ngu không ai bằng."

"Ngươi thật đúng là cần ăn đòn."

Tần Triệt liếc xéo nam tử mặc áo tím liếc một chút, nói: "Ta rất hiếu kì, ngươi như thế miệng tiện, là thế nào sống đến bây giờ."

"Ta chỉ trêu chọc, không thể trêu vào ta người."

"Nói thí dụ như ngươi, ta nhục nhã ngươi, ngươi cũng không thể tránh được."

Nam tử mặc áo tím nụ cười rực rỡ, nói: "Phàm nhân liền nên tại trên mặt đất bên trong sờ soạng lẫn mò, bầu trời, không phải ngươi có thể chạm đến."

"Ta đã trên đám mây, ngửa mặt nhìn lên bầu trời người, là người." Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, nam tử mặc áo tím vẫn lấy làm kiêu ngạo sự tình, trong mắt hắn căn không tính là gì.

"Buồn cười, nhất giai đầu bếp, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn?" Nam tử mặc áo tím cười nhạo, nói: "Chờ xem, ta sẽ để cho người mình bạch, cái gì gọi là một trời một vực."

Nói xong, hắn báo danh dự thi, cùng Tần Triệt gặp thoáng qua trong nháy mắt, hắn nói câu nào.

"Muốn trách thì trách người đắc tội chó trắng, mà lại không có chuyện."

Nghe vậy, Tần Triệt giật mình, nói: "Khó trách người nhắm vào ta, nguyên lai là chó Bạch Cầu."

"Người nói ai là chó?" Nam tử mặc áo tím sắc mặt âm trầm, dường như bị đâm chọt chỗ đau.

"Chẳng lẽ người không phải a?"

"Người bắt quá là tam giai đầu bếp, không có tư cách cùng Mạc gia Tam công tử là bạn, người nhắm vào ta, là vì leo lên hắn đi." Tần Triệt nhàn nhạt mở miệng, Tinh Mâu ẩn hiện hàn mang.

Nam tử mặc áo tím bởi vì chó trắng khiêu khích hắn, hai lần ám sát, tám chín phần mười cũng là chó trắng làm chủ, cái này khiến hắn động sát tâm.

"Đánh rắm!"

Nam tử mặc áo tím giận dữ, sắc mặt âm tình bất định, hiển nhiên, Tần Triệt nói đúng.

"Người muốn làm chó Bạch Cầu, ta không ngăn, bắt quá, người chọn sai đầu danh trạng."

"Muốn giẫm ta, làm tốt bị giẫm chuẩn bị đi."

Tần Triệt lười nhác cùng nam tử mặc áo tím nói nhảm, cất bước rời đi Vọng Nguyệt Lâu, chỉ lưu một câu nói, chậm rãi quanh quẩn.

"Người muốn cho ta mình bạch cái gì gọi là một trời một vực, ta cũng muốn để người mình bạch, cái gì gọi là hồi hận."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đả kích

"Người vậy mà thành đầu bếp?"

"Người vậy mà thật chỉ dùng nửa tháng, ngưng tụ đầu bếp ấn ký?"

"Không có khả năng, không người có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong, đạt được Thiên Đạo tán thành!"

Nhìn qua mai viết Tần Triệt, Cổ Tiểu Nguyệt mộng, kinh ngạc, rung động, đã không đủ năng giờ phút này tâm tình.

Nàng thần thái, giọng nói của nàng, không một không biểu mình bốn chữ, hoài nghi nhân sinh.

Ngưng tụ chức nghiệp ấn ký không khó, nhưng ở trong nửa tháng đến Thiên Đạo tán thành, lại khó như lên trời, có thể xưng kỳ tích.

Tại Cổ Tiểu Nguyệt nhận biết bên trong, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể chỉ dùng nửa tháng, liền ngưng tụ chức nghiệp ấn ký, không chỉ là đầu bếp, cũng không chỉ là Đại Hạ vương triều.

Phóng nhãn cái này một giới, phóng nhãn ba trăm sáu mươi được, cũng không có người có thể làm được!

Không khoa trương nói, cái này đủ để oanh động một giới, Lục Giai cường giả cũng sẽ khiếp sợ!

"Ngạc nhiên." Tần Triệt thần sắc lạnh nhạt, Bút Tẩu Long Xà, Thiết Họa bạc câu.

Từ khi trở thành Thư Pháp Gia, lại biết được Nhan Thế Khải Thư, có thể để cho mình viết ra chữ uy năng mạnh hơn, hẳn liền chăm chỉ luyện tập, từ không ngừng nghỉ.

Bởi vì thế giới này hung hiểm, cũng bởi vì Nhan Thế Khải Thư cường đại.

Tần Triệt không hoài nghi mình có thể sáng lập một cái buôn bán Đế Quốc, cho dù là xưng bá cái này một giới, hẳn cũng có lòng tin, nhưng chỉ có buôn bán Đế Quốc là không đủ, hẳn vẫn phải có thực lực.

Nhan Thế Khải Thư, không thể nghi ngờ là làm cho hắn xưng bá cùng giai, thậm chí là quân lâm cùng giai, quét ngang vô địch.

"Ta ngạc nhiên?"

Cổ Tiểu Nguyệt lệ rơi đầy mặt, nếu như nói ngưng tụ chức nghiệp ấn ký, tổn hao mấy năm là lẽ thường, tổn hao mấy tháng là kinh người, này tổn hao nửa tháng, chính là thế gian cặn tồn.

Mà thế gian cặn tồn, có thể nói là tiểu quái a?

Đừng nói là Cổ Tiểu Nguyệt, cho dù là gia gia của nàng, hưởng dự Đại Hạ cờ sách song tuyết, cũng phải ghen hờn nhìn trần trố!

"Tốt xấu người cũng là Cổ tiên bối cháu gái, khác một bộ không có thấy qua việc đòi bộ đáng, mất mặt hay không?" Tần Triệt khinh bỉ nhìn Cổ Tiểu Nguyệt liếc một chút, nhìn lấy rõ ràng tinh tiến Nhan Thế Khải Thư, hài lòng gật đầu.

Gần bốn tháng cần viết khổ luyện, hẳn chữ tinh tiến không ít, tương ứng, uy năng cũng sẽ cường đại mấy phần.

"Người đó là cái gì ánh mắt?" Cổ Tiểu Nguyệt bị phẫn, nàng đương nhiên biết mình mất mặt, nhưng ai có thể không mất mặt?

Nàng tổn hao thời gian hai năm, ngưng tụ đầu bếp ấn ký, đều được người xưng là thiên tài, liền Cổ Trường Phong đều khen ngợi có thừa, vẫn lấy làm kiêu ngạo.

Mà Tần Triệt lại chỉ phí nửa tháng, đồng thời cảnh giới vững chắc, giác tỉnh Thần vị, ai biết đều phải thất thố!

Cổ Tiểu Nguyệt buồn bã ỉu xiu, vừa nghĩ tới chính mình hoa hai năm, mới trở thành nhất giai đầu bếp, nàng liền lần thụ đã kích.

Nhất là nhìn thấy Tần Triệt ánh mắt khi dễ, vẻ đắc ý cũng không có bình tĩnh thần sắc, tức thì bị đã kích không muốn không muốn.

Nếu là nàng biết, Tần Triệt tuy là nhất giai đầu bếp, nhưng tạo nghệ lại không yếu tam giai đầu bếp, chỉ sợ hết hy vọng đều có.

"Biết rõ còn cố hỏi." Tần Triệt cầm lấy chén trà, nhẹ nhàng thổi một hơi, hương trà khắp nơi, thấm vào ruột gan.

Cái này khiến hắn cảm khái, mặt dày mày dạn quân Vũ Tương Nhu phải kém, quả nhiên bất phàm.

Người mang hệ thống hắn, chỉ cần rút thưởng số lần đầy đủ, có thể thông bất kỳ một cái nào chức nghiệp, thậm chí là trở thành toàn Chức Nghiệp Giả.

Nếu không phải vận khí không tốt, Cổ Tiểu Nguyệt cùng hắn đánh cược trong nháy mắt, hẳn liền trở thành đầu bếp.

"Tần Triệt!"

Cổ Tiểu Nguyệt phát điên, mi tâm quang mang lấp lóe, hóa thành ba đạo lôi đình, như kiếm khí thẳng hướng Tần Triệt.

Một cái chớp mắt viết xuống ba cái Lôi chữ, nàng thực lực không thể nghi ngờ, so tuyệt đại đa số nhất giai Thư Pháp Gia đều mạnh.

Đáng tiếc, nàng đối tượng công kích là Tần Triệt, một cái lẽ thường vô pháp cân nhắc yêu nghiệt.

Chỉ là viết kế tiếp Lôi chữ, Tần Triệt liền sụp đổ Cổ Tiểu Nguyệt ba đạo lôi đình, mà lại thành thạo, không cần tốn nhiều sức.

Không phải hắn vận dụng Đệ Nhị Cảnh lực lượng, mà chính là lấy Nhan Thế Khải Thư, dẫn động lôi đình.

Cái này một chữ thế, nhượng Tần Triệt viết ra chữ uy năng tăng vọt, đánh nát Cổ Tiểu Nguyệt ba đạo lôi đình, dễ như trở bàn tay.

"Kiểu chữ. . ."

Cổ Tiểu Nguyệt thất thần, khó nén hâm mộ, nàng quá rõ ràng sáng tạo một loại chưa bao giờ xuất hiện qua kiểu chữ, ý vị như thế nào.

Cho dù là Lục Giai, thậm chí Thất Giai tồn tại, cũng sẽ hâm mộ ghen ghét.

"Người thương không ta." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Chúng ta đồ ước, người thua, nhớ kỹ một tháng cho ta đưa ba lần điểm tâm."

"Có chơi có chịu, cô nải nải ta sẽ không quýt nợ, nhưng ta không phục."

Cổ Tiểu Nguyệt trầm mặc một lát, nói: "Ta muốn cùng ngươi tỷ thí trù nghệ, ngươi dám ứng chiến a?"

Nghe vậy, Tần Triệt mỉm cười, trong lòng biết Cổ Tiểu Nguyệt là bị hắn đã kích thích, muốn dùng trù nghệ cứu danh dự.

Đáng tiếc, nhất định thất bại.

Cổ Tiểu Nguyệt trù nghệ không tầm thường, nhưng cũng tại nhất giai phạm trù, mà Tần Triệt luyện hóa sách dạy nấu ăn về sau, tạo nghệ thế nhưng là trực tiếp tam giai đầu bếp.

Khác không nói, chỉ dùng một bát cơm chiên trứng, liền có thể treo lên đánh Cổ Tiểu Nguyệt.

Cái này tuyệt không khoa trương, Tần Triệt ném qua Cổ Tiểu Nguyệt điểm tâm, biết tại cái gì mức độ, coi như nạng nấu đồ ăn càng sở trường, cũng cao không đi nơi nào.

"Ngươi ta sắp cùng đài cạnh tranh, ngày mai, ngươi liền biết người nào trù nghệ cao hơn, giờ phút này độ sức, chỉ là lãng phí thời gian."

Tần Triệt cười khê, cùng Cổ Tiểu Nguyệt tỷ thí, còn không bằng viết nhiều mấy chữ, tranh thủ sớm ngày đại thành.

"Ta nhất định sẽ đánh bại ngươi, vừa trở thành đầu bếp ngươi, không thể nào là đối thủ của ta." Cổ Tiểu Nguyệt nắm chặt quyền đầu ngoài miệng lòng tin mười phần, tâm lý lại không cơ sở.

Tần Triệt không phải lần đầu tiên sáng tạo kỳ tích, thân ở Đệ Nhất Cảnh, lại khai sáng một loại trước đó chưa từng có kiểu chữ, không thể so với nửa tháng ngưng tụ đầu bếp ẩn kỹ kém.

Cái này hai kiện hành động vĩ đại đều kinh hãi thế tục, nếu là truyền đi, không biết đến có bao nhiêu người thụ đả kích.

Vì vậy, Cổ Tiểu Nguyệt thấy rõ, lẽ thường căn vô pháp cân nhắc Tần Triệt.

"Ngươi nếu là thua, cũng đừng khóc nhè." Tần Triệt cười trêu ghẹo, nói: "Thời điểm không còn sớm, ta nên nghiên cứu trù nghệ."

"Lâm trận ôm chân phạt."

Cổ Tiểu Nguyệt tiếng hừ lạnh, nói: "Ta khuyên ngươi vẫn là từ bỏ đi, đánh bại ta rất khó, đoạt giải quán quân càng khó."

"Có thể hay không đoạt giải quán quân, ta không biết, bất quá đánh bại ngươi, vẫn là rất dễ dàng." Tần Triệt xoa xoa Cổ Tiểu Nguyệt đầu, không để ý tới nàng chửi mắng, rồi đi thư phòng.

Nếu là nam tử mặc áo tím không có khiêu khích, hắn sẽ không nghiên cứu trù nghệ, dù sao hắn cũng không có ý định tranh đoạt Quán Quân, nhưng nam tử mặc áo tím đã hạ chiến thư, hắn tự nhiên là ứng nghiệm chiến.

Luận trù nghệ, hắn không sợ nam tử mặc áo tím, có thể luận cảnh giới, hắn lại là không bằng.

Dù sao kém hai cái cảnh giới, muốn cho nam tử mặc áo tím hồi hận, Tần Triệt ít nhất cũng phải trở thành Nhị Giai đầu bếp, phương có lực đánh một trận.

Cho nên, Tần Triệt đi vào nhà bếp, chuyên tâm nấu đồ ăn, tranh thủ đang quyết đấu trước đặt chân Đệ Nhị Cảnh.

Theo thời gian trôi qua, mùi đồ ăn phiêu tán, nhưng Tần Vũ Thương Hành tiểu nhị thềm nhỏ nước dãi, nhao nhao chạy đến nhà bếp.

Liền say mê thiết kế áo dài Dương Thụy đình, xử lý phong phú sự vụ Triệu Tiễn, cũng nhịn không được.

Quá thơm, người đến đều không ngoại lệ, đều thềm nhỏ dãi không thôi, cũng đều toát ra vẻ kinh ngạc.

Trừ Triệu Tiễn, những người còn lại không biết Tần Triệt là Tần Vũ Thương Hành người cầm quyền, nhưng lại biết, hắn là Nhị Giai bác sĩ, nhất giai Thư Pháp Gia.

Giờ phút này gặp hắn mi tâm phát sáng, lại làm ra mỹ vị như vậy đồ ăn, tự nhiên là sinh lòng kinh ngạc.

Chương 67: Không ai so ta đẹp trai

"Tần cố vấn không phải bác sĩ a, làm sao thành đầu bếp?"

"Sắc hương vị đều đủ, Tần cố vấn trù nghệ, không thua gì Nhị Giai đầu bếp."

"Hắn mới mười sáu tuổi, thế mà thân kiêm ba chức, đáng sợ."

Nhìn qua thân hình cao to, dung mạo Thanh Tú Tần Triệt, mọi người lao nhao, kinh ngạc không thôi.

Năm gần mười sáu, thân kiêm ba chức, không thể nghi ngờ là kinh hãi thế tục, cho dù là nhìn quen sóng gió đại nhân vật, cũng vô pháp bình tĩnh nhìn tới.

Cổ Tiểu Nguyệt cũng lại một lần nữa bị chấn động.

Nàng trước đó coi là Tần Triệt vừa trở thành đầu bếp, coi như thiên tư cao dọa người, cũng không phải nàng đối thủ, giờ phút này nàng ý thức được, chính mình quá nghĩ đương nhiên.

Tuy nhiên đó chỉ là một cái phổ thông đồ ăn thường ngày, vô luận là nguyên liệu hay là đồ gia vị, đều phổ thông cùng cực, nhưng nguyên nhân chính là phổ thông, mới cho thấy Tần Triệt cao siêu trù nghệ.

Không khoa trương nói, tại không sử dụng Thần vị tinh huống dưới, liền xem như tam giai đầu bếp, cũng không có khả năng so Tần Triệt làm được càng tốt hơn.

Cái này một kinh người sự thật, nhưng Cổ Tiểu Nguyệt lần nữa tròn mắt hốc mồm, cũng lần nữa thâm thụ đả kích.

Nửa tháng trở thành đầu bếp, vừa vào cửa, trù nghệ liền hơn xa nàng, thậm chí không ở cùng một cấp bậc, muốn hay không biến thái như vậy?

Cổ Tiểu Nguyệt phiền muộn muốn chết, muốn cùng Tần Triệt phân cao thấp suy nghĩ, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Nàng xem như thấy rõ, lúc còn sống, chính mình là khác muốn lấy lại danh dự, vô luận là trù đạo vẫn là Thư Pháp một đạo, đều không có hi vọng.

"Riêng lấy tạo nghệ đến luận, ta ba cái chức nghiệp, đầu bếp đứng hàng thứ nhất."

Nghe nghe chúng nhân nghị luận, Tần Triệt không rảnh để ý, hắn nhắm nháp sắc hương vị đều đủ thức ăn, lộ ra một vòng vui vẻ nụ cười.

Trước đó hắn, y thuật tối cao, bây giờ, trù nghệ cái sau vượt cái trước, không chỉ có siêu việt Thư Pháp, cũng áp đảo y thuật phía trên.

Nhiều nhất ba ngày, Tần Triệt trù đạo cảnh giới, liền có thể cùng Y Đạo ngang hàng, mà chờ hắn đăng lâm Đệ Tam Cảnh, trù đạo cảnh giới cũng sẽ tùy theo đột phá.

Không chỉ là trù đạo cảnh giới, cảnh giới thư pháp cũng nhanh đột phá, gần bốn tháng cần viết khổ luyện, không có uống phí, cách Đệ Nhị Cảnh chỉ có cách xa một bước.

"Tu vi cũng nhanh đột phá, buôn bán Đế Quốc bước thứ hai, sắp bước ra." Tần Triệt nhìn một chút ngân linh, chờ mong bước thứ hai khuếch trương đại ưu thế, sáng lập buôn bán Đế Quốc hình thức ban đầu.

Đến lúc đó, là hắn có thể bước ra bước thứ ba, bước thứ tư, cùng Ngàn Năm Thế Gia vật tay.

"Ta ném ném." Cổ Tiểu Nguyệt đẩy cửa vào, mặc kệ đưa có phải hay không Tần Triệt dùng qua, kẹp lên đồ ăn liền hướng miệng bên trong đưa.

Sau đó, đưa liền không có dừng lại, tuy nhiên chưa nói tới là ăn như hồ đói, nhưng tốc độ cũng khá kinh người.

Tần Triệt lẳng lặng nhìn lấy, khoe miệng mỉm cười, thế xác tinh thần vui vẻ. Thân thể làm một cái đầu bếp, nhưng khách nhân không ngừng động đưa, cho đến ăn xong, cũng là tốt nhất ca ngợi, lớn nhất đại vinh dự.

Trăm hơi thở thời gian về sau, Cổ Tiểu Nguyệt nhìn qua rỗng tuếch món ăn, sững sờ một chút, sau đó không nói một lời để đưa xuống, biểu lộ u oán cùng bị khinh bỉ tức giận giống như.

Tầm thường nguyên liệu nấu ăn, đơn giản đồ gia vị, lại có thể chinh phục nàng vị giác, để cho nàng có muốn liếm món ăn xúc động, không phải do nàng không phục.

"Ta nhận thua, thật không biết người tên biến thái này là tu luyện thế nào." Cổ Tiểu Nguyệt ủ rũ, buồn bã ỉu xiu.

Trước đó, nàng liền đã thâm thụ đã kích, ăn Tàn Triệt đồ ăn về sau, nàng càng là đáng chất tới cực điểm.

Không cách nào so sánh được, nếu như nói Tàn Triệt là chân trời Vân, này nàng cũng là mặt đất bụi,

"Cái này nhận thua?" Tàn Triệt cười một chút, nhìn lấy chỉ còn mờ đông món ăn, vừa lòng thỏa ý.

Cổ Tiểu Nguyệt thể nhưng là đầu bếp, mà lại kén ăn, chinh phục nàng vị giác, không thể nghi ngờ là đáng giá kiêu ngạo.

"Không nhận thua chẳng lẽ liều chết, chờ ngươi chê cười ta a?" Cổ Tiểu Nguyệt bị phần, cho dù là đối mặt Nhị Giai đầu bếp, nàng cũng sẽ không dễ dàng nhận thua.

Có thể đối mặt Tàn Triệt như thế một cái đồ biến thái, nàng có thể làm sao? Nàng cũng rất lợi hại tuyệt vọng a!

"Sớm sẽ nói cho ngươi biết, khác so với ta." Tàn Triệt đôi mắt ngăm lấy ý cười, hân niềm vui thú không ít, tí như tu luyện, tí như sáng lập buôn bán Đế Quốc, đùa Cổ Tiểu Nguyệt cũng là một cái trong số đó.

"Người nào nghĩ đến ngươi biến thái như vậy."

Cổ Tiểu Nguyệt bĩu môi, không lưu tình chút nào đã kích: "Bất quá ngươi cũng chó đực ý, giải đấu lớn là tam giai đầu bếp chiến trường, ngươi nhiều nhất cũng chính là pháo hôi."

"Vậy cũng so với ngươi còn mạnh hơn, ngươi liền pháo hôi đều không phải là." Tàn Triệt cười tủm tỉm còn lấy nhan sắc, giải đấu lớn thật là tam giai đầu bếp sân khấu, đối những người khác, chỉ có thể biến thành vật làm nền.

Bất quá, hân ngoại lệ.

Trung Quốc Bát Đại tự điển món ăn, cái nào là ăn chay? Địa phương quà vật cũng đặc biệt phong vị, riêng một ngọn cò.

Huống hồ, Tàn Triệt tự thân cũng không yếu, hân cách Nhị Giai đầu bếp chỉ có khoảng cách nửa bước, cách tam giai đầu bếp cũng không xa.

"Ngươi!"

Cổ Tiểu Nguyệt tức bực giậm chân, nói: "Ta là không bằng ngươi, nhưng có thể ngược ngươi nhiều người đâu, ngươi liền đợi đến bị nghiền ép đi."

"Nói một chút, ai có thể ngược ta?" Tàn Triệt đến hào hứng.

"Quá nhiều, đếm tới hừng đông đều số không hết."

Cổ Tiểu Nguyệt nói: "Người khác không nói trước, liền nói đoạt giải quán quân đứng đầu Liễu Nguyên, xuất từ danh môn hân, trù nghệ so thế hệ trước đều mạnh, là dực nhận thiên tài đầu bếp."

"Đáng đáp ra sao?" Tàn Triệt rót một ly trà, nghĩ đến khiêu khích hân nam tử mặc áo tím.

"Dung mạo so ngươi tốt, tu vi cao hơn ngươi, khí chất so ngươi tốt, tóm lại, ngươi không có một dạng so ra mà vượt hân." Cổ Tiểu Nguyệt ra vẻ sùng bái Liễu Nguyên, ý đồ đã kích Tàn Triệt, xuất ngụm ác khí.

"Không có khả năng có người so ta đẹp trai." Tàn Triệt một mặt chắc chắn, so với hân đẹp trai? So với hân khí chất tốt?

Nói đùa cái gì!

So với hân đẹp trai người, còn không có sinh ra đâu, không, vĩnh viễn cũng không có khả năng sinh ra!

"Ngươi duy nhất để cho ta chịu phục địa phương, cũng là ngươi da mặt, liền chưa thấy qua so ngươi da mặt càng dày người."

Cổ Tiểu Nguyệt khề gắt, nói: "Liễu gia tuy nhiên không phải Ngàn Năm Thế Gia, nhưng lại lấy trù đạo nổi tiếng Đại Hạ, mỗi một thời đại truyền nhân, đều là thiên tài trong thiên tài."

"Liễu Nguyên, cũng là Liễu gia thế hệ này linh quân nhân vật, hân không chỉ có là Chân Hoàng thành đoạt giải quán quân đứng đầu, cũng là giải đấu lớn số một hạt giống, cửu thành người xem trọng hân đoạt giải quán quân."

"Cho dù là tam giai đầu bếp, cũng cam bái hạ phong, liền ngươi, một thành lực liền có thể đưa ngươi nghiền ép."

Nói xong, Cổ Tiểu Nguyệt dương dương đắc ý nhìn lấy Tàn Triệt, nói: "Không có lòng tin đi, để ngươi đã kích ta."

"Ngươi là pha lê tâm, ta cũng không phải."

Tàn Triệt bình tĩnh uống trà, đoạt giải quán quân đứng đầu lại như thế nào? Xuất từ danh môn lại như thế nào? Hân biểu thị không giả.

Trái Tim Pha Lê?

Cổ Tiểu Nguyệt sững sờ một chút, đều: "Có ý tứ gì?"

"Chính mình muốn đi, lấy nguoi IQ, rất khó cùng nguoi giải thích rõ ràng."

Tần Triệt cười một chút, mắt thấy Cổ Tiểu Nguyệt có bão nổi dấu hiệu, nói: "Được, thời điểm không còn sớm, nhanh đi về, ngày mai giải đấu lớn liền bắt đầu."

"Hừ, ta chờ nguoi bị ngược." Cổ Tiểu Nguyệt hừ lạnh, nổi giận trong bụng không thể phát tiết.

"Coi như bị ngược, cũng là tại ngược trước nguoi." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, không cắt tóc bão tố Cổ Tiểu Nguyệt, rồi đi nhà bếp.

Ngày mai cũng là đầu bếp giải đấu lớn trận đầu quyết đấu, đem đào thải sáu thành Kê dự thi, vì vậy, được xưng là nhất giai đầu bếp kết thúc.

Tên như ý nghĩa, nhất giai đầu bếp tại ngày mai đăng tràng, cũng tại ngày mai rút lui.

Đương nhiên, thế sự không có tuyệt đối, không phải là không có nhất giai đầu bếp giết vào vòng thứ hai, chỉ bất quá, quá ít.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Khoai Tây Thanh Tiêu

Đại Hạ vương triều biến cố rất nhiều, cơ hồ mỗi ngày đều có, bất quá mặt hướng toàn bộ Đại Hạ đỉnh phong biến cố, chỉ có hai cái.

Một là hoàng thất Đình Phong chi chiến, hai là Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp giải đấu lớn.

Cái trước trăm năm một lần, không phải Ngũ Giai không có thể tham dự, cái sau năm năm một lần, được vinh dự thanh danh vang dội sân khấu, một bước lên mây khởi điểm.

Đáng tiếc, một bước lên mây người, phần lớn là tam giai đầu bếp.

Giải đấu lớn tổ chức gần hai mươi lần, chỉ có hai cái nhất giai đầu bếp, thông qua vòng thứ nhất, chỉ có một cái Nhị Giai đầu bếp, thông qua vòng thứ hai.

Phải biết, cho dù là Kê dự thi ít nhất một lần, nhân số cũng nhiều đạt ba ngàn, kỳ trước chung vào một chỗ, Kê dự thi nói ít cũng phải 10 vạn.

Nhưng mà, chỉ có hai cái nhất giai đầu bếp, một cái Nhị Giai đầu bếp, làm đến vượt cấp tranh phong.

Có thể nghĩ, không nhìn cảnh giới có bao nhiêu khó.

Không chỉ là đầu bếp, bất kỳ một cái nào chức nghiệp, đều là như thế.

Tuy nói Tần Triệt mục đích không phải Tranh Quan, nhưng muốn lên như điều gặp gió, cũng phải đứng ở sau cùng mới được.

Lấy nhất giai chi lực liền qua hai vòng, sau cùng cùng tam giai đầu bếp cùng đài tranh phong, không thể nghi ngờ là khó càng thêm khó, như hấn là người bình thường, một tia hi vọng cũng không có.

Cũng may, Tần Triệt không phải người bình thường.

Hấn có lẽ là vạn cô đệ nhất cái, vừa thành đầu bếp liền có được tam giai trù nghệ người, giết tới một vòng cuối cùng, không phải là không có khả năng.

...

Ánh bình minh phổ chiếu khắp nơi, ngủ say Chân Hoàng thành chậm rãi thức tỉnh, muôn người đều đổ xô ra đường rầm rộ, xuất hiện lần nữa tại toà này tồn tại 10 vạn năm truyền kỳ Cổ Thành.

Chín thành chín người đều đi vào trong thành quảng trường, quen biết người tập hợp một chỗ, đang mong đợi không lâu sau đó khai mạc chiến.

Lúc này, quảng trường đã dựng tốt bếp lò, nồi bát bầu bồn, nguyên liệu nấu ăn đồ gia vị đầy đủ mọi thứ.

Trung ương đứng vững vàng một tòa Phượng Hoàng pho tượng, nghỉ lại tại Ngõ Đồng Thụ bên trên, Hình Thần gồm nhiều mặt, sinh động như thật. Chân Hoàng.

Thế gian sau cùng một cái thuần huyết Chân Hoàng, nó vẫn lạc, tượng trưng cho Cự Thời Đại kết thúc, cũng mang ý nghĩa tân thời đại bắt đầu.

Chân Hoàng thành bởi vì nó gọi tên, cũng bởi vì nó phồn vinh, giang sơn đổi đều mấy cái người chủ nhân, thành này vẫn là ngật đứng không ngã.

Pho tượng phía dưới, ba cái ghế xếp thành một hàng, phân biệt ngồi một cái khí độ bất phàm người.

Bên trái là Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính, mây rậm mắt to, ăn nói có ý tứ, như mảnh hổ xuống núi, khí thế kinh người.

Ở giữa là Chân Hoàng thành chủ, nho nhã tuấn tú, ôn nhuận như ngọc, không giống quyền lợi cùng thực lực đều xem trọng cường giả, giống như là cái tay trời gà không chặt thur sinh.

Bên phải là cờ sách song tuyết Cổ Trường Phong, hần mặt mũi hiền lành, Đạo Cốt Tiên Phong, tựa như trích lạc trần thế tiên nhân.

Ba người này, cũng là giới giải đấu lớn Giám Khảo, bọn họ lời bình, quyết định Kê dự thi đi ở.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người tụ tập ở này, Kê dự thi cũng xuyên qua trong suốt kết giới, lần lượt vào bàn.

Tần Triệt chậm rãi đi tới, Vương Chung theo thật sát phía sau hần, thân phụ Trọng Kiếm, cẩn thận từng li từng tí.

Đánh cược thích khách tôn nghiêm, đánh cược hộ vệ vinh diệu, hần quyết không cho phép lần trước tình huống, lần nữa phát sinh.

"Ta quyết định, quả nhiên là chính xác."

Nhìn qua chạt như nệm cối quảng trường, Tần Triệt cười nhạt một tiếng, trước mắt người đông tấp nập, đầy đủ nói rõ đầu bếp giải đấu lớn sức ảnh hưởng.

Nếu có thể leo lên sau cùng sân khấu, hần đem thuận lợi bước ra bước thứ hai, mà lại kiên cố vô cùng, ưu thế cự đại.

"Thời điểm không sai biệt lắm, ta cũng nên vào bàn."

Tần Triệt cười khê, từ trong ngực lấy ra một khối lệnh bài màu đen, chính diện là cái muỗng, mặt sau là văn tự.

2,987.

Lệnh bài là hần báo danh lúc, phụ trách đăng ký lão nhân cho hần, có thể nhượng hần vào bàn, cũng có thể nhượng hần tìm tới chính mình bếp lò.

Tần Triệt lấy pháp lực thôi động lệnh bài, Thôi Xán chi Quang buông xuống, nhượng hần xuyên qua vô hình kết giới, rơi vào một cái viết 2,987 trước bếp lò phương.

Vào bàn trong nháy mắt, hần cảm nhận được ba đạo ánh mắt, một đường tới từ Cổ Tiểu Nguyệt, phức tạp khó hiểu.

Một đường tới từ nam tử mặc áo tím, trừu khinh miệt, chính là khinh thường.

Sau cùng một đường tới từ Cổ Trường Phong, ôn hòa trong mang theo thương thức, thương thức trong toát ra kinh dị.

Cổ Tiểu Nguyệt cùng hần nói, Tần Triệt chỉ dùng nửa tháng, liền ngưng tụ đầu bếp ấn ký, đồng thời tạo nghệ hơn xa nàng.

Dù là Cổ Trường Phong trải qua sóng gió vô số, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng, Thái Hoang sinh, nếu không phải Cổ Tiểu Nguyệt lời thề son sắt, hần chắc chắn cho là nàng đang nói giỡn.

"Giám Khảo a. . ."

Tần Triệt cười một chút, xem như chào, sau đó nhìn về phía Cổ Tiểu Nguyệt, nói: "Cũng đừng vòng thứ nhất liền đào thải."

"Người vẫn là lo lắng chính người đi." Cổ Tiểu Nguyệt bĩu môi, nhất chỉ nam tử mặc áo tím, nói: "Hần cũng là Liễu Nguyên, Quán Quân mạnh mẽ nhất Tranh Đoạt Giả, chờ lấy bị hần ngược đi."

"Người nào ngược ta đều được, duy chỉ có hần không được."

Tần Triệt nụ cười dần dần liếm, Liễu Nguyên phách lối cuồng vọng, không cho một cái cả đời đều khó mà quên được giáo huấn, hần tức giận khó bình.

"Xem ra, ngươi là không có đem ta cảnh cáo để ở trong lòng, bất quá dạng này cũng tốt, ta có thể cho ngươi nếm thử tự rước lấy nhục tự vị." Liễu Nguyên trên mặt khinh miệt, như quân lâm Tử Hải Bát Hoang Đế Vương, quan sát như bụi bặm đồng dạng Tàn Triệt.

"Người nào chịu nhục, còn chưa nhất định."

Tàn Triệt ánh mắt thâm thúy, biết được trước mắt nam tử mặc áo tím, cũng là Cổ Tiểu Nguyệt trong miệng đoạt giải quán quân đứng đầu, hẳn cảm thấy áp lực.

Dù sao chênh lệch hai cái cảnh giới, mà lại Liễu Nguyên vẫn là Liễu gia thế hệ này truyền nhân, từ nhỏ liền bị mang theo danh thiên tài.

Bất quá, cũng vẹn vẹn áp lực, thắng bại không là tuyệt đối, mà chính là chia năm năm.

"Buồn cười ngôn luận, kết quả, sớm tại ngay từ đầu liền nhất định, ngươi liền vòng thứ nhất đều qua không." Liễu Nguyên cười nhạo, nhất giai cùng tam giai quyết đấu, không chút huyền niệm.

"Ngươi hội bởi vì câu nói này, bị ta tát một cái."

Tàn Triệt lắc đầu bật cười, không thêm để ý Liễu Nguyên, hẳn nhìn một chút nguyên liệu nấu ăn đồ gia vị, khẽ nhíu mày.

Vọng Nguyệt Lâu cung cấp đồ gia vị cực kỳ tầm thường, nguyên liệu nấu ăn cũng chỉ có hai loại, một chủng loại giống như Khoai Tây, một chủng loại giống như Thanh Tiêu.

So với Địa Cầu Khoai Tây cùng Thanh Tiêu, hai loại nguyên liệu nấu ăn cảm giác càng tốt hơn, mà lại chỉ có ưu điểm, không có chút nào khuyết điểm.

Hoặc là nói, Vạn Giới sở hữu nguyên liệu nấu ăn, đều đối sinh linh hữu ích, dù là vô ích, cũng sẽ không có hại.

Vì thuận tiện trí nhớ, phàm là cùng Địa Cầu tương tự nguyên liệu nấu ăn gia vị, Tàn Triệt đều tiếp tục sử dụng Địa Cầu xưng hô.

Ti như muối, ti như dầu.

"Chỉ có Thanh Tiêu cùng Khoai Tây, đồ gia vị cũng cực kỳ phổ thông, xem ra, vòng thứ nhất là thi cơ công."

Tàn Triệt mi đầu giãn ra, đối với sẽ chỉ đồ ăn thường ngày hẳn mà nói, nguyên liệu nấu ăn càng ít càng phổ thông, hẳn càng có lợi.

So cơ công, từ giai Đại Sư đến, hẳn cũng không giả.

"Đều đến đông đủ."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính vươn người đứng dậy, như mắt ưng mắt đao qua mấy ngàn tên Kê dự thi, đợi nơi đây yên tĩnh im ắng về sau, nói: "Giới Giám Khảo, từ ta, thành chủ, Cổ tiền bối đảm nhiệm, các ngươi có gì dị nghị không?"

Nghe vậy, tất cả mọi người trầm mặc không nói.

Vọng Nguyệt Lâu chỉ chủ là tứ giai Đại Sư, trù nghệ nổi tiếng Đại Hạ, mọi người tự nhiên là sẽ không nghi vấn.

Chân Hoàng thành chủ cùng Cổ Trường Phong tuy nhiên không phải đầu bếp, nhưng một cái ngồi ở vị trí cao, một cái đứng cao vọng trọng, ai dám nghi vấn?

"Đã không có dị nghị, này giới giải đấu lớn, hiện tại bắt đầu."

"Một canh giờ, các ngươi có thể tùy ý phối hợp trước mắt nguyên liệu nấu ăn, có thể vận dụng Thần vị, nhưng không thể sử dụng khác nguyên liệu nấu ăn đồ gia vị."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thân nhiên nói: "Người vi phạm, hủy bỏ tư cách dự thi."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Lấy kỳ định thắng thua

Tự do phối hợp?

Phối hợp đại gia người!

Được nghe Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ngữ điệu, mọi người oán thán, hết thấy liền hai loại nguyên liệu nấu ăn, làm sao phối hợp?

Khoai Tây xào Thanh Tiêu? Thanh Tiêu xào Khoai Tây? Cái này mẹ nó khác nhau ở chỗ nào?

"Vòng thứ nhất, lấy vị luận thành bại, cũng lấy kỳ định thắng thua."

"Vị đạo đã không xuất chúng, đồ ăn cũng không mới lạ người, đào thải."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thần sắc bình thản, nói: "Hi vọng các người thỏa thích phát huy, làm ra để cho ta cùng hai vị tiền bối hai mắt tỏa sáng món ngon."

Lấy vị luận thành bại?

Lấy kỳ định thắng thua?

Mọi người sững sờ một chút, càng im lặng, lấy vị luận thành bại là Thiên Cổ không phá luật thép, lấy kỳ định thắng thua cũng là lẽ thường.

Nhưng vấn đề là, làm sao kỳ?

Hoặc là Thanh Tiêu xào Khoai Tây, hoặc là Khoai Tây xào Thanh Tiêu, Trù Thần cũng chơi không ra trò mới a!

Mọi người khóc không ra nước mắt, cho dù là đoạt giải quán quân đứng đầu Liễu Nguyên, cũng chăm chú nhíu mày.

Không phải sợ bị đào thải, lấy hấn trù nghệ, nhắm mắt lại làm một bàn Thanh Tiêu sơi khoai tây, cũng có thể trước kia tam thân phần, tấn cấp vòng tiếp theo.

Bất quá, hấn cũng nghĩ không ra, Thanh Tiêu cùng Khoai Tây có thể có cái gì mới kiểu dáng.

Không bột đồ gột nên hồ, chỉ có hai loại nguyên liệu nấu ăn, lật qua lật lại cứ như vậy mấy thứ, muốn làm bước phát triển mới đồ ăn, gần như không có khả năng.

Chỉ có Tàn Triệt thần sắc bình tĩnh, không chỉ có không có áp lực, ngược lại nhẹ nhõm.

Nhìn thấy Thanh Tiêu cùng Khoai Tây trong nháy mắt, hấn liền nghĩ đến Tứ Xuyên nổi danh quả vật, miếng cháy Khoai Tây, cũng gọi Nanh Sói Khoai Tây, Thiên Tầm Thổ Đậu.

Cách làm mười phần đơn giản, chỉ cần đem Khoai Tây đun sôi, cắt thành khối nhỏ, sau đó để vào trong chảo dầu pha.

Đội Khoai Tây vàng rực, đem vớt ra, vẩy lên đồ gia vị là đủ.

Trừ cái đó ra, còn có một loại cách làm, liền đem Khoai Tây cắt thành Răng cưa hình, Tàn Triệt cá nhân ưa thích loại thứ nhất cách làm.

Tuy nhiên Vọng Nguyệt Lâu chỉ cung cấp rải rác mấy loại đồ gia vị, nhưng đủ để nhượng miếng cháy Khoai Tây ra đời, Tàn Triệt tin tưởng, gồm cả vị cùng Kỳ Thiên hương quả vật, nhượng Cổ Trường Phong bọn người hai mắt tỏa sáng không khó.

"Một cái thế giới tri thức, vô số tiên hiền tâm huyết, đủ để giải quyết bất luận cái gì nan đề."

Tàn Triệt khoe miệng mỉm cười, đối với người khác mà nói, lấy kỳ định thắng thua là làm khó dễ, có thể với hấn mà nói, lại là lượng Thân mà làm.

Hoặc là nói, vô luận là dạng gì khảo hạch, đều là vì hấn làm theo yêu cầu, không có cách, ai bảo hấn nắm giữ một cái thế giới tri thức?

"Khác đi lâu lòng, bắt đầu đi." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính tay áo hất lên, kết giới hiển hiện, bao phủ mỗi một vị Kê dự thi.

Nhìn như trong suốt, kì thực mông lung, trừ tứ giai trở lên tu sĩ, ai cũng nhìn không thấy Kê dự thi cử động, chỉ có thể nhìn thấy một đạo thân ảnh mơ hồ.

Sờ đi làm như thế, là vì phòng ngừa Sao chép, tuy nhiên Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính không cho rằng có người có thể muốn ra trò mới, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Nếu là thật sự có người làm ra món ăn mới thức, này người bên ngoài liền sẽ cùng theo làm, kể từ đó, khảo hạch liền mất đi ý nghĩa.

"Muốn thắng chu đảo."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, rửa tay một cái, sau đó lấy pháp lực nhóm lửa, bắt đầu làm miếng cháy Khoai Tây.

Còn lại Kê dự thi cũng nhao nhao động thủ, trừ Liễu Nguyên, Nhị Giai trở lên đầu bếp không chút do dự, đều lựa chọn làm Thanh Tiêu sợi khoai tây.

Một là bởi vì nghĩ không ra, hai là bởi vì chia cho kỳ chiến thắng, vị đạo cũng có thể chiến thắng.

Nhị Giai trở lên đầu bếp, nhắm mắt lại đều có thể quá quan, không cần thiết hao tâm tổn trí.

Liễu Nguyên sờ dĩ ngoại lệ, là bởi vì hắn nếu không phải thắng, mà chính là đại thắng, chỉ có như vậy, mới có thể có đến Vọng Nguyệt Lâu chỉ chủ ưu ái.

Đến lúc đó, địa vị hắn đem phát sinh long trời lở đất biến hóa, Liễu gia cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Đáng tiếc, Liễu Nguyên đánh giá quá cao chính mình, hắn muốn nửa canh giờ, cũng chỉ là thêm chút cải biến, chất vẫn là Thanh Tiêu sợi khoai tây.

Cái này khiến Liễu Nguyên không thể làm gì, đành phải tự an ủi mình, đằng sau còn có hai đóng, không nhất thời vội vã.

So với không cần tốn nhiều sức, liền có thể quá quan nhị tam giai đầu bếp, nhất giai đầu bếp liền thăm, từng cái thờ dài thờ ngắn, ừ ừ.

Liều vị đạo, bọn họ không được, luận mới lạ, bọn họ càng không được.

Không ngọt mới đầu bếp Liễu Nguyên, đều nghĩ không ra mới kiểu dáng, những thiên phú này không cao, cũng không có gia học uyên thâm nhất giai đầu bếp, liền càng không khả năng.

Cổ Tiểu Nguyệt cũng mặt ủ mày chau, cười khổ thờ dài.

Nàng còn cho là mình có thể gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, trở thành cái thứ ba lấy tấn cấp vòng thứ hai nhất giai đầu bếp, giờ phút này nàng mới hiểu được, chính mình suy nghĩ nhiều.

Thật sự là rất khó khăn, đối với nhất giai đầu bếp mà nói, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cho ra hai con đường, đều là tử lộ.

"Ta là không đùa, không biết ngươi có thể hay không quá quan, có thể hay không lấy kỳ chiến thắng."

Nhìn qua Tần Triệt chỗ phương hướng, Cổ Tiểu Nguyệt thấp giọng tự nói, đã hi vọng hắn quá quan, lại lo lắng hắn bị đào thải.

Cổ Tiểu Nguyệt phức tạp tâm tình, Tần Triệt không biết, hắn nhìn lấy trong chảo dầu Khoai Tây, kiên nhẫn chờ.

Miếng cháy Khoai Tây không khó làm, lấy hắn có thể so với tam giai đầu bếp trù nghệ, dù là lần đầu tiên làm, cũng sẽ không có tí vết.

Sự thật chứng minh, thật là không tỳ vết chút nào, có thể xưng hoàn mỹ.

Nhìn qua vàng rực Khoai Tây, Tần Triệt hài lòng cười một tiếng, sau đó đem đồ gia vị vẩy lên, vận dụng đầu bếp hai đại Thần Năng.

Thần quang sáng chói, chói lóa mắt, thật không thể tin Quy Tắc Chi Lực, nhượng miếng cháy Khoai Tây càng càng mỹ vị, cũng làm cho nó dừng lại tại ra nôi trong nháy mắt.

Trong vòng mười giây, miếng cháy Khoai Tây cũng sẽ không biến mất, càng sẽ không hư.

"Hoàn mỹ." Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi kết giới tiêu tán.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, Kê dự thi lần lượt hoàn thành, mùi thơm tùy phong tràn ngập, nhượng xem nào nhiệt người thêm nhỏ nước dãi.

Bất quá, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính lại hết sức thất vọng, hắn nhìn lấy lấy một bàn bàn không có không khác biệt Thanh Tiêu sợi khoai tây, thờ dài: "Không có chút nào Tần Ý, Lâu Chủ phải thất vọng."

"Bình thường, nếu là tùy tiện liền có thể muốn ra món ăn mới thức, hắn đã sớm đặt chân Đệ Lục Cảnh."

Cổ Trường Phong vuốt râu mỉm cười, trù nghệ không tầm thường người nhiều vô số kể, thiên tài đầu bếp cũng không tính hiếm thấy, nhưng sửa cũ thành mới người, lại là vạn lý không một.

"Liên ngươi cũng nghĩ không ra hai loại nguyên liệu nấu ăn món ăn mới thức, trông cậy vào một đám tiểu gia hỏa, hiện thực a." Chân Hoàng thành chủ cười khê, ôn nhuận như ngọc, Siêu Nhiên như tiên.

"Xác thực không thực tế."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thờ dài, không ôm mấy may hi vọng, nhưng ngay lúc này, khóe mắt liếc qua bỗng nhiên trông thấy Tần Triệt.

Này một bàn vàng rực Khoai Tây phá lệ chói mắt, nhất là tại Thanh Tiêu sợi khoai tây làm nổi bật dưới, càng là như Bất Hủ mặt trời gay gắt, muốn coi

nhẹ cũng khó khăn.

"Cái đó là. . ."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ánh mắt ngưng tụ, lấy hần trù nghệ nhãn lực, tự nhiên là liếc một chút nhìn ra, đó là dầu pha Hậu Thổ đậu.

Cổ Trường Phong cùng Chân Hoàng thành chủ cũng nhìn ra, không khỏi đến hào hứng.

"Da vàng rực, xem xét liền biết rõ xốp giòn, thật sự là kỳ tư diệu tưởng." Cổ Trường Phong tán thưởng, nhìn về phía Tần Triệt ánh mắt càng phát ra thưởng thức, càng phát ra kinh ngạc.

Chân Hoàng thành chủ cũng không tiếc ca ngợi, nói: "Ta thu hồi trước đó lời nói, mặc kệ vị đạo như thế nào, chỉ là hần ý nghĩ, liền đáng giá tán thưởng."

"Chưa bao giờ thấy qua thức ăn, nghĩ không ra, vậy mà thực sự có người muốn ra món ăn mới thức." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính lộ ra nụ cười, trong mắt chỉ có Tần Triệt miếng cháy Khoai Tây, lại không này một bàn bàn Thanh Tiêu sợi khoai tây.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Người thứ ba

Hương bay mùi đậm, làm cho người lưu luyến.

Đại chiến chuẩn bị kết thúc, theo kết giới chậm rãi tiêu tán, hai loại hoàn toàn tương phản thần thái, thu vào mọi người tầm mắt.

Nhị Giai đầu bếp đã tính trước, mặt mỉm cười, nhất giai đầu bếp như cha mẹ chết, than thở.

Cổ Tiểu Nguyệt cũng không ngoại lệ.

Nàng là thiên tài không giả, nhưng còn chưa tới không nhìn chênh lệch cảnh giới cấp độ, tại vị đạo hơi thua, lại vô pháp thắng vì đánh bất ngờ tình huống dưới, đào thải đã là nhất định.

Gặp này, mọi người về mặt bình tĩnh, tuyệt không kinh ngạc.

Đối với nhất giai đầu bếp mà nói, cái này sân khấu quá sớm, thất bại hợp tình hợp lý, cũng nằm trong dự liệu.

"Kết thúc."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính vươn người đứng dậy, sáng chói thân quang tràn ngập, trừ Tần Triệt miếng cháy Khoai Tây, còn lại Kê dự thi món ăn đều là tại Thần dưới ánh sáng.

Thần vị diễn sinh chi năng, đệ tử cảnh mới có thể giác tỉnh, giống như là vị giác, không cần nhắm nháp, cũng có thể kết luận thức ăn vị đạo tốt xấu.

Mười hơi thời gian về sau, ánh sáng tán đi, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thần sắc lạnh lùng, nói: "Nhất giai đầu bếp, có thể rời đi."

Tiếng nói rơi xuống đất, nhất giai đầu bếp tinh thần chán nản, tuy nhiên không có cam lòng, nhưng lại yên lặng quay người, không người nghi vấn.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính địa vị tôn quý, trù nghệ tinh thâm, công nhận 5 dưới bậc thứ nhất đầu bếp, hần phán đoán không có sai.

Huống hồ, bọn họ từ vừa mới bắt đầu liền biết, chính mình chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu, nhất định hội bị đào thải.

Sở dĩ tới đây, là ôm may mắn tâm lý, hy vọng gáy một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, đi đến một đầu tiên đồ tươi sáng.

Đáng tiếc, chung quy là Không Trung Lâu Các, hoa trong gương, trăng trong nước.

"Không công bằng, ta nhìn, dứt khoát đừng để nhất giai đầu bếp dự thi."

"Nhị Giai đầu bếp cũng đừng tham gia, Quán Quân chỉ có thể là tam giai đầu bếp, giờ phút này rời đi là nhất giai đầu bếp, đến vòng thứ hai, rời đi cũng là

Nhị Giai đầu bếp."

"Rõ ràng là tam giai đầu bếp chiến trường, lại làm cho nhất nhị giai đầu bếp tham gia, đây không phải đùa nghịch người ta a?"

"Không hiểu liền chó nói lung tung, Vọng Nguyệt Lâu sở dĩ không thay đổi quy tắc, chính là vì tuyển bạt chánh thức Nhân Kiệt, có thể vượt cấp tranh phong Nhân Kiệt."

Mọi người lao nhao, một nửa người cho rằng chế độ thi đấu có sai lầm công bằng, một nửa người cảm thấy chế độ thi đấu không thể chỉ trích.

Tần Triệt là cái sau.

Vọng Nguyệt Lâu tổn hao trọng kim, không phải vì nhượng thế nhân xem náo nhiệt, mà chính là vì củng cố bá chủ địa vị, tìm kiếm có thể chịu được chức trách lớn cột trụ.

Đem quy tắc cải thành cùng giai quyết đấu, cố nhiên công bình, nhưng Thăng giả chi là nhân tài, không phải Vọng Nguyệt Lâu muốn Nhân Kiệt.

"Liền ngươi cũng không được a, cũng thế, vượt cấp tranh phong nào có dễ dàng như vậy."

Cổ Tiểu Nguyệt thất vọng, nàng còn tưởng rằng Tần Triệt có thể đánh phá kỷ lục, lấy người thứ ba loá mắt tư thái tấn cấp vòng thứ hai, không nghĩ tới, hần cũng thất bại.

"Không biết tự lượng sức mình ngu xuẩn, hiện tại ngươi mình bạch, cái gì gọi là tự rước lấy nhục đi."

"Ta xin khuyên qua ngươi, cái này sân khấu, ngươi không có tư cách leo lên."

"Tôm tép nhai nhếp thôi, cũng dám cùng ta tranh nhau phát sáng? Không biết sống chết."

Liễu Nguyên như thiên thần quan sát Tần Triệt, trong mắt đều là cao ngạo, đều là khinh thường: "Cút đi, khác bản cái này sân khấu."

"Thắng bại còn chưa định, ngươi đắc ý cái gì?"

Tần Triệt liếc xéo Liễu Nguyên liếc một chút, luận vị đạo, có lẽ không kịp Nhị Giai đầu bếp, nhưng luận mới lạ, xong bạo ở đây bất kỳ người nào.

Hần không tin, Cổ Trường Phong bọn người hội làm như không thấy.

"Ngươi là Kẻ điếc còn là kẻ ngu?"

Liễu Nguyên cười nhạo, nói: "Nếu là ngươi nghe không hiểu đầu bếp chính lời nói, ta có thể lặp lại một lần."

"Không cần đến."

Tần Triệt ánh mắt yên tĩnh, nhìn về phía Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính, nói: "Đào thải trong đám người, bao quát ta a?"

Nghe vậy, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính còn chưa mở miệng, Liễu Nguyên lại trước một bước nói chuyện.

"Ngươi thật đúng là không biết xấu hổ."

Liễu Nguyên trên mặt khinh thường, nói: "Đầu bếp chính nói rõ, nhất giai đầu bếp rời đi, chẳng lẽ ta nhìn lầm, ngươi nhưng thật ra là Nhị Giai đầu bếp?"

Nói xong, hần cất tiếng cười to, không che giấu chút nào mỉa mai chi ý.

Mọi người tại đây cũng đều cười.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ý tứ rõ ràng, Tần Triệt cảnh giới cũng rõ ràng, mọi người tự nhiên là cảm thấy buồn cười.

Bất quá tiếp theo một cái chớp mắt, tất cả mọi người nụ cười đều cứng đờ.

"Không bao gồm, là ta nói sai, ngươi có thể tấn cấp."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khó được lộ ra nụ cười, lại làm cho tất cả mọi người đều cười không nổi, nhất là Liễu Nguyên, cả người cũng không tốt.

Không bao gồm!

Có thể tấn cấp!

Bảy chữ này giống như sấm sét giữa trời quang, nhượng Liễu Nguyên nghẹn họng nhìn trần trời, khó có thể tin.

Mọi người tại đây cũng không thể nào tin nổi, hoặc là hoài nghi mình nghe lầm, hoặc là hoài nghi Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính nói sai.

"Hon ba ngàn vị Kê dự thi, tam giai đầu bếp nhiều đến mười tám người, trong đó còn có đoạt giải quán quân đứng đầu."

"Nhưng chỉ có người một người, làm đến kỳ, vị đạo cũng không thể so với Nhị Giai đầu bếp kém."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính vẻ mặt ôn hoà, đối với Vọng Nguyệt Lâu mà nói, Quán Quân kỳ thực không tính là gì, nhiều nhất là cùng giai bên trong người nổi bật.

Vọng Nguyệt Lâu để ý là vạn người không được một Nhân Kiệt, Tàn Triệt miếng cháy Khoai Tây, không chỉ có mới lạ, mà lại vị đẹp, không thể nghĩ ngờ là gánh chịu nổi Nhân Kiệt hai chữ.

Làm đến kỳ?

Không thể so với Nhị Giai đầu bếp kém?

Mọi người tại đây hít sâu một hơi, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính đánh giá quá cao, đơn giản liền là nói, người nào cũng không bằng Tàn Triệt, liền Liễu Nguyên đều không được.

Cái này khiến mọi người rung động, nhao nhao nhìn về phía Tàn Triệt, bất quá, đều bị ánh vàng rực rỡ Khoai Tây hấp dẫn.

Tại một bàn Thanh Tiêu sợi khoai tây phụ trợ dưới, miếng cháy Khoai Tây giống như trong đêm tối ánh nến, trong mưa gió nhà tranh, muốn không nhìn cũng khó khăn.

Liễu Nguyên cũng bị hấp dẫn, tranh luận xem sắc mặt, càng khó coi.

"Chưa bao giờ thấy qua thức ăn, khó trách có thể được đến Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khen ngợi."

"Nếu như ta không có nhớ lầm lời nói, giải đấu lớn tổ chức đến nay, chỉ có hai cái nhất giai đầu bếp tấn cấp vòng thứ hai, nghĩ không ra, lần này sẽ xuất hiện cái thứ ba."

"Cùng món ăn này so sánh, liền xem như Liễu Nguyên món ăn, cũng âm đạm phai mờ."

Mọi người không còn hoài nghi, sự thật bày ở trước mặt, Tàn Triệt xác thực có thể tấn cấp, cũng xác thực gánh chịu nổi Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khen ngợi.

"Quá khen."

Tàn Triệt cười nhạt một tiếng, chỉ miếng cháy Khoai Tây, nói: "Muốn ném thử a?"

"Tự nhiên, bỏ lỡ mỹ vị như vậy, nhưng là muốn hối hận." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cười khẽ, bước ra một bước, rơi vào Tàn Triệt trước mặt.

Hắn kẹp lên một khối khoai tây, tinh tế nhấm nháp về sau, không khỏi khen: "Da xốp giòn, nội tại mềm mại, không tầm thường."

Cổ Trường Phong cùng Chân Hoàng thành chủ cũng khen ngợi có thừa, chỉ muốn ăn Tàn Triệt miếng cháy Khoai Tây, tuyệt không muốn nhấm nháp Thanh Tiêu sợi khoai tây.

Bởi vì sợi khoai tây đã chán ăn, mà miếng cháy Khoai Tây lại là lần đầu ăn.

Ba người cử động, nhượng những người dự thi khác sắc mặt khó coi, nhất là Liễu Nguyên, càng là nghiêng răng nghiêng lợi.

Hắn là Liễu gia truyền nhân, công nhận thiên tài đầu bếp, chỉ cần cùng trù nghệ có quan hệ, hắn cũng là vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Mà giờ khắc này, hắn lại biến thành vật làm nền, mà lại là phụ trợ xem thường hắn người, dù ai cũng không chịu nhận.

"Ý tưởng đột phát, trào lên không nơi thanh nhả."

Tàn Triệt cười một chút, nhìn lấy nghiêng răng nghiêng lợi Liễu Nguyên, nói: "Một tát này, rút ra có thể vang?"

Chương 71: Thất sắc

Hung ác!

Quá ác!

Tần Triệt một tát này, không chỉ có nhưong Liễu Nguyên âm đạm vô quang, mà lại nhưong hấn thể diện mất hết, luân làm trò hề.

Liễu Nguyên đều sắp tức giận điên, bị Tần Triệt đoạt danh tiếng không nói, còn bị hung hăng tát một cái, không thể nghi ngờ là mất hết mặt mũi.

Có thể đoán được, hấn đem biến thành thể nhân Trà Dư Từu Hậu trò cười, truyền khắp Chân Hoàng thành, thậm chí là toàn bộ Đại Hạ.

Có lẽ thể nhân vẫn như cũ hội gọi hấn là thiên tài, nhưng có mất không trông cái này đánh giá, lại là chạy không.

Trước đó cảm thấy Tần Triệt người ngốc, giờ phút này cũng giống là bị rút ra một bạt tai, nóng bỏng đau.

Không ai từng nghĩ tới, Tần Triệt vậy mà như thể xuất sắc, đem hai loại thường thấy nhất nguyên liệu nấu ăn bày trò, mà lại đạt được ba vị Giám Khảo nhất trí tán thành.

"Vậy mà thông qua. . ."

Nhìn qua như mặt trời gay gắt đồng dạng loá mắt Tần Triệt, Cổ Tiểu Nguyệt suy nghĩ xuất thần, lười nhác vô si ấn tượng dần dần làm nhạt, chỉ cảm thấy hấn chói lọi, không ai bằng.

Nơi đây tất cả mọi người cũng đều cảm thấy hấn sắc sỡ loá mắt, liền Cổ Trường Phong bọn người, cũng che giấu không hấn quang mang.

Giờ khắc này, cái này sân khấu không hề thuộc về tam giai đầu bếp, chỉ thuộc về Tần Triệt một người!

Chấn kinh, bội phục, hâm mộ các loại ánh mắt, vây quanh Tần Triệt, ca ngợi càng là liên tiếp không ngừng, bên tai không dứt.

Không có cách, cái này thật sự là quá kinh người, giải đấu lớn khởi đầu đến nay, chỉ có hai người lấy nhất giai chỉ lực, giết vào vòng thứ hai.

Giờ phút này, Tần Triệt đổi mới ghi chép, mà lại bất luận là vị đạo vẫn là mới lạ, đều không có nửa điểm trình độ, đơn giản cũng là kinh hãi thế tục!

Nghe nghe chúng nhân khen ngợi, Liễu Nguyên hận đến thẳng cắn răng, nên hấn đại triển quyền cước, dương danh lập vạn sân khấu, lại thành toàn Tần Triệt.

Đáng hận hơn là, hấn hoàn thành Tần Triệt Đạp Cước Thạch, về sau bất luận người nào nhắc lên việc này, đều miễn không chế giễu hấn hai câu.

Đây là cả đời chỗ bẩn, lại nhiều vinh dự, cũng khó có thể rửa sạch, Liễu Nguyên làm sao có thể nhẫn?

Bất quá, nhẫn cũng không phải nhẫn.

Cổ Trường Phong bọn người thường thức, hấn nhìn ở trong mắt, nếu là dám ra tay với Tần Triệt, hủy bỏ tư cách dự thi đều là nhẹ.

Huống hồ, Liễu Nguyên cũng không nhất định là Tần Triệt đối thủ.

Từ giai trở xuống, đầu bếp không có chiến đấu Thần Năng, thực lực nổi danh yếu, nếu là bị Tần Triệt hành hung, hấn liền không có mặt gặp người.

"Xem ra, ngươi là ngầm thừa nhận."

Không nhìn Liễu Nguyên ngoan độc ánh mắt, Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Tự rước lấy nhục người không phải ta, là ngươi."

Tiếng nói rơi xuống đất, mọi người nhao nhao nhìn về phía Liễu Nguyên, hoặc mỉa mai, hoặc thương hại.

Liễu Nguyên trước đó chế nhạo, Tần Triệt giờ phút này đánh trả, rõ ràng nói cho mọi người, hai người là địch không phải bạn.

Mà trận này giao phong, lấy Tần Triệt toàn thắng chấm dứt, Liễu Nguyên là từ đầu đến đuôi thất bại giả.

Mỉa mai?

Thương hại?

Liễu Nguyên cái này hận a, nếu như nói Tần Triệt lời nói, tại tâm hấn cắm nhất đao, này ánh mắt mọi người, cũng là tại vết thương của hấn xát muối.

"Nhất thời phong quang, tính toán không cái gì, cười đến cuối cùng nhân tài là Thắng giả." Liễu Nguyên nghiêng răng nghiêng lợi, nói: "Mà nguoi, cười không đến cuối cùng."

"Cười nhất thời cũng là cười, người nào đó muốn cười, lại chỉ có thể khóc." Tần Triệt mỉm cười, bất vi sở động.

Mọi người tại đây buồn cười, ngu ngốc đều biết, Tần Triệt trong miệng người nào đó là chỉ người nào.

Bất quá, tất cả mọi người tán đồng Liễu Nguyên lời nói.

Tần Triệt xác thực xuất sắc, thiên tài hai chữ đều không đủ lấy hình dung, nhưng hần dù sao chỉ là nhất giai đầu bếp, cảnh giới ở giữa chênh lệch còn tại đó.

Không khách khí nói, tại nhất giai đầu bếp âm đạm rút lui về sau, hần cũng là toàn trường yếu nhất một cái, vô luận là tiếp xuống Nhị Giai tranh phong, vẫn là sau cùng tam giai tranh phong, đều không phải là hần có thể lẫn vào.

"Cười đi, thỏa thích cười, rất nhanh, nguoi liền cười không nổi." Liễu Nguyên khuôn mặt dữ tợn, ngũ quan vận vẹo, có thể thấy được, hần lửa giận có bao nhiêu hùng hực.

Đối lại người bên ngoài, khó tránh khỏi hội trong lòng sinh ra sợ hãi, dù sao hần là Liễu gia truyền nhân, gia thế bất phàm.

Bất quá, chán nhiep không Tần Triệt.

Đối thủ của hần là uy phong bát diện Kim Bàn Tử, là phong quang ngàn năm Triệu gia, yếu nhất địch nhân, cũng là có Ngũ Giai cường giả tọa trấn Lý gia.

Liễu Nguyên tính là gì?

Đừng nói hần chỉ là một cái truyền nhân, liền xem như toàn bộ Liễu gia, cũng không đáng chú ý!

"Đánh bóng ánh mắt nguoi, nhìn cho thật kỹ đi, vừa rồi một bàn tay, chỉ là bắt đầu." Tần Triệt cười nhạt, quay người rời đi.

Giải đấu lớn cùng sở hữu ba lượt, mỗi một vòng sau khi kết thúc, đều sẽ tạm dừng ba ngày, nhượng Kê dự thi có sung túc thời gian chuẩn bị chiến đấu.

Liễu Nguyên tùy theo rời đi, hần không mặt mũi đợi tiếp nữa, đối với luân làm trò hề hần mà nói, một cái hô hấp đều là dây vò.

Mọi người tại đây cũng lần lượt tán đi, đều không ngoại lệ, đều đàm luận Tần Triệt, đàm luận chưa từng thấy qua miếng cháy Khoai Tây.

Những người dự thi khác, đều bị mọi người quên, đương nhiên, bọn họ còn nhớ rõ Liễu Nguyên.

Chỉ bất quá, không còn là lúc trước ca ngời thoải phòng, mà chính là chế nhạo chế giễu.

...

Nắng nóng như lửa, phổ dài huyền ảo.

Vương Chung ánh mắt phức tạp, nhìn qua chậm rãi tiến lên, như tiên giáng trần xuất trần Tần Triệt, có chấn kinh, cũng có khâm phục.

Tần Triệt trở thành đầu bếp, đã để hần hết sức kinh ngạc, căn không nghĩ tới hần có thể tấn cấp, mà lại là gồm cả kỳ cùng vị, không có chút nào trình độ tấn cấp.

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, Vương Chung tuyệt không tin, thế gian lại có như thế kinh diễm người.

Năm gần mười sáu, thân kiêm ba chức, y thuật cao minh đến có thể mật sát Cổ Trùng, trù nghệ tinh thâm đến có thể vượt cấp tranh phong, được xưng tụng là có một không hai cùng thế hệ!

Cùng Tần Triệt so sánh, cái gọi là Chân Hoàng thành sáu kiệt, cũng là sáu cái phàm nhân!

"Khụ khụ, công tử, nguoi làm cái kia đạo đồ ăn, có thể hay không. . ." Vương Chung ho khan hai tiếng, ngưng ngưng nói.

"Có thể hay không để cho nguoi nếm thử?" Tần Triệt mỉm cười, đoán được Vương Chung suy nghĩ trong lòng.

Những thứ mới lạ, luôn luôn có thể làm người lòng hiếu kỳ, chưa bao giờ xuất hiện qua miếng cháy Khoai Tây, liền Cổ Trường Phong bọn người cũng nhin không được động đũa, không muốn ăn mới là quái sự.

"Hắc hắc, công tử có thể cho ta làm một phần a?" Vương Chung cười ngây ngô, một mặt chờ mong.

"Có thể."

Tần Triệt nhẹ nhàng gạt đầu, hần cũng thật lâu chưa từng ăn qua miếng cháo Khoai Tây, trước đó trù nghệ không được, làm cũng khó ăn, bây giờ trù nghệ không tầm thường, tự nhiên là phải lớn no bụng có lộc ăn.

Ngay sau đó, hần sai bước, hướng phía Tần Vũ Thương Hành đi đến.

Vương Chung theo sát phía sau, khó nén nhảy cẫng chỉ sắc.

Chốc lát về sau, Tần Triệt đi vào nhà bếp, pháp lực hóa thành vô hình chỉ đạo, đem một thanh túi Khoai Tây cắt thành khối nhỏ, sau đó để vào trong chảo dầu nổ.

Chỉ chốc lát, mùi thơm tràn ngập ra, dẫn tới tiểu nhị nhao nhao tới đây, nước bọt đều nhanh chảy xuống.

Quá thơm, vàng rực Khoai Tây, bích lục Thanh Tiêu, không một không khiến người ta khẩu vị mở rộng.

Liền liền Vũ Tương Nhu, cũng động nhăm nháp suy nghĩ.

"Khác làm nhìn lấy, đều tiến đến ăn đi."

Phát giác được mọi người vây xem, Tần Triệt mỉm cười, sờ dĩ cắt một thanh túi Khoai Tây, chính là vì phân cho mọi người.

"Đa tạ Tần cố vấn."

Bọn tiểu nhị đại hỉ, nhao nhao tiến vào nhà bếp, ăn như hổ đói, khen không dứt miệng.

Thấy thế, Tần Triệt hải lòng cười một tiếng, bụng hai chén nhỏ miếng cháo Khoai Tây, đi đến Vũ Tương Nhu trước mặt.

"Ném thử đi."

Vũ Tương Nhu tiếp nhận chén nhỏ, kẹp lên một khối khoai tây thả vào bên trong miệng, cử chỉ ưu nhã, đáng vẻ ung dung.

Sau đó, đũa liền không dừng lại tới.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Hán Phục

Cây hoa đào dưới, Vũ Tương Nhu ngạc nhiên nhìn lấy rồng tuếch bát sứ, suy nghĩ xuất thần, im lặng không nói.

Nàng không nghĩ tới nhìn như bình thường không có gì lạ Khoai Tây, đúng là mỹ vị như vậy, không chỉ có để cho nàng không dùng được, mà lại trong lúc vô tình đem ăn sạch.

Trầm mặc thật lâu, Vũ Tương Nhu điềm nhiên như không có việc gì lau đi khóe miệng cạn bã, nói: "Thêm một chén nữa."

"Không, đều bị bọn họ ăn sạch." Tần Triệt buông buông tay, khóe miệng khẽ nhếch, tâm thần vui vẻ.

Son hào hải vị, Vũ Tương Nhu sớm đã chán ăn, cho dù là Vọng Nguyệt Lâu món ngon, nàng cũng không muốn động đũa.

Nhưng mà nàng lại ăn sạch miếng cháo Khoai Tây, mà lại muốn lại ăn một bát, đây không thể nghi ngờ là ca ngụy, là vinh diệu.

"Lại đi làm." Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, Ngọc Nhan không rãnh, phong hoa tuyệt đại.

"Ta bè bọn nhiều việc."

Tần Triệt trợn mắt một cái, nói: "Khai trương đến nay, tổng buôn bán ngạch là bao nhiêu?"

"130 triệu, trừ bỏ thành, lãi ròng nhuận là một ức hai ngàn vạn." Vũ Tương Nhu nhẹ nhàng thở dài, cứ việc đã sớm biết, nhưng nghĩ đến kinh người buôn bán ngạch, nàng liền cảm giác thân thể trong mộng.

Khai trương vền vền bốn tháng, thành vền vền một ngàn vạn, lại kiếm lời một ức hai ngàn vạn, quả thực nghe rộn cả người.

Cho dù là lấy truyền kỳ hai chữ hình dung, cũng không đủ.

Chúng tiểu nhị cũng cảm giác đến mình đang nằm mơ.

Lợi nhuận là thành gấp mười hai lần, tiền lời hàng tháng cao đến ba ngàn vạn, còn có so đây càng kiếm tiền sinh ý a?

Đừng nói là Đại Hạ vương triều, liền xem như phóng nhãn giới này, cũng tìm không ra so đây càng kiếm tiền.

"Quá ít." Tần Triệt khê nhưu mây, thành rẻ tiền, giá bán đất đỏ, mà lại bao trùm toàn bộ Đại Hạ, lại chỉ kiếm lời một ức hai ngàn vạn.

Cái này cùng hán dự đoán số tự, chênh lệch rất xa. Bất quá nghĩ lại, Tần Triệt cũng liền thoải mái.

Áo dài ra đời đến nay, trước có Triệu gia cản đường, sau có Lý Gia Lượng kiểm, lợi nhuận giảm bớt không thể tránh được.

Nếu không có Tần Triệt bày mưu tính kế, trước diệt Triệu gia, lại đồ Lý gia, có thể kiếm lời mấy trăm vạn cũng không tệ.

Quá ít?

Thiếu đại gia người a!

Chúng tiểu nhị dờ khóc dờ cười, bốn tháng kiếm lời một ức hai ngàn vạn, còn có cái gì không hài lòng?

"Nói cho Triệu Tiền, nếu là tháng sau buôn bán ngách, không có đạt tới năm ngàn vạn, chụp hán ba tháng lương bổng." Tần Triệt mi đầu giãn ra, hán sắp bước ra bước thứ hai, tiền kỳ đầu nhập không phải một con số nhỏ.

Mua đất xây dựng, chiêu công tuyên truyền, bên nào không được dùng tiền?

"Ép buộc, thị trường đã tiếp cận bão hòa, trừ phi phát triển Tân Thị Trường, nếu không, tiền lời hàng tháng không có khả năng đạt tới năm ngàn vạn." Vũ Tương Nhu nhẹ lay động trán, y phục không phải tiêu hao phẩm, đa số người đều là một áo xuyên mấy năm.

Huống hồ, Tần Vũ áo dài giá bán đất đỏ, liền xem như nhà giàu sang, cũng không có khả năng mặc một lần liền ném.

"Không khó, Đại Hạ thị trường, so người muốn lớn."

"Mà lại, Triệu Tiền là người thông minh, hán biết phải làm sao, có thể đề cao buôn bán ngách."

"Việc này, người không cần hao tâm tổn trí, ta bàn giao người làm việc, xử lý như thế nào?"

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, hán du lịch ba năm, cũng không phải vì nhìn núi nhìn nước, mà chính là muốn hiểu biết cái thế giới này, dung nhập cái thế giới này.

Ba năm du lịch, giới này Nhân Văn, Phong Tục, địa lý chờ một chút, hán giống nhau tại ngực.

Đại Hạ thương nghiệp không tính phồn vinh, so sánh với còn lại Vương Triều, có thể xưng bách phế đãi hưng, bất quá nhân khẩu lại có thể xưng Đông Vực số một, sản vật cũng là như thế.

Có người có tiền Đại Hạ, không thể nghi ngờ là một cái bảng Đại Thị Trường, coi như chừng hai năm nữa, cũng sẽ không bão hòa.

Tại Đại Hạ Hoàng Hậu khuynh hướng đại sứ hình tượng, cạn kiệt tuyên truyền tình huống dưới, Tần Vũ Thương Hành Long Đầu Địa Vị không thể lay động, tiền lời hàng tháng năm ngàn vạn linh thạch, không tính việc khó.

"Đại Hạ sở hữu Cổ Thành, ta đều mua thổ địa, ần người yêu cầu, đều tại phồn hoa khu vực, diện tích cũng không nhỏ."

"Chân Hoàng thành, Vân Tiêu Thành, Đế Đô ba tòa cổ thành, cũng đã xây xong công xưởng."

Vũ Tương Nhu Tương Thanh tia vẩy đến sau tai, nói: "Vì thế, trong sổ sách chỉ còn lại có năm mươi vạn linh thạch, nếu là tháng sau không có thu nhập, người ta liền phải uống gió tây bắc."

"Đông Nam phong được hay không?"

Tần Triệt cười tủm tỉm nhìn lấy Vũ Tương Nhu, thổ địa mua, công xưởng cũng xây, chỉ phải giải quyết sau cùng trở ngại, hán liền có thể bước ra bước thứ hai.

Cải biến giới này, thậm chí Vạn Giới bước thứ hai.

"Đa lại ngứa?" Vũ Tương Nhu liếc xéo Tần Triệt liếc một chút, Ngọc Nhan lạnh lùng, như Đế Quân lâm

Tần Triệt nhún nhún vai, nói: "Đi theo ta, có cái gì cho ngươi."

Nói, hắn hướng đi Tây Sương phòng.

Vũ Tương Nhu bước liên tục nhẹ nhàng, eo nhỏ nhắn cặp hông, thướt tha.

Luận dung mạo, Vũ Tương Nhu là Chân Hoàng thành thứ nhất, thậm chí Đại Hạ thứ nhất, luận tư thái, nàng cũng không thua bất luận kẻ nào.

Chúng tiểu nhị trợn cả mắt lên, không che giấu chút nào nóng bỏng ái mộ, bất quá, ai cũng không dám nhìn nhiều.

Vũ Tương Nhu bản tính thực lực, cùng nàng dung nhan một dạng nổi danh, ai dám ở trước mặt nàng làm càn?

Cũng chính là Tần Triệt, thỉnh thoảng trêu tức nàng, còn có thể nhảy nhót tung bùng.

"Cái này ba bức sơ đồ phác thảo, ngươi cầm lấy đi giao cho Dương Thụy đình, nhượng hắn hảo hảo suy nghĩ, thời cơ không sai biệt lắm, liền nhượng nó ra đời." Tần Triệt nhẹ giọng âm ngữ, đem linh giấy đưa cho Vũ Tương Nhu.

Sơ đồ phác thảo thô ráp, chỉ là đơn giản phác hoạ, đã vô hình, cũng vô thần.

Bất quá, lại làm cho Vũ Tương Nhu sắc mặt cứng lại, yên lặng đã lâu tạo nghệ, ần ần có tinh tiến dấu hiệu.

"Đây là. . ."

Vũ Tương Nhu kinh hãi, lạnh lùng biến mất, thay vào đó là nóng rực.

Vui là tạo nghệ tinh tiến, cách Đệ Lục Cảnh chỉ có cách nhau một đường, kinh hãi là Tần Triệt lại lấy ra một loại chưa bao giờ xuất hiện, lại có thể làm cho nàng đăng lâm Đệ Lục Cảnh phục sức!

"Hán Phục."

Tần Triệt ôn hòa cười một tiếng, Hán Phục gánh chịu Trung Quốc nhiệm dệt thêu các loại kiệt xuất công nghệ cùng Mỹ Học, nho nhã tiêu sái, xinh đẹp thanh lệ.

Nếu như nói áo dài lớn nhất sản nữ tử tư thái, này Hán Phục liền lớn nhất sản khí chất, mà lại già trẻ nam nữ giai nghi, giống như áo dài rất được hoan nghênh, không khó.

"Thật xinh đẹp."

Vũ Tương Nhu mê say, nàng có thể tưởng tượng, Hán Phục đến cỡ nào tú mỹ, không thể so với áo dài kém.

Quan trọng hơn là, nàng có thể nhờ vào đó đặt chân Đệ Lục Cảnh, tự nhiên là như si như say.

"Ta Họa Kỹ, tự nhiên là vô cùng tốt." Tần Triệt dương dương đắc ý.

"Ta khen là Hán Phục, không phải ngươi Họa Kỹ."

Vũ Tương Nhu nhân nhặt liếc Tần Triệt liếc một chút, nói: "Liền ngươi tranh này kỹ, quả thực là đối Hán Phục vũ nhục."

"Ngươi đi, đi nhanh lên." Tần Triệt bị phẫn, miệng độc như vậy, ngươi hội không gả ra được có biết không?

"Ta chỉ nói là lời nói thật." Vũ Tương Nhu nhân nhặt mở miệng, đem sơ đồ phác thảo thu nhập trong tay áo.

Nói mò gì lời nói thật!

Ngươi dạng này hội mất đi Bảo Bảo!

Tần Triệt lệ rơi đầy mặt, nói: "Ngươi đi, cùng ngươi không có cách nào trò chuyện."

Nghe vậy, Vũ Tương Nhu quay người rời đi, thu thủy trong mắt ngậm lấy ý cười.

Sớm chiều ở chung đến nay, cho tới bây giờ đều là Tần Triệt trêu tức nàng, giờ phút này, nàng cuối cùng là lật về nhất thành.

Đưa mắt nhìn Vũ Tương Nhu rời đi, Tần Triệt tay áo hất lên, phòng cửa đóng kín, kim sắc đĩa quay hiển hiện.

Bắt đầu thấy Liễu Nguyên thời điểm, hệ thống tuyên bố hai nhiệm vụ, một là tấn cấp vòng thứ hai, hai là nhượng Liễu Nguyên thể diện mất hết, cả hai đều là trung cấp nhiệm vụ.

Nói cách khác, Tàn Triệt đạt được hai lần trung cấp rút thương.

"A Di Đà Phật, Vô Lượng Thiên Tôn, phù hộ ta rút trúng thương nhân, hoặc là Tiểu Thuyết Gia." Tàn Triệt chấp tay trước ngực, nhắc tới sau một lúc, bắt đầu rút thương.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Nồi lẩu cơ sở tài liệu

Kim quang chói mắt, sáng chói như dương.

Kim đồng hồ cấp tốc chuyển động, mười cái ngăn chứa chiếu sáng rạng rỡ, sáu cái là chức nghiệp, Tàn Triệt muốn thương nhân cùng Tiểu Thuyết Gia, thỉnh linh xuất hiện.

Mặt khác bốn cái ngăn chứa là đặc thù vật phẩm, cũng làm cho Tàn Triệt động tâm, bất quá nhượng hấn im lặng là, đặc thù vật phẩm một trong lại là nồi lẩu cơ sở tài liệu, vẫn là tê cay khẩu vị.

Đạt được hệ thống đến nay, Tàn Triệt rút trúng kỳ hoa đồ vật không ít, so như nước mưa thấm ướt bùn đất, điều linh khô héo cánh hoa, muốn nhiều kỳ hoa có bao nhiêu kỳ hoa.

Bất quá, đều là tại hạ cấp rút thương.

Trung cấp rút thương, phần lớn là có giá trị không nhỏ, không nghĩ tới, lần này sẽ như vậy không đáng tin cậy.

Càng làm cho Tàn Triệt im lặng là, kim đồng hồ cuối cùng đứng ở nồi lẩu cơ sở tài liệu chỗ ngăn chứa, vững vững vàng vàng, tuyệt không sửa đổi khả năng.

"Lãng phí một lần trung cấp rút thương."

Tàn Triệt dở khóc dở cười, giới này không có lửa nồi loại này phương pháp ăn, hấn cũng thích ăn nồi lẩu, nhưng lấy một lần trung cấp rút thương làm đại giá, lại không đáng.

Bất quá việc đã đến nước này, hấn cũng không thể tránh được.

"Còn có một cơ hội, lần này, vận khí hấn là sẽ không kém như vậy đi."

Tàn Triệt nói nhỏ, căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng, hai lần trở lên rút thương, bình thường là tốt xấu nửa này nửa kia.

Nói cách khác, muốn là lần đầu tiên kém, này lần thứ hai liền sẽ tốt, chỉ ít không sẽ cùng trước đó một dạng kém.

Ngay sau đó, Tàn Triệt chuyển động luân bàn, kim quang qua đi, mười cái ngăn chứa khen thưởng đều biến.

Bảy cái chức nghiệp, ba cái đặc thù vật phẩm.

Gặp này, Tàn Triệt cười một chút, so với đặc thù vật phẩm, hấn càng muốn rút trúng chức nghiệp.

Bảy phần mười xác suất, giống như là là ván đã đóng thuyền, xảy ra bất trắc khả năng rất nhỏ, bất quá khi hấn nhìn thấy đặc thù vật phẩm một trong nồi lẩu cơ sở tài liệu lúc, nụ cười nhất thời cứng đờ.

Còn tới?

Ngươi là muốn tới một lần nồi lẩu thịnh yến a?

Tàn Triệt im lặng, không giống với trước đó hồng sắc bao trang, lần này là tượng trưng cho hải sản lam sắc bao trang, cũng coi là có Tân Ý.

Có thể lại có Tân Ý, nó cũng là nồi lẩu cơ sở tài liệu a!

Tần Triệt ý thức được không ổn, liên tiếp hai lần xuất hiện nòi lẩu cơ sở tài liệu, hệ thống nói rõ là muốn hớ hẩn!

Ngay sau đó, hần vội vàng nói: "Hệ thống, ta hiện tại từ bỏ được không?"

Đáp lại hần, không phải hệ thống lạnh nhạt vô tình cơ giới âm, mà chính là cấp tốc chuyển động kim sắc kim đồng hồ.

Ý vị này, Tần Triệt vô pháp từ bỏ, chỉ có thể cầu nguyện, tuyệt đối đừng lại rút trúng nòi lẩu cơ sở tài liệu, cái gì khẩu vị cũng không được!

Đáng tiếc, hệ thống bất toại hần nguyện.

Kim đồng hồ đứng ở Họa Sư chỗ ngăn chứa, tốc độ chậm lại, sau đó hướng phía trước hai cái ngăn chứa, cuối cùng tuyến định hải sản khẩu vị nòi lẩu cơ sở tài liệu bên trên.

Ngọa tào!

Hệ thống nguoi đi ra, ta cam đoan đánh không chết nguoi!

Tần Triệt phát điên, rút trúng một lần cũng liền thôi, liên tiếp hai lần, muốn hay không như thế hớ?

"Hôm nay liền không nên rút thưởng."

Tần Triệt thờ dài, nhìn qua phát ra Hồng Lam quang mạng, lẫn nhau làm nổi bật nòi lẩu cơ sở tài liệu, có chút bất đắc dĩ.

Vận khí thoải mái, không lạ người nào, hần đành phải tự an ủi mình, cũng không phải không có chút nào thu hoạch.

Chỉ ít, có thể hưởng thụ mỹ vị nòi lẩu, mà lại là song khẩu vị,

Nghĩ như vậy, Tần Triệt dễ chịu nhiều, hần dự định hóa bị phần làm thức ăn muốn, đem hai túi nòi lẩu cơ sở tài liệu đều ăn.

Khi hần đụng vào tê cay khẩu vị nòi lẩu cơ sở tài liệu lúc, hồng quang đại thịnh, ngay sau đó, thật không thể tin một màn xuất hiện.

Nòi lẩu cơ sở tài liệu một phân thành hai, bất luận là lớn nhỏ vẫn là bao trang, đều không còn hai loại.

Sau đó, hồng quang tiêu tán, chỉ còn Lam Quang, y nguyên lấp lóe ở giữa không trung.

Tần Triệt ngờ ngẩn, nhìn qua giống như đúc nòi lẩu cơ sở tài liệu, khó nén kinh ngạc, cũng khó nén mong đợi.

Hần mang một cái kính hải thể tục suy đoán, chậm rãi xòe bàn tay ra, đụng vào hải sản khẩu vị nòi lẩu cơ sở tài liệu.

Trong chớp lát, Lam Quang sáng chói, tại Tần Triệt kinh ngạc mong đợi trong ánh mắt, nòi lẩu cơ sở tài liệu chia ra thành hai túi.

Cùng lúc đó, Lam Quang cũng như hồng quang, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Đây là bởi vì hệ thống xuất phẩm chi vật, đều sẽ tự động triển lộ một lần năng lực, tỉ như hiếm thấy hiếm thấy Thanh Tâm ngưng thần linh, về sau còn muốn nhượng nó hiển uy, liền phải dùng pháp lực.

"Muốn là có thể vô hạn phân liệt. . ."

Nhìn qua lơ lửng ở giữa không trung bốn túi nòi lẩu cơ sở tài liệu, Tần Triệt càng chờ mong, hần không kịp chờ đợi vận chuyển pháp lực, bao phủ Hồng Lam hai loại nòi lẩu cơ sở tài liệu.

Một chia làm hai, hai chia làm bốn, nòi lẩu cơ sở tài liệu không ngừng phân liệt, thẳng đến Tần Triệt pháp lực dùng hết.

Lúc này, nòi lẩu cơ sở tài liệu đã chất đầy cả gian phòng ốc, đầy đủ nói rõ, cái gì gọi là không có ý nghĩa nỗ lực, thu hoạch khổng lồ.

Tần Triệt mệt mỏi hồng học mang thờ, nhưng tâm tình không còn là thất vọng, mà chính là kích động, so đạt được Thanh Tâm ngưng thần linh càng thêm kích động.

Nòi lẩu trọng yếu nhất là cái gì?

Cơ sở tài liệu!

Mỹ vị canh cơ sở, mới là nòi lẩu hạch tâm, nguyên liệu nấu ăn tại kỳ thứ.

Tầm thường nòi lẩu cơ sở tài liệu, trừ thỏa mãn ăn uống chi dục, còn có thể nhượng hần lại càng dễ nghiên cứu ra cách điều chế, cũng coi là giá trị liên thành.

Bất quá cùng có thể vô hạn phân liệt nỗi lầu cơ sở tài liệu so sánh, lại không đáng một đồng.

Có vô hạn phân liệt nỗi lầu cơ sở tài liệu, Tần Triệt có thể tiết kiệm qua nghiên cứu chế tạo cách điều chế tinh lực, giảm bớt nguyên liệu, thậm chí ngay cả bao trang túi đều tinh!

Mà hần nỗ lực, vẹn vẹn một điểm pháp lực, không đáng giá tiền nhất pháp lực!

Cái này kêu cái gì?

Bánh từ trên trời rớt xuống, đại phong phá tiền mặt!

Coi như Tần Triệt cái gì cũng không làm, chỉ dựa vào bán nỗi lầu cơ sở tài liệu mà sống, hần cũng có thể trở thành Đại Hạ số một phú hào!

"Hệ thống, ta trách oan người, người không phải lừa ta, mà chính là đưa ta một tòa kim sơn."

Tần Triệt nụ cười rực rỡ, có thể không hạn phân liệt nỗi lầu cơ sở tài liệu, giống như là là lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn công xưởng, mà lại không cần tốn một phân tiền.

Mà cái này, vẫn là chỉ bán nỗi lầu cơ sở tài liệu, lợi nhuận nhỏ nhất phương thức kinh doanh.

Tần Triệt thế nhưng là lập chí muốn sáng lập buôn bán Đế Quốc nam nhân, làm sao có thể chỉ bán nỗi lầu cơ sở tài liệu?

Chỉ là mấy hơi thở, hần liền muốn được không xuống ba loại, nhượng lợi ích tối đại hóa phương án.

Bất quá, trong ngắn hạn vô pháp áp dụng.

Việc cấp bách là bước thứ hai, bước thứ hai về sau còn có bước thứ ba, bước thứ tư, quay chung quanh nỗi lầu cơ sở tài liệu kiếm tiền kế hoạch, chỉ có thể tạm thời gác lại.

"Vậy đại khái cũng là hạnh phúc phiền não."

Tần Triệt than nhẹ, thân phụ nghịch thiên hệ thống, trong đầu cất giấu một cái thế giới tri thức, lại thân ở một cái bách phế đãi hưng thế giới, hần có thể làm việc tình quá nhiều.

Khác không dám nói, kiếm tiền, hần nhận thứ hai, không người dám nhận thứ nhất.

Chỉ tiếc, Tần Triệt Phân Thân Pháp Thuật, tiền tài cũng có hạn, chỉ có thể làm từng bước, chậm rãi mưu toan.

"Có lẽ có thể hợp tác với Vọng Nguyệt Lâu."

Tần Triệt tự nói, tìm người hợp tác đỡ tốn thời gian công sức, tựa như cùng Vũ Tương Nhu liên thủ, có qua có lại, sáng tạo ra cục diện hai phe đều có lợi.

Không khỏi nhanh, hần liền bỏ ý niệm này đi.

Vọng Nguyệt Lâu là mỹ thực nghiệp bá chủ, Chương Không Già càng là Đại Hạ tiếp cận nhất Lục Giai tồn tại, cùng hợp tác, không khác là tranh ăn với hổ.

Cho dù Vọng Nguyệt Lâu trọng tín - Shigenobu thủ tín, Tần Triệt cũng không có khả năng lấy được quá nhiều lợi nhuận, cho ăn bẻ bụng cũng là nỗi lầu cơ sở tài liệu thương nghiệp cung ứng, ngược lại Vọng Nguyệt Lâu, có thể cố gắng tiến lên một bước.

Tần Triệt không có cao thượng như vậy, không lợi kỷ lại lợi nhân sự, hần cũng sẽ không làm.

"Tạm thời gác lại đi, chờ tiền tài sung túc, lại tính toán sau." Tần Triệt cười một chút, đem ban đầu nỗi lầu cơ sở tài liệu cất kỹ, sau đó chỉnh lý chồng chất như núi nỗi lầu cơ sở tài liệu.

Nhưng vào lúc này, tiếng đập cửa truyền đến, nhẹ nhàng chậm chạp, vừa vặn ba tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Không có não tử

Nhất niệm vĩnh hằng, Cửu Tiên đồ, Vô Đạo Tông Sư, nhất chỉ thành Tiên, che trời, Vũ Mộ, Tiên Thành Chi Vương, Đẩu Chiến triều dâng

Nhìn lấy khuôn mặt ngay ngắn, khí độ trầm ổn trung niên nam tử, Tần Triệt cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn coi là gõ cửa người là Triệu Tiễn, hoặc là cái nào tiểu nhị, không nghĩ tới lại là vẹn vẹn có duyên gặp mặt một lần Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính.

Người này là Vọng Nguyệt Lâu chủ chủ đại đệ tử, ngồi ở vị trí cao, tay cầm quyền cao, thật Vọng Nguyệt Lâu nhân vật số hai.

"Mạo muội đến nhà, còn mời tiểu hữu bỏ qua cho." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ôn hòa cười một tiếng, nhìn chăm chăm chông chất như núi nồi lẩu cơ sở tài liệu, toát ra ý tò mò.

Bao trang túi chất liệu, hắn trước đây chưa từng gặp, vẫn tự đồ án, hắn cũng chưa từng thấy qua.

"Tiên sinh nói quá lời, khách quý tới chơi, Hàn Xá bằng tất sinh huy, ta sao lại chú ý?" Tần Triệt cười nhạt một tiếng, nói: "Mời ngồi."

"Nhân Kiệt cư này, há lại phòng ốc sơ sài?" Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính tán dương, không che giấu chút nào đối Tần Triệt thương thức.

Lấy hắn thân phân địa vị, dù là chỉ là một cái ôn hòa nụ cười, cũng có thể khiến người ta thụ sủng nhược kinh, chớ nói chi là cực cao ca ngời.

Bất quá, Tần Triệt không có mừng rỡ, chỉ có nghi hoặc.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính đột nhiên đến thăm, lại đối với hắn đại thêm tán thưởng, nói rõ là có mục đích.

"Quá khen, ta tính toán cái gì Nhân Kiệt." Tần Triệt cười vừa đúng, đã không có thụ sủng nhược kinh, cũng không có thờ ơ.

"Ngươi như không phải là nhân kiệt, ta liền sẽ không đích thân đến nhà."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính chỉ nồi lẩu cơ sở tài liệu, nói: "Chính sự sau đó lại nói, nói cho ta biết trước cái này là vật gì, ta chưa bao giờ thấy qua kỳ lạ như vậy chất liệu."

"Đồ chơi nhỏ, không đáng giá nhắc tới, vẫn là nói chính sự đi."

Tần Triệt không muốn nhiều lời, với hắn mà nói, nồi lẩu cơ sở tài liệu là chinh chiến cửa hàng lợi khí, đối với Vọng Nguyệt Lâu mà nói, càng là lên trời bậc thang.

Một khi Vọng Nguyệt Lâu biết được, hắn đem đứng trước lựa chọn khó khăn, hoặc là hợp tác, hoặc là chém giết.

"Tốt, nói chính sự, ngươi có biết, Vọng Nguyệt Lâu vì sao không tiếc trọng kim, không ngừng tổ chức giải đấu lớn?" Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính trong mắt lóe lên một tia không vui, nụ cười cũng nhạt.

Hắn hiển hoá chỉ là ngụy trang, lòng dạ nhỏ mọn, không dung ngõ nghịch, mới là hắn tính.

"Một là khuếch trương đại ảnh hưởng, hai là khai quật nhân tài." Tần Triệt thiên ẩm Trà xanh, đoán được Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính mục đích, muốn cười phá lên.

"Không tệ, Tần Triệt, ngươi là khó gặp Nhân Kiệt, gia nhập Vọng Nguyệt Lâu, ngươi sẽ có một cái ánh sáng tiền đồ." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thân nhiên nói: "Ta có thể hứa hẹn, trong ba năm, Vọng Nguyệt Lâu tất có một chỗ của ngươi, năm nhập trăm vạn linh thạch không khó."

Một chỗ cấm dùi?

Năm nhập trăm vạn?

Tần Triệt cố nén ý cười, đề đó Tần Vũ thương Hành lão bản không làm, chạy tới khi một cái đầu bếp, hắn nào từ cũng không có nước vào.

"Tiên sinh hảo ý, ta xin tâm lĩnh, Vọng Nguyệt Lâu nhân tài đông đúc, không thiếu ta một cái." Tần Triệt khéo lời từ chối, gia nhập Vọng Nguyệt Lâu, trừ nhiều một đạo công xiềng, không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.

"Trù nghệ tinh xảo người, Vọng Nguyệt Lâu không thiếu, tam giai đầu bếp muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, bất quá, thiếu khuyết Sáng Tân Giả."

"Ta nhìn trúng là ngươi tưởng tượng lực, sức sáng tạo, chỉ cần ngươi gạt đầu, mọi chuyện đều tốt thương lượng."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khẽ nhủ mày, Tần Triệt thần sắc, ngôn ngữ, không một không tại ngoài ý liệu của hắn.

Hắn là Vọng Nguyệt Lâu nhân vật số hai, mà lại là Vọng Nguyệt Lâu chi chủ Thủ Đò, 5 dưới bậc, ai dám không nể mặt hắn?

Nhưng mà, Tần Triệt lại cự tuyệt hắn, mà lại là tại hắn tự mình đến nhà, về mặt ôn hoà tình huống dưới.

Cái này khiến hắn cảm thấy, chính mình quyền uy lọt vào khiêu khích, chính mình mặt mũi lọt vào chà đạp.

"Chỉ là linh quang nhất thiểu, ta tại đầu bếp một đạo bên trên, không có nửa điểm thiên phú, không đảm đương nổi tiên sinh ưu ái như thế."

Tần Triệt khoe miệng mỉm cười, làm bộ nhìn một chút sắc trời, nói: "Thời điểm không còn sớm."

Nghe vậy, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính lại khó duy trì nụ cười, ánh mắt lạnh như cùng vạn niên hàn băng.

Đi vắng hắn tự thân xuất mã, tổng sẽ nhận được một cái hải long kết quả, thậm chí chỉ cần xách đầy miệng, đối phương đều sẽ hấp tấp qua Vọng Nguyệt Lâu báo đến.

Mà Tần Triệt lại bất vì sờ động, thậm chí đuổi hắn rồi đi, không dung ngộ nghịch hắn, tự nhiên là làm phẫn nộ.

"Người có biết hay không đứng ở trước mặt người người là người nào, người có biết hay không người cự tuyệt, là một đầu cờ nào ánh sáng đường." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính thần sắc âm trầm, ngữ khí càng là băng lãnh: "Tần Triệt, thời cơ chỉ có một lần, người khác không biết điều."

Nghe vậy, Tần Triệt thờ dài, có chút bất đắc dĩ.

Hắn là không biết điều a?

Không phải, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cho là mình mời chào, là hoàng đế ban ơn, là ra lệnh lệnh tiến.

Nhưng đối với Tần Triệt mà nói, đây chỉ là lông gà.

"Ta nghĩ, người hắn không có điều tra rõ ràng thân phận ta."

Tần Triệt tay hắn nắm Tần Vũ Thương Hành một nửa cổ phần, một ngày kiếm tiền, đều so tại Vọng Nguyệt Lâu một năm kiếm lời nhiều.

Đầu hắn đến vào bao nhiêu nước, bị cửa kẹp qua bao nhiêu lần, mới có thể chạy tới khi một cái đầu bếp?

Thân phận?

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khẽ giật mình, hắn không phải là không có điều tra qua Tần Triệt thân phận, chỉ là không có xâm nhập điều tra, bởi vậy, hắn chỉ coi Tần Triệt là cho Vũ Thương Nhu làm thuê, không có liên tưởng đến trong truyền thuyết cao nhân.

Huống chi, Tần Triệt còn lấy nhất giai đầu bếp thân phận, tham gia đầu bếp giải đấu lớn, cao nhân kia hội nhàm chán như vậy?

"Qua điều tra một chút đi, chờ người điều tra rõ ràng, rồi quyết định muốn hay không mời chào ta." Tần Triệt nhấp một miệng nước trà, nhượng một cái ức vạn nhà giàu đi làm đầu bếp, còn muốn thụ người chế trụ, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính có đầu óc hay không?

"Ta mặc kệ người là thân phận như thế nào, có gì bối cảnh, ngộ nghịch ta hậu quả, người cũng không chịu đựng nổi."

"Ta cho người thêm một cơ hội, nghĩ rõ ràng lại nói."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cười lạnh, hắn đứng phía sau tiếp cận nhất Lục Giai nam nhân, coi như Tần Triệt là Ngũ Giai cường giả con cháu, hắn cũng không sợ.

"Mềm không được, liền đến cứng rắn, Vọng Nguyệt Lâu cũng là như thế mời chào nhân tài a?"

Tần Triệt thần sắc lạnh, trước đó hắn còn tưởng rằng, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính bình dị gần gũi, đáng giá thâm giao.

Giờ phút này xem ra, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cũng là mười phần nguy quân tử, cái gọi là chiêu hiền đãi sĩ, bất quá là Trang giả vờ giả vịt.

"Ta đã không muốn mời chào người, ta nếu là người khuất phục tại ta dưới chân." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính đứng dậy, khí thế khủng bố tùy theo bao phủ, cái bàn vỡ nát, đại địa chấn chấn.

Hắn đã mất đi kiên nhẫn, mất đi thể diện, hắn muốn để Tần Triệt lấy trả bằng máu còn.

"Ta quý bái, người không chịu nổi."

Tần Triệt lạnh lùng nhìn Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính liếc một chút, nói: "Vũ Thương Nhu địa bàn, người cũng dám giương oai?"

"Giết một người thôi, ta không tin, nàng sẽ vì người ra mặt."

Nghĩ đến Vũ Tương Nhu phong thái, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính trong mắt lóe lên một tia e ngại, phóng nhãn Đại Hạ, không có mấy người không sợ Vũ Tương Nhu.

Cho dù là hán sư tôn, Đại Hạ tiếp cận nhất Lục Giai nam nhân, cũng kiêng kị ba phần.

"Vậy ngươi cứ việc xuất thủ, nhìn nàng sẽ hay không vì ta làm thịt ngươi." Tần Triệt đứng chấp tay, cho dù Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính khí thế, như cuồng phong Nộ Lôi, hán cũng như từng bách đồng dạng thẳng tắp, chưa từng lui lại nửa bước.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính động dung, mặc kệ Tần Triệt là tâm có lực lượng vẫn là phô trương thanh thế, có thể tại khí thế của hán xuống đứng thẳng bất động, đều là một kiện kinh người sự tình.

Bất quá, càng làm cho hán phần nộ.

"Ta cái này tiến ngươi lên đường."

Sát ý lên, lửa giận hàng, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính mi tâm phun ánh sáng, cái muống hóa Tứ Tượng, trấn áp Bát Hoang.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, một cánh tay ngọc nhỏ dài rơi xuống, Vô Hạ Vô Cầu, không nhiễm trần thế.

"Muốn ở ta nơi này giương oai, trở về kêu lên lão già kia lại đến."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Chức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Chủ sử sau màn

Oanh!

Bát Hoang rung động, thiên địa thất sắc.

Vũ Tương Nhu khí thôn chín ngày, hơi hột nhất chương, trấn áp Tứ Tượng, hiển thị rõ phong cách vô địch.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ho ra đầy máu, cơ thể nứt ra, mi tâm ấn ký đều phá toái.

Không phải hán không chịu nổi một kích, mà chính là Vũ Tương Nhu mạnh không hợp thói thường.

Vô luận là tu vi hay là chiến lực, nàng đều đứng ở Đệ Ngũ Cảnh đỉnh phong, Lục Giai không ra, nàng có thể xưng vô địch.

Cho dù là Vọng Nguyệt Lâu chủ chủ, Đại Hạ tiếp cận nhất Lục Giai tồn tại, cũng chưa hán là Vũ Tương Nhu đối thủ.

"Khụ khụ, Vũ Đại Sư, ngươi là muốn cùng gia sư khai chiến a?"

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính ho ra máu không ngừng, không nghĩ tới Vũ Tương Nhu sẽ vì Tần Triệt ra mặt, càng không có nghĩ tới, nàng sau đó nặng như vậy tay.

Kinh mạch cốt cách đứt gãy, ngũ tạng lục phủ bị thương, càng nguy hiểm hơn là, hán chức nghiệp ấn ký nát.

Ấn ký là lực lượng cội nguồn, một khi phá toái, chiến lực mười không còn một, dù có Thần Dược, cũng phải tĩnh dưỡng mấy năm.

Nếu không phải Vũ Tương Nhu hung danh hiển hách, liền hán sư tôn đều kiêng kị ba phần, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính đã sớm chửi ầm lên.

"Khác cầm sư phụ ngươi ép ta, người khác sợ hán ba phần, ta cũng không sợ."

Vũ Tương Nhu phụ hai tay tại phía sau, liếc xéo Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính liếc một chút, nói: "Cút đi, còn dám làm càn, ta làm thịt ngươi."

"Ngươi!"

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính nghiêng răng nghiêng lợi, phổi đều sắp tức giận nổ , bất quá, hán không dám lỗ mãng, thậm chí ngay cả một câu hung ác

lời cũng không dám nói.

Vũ Tương Nhu bắt kính Tiên Thần, không tuân theo thiên địa, ngày xưa, tam đại Ngũ Giai cường giả liên thủ, đều không có thể làm cho nàng cúi đầu chịu thua.

Dù có thiên đại lừa gạt, thiên đại khuất nhục, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cũng phải nhẫn.

"Thế nào, ngươi muốn cùng ta qua hai chiêu?"

Vũ Tương Nhu đỏ thắm môi hé mở, hồ hững quan sát trung niên nam tử, khí thôn Bát Hoang, phong tư tuyệt thế.

"Không dám."

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính cúi đầu xuống, trong mắt đều là sát ý: "Chuyện hôm nay, ta hội một từ không bỏ sót bẩm báo gia sư, ngày sau đến nhà, hi vọng Vũ Đại Sư hoan nghênh."

Nghe vậy, Tần Triệt lắc đầu bật cười.

Vũ Tương Nhu cũng không nhịn được mỉm cười.

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính trong miệng bẩm báo gia sư, ý là nhượng Vọng Nguyệt Lâu chủ xuất thủ, hi vọng Vũ Tương Nhu hoan nghênh, ý là không để cho nàng muốn Tị Chiến.

Cái này theo Tần Triệt, thật sự là quá buồn cười.

Vũ Tương Nhu nếu là e ngại Vọng Nguyệt Lâu chủ, liền sẽ không trọng thương Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính, mà lại đánh nát người này chức nghiệp ẩn ký.

"Ta sẽ mở cửa nghênh đón, liền nhìn lão già kia có dám tới hay không." Vũ Tương Nhu vẩy lên tóc xanh, Lãnh Như Tuyết, ngạo Như Nguyệt.

"Gia sư chắc chắn vì ta lấy một cái công đạo." Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính chịu đựng khuất nhục, quay người rời đi.

"Nhớ kỹ điều tra rõ ràng thân phận ta, đến lúc đó ngươi liền sẽ rõ ràng, ta tại sao lại cảm thấy ngươi buồn cười."

Tần Triệt thần sắc bình tĩnh, không cần nhìn cũng biết, khi Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính biết được thân phận của hắn về sau, biểu lộ sẽ có nhiều đặc sắc.

Nhượng một cái ức vạn nhà giàu, cho hắn làm thuê, đơn giản cũng là trò cười, thiên đại tiểu thoại!

Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính bước chân dừng lại, lừa gạt càng tăng lên, sát ý càng đậm.

Hắn không nói một lời, thật sâu nhìn Tần Triệt liếc một chút, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Vũ Tương Nhu thu liễm khí thế, đầu ngón tay đặt vào lộn xộn bay hoa đào, nói: "Đắc tội hắn, không sợ qua không vòng thứ hai?"

"Hắn chỉ là Bình Thâm một trong, trừ hắn, còn có hai cái Bình Thâm."

"Ta dựa vào là thực lực, không phải đi cửa sau, hắn cản trở không ta."

Tần Triệt cười nhạt một tiếng, luyện hóa sách dạy nấu ăn về sau, hắn không thể so với tam giai đầu bếp kém, chỉ cho nên vẫn là nhất giai, là bởi vì chưa hiểu thấu đáo.

Không ra ba ngày, hắn trừ nghệ đem đăng lâm Đệ Nhị Cảnh, mà chờ hắn thông hiểu đạo lý, vậy hắn chính là không thể giả được tam giai đầu bếp.

Trừ phi Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính không biết xấu hổ, không phải vậy, ngăn cản không hắn tiến lên cước bộ.

"Có rảnh không quản lý Thương Hành, ngược lại đi tham gia cái gì đầu bếp giải đấu lớn, Tần Triệt, ta có phải hay không nên cho ngươi tìm một chút chuyện làm?" Vũ Tương Nhu hí mắt, bất mãn Tần Triệt đem chuyện gì đều ném cho nàng.

"Ta tham gia Vọng Nguyệt Lâu giải đấu lớn, không phải nhân hoang, mà chính là vì vi Tần Vũ Thương Hành, đến lúc đó ngươi liền biết."

"Huống hồ, Tần Vũ Thương Hành có ngươi, có Triệu Tiễn, không cần ta làm cái gì."

Tần Triệt cười tủm tỉm nhìn lấy Vũ Tương Nhu, nói: "Ta phụ trách đại phương hướng liền tốt."

"Khác kiếm có che giấu ngươi lười biếng."

Vũ Tương Nhu thần sắc lãnh đạm, nói: "Sát thủ thân phận, ta đã tra ra, nàng là Địa Phủ người, cổ chủ là chó trắng."

"Quả nhiên là hần." Tàn Triệt khiêu mi, có chút ngoài ý muốn.

Hần đã sớm đoán được, chủ sử sau màn là chó trắng, nhưng hần không nghĩ tới, Vũ Trương Nhu có thể tại một ngày không đến lúc đó trong phòng, tra ra chủ sử sau màn.

Địa Phủ thế nhưng là Vạn Giới mạnh nhất sát thủ tổ chức, kỷ luật nghiêm minh, cho dù là Đại Hạ hoàng thất, cũng vô pháp nhượng nó lộ ra cổ chủ thân phận.

Nhưng mà, Vũ Trương Nhu lại chỉ phí không đến một ngày thời gian, quả thực không thể tưởng tượng.

Tàn Triệt kinh ngạc, nói: "Người là làm sao biết?"

"Đánh một trận Địa Phủ Đại Hạ phân bộ quân sự, hần liền cái gì đều nói." Vũ Trương Nhu hỏi hột.

Đánh một trận Địa Phủ quân sự?

Tàn Triệt khoe miệng giật một cái, Địa Phủ trải rộng Chư Thiên Vạn Giới, cao thủ như trong bầu trời đêm ngôi sao, cho dù là yếu nhất phân bộ, quân sự cũng là Đệ Ngũ Cảnh cường giả.

Huống hồ, Địa Phủ quân sự xuất quỷ nhập thần, tinh thông ám sát giấu kín, tìm kiếm tung tích cũng khó khăn, chớ nói chi là đem đánh một trận.

"Địa Phủ quân sự nói đánh liền đánh, phục."

Tàn Triệt cảm khái, du lịch ba năm, Vũ Trương Nhu là hần gặp qua xinh đẹp nhất, lớn nhất bá khí nữ tử, không có cái thứ hai.

"Ta không cho rằng người tại khen ta."

Vũ Trương Nhu Trương Thanh tia vậy đến sau tai, thản nhiên nói: "Người dự định làm sao đánh trả?"

"Ta hiện tại không có tinh lực phản ứng đến hần, trước hết để cho hần nhảy đất một trận đi."

Tàn Triệt xoa xoa thái dương huyệt, chó trắng chỉ là tôm tép nhãi nhép, không cần vội vã trừng trị người nọ, việc cấp bách là đặt chân Đệ Tam Cảnh.

Trù nghệ cũng phải đặt chân Đệ Nhị Cảnh, nếu không, Vọng Nguyệt Lâu đầu bếp chính không còn tâm cản trở, hần cũng qua không vòng thứ hai.

"Ta đi tu luyện, không có chuyện khẩn yếu, đừng quấy rầy ta." Tàn Triệt phát phát tay, quay người trở lại phòng nhỏ, sau đó tĩnh tâm tu luyện.

Thời gian qua mau, chớp mắt ba ngày quá khứ, khi tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu vào Tàn Triệt trên thân, hần mở mắt ra, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Tu luyện ba ngày, hần cách Đệ Tam Cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước, trừ nghệ, cũng toại nguyện đăng lâm Đệ Nhị Cảnh.

Giờ phút này Tàn Triệt, là hàng thật giá thật Nhị Giai đầu bếp, mà lại là nhân tài kiệt xuất, chín thành chín Nhị Giai đầu bếp, trừ nghệ đều không hần cao.

"Thông qua đầu bếp vòng thứ hai, khen thưởng trung cấp rút thưởng một lần, thất bại, tháng ba bên trong không hề tiếp đến bất kỳ nhiệm vụ."

"Thắng vì đánh bất ngờ, đạt được chỉ ít hai vị Bình Thảm tán thưởng, khen thưởng trung cấp rút thưởng một lần, thất bại, chủ ký sinh thực lực giảm xuống ngũ thành, một năm sau mới có thể khôi phục."

Tàn Triệt mở mắt nháy mắt, hệ thống liên tiếp tuyên bố hai nhiệm vụ, nhượng hần nhú mày.

Hai nhiệm vụ đều có Trọng Phạt, nhất là cái sau, thực lực giảm xuống ngũ thành, tiếp tục một năm.

Ý vị này, trong một năm, Tàn Triệt cùng cấp phế nhân, mặc người chém giết.

Hạnh Hảo, hần biết được Trung Quốc Bát Đại tự diễn món ăn, hiểu biết địa phương quà vật, chiến xảo nấu nỏ các loại kỹ pháp, hần cũng nhưng tại ngục.

Đối với hần mà nói, thắng vì đánh bất ngờ, khó là đạt được chỉ ít hai vị Bình Thảm tán thưởng.

